

حق دینی قرآن دلی

Hak Dini Kur'an Dili

جلد

۱

حق دینی قرآن دینی

یکی مآلای تفسیر

یا زمان

در معارف دینی محمد صمدی به نعمان بانی

۱۳۵۶

۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العالمين الرحمن الرحيم مالك يوم الدين آياك
نعبد وآياك نستعين اهدنا الصراط المستقيم صراط الذين
انعمت عليهم غير المغضوب عليهم ولا الضالين

الهي! حمدیکی سوز به سراج ایندم ، زکریکی فایده معراج ایندم ، کتابی کنیز به مزاج ایندم .
به بوندم دار اینک ، دار لفکده فبردار اینک ، عشقکه کوکاهی بی قرار اینک . غایتکه صیفتم
فایز که کلام ، هدایتکه صیفتم لفکده کلام ، قولی ابره درم عشقکه کلام . شایسته نم بخت
طوفی بی سولت ، نشوه کی طوبور صیفتمی اوکرت ، سه طوبور مانده که به طوبیامام ، سن
کوسن زنه که به کوره هم ، سه بیدر زنه که به بیدم . سه سوتن زنه که به سوبیدم ،
سه بستن زنه که به بستن هم ، سه سوبدر زنه که به سوبدر هم . سوبدر بزه لب سوبدر یکی ،
بودر بزه لب بودر یکی ، بارایت بزه ابردر یکی . سوبدک مبیکی فائانه سوبدرک ،
سوبدک ده فلفت یالتی کیدرک ، مقام ابر صمدن مقام محموده ابردرک . سوبدک صفا فیلدک ،
فاتم بنیای فیلدک ، محرم طغی فیلدک . صده دسدم ، نجات داکرام ، هدر لوامتزام اوکام ،

اونك بون آل واصحاب واتباعه يارب .

اما بعد ، برونه ناتوان ساجه سر سارده الحالبی حافظ محمد محمدی بابای نعمان
 بابای محمد بابای بکر بابای مسه بابای بر الدیه - فخر الله لهم وشرهم مع البئیه والصغیه
 والشهداء والصالحیه - کوردم که کیمسی کوزوزی متوالیا بر برید رو کوشوب طوران شرفانی میانک
 نه زرقنده نه آلامنده باقی فالسه ایچون بیچاره بشرینک انده هیچ برسنه یور . کوردم که اونک بر ایله
 کونک آراسنه ماضیه استقباله ردغری قاینا سانه ، جوشانه ، میوشوب میوشوب هار سانه والفک
 آراسنه هر دم کنیه طوغری مایقنده بولناکه ابری میانک نذا ، دعوی میند یور . هر دم همه بکاکل
 دیم دعوت ایریور . انسانه قولوه فیسیور . دیمه ایسه یور . سانه قاجیه ایچون حیرینور ،
 حیرینور . فقط حیرینوب حیرینوب عاقبه تسلیم اولقنده باشه نه بایور ؟ حال بوکه سوریکنه
 تسلیم اولقده سوریکنه تسلیم اولمه آراسنه نه یون فرقه وارر ؟ دیمک که انسانه ایچون معنی
 سولک . مفعذت اینک ، عاقبت جمال مقدر مکده یون بر حفظ سعادت یوقدر . لکنه
 زور معنی لرمایانه خیالنه محکوم ، تحقیقی بایمه به تقلیه نه بوزر . اللهی بایمه به دنیا به حایر
 دنیا بایمه به غلبه حایر ، غلبه حایر به مغبته حایر . یکیدی کورمه به اسنه بایلیر ،
 دلبدی کورمه به سمنه بایلیر ، اوکنی کورمه به موکنده آیلیر ، قانون طاینا بانه قانونه
 آیلیر ، کتاب طاینا بانه مایله آیلیر . قرآنی آکلایانه ترجمه سنده آیلیر . بوزده طوادی
 مملکتزده قرآن کریم ترجمه سی نایله بر طاقم نشریات پیا اولدی ، اویکه ایچیزده اصلدنت
 رقلده ترجمه اندرده ترجمه ایریلند وار ، بونی بایاندن مقصد لری نه اولیفنی الله بیلیر . شو
 قدر که ظاهر حاله نظر ااک یونک سائره ، مسایرینه برامتیاجی رسید ایرینک بعضی کتابچلرک
 تجارت سورانه دوشمه اولدی کور ولبور . بوده بیدرک ، بایمه رن « ولیردوهم
 ولیللسوا علیهم دینهم » بولنه یورد ملک اولبور دی . بروا فارشی نور که یونک لست
 مجلسی لر فنده دیانت ایلدی مقامه بر وظیفه تمیل ایرلندی . بونک اوزرینه بر اثر نوج اولم رننه

بر تفسیر و ترجمه یا از مام ایسته ندی ، به اول سرده افتد از اینم ، چون قرآن کریم هیچ برسانه مقبله
 ترجمه می مکسه اولاد یعنی بیا از سرده دگدرم . فقط اقتضا ، حال باز مکسه اولد یعنی قرآن بر تفسیر از مام
 و بکا غلامه اولد و به برده مال درج اینم ایچون اصدا ایرلی . بونی ایسه در اینک بار استاز دی ،
 بالعکس « و اذا اخذ الله ميثاق الذين اتوا الكتاب لتبيننه للناس ولا تكتمونه » در لویه
 بو بر وظیفه ایری . فاهم فیلسه ، رکیم توکنسه اولد یعنی مالده عون خدایه صیفیه و به در سید رحمت و شفقت
 اولسی امید ایرک اولد تفسیره باشد ارم . موکرده ده مفهوم طرز زده بر مال باز مفا ایند ایدرم . همان
 بنایم و فاسانه قریبه و مسه فاهم ایله نظر نحسیه بویسون آیه . [۱] .

قرآن کریم ترجمه می مکسه اولوب اولد یعنی مفیده بران موکرده فاهم نک ایندی مطالبه که
 فاصله بخشنده ، سوره بقره ده و سوره آل عمران ده ، هود ده ، ابراهیمه و مناسبت کله که رها برتر
 ایضا هات کله ایسه ده براده ده اولد ازل بر افاده و قرآنک اسمله به تفسیر و تا اولد متعاف
 بعضی تعریفات اید سوزده باشد و مناسب کور و لشد .

ترجمه ، بر کلامک معناسنی دیگر برسانه دنگی بر تفسیر اید عیناً افاده ایتکدر . ترجمه
 اصلک معناسنه تماماً مطابق اولد ایچون صراحتده ، دلالتده ، اجمالده تفصیلده ، عمومده ،
 خصوصده ، اطلاقده تفسیرده ، فوزه ایستده ، حاصلی مسه دارده ، اسلوب بیازده ، صفت
 و بلا فتنده ده اصلده کی افاده به سادی اولد اقتضا ایر . حال بوکه مختلف لشدینده فلهو و مشرکه
 نه قرین اولورسه اولسون هر برنی دیگر نه آیران به بیرون خصوصیتده داردر . اولک ایچون
 لسانی خصوصیتی اولابوب صرف عقل و منطقه خطاب اید به قوری و فی ازلک قابلیت عامیه سی زنی اینسه اولد
 لشد مقبله ترجمه سی قابل اولد یعنی سوز بوقسه ده هم عقد ، هم قلب یا خود بالکند زود و مسیانه
 خطاب ایرنه و لسانه نقطه نظر زده ادبی قیمتی و زود معنی هائز بولسان جهانی و بعضی ازلک ترجمه لشد
 موثقت کور و لریکی نادر در . بونری تفسیر اینک ترجمه ایتکدر ده ها قولان کلیر . ان بسط بر مال

[۱] تفسیر سوره فرقان کله که موکرده این که مالک تحریری در عمده اینم . از دایره دم که بنده به دیلم سون ، کله فاهم
 ایدرم به با صیلم سنده استعجال ایرلی .

ترکه زنك شوقی آلم :

که کوزه که کوکله خند نکله سلطان دوتار

هر تازه اوله قانلی بی الیه قان دوتار

شبه یوق که بو منوره بو کاکلر . دیکه دهاکوزل نظیره رسوبند . لکله بوبیت عینه لطافتله عجبا
 باسقه برسانه زجه ایدیه بیلیم ؟ حتی شکیلی لهجه زله " هر زره اوله قانلی بی الیه قان دوتار "
 رینله صراعه بر جناس و تمجید قایع ایدسه اولانمی ؟ بوبله هر زره ده اولورسه اولور قانلی بی
 ایکی قانه آراسته باقالا بوب طرز برسه منی دیره جله صحناس اوج کلمه بی جمع ایدوب بر صراع درج
 ایدوب برک قایع سازه مکله اوله بیلیم ؟

مشهور زنك شاعری فضولی موصوم : کوزل سوزلری پاکسه یازی الیم بر بار ایزره بر عا
 ایدرن دیرانک دیاجه سنه اولو شور بی قطعه بی سوبه شد :

بت یا کاتب لوله خربت معموره است بالعلم والادب

اردو سه الخرفی افشار سنه تشهر العیب تغییر آسه العنب

بونک نرأ سالی شوالیور : الدی قور و سون اول کاتبک که اوله ایدی علم دارب ایدنه اساس
 ایدیلله هیچ بر معموره خراب اولانمی . نسخی افشار ایتکده شرا بده دهاکونور . " عنب " ده تغییر
 یایره اورتایه " عنب " میقایسه ایست .

کور و لیور که بومال حرفیاً زجه کی کور و زیکی مالده اصلک دنکی اولدیور . اصلک نظم اولانمی
 ایچون اصلی کی مفاصنه کوره بر ضرب مثل عالنده ایدار اولنه بیا کلمه اوزافده . اونک ایچونه فضولی
 بونی کنسی ترکه به تصویر ترجه ایتسه و کوزل بر بار بار بافته :

فهم اولسوه الی اول کاتب بدخبرک که فساد نمی سوزنی شوالیور ،

گاه بر حرف سقوله قید یاری ناره گاه بر نقطه قصور بدکوزنی کوزلیر ،

ایسته بو نقطه اولکی قطعه منموتک عینی رکلی ، لکله دنکی بر تغییر اید افاده سید . و بنا علیه

ادبی بر ترجمه در . اصل مضمون عبارت از قیمت ارباب و ادب که برین قوتنا بیاید . اولی که نه بر اندیشه و نه بر اندیشه
 دیگر جهنده اتمام پذیرد . عیب عیب باقیست . سوری شور ، نادر نادر ، کوزی کوزی اینک هبسی عیب
 انصار و نصیر مضمونک مثال در . بونقطه برابر حرفیاً و کل تقریباً بر ترجمه در . و تقریباً ادبی می یوزد که
 دنایک بر ترجمه اوله بیاید . و ادبی از لک ترجمه می یوزد چون بوزنه باقیست بولده بوزنه . نکته بوزنه ادبی
 مایه شده به بیغ برابر شمرده عبارت اولایوب عیب زمانه های ، حقوقی و سایر بوزنه های دخی مادی
 بولنور . اودقت بوزنه بر ترجمه ، ترجمه کل تحریف اولور . نه کیم اولکی نقطه در اصل مقصود شما
 مدنی بیاید اینک و یا از روی بوزنه شراب باقیمانده سراً جزای آنکه نمونه اوله آید ، کوزی کوزی اینک
 بنایک ادبک هیچ بر زمان ترجمه اوله مازدی ، چونکه و بیفته حکمیه مایه شده بولنور کلامک ، قانونک ،
 مفادله لک ، معاهده لک ، و بیفته لری تعبیه آید امر لک نه لک ، جرمیه لری نه لک . اولک
 همچون حقوق بر مفادله و یا معاهده لک حکمیه و نمونه رسمی متنی معنی اولور . ترجمه اوله اوله اوله
 همچون بر وسیله اوله بیاید ، بر وسیله مایه تشکیل آید .

برده هر هائی سازه اولور و اوسون بر کلام و افنده کی ال بسید بر حقیقی خبر در کتب به
 برین کوره مختلف طرز زاده افاده آید . مثلاً زیر قیام انجمنه ، بوزنه زاده اند . بونی آنکه نمونه
 همچون عربی در بر طاقم خصوصیت دارد : اولاً ، قیام اهمیت و بوزنه آنکه نمونه جغی زمان
 « قام زیر » زیر ، زیر اهمیت و بوزنه آنکه نمونه جغی زمان « زیر قیام » زیر . بر بوزنه قیام
 مخفیست موقوفه آنکه نمونه جغی زمان « قد قام زیر » یا فور « انه زیراً قام » زیر ، بر بوزنه قیام
 آنکه نمونه جغی زمان ده ، انظارک در جهته کوره « انه زیراً قد قام » یا فور « انه زیراً قام »
 یا فور « انه زیراً قد قام » یا فور « والله انه زیراً قام » یا فور « والله انه زیراً قام »
 یا فور « والله انه زیراً قد قام » زیر . الخ ... بوزنه قیام شرح و تقریباً بوزنه عیباً هبسی
 کوسه ملک قابل اولان . اصل و فقه افاده آید بیاید به سوزک لا اقل از آنکی غائب اولور . بوزنه
 معکوس نتیجه رتبه آید بیاید . مثلاً ترجمه اولی او قویان خوشه جغی بر نقطه ده او کیم ، او کیم

بر نقطه ده قوسه اوله . صلح اوله معنی برده اعمده عرب ، عرب ایه هکی برده مصالحه به
 قالیقید ، واروت قسولیک دیر بکلی کبی ، سورنور ، نادرنا ، کوز کور اولور ، واریم شجره
 الی تورسون دینر .

مال بوکه قرآنک بک هر و علوم و عارفه و احکام و حکمت منعمه مقصود اصلی اولان معانی
 ماعدا برده نظمک اهمیت بر بعضی واردر . هم قرآن قرآن اسمک دیرسی بالخاصه نظم اعتباریه
 زیر قرآت اولناه اولدر بالذات معنی رکع . معانی الکی بیغ سورته افاده ایه نظم در ، و
 بوزنه طولیدر که قرآن عربی در . « انا انزلناه قرآنا عربیا » بولندر . شریح در ، شو
 ترجمه در دینله ایه الفاظه . هونم معانیک برسانه اختصاصی بوند . معنی اعتباریه قرآن
 « فرقان » ، « ذکر » ، « هدی » ، « نور » ، « روح » کبی دیکر اسملر ایه تسبیح ایلندر . و
 بوزنه عربی اولغه تریف اولونماشدر . « الكتاب » و « کتاب مبین » اسملر ده هم نظم هم
 معنی اعتباریه در . نه کیم « کتاب فصلت آیاته قرآنا عربیا » بولندر . بوزنه فضل اولدرف
 برده باندلسی هینته اشارت واردر . برجهنده قرآنک باندلسی ده بر خصوصیتی کوزنه تکمیلدر .
 صکره ، قرآنک براسی ده « حکم » در . بوزنه هم نظم هم معنی اعتباریه در . اولدک بکون
 سورده صوره « حکم عربیا » بولندر . هونم قرآنده احکام استنباطنده نظمک ده
 معنای کبی بر اهمیت مخصوصی واردر . بالخاصه قرآن ، حکم ، کتاب اسملر ده عربی و معنی
 نصیح ایلری بواج اسمده نظمک اهمیتنی اثبات ایدر . قرآنک عربی اولدنه ایند بر لیکلی مخصوص
 اولدیفیجون « تنزیل » اسمک ده هم معنی هم نظم اعتباریه اولدیفنده شبهه قیلاز . بنون بواسطه
 ایچنده ایه الکی محنا اسم فاض « قرآن » اسمیکر که قرآت دندوت بوندک حکم فاضی در . قرآن منقولدر
 دینامی ده بوندک ایچوندر . و بو عربی در ، شبهه عربی اولدنه ده نظم در .

ایسته بو عربی نظمک دیکر برسانه معارفی بایمه مکله اولدنه این قرآن ترجمه ایلدنه اولدور
 بالند اوزجه عربی اولدنه معنی ایچون قرآن اولدازده قرآنک ترجمه سی اولور دی . لکنه نظم قرآن

فصل بر نظم ؛ هر کسک بیلدیکی حرفدک . سدرک ال کوزلدرند . بریه کوره ال کوزل
 نظم رند . بنون عربک بیلدیک و طولا یسبله بوند انشاک اکلایه بدیک کلمه رک ال
 کوزلدرند سجد رک اللهم باسقه هیچ کیمه نک بابا به معنی جاننی برنج ایله دیز بابوب طوقوش
 لفظ معنائک . معنی لفظک آینه سی مالده ناستاهی التمامات بابا به ایله یارلامسه « هاید
 بوندک اللهم ایندی رکنده شبه کن دارسه ، اللهم باسقه بنون کوره ندر کیزی هایدیه
 و معنی انس وجهه بر آرایه کلمه رک بوندک معنی بر سره سنک شانی بابک . فقط اسطانی یومیه بابامان
 دیه بنون جهاز میدان او فویانه غایت بسط بر تکلیف و غایتن تقطی بر اخبار ایله ماسه مشهوره
 کلمه هر آینی بر سهل متنع اولان اوید اعجاز لار بر نظم . هیچ عربجه بیلیمیه کیمه یه بد او فویانی
 زمان طمانی دکرزل بر کلام اولدیفنی طویور . بر آیز عربجه بیلیمیه کیمه بر آینی ایستیکلی زمان دلال
 بر معنی اکلایه ، اکلایم فله ایله . به ده سوبه بوبره جاکم کبی نرهم ایله . برده یافار که اکلایم
 موند نظمک هر نقطه سنده بر موره معنای فیه فیه باسند . تقابله اوز زکیمه یوکه لیر ، اولویسی
 معنای بوند مان ، آینه آینه زکیمه کیمه کیمه ذره تقاضا ایله . سر هبات کبی ناستاهی کیمه
 اسرار بک اهلایسی بنی ندر نک فوفند فایله . اگر اوید اوله ایلی بد بسط تکلیف فارسی یار لیر
 صرف ایلیک ، سدرک جلدک ، اردور طویلا یوه عصر لرد بری قرآنی قالد بر معنی همچون عرب ایلیک
 طویان ندر بنیت بوند عمندی قلد جلد یرده اولنک بر نظیری بابا یور مزیدی ؛ فقط بابا مانده
 دیابا مان ، قرآنک دیر دیکی فیردی کیمه بالاده جیفار مان . ندر یوکه اکلایم اولورسه اولور
 معنی ادیه ناز انسه هر هانلی بر شخصیتک اسلوب افاده سی مشه ایله ایله از موره تقابله
 و تقابله ایله ایله قرآنک نزولی آنته بری بوند ادبا و بدای عرب بدافت قرآنی لسانه نمونه انما
 ایتمه دیر سایدیه عرب لسانه و ادبیات نقطه نظرند یوکه ماسه اولدیفنی مالده نظم قرآنی تقابله و تقابله
 یانانه بیلیمیه کیمه ظهور ایتمه . او مالده کندی لسانه بد تقابله و تقابله فایل اولدیمسه اولان
 قرآنک نظم و اسلوبی دیگر برسانه تقابله و یا تقابله ایتمه ایتمه ممکنه اولد مان . . اولدیمانه

مبناً ترجمه آید و یکی کبی تغییر صورتی هم هیچ ترجمه آید و نیز . چونکه تغییر آید و کرده باشد علمی میباشند
تغییر و تحریف ده ایست . قرآن در اولیایه شد قرآن فایده اولی .

برده شود نقطه در تغییر ایستایی نیز : که در قرآن در معانی کلمه بود . فقط معانی
یک درجه اولی کلمه در بولند یعنی کبی بر کلمه اطرافند و بر مودعین از هم این یکی و بعضی افاده کرده
همی در هیچ اولی در ده مندر و جملک ، اما لکن اجتماع این یکی بر رده بود . که بود
تفسیر و تأویل و توفیر . و بعضی در در غریبه در غری ترجمه ممکنه اولی در بعضی برده و جملک
ترجمه در صیغه در ممکنه اولی . بر غریب مبناً آنرا و یا معنادار بی فدا آید و در تأویل و تفسیر
افاده اینک لازم کلمه . و در جهته قرآنی اکلاسه و یا لکن درایت سابقه کافی کلمه ، حاصلین
روایت و یا معنادار آنک انکشاف توفیر . از انجمن بعضاً بر معاد فارسیبند و قرآنک ایندین
اودنه در معانی در یکدیگر بر معنی اکلاسه کن . و او آنه ادایت او معاد انجمن نازل اولی در یکدیگر
بوده غراب قرآن در . ترجمه در بر معاد آید و به یکدیگر در جامع اولی . بر جملک در اولی در
سوره آل عمرانک با سه طرفه کلمه یکی و جملک ایندین بر کلماتی برده متشابهاتی دارد . بر آید
هم کلمه ، هم متشابه جملک اجتماع در بر نوز . متشابهاتی است « و ما یعلم تأویل الا الله »
اولی یفند بوز . ترجمه تغییر آید و یکی تغییر و تأویل در تغییر آید و بنا بر معنی بود انجمن
بر مال در کوسه بود . اولی در معنی لفظک معانی سید طویر و یلیدی که به هم بر مفهومی
اشاء اولی بایر . که بر نقطه میوه نخله لید . اود انجمن مال تغییر بید محذور در سلم دین من .
شعری انصاف اولی در شوز لم ، بر شرائط آتیه قرآنی ترجمه اینم و با آید و به بر بالان
سویسه اولی در نه اولی ؟ طویر بی قرآنی جدا اکلاسه . ترجمه اینک اینست اولی اصولی عربی
بولند و تفاسیر برده سنده اکلاسه جلیستری ضروری . قرآنک فدا در ترجمه سنده سویه
در یک اصطلاح استبانته ، سنده منافته فالتصاویر . برنی ایمانی اولی در ایمان ، کندی بیست
اهل انصاف در ایمان . قرآن در تحت اینک اینست اولی هیچ اولی در هر که سنده اولی در هر که سنده اولی .

اکتایره . ال ساره شاهه لرده ال یوکیان مقبضه کونور . . مؤناره غیبی اکتایره کافرن
 ماله بینه اید . و برتون بونون دار ، مقار ، ملان ، زمان ، موضوع کور و ان دینون ال عینا
 کلمه در افاده اید . شد ؛ لما شک ما ندوب سو حیفار یعنی اکتایره بشو و باصوره تقو و بقله
 اکتایره «لما یثیق» دیرین ما ندوبناک آیتک بونه بشینین . شایرینین ، خانرینین
 رخی ضرور . . بر بر طبیعی در اندر منزه اولون الفاظی ، فاصی ، فاسی ، شکی - مبینی ، مجازی
 صریحی ، کنایه - خالصه ، نفی ، مفرق ، محاسن ، مفیس ، شکی ، مجازی ، تشابهی - عبارتی
 اشارتی ، رلانی ، انضاسی - مضابقی ، تقنی . انزاسی کی بر هیوه وجود اید آری آری صفاتی
 منطقی مبتدیه بر وجهه یطوب و یوب اکتایره . . مؤناره بونون مختلف مبتدیه ارضاع و تفصیل دره
 اید . «احکمت ایاته شم فصلت» . و بونون اکتایره اندراج اکتایره بینه انبیه ره وظیفه فله .
 بر بینه وظیفه سی تبلیغ و تقیه سی تشبیه اید . و کوزل عربی بیلدر رخی بر تقیه امیابنت
 دارسته فارمان . فالدر فرزند در دلی اول نفسیه ، عربی بیلدر ایچون بایسته . و بر تبلیغ
 و تقیه وظیفه سی اول بونون اموریه امیابنت کوره و تبلیغ ایفایتمه و افتداف الیه کوره اولان نشو و نمیشو
 انسه در امر اید . دایسته بر وظیفه نک نوحی طو و سیله به دره و بیلک درنه بیلدیکی تر تقیه
 و مال طرز زده بر آری باز منه بایستیم . مالک مکتبه اوله بیلدیکی تر ساره درجه اول منه غیرت انیم
 بر نکل بر آید کور به تر مقار اولان ایداننده و نودونیه نودونیه سازنک اولان اولان کلمه لر
 قبله حاله کلمه بعضی ترکیب و یا جملدن اقتضاسه کوره و نودونیه تقیه مایارم . شد و
 حد ، حتم رحمت الهایه ایدانیم ، طامنه ترا کوره دیمه نوز و ضایرینه آید بنامه دیشو و بیل
 ایچون اصدا رانیم . کون برینه سبای زجمع انیه بکیم مقام اولون ، اکتایره کور دیر دیمه بعضاه
 سمات دارمه دیمک دهافرنه کلدن ، «کونسه دای» دیم کلمه «کونشی دای» دیر در بکرت
 شمس دقن «زجمع انیم» . علم ، بیلکبه زیاده سور بکیم نقطه لر کوردم ، یک مسم و تابع
 اولان علم صمد صمد بیلکه فالقیسارم . اسم خاص کی بر ترکیب نودونیه مضمین مان خاص اسم دیر ک

بنویسند. رب العالمین طاعت کنه ، عالیشان بی رنگه ، فائز و زاده زاده نوردم . «صراط مستقیم»
 برین مستقیم صراط بریدم . در غرض بول در بایم زمان ده صراط نفع سبب استقامت زرقند بی
 ضایع ادرین حسا بنیم . مولد دیکتر کنه . «یا الهی قلمه بزی خالیه» . بود عای جمله کز بیک آینه»
 دریه لک طایفه بی . خالیه . «معنی تفسیر ده شرح اینک اوزره ناخاک نالند عینا نورده غور»
 نهایتی آینه بار استاز قیسه بر عباد کسکی دایم زن لهند رقل علیهنده بودم ، چون فتنه دوشن
 دبا با کله گیرند باغور فال اوزر . یاغور شاقیندر ، صایقیندر ، کنی بنیزر ، بینکدر دین
 زمانه بوزن مقدره اوزر فال ماره فتنه در شده کدن آکل تمامه باب ، فتنه در شدن
 مکنده کی در آینه بند ده دویور دیور . انداول بر سله بی لازم کله کلام طبع نفس
 اولو دیور . مع هذا بود جمله در نورده لازم . درها مکره ادریا مزن بوسه جمعی
 نوزده اولاده اقتباس . ابرار مثل . مامع کی کوزل سفند زده یک از اولاده بار مقامه کوره
 تک نوزد استغاره بنکرده ده خالی فالدارم . مامع نصاک صد مساندن مکنه در نه اوزر فتنه
 ایچون اساسی عربی و فارسیه آنسه اولاده کله در نورده لازم . و نوزده بوزن عربک در نراک استعمالنه
 کوره دکن نوزده مزج مالی اولاده دریم نورده نوزده معنی در نوزده نورده لازم . سامنده مقام
 برونیا به دیا استغنی افاده ایریه کله در نفسیه بر مامع اوزره عینا اقتباس اینیم . نوزده
 سوزنه بوزن شرح و تفسیر در اولاده لازم کله بی ارماینده برونیا درم . کوره بر بلیزده
 کوسندک ایچونه بنویسند ایچونه کله در اوزره در دکل لازم کله بی فکرنده برونیا درم . به خلاص
 آناتولسی ، اوزر ، اوزر ، یاغور بر ترکی بیم ، اوزر بیه ایتمه و استا بول فارم ، نوزدهستان اینیم ،
 نوزدهستان ، نوزدهستان نوردم نوزدهستانی ، اوزر بایم بود و نوزده اوزریم ، یاغور به بایم ، اوزر
 اوزر کی بوزن قبله نوزده بیسی اولیغنی ده عربجه دره دیوان لغات ترکده اوزریم . در بیجی ده
 اوزر بایم کی فونوشیم ، اوزر ده عیقانه بوزر . اوزر دبار ده بوزرله ایچونه ترک دستا نوزده
 طوفوناه خالی بی ترک مالی طایفه ، بر بانک معاریس ترک اولاده ایچون کرانه سند برلی اولی لازم

رکله دېه اېستم . آزيقا مندرنزه هيفيسه براتونک او نرنزه برنک سکه سی کور دېکم زما
اوکا آزيقالک دکل بزم التومز دېم . مکېده هفافي او فوريفم زمان ده عربستاني بزم دېم بللوم
روحی بغدادینک :

عائمه ای مزاجه که سنده زه دېم اېستد

« بوم لا ینفع » ده « قلب سلیم » اېستد

سوزی طویریفم دقت بونی زلمه زده باسقه برسانک اوبانه قیدایه دېکم کبی زلمه نک ال کوزل
سوزلرنزه غایبده زده دېم . کندمه فضل زک اولغه او نرنه دېم . « دېم » دېم دېم دېم
بعضی اکې تفصیل دده کور ودریکې او نرنه « اینه » دېمه قالمېستارم . بزنه فور وستان دېم .
بزنه ده او لېمانم دیکرن هیکیمه دېم . باز دسانم ده یک شایع اولیانه برتقیم و تافیرایسه
مقصود محاده سانه ده موهجور اورنې ایچون باسکده . اگر نادر بر استعمال ارم یسه مقادیر ده
نادر اولسندیه طویری ائسده . بزنه زما ده اولور « شرفونه بابنه » دېم . دیکر بزنه ده اولور ؛
« بابنه شرفونه » دېم . صده کی کلید « بزار کلید » دېم . بر صده کی ده کلید « کلیدی چهار » دېم
فقط نرنه باز دېم ده اکثراً اولکېد باز دېم دېم نظره « اینه دېم کبی لزومی حالنه ایاغی اختیار
ایچین ده در دوی شیوه سانه مخالف فله ایرله می ده نکه سی آغلیده . « هایلجه نک منظره سنه بابیم »
دیموب ده « بابیم منظره سنه هایلجه نک دیمین » زمان خطا ایتسه دکل بر نکه صرف ایتسه اولور .
بر بعضی برده بده ای اولاشده . لکه ایتد ائت است ایرک فارشته دیموب هر ایتد مالکی کنده
موفنده کوسندک ایچون ضروری اولنده . بعضی مالک منقولم کبی است کلیدی بر لور دیکر ای
اوتونوره سه بده فوخته کیده . بجه بوزلده مقصود قرانی باز طویریفه هایلجه . برای ایتد مقادیر
عائمه بر مفهوم ابر زکده موکده قرانی نکده او قوبانه شعوری بر نیمه کلام الهی ابر کلام شرا ائسده ک
فرقی دویماوه قابل رکله . ایدایریم که باکله بعضی باز ماشکده . فقط اسیکی موفنده ، بر
کلمه ده بر دیا اکی معنی آکلده بیلده در دیمین دیار دیمین بر قائم معنارده آکلده تیر مارده فالشده .

بنامیه او قریانند در تکرار تکرار رجا ایدرم که قرآنی بود باز در تکرار اول جمله قافها سوز.
 تفسیر کلیمه — بر کرده هر تفسیر ده اساس کبی اولان و عربی قواعد و تعلیم ایدیه الفاظ
 مناسبت تحلیل میوه آسبک ربه ملک قدر آذر در. الفاظ ده زیاده مفادک توضیح و تزیین میباشند.
 اوده هر آینه در کل شمار در. رفت ایدیه آندرک، سوره درک مناسباً و باطری آنکس در فصوص
 بر میوه بر کرده باز بر فصوصی دارد در. اسباب نزول، ناسخ و منسوخ، بعضاً مواضع، افدقه،
 معانی و اعمال، عقائده و احکامه را از اینها مأثور است. از آغازی عمده را ایدیه علوم و فنون،
 حکایات مناسبت فیلی بشاره تصادف ایدیه، با الفاظه بوجهی شده با تفسیر کرده بولنه میوه
 و یا بک کوج آنکس شده بید ملک بر فصوصی اوله کر کرده.

در بابت ایشدی ریاستیله بایدیده مفاد کرده بر و فرام شرایدی :
 در درجی ماره : — طرز تحریف شکل آینه اوله مقدر : آیت و یا آیات کریمه باز بر ف
 آنکه مال شرفی و برنی منقائب تفسیر و ایضاح قسمی مایه مقدر :
 بشقی ماره : — تفسیر و ایضاح قسمی بر وجه آن نقاط نظر رفته آن مقدر :

۱ — آیات کریمه بنده کی مناسبات ،

ب — اسباب نزول ،

ج — قرائت که عسره بی تبارز ایدیه ملک سطره ،

د — اقتضائیه کوره ترکیب و کلمات ایضامات لسانی ،

ه — اعتقاد بر اهداست منزهت و علمیه منقائب ربات اوله دره آیاتک منقش

اول ریفی احکام ربه ، شریعه و حقوقیه ، اجتماعیه و اخلاقیه ، اشارت ایزد باری و یا عمده را بر بولنه فی

مباحث ملک و علمیه منقائب ایضامات ، با الفاظه ترکیب و ترکیب در سوره مناسبت آیاتک مکتبه ربه

بطر و ایضامی ، عمده را و یا عمده مناسبت اول ریفی بمعنی تاریخ اسلام و قوامی .

و — فزاد مؤلفانجه با کلمه و یا تحریف بولنی سبب در بیان ایدیه کی کور و ایدیه

نقطه کرده تفسیرهای مخفی نوط .

ز — عند الاقتضا ناسخ و منسوخ مخصوص .

ح — باینده طرفه هفتم بر مقدمه تحریریه بفرستاده حقیقت قرآنك و قرآنك شما را معنی

سائل مرادك ایضاً می .

بوتفسیر عربی معینه بر تفسیر کتابك از جمعی دکترا . نزد من نگذرد . بر هیئت تفسیر کرده ترا

اولیون . ابراهیم ، قاضی ، کثاف ، فخر ازینک تفسیر گیرید ، جصاص ابو بکر ازینک

امطام قرآنی ، ابو میمانك بحر محیط نامده کی تفسیر گیرید نه را در نامده کی تفسیر ، ابیه جبریت

تفسیر گیرید ، تفسیر نیابوری ، آلوسی تفسیر گیرید ، حدیث کتب سنه ، کتایه را نماز کرده بولسان

ما فخری . بر نذریده باعدا ایجابی حاله و استاجول کتب ازینکه موجود اولاده بر هیئت تفسیر کرده

در دیگر علوم و فنون کتاب برینده را جمعیت ایشان . اختلاف نقل ازینک هم نقطه درک جمعی از اولیه

سائله ایست قارئی زود کرده بر انهمه ایچون اکثر یا بر حد و زیاده ایچون نتواند مکه جاستم .

مشهور و غلط بر مطالعه سر دیند بکم و یا بر دعوی در میان ایند بکم زمان نقل و روایت متوقف اولاد

مخصوصاً در مافذیه کوشند شد . هر حاله در دعوی سر ز سریده مکه جاستم . اکثر تفسیر کرده مشهور

و شایع اولاده هر معنی رسیده مافذیه تفسیریه لازم کوردم . احتمال که بعضی بر کرده کنند می آید می در

از انهمه ایسم یا سئل انك اهمیتند و یا نازده سی عمومی اولاده دید صرف علمی اصطلاحات ایله انتفا

ایجاب سوزك زده ره قدر تحمل اولدینی آگاهانه ایچون بر نمونه و بر مکه مقصد نه و یا نتیج ایچون

زمان بولد ما مقصد نشأت اینند . بر قس بر هیئت جحد مختصر گاهند . الله سار الله غنائی بیست اولاد

تکدر بردها ایند بر سه بکده براندها تکمل آید . هر حاله مطلوب ضایع می در . بوراده

کلام الهی ابو و جیه را زده بر مقدمه باز سره ایستدم ، نقطه قرآنك و تفسیرك ایند . مختلف بر کرده

بر نذرده را بر بیانات کلامی ایچون از نقطه انتفا ایندم .

قرآن - الله تعالى طرفندہ رسول کبریائی پیغمبر بن محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم

انفیز منہ قرینہ عربی اولہ روحہ اندیر بلوب بزہ نواز انفا اولان کتاب سینک اسمی در۔ ازل
لفظہ قرآن، غفران دوزندہ قرائت معانیہ صدر ایدی، بو کتاب نزولک اعظام و اوصاف
بمیزہ سندہ برسی رہ «وقرآن افرقناہ لتقرأہ علی الناس علی مکث»، «لتتلو علیہم الذکر
اوحینا الیک»، «ورتل القرآن ترتیلًا» منظور نمہ ترتیل وندوت ایدہ قرائت اولنمہ
اول یعنی جہتہ بو کا قرآن نسیمہ بولندہ۔ سورة البقرہ «قل من کان عدو الجبریل فانه
نزلہ علی قلبک باذن اللہ مصداقاً لما بین یدیہ وهدی و بشری للؤمنین»، سورة النملہ «
قل نزلہ روح القدس من ربک بالحق»، سورة الشعراء «نزل بہ الروح الامین
علی قلبک» بر ل یعنی او زہ قرآن اللہ تعالیٰ طرفندہ قلب محمدیہ روح امیہ، روح القدس فی
دینہ جبریل واسطہ سببہ اولہ روحہ نازل اولدی، ایندیر یسی رہ مجہد انیسی رہ مجہد اولدی و بالحق
انزلناہ و بالحق نزل، صم صیح امر بما عجز عربی قرآنہ اولہ روحہ نازل اولدی قرآنہ عربیاً
غیر ذی عوج۔ قرآنہ اولہ او زہ نازل اولیانہ قرآنہ دینمہ دی۔ اوندک ایمون پیغمبرک نفسیہ
میدیکرہ قرآن دینمہ یکی کبی «انا عند منکرة القلوب» بہ قلبی قیردننک بانہ ہم در۔
کبی حدیث قدسی بہ رہ قرآنہ دینمہ دی۔ ہونکہ نظمی قرآن اولہ او زہ روحی اولونبور دی۔ لکنہ کازر
قرآنک اللہ طرفندہ نازل اولدیفنہ انانیمہ ایتہ سکلرندہ ہونی محمد (صلی اللہ علیہ وسلم) ان کزی
سریدیکہ، کندہ او بروروب اللہ اسناد انیدیکہ بر کتاب دیار بر سر دیار کاہہ سوزی دیبر، ملا
او بر در بر۔ اوندک ایمون قرآنہ برزری درایرہ بر میورہ بند نازل اولندہ۔ از جملہ «فمن اظلم
من افتری علی اللہ کذاباً او قال اوحی الی ولم یوحی الیہ شیء» [انعام]، «او یقولون
افتراء قل ان افتریته فلا تمکون لی من اللہ شیئا» [احزاب]، «ولو تقول علینا
بعض الاقاویل لاخذنا منه بالیمین ثم لقطعنا منه الوتین فما منکم من احد عنہ

جائزین « [الخاتمة] » وعلناه الشعر وما ينبغي له . . . بینه بوزنه طوروی قرآنک براسمی ده
تشریح در . « تنزیل من رب العالمین » در . میوزنه جسته جسته ایندی رشتند .

الكتاب - قرآنک براسمی ده « الكتاب » در . تدریجی ایمون « المراد ذلك

الكتاب لا ريب فيه » بانه .

الفرقان - فرقانه ده اساساً آیریس معنانه مصدر در . قرآنک معوله بیه باقی

مدول اید عرایی آیریس اعتباریه براسمی ده الفرقان اولشدر . « واتزال الفرقان »

الهدى - اساساً هدایت ایتک معنانه مصدر در . هدایت المعه معنانه ده

کلمه . صوکره هدایت ایدیه تعبیر . وهدایت اولناه طورفرد بول معنانه ده اطلووه اولنور . قرآن
« هدی للمتقین ، هدی للناس ، هدی للمؤمنین » اولدیفی ایمون برده « الهدی » تشبیه ایدیه .

نه کیم فیلد . فکدرن نور ایتسی اعتباریه براسمی ده **النور** در . « واتبع النور الذی انزل ابعه »

الذكر - ذکر معنی اساساً مصدر اولوب اکره واکبیره معنی معناری دخی

افاده ایدیه . اکره ده یا قلب ویا لسانه اید اولور . راجعک مفرداننده و فاسوس عاصبتک بقاء

بیانه اینده فکری اولنور . ذکر : ماده سیده بعضاً شول هیئت تشبیه مراد اولنور که انسانک کتب ایدیه

معرفتی حفظ ایتسی آنقله مکلمه اولور . برصورتده حفظ اید مراد اولور . لکنه حفظ قلبه اید مراد

و ذکر انحصار و اعتبار ایدیه [۱] . بعضاً ده ذکر بر شیک قلبه ویا قول ویا معنانه اولسنه

اطلووه اولنور . بوجهرتده ربنیه که ذکر ایدیه در . بری « قلباً ذکر » بری ده « لساناً ذکر » در

[۲] که هر بری ده ایلک : اولنورده صوکره ذکر ایتک . هیچ اولنور تمییز دوام اولنورده ذکر ایتک .

صوکره ذکر ، نام و شہرت ، مدح و ثنا ، شرف و تابه معناریه کلمه ، نمازه و دعایه اطلووه ایدیه .

برده ذکر . ربه و شریعتی تفصیل و اعظام ملحق وضع ایدیه سمار و کتابره ربنیه « هذا ذکر من معی

[۱] بوزنه طوروی فتره عافیه اید فتره ذکر و یی آیر اند اولشدر .

[۲] برده صرف قلبی اولنورده ذکره مخصوص اولنورده زالدک ضمیمه ذکر . ربنیه کفران زدن هم « Pause » - هم

« Pausers » تعبیر ایدیه کلمه در . ذکر بر معنانه اولشدر .

وذكر من قبل ، ، ولقد كتبنا في الزبور من بعد الذكر ، ، اني اذكرك عليه
من بينا ، كى . - بوزده اور بر سنار ك هر برنده بر وجه دار در . - آيت بر سنار بر قرآنك
برسى ده . «الذكر» در . «انا نحن نزلنا الذكر وانا له لحافظون» .

روح - «وكذلك اوحينا اليك روحا من امرنا» آيت ده دارد در ريفى
اوزده قرآن روح ده رينامند . هوندر برك بر جات مضمونك در مبد .
بوزده بر اسلمه قرآن ده ذكر در .

صحف - معلوم در ريفى اوزده قرآنك صحيفه ريفى جامع اولاده ستر از ده
مجلدك اسيد . ايكى ياننده كى قايدينه «دفتين» رينامد . صحيفه ، يازدهى بولنات
روز سلح رينامد . جمعى صحائف و صحف كلبد . قرآن ده اولك كتاب ده صحف رينامد ايسه ده
صحف اسمى ريفى قرآن مخصوص در . قرآن نازل در ريفى زمانه آيد در آيد صحيفه ريه يازده بوردى
ابوبكر صبره رضى الله عنه مفسر قرآنك خدا فتنده بوزده بر صحيفه ريك هيسى رينامد طولى اولاده
بر مجلد ده يازدهى داسنه صحف رينامد . مكره مفسر عثمان رضى الله عنه بوزده ستر نسخ يازدهى
برنى كندى ياننده البقوبوب ديكر ريفى رينامد كوز درى . كندى ياننده البقوبوب ريفى نسخيه «امام»
نسيمه اولور . (سوره برآنك اخونده «لقد جاءكم» آيت ده بايه).

سوره - قرآنك اقل اوج آيتى هادى در كتاب مخصوص كى عنوان مخصوصى هادى
انعام مخصوصه سنده لغز رينه بر سوره رينامد . كه بوزده با سيمه ايكى وجه تشبيه دار در . هوندر سوره
اصول فتنده ايكى مضاميه كلب : برسى برك رينه . برسى ده بر مدينه ريفى برك بر شدى احاطه ايد
بر سوره رينامد . بر تخميه نظراً قرآن عالم سمايه و هر سوره سمايه برك رينه رينه ده بولنات زقور رينه
تشبيه ايسه اولور . ابا تخميه نظراً ده قرآنك بر بوزده برك رينه بر ريت تاسيس ايه بكنه اشاره
هر سوره كى برك بر سوردى بولنات مستحکم بر سنده تشبيه ايسه اولور . «برآة» دن ماعده هر سوره بر سوله

ابد آید.

آیت - اصل گفته، آمیخته عدوت و محبت. محسوسه در معنای اطلاق
 آید بلیس. ترجمه در بابک فارسیه نشانه در بلیس عدوت و محبت. زاناً او فیه هر شیء اطلاق
 آید بلیس. او فیه ظاهر اولیایه در یک بر یک مدواری اولفد بر سرین او فیه هر شیء اطلاق
 بالذات اطلاق ایندیکی در یک شیء اطلاق اینسه اولور. چونکه حکمه صادر بر سر. بر بول آریان
 کیمه او بولک عدوتی بلیس او فیه کور یکی وقت او بولی بولیفنی بلیس. شواله عدوت
 زاناً فیه و آمیخته در یک اولو فیه آیت اولک دهاف فیه در یک اولور. شد طایع بر عدوت ایسه
 زده سی در بر آیت اولور. کونه کونه زانی. آن بر کیمه آیتی در. جامع بر آیت. شماره اولک
 آیتی در. بر کیک بنایه آیت در بلیس «بکل ریع آیه تعشون». هر شیء عدوتی طایفه. هر
 آیت بلیس. بر صورت انشور حکمه کی مرتبه برینه کوره و کینه بلیسیده نفکر و ناسر کوره
 متفاوت معقوله سبب اولون عدوت و در اولک هیئت در آیت در بلیس. مثلا:

نفی کل شیء له آیه

زل علی انه واحد

بنیده آیت بر مضاف در. یعنی آیت همه زاننده ظاهر بر عدوت ایسه در آنک بر آیت عدوت ایسی
 بعضی کیمه در نفی فاله بلیس. مثلا هر در اولک بار باغی اولک بر عدوت دیتی در. فقط بر کیمه
 او بار اولک هائی در لونه عاز اولدیفنی بلیس او فیه بر عدوت اولسه خنکره. آیت معناسه
 فیه هر اولسه مفهومی بولند یعنی مالده ظهور مرانده کوره آیت بعضاً «بیمه» اولفد در توصیف
 آید بر یک «آبان بنات» دریمه که یک آمیخته در یک کیمه. بر یک در آیتی معناسی دارد. :
 برسی : کنسی در دلاقی هیچ نظردن فاجیه میده در واضح اولسید. عموماً معجزه در بر قبیل
 آید در در. کنجیسی : کنسی واضح اولفد برابر دلاقی بالذات مفاد کل سائاره افاده نمیشد که
 بر او بر زده رها آید. ایسته بریمه در کندی بوی بر آیت بلیس او فیه کبی قرآن معجزه سی در

بریده آیات بنیات... « وجعلنا ابن مريم واقه آية » قول گرفته مريم ابره از مذك ايستند
برآيت ارسى ده بر قبيله نذر... قرآنه آيت كه مى برينه كوره بونون بومسارك هر برنده نذر
برده قرآنك آيتى دنيله معنای شمسی دارد... سوره كه :

قرآنك هر قدر نذر بر فاسد ابره آرسه اولان هر نذر ده بر آيت دنيله و بوايتن ارسى
وزيتى توفيقى در... يعنى روايه موفقه... شرك بر مرمى و با سجعك بر نذرده سى كى بالذره
ايد نسيه اولان ساز... ايجله نذر... مدهاقتان... كى بر كه در... كه نظر... كى ايكى كه در عبارت
اولان بر نذرده كى با ريم صحيفه نذر اولان در... معنی آيت مدینه نام بر صحيفه در... « هو
عسى » ايكى آيت...

رها صوره... قرآنه بر مكم فاره ايره هر مبد برده برآيت دنيله كى دارد كه بوبعضاً
برآيت... بعضاً بر سوره... بعضاً بر سوره... بر باهركى اولان بيايد... سكو مدقن ايتى دنيله كى زمان
برآيت عبارت دكاه... سبب نزولك بيانى صوره سنده برآيت مرسيله نازل اولدى دنيله كى زمان
آيت انرا يا بومسار اولان در بر قاج آيت شال اولور...

تفسير و تأويل — تفسير المثلثه « فَرُّ » ماده سنده تفيد در...

فارسه... الْقَرُّ... الابانة ركنف الفطى كالتفسير... يعنى قر... ابانة ايتك دارد تولى بي اعمره
تفسير كى ديور... بونك فهدى مقلوده زبانه مسوره... معاينه زبانه اجسامه عاذه كور ديور...
بر مسمى فالد براره آتنده كى ديكر بر مسمى امينه ميفارس... و با بر مسمى شرح با فود تمثيل ايرك ايجده كى
مسمى كلف ايتك... بر المانك فابرفنى صوباره... و با بر ايرك ايجنى كوسندك با فود اوزن مصله
ميفارس... بر لفظك مزلونى بانه ايتارسه... كنلك مزلونى مضمده كى ديكر مزلونى اكله مقلده باره
بر فراديس... لكه ايجله مفر رانده... فَرُّ... افرا يعنى مقلوب... قول بر مسماي افرا ايليه
ریم افاره ايرلسه... بوزده مقلوب مسموای مقابلی... معنی هر چه مقابلی در ريفه كوره قول نموده

و اصل تفسیر ده ایسته بودر . یعنی توفیقی در . روایه متوقفدر . فقهی و حقوقی معناسیه تفسیر
 سنازه معناسی بودر . بونزه طواری دیگر لایه تفسیر دیگرده زیاده تأویل تفسیر اولور .

تأویل : ده « اول » ماده سنده تفصیل در . راغب مفردانده بونی سوبه ایضاحیه :

اول : اصل رجوع دیگر . رجوع انسانه موضع سوبی دیگر . تأویل ده برشی عما و یا انده

کنده سنده مراد انسان غایبه در و ارجاع ایا دیگر . عامیسی : « وما یعلم تأویلہ الا الله »

آینده اورینی کی . فعلمی ده « هل ينظرون الا تأويله » آینه کی کیده . الله . سلا صور

منصور اولون غایه میات اولدیفه کوره صوبی میانه ارجاع آینه بر تأویل و میات صوبی برال اولور .

مورلفندن مجاز امیات مفهومی مراد آینه بر تأویل فقهی . و مورینه مسردن میاتک فصل مصوله

کله یکنی بیاتک صوبی بر تأویل منوبیده . که بر آیهسی تأویل عامی در . صوبی بالفصل میات با میایه

بر تأویل فعلی در . تأویل برده عامی و فقهی اورینی کی تفسیرده اویدر . اکثر یا تفسیر ایدر

مراد کی ترمیدنیاید . بر نقطه برابر فقهی اولورده ترمیدنیاید فقهی جهنده موند . سلا ده میه

اشارت ایندیکر و مجدد روایه تعلیمه اینه تأویل . روایه تعلیمه اینه تفسیر دیگر . برنی اسم تازید

مفرد کی برده سوبه آیرنده : « تفسیرده سولفقه مراد سوردیه کسریک و بولفقه سولفقه

مراد ایدر ربه الله فارسی بر سخاوت آینه داردر . اولنک مجموعه قطعی بر ریل بولورده صحیحده کوره

راو ایدر تفسیر اولورده اولور بورد منوبیده . تأویل ایه قطعی و الله فارسی سخاوت اولفقه لفظک

احتمالانده برنی ترمید ایدر . الله . بعضا تفسیر لغات یاده الفاظ و مفردانک ایضاح

مفنده ترمیدنیاید مالد تأویل معنی و مجدد روح ایضامده ترمیدنیاید . سولفقه تفسیرده

سومضانک تأویل سوردیده . کرون تفسیر کرون تأویل بعصه کرون لفظک کنده فقه اولون

مضانک منونه بر معنی ایدر اولور . بونک با سبجه ایکی شرط داردر : بریس بومضانک اولور

لفظه معتدل الیه . بنامیه لفظک جمع کلمتی اولیاه بر معنی ایدر تأویل باطل اولور . ایاغیسی ظاهر

مراد اولدیفه برقرینه بولماید . اوغنی بر شرطده تأویل اولیاه مضانک تعینده عقلی و یا فقهی برقرینه

و یا دلیل بر تفسیر که از قرینه استحکام تفسیر مقامند و ... دایسته تا دلیل فرق بر قرینه ناک تو نه
 کوره اولور . بر لفظك حقیقتی بر افتوپ ره بماند و یا لایه ای تفسیر و یا تا دلیلی بر قبیلند . اگر
 قرینه مانده در معنی خود ظاهر ایست خدوت ظاهر اولاده بر تا دلیل اصلده در ظاهر اولور . بر قسه
 نفوس ظاهرند و بیقرار بماند . قرینه رفعتی و یا ضعیف ایست بر تا دلیل ده دایسته و معنی و یا ضعیف
 اولور . لایحه نادر تفسیری آنرا یا خدوت ظاهر اولاده تا دلیلده متعارف اولند . اولنک
 همچون بر فرق بر بماند بر وجود نادر و بماند بمانی زمانه صحیح و ناسبی آید یا زده و بمانی
 وجود و صرف معنی بر مانده ایست . حال بر که تفسیر و تا دلیل بر علامد . و بر علامده مقصوده
 تا دلیل طوری ایست اگر کسی ، تفسیری ایست ضعیفی آید بقدر . اصطلاحده تفسیر بر علامک اسمی اولنک
 اعتبار بر که آنرا یا تفسیر ایست تا دلیل مراد کبی نود بماند . علم تفسیر شود تفسیر ایست ؛
 بر علامد که او زده الفاظ قرآنک کیفیت تلفظند ، بر اولانده ، اقرار و ترکیبی اصطلاحات
 و ترکیبی مانده کی معانی ایست بر فرق تمامانده بحث اولور . الفاظ قرآنک کیفیت تلفظی علم قرآنکه
 مجویده در تفسیر ایست . هر که اصولی بوزده بر سهولت اولند ، فقط آید و بر علامد ضبط آید لایحه اولور
 کافی بر تأییدات اولانده . بر تفسیرده باستاند بر قیاح سورده و مشه قرآنی او زده بعضی نوزده
 کونند و . تفسیرده کی دیگر قید کرده بر مجویده علوم تفسیر ایست چناندر .

قرآنک تفسیرده بر معنی اساس نه کند بماند . چونکه فایده . الحمد " ان تفسیر و بیوت
 قرآن فایده تفسیر اولدینی کبی بر مجویده آید و بماند مشکلات و مجودی تفسیر و ایضاح
 ایست . ایاتی اساس : رسول اکرم صلی الله علیه و سلم مدینه مانده دار اولاده تفسیر در .
 او مجویده اساس ده اصحاب و تابعینده تفسیر بیانده منقول اولاده بیانده که بر طرند
 شبه حدیث . بر طرند شبه تا دلیل دار . در تفسیرده بر اوج اساس خود آید که هر که
 علوم عربیه در شعبه ایست معقولات علمیه داره سنده استخراج آید بر بماند تا دلیل نسبی در . ای عربی بماند
 همچون قرآنک حکماقی صحیح بر تفسیرده محتاج اولدیه مجوده اند . آنچه بر حکما مانده بر بر قرینه نظر

تقدیر، تفسیر، نسخ کجی مناسبند یعنی کوزه قند لازم کلید. که بوده علم تفسیر احوال و فقه
ایستد. عربی بیامد بپند ایچون ایسه قرآنک هر کلمه سی ارضاع ایتک اتفاقاً ایندیکه جهند زکجه
بر تفسیرده بتره بوزن تفسیر ایتک قابل اولار یفنده بآنک بعضی نمونه لرینی کورنده بیامدنه ایلدی
کیده به جایزه اعتداف ایتک ره هوشیاسی اولور. قالدی که بر عربی تفسیرک شد : « غیر
اوصفة » ریمکه افاره ایندیکه ایکی مفهومی اکلانومه ایچون به سطرله یازی باز سوره یچوینده
قالدم. نهایت شونی ره قیاسیه لم :

ابو حیان بحر محیطده دیکه : « قرآنک فضائی مفسده کی آثاره کلیمه : ای عیسی قاسم
ایسه سلام در همدار یکدی بر میوه ذوات بر خصوصه مستقل تفسیر یابندور. از جمله شوفر
روایت ایلمسه حدیثدور : رسول الله صلی الله علیه وسلم بوردی که : « ایلمیره و نظم کیم فطرت
کیمی فتنه لر اوله میوه. یا رسول الله ربندی، اوذن نجات نه؟ بوردی که : الله تعالی ایتک کتابیه.
اونره سزدرن اولکبدن بنای، سزده صوکره کبدن فیردی و ما بینکدن ماکمی وارور. اوهزل
دکل فصلور. اونی تجیداً زن ایتک الله عینی قیاس. طوفرد بولی ایتک غیرینده آریانی الله ضلله
دوسور. او اللهک جل شینی، نور مینی، ذکر کلیمی، صراط مستقیم. کبفدن صایمانه
را بیدن طایمانه بنای سبب وارور. علماء اوطا طویان، انقیاء اونده اوصافان، ایتک علمنی بلیه
ایلدی کیده. ایتک عمل ایدیه مأجور اولور. ایتک علم ایدیه عدالت ایدیه. اوطا صبی صایمان
طوفرد بولم لفظی بولور. » برده رسول الله صلی الله علیه وسلم بوردی که : « من اراد علم
الاولین و الاخرین فلیثور القرآن = اولکبدن و صوکره کبدن علمنی آریانه قرآنی ره شسون. »
ینه رسول الله صلی الله علیه وسلم بوردی که : « بوزرانی نودت ابدیک، چونو الله تعالی سزه هر
حرفه اوده مننه اجر و یرده هیک. اما شونی بیک که به سزه « الله » بر حرفند و بیهم و کلمه الف
بر حرفند. لام بر حرفند. بیهم بر حرفند. » ینه عبد الصلوة و السلام ره روایت اولندی که : سوره
بوردی : « هر کیم قرآنی قرآت ایدره باسقه برینه کنه بینه و یرینه ره رها، فضلی و یرسه اولیغی

رايحه بولنورسه اللہك يوزگني كويونك صابسه اولور . . . ينه عليه الصلوة والسلامون :

« الله عز وجل قرآنه افضل ليعم بر شفا عني يوتور . . . نه ينجب . . . نه ده صلاك » بوردون . . . ينه عليه الصلوة والسلامون :

« استمعك انك شرفبارك عملك قرآنه » بوردون . . . ينه عليه الصلوة والسلامون :

بوردون كه : « يوزايت اوقوبانه » قانيته « دوزر . . . ايكي يوزايت اوقوبانه » غافليه « دوت ركلور . . . او جيوزايت اوقوبانه قرآن خاصه نيز » . . . ينه عليه الصلوة والسلامون : « اولك ان مفيدي . . . اللہك كتابنه صفرا اولان اولور » بوردون . . . ينه عليه الصلوة والسلامون :

« قرآنه عيايستوب ده زوريه كلنه ايكي اجر دارور . . . قرآني قولاي اوقوبانه ايسه » سفره كرام بره . . . ايد برابرور . . . « بوردون . . . بر كونه رسول اكرم صلى الله عليه وسلم مفسر نرينه انصار دونه بر طائفي :

بارسولاه نه بوردور سك ؟ دون كجه « ثابت به قيس . . . ك غانسي ياريد بوردون . . . اطرافي يديزلر كجي ايد ديدير » بلكه سورة بقره اوقوشور . . . بوردون . . . بولك اوزرينه ثابت به قيسه دايوبوب نه ياريفي سور اولدي « سورة بقره اوقوشورم » ديدن . . . نه الحقيقه بخاريه ده « اسببه مفسر رضوانه عليه سورة بقره اوقوشور سندن تراقلنده يدي ديري ملائكة ايندورلر ايكي » نخرج اليك . . . دعيته به عمار رضوانه عليه ديشور كه : رسول الله صلى الله عليه وسلم « حجة الوداع » ده عهد ديدري بوردون كه : « عليكم بالقرآن = قرآنه اي صابيليك » . . . برده رسول اكرم صلى الله عليه وسلم حضرت نرينه انساك قرآني قرآنجه رياسجه ان كوزلنده سوال ايلندن . . . جواباً توبه بوردون :

لذي اذا سمعته رأيت به بخشي الله تعالى = يعني ان كوزلي اور كه ديكطه ديكطه زمان الي كورور سك الله تعالى في قلبك » اهـ .

بونطه قرآنه دنييه اوقوشورده مفسر نه اولد يفتي ده اكلامسه اوليوزنه « طه . . . هانزلنا عليك القرآن لتشقي الا تذكركه لمن يخشي » . . . همامه جناب الله نوبديزي نور قرآن ابد توبه بوردون .

سورة النحل

فاتحه سورة نحل : ملكيه و دري آيت .

قرآنك و قرآنك سورة نحل رسالتيه انديز فرزند نسبه ايلسه اسمك و در . فقط
سورة نحل بر اسمك ، محل نزولك و انديزك عدد ربي استعاره بيموه باز بلامه باسلفك ، كذلك
صحيقه كنار رنده نصيب رينه مشري ، عز بري ، سجد لري كوسنده نمبر در نظم قرآنك و در .

اسمك محبت اوليوب نسبه رسالتيه يمينه اولي ، كلمات قرآنك اولي بجا بجز .
و در كه كه قرآنك ايمن بوند و في دكلر . چونكه كتاب يعني قرآن ، هدينده و هي هديت قرآنك
باستفاده خصوصيتي هاندر . بغير بزرگ هديت بمانده نصيب قرآنك سلفك نجمه اهدايت شريفه
دارد كه بوند توازن ثابت بر اوله رينه قرآن صايبا زرد . بر كه كه نظم قرآنك و در اوله
ايمن بغير بزرگ قرآن اوله رينه انديزه نقل اولونسه بوند و في دكلر . چونكه
قرآنك ملكي ، قيمتي ياكند سنانده دكلر . اولك الفاظ و كلماتي رخي بالذات حكم و قيمتي
هاندر . زيرا قرآن سلف اولفد سناندر . ندادت و لوازم ندادت به الفاظك اعطابدر .

سلف كرام بر مصيقتي بنار مصحف شريف قرآن اوله رينه مؤفوز اولبانه كلماته نمبر ايرد
يا زار و « جرد و القرآن = قرآن تجرير ايرد » بافوز « جرد و المصاحف = مصحف
تجرير ايرد » بيه توصيه ايرد . چونكه قرآن اولبان كلمه لرك و باجمه لرك در در زمان ايله
نظم قرآن قايده بلامه تحريفات سبب و ربي كج شرمي بر محذوري نظر مدعنه به ايرد و مصحفك
« رقيه » ديشده ساره و قرآنك باز يمانده اعتنا ايرد و در بر توصيه و اعتناك نجمه قرآنك و در .

و ثمرات مترتبه سی کور و لشکر.

لکنه بر تجربی . بهیچ « قرآنی غیر قرآن اید فایسته طلسمه » معنایه نقیضه اند .
 میرزا منجمه اولیغی حکمت برنی نقضی در . او حاله اعتدال التباس واقع اولیه صبه بر طرز
 باز یه سنده بر باس اولامه لازم کسب . فی الواقع اینه عباسک کراخت نقضی سوجوسی بونا
 از نامه بر هارث اولیغی ایما . اینه یکی کبی اعتدال محذورینک فقدان مالیه بر اهلک ده
 ارتفاعه دلاسته های رکله . بر معنایه بناء یازیس . یازیس قرآنک باز یسینه یازیسینه
 واضحا تمیز اوله دره التباس و اعتدال محذوری بر طرف ایدلک سطره ذکر اولامه زمانه رک
 در طره رک صحنه یازلی تجربیه سینه سانی کور و زن و باس صلیب ادری . بر صورت
 برتر جلی فیم بر زمانه نری یازم صحنه دره الوان دیا آتون رکبه و خط اجازت یاز یلوب
 بر طرز مخصوصه نقضی و تذهیب اید رکله . طبعک ظهورنده صکره ده عینه شکلده فطره
 اید فطره قرآنده تمیز ربه دقت و استا ایدله .

بر صورت نموده قرآنک سبب درن قطعی بر حیره یوه اینه ربه فطره قرآنده برتر زن
 کوزله اید رینی جهنده هم تجربیه سینه اعتدال اید یلوب خط و التباس محذورینه سطلسمه . هم ده
 فطره قرآنت قرآنده احتیاج در طره اولامه بعضی فوائده مرامه نایبه اولامه . اسلامه
 بر سوره دینده که فطره طبع تنوع و تفاوته و بالنامه صناعت تذهیب زیننده عامل ایدله
 و تذهیب صاعف بر طرز مخصوص نقضی التباس ایدله .

نقه نقضه قرآنده « لا باس به » ک ترکی اولامه ساره لک کلفه برج اید ده بر حلفه کی
 بر امتثال تعالک زهیمه طرفدار ادر حلف . ز بر تجربیه بر سر زریعه راصل فریفته اید فطره دین
 ادر یفنده بر تجربیه رفیده تجربه مطلقده و لها اینه اولیغی ثابت و حکم سبب عینه دورانی
 معلومده . لکنه سونی افطار ایدلک لازم کلیر که بر نامه یا یلیغی کبی اید از صفت بچون صحنه
 ساره لکنی و فطره قرآنک اطرار و نمازینی ایدلک اید هک و هجد نظم قرآنک متروع و مختلف یازلیله

بازیمسی، كذلك صحیفه قرآن صحیفه ربی آنبره بر شکله دعا و سائره عموده اولوسی موافقه کتوره.
برایضا همانده ستر نتیجه راصل اوردن: صحیفه التباس، عموده در تریف اعمالی
قطع اید جمله بر طرز سالم و مستحضره بازیمسی و یا طبع ایدسی خصوصه رقت و اعتنا بک مسفلک
عموده منه ترتب ایدیه و جابجیه بر بنی تقابل ایدیه. و نیزه صحیفه هیات ده بر نرزه تفایه
ادامه مأمورده.

فانحه، اصل لغته فاتح اسم فاعله نه نقض اول کتاب و البسه کبی آیه به به جک بشک
اولی - ابلک آیه به به بری مضانه، بالاخره کلام و قرأت کبی ممولنده تر بیج بر لانه هر شک
اوله اطلاله ایدیه. «تاسی اصلنده کی فاتح مفعله نه نقل ایدیه، نأیت ایدیه و کتوره.
مع لفظ اساسنده تاسیل بر ابر فتح مضانه مصدر اولی ده مکنده. بنا بر مبه مفعول اوله اول مفتوحه
المدنی اولکده مجازی و محلی، بوزن مجازی لغوی قبیلند. فانحه نه مضامی خاتمه در کتاب
ترتیبده، کتابنده، نمازده فرائنده و بکده نزولنده و بسه بر سوره اولی بنده» فاتحه الکتاب «تسمیه
ایدیه. بوکا، الفاتحه» رخی دینار که یا ادر بند مخفیید. و یا مستقل ایدیه. بر بنی
تقدیرده لام مضاف الیه عموده اولی ایدیه فانحه دینار، ایدیه تقدیرده و به سائرده
مصرف اسم «الحمد» اسمیکه «سوره الحمد» مخفیید. باشد «الحمد لله» بر لونه
و یا ضرور باشد به باشد معنای بر معنای اولی اعتبار ایدیه اوله و به بری «الحمد» و یا «الحمد لله»
و یا «الحمد لله رب العالمیه» دیه تسمیه ایدیه کتوره.

بر نرزه به باقیه رها بر فاضل اسمی دارد. که هر بری بر خصوصیتی اشاره ایدیه.

(۳) : ام القدره (۶) : ام الکتاب. چونکه بر سوره دیگر سوره قرآنک اصلی و منشأ
یعنی کوکی و تخیلیه. در شبک اصل و منشأ «أُم» المدنی ده متعارفند. فاتحه قرآنک
بدا و سوره متعلق حکم تقدیر بنی، اعظام عباد بنی، مفاصل اساسیه و محتویات اصلی بنی تضمین ایدیه

بیتع بر اجمال . بیع بر انموزهید . حتی نصف اولی سر یکدی . نصف افیری سور مدینه فی تمیل اید .
 و صابیر که فائحه قسماً مکی و قسماً مدنی در . کتاب اللہک موضوعی . اللہ اید عالم و بالخاصہ اللہ اید
 انشایتہ کی نسبت و عدوتہ ربوبیت اولدیفہ کورہ فائحه بر نسبتی جزر ناسیدہ تصور و افارہ اید .
 غایری رہ انشایتہ نعم الہیہ بر اجمال ایدہ طریقہ سقیمہ ارشاد و نصایب اولدیفہی احصہ صورتہ افہام اید .
 انجورہ بر ابائی سمدن « ام الكتاب » اصل کائنات اولادہ لوح محفوظہ و فی اطلالہ اولور .

(۵) عید سبایہ نیشی اساس (۶) الوافہ (۷) الطافہ (۸) کنز تسمیہ اولور .

(۹) سبع شان کہ سورہ مجرورہ « ولقد اتیناک سبعاً من المثانی والقرآن العظیم » آیتہ بارہ .
 (۱۰) الصلوات . یعنی نماز سورہ سی . چونکہ فائحه نماز بودند : ہر نماز رہ لافیل ابی رتفہ
 بر کرہ اوفوقی واجبہ . آنجہ منقبہ بر جنازہ نماز رہ واجب و کلہ . چونکہ بر تمام مناسبتہ نماز
 وکل بر دمارہ . (۱۱) سورہ شکر (۱۲) سورہ دعا کہ بر غری شکرہ . (۱۳) سورہ شفا
 و با شانہ کہ بالخاصہ ارامہ نسیہ و مغویہ شفا . (۱۴) تعلیم شد کہ بوزہ سوال در عانت
 استہدک شطی و ادبی رسولک الہی یک بیع بر صورتہ تعلیم بویشد . شرط سوال : اولاً
 سدت ، ثانیاً عمل ، ثالثاً مساحتاج ، ادب سوال رہ : اولاً عرصہ آ ، ثانیاً عرصہ امتصاص ، ثالثاً
 مساحتاج ابدا عرصہ سؤل . اکثر سؤلایہ زانفت رکل اولفعلک لغرض و آیتہ بر بولہ مرفقتہ .
 چونکہ بر فعلک لغرض بولنی بولہ اولی ہر زمانہ بولقد .

نزولی و اول نزول - قرآنک مجیدہ شہودہ تھوہ نہ نزول اطلالہ اولور

بر شہودک ابلک موقعی قلب محمد بر . و ہجرت سنیہ رہ مقدم نازل اولادہ مکی . صکرہ ہجرتہ فی
 ربیعہ . حتی ہجرتہ صکرہ مکہ رہ و ساز مکلرہ نازل اولادہ مدنی فی اطلالہ اولور . بر سبک
 سورہ رہ مکیدہ . ہجرت سنیہ رہ مقدم مکہ مکہ رہ نازل اولادہ . بر بابہ اجماع برقتہ رہ اجماع
 قریب بر التبت دارد .

روایت اعتبار به : ایه عباس ، قناره ، ابرو العالیه ، رفیع ، ریاحی و سایر موجوده
 نفسیه لقب برنی ثبت نمیشد ، ابرو لریه ، مجاهد ، عطاء ، ایه یسار ، زهرن و از بعضی
 مدنی اولدیفنی سوره شد . معنایه بونک بانکه بمالعه روایتی اولدیفنی دیگر تفسیر لر قید ایچورن .
 دیگر بعضی ده برکره مکره نماز فرمه اولدیفنی دت ، برکره ده مدینه ده قبله تحویل ایچیبی زما
 اولمه او زده ایکی کره نازل اولدیفنی ذکر ایشلد .

روایت اعتبار به : فاتحه نك سیتی اثبات ایه ایکی استدلال موجود . برکره سوره عجر
 بالانقاره مکیه . بونزه ایه « ولقد اتيناك سبعاً من المثاني والقرآن العظيم » آیتی دارد .
 و فاتحه نك بر اسمی سبع شانی اولدیفنی کجی بر آینه مفسر فاتحه اولدیفنی ده اکثریه سید . بنامعیه فاتحه
 مکتبی اکثریت و ائمه شمس دیگر . ثابا . بسه دت نماز مکره فرمه فیلسیفنی و اسوده
 بونزه اول ده نماز قیلته مکیه معلوم . نهم سوره علقه « ارايت الذي ينهى عبداً اذا صلى »
 آیتی و سوره نزل ده « قمر الليل » اری دارد . حال برکره اسوده جنازه نماز مذبه شقه فاتحه
 بر نماز فیلسیفنی اصلا روایت ایدر شد . وبالکس « فاتحه نماز بوند » = الصلاة الافتاحه
 کتاب . حدیث معلوم . بنامعیه فاتحه نك مکره و بونک ابلک دور لرند و نازل اولدیفنی بو
 انقاده بالاسند لول ثابت اولور .

تعلیمی تفسیر ده سند ایدر حضرت علیده ده سونی روایت ایشلد : « فاتحه الكتاب عزك
 تحفه برکنزون مکره نازل اولدی » .

صاحب کشف ، فاتحه نك تفسیر ده « اقرا باسم ربك » سوره نك ابلک اول نازل
 اولدیفنی بیانه اینه کده مکره سوره علقه اولنده ده اکثر تفسیر کوره ابلک نازل اولده سوره
 فاتحه و مکره سوره فام اولدیفنی ثبت ایشلد . بنامعیه ابلک نازل اولده سوره ایدر ابلک نازل
 اولده آیتی فرمه ابلک لازم . فی الواقع سید شریف جرجانی نك تحقیقی وجهه امارت صمیمه نك
 روایتی و ائم نك علم اصوله تأهید بیانه سند سنده نظر بررد و نتیجه « اقرا باسم ربك الذي خلق

خلق الانسان من علق اقرأ وربك الاكرم الذي علم بالقلم علم الانسان ما لم يعلم " قدر
سوره علقك باسه طرقي ايلك نازل اولاده ايندر اولفد برابر تمام سوره نفقه نظرند فاما نزلت
اكر نصريه نسبت اولد يعني اولدره ايلك نازل اولاده سوره اولد يعني اكلد شاپور . او بر ايلك
نزدي رها صوكره تمام اولدر . صبح بخاري و صبح مسلمه سنه مفسرله عروقه به زبردت
حضرت عائشه رده اول دحي و اول نزول قرآن " اقرأ " اولد يعني سوره روايت اولدر كه مالى :
" رسول اكرم صلواته عليه وسلم انفسه ايلك دحي . ابتداء رؤياي صالحه اليه با شد . بر
رؤياي نزدي كه خبر صادره كني فخور ايمسه اولاسون . صوكره خلق - عزلي - فوئذيه اولدي ،
جرا ساره سنه جليليه . عورت اينكليه اوراره سندر كنور عبادت ايدري و بوندك ايمونه از يعني ده
كنور ردي ، صوكره حضرت خديجه عورت ايدري . به از يعني ايلد كيدري . نهايت غار عماره ايدري كه
اركانه كلدي (مسلمه نجه كلدي) سوره كه : كذبتك برسل كلدي و " انرا يعني او تو "
ردي . اوره : " به افرسه ركام = ما انا بقاري " ديه جواب ديدري . رسول اند شولم بوريدري ؛
بر جواب اولدرينه ملك همراه بني موزي و ديه ديس صار و باريد صيفدي كه لافتم همراه تركه بوريدري (بزم
تفسير يزله جانم طاره ردي) صوكره صابوريدري ، به " انرا " ردي . به ده " افرسه ركام "
ردي . ديدرين بني به موزي و ادب بر صيفدي كه جانم طاره ردي . صوكره بني به صابوريدري و " انرا "
ردي . به ده " افرسه ركام " ردي . بنا عليه او بومني اولدره بني بر رها صاردري ، صوكره
براند و در حال : " اقرأ باسم ربك الذي خلق الانسان من علق اقرأ وربك الاكرم " ديدري .
صبح مسلمك رواينده " الذي علم بالقلم . علم الانسان ما لم يعلم " دحي مفسر . بوندك اولدرينه
رسول الله عورت ايندي . پوره كي اوينا بوريدري . حضرت خديجه بنت مويده رضي الله عنها ايلد يانه بوريدري
" بني اورنكز اورنكز = زملوني زملوني " ديدري ، اورنكز . نهايت ملباني كيدري ، اورنكز
حضرت خديجه راضا كيفيد " كند من جدا نور قدم " بوريدري . خديجه رده : " خابر والله !
جناب الله سني ليح بر دقت ريسانه ايمز . سه ايلد ايلك ايدري . كلفندره نموا برسله ، بوغني قار ايند

بر قسوی قازانه یر . مسافره آرام ، مصائبه فارسی باردم ایرسک « و به کوره مسوره آلوده عمو به
 زاده سی ورقه به نرفل به اسد به عبد العزیز کورتوردی ، که ورقه جاعیه ده نمره نینی قبول اینس
 بر ذات اید . مجرایه یازده سی پیر والی ماشاء الله مجرایه (سالمه عربی) انجیل یازاردی و آنس
 یک اختیار لاسه و امی اولسه اید . واریجه ، خدیجه : « عمو به زاده م برادر زاده کی دیکه » دیر .
 ورقه صورتی : « برادر زاده م ز کور یورسک ؟ » رسول الله کور رگه ری خیر دیردی ، بنا عمو ورقه
 « بر ، او نامورسد که جناب الله موسایه ایند برسه اید ، نه اولوردی به پنج اولاییم و قومک سی حیفاره هفتی
 زمانه صاع اولاییم » دیر . رسول الله ، « مجاب او فری حیفاره هفتاده می ؟ » پوردی . ورقه :
 « اوت : سنک کیند ربک کبی برشتی کیند بر هیچ بر آرام بوند که عداوته سرورده اولاسیه ، او کونگه
 بتبیرسم هر حاله سلطاناً باردم ایرسم » دیر . مسوره میوه کیم دی ورقه فاک ایند « الخ ...
 صبح مسلم بر عهدی مستدر طریقه در رایت ایستد . کریم هفتت مائتت مک زمانه دفعه پنجم
 اور یعنی معلومد . فقط بر برداری حدیث رس ، یعنی ایلک رایت مکذوف اولسی اقتضایتم طریقه
 کونیز یور که حدیث باسه و نهایت طریقه رکعه بی « اقرأ » فقره سی بالذات سایه مجرایه برن افتد ابه
 روایت ایستد .

دیگر طرفنده ابه ابی شیهه مصنفده ابر نعیم و بیر هقی دلائل النبوه ده ، واحدی و تعلیمی
 نقیض لرزه سند لرجه ابر بیره عمر و به سر جیلده شوبه روایت ایستد [۱] : رسول اکرم صلی الله علیه
 و سلم ، هفتت خدیجه : « به هموزده یا کذا فاندینم زمانه برنا ایستسم ، والله برینک برار و سن
 جدا توردم » دیر بای وقت ، خدیجه « معاذ الله . ساک جناب الله نور نور هوه برشتی یا یاسی اعمالی
 [۱] ابر بیره عمر و به سر جیلی هرانی کوفی که زمانه جاعیه یاران ایند کینی ابر موسی ذکر انیمه و ابودائی بونی سرور
 نقیض ایستد . هفتت عمر و ، علیده ، ابه مسودده ، هدیغه ده ، سالانده ، مائتت و ده ها باشه لرزه روایت ایستد ،
 کینده ده ابودائی و ابواسمعه السبیعی و محمد به نشتد و قاسم به لاجره و ساره روایت ایستد . بخاری و غیره
 برنی نابیهه بیانده ذکر انیمه ، ابه عبیه و دیگر دی تویه ایستد . عمر و به قره ابودائده ، شارایه عبدالله به مسود
 افضل اصحابانده اید ویند . ابر نعیم فضیلت ذکر انیمه بر نقیض نقل ایستد ، ابه جابانه ده نقیضه عابدینده اولدنی و در اینده
 انچه کینی و فاکوزده انیمه دیر سنه سنه ابر هدیغه ده اول دفات ایستد کینی سو برستد . (اصحابه قسمات) سو حاله حدیث ذکر رسول

یوندر . والله سه امانی تار به ابر سگ . از با که ایله با ابر سگ . سوزی طوفی سوز سگ .
 دیشی . بعده ابر سگ کلدی . رسول الله یوندر . غیبجه رسول الله سوزنی آکلندی و « محمد بر
 درقه بکت » دیدی . رسول الله کهنه ابر سگ الذی طوب » بزی درقه کونور » دیدی . دینجه « کیم
 سوزید » دیم سوزدی . اوده « غیبجه » دیدی . بنا علیه بر لکده درقه کیندر . و فعی آکلندی
 سوزدی که « بآنکز علونه فایزیم زمان آرنه مدسه » با محمد با محمد » دیم بر بنا ایسه سوزیم و صحت
 قوسوب فایزیم » . درقه ده « ابر یامیه » کلدیکی زمانه سوزی چکنی ربطه یجه قدر طور . ثبات
 دسوزده کل بکا سوزدی » دیدی . بعده رسول الله علونه حیطه یکی زمانه کذب سوزی ناکلدی :
 « با محمد ! قل : بسم الله الرحمن الرحیم . الحمد لله رب العالمین » دیرن « ولا الضالین »
 قدر واردی . برده « قل لا اله الا الله » دیدی . بنا علیه درقه کین برنی نقلاندی . درقه ده
 « شروه مزده دیدی : به شارات ابر سگ که سه ایه مرتبه شباتیکی زانک . سه سوزانده موسی
 کچی بر ناموس اوز زده سگ دسه فی سوز سگ دسه جلاده مامور اوله مقصد » .
 کور روبر که اولکی حدیث قرآنیه ایلک نازل اوله آیت « اقرأ » سوره سگ باشی اولدینی . ایمنی
 حدیث ده تمایله فاقه سوره سی اولدینی . رایت ابر سگ . آزاره کی فزات . بکده برینک سکت اولدینی نقطه لر
 بر برینک منمید . فقط ظاهره نظراً اولیت مطلقه سنده تفایده کیدر . اولکنک طریقی
 دعانور . بهر قینک رخی بیانی و جمله ایمنی حدیث نقطع اولدینه نظراً نقطه تفایده برنجی مجر . درجه
 درقه نک نزیه ایکی دنه کیدر : بنا علیه اصح رایت . قرآنک نزول آیت نقطه نظریه اولی : اقرأ
 سوره سگ باشی . نزول سوره نقطه نظریه اولی ده ترتیب کتابیه و نمازده . قرآنیه اولی اول
 سوره فاتحه . دنا تمه نک نزولی « اقرأ » ک نامنده « ذوالقلم » دن و « یا ایها المدثر »
 یا ایها المزمیل » دن اولر . فقط بوابی حدیث نقی روایات سنده نقطه نظریه . برقه کز نفسیه
 روایات رسلسی بآنکز بوزده متنی دینک دکلر . بیخ فیه ایستوسلده تفایده یوندر .

در يك كه جناب صریح فائحه كتابی انزال انجمن ده اول اینها رسولی نرسیده انجمنه و او کار بنده برزان
بر کتاب احسانه اوله صفتی استعاره ایچون اوله نرانیة . ثانیاً فائحه کتابه ترغیب و بفره بهك اسماء بائندوسی
اربابیسه و بفره بهك ده مکره . « بسم الله الرحمن الرحيم . الحمد لله رب العالمین الخ » فائحه
ایك سورة سنی اساس اوله و ایمان پور شد .

فائحه نك آیدری — فائحه نك آیدری و اوله سنی نفوسه علیه در . انجمنه پوریدری

برسی بسمه سید برته « صراط الذین انعمت علیهم » سید ؟ بوزده ایکی روایت دارد . باقیده
کور و له یکی اوزده بزم صبح نه صبحه کوره بسمه بایکی بائنه برایت سفرد و اوله بنده فائحه نك بائنی
« الحمد لله رب العالمین » در . و « صراط الذین انعمت علیهم » برایت در . (بسمه یاره) فائحه
بروایت ایسی ده حکمت قرآن نفقه نظرد به طافم معانی آثار به ایه مملو دارد .

فاصله — سوره ثانیه و باروری . ندرده سیم کی فرائدك سوره رزده ده فاصله

نسبه و نامه بر و بار فایح عین دارد که هر آینه یک دیگر به نماید و تمامی بر فاصله سید در . زکبه زرد
برکا دوراهه دبلیه . سوره فائحه نك فاصله سیاسه (ه ، ن) و ندر . بر نر نظمه ؛
ن ، ه ، ه ، ن ، ن ، ه ، ن نظاسی امنه ایچند در . بر بدیهه نظمه نك زین فرائده
افصله سازه به چون بر همه مملو و بر صورت فرائدك کلام سوزون اید که نام نشو به بنده اوله به
فصوصبت سازه سی دارد که هم نرک سماعت و سلاستی هم و نرک افصله و طافتی جامع بر سوره
افاده ایر . کریم پور و نر به نر فاصله نك بر اثری دکلر . اوزده بوزده کلمات و ترایب فرائدك
بر همه صنی دارد . فقط فاصله بزرگ الحان رفیق سنی ساعده ده سوز شد برده بر تخیلی نفقه سید .
الحامه فرائدك فرائد پورده و دبلیه ، اسناد ترغیبه معانی قرآن انبویه نظمه به بوزده نر طایفه سید
آثار که بر نفقه لوده قلبه نفوز ایچون زمزمه جریانی و عد وصال اید مشوره و داعی مزج اریه به صوره شود

کسیله . بوجلهوه شهودی بر لطفه مهورن سکنتی تعقیب ایره .

کلام الیهیک نظم و فاصده سی ایله کلام برون جمع و فانی سی آراسته فطرت ایر صفت آراسته
 برون فرقی کورده مک قابل دکلره . معلومه که هندسه فطرت ناستاهی . هندسه صفت ناستاهی .
 و بونک ایمونه اتر فطرت جلال . اتر صفت جلاله . فطرته هر هائی بر بانه . هر هائی بر
 زده بونک اعضا و اجزای ناستاهی بر تغایر و تناسب حاصله سید . بر هر هائی بر آفاقه بایر فطرت
 آراسته حسنی مجانی افاده ایره تناسب و تماثل کاهنی فربه ایره که هر بایر افک دیکر رنده انجونه ناستاهی
 بر اولیو ایر اولیو بیه جک بر تغایر کاس عرصه ایندیکنی و بون تغایرک هیچ بر لطفه ترفن انجوب هر هانه نموده
 دیکر کتنی ره کورده . و بونک شکل و بعد هند سیدنی کورده ادریز هیچ بر نه ماهه مکله اولان .
 بونک ایمونه که بر عینی وجودن حدیثی تصور ایره سید . ادریز نهایت بر حال شهودن لطفه وصال
 و یا ارنده خیال منعکسی ایر طایفه . فقط بر معیارک اتر صفتی اولانده ان نفیس بر باره کی توازنه
 و بعد آیه آراسته کی تناسبی مطرد و تناسلی بر معیار ایره تماماً اولیو سید . چونکه اولانده ایره بر تصور
 افاده سید . سایه بر کس ناستاهی بر تضاد ایره بونک ره فطرته راجع اولیو سید . بونک کج
 جمع و فانی ره هرزه اولورده ارسون بر تناسب محدود و بر اطراف ثابت حس اولور . نه قدر بلوغ و سلیس عد
 اولورده ارسون اولانده بر کلفت و تکلفک سایه لرودار . چونکه نسبت . ارتباط . تصور و صیغه
 محدود بر معیارک نتیجه تطبیق . بونده طولایه که بر مشور مطلقه دهانه یاده طبعی بک حس ایر سوز
 فقط بونک ره نه قدر کوزل اولورده ارسون سوزدن و بجمعه کی آهنگ نفوز و کلامه مطلوب اولان
 نظم و ضبطک ان برون ضمای بولسانه و مجازات افاده کجی مزید ره محدود بولور . حال بود نظم قرآنک
 تناسبه کی معیار بسطیه باشد . او بر معیار تناسلی دکلره . اول تصور و صیغه بر تناسب محدود
 بر اطراف ثابت افاده سی رخص ، فطرتهک سیم و سیال و تنوع بر تناسب غیر محدود افاده سید . اولان
 فاصده رنده صفتک کلفت کسنی آکدر بران هیچ بانه تکلف بوند . و بر سیدره که نظم قرآن سوزدن
 و مشور هر یکسندک مزیت باقی مع زیاده حاصله . و بر جمیع که اولانده وجود و مجاز نه بر نی شکل

ایستد . و نیز بر سببه در که قرآنک فاصله در توفیقید . یعنی نقل و سماع مرقومند . باله رایه نفسیه
اوله مان . هر گاه آیت باشد و در سارده آهنگ افاده ابدیه بعضه عرفانده تضاد ابریه . بزم
کلام بزمده الفاظ . معانی که بر کوه عارضه سبب . معانی ابر الفاظ آراسته کی نسبت . بر اندامک البسه
نسبتی کسید . بنا بر محله یکجه برنده قابل تجربه در دل و آنگاه با اراده امی در لعا کوزل و با ساری بر لبه ابر تجربه
ایمک ممکنه ابرور . و صوره وقت نقصان اید بر بر از امک مسه فطریستی امداد ده ایدند .

کلام الله باب معانی اوزنده الفاظ بر سبب دلبرک جمله کلامی کبی نمونه انساج ترمیمه در درجه
ازلی بر مملو اید بر بوطه . و لعا فو فریسی بر نده جسم ابر درج و مملو تجلی اید بر اشتغال مضموی
دارد . بر کا میران اولون بر بیرون عرب نامون با لغاه بوندک بجزون منو شده مساندی زرم ایستد .

رَقَّ الزَّجَاجُ وَ رَقَّتِ الْخُمُزُ

فَتَشَابَهَا وَ تَشَاكَلَ الْأَمْرُ

ایستد بر فاصله اعجاز کلامی مسببه قرآن تنقیر اوله در نفی کبی عینا ز جمله ده ایدیه سور . ابیات اول
اوله : اسلوب بیانه ضایع ایدور . ز جمله بر صبه در لعا اندک در یستی یوزد رب الله کل انساج
بر جمله جاد کبیر ماحم کبی ایدور . بر جمله اندک شفاف بر جمله اوله یعنی ده فرمه ایستد اوله ایچینه
جانی بر درجه نور و له بله جانی فرمه ایستد فضا ایدور . قرآنه مدینه وجودده آیه ایستد حقیقی و سالت
بر کل فرمه ایدیه سه ال کوزل ز جمله س زبات اوله دست چهار تو با یایسته بر رسته بکزه تبه بلیر که
بر نده اصلک ز ماره ی . نه فوق . نه نقصی . نه نمون . هاستی نه باغی . نه ایچسی هیچ برسی بولنه مان .
بزرده ایستد اوله لوتوب فو قتلایا یا نده کومر بنه یی ندر بر رسته اوله سوریه فاصله ایستد هفت .

بنا بر صبه بوزر قرآنی فایده صبه بر سأل اوله ده قرآن هاستی هاستی ایدور مان . اوله بریه قرآن مان

و منو مانده اوقون مان .

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسمه

صاعف شریفه ابی در لو بسمه دارد : برسی سوره باشند بازیده مستقل بسمه ،
 درین سوره نملک انه من تسلیمان و انه بسم الله الرحمن الرحیم آیتده کی بسمه در . بوسمه
 سوره نملک بر آیتده بر جزئی اولدنی کمال صراحت معلومدر . بنامیه بر میسینه بسمه نملک فر آیتده
 شبه یوندر . و نواز صبیح اید بالاجماع متفقدر . فقط سوره باشند بازیده و هر سوره یب
 بر رنده آیران و اینه از قرآنده او قونانه بسمه یکنجه . بونک او سوره لرده بر رنده دیا هر بر رنده
 بر آیت دیا جز رایت دیا فور قرآنده رأساً بر جز رنام اولوب اولادنی او برسی کی بر می اولادنی
 بوسمه نملک تقیه قرآنی تغییرده و علم اصولده بر سده علمیه تشکیل ایتدکه با لخاصه ایمان ، صلاه
 زکات سائیده عبادتده دارد .

سببه به حیدر ، زهد ، عطاء ، ایه مبارک مضراق ، بسمه نملک باشند بولندنی هر سوره
 بر آیت اولدنیغه قائل اولدندکه قرآنده یوز اون اوج آیت اید . قول جدیدده امام شافعی مضراق
 و اصحابی بوندلهب اون رنده در . او مالده فائده نملک بد آیتده بر بخشی بسمه در . و افقت
 علیهم . بر فاصولی آیت رکدر . بونک ایچون نمازده بسمه یده هجده او نوردر . هونده دیوردر :
 سلف بوسمه در معقلده نیست ایتدکه ، بونکله برابر قرآنک تجریدی توحید ایتدکه و حق فائونک
 نرایتده « آمیه » بید باز ایتدکه در . اگر بوسمه در قرآن اولد این اندی ده باز ایتدکه در . علم
 مصطفی و نقیبی بیتده قرآنده باشقه بر شی بو اولدنیغه اجماع دارد . و بوی نوبه اخبار محضده
 رخی دارد اولدند . از جمله ایه عیاض ، رخی الله عنهما دن : بسمه یی ترک اید کتاب الله . بوز این
 در آیت ترک ایتدکه اولور . ابو هریره رخی الله عنه دن : رسول الله افندیز « فاتحه الکتاب بر آیتدکه

بودن اولی . بسم الله الرحمن الرحيم « بوردن . ام سلمه رضی الله عنهما : رسول الله فأنحی
 او قعود و بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله رب العالمین و برأت صایر . او عاده فأنحی بر
 آیت رکعتی جز آنکه . و بنا علیه نماز ده فراتی فرستد و چهار رکعت . شافعی کبی احمد به سنن حضرت زکریا
 بر این حدیث بنیده تردد له ایکی روایت موجود .

در یک طرفه امام مالک حضرت زکریا که هر سوره ده و بی فراتی صراحت و نازل نفعیه
 اید و یکی و بنا علیه شایسته اخذون اید فراتیه حکم اید بر بی مانی عتقه و اصل در بی نفع تعالیه استار اید
 سوره اولی که بسمله رکعت فاقه در ساز سوره کرده . نذر بیون فراتیه بر جز مخصوص اولی که
 سوره و نذر کی آینه باشد سوره بسمله رکعت قرآن الیوب فصل در رکعت ایچون باز بی نفع ذالهب اولی
 و بنا علیه نماز ده و چهار نذر سر او قنوس بر آنکه اولی که باشد . بوند ایچون مالک نماز ده او قنوس
 صنفیه یکجمله : صبیح نذر لب نذر : اولی سوره کی بسمله با یکی باشد بر آیت سفده اولی که
 فراتیه . و سوره رکعت بیچ بر نذر جز اولی که بی نفعی فصل ایچون و باشد رکعت اولی که ایچون نازل
 اولی . فی الواقع ذکر انسان مقابل ایکی اخذون و استدلایل ایچونده مختصه اید به نقطه بی نفعه بود .
 مدارام که شریف سوره سوره صحیفه رفتن بی نفعه فراتیه باشد بر شی باز ایما بی نفعه افکاره دارد . اولی
 سوره باشد که بسمله رکعتی فراتیه . شافعی رکعت قطعی سوره اسی بر اولی . و مدارام که باشد بر شی
 سوره کرده جز بی نفعی استار اید به صریح بر رکعت سوره بر نذر . او عاده و بیچ بر نذر جز رکعت . ایسته
 مالکی رکعت قطعی سوره اسی ده بود . بنا علیه ایکی رکعت اشوب بی نفعه نقطه رکعت بر نذر کی سفارده
 سوره ایچون کبی بسمله رکعت بیون سوره کردن مستقل بر آیت فزه اولی که بوباید کی مختلف اخبار احادیث
 قدیستکی ده بر اولی . او عاده فاقه کبی هر نماز ده او قنوس واجب رکعت . لکنه رکعت نماز ده رکعت
 خارجنده هر فراتیه و در ارسلان بر آینه او قنوس سنت . بوند ایچون نازل هر رکعت . فراتیه
 اولی او قنوس . او نذر سوره او قنوس . آنجه جز آیت اکلای سوره ایچون هر نماز کرده سر او قنوس
 و بوب او قنوس سوره بیون صنفیه منفرد . ایسته « بسم الله الرحمن الرحيم » بر بر آیت نماز ده .

تحلیل - بسمه قاصده " بسم ، الله ، الرحمن ، الرحيم " درت

کلمه در . حقیقه رکعاً آیه بر کلمه در . میزنه میفند " بسم نك باسی ابد " الرحمن الرحيم ن
 حرف تعریف در رخ بر کلمه در . کلمه در بر کلمه در . میزنه لسان عربیه حرف تعریفده بعیم بر زمان کلمه
 مکی در بسمه اول یعنی ماله " با " هم کنسی بر کلمه در ، هم ده شعاعه میزنه در اوله بر فعل اوله فانی
 در شعاع اول کلمه مکنده در . بنا و می " بسم " . با ابد اسکنه مرکبه . بوزنه قاعده " باسم ربك "
 کی همزه وصل اید باز لغوی . لکنه بسمه بر مخصوص اول در همزه حذف اول و ب سر جنبه یکی باز بلیه و همزه
 اول در " ب " نك باسی اوله اینده . تا اوله بر کلمه نك باسی بر الف اول در و باز می بر قاعده فطر
 اوله که بر قاعده کوفی کی نك و فتح فطرند و رضی اسانده فطر مملوید . بر نك نك کی نك نك
 بنا بر تخفیفه در بر . لکنه بوزنه بالنامه تعلوه و صالک قوتی افاده اتمک کی معنوی نك کرده دارد .
 بعده مدیده تصادف ابریه " باء بهاء الله ، سین سناء الله ، میم مملکه الله " که تمجید بوزن
 سنان اوله .

معلومه که معنی هر علامت بلا : بر موضوعی دارد . علم مکتب قرآنک موضوعی آیه الله ابد عالم ربنا
 انشاء دانش از افقانی جنبه کی مودقه و مناسبه . ایسته بر اولیت و عبودیت مودقه سنده مودقه انشاء
 اوله قاعده . تا با بوزن قرینه علم الله بیچ تفصیل ابریه بوزنست نماشا بسمه دره کی ، بار نام معنای
 اب) انا بر فعل و یا شبه فعله تعلوه اید و اونی بر اسم ربط ابریه بر ادات بر حرف جر در که اصل معنای
 معاره - یا شبه مود - در . لفظه بر اسمانک مدبست و معاشرت . استغانه ، صل . نسیم کی
 بر مود و توغاتی دار در که بسمه دره مغنیه بالکذا معاشرت و یا استغانه معارفه بر بی کوسه بر . بر باله
 متعلق میزدند که اوده بسمه اید بانموده جمله اوله فعل اوله جقدر . بائند ، اوفو ، بائند بوزن .
 اوفو بوزن کی .

[اسم] اصل لغته بر شئی ذلعه رفع اید و علامت وصال دیکدر . عرند بالکذا بائند

آنکه شایسته بر معنای دولت ایزد کلمه ریه تعریف از نور که از معنای و با اولئك خارجیه و باز گفته مخصوصه
اینکه یکی ماصدقته سعی در بنابر . مذکور بخند و نور و اصلی «نور» ماده سپید . «وشم» دره اولی و گفته
فقط همین اسماء و با اسمی کلیه . و بجز تمایز از سال اولیه که در در . معقدده اساساً اسماء
افسانه زار . بوندک ایچون اسم خاص و با علم . اسم جنس و با علم ریه تقسیم از نه یکی یکی اسم زار
و با اسم صفت ریه و تفریق از نور . الله تعالی اولئك اسمی مخصوصه بوزن فاعل صفتی و در در . اسم
اساس اعتباریه «آر» و با «نام» مراد فی اولیاده برای سازنده بوزن ایچون فرزند نور و نوریز .
«به برایشی فدا نه یا یورم» «برنده» «فردا که آید و با اسم یا یورم» «دیگر» «کند» «از»
«برنده» «دیگر» «بر آور» «بر نام در» «دیگر» «اولیه زمانه اولو که» «او آید که آید» «برینه»
«او آید که اسمی» «دیگر» «ترجمه ایزد» .

[الله] عبودیت اسم فاعله . و هاتو فریبی اسم زار . و اسم علم در . یعنی قرآن
بزه بوزان اهل و عدوی صفات کمالیه و اسماء مناسبت فاعیه مبره . بزم و بنون عاقلینک او کا اولان
نسبت و عدوی مزید بلیده جلده . بنا علیه سماعی اولان ذات اهل و عدوی کائنات و موجوده . بقا
نکند و بر عمت اولی از ریه یکی «الله» اسم مبتدای در لسان عرفان زده ایزد رب العالمین و عدوی .
صورت سالونک و عبودیت اسمی فاعله از همان عالم و نظام عالم مس و شعوری بر مبالده . بر ساربت
و عینی زمانه و فعلی ناقابل بر افراطیه عبارت فاعلی یکی «الله» اسم فاعلی از زنده و عید و تسبیح
اولون بیان علوم . فنون . بزم معلومات و معارف زده ایلی اوجی بریده کلمه و دو از لغز و سیلاب
مسیوره . برینه فکر درده . مالت بر عبارت انبیا من عبارت فاعله . بوندک ایچون که بزم علوم و فنون
کوچک کوچیک بر موضوع افراشته معلوماتی تسبیح ایزد ایزد نهایت صولت تسبیح بر علم اعلی الله
بزم بر حضور و عده اولئك ایچون جایسته طور در . جسم مفهونه ماده و قوت حرکت و سکون
نسبت و توحید اولون بیان بر علم طبیعی . بعد . سلطان و زمان نسبت . کتب مفهونه طویر بیان
بر علم ریاضی . شعور مفهونه . جسم و روح نسبت و طویر بیان بر علم نفس . خارج و دره نسبت

مفهومی مفهومی طویلانیان بر منطوقه . غیر و شر مفهومی ، همه رقیق و جدا شده طویلانیان بر منطوقه
 مراتب علت نسبتند و وجود مفهومی طویلانیان بر حکمت ، بر فلسفه بولامایند . وجود مفهومی مفهومی
 علت نسبتی نفسیه ایند بر مده بزه ان جزئی بر حقیقت بلدی به بیله بهیج بر فیه برونند . شود در
 شونک ایچون ، ایسته بون علامدن جالبسیغی غایه بور . وجود . همه . نسبت علت ، بونه فیه
 هاکم اولان مبارکی مفهومی و نفسیه در . بونک ایچونه علت نسبتند نومید اولونیان بهیج بر علم
 بوله مایند . بونست ایسته علت دینه بر وجود مقدم ایله معلول دینه بر وجود مؤخرک عدله شنی فای
 ایدر ، و بونه علامک نظامی دیه یکیزده بو عدله واحد در . بناء علیه بزه او ایکی وجودی مفهومی
 و نفسیه ایند بر نسبتی مفهومی و نفسیه ایدر دین . مکرره بونست بونست ده « مفهومی » دیه زلفیه
 و انک نسبت انطباقی نهاد ایدر حقیقت حقه استناد ایند بر مده بونست ساینک ، بونه شعور لرین
 بالاده . بلل بر سراب اولهام راجع اولدیغه حکم ایدر . حال بوکه اولده ماه بودیم حکم ایدر بایمک ده بر
 حقیقتی اعتدال اینک . بنا علیه انسانه معنی تکذیب ایدر که بیه اولی نفسیه اینک مجبورینده قرینک
 مفاتیح مکته فوخته همه واجب ، کرک علمدن ، کرک وجودین مبارکی اولی و علت اولاسیدر و الله
 اولک اسیدر . انسانه اولنده اجزای تأثیر ایدر ، انسانی نسخیه بلدی بهیج بر نسبتی مفهومی اولک اولک
 آرزنده الله بولونماسیه .

ایسته « الله » اسم جلالی بون مسدینک ، تصور برینک شرط اولی بولسانه اولیم دریه
 و وجه بر حس باطنک ، غیب و شهودن نقطه تدبیری اولان لمح مالده بدوامه کوسنده ربانی همه
 زائنه دلالت ایدر بر اسم خاص و یا بر اسم عامی در . یعنی بر اسم اولی بر مفهوم زلفیه و تانیاً او
 راسطه ایله ذات حقه اسم ایدر بر اسم خاص . زلفیه بر مفهوم اولیه دره بالذات منسوبه ذات محض
 اسمی ایدر بر اسم عامی در . اولکده کلمه دن مفهوم معلوم ، مفهومی حقیقت انتقال ایدر و اسمی
 بر مفهوم ایله تفریف ایدر . مثلاً الله ، جمیع صفات کمالیه ای حائز بولسانه ذات واجب الوجود
 اسیدر ، یا شور بجهی وجود اولان ذات احدی اسیدر در . اینجیمه بالذات واقعده کی

حقیقه انتقال ایرت . بر صورتی که او عقیده کند بیزره هیچ بر وجه یومیه به الله استند
واقعه نه کند بیزره باشد برستی آنگاه بایز ، نقل بیزره اسم ایسی بر اولور . فقط او عقیده
کند بیزره هر هائی بر وجه بر وجه بیزره اسم ایسمایی نیز ایرت و برایکی صورتی که الله
ایانه محتاج اولان . فقط بواسطه بر مفهوم آنگاه بیزره و او مفهومی واقعه بر حقیقه دلالت
ایمچون واسطه اتحاد ایندیک زمان او عقیده بالذات بر وجه اولان دخی بر اسمی برستی آنگاه
فقط او شیک وجودی ایانه محتاج اولور . بنا بر عمل اسم ایانه اول وضع ایسمه بولور به حقیقه
اسم خاص اولور به اسم عامی اولان . فقط ایانه مکرر وضع ایسمه به بالذات اسم علم اولور .
مستند آناده طوغمه اعمال ایمچون اولور اسمی ایچیه بر اسم خاص اولور بیزره ، کورنر ایمچون اسم بر اسم علم .
عبارت لسانه اسم خاص بر اسم علم فرقی از آناده به علم لسانه تفسیر ایستد . ایستد بر ایستد
معنی الله تعالی ایمچون اسم ذات ، اسم علم مکتبید . دیکید . بیزر به الحما ، دریه بر بخت دارد . فقط
اوز آناسه ایمچون شوقه سوزیدیم که اوج بختی مکتبید . بختی ذات ، بختی صفات ، بختی آثار
بختی اسماده بوزر به بر وجه عدله دارد . اسم ذات ، بختی ذاتی افاده ایره بر اسم اولور بوزر کلمه
نه کیم بختی صفات افاده ایره اسماده صفات ، بختی آثار افاده ایره اسماده اسماء افعال بیزره
ذات ، صفات و آثار ایدر و بالواسطه بختی ایندیک بختی بالذات دخی بختی بیزر مکتبید . و لا فو کند
بختی مکتبید . و علم اولور اسم زانه بود دخی کافید . و بیزر بوزر اسماده اساس بیزر ایمچون
اسماء الهیه توفیقی در بیزر . بنا بر عمل اسم ذات مفهومی بر اسم خاص و یا مفهومی بر اسم علم ایسی
نفس الاسره مکتبید . و بزم ایمچون مکتبید . شوقه که نه کند بیزره بختی ذات دخی اولور به اسم علم
وضع ایره بیزر . نه کیم لور غاده جو مکتبید کور به بیزر بیزر اسم لور بر اسم خاص . و بوزر
طوغمه اسم علماده یا کتد بر بختی اسمی آنگاه و اوز لسانه اسم ایسمایی بر شب . کتد بوزر
اسماء صفات و افعال بر تفسیر ایره بختی آثار و اوز بختی صفات و اوز بختی زانه
ایرور . هر کلام ایستد بر بختی اسمی افاده ایرد . قرآن دخی بیزه الله تعالی اولور بختی اسمیه

آمینور: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الخ... بنا علیه قرآن باشد که طوری
 بهیچ بر فکر این مشغول اولیه رده اولاً «الله» اسمی بر اسم ذات اولیه رده اولیه رده... الرحمن الرحیم
 مفهومی رده بر اسمی اجمالاً تفسیر این بر منزه ادکا بر انبساط و در ب مفهوم اولیه رده رده بر مفهوم
 اجمالی. اکل و مضاعف بر حتمی به انبساط اولیه رده. و صوکره لی در بی بر اسماء اولیه بر مفهومی
 انکشاف این رده رده. و از زمانه بر رده کرکده صفایا به الله اسم ذاتی که نام رده رده نقطه رده رده اولیه
 تجلیاتی که رده باشد رده. تجلی اسماء رده تجلی آثار رده که رده. کائنات طریقه رده. تجلی آثار رده
 تجلی صفات ابره رده. غیبیه رده که رده. رده رده رده رده رده رده رده. اودیت تجلی ذات
 ایمون رده رده رده رده رده. رده رده رده رده رده رده رده. کاه رده رده
 رده رده رده رده رده رده رده رده رده رده رده رده رده. کاه رده رده رده رده رده رده رده
 که رده. نجات «یا ایها النفس المطمئنة ارجعی الی ربك راضية مرضية» دعوتی که رده رده
 نبات سجایه رده رده رده رده رده رده رده. «وجوه یومئذ ناضرة الی ربها ناظرة».

الله اسم ذاتی، اسم خاص اولیه رده بر مفهوم ابره مدخله ابره بهیچ ایمون. ساهی، ثبوتی
 صفات ذاتیه و فعلیه سنی تصور. اینک و صوکره ادبی اجمال اینک لازم کلید. بنا علیه بوده شود رده
 انوار ایشیه: «ادوات واجب الوجود که رده رده صفات کمالیه لی ستمج»، «ساده رده»، «ذات واجب الوجود»
 رده رده رده. «چون» «بوتن صفات کمالیه لی ستمج اولیه»، «واجب الوجود بر تفسیر طایفه» (۱).
 برینک بر تفسیری رده «بمعنی معبود = الهم = هو ناگاری» مفهوم رده. و رده رده بر مفهوم
 رده معلوم یعنی بلی ناگاری رده اولیه «الآله» اسم خاص رده رده رده. «خالق عالم» و با
 خالق کل «مفهومی ابره رده انکشاف اولیه رده. بوزن الله تعالی که بر تعریف اسمی و با لفظی رده
 افزاید رده. بر هر حاله رده رده رده رده رده رده «الله» اسم مبدل رده رده رده رده رده
 بر مفهوم رده رده رده رده رده رده. بنا علیه بر اسم خاص بر اسم علم اولیه رده رده
 (۱) اما تفسیری مشهوری که بر نقطه رده یعنی واجب الوجود مفهوم رده بالذات ستمج کمال اولیه رده رده رده رده
 «مطلب و مذاهب» نام رده که از رده رده رده رده رده رده رده.

یافتند. کَرَن اسم خاص از سره کَرَن اسم عام. الله اسم جدلی ایدیه الله به ساعد الهم بر معبود یار
 اولوناشد. «هل تعلم له سمیا» اولنک آراشی یوقدر. بنا علیه اسم خاصک تنیه سی جمعی ده
 یوقدر. ارمالده آنجه نقد اسماء جائزدر. حتی اسم خاص بی نقد رایده بیدر و مختلف سازده
 الله تعالی نلک آرد اید اسم خاص بر لونه سکندر. و سماعاً جائزدر. مع مابیه معروف سازده بوکاراف
 بیاموزن. سَمَد ناگرد. خدا اسمکون «الله» کبی اسم خاص رکندر. الله، رب، معبود کبی اسم عامدر.
 خدا، رب دیک اولیوب ده «خدا» مخفی و واجب الوجود دیک ایدیه اسم خاص رکندر. و عیبه
 الهک جمعده اله، ربک جمعده ای باب دیندیک کبی فارسیه خدا نلک جمعده خدا یان و سازنده ناگرد.
 معبودر، اله، رب، دیندر. چونکه بونظر عقابیه. جمعده افعوله ایشدر. حال بوکه الله دیندیک
 دیندیک. بود بر تعبیر استیبره ک سویدیه نلک جمله و یا غفله صل ایشدر. ادبیات افیده ده اسم علمک
 بر قصد تنظیم اید جمعده نلک و سَمَد «ابراسمودر» ایه کالدر «دیندیک» رافع ایه ده علم و هدایت
 اولده «الله» اسم معلومه بود بر تعبیر بالعکس مقصد تنظیمه سانی اولدیفنده هم خدای هم خدای.
 عدا ایشدر. بر غفتمی آنجه الله تعالی بذ دیه کرسدیر. حال بوکه ناگرد آدی بود رکندر. معبود، اله
 کیدر. باطل معبودر ده دخی ناگرد اسم جنسی دیندر. سَمَد به صوره ناگردیه طایر ایدر، فخرک
 ناگردی شویده. فخرکلی سَودر دیندر. دیک که ناگرد اسم جنسی، الله اسم خاصک مرادنی
 رکندر، امر. بنا علیه الله اسمی ناگرد آدی اید ترجمه اولده مان. بوندک ایشدر که ساجانه افندی سولده
 الله آدی اید باشدسه. ناگرد آدی دیمه سدر. بر افضاح تمام اولده همچون بر کلام دهاسویدیکه لزوم
 صوابیورن. فرانسجه «دیو» کلمه سی دخی اله، ناگرد کلام کرد کبی بر اسم جنسی در. اوده جمعه ندر.
 اونی اسم خاص کبی یون حرف اید کوسنده رن فو سلاخه حقیقی بیل اینز. بوندک ایشدر فرانسز «لا اله
 الا الله» کلمه توحیدنی ترجمه ایدر. ترجمه سنده «دیو بودیه باسقه دیو بودیه» دیو بودیه «الهی
 باسقه اله بودیه» دیسه دیو بودیه. مآلاً ترجمه سنده ده «یا کنز دیو دیو بودیه» یعنی «یا کنز اله اله»
 دیو بودیه. کور دیو بودیه هم اله یزده دیو بودیه و الله اید الهی قیسه ایدر و سَلَمدر. و عیسی ده

اسم خاص کبی باز در ریه غماً « دیو » آنچه « ال » ترجمه اولشده . بواسطه اینک نظردر جسد
و با نفی و اثبات ابدی خدا بر تائید نوزدهم عرصه انجمن . « دو بوده باشد دو یوه بالکزدی یو
دار » دیک خدا یا بر جسد و یا بر تائید . حال بود که « لا اله الا الله » ریه اویدر ریه بود ؛
« الله به باشد تا کرد یو » ریه و اصل شایسته تائید اولیایه اعیان بر توحید سوبیور . بوزنه باشد
فرانز جده « دیو » دیک اسم خاص اولیایه حضرت عباس که شریفه نجس به شخصی مدافعه سینه
شد . بونقطه در ریه غافل اولشده « دیو » که سنی « الله » ریه ترجمه ایدیه . و معنی الله دیک
زمانه بوزنه ساینده « دیو » یی سوبیور .

نفسیه « الله » اسم خاص تاریخ لسانه نقطه نظردر توفیق یا شمس و تاریخ ارباب
را نبرد در بونقطه او فرشته شد . بوزنه باشد به مطلوب شرف در ؛ بر کلام اساسا عربی دیک
منقولی در مجلس ؟ مستقی غیر مستقی ؟ تاریخی در ؟ بوزنه قصه و اشارت ایدیه لم ؛

ایشان شرفی از انانیت اینک لازم کلید که علامت عبودیت ذاتی محیط اولاد یعنی کبی اسم فاعله
فاری در ایدیه فاعله . و عربیه « الله » اسم مبدولیک صورت استعماله بوزنه بهیج بر کلام
یون . و بوجاهه فاعله یعنی غیر ممکن . بوجاهه لسانه نقطه نظردر بعضه دلاندره فاعله یون . اولاد
عصره یالت محمدیه بنون عربیک بواسطه فاعله تاریخی معلوم . و قرآنه فاعله انسان در بوزنه بونف
آکلا یون . « ولئن سألتهم من خلق السموات والارض ليقولن الله » . بنا بر معیه سمود بوزنه
اول یعنی کبی از زمان در بوجاهه لسانه عربیک نام بر مالی اول یعنی شبهه سوز . مودره بونف حضرت
اسماعیل زمانه بری جاد اول یعنی در معلوم در . بواسطه لسانه در عربیه شبهه سوز . حال بود قرآن
بر اسم مبدولیک درها اول سوبیور . بنا بر معیه حضرت ابراهیم به استیلا عبادی و یاسر
کبی دیک بر لسانه استقالی جاد مدافعه ایدیه . و بوزنه انقاره زالعبد اولشده کوبه یور . فقط
عمار و نمود قصه سوز درها مقدم اولان انبیا کرام سوزنده در بونف معناسک دیک بالذات بواسطه
رضی در انی آکلا یون . و عبادی و یاسر یا نیک عربیه علی الاطلاق تقدیمی در بایموزن . بونف ایمن

کلمه نیک مرید در ده رها اول عربی عاریه و عربی بائنه به قدر حقیقت به تباری می برون یعنی حرف هر در . بنا بر معنی
 « اسرائیل ، جبرائیل ، میکائیل » کلمه لری کبی عبارتند به منقول « محیی » فیه اینک ایمون بر دین بودند .
 ثانیاً ، سانه عربی اصله و عربی اولیایه و محیی درین کلمه معنی افطاریاتی مادی برده قسم
 در فائز مخصوصه دارد که برون در به کلمه نیک را بهیئت نرسیده مکنه او در . بر نقطه در به باقیچه « الله »
 اسم مبدل نیک سانه و نظیر بر طرز استعمال برون یعنی کور و برون . بر باقیچه باشند کی « ال » النعم
 العیون الی کبی مجربین جائز اولیه صوره و جمله لازم اولیه به حرف تعریف کبی در . « والله ، بالله
 اسم الله ، قال الله » الی کبی تلفظه و یا صم تلفظه صم باز به حذف اولیه . دیگر باقیچه ده
 « ال » حرف تعریف رکطه . می کند زامانده « بالله » به صم زامانده آت قائم بیاید . بر ده « یا ایها
 الکرم » کبی فاعله عموده سه لازم کور و برون . حال بو که « ال » حرف تعریف اولیه بود اولیه مفید .
 اگر « ال » حرف تعریف ای به کلمه هر ماله منقول در . رزان مفه اطلاق دفع ثانی او در .
 فقط برون اول او در ده سان مرید دیگر بر اسمره و یا صفته نقل اولیه الی مکنه و اصله .
 حرف تعریف فاعله عموده « لاه » فاعله . فی الواقع مرید ده « لاه » اسمی دارد . و بعد برون در قسم می
 برون به نقده فاعله اولیه . « لاه » استجاب و ارتفاع معنایه « لاج بروج » فعلتک معده و اولیه
 کبی برون « اله » معنایه ده بر اسمره . و برون « لاهم » « لاهم » و برون . بر عربی شاعری :

کخلفه من ابی رباح یسمها لاهو الکبار

دیس . کنه رسول اکرم افند برون در ده سی عبد القلب مفند و دفعه فیده کعبه فایرونک مفسسه
 بایسته ده :

لا هو ان العبد یمنع رجله فامنع رجلك

لا یغلبن صلیبهم و محالهم عدو محالک الی ...

بهیئت سانه ده برونده اید . [سوره فیه بانه] . شرماله « لاه » اسمتک باشند « ال » کتبه برون
 « لاه » درین کلمه و اسم فاعله بایسته دیگر . بعقد و ابیه ده اید و کبی « لاه » اسمتک

سربانجه اولدنی سولدننه «لاها» اسمذمه عرب اولدنی قلنه ایشلدور. نه کیم ابوزید بهنجی
 «لاه» دیمسه مجبی دور. چونکه یهود و نصاری «لاها» دیرر. عرب بولفظی الرب تعریف ادرت
 «الله» دیشدر. بونک کی «لاهم» ایدمعدنه دار اولدورده عبارتده «الوصیم» داردر. لکنه
 تاجاً عربده کی «لاه» می مقدم بوقته سربانده کی «لاها» می مقدم بونی تعیبه ایدک غیر ممکن
 اولدنی کی ایکی سایدینده بریدر کله مناسبی بولونمه بهام مال برینک دیکر زده نفقه دیر اولان. اگر
 قرار بوقته ایدکینک دها مقدم برانا سانه انتسابنه ذالعب اولمه دها مقبول اولور. و بونی بوی
 دیرلره داردر. چونکه لفظه همدلک عربده کی استعمالده یلیج برعجه شوی بوندر. صورا لاه، لا هم
 و لوه محمدیه نقول ارسون، لکنه «الله» ال ایدمعدنه بالتزکیب باهور اوسید و همزه سنک نداد
 ابانه ساید ساعده ایدمزدور. بونک ایموزدیکر برضی علامه سانه. از محمد بونیوه، بونک «لاه» ده
 رکن «لاه» اسم جنسک سارنی اولده «الله» ده نقول اولدنی فاعل اولدور. بومورنه اله
 لغزده می حذف ایلده و «ال» حرف تعریفک لغزده می ادا کا عرصه بایلیسه دلام تعریفده «البنیم
 السامه» کی برجن لازمی اولدر. بنا برمه اصله نقل ابانده کی همزه، و صله حذف و عرصه
 اولدنی فاعله زاده ناره قطع ایشدر. «الله» کله می ده اصلده «الهی، الوهت، الوهیت»
 کی عبارت مناسبه و باهور نمجه مناسبه و باهور سکره و اطمینانه قلب مناسبه و باهور فزع
 مناسبه معدنه دار اولدورده «مالوه» یعنی معبود، باهور مقلدک مبتدیه ایکی باهور فیلده سکوت
 و اطمینانه و رید، باهور اضطرار به از عده قورنانه و بونک اولور که معبود ده میسوره و اکیسره.
 الله و ایسه معنیبده داردر. زخمدر، قاضی جبارد کی برضی حقیقه بونر نفسی قبول ایشدر. برکا
 کوره «لاه» کله سنک ده اصلی «لاه» در، فاس اناس کی. و انوانع جمعده تعیب «الله»
 دیموز که سانه عربده صله و اسم تعریف کی جمعده کله نیک اصلنی کوسنده دلا ندر.
 حاصل، سانه بر ایکی ذقیقه کوره اسم الله، استفاه کید بوسقده اولده بر اسم عربیت
 نقولدر. و ادانج مفهوم اصلینی نشندر. هم ده اصلاً و فرماً عربیه. بر بیانده بدله فله کوره

اصلاً غیر عربی، فقط نقلاً از عربی می‌باشد.

مفسر نحوی ابو حیان اندلسی می‌گوید: اکثریت محدثان «الله» اسم ربی در تجلید و غیر مستفید یعنی ائمه و وضع اید معبود صفا اسم علمه. امام محمد بن ابی‌ذر رضی «بزم مختار منثور» که بر لفظ جوده الله تعالی آن اسم علمه. امام فقیل و سیبویه، اکثر اصولیون و فقهاء، لقب بکافان اولش در «...» در بیرون. فی الواقع زاده همزه نام ائمه با اید بود فضل اجتماع علی السلفه و بعد. بنامیه «ال» حرف تعریف رکبه. آنچه تسبیح استعمال بجهت آنکه با ائمه که می‌نمودند باشد. و تنویه کنیه باشد. کرم همزه که معنی ائمه آنکه در «...» فالیده. فقط با اید ال حرف تعریف اجتماع ائمه و بنامیه «یا انعم» الخ... ربنا یحب «یا ابراهیم» یا الفخریص، یا ابراهیم الناس، کبی فضل ایدیه مالده «یا الله» در فتح همزه و ابد استفاء اولی و صورت معبود مقدسه ماعدا سده اصلاً استعمال ایدیه سه بر نون سیبویه انعم، الناس و الاوقات قبله و اولی یعنی کون و یکدن لفظاً و معنای بر خصوصیت زحمی اقتضایست.

عاملی «الله» اسمی غیر شش و غیر منقول اولی و بالارجمان وضع اوله بر اسم علمه. و ذات بتوجه اسماء و صفات مقدم اولی یعنی کبی «الله» اسمی ده اید در «...» اولی و صفته رکب الوهیت معبودیت و صفی ائمه تأخوذ در «...» الله معبود اولی یعنی ائمه الله رکب، الله اولی یعنی ائمه معبود در «...» اولی الیهی، عبارت و عبودیه استحقاقی لذاته در «...» بر بریه طایفه، آتش طایفه، کونیه طایفه، نمر مانده، مبارزه و یا بعضی سودیکی شیده طایفه، طایفه یعنی زمانه او خدایه معبود اولی در «...» بالافره بر نمرده طایفه، طایفه اولی در «...» ائمه زمانه او در ده معبودیت، الیه و صفه استحقاق ربی ضایع اید در «...» مال بود انشاء، الله معبود طایفه طایفه ائمه معبود در «...» او کالهی عبارت و عبودیه بر طایفه در «...» حتی منکر بر طایفه رکب اولی و او کالهی عبودیه مظهر در «...» استحقاق منطقه نقلاً از ما اید به بید که اسم ماهر و نوساً اولی و اسم پسندیده اولی وضع ائمه، بالافره بر و یا بر قاع و صفات افاده ائمه و وجه تمام اید اسم پسندیده اید. بنامیه که اسم ملک بر اسم پسند

و یا وصفه منقول از یغنی و عراسی مسعود اولیاء .

ثالثاً ، رینه بیکه بالاده بیانه اولیاء طرز استعماله « الله » اسم شریف است
 لسانه عربی کی خصوصی و بنا علیه بر اسم علم از یغنی آمده است . فقط بود اوستی دیگر برسانه
 مأثور اولیاء در مانع از سوره ؟ نعم اسمانک جائز اولیاء سوره بنمونه ای . فی الواقع رینه بیکه
 عباده کی « ایل » الله دیگر . نه کیم قاضی بیضاری و سائر تفسیر کرده بجه « اسرائیل » صفوة الله
 و یا عباده معانی تفسیر است که هرزه نکند « اسرا » و یا ضبده « اسرائیل » رخی از قونور .
 دیگر طرز سربانده « لاها » عربیه « لاه » ده دارسه . بنا علیه عربی ده کی برای اسم از جمله
 « ایله » ترکیب شده « الله » اسم عامی وضع ایلسته اولیاء و در مقام اولیاء « الله الله » مائی
 افطار و « الاله » معانی استرابیه .

فقط بود بر نسبت فعلی آن بود اولیاء دولت است . بود اولیاء بهر حال سان
 بزه برنی استرابیه ، چون اولیاء مرده کندن عجمه و علمیده و یا ترکیب و علمیده طوایف
 غیر منصرف و بکده منی اولیاء در قونور نیما سی افضا بیه . نه کیم بعلک ، اسرائیل ، جبرائیل ،
 ابراهیم ، اسماعیل و امثالی که غیر منصرف در . حال بود « الله » اسمی عربی و منصرف . ثانیاً ،
 هرزه نکند معنی هاله مناسب ایه ده قطعی هاله غیر موافق . زیرا عربی ده « ایل » هرزه کسر
 از قونور کلدیکی هاله « الله » ده مفهوم . و لغوی « ایل » ال معانی در . چون « ایل »
 ریه مضان اولیاء . مکرره « ایل » الله دیگر ایه و او نه افند ده اولیاء ایه « ایل لاه » ریه
 بر ترکیب در سونمه نه حاجت نالیده . الله اسمک لسانه عربیه افندی و یا استغاثی بر شرائط التزم
 قابل تعیبه و کدر . و بر اسم جدول لسانه نقطه نظر نه ده سیاسی کی بر ازلت نقابی ایمنه در . و چون
 بر نردن ال بیه بر مفهوم ایل نک ایچون سوز نه ملک سوز حیرت و بود و کدر . الله آله .

[الرَّحْمٰن] بوده الله تعالی خاص بر اسم . چون بر مفهوم مخصوص دارد . فقط
 اسم ذات و کل اسم منفرد . هم موصوفی هم موصوفین قونور نیما . بنا علیه اسم محصیه ای صفت محصیه

بنده سازد. بوندن همچو حرف جرد تصدیق است. فعل عملی یا میانه «رحمن بگذا» درینان. فقط افتاد
 «رحمن الدنيا» کبی عملی است. بر وجه اولی بوندن صفت فعلی است. صفت ذات اول یعنی گویند. و بر وجه
 صفته صفات غالبه نمی در یاید. اساساً متضمن اول یعنی معنای وصفی هائز اولان هر ذاتی توصیف
 هائز ایکنه او صفته متنازه اولان به ذات مخصوصه استعمالی غلبه ایدوب بایک اولان صفتی اول و دره قولاً
 دیگر. غلبه بر مرتبه دهافوت بر لوحه اسم اول و دره رضی استعمال ایدیلر که رحمن بریدور. و بر غلبه یا یعنی
 و یا تقدیر اولور. اگر سابقاً عمومی استعمال واقع ایکنه بالاضافه بر بی تمفصیل اید غلبه انجمنه ایسه
 (تحقیقی)، اگر استعمال عمومی بالفعل سوا انجمنه ده بر قبایس لغویک متفصیلاً ایسه (تقدیر)،
 دینلر. «الرحمن» اسمی رضی غلبه تقدیر اید صفات غالبه ده بر اسم خاصه. هر دو لفه رحیم و رحمن
 مشق و در نام و بمالفا افاده اید بر صفت شبهه صفتیه که یک رحمنی، هر دو رحمت صافی
 معنای وصفی متضمن. بر وجه اول و دره بر صفت هر یکده بر نور. اوکا الرحمن دیک قیاساً
 مکنه اولو لازم کلید. حال بوکه «الرحمن» بر وجه صحیح قولاً بنامسه. رحمت نامشاهی. ازلف
 بر نعم حقیقی معانیه تمفصیل ایدسه اول یعنی اصلنده بری الله تعالی اولو به شفعه المدونه ایدلر.
 آنجه سببه التذاب بر کرده مفرط و در الهه بر اعراس اول و دره الاذلت رحمانا، تعبیری قولاً
 و بیانیه «الرحمن» دیرلر. بر وجه اول یعنی حاله دیه سلام نقطه نظر نه رکن لسان نقطه نظرین
 بد بر سائر نقطه ایدلر. دیه نقطه نظر نه ایسه اولویتده بودور. هر حاله «رحمن» الدعاء
 مخصوص بر اسم صفته. بنامیه اساساً صفت اولو اعتباریه هر دو رحمت صافی، یک رحمنی، هر دو
 رحمنی، غایت رحمنی و یا نامشاهی رحمت صافی دیه تفسیر ایدیلر ایسه ده مفهومی واسیتی مسببه
 ترجمه سی مکنه اولان. چونکه اسم خاص ترجمه ایدلر. بوزن ترجمه سی بدلی دیکلر. و سائر ده بر وجه
 بر اسم بودور. بمقتضای بونی «اسیر کیمی» دیه ترجمه استهکری کور و پور. حال بوکه اسیر کرده
 اسانده فیضاً نموده، درینج ایکنه معانیه ده. «بنده ادنی اسیر کردن» دینلر. صوکره فیضاً بنده
 قور و ناس. صانع و نسی طبیعی اول یعنی اسیر کرده. قور و ناسه ده قولاً دینلر. «بنی اسیر سور»

در نزد « بنی نور و مایور سگ » دیگر . فقط « بکار رحمت ابرو سگ » کبی « بکار اسیر و سیر »
 و نیاز . بنا بر محیه اسیر که یکی اسامند و قبضه فایح و یک اوله بقتله رحمان نقد بر انفسی و حق اوله
 اوله . اللهم . ارحم الراحمین . ارحم الراحمین . ارحم الراحمین . ارحم الراحمین . ارحم الراحمین .
 رحمت رحمت . ارحم الراحمین . ارحم الراحمین . ارحم الراحمین . ارحم الراحمین . ارحم الراحمین .
 در بنویسد که سائر ده تمام معدون بر کلام در . بر رحمتی صفتن اکمل و بخت طاعتی صفای او بر زنده
 تمامه در نیاز . و هدی یک رحمتی بر زنده « ارحم الراحمین » اسیر که یکی « ارحم الراحمین » بر یک ایمون اسیر که یکی بر یک
 بار بلفاسه نعلند « بار بلفایحی » صفتی نوید بر زنده « ارحم الراحمین » بر یک رحمتی بار بلفایحی « ارحم الراحمین »
 بار یکی « ارحم الراحمین » بر یک رحمتی بار بلفایحی « ارحم الراحمین » بر یک رحمتی بار بلفایحی « ارحم الراحمین »
 و اسامند « بار بلفایحی » بر یک رحمتی بار بلفایحی « ارحم الراحمین » بر یک رحمتی بار بلفایحی « ارحم الراحمین »
 رحمت « یک رحمتی » بر یک رحمتی بار بلفایحی « ارحم الراحمین » بر یک رحمتی بار بلفایحی « ارحم الراحمین »
 صفت تمامه در . « ارحم الراحمین » بر یک رحمتی بار بلفایحی « ارحم الراحمین » بر یک رحمتی بار بلفایحی « ارحم الراحمین »
 موقوفی . بر تمام نفعانی صفات بر یک رحمتی بار بلفایحی « ارحم الراحمین » بر یک رحمتی بار بلفایحی « ارحم الراحمین »
 و یا انعام نامشاهی صفات در . سائر ده رحمت بر یک رحمتی بار بلفایحی « ارحم الراحمین » بر یک رحمتی بار بلفایحی « ارحم الراحمین »
 و هاب اسمی بر یک رحمتی بار بلفایحی « ارحم الراحمین » بر یک رحمتی بار بلفایحی « ارحم الراحمین »
 و یا عفو صفاتی اناده بر یک رحمتی بار بلفایحی « ارحم الراحمین » بر یک رحمتی بار بلفایحی « ارحم الراحمین »
 رحمت مفهومی که آلوده جالبشند .

[الرَّحِيمِ] رحمتی صفت مشبه و با بلفایحی اسم فاعل اوله در « ارحم الراحمین » بر یک رحمتی بار بلفایحی « ارحم الراحمین »
 صفتی نرقی و هاب بار اوله ایمون بر زنده « ارحم الراحمین » بر یک رحمتی بار بلفایحی « ارحم الراحمین »
 اوله . بر رحمتی جناب الله صفتی بر زنده « ارحم الراحمین » بر یک رحمتی بار بلفایحی « ارحم الراحمین »
 رحمتی صفت غالبه و اسم فاعل اوله بر زنده « ارحم الراحمین » بر یک رحمتی بار بلفایحی « ارحم الراحمین »
 عهد ایمون . شوماده « الله الرحمن الرحيم » ترکیب و صفتی اوله بر اسم محصه . ثانیاً اسم

حمایت اسماعیل ، اسبکل در . آسمانده زیسته ، اجرانده ذراته ، اراغنده ایمانه ، جانبدار
 جانزیه ، طاسنده آغاجنه ، بناتانده حیوانانده ، حیوانانده انسانیه ، جانسانده حیوانیه
 طبعنده عاصیه ، مژندن طازیه ، مومنده مزکنه ، مدانده شیطانده واره بخیه نه . عالمدرک صیسی
 رحمت رحمانه مستغرقه . و به حیثیتد نمائنده آزاده در . کلمه بوقدره نه فائزاید ، علم ابرمجله ، جان
 ابرسوتک ، سعایده عطالده ، اطاعت ابرمصلانده ، ایمانه ابرکفرک ، کفرانه ابرشدانده ، صوابیه
 نامقلده ، عدل ابرظلمک طبع فرقی فالاسه اولوردر . و بریل اولسه ایدو عالمده شونده اراده و به طبع باز
 بولونمازدر . علم واره اده ، کسب و سعایده زنی استکانه منسلب اولوردر . و اوزمانه طبع طبعی اولوردر
 لهم کندیزدر و هم اند نقالای فعلده مجبور کوردر . طبیعت رحمتک ایمانه محکوم طابزدره ، چونده اوندک
 نه نیم اراده و اختیار مزدره بر اثر بولامازدره ، و در پیغمزه کیده من ، بیلده پاکزد ایشدین ، آرزو درین
 یانه واره اوزدره . بتونه حرکتزده بر طاسه دیار طویاج کچی یوزار لایز طرور . دیار اوت کچی بیتز بیتز
 کیده رک . افندو طر ارمود ، ادریسه کرانه ، لیونیه یوزرقال ، آریقانه حیووننه اوزوی آسیدو یازدره ،
 ناردنزه آکیده اکرز ، الکتری بیسیوه من ، ارنه اکرز ، البسه مزدر و سار اختیار بائزدر و صفتد و صفتد
 واسطه سید اده ایدو مزدر ، سماره حقیقه اوزدره من ، جنتده کینده یاره بولامازدره . حیوان طبعیه حیوان
 کیده رک . بوشراط آتنده ایسه حمایت الهیه بر کمال طاسه اولمازدر . بنارعمیه جناب الهیک کندو اراده
 و اختیارینی کوسنسی و اوندک اثری اولوردر صاحب اراده مخلوقات غایبه ایسی دارنورده حسیه اراده و اختیارینه
 کوره زنی ایندیره رک . رحمتده تشعیم و مستفید و بالعکس سوار اراده و کسبدیه کوره محرومیتد الم و عقاب ایدو
 مخاطب طونسی ، یعنی اواران مجموعک کندو اراده سید الخطری تا سیه ایسی و آخره ده رحمتده حسیه
 ویرسی مقتضای حکمت اولوردر . ایسته بر حکمت طبیعه دخل بر حکمت الهیه اولاده بو حقیقت کلامیه دت
 طولای جناب اله رحماننده ماعدا برده . همچنین ایدو انصاف ایسه و رحمت رحمانیه سی کندینه فاضلیمه رحمت .
 رحیمیه سنده اهل اراده یاره بر همه آیدشدر . آنا توشد اثر رحمانیت اولاده سوره فطری ایدو یاور درینده
 باشنده قنار حیدر ، امنونقی انشورده اثر رحیمیتد و جهوه غیر اوزدره رحیم و شفقتد سابقه ایدو در .

بناتك ، هبواتك تشریحی در سنان افعال عملی در نتیجه رقائقه رحمانیت حق تعالی آورده .
 علم اخلاقه هبات بشك كالات صحیفه رزده ، ابناتك ، ادباتك سابقه ، اعمالك تراجمه ده
 ارادی و کسی اولاده آثار همیشه آورده . اینها هباتیه هباتیه باقره در وجوده سوره وادعوت
 اداره ایتك بر رحمت رحمانیه در . بالافره هباتیه هباتیه فایزیه در آیه مجسمه ایتك بر
 بر رحمت همیشه در . دیکك که رحمت رحمانیه اولسیدی بر وجوده کلام ، فطره مالك اولسیدی سرمایه در
 مواهب خدویه در هبتك نموده مردم فایزیه در . رحمت همیشه اولسیدی فطره سرمایه در بزرگ اعمال ایدیه در
 و خلقت ایتك در بر فطره ایدیه کیه و زرد ، رقائقه نموده ایدیه زرد . رحمانیت ، باس مطلقه
 عمومی بر بیستاد اسطوره بر انما یایه بر امید مطلقه ، بر غایت ایدیه در . رحمانیت ایدیه باس حاصل جواب ،
 و خصوص اعمال و مقامه بزرگ ، سعی و فعالیتك صفای و مسوولیتك مكافاتی اولاده برانکه شود .
 دیکك که رحمانیتك فایزیه در دنیا و آخرت ، سوره و طاف سادیه ایتك رحمانیتك فایزیه در بر
 زنده ایدیه ایدیه . فريق في الجنة وفريق في السعير « اولیور » .

ایسته دنیا و آخرتك رحمانی و آخرتك رحیمی ، باقره سوره و کافزك رحمانی ، سونك رحیمی
 دیکكك و هبتك بود . شیخ عبده رحمانیتك لغتیه در زده اشارت بوند رحمانیتك استادنك بو تفسیر لک کونیه
 فرموده اعمال نفسی طوفان رحمانیه . زبانه « رحمن » لغتیه در حق الله خاص اولاده صفات فایزیه در . فعلیه
 بوند . از لیس شعر و سوره فایزیه در . « رحیم » ده ایدیه بو خصوصیت بوند . و فعلیه فایزیه در .
 دیکك که لا یزالده جاریه . رحمت رحمانی ، ابتداء اراده فایزیه راجع بر صفت زایه ، رحمت رحیمیه ده
 انشاء نفس فایزیه راجع بر صفت فعلیه تلقی ایدیه امسه و هبتك . سوره فایزیه رحمن ایدیه رحیم باقیه باقیه
 بر معنای رحمتی هابت اولده در بر بر رزده بر رحمت ایدیه فایزیه ایدیه ایدیه . دیکك رحمن ، رحیم صفتك
 ساره بر تائید ایمیه تکرار ایدیه دیکك در دیکك بیک کندی کوره بر معنای تأسیسی و بر وجه بالافه
 دارد . بر رحمتیه رحمت رحمانی ایدیه ، هبتك در مخلوقه صفای اولده ، دیکك رحمتیه رحمت رحیم ایدیه
 هبتك ایدیه در فایزیه فعلیه بر فایزیه هابت و فایزیه قولیه در هبتك . بعضی تفسیر کرده ده بو کاتشاره

رحمت رحمن جلال نعم . رحمت رحیم اسم به رقائده نعم به عمدت دار در بر در . رحمانك موصوفى خاص .
 متعلق عامه . رحیمك موصوفى عام . متعلق خاصه . دایسته الله تعالى بود به ضامف به صفت رحمت
 متفرد . و بجز نوع بشوده به رحیمك معنی سیمكه و اوندك بهینه ناشاهی به رحیمكك معنی افاده انتمكه
 طایفه . صورت عمومیه ده مطابق اولاده ایمانه و ایمانك روحی ده بود . رحمن رحیمی نكر اولاده كافر
 ایستد یكی نه به بیبه اوسون فقط تونك به رحیمكك بهیج به سبب برنده . « والعاقبة للمتقين » بسمكه
 آینه همه ابدك نیمه الهی برشته در .

بسمكه نك ترکیبی — بسمكه ظاهره بر نسبت افاده ابدی است وصفیه و بائنه

بر نسبت متفرد به ركب . متفرد به ركب نام . متفرد به ركب اسم به بر تعلقك افاده اینكه یكی محذوف وصفیه
 بر نسبت نكر اید غایت وجهه و بیغ به صوم نام . « اسم الله » به ترکیب افانی « الله الرحمن »
 به ترکیب وصفی « الله الرحیم » دیگر به ترکیب وصفیه . اسمك الله افانی لایه و یا بیانیه
 اولیله كه اولكند « اللهك اسمی » . اینجیده « الله اسمی » ركبك اولو . اولكند وصفیه « رحمن
 رحیم متفرد به صفت بولنا به جناب اللهك اسمیه » كبی افانته اول و یا « جناب اللهك اسمیه كه هم
 رحمن رحیم متفرد به صفت » كبی افانته موكره ده مدحظه اوله بیله . لكه اینجیده الله اسمی
 افانته اول متفرد به لكه مدحظه و مجموعی بر اسم كبی مطابق اولكند موكره اسم كه معنی بیانه مجموع اولو
 مضاف الیه قیاسه اولو . و بر مطابق تقدیر نه صفت با لك لفظ اوله رینه و یا به ایتمه اولان . اینجیده
 اعراب مطابق ده صرف نكر اید لك و اسم زانك اهمیت تخصیص اولو معنی مجموعیه اوج كلمه به توزیع ایدسه
 بولنور كه بركا اعراب ضروری نام و بر بیله . افانته لایه ده مبداء اتحاز اولنا اسم بحسب المعنی مطابقه
 افانته بیانه ده اسم رحمن رحیم متفردی مستفیع اولو الله اسمیه بیانه ایدسه اولو . مفسرینك مجموعی
 اولكی ترجیح اید بر در . چونكه اوله هم اعراب فكه و هم اسماء وصفانك معناسی بانك مقصود اولو .
 اسمك اظلاله معنوسیه ده بالاساء اسم فاعل اید تقدیر اید . بعضی دایسه لبیدك :

ایمیرده اسم اولده قرات آلمه " بسم الله الرحمن الرحيم " ده اسم اولون مخصوص اسم الله قرات دساره کی نسبت اولنه بولمده تقدیمی در . دایسته بو تقدیم اختصاص و قصر ایموندر . زیرا معلوم اولدنی اوزده هرست ان هم ایشنه بونک عذیفی بر اسم ایلر باشد . عرب سکرده سوزلرینه دبا ایشلرینه " بسم الله ، بسم العز " کی بر نرنده برینک اسمی باشد دردی . سعادت بشیره ده بالفاهه کشار سکرده واجرات مخصوصه ده " فدا نانه ، فدا نانه " کی بونک در بودر لوسالدری کور در . ایشنه بسکرده فعلک تا غیریه اسم الله تقدیمی بونده بوندر ایلر سبای یالک اسم الله قراتنک ایموندر که " نه کنده دنه باشغی ، فاطره کربلیه صبح بر نام ایلر رکل آنجه الله تعالی ناسیل شواشته باشد درم ، باشد درم " دیکر . بنا علیه بسکرده بر صورت برده نریم معناسی نغمه ایشنه . ساز نقطه نکرده ایه بونک متعلقان همه تقدیمی ساز و فعل طبیعه " شاعر اولدینده فصرن صورت افاده سی دیشید " باشد درم الله اسمیله " دیکر اتقنا ایلر . بونده ایه فعل قولینک فعل مفیدی معانی تأمیه ایلر یسه اولور . او حالده " الله اسمیله در که باشد درم ، اوقورم ، قالقارم ، کیرم " کی بر تقدیر باید یلیریه بو توهید آکلایلیله . فقط محذوف " در که باشد درم " صورتده اولدینده سازجه قرینه بولور شکرده . ذکر حالده ده بونده فواید ایمان قالر یسه وعادی بر سوز سولیمسه اولور .

بر ایضا هانده صورتده بسکرده سازده کوره ممکنه فرجه ایلر بونک نرجه سی تو مو نرورده بری اولور لازم کلیر :

- ۱ — یوه رحمت ایلر یچی بر رحمن اولور الله اسمیله ، لایمه .
- ۲ — رحمن رحیم اولور الله اسمیله ، لایمه .
- ۳ — رحمن رحیم اولور الله اسمیله = یا غفور آریله ، بیانیه .
- ۴ — رحمن رحیم اولور الله نامنه ، بیانیه .

لکه اولامرده بودر صورتده هر بونده کی " اولور " ایله وصفیه سی بر سوا ایلر می نغمه اولور .

چونکه اولی فعلی سازنده لهم کیوت و لهم عبودت معالزده مشتق برلند یفنده اول دکل ایسه ده هکوره ده
رحمن رحیم اولسه کی بر معنای عبودتی ایجا منه عالی دکلر . اولاده برینه بولسانه رابطه سی ده ای اولابور .
بنامه بر رابطه نك هنزیده :

۵ — — رحمن ، رحیم ، اللهم اكمل . یا غفور :

۶ — — رحمن ، رحیم الله اكمل .

دینك ره طرغورد اوله بقدر . بونده ده الله اسم زاتك اللهم اولون تقدیمه رعایت اوله سه و با نتیجه
نقدایه رحمت آراسی ایچسه اولور . بنامه الله اسمی صفتایه برابر بر اسم حالده عطایه ایدك :

۷ — — الله رحمن رحیم اكمل . یا غفور :

۸ — — الله رحمن رحیمك اكمل .

دینلر طرغوریه طرغورد الله اسمی بسا یا ایچسه اوله هو و مع مانیه وصل رحمت نه تأسیه ایدیه هکدر . بون
« الله رحمن رحیم اكمل » صورتده سولمك سازنده قیسندنه سلیس اوله هو ایسه ده بونده ده برتیت
ایچامی خاطر کله ییور . کریمه اکملیه دینلوب اکملیه دینلوسی بواچامی دنده کافی و عینه زیانده اسماء و صفات
نقدرد نزهه زانه غیر مانع ایسه ده بولم نقدار صورتده اویچ اسمك بر اسم زات کی سولمطی بنادر
ایده هکندنه بونرد کسره و صفتایه بر رابطه ایدك بر کلمه کی اوقوسه عالم اوله بقدر . فقط بونده ده نتایج زاب
توشقوسنده نوریتدیه هفت .

ادماره نه مفرداتی و نه ترکیبلی تمایزجه مکه اولیانه و همدوره بدعتی ، اهلک یانی
هیچ بر صورت قایل نقل اولیانه . دوراندیه بشو یوب بتدیه یانی دورایدیه دوراندیه نجات برلوت
حروفك نظام صدوق بد باشی بسته بر بریده اولاده و بونکده برابر لهر مسلمانك و لهر تورهك بلک امد
بیلگی دانه هیوده آکلورینی بر و حیزه بولسانه بسملی بر « ایل » و یا « آریله » تفسیر دانه ترجمه ائکده
فایستما یوب لهر مالده اصلیه سولمك و برکی ایضا همد و تفسیر ردرده مفهومی تصور و مفالیه فایستما
بر اضروریور . بنامه بر مفتاح کل و برایت نزهه اولون بسم الله الرحمن الرحیم نظم مجیدی

موجودی مشرک باینجه اولاده «بسم الله و هاب بخیل» معناسی آند یاره «اسیر که عجبی بافتد عجبی
تاری آریله» کی مندر ترجمه درم تحریفه اوله نموده امتزاج اینده مجبورن [۱].

بسمه نك ساط تفسیری — آلوده که بسمه نك ترکیب کده سنده ال زیاده

عالم اولاده نقطه باشد کی «با» حرفید . بر سایه ده در که بز اسم الله اید وصال پیدا ایچورن . بتونه
وجودن و زنیات وجودن مبدأ اولی و مطلوب مطلق اولان . الله رحمن رحیم اسمی قلمزده نیست
اینه نکت و هنوز وجودنی کور مدین ارادی فعلیه ربط ایدرک لفظی دجیز . معناسی جهان شمول بکلمه بیخ
سویله بیچیزده وسیله اولاده بر «با» در . بزیم ایچیزده نکت فاعل مختار اولور سه ده اوله لم افعال
علت تاری اوله دینز محققدر . چونکه بزیم اراده لرین وجود سلسله نك قطعی بر حد اولی رحل ، اولنک
جریان ایچیزه بر لفظه محمولدر . و بوندک ایچون بز بتونه اراده لرینک بدلا فیه و بدلا ز اعم فعلیه حیقایینی
کور وچورن . دینک مرفیقندین علت اولی ایدر اراده لرین آرا سنده کی نسبتک فیه نه نابعد که فیه
ابتداء رحمان ، انشاء رحیمی در . بز کرک بدلم و کرک بیلم کائناتیه بر نیت ، بر افضانت ، بر تعلق
بر اتصال بر قانونه کل در . و وجود اشیا بر قانونک انکشافدر . ایسته بسمه با سید بزده بر قانونی
شعوریه بر عامل لفظیه . و بولم شعور ایزده مقصود انقی اولاده بر نقطه وجوددر . و بر هجده
بسمه نك معناسی «با» ده در ، بانک سده نقطه سنده در دینیه . بر هکته و بر قانونه انشائی
ایچیزه که نون شاعرینک در افتخار اولاده عاقای معلوم :

اوله بسمه رسمی محدود جنس اشیا ده اولور سیدی وجود

دیشدر .

اعاظم تفسیریه دیور که : بانک بوراره کی معناد الصاق با سلاست و طاعت و استغناءدر .
یعنی شعوریه بزده عالم اولجه اولاده نیست «الله رحمن رحیم» اسمیه بر سلاست و طاعت حسی و با خود
[۱] لوزیس بسمه نك ترجمه کورنکین سواطنتیه قرآنه ایندیک صلاه صلاه سنده ده جابیدر . اونچون ترجمه نك نام بزجه
اولنه اطلاله بونددر .

« الله » اسمك و « نحن ربهم » مفرد بك سماء و لوللرب نفرا رحمت الرب و نه استندار و استغاثه
مسید که اولیٰ و نظم بسمه حال ، دیگرند مفعول به غیر صریح اولیٰ .

شیخ عبده و مردم نامتو تفسیرند ذکره شایانہ بر معنی رها فیدائشند . ربوبی کہ : جمع اقوام
و از جمله عربہ و مدون اولیٰ یعنی اولیٰ و نه بر کسی بر اسیر و یا چون ذات صابنہ و کندند مدون نظر و یا کند
اولیٰ و چون بر ایستہ ایستہ و یکی زمانہ « فذلک نامہ » و بر اولیٰ و اندک اسمی سویر کہ اولیٰ و اولیٰ و
اولیٰ ایدی بہ برایشی یا میازدم و یا میازدم و یک اولیٰ . برذلک ال بارز سالتی محاکم نظامیہ و
کور و نه . حال کردیم مکمل شفا بعد بیک و کردیم بعد بیک باشند « فذلک مکرر نامہ و یا فذلک
رئیس نامہ » عنوانی ذکر ایدر . ایستہ بوزن کبی بر سماندہ و « بسم الله الرحمن الرحيم » شوابتہ
باشند بوزن . دیگر کہ « بہ برایشی کندیم ایچون رکع ، الله نامہ اولیٰ و رب و آنجہ اولیٰ و چون بایورم »
و بسمه اولیٰ . الخ ...

برنا و دیگر کور و بسمه نامی « الله نحن ربهم نامہ » و یک اولیٰ و کہ بوزن « با » و مدو بہ
معنا نہ راجعہ . فقط بوزن ماضی بر نیات اعترافند . بر ایستہ باشند دیگر « فذلک نامہ » و یک
« بہ بونی اوکا افافہ ، اوکا فذلک ، اولیٰ نمیشد ، اولیٰ بر آنی اولیٰ و نہ بایورم ، بوابسمه حقیقتہ
بنم و یا با سقہ سناج رکع آنجہ اولیٰ . « و یک اولیٰ . بوزن و وحدت و ہجور مدو مفسرہ راجع بر
فنائی الله حالہ کہ آنجہ رسالت ، ولایت ، ملکیت ، تصرف کی مقامات مخصوصہ و جاری اولیٰ .
و بنا و بیا بیک سورہ باشند بوزن بوزنی حقیقتہ بسمه نام بر معنای اولیٰ و نہ کوسنہ بیا بیا سورہ و نہ ماضی
عمری اولیٰ و نہ درون ماضی شخصیتی امما بہ رکع امما بہ معلون بوزن نہ انتفاع و استفادہ مقاصد طبیعہ
اولیٰ و نہ ماضی . مثلاً ، بیک باشند کہ بسمه حکم بر امر سوز ، حال بیک « الله نامہ یک بایورم » و یا
یک موزنہ رکعہ . بوزنہ رکعہ « اللہک اصنامہ ایستہ یکی یکی بایورم » معنای آنکہ شبہ بایورم و دوزن
و سوز اولیٰ و نہ ، فقط بر یک رکعہ رکعہ بیکہ الله نیات معنای سوز و فذلک اولیٰ . معنی
« الله نامہ عبارت اید بایورم » و یک رکعہ رکعہ رکعہ . چونکہ عبارت الله اولیٰ و نہ الله نامہ نیاتہ

رکعت ، فَوَلَّكَ يَابُنْتِیْ نَافِیَہِ الْغَوَیْرِہِ کَذِی نَافِیَہِ اَصَاتَہِ یَا یَیْیِہِ . حال بوترکہ « فَوَلَّکَ نَافِیَہِ غَلَبَ اَیْہِ یَیْیِہِ »
 دیرینہ بر وکیلک ، بر رسولک دیا « فَوَلَّکَ نَافِیَہِ حَکَمَ اَیْہِ یَیْیِہِ » دیرینہ بھلاک تقاضی بویہ دکھد . اور از
 شخصیتندہ اسلوح ایدر طلبدہ دیا حکمدہ بر وحدت وجود جبرانی اظہار ایدید . شداد حکم منسوب
 اولدینی حکومت یسک شخصیتی ایچندہ کندی شخصیتی افتا بنقطہ صلاحیت الدینی منبک اصالتی
 وحدت وجودی اعمدہ ایچندہ اولور . بودہ یالت ، ولایت ، مالکیت ، تصرف کی نقاشا مخصوصہ
 برزہ برلناہ مسلمانک جلدہ جلی بسملہ بظاہرہ اولدیلرہ رہ بسملہ جلیکیم سی شروع دستجب اولوہ لغزہ
 فانی طبیعہ دکھد . دینا میلہ بسملہ نک عمری برعناسی اولدماز .

حال بوترکہ بالادہ بیایہ اولدینی اوزرہ « بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ مِفْتَاحُ کُلِّ کِتَابٍ »
 و « کُلِّ اَمْرِ ذِی بَالٍ لَّہِ یَبْأُفِیْہِ بِسْمِ اللّٰهِ » کی امارت شریفہ بزہ بسملہ نک شروع اولون لغزہ شہزاد
 کسارندہ مفتاح اولدیلدہ جک برعناسی سانی افطار اچکدہ رہ . بودہ تفسیریک بیایہ اندکی ایکی منانک
 بر اولدیلیر . معانیہ قرآنک ، سورقرآنک نزولی ، قرآنی ، کتابی اعتبارہ اولندہ برلوسی حیثیتند
 بسملہ نک منانکدہ (شیخ عبیدہ) نک ابضاحی و دفری اولدینی کی موانع مخصوصہ رہ دخی شایانہ فیدہ الھنجی
 مآزرہ .

فائزہ - بسملہ دیرکے « بسملہ » اوزرندہ نورسہ ناقص و صبح « بِسْمِ اللّٰهِ » دیوب

نورسہ کافی و صبح « بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ » نہ بویہ « بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ » نام بردنقدہ .

بسملہ نک اعطاسی - صحیفہ یازارکے « برآءة » دہ عدا سورہ بانسازندہ

« بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ » بازسہ فرضدہ . حیوان ذبیح ایدرکے دبا آردہ سلاخ اناارکے سارہم

بسم اللہ « دیکدہ فرضدہ . قصداً زن ایدریرسہ او حیوان یمنز . فقط اونو نورسہ سفوردہ « ولا

تَکُلُوا مِمَّا یَذِکُرُ اسم اللہ علیہ » (سورہ انفار بارہ) . بوزہ دیرکی بعضی موانعہ

« الرحمن الرحيم » در نام رک هستند . نماز خارج از این آیه استخوانده سوره باشد به « اعوذ بالله من الشیطان الرجیم بسم الله الرحمن الرحيم » و بیک جمله سوره کوره سنت ، از جمله علماء اکبر بعضی ائمه کوره واجبند . باینکه « برآة » ده بسمه درین ، سوره نیمه بینده ابی قرأت دارد . بزم عاصم قرآننده او قنونه مذوبند . ابتدا و قرأت سوره باشند و کل ده او رت سند و یا افزوده آیه آموز بسمه مذوبند . بوقایده بایه ابریک از ده نماز ده بسمه کوره فائده اول سراً آموز بسمه سنت ، شافعی کوره سراً و با جهراً بسمه زمره ، مالکی کوره کوره او قنونا ماسی مذوبند . سوره نیمه بینده آیه بسمه درین بریدند . قرآننده سارا سارا سارا سارا « بسم الله » و یا « بسم الله الرحمن الرحيم » آیه باشند و دهانه کوره مذوب و یا است و یا واجب که تفصیل قرأت وفق کتابیه عائدند . ایدیه عدله دار اولاده باینکه تفصیل زمره ده ایضا عائدند که جمله استعاره سندی « و اذا قرأت القرآن فاستعذ بالله » آیتند ، بسمه در تمام اولاده سیمه سندی « اقرأ باسم ربك » سوره سند ، بزم سندی ده سوره انعامه انه سارا به بایه اوله بقدر . سوره نموده به بسمه دار سوره کلمه بکند .

فصل در — الله من عبود و علم نواله ، حبیب کبریا ، پیغمبر نبی از محمد مصطفی صلی الله علیه و آله

عبدیسم اندیز حضرتی « و انک اعلی خلق عظیم » و « و ما ارسلناک الا رحمة للعالمین » نظر بیند بطام قیامه ایمن روحانی ابره سینی از ال ابریکه اولاده اندک اصطفا سینه ، تنبیه زاریه عنایت بایه سنی انصار و هر شبه اول نبی اختصاصی تقویم و اسم الهی تقویم ابریه باشد و اربند سینی تعلیم بوی رفیق بونی تقیسه ایمن ده بتوره کوهلری مبدأ سیدی و مشران آملی اولان عنایت رحمانه در حمت رحیمی جمیع تجلیات وجود کافوره اعظمی بولنامه نسبت الوهیت و عبودیت آتند بر ترمیم بلوغ ابره غایت و جهیز و و جاز بید برابر صول در جمعی ، جمعی به برابر فوره العاده سلیس و آیه به با سوره بایه مجیه نذکده آیه بسم الله الرحمن الرحيم دستورنی بر فناء کل کبریا سینه

مرئی و غیر مرئی بتوہ مخلوقاتہ و علی الخصوص انسانہ کلمہ و بالعکس انسانہ در جناب اللہ کبریا مخلوق و موجود
و مہیاں ذرہ ابدی موشح بر افادہ کلمہ سید۔ بانگیز: «بسم اللہ من الجنة والناس و الحمد لله
من الجنة والناس و من الجنة والناس بسم اللہ الرحمن الرحیم، من الجنة والناس الحمد لله» یہ
بر کلام بیفہر کہ حضرت علیہ السلام بر حدیث پیغمبر ہفتہ بود از نور۔ و بود «من رحم» و نیز کہ
بودہ و موجودہ انقطاع تام اولاً یعنی افادہ اید۔

بود فی ہر سال کر ستم اک ایمن علم ہیاتی مد مظہر اید بدین۔ بود کہ با بود کہ بتوہ بر علم
بر جازہ قانونیک افادہ سید۔ علم سائنسہ بزبکا و در ہا طو فرسی بر بیستہ اجرام علمیہ بر علم ہیاتی
موضوعی درین۔ بانگیز اجرام و اجسام تصور آسانہ کی عدوتہ تقابلی افادہ اید و جازہ عمومی نامی
در بیہ بر ہمت و ہمت اید بز میانیت عالمی، اجرام و اجسام ہیاتیہ تجارب و انقباض و حرکت و سکون و
سقوط و اعتدال و تقارب و تبعاعد و تقارم و انفرد و ہر مہر علمیہ فرمہ ایندیک ہیات عالمی
مطالعہ اید۔ و بارہ در بزرگ و ضعیفی بر در جہت حساب اید۔ فقط بود کہ وجود بتوہ قانون فرعی احتوا
اید بر علم محیط اید و بکزی ارعای اید۔ علم ہیاتیہ موضوعی خارجہ قاعدہ و ہا نہ علم و نہ موضوع
دارد کہ صحیح بر تصنیف علم ہیاتیہ ازین بر شیعہ تالیسی فالید۔ اولاً بر ہیاتیہ کیت، منطق استقراء
و استنتاج قانونیہ تحت مالیتہ در۔ بنا بر اجزای اجزای نام بناسید بر جازہ عمومی رکود۔
فی الواقع از نہ اجسام ذرات و یا اجزای فرعی آسانہ کی جازہ ذرہ و یا جز ذرہ بی، تمام
و مہر کہی عدوتہ کمیوی، نہ ہیاتیہ نمونی افادہ اید و تفوی و تاسلہ کی جازہ عمومی، نہ نفس
مہر و قیہ ہمت و نفرت، مشورت و غضب کی نماد و ہیجانی افادہ اید و عدوتہ و ہمتیہ سنی، نہ
انطباعات و تجدد و تمکلات مہر سنی افادہ اید و کیات شعریہ عدوتہ تالیسی، نہ زہن
تصورات و معانیہ حقیقت واقعہ آسانہ کی نسبت حقی کشف و افادہ اید و عدوتہ علمیہ و منطقہ سنی
حاصلی مطابقت مہر، زمانہ پیچیدہ زمانہ و مہر کہی زہنی و خارجی بتوہ بر ہدایات مطابقت و زمانہ لب
بر لک شعور و طویدایہ و غیب و شہادت، مہر و مدارای مہر کنند و ہمتہ بر لک ہر یک بڑہ ازل

و ابدی بله اجبار و استعاره ابریه و صوکره عدم ابد و وجود ، ضرورت ابد اختیار بنفذه کی فرقی گسترده
 ایچوره قدرت فاعله به بر دلیس شهودی نشیمن ابریه بحرر بر اراده فواید مکونات غلبه بی مکونات شهودیه
 قلب ابریه روحیه فراموش کردنی و مسامحت کردنی افکاره ابدیه به باز به مسنویه بی ، نهایت صیانت بشیریه ده بزرگ
 لغیسی جمع ابریه جازیه اجتماعیه بی بولامایند . حال بوکه علم فراموش بوند بوضوح جازیه بری بر جهت و هدیه
 احاطه ابریه ابدیه بر موضوعه ، ابدیه و هدای بر جازیه کله نکه منقوله بیایند که بر بوند جزئی ، کلی ، ابدی
 و جسمانی بوند خصوصیات و وجود بدوید و شرط جازیه مطلقه سی اولاده بر بیست فائزتی ، الله ابد عالم و بالحق
 انسان بنفذه کی نسبت و احسان مطلقه نکه تجلیات لدیه سی مطالعه ابریه جازیه . دلیسی بر مطلقه ابدیه
 « جازیه عمومی » ریکین جازیه اجرام بوند آیاتیه بر نشان جزئی اولدینی کوره جازیه . بو ابدیه بر موضوعه هدیه
 علمی تفسیر جالبانه فلسفه ابدیه ابدانک هیئت مشرکه لرزه بدو استوزر . ان بزرگ فلسفه درک سوزی
 بوند کی شریعت زمانی بر انقطاع ، ان بزرگ ابدانک لغات حسنی بوند کی مذاکره بر بعضیک آتی بر انعامی
 نظم قرآنه نسو علمی ابدیه بر بعضیک و مدنطاهد . بوند ایچوره تاسب قرآن فونک افراد منطبقندن رها
 تنوع ، رها مشاهد . محکمان ابدیه متشابهاتک بوید بر تاسس بر بعضی ده آنجه نظرزه کوره و له بیلیر .
 « افلا یتدبرون القرآن ولو کان من عند غیر الله لوجدوا فیہ اختلافا کثیرا »
 شد صیانت جازیه عمومی یا آنکه اجسام ندیه نظریه سی را فلند کی نظام نسبتی بدو هنوز اولمیه سده اول
 فنز ، نه منقوله سیمه نیک ، زده منقوله کله ترکیب و افلنده غیر علمی و غیر منطقی و غیر بر بعضی جمیع
 بر نماز بوند نظر بدو فائده . نظر نکه بر نظامی ، نظر زده فصل بوید هم فاعله و هم ماطله ابدیه قرآن
 سوره لری و آیندی بنفذه کی نظام علمی و بر بعضی دخی اولنک کبی دخی اولنده زبانه فاعله و اولنده زبانه
 بافلند . فاعله علمی کالنده ، باطله علمی ده عدم تاسسند . بر هیئت در که بر شاعرین :

بد قدری فائزاتک میان میان اولدی فقط

یرده علمنده قالدی معنی قرآن هنوز

در بند .

بہ نطقی دوستوں کو کہہ نسب پر بیعتی ، اور دوستوں کو کہہ وہ نسب نطقی ہے اور ان کے اعتبار سے
 ہر لفظ پر ایمان ہو کر تاسی ہو کر فارر و سب پر ہر دل میں کہی فکر اولیہ سوراہہ اور طرف
 باشاکہ ہو زور کالی و ہر اور دیر بیعت . قرآن وہ ، زورنی اور تو یا اندر نہ زیادہ باشا یا اندر نہ
 امسانہ انک ایمانہ خطاب ایدہ ہلکہ " ہدی للمتقین " . بنا عیہ اول امر وہ غفلت زور ، و سورہ زور
 سب انک ایمانہ ہو کر سورہ ہر لفظ صیفہ زور :

اعوذ باللہ من الشیطان الرجیم

ربہم وادعائہ بکلیہ بباشا سورہ ایمان :

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مقامہ یا ربہم و رب مس شراہ اور فائزہ باشا سورہ :

- الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ● الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ● مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ ●
- اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ● اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ●
- صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ●

آل شریف

- حمد ، اور رب العالمیہ ● اور من ، رحیم ● اور یہ کو تیک مالکی اللہ ●
- سارہ سطا ایدہ زور لفظی ، عبارتی و سارہ سندہ زور زورنی ، غنائی بارب ● ہدایت اور زور
- اور زور زور ● اور کہہ برہ انعام انہ بکے سمور لک ہر لفظ ، زور غیب اور لاندن زور
- اور صاف ہر لک ●

مناسبات — قرآنه سورده ر، اکثر سورده سورده قهر، قهر سورده آید، آید سورده

کلمات، کلماته عروف و برونه بوزار اسنه قهر و باغنی، لفظی و یا معنوی بره یوه و جوهده
 برناسباتم و برنظم بلین و اردر که تمیلی ناستا هیدر. و بره یوه معلوم و نوره ایه عداقه دارد و برونه
 اندی مخور و بدقت علامدیر. نظم قرآنه ترکیب، سبار، سبار، منظومه، مفهوم و فخر، رفعت
 تفسه و التزام ایه عبارده، اشارت، دلالت، اقتضاء، اظهار، افشاء، تحقیق، تمییز، تصدیق، کنایه
 ایما، تمییز، نظره، حکمت، مقصده اصابت کبی و جوهه بیان و برابره اوله کلامه سمه، تائیداً قنبه
 نفوذنی تائیده ایه فصاحت، محذوت، لطافت، جزالت، رقت، اعتدال، تشبیه، تیسیر،
 تفسه و تمیز، جناس، تناسب، توازن، الهذک، تصرف، اسلوب، مسادات، الطاب، ایجاز
 و نبات ابراع و اجمال کبی لفظی و معنوی محاسن و بریعیات تفسه ایه یوه و جوهه بدقت و بریعیات دارد که
 دلالت وضعیه و لسانیه، دلالت معنویه و منطقیه، دلالت طبیعی و زوئیه نایه اوج نوع دلالت محسوس
 اولان و متاهله ناستا هیدر کیده تناسب اجمالاً محسوس ایه بره یوه عداقه لرینی افاده ایدر. برونه
 تفسیک و معنی نشین ایدر. عموم ایچون دلالت وضعیه نیک، علما ایه یوه دلالت معنویه نیک، خواص ایدر ایدر
 ایچون دلالت زوئیه و نظریه نیک الهیستی بویو کدر. و زجه ایدر لسانه کسسه کی زمان بالطبع برنجی ایدر معنی و
 ضایعات یک هیوه اولور. و برونه دلالت منطقیه ده ناستا بولنور.

برنیک ایچون بر بعضی سواقعه بر مناسباتی اجمالاً کورسه که چالیسه هفت، هیو تفسیده قهر
 افی دکر. بر مناسبتده فاعله و مفعوله و مفعولیه و مفعولیه و مفعولیه و مفعولیه و مفعولیه و مفعولیه
 تناسبی اولم. سبار، سبار، یعنی سوزن کلشی، کبیسی که برنجی مافیلنه، آیمجیسی ده کند ایدر ایدر
 و مابعدیه نظراً اولاده ناستا هیدر. بسمه فاعله نیک بر جزئی عدا و لند یقه کوره برنجی موضوع بحث
 اوله مان. بوازه اوله نزل فقط نظرنه «اقرأ باسم ربك» ایه اولاده ناستا هیدر اولور که برونه
 ترتیب قرآنه نظراً مابعدیه ناستا بر سبار ناستا هیدر. فقط بسمه بر آیت مستقله اولدیفی ایچون اوله
 اولی مخوری ایدر لم :

سابع - بسمه نك جازیه تعلفده خارج صیج برشی تصور اوله به مفذت

صورت عمومی ده فاعله نك ده اولكه مناسبی درکار در . بسمه ابد فاعله او فویرم ، فاعله بازویرم ،
 همراهیویرم ، فاعله باشدیویرم . الخ... کبی . فقط بوزده باشد صورت مخصوصه نسبتات فویری
 دارد . او فویر دارد که بسمه بی اوزده برأت فرمه اید به بدسکت . اولانظم دفاصله مناسبی ، ثانیاً
 مفدرات مناسبی ، ثالثاً اجمال وتفصیل اید بالوجوده معنی مناسبی دارد . برکه بسمه ده کی جازیه
 فاعله نك بر جواب شکره اولدینی ایلک نظرده کور دیور . بوایه آرازد هفتی برمال اتصال در . مکرر
 فاعله بسمه نك بر بیانی بر آشاف بیفید . مؤید که

بسمه نك مفدراتی حقیقه . همانا بدین کلمه ده شکل درت کلمه مستقد اولوب اوجی اسم الله ،
 مجموع ترکیبی اید مذکور و مفذاتی ای طرف اید بر رابطه ده معنی متعلیه ، متعلقه ، واسطه متعلیه اولان
 اوج جزده ركب بر کلام تام اید . برکات مناسب فاعله ، برأت ، درت کلام مستقل ، اوج وقف نامدن
 ركب بر کلام تام تفاسیده بر سوره بریده در که بواوج وقف نامده برنجیسی اوج آید بر کلام اولد رف
 طرف اولی ، آننجیسی ایکی کلام اید برأت ترمید اولدیده اوزده ده کی رابطه مفذتی ، اوجیوینجیسی یه اوج
 آنی بر کلام اولدیده طرف آخری نشین ایتد . و بوسورت فاعله بسمه کی داونکه متجانسی بر کلام
 صورتده در .

مفاد کلیمه : بسمه بزه برست افاضیه ، ایکی نسبت وصفیه و باشد به نسبت تعلق اید بر اینه
 ضمیر و توجید مقسمه برست نام و بریوردی . اوراده « الله الرحمن الرحيم » مفومده عمومی
 بنسلا اید اسم وصفی اید مذکور آیمه بزا زده اولدیز کی افعال له برابر محذوف و ضمیر این ، دهالطوفی
 الله وار ، بزیوره « كان الله ولم يكن معه شيء » . چونکه اوزده اول بو تعلق اید افاضت الهیه به
 مایلماسه این « بسم الله الرحمن الرحيم » دیگر زمانه که بو تعلق حاصل اولسه و فاعله
 مع الشکر فویرده و سید اولد .

فی الواقع فاعله بر شکره اید باشدیور و بزی غیبی بر افاضت بر باید اید اینه ده ملک اید به طاهر وجود

آئینور و او سرده ده رحمت میم بر دها نهای ابرو بر . و تبلیغ مقامی اید بر آیهی دور و نهدید به صوره
 لدی بر تظیفك الجانی سزه جك قدر شوری زبیه و تعلیم ملام اید القات ابرك اللهی و کنیز زب
 طایفه ایمون بزی نمیدن شهوده کنیز بر . و از نامه و هدایت الهیه « ایاك نعبد و ایاك نستعین »
 دیم بر عقد بیعت باید بر سره او زره بزه صوره ملام دیر بر . و بزرده بتون و جدهان اجتماع بر سره نظم ادر بر
 سوزه باشد بوب بر عقدی ابرو . و او بت تعلقی بود ازلی بر رحمت اید لازال بر مفاد و اجتماع و حقوق
 ربط ابرو بر . و او وقت بزم ده نستبه در کتبه بر اراده جزئی بر و انشا طبع صوره و صلا نیز اولی بر
 اکلا بر . و در حال « اهدنا الصراط المستقیم صراط الذین انعمت علیهم غیر المغضوب
 علیهم ولا الضالین » و عاید حضور الهیه اهدنا صراط ابرك الی الزایه بر بر بر . بر صوره نیز از
 و بسله ده کی باطنه ، فائده ده و حاله . بر سره نظم فخر او بر ده فخر ازلی غائب و نهایت بزم شوری بر ده و
 کلام بر ده کی حضور بر رکن و محفل بر ده بر مخاطب ادر بر حاضری بر . « ایاك نعبد و ایاك نستعین »
 اهدنا الصراط المستقیم صراط الذین انعمت علیهم « ایست ازلی ، ابرو بتونه معارف حیات
 برنك ایمنه ده . بسط بر قاج جمله کی کور و نه فائده ، خلقك ، خالقك ، مخلوقك بتونه سر ازلی طوبیای
 بر فائده کلمه . باشد کی اوج آیت ابرو صوره کی اوج آیتك : ابطه سی ادر بر بر آیت فائده بر بر نا تسلی سلی
 بر معارف و صوری تسلی ایمنه .

فائده ده کی بر روحی ، بر معارف بر شریعت فرسی ز کوزل باید ایمنه . « قیمت الصلوة بینی
 و بین عبدی نصفین نصفها لی و نصفها العبدی و لعبدی ما سأل = به صوره سورده سی اولان فائده
 بنم آرا مله قولم آرا سنده باری باری و تقسیم ایتم ، باری بنم و باری قولم در قولك ایست دلی مقید .
 علیه الصلوة و السلام فائده بر بونی سوره بیانه بر بر بر . « قول « الحمد لله رب العالمین » بر ،
 الله ده « قولم بطا محمد آیتك » بر . قول « الرحمن الرحیم » بر ، الله ده « قولم بی ثنا ایتم » بر
 قول « مالك يوم الدين » بر ، الله ده در کتبه « قولم بی ثنا ایتم و بر ایست بنم « ایاك نعبد و ایاك
 نستعین » قولم بنم آرا سنده . سورده نه اخذ باید ساره قولم در . و قولك ایست دلی مقید « اهدنا

الصراط المستقیم صراط الذین انعمت علیهم غیر المغضوب علیهم ولا الضالین
دیور . .

فانچه ایست موعودتک بر علیه بر لطفی تجلی ایندیرنه بر معادله وجود . . بر معادله کائناتک
اسی نظامی اولاده عدالت و موازنه فانوئیک ان بارز واک بر بیج بر حقیقتی کور ورنه . کور ورنه که صدایم
نظم مجید زده عیان به بیان او قورن . بر معادله بر بر ذره نفوذ باقه موه اولور سه به بر میان عبودیت و استغاثه
مال اولاده انک هیأت اجتماعیست « هو الذی جعلکم خلائف فی الارض » . « ان الارض میراثها
عبادی الصالحون » کی ایندیره تصریح ایرد یکی اوزره لاهوتک بر عل بنایسی نفکس اولد یقی و اولور
بر مصله انشایسه ایسه بر لطفی در یازن . دوزمانه بر علیه عبودیت و استغاثه سنی الله فله ابرار
بر دهرانه اجتماعی طایفه انک اجماعنده ده بر دلالت تر سیمه موجود اولد یکه جکی . یعنی اجماع انک
ثبت بر دلیل شرعی نشین ایند یکی آکلارن . بنام علیه بسمله ایه فائحه آراسته کی سبانه تناسیل و محو ازل
ابر لوزال بیننده کی بر معادله نسبتک انکشانید . بر ذره بزره نظر نه موجود اولان بر بنی بزم شعوره
نفسه ایره آیات الهیه . بزرک انباطنی ده قرآنده کوره هکند .

سیار — فانچه انک بالذات کنه بنده کی سونی بر سوره تعلیم . نه کیم بر اسمی بر تعلیم

ایر . برنک ان برون قرینه سی سبانه فرانسه و بالخاصه « اقرأ باسم ربک » امر بیننده بولورن .
بوزنه با سبب نزولده روایت ایند یکن حدیثه رضی اقل اراد دارد . بونک ایمون بعضی مغریه
باشده « بوی سولیه » مآله « قل » اربنک مفسر اولد یقی ذکر ایندیرنه ده مخفیته بو تقبیرده جهت
فالفزییه ساره سبانه سلوکک تعلیمی اشاره کافی اولد یغده مصدر لر . یعنی الله تعالی بزه بر کلام ایه
علم و ایمان تقیه بر سه و بر لطفی بر اراد با سبب حال ابر غیابه آکلارن . چون علم و ایمان اول
همه مضمون بر سه ایرد که حدیثاً خطاب ایتیه . زیرا بر بسمله ده فعله موجود دکل ایرک . بونکله برابر
الله ذاتی دکل اسمی مضمونده ایرک . بنام علیه فانچه انک ایندیرنه معرفه الله متعلقه اولاده اوج آت نما

غایت بر اخبار در . شکلی غایت . برنده « عالیله ، صیغه سید ذوی العقول بر تبه بلیغ و ار در که بواج
 آیتک ضمنی در سوزب اکویده بر کبه غایت به عالیله : ار در یعنی و کند در حنده فصل بجمالی
 این یعنی ناسل ایدر و بعد اوستاد نظر در کیده رک شعری ، بصیرتی طریقه یعنی زما را بجهت اوزما
 « الحمد لله رب العالمین الرحمن الرحیم مالک يوم الدين » اخبار غایت : سنه هجری ۱۰۰۰
 اکوید در حال اللهی ظاهر و باطنه ماضی و ناظر برور . بولومجده « ایاک نعبد و ایاک نستعین
 الخ ... » ریه او کا خطاب ایدر عرصه عهد و هامت یایه بیه . بوندک ایچون فائمه عربیات عربیده « غایت
 خطاب التفات » رینه بر اسلوب بداعتک تأسیس ایچیه طرف الیه به صریح بر مرد « به و به کی صیدکم
 ایدر صریح بر خطاب استوائیه رک « و ما کان لبشر ان یشکله الله الا وحیا او من وراء حجاب »
 ضمنی تعلیم و تبلیغ ابشده . بنا بر علیه فائمه کذبند که سوتی بر سوره تعلیم و اسلوب اسلوب نصیه
 اولشده .

بتره بفتان عربیک و معنی شرای زکک نصیه رنده . خطاب رنده بایوب فرموده یعنی بر
 اسلوب التفات بر بر نام نفاخته در بر حیره جبره محتاج ضمنی برنده و جیه و برنده بلیغ بر
 صورت طریقه یایه غایت ریه بر کینه اباع ایسه ایسی بتره شرای عربیک عزیم محمد بنی قیرانه دافره
 اجماع قرآنه اولنده سرفروایت برده و جیه بدافتنده برسی اولشده .

فائمه ک اجزای آراسته کی سوره و سناسبات ابه نسما کیدی و لزوم کور و لکجوره آینه تمیل
 و تفسیر مرده سنه کده بکده . بر راره سرفروید بر لم که « ایاک نعبد و ایاک نستعین » الخ
 اکل بر صورت تفسیر « اهدنا » رضی استغانه ک ادیدر بیایند . و بر نشان مسلسل ایدر فائمه
 « الحمد لله » جمله بلیغنه راجع بر کلام بر بعد .

ریدر سرفروانه ایدر سناسبات ابه ، فائمه : ام القراءه ، ام الكتاب ، اساس اسماء ربک و لک
 این یعنی و جلد حسنک جده . صلی و مثل صلی الیه که بر فی نسما بالاده اکوید و بتره آینه ده
 ایدر سارانه اکوید بلیغ .

خدمه : صائمه بسمه بر تاج ، قرآنه بر وجود اکل ، فاتحه اوندک باشی ، الحمد لله ، بر باشد کی
 سیاه ، رحمت و هدایت بر سیمانک کوز بیکری ، دنیا و آخرت مناظری ، عبودیت و استغاثه نفسی ،
 ترمیم الهی روحیه . او صورتی که بتونه لدنیات و جود اوندک لب بایسته سنوچ ایر که او ناهجده ، او
 سیاهه ، او غمزه لر زده اوندک روحی او فزونر . او سیاه سیاه محمدی ، و دهر و نعلی الهیه .
 کلام کلام الله ، مبلغ رسول الله . اشهدان لا اله الا الله و اشهدان محمد عبده و رسوله .

تخلیل و تاویل :

[الحمد لله] حمد ، اختیار بر ایمان و یا اوندک سببی اولاده بر منه فارسی انشراح
 ابو صابنه تعظیم افاده ایریه بر ذکر مجید . فسماع و فسماع شکر اید بر نشن بر او گلور ، بر نوع اولک
 و یا او گولک ، ابی بر او گوسه و یا او گولوسه ، کوزل بر او گوجی و یا او گولوجی اولوسه ، جودی بر او گولوب
 و یا او گولوبولک ، نهایت بر معنای عالم ، کوزل و جودی بر سوزر ، و جوده حمد کلمه سی بوخت
 صیغه ترمیم بیلیر . فقط سازنده آتش یا اسم صمد اولور و ستمند . دیگر رزده حمد ایتک
 و یا ایلک ، حمد ایریه و یا ایریه ، همد و یا محمود اولوسه ، همدیت ، محمودیت و بیکری
 سازنده بوندک صرف توبه که بر صادقی یوقدر . شکرده بوبه ، الله بر او گلک و ارکه اورو مدح و ثنا
 راد بیدر . حمد ایریه مدح اید شکر بسته بر نوع تا و بر مدح مخصوصه . چون مدح هبانی و اختیار
 اولورده اولیانه ده بایلیه . مثلاً کوزل بر انجی و کوزل بر آن مدوح اولد بیلیر فقط محمود اولد مازر .
 حمد ، بوی امانه اید فاعل مختاره بایلیه . و حق اوندک کرنه ، علامه بایلیه ده صیغه ازانه بایلیه .
 بوندک باسقه مدح اصانه اولورده بایلیه صکرده ده ، حمد ایریه مطلقه بر اصانه صکرده بایلیه .
 سؤندر که اوندک حمد ایریه و اصل اولسه بر انعام اولسی شرط و کدر . شکرده ایریه بوندک سؤندر .
 زبر اشکر ، کلمه اولاده بر نعمه قولاً و یا فعلاً و یا قلباً معنی تعظیم اید مقابل ایتکدر . ساره فعللاً
 و یا قلباً بایلیه شکر نه مدح نه حمد ، کلمه سانه اید قولاً و یا قلباً معنی رقت هم مدح هم ده مدح اولور .

کوزری . سبطانک باصفینده فور وشمه اجمون برضمان سوت دکدر لر . حال بوکه بشیت غاظوره
 بر حال غالبه . فکره راقصه ایلد بر ایسه سرلوم اوزرینه مد اعلیقلر بیان نیجه منوندر کورده کاشد که
 مقصدلرینه نائل اولقلری ایلک آنده اعتبارا بر ناکور کیاشد لر . بونی مد حفظه ایلد بعضی تفکره ایلد
 زمانه فزانت کورستار لو بون ، انساندا اوزرنده خیالک حقیقته زیاده چالکینی اولدیغی نتیجه سن
 آلمد لر . فقط بو طوفی دکدر . چونکه خیالده کورده او مالکیت حقیقی نیش ایلد بیسی حبشینه
 بوقه خیال خیال ریه عاریله کیسه کورده شد . بنا علیه اصل مالکیت خیالک رکله یه حقیقته
 حقیقت ایلد مؤثره که ساره بایندنه رکله اوزانده خیالی واسطه سیه یل تاثیر نی اجرا ایلد لر . لکن
 وصلک ایلد تاسیجی بر حال استغراقی دارر که بونده حقیقت کندیله باقیه هر شی سیلوریر و عینی
 حقیقت اولیقلر ادا نمولر ایلد نزل . و بونک ایلد بونده اونی کندیله زیاده فارینده کورده یکی زمان
 تقدیر ایلد . کونسه طریقه کوز قاناشد و انطباع سوز دلوب قلبه کی شعور جبهه بر یکلیله نیجه انسان اونی
 کورده نزل . برکنا ، شعور بر حقیقت آراسی اولمده غایت شکر و برسم کاس اولمه میوه زور لر . نه کیم فانی
 فی الموه اولمه حضرت عمر الفاروق رضی الله تعالی عنه « صوره ، عمره صیره بر انماری = ماترك الحق لعمري
 من صدیق ، در یکی زمانه بوز در لغی افهام ایتد . شکیله بوید ارباب حقیقته شاد اولدیند
 « وقليل من عبادي الشکور » بورد شد .

مع مافیه دیکر جهنده حمده سناد تنظیم و تقدیر ده ایلد . چونکه بونده کی امان واقع کما
 اصل اولدیغی جهنده بر طرنده ده زیاده حقه نازل غرضنه بر شیه تنظیم دارر . دیکر جهنده اوامره
 نائل اولونون نشاطه استدال افاده ایلد بر مس احوال دکنی عقده غیر اصلی و اصل عیانیه بر مس تقدیر
 موجود لر . بر بو ، برده اقسام شکره فعل فیلک بر ارضی و افعال جوارحک امتناعی اولسی انواع شکر
 آلهی نه لسانه ایلد یا سوره حمد اولسی اقتضایه . فی الواقع رسول اکرم صلی الله علیه وسلم اندیز « هر شکر
 باشید . الله حمد ایلدیه شکر ایلدیه اولور = الحمد رأس الشکر من الحمد الله له بشکره »
 بورد شد .

بوسه ای که سائاً یا پیدیه از کار جمیده ، الفاظ اعتزایه ، تعظیفات مخصوصه حسب عهد در .
 عهد کهنی ده بنوبه بر تعظیفات مألوفه نسلویه اوله یفته . « حمد اولسون » دینداریکی زمان بنوبه بر تعظیفات
 سائیه بر مسه و یا احسانه مراجعه سنده بر مضاف سادت و بر بنیادیه در نفیسی اعمده ایسه اولور که بوبر
 طرفه اولسه و احسانک صاحب بخاری ارکک ، دیگر طرفه ده بحره اولسه و ارکک سنا ریف
 افاده ایدر ، و هر ایکی میسند یک شروع و یک اعتدالی بر مسه در . چونکه محبت نعمت بر غرور جمع دکل
 ناکو یکی سینه یون بر فضیلت . و هر طوفی حمد هر کسک ابریک ایسه دیک و فقط یک از کیمه دلت
 ایره بید یکی ان بر کسک بر غایه کالار . چونکه بزرگ فقط نظر ده بنوبه سادت ایدی کلام اید خدمه اید بیدر ؛
 تنعم ، انعام . موضع تنعمه بولساند انچه شغری مس و نقد بر اینده کمری زمانه حمد ایدر . چونکه سادت .
 تنعم کنه بسنه و کشته دکل کفیتنه یعنی زوقی تغیر اید یوب مس اولر سنده در . و زاناشک معنای
 بودر . و زان زمان زوقه سادت مس اولور و هوساره سازده حمد سار اولور که بومقام حمیت مقایده .
 موضع انعامه بولسانک سادتی ده مجرد انعامه دکل ، و بر پایه نعمتک فری بید جک و زوقه سادت و بر پایه
 محولایفه ایمانده و وصولی دلیل و اضحیه شاهده اینه سنده در . بودر بیلایه هارک حمد ایدر . بونده
 او ایصال و وصولی تمام اینه کی زوقه ده محمود سادتی تشکیل ایدر و بیدر که مقام انعام شغرم
 فوخته در . بنامیه مقام محوریات اکل مراتب و انضام مطالب . او حالده بر مقامک سادتی ده ال
 بونک سادته . بر سادته زوقه کی هوشیه دخی بالاولویه بر حمد ایدر بنیمه لیمه بی اقتضا ایدر . محمود
 هاربتی دیک اولور بر حمد ایدر بنیمه انعامه و در لایسید تزییه هاربت و محمودیه سبب اولور . بر صورته
 مقام هاربتیه بولسانه شغرم هاربتیه و دای مقام محمودیه اعتدالنه و مقام محمودیه بولسانه شغرم هاربتیه
 دای ده محمودیه ناسته تقاضیه و سید اولور که « لیش کمره لازید نکه » بویکی بوندر .
 سوره سلسله مرتبه سید مراتب عالییه حمد سرفرور : ۱ - ۲ : هاربت - ۲ : محوریات - ۳ :
 هاربت و محوریات - ۴ : محوریات و هاربت .

بوصول مرتبه ده تجلیات لاهوتیه دن برنی کور در . بواره انفعال افاده ایره بشی مضمونک حقیقه

محمودیت و حامدیتی جمع آید « حمید ، محمود ، حامد » اسما حسنا نام تجلیاتی کورده ملک نفس قابل
 اولور ؟ بر اولاس ایلی افرزده ده کلیردن ؟ صوکره شفاء شریفه بیه اولدنی افرزده حامد
 و محمود پیغمبر زبانه افرزینک ده احمد و محمد کی اسما شریفه سنذر . فی الحقیقه مقام محمود با فاطمه خاتم
 الانبیا افرزده محمود اولان و ادنی حامدینده محمودیه زنی ایتیرده بر مقام امدود که مقام صفات
 غفارده . بو مقاصده لوا الحمد اولدک دست ایته نسیم اولوننده . افرزده مقام محمود فیضه شفا بیلکه
 لوا الحمد انده طوبی نه جبه اولدانت ، حامدیت الیه ده صوره ربی آریجه واصل بیلکه و لوا رینک صوکی و
 « الحمد لله رب العالمین » اولد بیلکه . « واخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمین » .

برایه حامدیت و محمودیتی جامع اولان حبیب خداوند حمیدی ، محمدی ایته حمدن بر مراتب جمعیتی
 ناطقه . و فی الواقع لفظاً و معنأ ماهیت حمد ، بر حقیقت حمیدیه . و بر حقیقت اول و آخر اولدنا
 اختصاصی ده حقیقتدن حقیقی ده .

ایته فاطمه « الحمد » ایته سیدیه بر سعادتی ، بر فایه کمالی و بر حقیقتی تلخیصه ابدن بیلکه .
 و الحمد دیندیکلی زمانه دو بولاسه انشراح عجب بر منته دستوند افاده سید . و حقیقت حمد مفتوحه اولیاه
 بر تدر . لسانه عربیه « ال » حمد نذر و یا حمد استغاره و یا حمد جنس و حقیقت افاده ایه بر حرف نذر
 ایلک قطاره ایه حمدن بر حرف معنی معرفت و کلام . صوکره بو ایته اندک خبری اولاسه « الله » ده لام اختصار
 استحقاقه ، ملک معارفه فخرده . و ادنی دیکدریه شامده . بنامیه حمدنک مالی نوا اولور ؛ صافی
 لورکده معلوم و انضاد ملی اولورده مطلوب اولاسه حمد حقیقی بونمی ؟ ایته حامدیت محمودیت بویه منسبده
 و حق بویه سراجی و بویه انواع و ازادیه او حمد الله مخصوصده ، الله حقیدر ، الله کلیدر . حیوتم اللهده ،
 حیوتم ... حیوتم الی ... کلمه سازنده بر تفصیلی اجمال ایه بر حرف تعریف اولدنی ایچون بر ساره حمد
 ریه عم اولدور جنس افاده ایدنه ، بیلکه بیلکه ، بیلکه بیلکه سنک بیلکه بیلکه بیلکه اولان . بر حمد اولد
 بزه علم و ایمانه افاده ایه بر حمد اخباریه ده . و عینه زمانه تعظیمی ده استغاره ابدنک انشا حمدی سنکده اولد بیلکه
 لوز سیدره بر حمد انشای اولور . و زمانی اولیاه بر حمد اسمیه اولدنی حیوتم و دام و بویته افاده ایه . فاطمه

بونه به بشفه جمله اسمیه بوقدر . ادھی کلام . بری صلا اولاده دیکر درت جمله . هب جمله فعلیه در . ابلک نفره
 بری ادھی فاعله کی معادله تناسبه مخالف کبی کور و نور سه ده حقیقت امر برعکس . زیرا انسانه بر هیروه
 فعله معادل اوله بر مکی کبی اور درت جمله فعلیه بوند بانی هیزنه اوله قدر نه تعادل حقیقی آنجه بر مور نه در .
 دغه التحقیر فاعله . بوند جمله اسمیه ده عبارت بر کلام در .

[رَبِّ الْعَالَمِينَ] اللهک مستقر در . زکینک سازنده هر که معرفتی ز وجودت
 مستقر در . بونی « عالمینک بی » صورته افراغ نموده ده بونده فعله بر وضوح اوله مقدر برابر دره
 استفاره . عهد فردی اید تو هید افاده ایه به معرفه به اضافت مؤداری ناقص فاعله مقدر . « بتوه عالمینک
 واجزاسنه هر برینک معلوم اوله بر یگانگی بی » دیه تفصیل ایه ابجازینه اظنا اوله مقدر . « عالمینک بی »
 دیمک ایه بونم در در برابر ایدنه ده سرافه اولان . زیرا قرآن « رب العالمین » دیم بورد « رب العالمیه »
 دیور . دبونکله بالفامه زدی العقول تغلب ایرک اوزون نظر رقی جلب ایدور . چونکه « عالمیه »
 عالمون « کبی جمع سائر مقدر مخصوص اوله بونده مالی » بتوه عالمینک دبتوه اجزاسنه دیم الفصوص
 هیسنه فاعله اولاده زدی العقول عالمینک یگانگی بی » دیمکدر . سوره بقره نیک بونده « هدی للیقین »
 نظم جلیله بتیه ایه جک اولاده بواسطه مجرور . قرآن حکمت زوئی کوسندک اعتبار د فاعله اوله فاعله
 نهمدر . بواسطه د بواقیظ را بنیدر که « الرحمن الرحیم مالک یوم الدین » دمنفرد تقویه ایلیم شعور عقیدت
 فیه سهوده کنیزد « ایاک نعبد و ایاک نستعین » دیه خطاب اید عزمه توحید و سئاده سوره ایه جکدر .
 عاقل اید غیر عاقل ، ذکر اید مؤثرت کبی بری دیکرینه دلور هیسنه راجع اوله بیله سند اسمک تنیه ، جمع کبی
 بر افاده ده راجحن غالب فاعله دیمک اولاده بون تغلب اسلوب سازنده ده واردر . سند زوج و ندر جری
 زرجیه . بابا و آناه ابویه دیمک کبی بتوه تورک بتعنه تورک دیمک ده بر تغلیبدر . دهمیده بوند
 بر هیروه انوائی واردر .

رب ، اصلنه زبیه معانسه بر یله اوله یعنی مالده مبالغه قصد بر ربی به اولاده ایلندر . دهمیده
 بر بیت دیناست که هیوه عاقل بر نه عمل دیناسی کبیر . البته بومبالغه معانسه طولای رب ساره ربی

را در حق عینه تزیین کبی اولاده و بنا علیه استبداد، استعلاء، عنایت، تزیین، ضبط و تصرف نفیقه و ارشاد، تطهیر، اردوخی، زنجب، زلف، تکذیب کبی تزیینت بتونه لوازمه مالک قوتی و اکمل بربری دینک اولور. و بونا سبده صاحب دینک معاشه رفی کلید. مثلا: خانه صاحبه رب الدار بر سر یایه مالک رب المال دیندر. بونزه ده ساره جه صاحب دینک معاشه نه فضل بر مفهوم وارور. رب المال تعبیری بیه مضارب بر معاشه تجاریه نقطه نظر نه سولیدر. بنا علیه علم الاطلاق رب دیندگی زمانه ساره مالک و با ساره تزیین مفهوم رکول آکسینه زده بتونه لوازمه صاحب اولاده بر تار و قیوم آکسینه و بونک ایمونه اند تعالوده باشقه منه مفهوم آکسینه بر اضافت یاییم ده مفرد اولور رب الاطلاق اولاده مال و کمال معرفتی افاده ایدنه «الرب» و عموم افاده ایدنه «رب العالمیه» کبی اضافت تصحیح یایدیانه. شوقا رب. ربوبیت رب بنجه آکسینه جعفر معنی قدرت بالغه اید ضبط و تزیین و تزیین مفهوم سربدر. یعنی بونری یایه بیهجه بر قدرت بالغه مالکینه.

تزیین، برستی قدم قدم تزیین اید کماله ایدند یکدر که بونک اثری اصطفا و تقال اولور. عالینک هر سنده اید تزیین و تقال قانونزینک جرمانی هرانه و هر لحظه مشهورور. و بنا علیه بویه بر قدرت بالغه ربوبیتی شونه عالمه سک و شبه ده اناره اولور و او قونقده ور. و اینه رب العالمیه بیه بونی افطار ایدیدور. رب العالمیه رب بنجه هر انسا که کورد کوره بیلدگی قدر اولور و بونه عالیه زلفینه بر کسیده رسمی یایدیدور و یایدیر بنجه بهم مال قانونه تزیین کورور. دینک بیه ربزد عالیه نظر ایدید بکن و فقط عالیه ده آنجه اوکا اضافت طایفه بیه بکن.

بر لحاظ فلسفه، هیات عالمک بویه تزیین بر قانونه تزیین و تقال تعقیب اید یعنی کوره رسه، بونزدن برستی هیات رفی اولور و سببی و با سبب برده بیه تکونه ایتسه بونزینی، برستی طبعیت و عوالمه تکونی انکار ایدر جه سنه بونکونکی هیات و نظام وجودی قدم و از لیتی اید عیبه قدر و ایدر. بونزه کوره مثلا انسا آنجه انسا نه اولور و انسا از لید بری موجودور. عالمه ترقی و تزیینت معاشی بوندر. طب، سعی و کسب نمره سزرور. بتونه عالمه قریبه بیه انواع موجودات برستی، فضا

بصح بر نظام مشترک تعقیب اتدیه اجرام و اجزای و بعضی انواع اکوان، بتوجه طبایع مخصوصه لریه قدیم
 جبر و اجبارک ایمنه یوز کیدر. شبهه سوز در هم تجربه و هم عقد طبایع فیه بر جمل کرب
 ایدی. بصح اولانده تماماً مشاهده منالته کیده بیده افراد اشبانک دونه یوزه یکنه اوفا جقدیه حدونه
 کلوب نه ریجا یوز بکنی و بالعکس نه نه ریجا غیبار لوب کیندی لک کوره بالجه کور دیورن. مشاهده نیک
 امانه کیده بیه نریک ده برید اولدیقن استدلانده، عقاید بیایورن. سوزاره بر اطمینان فیرلایور
 سوز دلسه طویر اقدنجه ایویور، طاسدایویور، مدنی فیلز دیویور، قیالک، طویر اقدن آراسده
 تخمجد و او تخمجدیه متنوع اوترا آغازده، در یوز لوب هیواند توره یور، اوره یور، سوزون کبی
 بر لطفه نیک ایمنه یوز رج انسانه تخم فیتدیور، نصفه و نفع ایو یوزنه لطفه لطفه، نصفه دور یوز
 رشیم، شجده هانی، کبکی جینه، جینه نه اغدیور و کولرک طوغانه بیک، لعل، قدره قدره بودلان
 یوزویه، کدردیه یازده، صوره قوشوب اویا یازده آفا جابه میویور، صوره دیندی دیندیروب
 شامه نفعه با سلا یازده ماله میوز، صوره میجکی آویوب سوزنی و بر میده اوزده نفعه ماضی بالغ، صوره
 شامیه کبی رینارد طوتانه هایشقانه بر دینقانی، صوره آرسوده کبی کالنه ارسه کهل کاس، صوره
 جسمانی روحانیه اریکه در ای و اختیار سوز دکه با سلا یازده با اختیار، نجات غیر دیار بر روح
 اولوب اولیفه و یا کوجیکه حاضر لایان بر پرفانی، ماضی مطان و زمانه ایمنه نفعه نفسه لایعده شعور
 صوره لریه یوزویه و هر لطفه صورته صورت دینک واره جینی بره دارانه و بتوجه بر نمودنه بصح
 کیشمه سیه کبی به به ریوب کیده انساند اقوب اقوب کید یوزر. او هالده که بصح بر زمانه بر کوشک عالم
 رونکی عالمک هر لطفه ده عینی اولایور، و بتوجه بزرگن مادی استنده بتوجه بر جاباندی اظهار و ربط ایرک
 بزه رانما و صحت سوزنی و بره قارر قیوم بر حقیقت هر دم هر لطفه اعماله و جبر دیویور که بر اول لطفه او آنه
 «حال» دیورن و بر حال ایمنه ماضی و استقبالی یا شایعه و او حقیقت وصال بیایویورن. حقیقت رانما
 حقیقت، عالم ایو هر آنه مقول در ربطاً و منتظماً مقول، بر ارتباط و انتظام ایو مقول و ندرین او حقیقت
 انعطافه قلب و شعور یوزده او حال ایمنه بالذات عینانه مشاهده یوزر.

بنام علی ساجده نیک ، تجربه نیک ، عقلک با این نظامه واقع اولاده بر افاده و امدار روی تائید
عالمه حدوث ، تربیه ، نظام منقولی انظار امتحان کورنگیده ، مجهول گردیده و مجرانه نفسیه نشأت اتمه
برفشارند . عالمه غریبه ، تربیه ، اصطفا و نظام برست جاریه و هوای ده کمال طبع بر نشأت علی
اولدنی هر دو سببه ده آزاده در . بوند مجریه افکار علم و فلسفه ، عالمه تقیید آفریده طبیعت نظام
قانونیک جریان طبیعت منقذ و برشته . در بگونه تربیه ، اصطفا ، نظام ، بشریت عاقله و عالمه اوزر
بر و دایره ایستد و بی بر قانون تقی ایدلکده در . نظام ایستد و امد بسطیده و امد رکیب : یعنی او را امد اوزر
امور متقدده نیک در بجا افکارهای صورتی و ناقصه زائر و کماله کیده و بالعکس رکیب بسطیده ، منفرد و ده
اینه برسیه شوند .

فقط بوراده حقیقت شناس اهل علم و حکمت اید اوزرک سوزنی مایل ده دریا آکلامیه در
سواستمال اید بر مجریه فایده ده تصارف اید رز که برز بر نظامی حوله اید بر تربیه سی تقی اتمه بوب
مؤرست ، مانند اول در طبیعت بالذات جاری و جبر و اجاب اید ماکم بر قانون مطهره فیه اید برز و خلاصه
تربیه در بر بونی رکل ، اصطفا و نظام طبیعی طبیعت فرقه کی عیه حقیقتک کندی کی زعم اید برز در
صورت انسانی ساره و اجزای عالمه الکلی که عمل اولاده اکل وجود فرصه اید برز .

حال بکه علم و فیه فلسفه و حکمت برز عیه برز عکس اید برز و با فیر و برز . هر که علم و
بالفیه مستند و تجر اید در مؤیر ضروری بعضی قوانین اساسیه سی دارد که برز آید یعنی آنده علم و فیه برز
علیت ، تناسب علیت ، وحدت ، همه الخ ... علیک ان عروس افاده سی « یوه ایتمه دار اوله بید نیک
هر عالمه برسی دارد . یعنی هر موجود افیر بر موجود مقدم اید مسبور و اوندک تأثیریه مفارند »
در سوزیر که بوقلمون دار لغت علت اولان . هیچ ده هیچ برسی معلول کلان « Rien ne vient de »
« Rien » یعنی معدوم ایتمه موجود اولاده اشیا کنه برزده کی او بر فیه فیه کنه کنه بریه رکل با هر حال
موجود بر موجود تأثیر اید اید وجود کلید . مایه مایه تا نیک بر علت تربیه سی دارد . صورتی علت اید
معلول بر تناسبی ، بر تضایفی دارد . اید که علت برینه معلول ده بید ، معلول برینه علی الموقفاً

(۱ = ۱۵) دیک اولور که بونی علم و فنه سویه طورسون ال بسیط بر عقل رخی قبول اید من . هرگز
 بونده عدمک و وجوده علیتی فرمه اینک و عقلک و علمک بناسی اولاده تناسب علیت قانونی اید
 تافیه در شک دارد . بر طبیعت و طوریسی هر مرد زانده خارجیه کلمه کمال دارد . بواسطه
 نظام طبیعی رحل نظام تربیه وید . بوند ایمون در که بتونه علم و فنه ، فلسفه و حکمت « نافعه کامل
 حیضات ، فقط کاسیده نافع حقیقه بلیب » تعارف اصلیه شک محسوبید . و بونده طوریسی که سوبیعتی
 آلوده رده سوبیه علماء و حکماء ، طبیعتک نظام قانونی حکومیتی سوبیعتی بونظامک و بوطبیعتک
 بالذات اکثر نظام اولون علت اولانک ، هر نه اولانک کمال مطلقه سنفا اولیعتی اولونیه رده سوبیعتی
 نظام طبیعی قانونک ال صون مفرد و عدا یلیه فیلسوف « اسیند » بید بوند ایمون مطلقک و وجودی
 ضروری اولیعتی و طبیعتک حقیقتده نشاهی اولاده کمال نظامی فرقه و بر واجب الوجودک کمال ناتاقیسی
 حاکم بوندیعتی و سوتد که بزم علت ناه اولاده اولال مطلق اعاطه یسی راضانی اولاده علمن ، ارکان کانی
 کلمه بکند و نوزن . علوم تفصیلیه مزک سارده بر طبیعت و یعنی عالمه نظام قانونی سارنده جریانه اید بید
 آلودن شک اولک تابع اولیعتی ارعاسنده بونداندر نظام طبیعی در که هر تعادلی و کمال اعمدنی اولونیه
 و نظامی تربیه سز بر نظام فله اید بید . و عینه زمانه بونر کند قناعت عمده لرزه بونظر بری لکونه
 هر لحظه جرح و نقضه اید بید . زیرا « در فاسیون به ناغوزی » ناصیه تربیه و تربیه اطفال و عواندن
 و از کیم بید . و کمال خاکه ربی اولغه عا یسید . و دوشو بید که طبیعت اولونیه هر فله تربیه سی
 یوقه بتونه تربیه و عولاری باطل اولور قالید .

ماهی علم هر سیده اول هیچ شکی اولیانه بر هر طایفه و دانا و حدت مقیاسید بید و در اصل
 اولونه اینه ربکی هر نتیجه حقیقتی تاسیه اینک ایمون اولنک او صوره بید افاضتی نسبتی بولغه میایسد
 رتایه طبیعت و نظام طبیعی مفهولرزه مقدر تربیه مقدر اضافت بولر زمانه اولونه مقصود . حقیقت بولر
 اینک ، علم نظام ذات عقلک کنده تجلیسی و اولنک علم تربید . عقلک بزه تجلیسی ده بزم اضافی
 اولاده علم عا یسید . هر و عقلک علمی اولسید بزم بونه علمد بید و حق کند و اولغه عا یسید

افلاک نیز صلب باطل و نور در ، حقیقت بر بوییت کمالی و اوندک از اولاده نزدیک بود و غماسه بدین
عالمه طیفه نه وجود در ، نه طالع در ، نه نظام در ، نه نزدیک در هیچ بر اثر ، هیچ بر حصه بود و نه مان
لقب بود و عوارض و معدوم و نور در . عالم وین بود و کلسک . بر حصه وجود در ، بر حصه کائنات ،
بر حصه نزدیک در ، حقیقت اسرار ایدیه ملک بر اضافت نه بقی ایدیه بر سه بود و مجله در رب العالمیه اولاده انفعالی
گور ملک قابل و کلسک .

بر صورتی که الله ماسواسی اولوب علیه علیه سید الله دلالت ایدیه اشیا ملک مجسمی و بر نفهم اشیا
مانز بولسانه هر قسم عالم ، اجزای ده اجزاء عالم در . مایعالم به یعنی وسیله علم مفهومی افاده اید
عالم کله سی علم ، عدالت ماده سنده خاتم . قالب کبی اسم آلت و زنده بر اسم مجسمه . و جمع مختصه
اولیایه فرد حصه افلاک ایدیه ، بود ایدیه جمع عاقل ایدیه «عالمیه» دینیکه را بر جمعانه سی و برده العالمیه
لوم استفاده ایدیه تعریف ایدیه سی بومه عالم و اجزایه شمول استفاده افاده ایدیه . بر استفاده ایدیه
جمع عاقل کندی ده عقلا سندن تفلیفه دلالت ایدیه و مفهومی تصور ایدیه در رب العالمیه ای ادوات
اولیه به معنی افهام ایدیه . بومه عالم ملک عقلی اولی یعنی بیله برک تفلیفه حاجت فالازدی . عالم کله سندن
اشتیاقی اعتبار ایدیه بر مفهوم صلیبی وارد کرد «مایعالم به» یعنی علم ایدیه بکمال آلت و وسیله ادوات
شی و بکلسک . اصل علم ایدیه تصور و کلسک تصور مفهومی . یعنی ایدیه تصور آرا سنده کی واقع نسبتی
و جهان ایدیه ادوات ایدیه . بزه بر نظام اجتماعی ایدیه کور و نه و هر آینه عدم ایدیه وجود بسته آقوب
کیده و جریانه بر سر نفهم و ارتباط تعقیب ایدیه و ان مهم نظام مدبری ده نفس و از هان ایدیه
خارج داعیایه آرا سنده حقیقت ، محققه . در حقیقت واقع و دیگران هم نسبتده یعنی بر تفهیم شوره که
شهر ، علم ، عقد و قلب عدالت سید بقی ایدیه هر جماعت اشیا و بومه جماعات اشیا هم نفعالیه و اوندک
شونه . ربوبیت و کالان دلالت ایدیه بر دلیل . بر عدالت نشانی ایدیه عالمه ، تفهیم بینه و وسیله
اولی و نه طوری عالم تسمیه ایدیه در . بصیرت ایدیه تمایز و تأمل ایدیه بکلی زمانه کور و نور که بومه عالم
بزم ذهنی و خارج بر تقسم شونات شعوری و ملک بکونی بولسانه هادئاته . رب العالمیه ده بزرگ

ماورائیه اولویاً از آنکه که نسبت مقید را تماماً در حدیثی، ربوبیتی تجلی آیه واجب الوجود می
 نماید. اصل شهودی مجرد محال و برستی یقین که کور رسیده آیه سند او نه اول و یا او نه محله
 او نقطه برابر الله تعالی کور و درسیه «کل ما خطر ببالک فالله وراء ذلك» قبله هرگز ظهور آیه
 الله او نه آیه سند در، تعبیر آخر او نه آیه سند الله وار در، بنام عین عالم ماسوائی الله و الله
 ماسوائی عالم در. و بزبور عالم رسید سید ماورائیه که الله تعالی حقیقت درین برشور نسبتیه
 تعریف آیه در. بود دلالت بر آنکه ایضاً او نه حقیقتی بر راده ده «العالمیه» مفهومی بجزیه
 نه در حد. کلام، حکمت، فلسفه، تصوف نباید ده بود دلالت ایضاً ایو مشغول اولور. فی الواقع
 بزبور ماسوائی نشانی آیه و آیه و بزم ملک اولور سیدن صیسی بر همه واقع عملی، نشانه برید.
 لکیر اولور ماسوائی و یا ماسوائی اجزاء دره سند یک یک برید انواع فوژن بر برید متواتره و یا مختلف
 نسبت و یا باطلرد، ادغامیه بر صحن، بر تشیع حیوان و یا انسانی، قوه بر منظور شمیه، بخت
 مکانیه هیأت اجرام، ماضی، حال، استقبال بزمه زمانیه بر سلسله مکونات و بوآراده بر لفظ شعور
 نصیب بود دلالت رسیدی اولور بر علم در. بود دلالت ده بحس، بنفس و هر یک شهودی، حیاتی
 اولور او نه در مرتبه در. و لها ایلک مسأله ده بالیه الله بر دلالت محله بخلیه که بر اجمال
 آنات شعورک تسلسلیه تفصیل و تأکید اولور کید. بوزنک زلفه تا غیری و استقبال نمونه و تأکید
 نشانی آیه صمیمی خاطر لرزه، صمیمی خیال لرزه، انقطاع لرزه ده ین اجمالی و یا تفصیلی بر دلالت عقلیه
 او فنور و بود بر شعور نسبتیه تجلی آیه. فی الحقیقه بذاتیه شعور درین تعلیق شهوداً و بو
 تعلیق حاصل اولور صور در، خاطر دره تصوراً و عقلاً طایفه در. بو شعور اولور یعنی زمانه گذرین
 بزمه غریزین یقین در. شعور درین داورنک تقابل اندکی بو صور در، بو انطباق آیه بزمه، بزمه نفس در
 در جزیه در. کونیه بزمه کی صورت منعکسه و منعکسه سید کونیه در. حال بود که بو انطباق عاقله خارجیه
 ثابت کورده بر حاکم اعیانه در ادراک آیه در. سندی بو اعیانه بود بزمه کی بو صور لرزه باسفه
 بر تعین آیه در یقینکه او فردی بزمه آیه خارجیه در گذرینه کی بر تعبیر ذاتی آیه طایفه غریزین

و فصل مجبور اولیورن ؟ و مکره بزرگ بالائی طوریستی نفسی مجبورن ؟ بر چه مقایسه است با ریگن
 بتوجه اعلیانه نایب ملک ضعیف و واسطه سی انجمن بزم شعورین زده کی انفسی و زلفی نیستند و صورتی را یکت
 زده به او زنی بنم خارجیه به حقیقت طایفوسم ؟ طایفاسم بخیره و جدا نموده کذب اید محکوم اولیورن
 و مکره هر شیده اول به کندی بر لونیو شسم اولاده و مورد مله بر لونیو شسم اولاده و جدا نم ، شعوریم را سنده
 کندی کذبیه صادره و مطابق اولیورن قطعاً و یقیناً بخیر و فصل نفسیه ایریورن ؟ بزرگ ایریورن
 دیک به بتوجه بزرگ اول و بتوجه بزرگ ما را سنده ، او کذبیه صولنده ، برابر زده انفسی و افانی آینه
 و از مانی ، حالی بنی و خارجیه می خورده و با فتنه اعظم اتمیه ، بتوجه حادثات و واقعات ساعد ، کفای
 و کبای ، موجدی ، صافی ، ربی اولاده واجب الوجود بر همه تعالیه بر انتساب لاشیوریم و بنده وجود افزون
 اولاده انتساب محکومستی آتیه اولیک حالتی کذبیه مستفید اولاده اولادانی ضعیف اولسون نفسیه اتمیه بونیورن
 بر سایه زده بنده شعور ملک و شعور مله خارجیه و جدا بتانی بونیورن در یک مقایسه جزئی ، اعلیانه نایبی
 نفسیه ایریورن ، اگر بونی یا با نه ساره بنم روحیم ایس ، بنم روحیم هم بنم و هم خارجیه کی استیانت
 حقیقت نفسی و علت اولای دیکه ، حال بود که او بکا اوید و میریورن ، بکا او « به او بد اولایم
 هر ایسته دیکم یا با نه و سکا از لایه بری هیچ بر یونان کوسه مزدوم « دیکه ، و به زده روحه برابر بونی
 نفسیه اتمیه زده دایم ایریورن ، خنده کندی کندی « به به ایم ، به شمدی دارم « دیکم زمانه « به
 کندی دویورن و بود و یونان طوری بر همه و یونان سید ، بنا بریه به دارم و به به ایم « دیکه بونیورن
 فی الواقع به کندی دویار که او کومده مکرده ، ظاهره و باطنیه محیط اولاده حقی و افانت حقی برابر
 اولاده نفسیه اتمیه اولایم طریقه اید نسبتی بودمان « به دارم ، به به ایم « دیکه مزدوم ، و جدا
 و بود دیکه زده جدا نم و بود ملک الطایفه ایریورن و بالتبعه و انقده هیچ به حقیقت نفسیه اتمیه زده
 الم اید لای ، ضیا اید طمینی ، ایدقو اید اویا سقایی ، زین سقایی زکون سقایی ، حالی استیاد به هیچ برین
 و اید به طمینی سز دیکم زده زده مزدوم ، با فتنه اتمیه فایوب کولده به ملک طمینه کید مزدوم
 بونیورن از هیوره و لویا صافی اولسونه سز یورن ، ایریورن هم همه تعالیه افسانه و بر سایه زده جزئی ، کلی

مقایسه اضافی در آنگاه بایزیم ، برتری ده و جدا شده اولی از اولی عالمینه آید بایزیم . برودید
بنماید به وجود اولی ، بلکه ده اولی بلکه ده اولی ، شود که بایزیم به باشاره
بلیه ای در ظاهر فرسی ناستانی باشاره « الحمد لله رب العالمین » .

عالمی به دارم . به به ایم ، با تقدسی و کلام قضیه ردی به به نبوه شبه کرده عاری ال بقینی ، ان
به بهی وال اولی بر عاقل در . فقط به ، شعورم و اراده و آنچه اولی « به دارم » به بهیم
بر تقدیم و جدا نم بالبداهه و بالحدود و کندی استنباط آید . برودید « به دارم »
قضیه به بهی سنک منقولی کندی سنک مؤدای اولی بقیده به بهید . برودید « به شعورم ، برودید
بالحدود و طوئیر ، صادق ، مقدر » قضیه سنک کفایت به بهید . برودید واجب الوجود ، عالم
بر ذات حق ضروری بر تقدیم ، شایسته به بهید . و بر تقدیم به بهی هر یک از تفکیک
معیسی در . به بهی اولی نبوه منوره و شایسته به بهی به . برودید . برودید ایمون بعضی
وجود باری به بهی ملی ، بعضی به بهی حق . بعضی ده نقدی و نقدی که بودی کندی
دارم شعور ده کی قدرت و ضعف با غلبه . ایست برودید نقدی به بهی به بهی ملی کینه غلبه
و عالم اولی رسی آینه اوده عالمک شاهی ، نور به . « الله نور السموات والارض » ، « انه
على كل شئ شهيد » ، « هو الاول والاخر والظاهر والباطن » . ایمان برودید ازمان
دیده اسلام ده برادمانی ، برادمانی باشاره .

[الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ] بسم الله برای سنک تفصیلاتی کوردن . برودید شعور
برسد به تنبیه آید لم : رحمت و رحمت به محتاج و مستعدی آفانده و بلیص و برینه منید و منی افار آید
استدلال آید بر اینک و بگوید . و بیش که بر این استفتی کی تأثر و انفعال قبیلند به برین نفس
اولی به باشد و انتهای ده برسد تأثر در یک اوده انعام نقدی استنباط آید . برودید کوره
بر نتیجه بجزیه ساده به برودید و با باشاره به کافی کلید . بر « فله رحمتی اراده » و بیک زمان
اکثر یا وقت قلب و بیک زمان در بهی ، قابلیت انفعالی به بهی به . فقط یک رحمتی ، هر ده

در معنی و بیکن زمانه ده نتیجه فعلیه سنگ ظهوری آلوده . جناب ادب به علوم همدون اولاد
تغیر و انفعاله نه شده و بر اولاد یعنی اجموده رحمت الهیه یعنی عیناً بشود اولاد معنای مذکور را بدین
ایده میرسد . بولک هم فریه عقلیه و هم فریه شرعیه دارد . بولک بنابر تفسیریه بر اراده از هودیه
بجای لغوی بولک یعنی سوزش که بوده ایکی صورت مدخله ایست :

۱ — یا کنذ نتیجه لازم اولاد تخلص و انعام معنای .

۲ — اصل اولاد پس نفسانیک لازم اولی و انعامک سبب اولاد اراده غیر معنای . زیرا

اراده بر انفعال دخیل مکنه اولاد فعل و زکوره برین ترجیح صفت ذاتیه سید . بنابر معنی او گفته کرده رحمت
صفت فعلیه ، آنگونه که گفته صفت ذاتیه ده اولاد .

رحمت الهیه اکمل اولاد یعنی در حق صمیم ریه ایکی صفت ده ذکر ایست یعنی مجتهد بر اراده ایکی معنای ده
فصل ایتمک و عاوانقده . در حق صفت فاعله اولاد یعنی نظراً فریده و جوت افاده ایده صفت مشبهه
اولاد ده اراده غیر صفت ذاتیه سی ، صمیم ده مبالغه ابد اسم فاعل اولاد ده اولاد نظراً در حق
در حق اولاد انعام و امان صفت فعلیه سید ایضاً ایست . بونی عکس پذیرده اولاد .

نقطه بعضه محققینک تحقیقی و جهل بزم مختار بزم شود که صفت را سوار الهیه معنای نه بجای
دخیل صفتیه در . مثلاً علم ، اراده صفتیه بجای اولاد یعنی سوزشیه بوقده . حال بود که بونظر الهی
معنای ، بشود اولاد معنای عینی اولاد یعنی ده متغیر میسر . مثلاً علم کبی بر هجلی ، اراده بشود
بر اصل دستور تعقیب ایده و عادت . علم الهی و اراده الهیه بزم بر صفتیه بزم مبدأ صمیم
اولاد صفت فریه مبالغه در . بونظر اولاد سیدی تناسب عینت فانوته نظراً بزم علم و اراده در
حدوثی مکنه اولاد در . بنادعیه شرائطیه به علم و اراده در شرط ذاتیه دخیل ، مملدیه نظراً
عوارضیه در . علمک حقیقی بر تمیز معنوی ایجاب ایده صفت ، اراده در حقیقی ده ایکی
مقدور ده برینک نه صمیمی اقتضا ایده صفت . بنادعیه دیگر اسما و صفات الهیه ده دخیل صمیم
مدخله در تعقیبی ایجاب ایده . و هو اسما و صفات الهیه بشود کالاتک فوئده بر کمال افاده و این

مغایبه عرفیه و شریعه اولیفته شبهه ای درین و برونک ایچون که سائنزده رحمت ابد رحمتی فزیده
ایده کلشنه در . رحمتی الهی ، رحمتی بشری بر مغایره قوللانیند . و برونک ایچون رحمتی همی میوه رحمتی
و میوه رحمت ایچی ویه تفسیرنزه طوقری اولان . نهایت اولده ، آخرده ، اولده ، لایزالده ناسنا
رحمت صلی ، ناسناهی فیضه انعام ، غیر و امان صایمی ویه بر ایضاح بایه بیدر که ایلکینده ده حمله
هم صفت زانی بی مدد حفظه ایندیره اراده هیه و هم صفت فعلیه و ثانویه بی مدد حفظه ایندیره آفانیه
تخلیص و نعم و غیره ایصال مغایری جامع اولسی حقیقت عرفیه و شریعه ایجابند .

معلومه که آفانک حقیقتی عدم و سوائه عدمه . غیر انک حقیقتی ده وجود و سوائه
وجوده . آفات اید عمده دار اولده بتوبه المیزین بزی بر عدم غیر اید انحرار ایند کلرد ایچون المیزین
و بزرگ باشی مقدمه و رحمت مقدمه یاسور . نعم و غیرات اید عمده دار اولده بتوبه لذت عزیزه بزی
بر مقدمه وجود اید تشبیه ایند کلرد طوقری لندره . بزرگ باشی ده مقدمه رحمت حق یابنده . جهان دنیا
بود عدم اید وجودن ، آلام اید لذت اذن ، یأس اید ایمانک ، رحمت رحمان و سعی و تقاضا اید کمالیه
بر مجادله سی شکلیه که بوندن بر عبدالدیه میقیوب نمایه ایدی اید نمایه ایند لری ده حیات اخروی نشانی اید .
بنار علیه بزم غیر لذت اذن بزن باشی نفیچی عدمه و وجوده کلشنه ده ، عاقبتی ده متاهله بی ناسناهی
ایستزده در . رحمت رحمانیه بتوبه مکشاند عدمه و وجوده اخراجی افاده ایند اراده وجود
و انعام وجود اولیفته صراط انک سائر وجوده اخراجی مقتضیه . چونکه وجود هر فزون و هر
نقصان اعلیه . رحمت بود بر اراده غیر اید بزی جسمانیت و روحانیت نه عدمه و وجوده کینه و
غیره اید و بونکله برابر اسباب بقا و حیات از اولده نمند و ده اعضاء و ایصال اید به رحمت جلیله صلی که
بود مکشاند کولنده خارج هیچ بر نخواوه برونه به مقدمه بودا جدولی نعم اید رحمت دینار . بتوبه اطمینان
و وجوده همه سنا اید بیدر که بر اراده عاقل و بالاختیار فاعل اولد جسوس موجودات غلوه ایدان
رحمت رحمانیه انک کمال شمولی مقتضاسند . چونکه بوزده وجود مکشاند حقیقت کندی نه تقرب دارور .
ادواته بوزن عدم و حدوث ، وجود و اطمینان ، کمال و نقصان فزندی اولسه همانده همانده صفات حق

تمتس اید به بیلیر . گفته بودند اراده در آن تعدادی مسببه و موجوده بر نوع شرک عرضی ظهور اید .
 حال بود که شرک اید و وجود و دوام وجود منفسد . زیرا حق شرکی باطن یعنی معدوم لذاته ، متع
 محال اولی یفند به هر وجود و محدثی اید . و مقدر وجود بر وحدت تشکیل ایند که دوام اید و زل .
 شرک لذاته سالب وجود و موجب معدوم . بواسطه عالمه کردن طبیعی در آن اعتدالی نه قدر ضرور
 ظهور اید به یسند که کوی قدر و دعوی شرک . بوده حق کمال و حدی اید . او عالمه
 هم بود و سید شرک اولی محیه مقدر اراده را غلبه اید در آن او غلبه و وجود و برین ، هم در بزرگ
 توازن درین محافه اید که بتوجه تجلیات و جوری برابر اراده اید اراده و او را اینک او به رفیع بر نفست
 و او را اید بر عزیز که بونی ده ربوبیت الهیه در حق رحمت رحیمه سی تأسیه اید . کمال زبیه اید اید
 اعتبار است بر امتدادی که می تواند و کمال ربانی فدا شده در معانی وجود و برین بود معادله
 رحیمه ده . بونک ایدون اسلاف نفسیه رحمت رحیمه به رفائیه نعم تعبیه اید و غایه اعتبار اید ده
 نعم عزیز اید تعبیه اید . بوبر لافند اراده جزایه اصحابند به هر برینک اراده لرین بر معله ترجیح
 و برینک ، بر لافند ده همه تنسیدینک غایه سه کوره مسخرین کور رب میانه مقدره کی و ضعیفین تثبت
 اینکده موکده « فمن یعمل مثقال ذرة خیرا یراه و من یعمل مثقال ذرة شرا یراه » بر نتیجه طافات
 و مجازات اید سؤلتینین نفیسه اید که در که بر مجازات اسطافات ضمای در . و بنا بر حق رحیمه
 هدف اصلی بر طافات . رحمت رحمانه اید که وجود اید اید به هم بر موجود بولند به انحراف اید .
 رحمت رحیمه اید که وجود مافی اید اصحاب اراده عیاض اولی یفند به بوغده و طیفه سنده عدول اید
 و میزان معنی کنی و عوارض افند او غرائض و اید که رحمت رحیمه در متنه اولی یفنی ملک عدالت
 بود موجوده برین اعتبار به ترتیب اید بر معادله طافات و مجازات قور شد . و به بر معادله درک میزانه
 لا شریک له اولی یفند به تعالیانک اراده رحیمه سی عالم اولی . « الرحمن علی العرش استوی » .

الرحمن و یو که : ای ذوی العفول ! سزا یسته سزده ایسته سزده دیکه عالمه کی سزده

وجود و بقای وجوده عیاض نفیسی ، غیر لایمی توکنز خزینه سزده و یردم و یردم . الرحیم ده و یو که

بوده بر خاطر انسانك زمانه حاله صاحب كور و زكرد اراده جزا به بر طلسه بر اراده كلبه و هر قدر
 آزاره بر اختیار و بر قدرت خالقه قیمتی اسناد ایدرك كند برین فادركش و علی الاطلاق هر دایه عالم بر
 فاعل مختار كی ترهم ایلم رز نه نشأت اید به بر شرك و عوانه را بعد كه بشود فدا كندك ، بویه مفترق
 سین بر نشأین اید . . . عدل و رحمت اید به بوند اوز رز نه كی تدریك ، انضباطی اوله جمعیت بشود به
 اوج كوره اید به بر برین بر بنیزد . «ظهر الفساد فی البر و البحر بما كسبت ایدی الناس» حال بود
 عالمه و هر چه بانه هه آنه اراده بشود خارج طلسه عید به بر پایه انعامه اوله یعنی هجده نون كند به
 اید به اوز نون بازوری بر آنه اید به العیاذ بالله بر فلیج بر ضد الربان عاجز سكندر صده سه نون بود به .
 اهل اید به صافند و بر كوره كلبه ده نشأین به بریالی بر و اوز نون نه به به سهار نه كی سوزن اید به
 كوزر سابعه مصر زعفرینك طاهر و بر به ششلی بنه رز نه ششلی نظر رز نه كی نون اوز نه نه مالکی
 نه صاحب . . . بوند كی نیمه ساله اكله شیاره و هورام ، میانك كرك ماضیه و كرك استقباله بوند
 نه ماسی اول آفر صده تعالانك به كبر با سده در ، و اوندك ملائكه . اوندك اید به یكی كی ساره به اول دك
 هم اول رهم آفر در . متعصبه فایده اول آفر با سده با سده كوز نون ازل و اید به دخی بود به غلبه اید به
 فاعل اول اید به غایه قصوی حقیقه بر در . دوست نوز سده اید به اید به كری ، نه مانك استاده سی كرك
 و محیط نه به بونی استار اید به . طوفانه بشود عاجز ، بولنه بشود به عاجز در .

بر نقطه حس اید نون بر قسی ماضی و استقبال شود طور سوده حاله به به به محضه قائل اولد در .
 ذاتاً نفس بشود قوت بولد قوه لب به ، عاجز در شد كجه لب سده و یا لب اوز دك است . اوز نه ره آشك
 حقیقت اید به ناولد نه بود در ، امر به امر به در . بشود جسم اید به در دك ، عقاید فیلد فاعلیت
 اید فاعلیك ، افطار اید اختیار ك محصله به . و نه به بر طلسه ، نه نه فاعل طلسه در . بر پایه
 نظر اولی نظر قصوانك عین به . نه به فلسفی و عرased ایشی استال اید به نه به جهت افطار و سلب
 اید به بیدر نه به جهت اختیار . افطار به مرتبه و بر دك اختیار به بر موع و بر كدر . اختیار به موع
 آید به به افطار به موع و بر كدر . نه به محصله « فانیته » اید به اید به محصله « ده تر منیم » ل

دعوی افطار از وی، نذر و حریت مطلقه و تامة (البی بالیزم) مدعیینک اختیار خالقانه و عواری
 هیچ بر زمانه میزانه محققک بر الهیة فارسیه نازر. بشره جهت افطار قدرة اللہ شایع
 جهت اختیار ده ارادة اللہ شایع بر. او کند کنیزه فالیده مدوره مضطر، خالوه نقالانک
 ایجابیده و موجوده مضطر و عیبه زمانه رحمت موداید طلب عمده مختار و. و بواسطه قدرة
 برستی کند ایستة کیم بازار. حاصلی بر ایکی شهادتنامه بود و موجوده و بگویند، شواهد، شواهد
 طرف عقدیه اضافی و مستعار بر ملک سوت و مقیدی و ساعده عقد نظیر بر صلاحیت نیاید بی یمن بر
 مأموریتی حائز اولد یعنی نه انظار ایلی، نذر و بر صلاحیت و مأمورینده کند بی یمن غزل، و بسبب اصل
 ظله ایتمید. انسانه استقباله کی سلطان و مجازاتی و بره ملک و حق از عقد. هم ده الهه کی بون
 و سائله قدتی، ملک مستعار و کسبایکی زمانه از عقد. انور نوعی ایست ملک نوعی و حق امتیاج
 سوتعید. ملک نام هم به ا هم رقبه مالکینده و. بواسطه بر ریم کوکلیم، سلطانیه، زماریه
 افزاریه، انزایید، بلسید، رگباتیه، ماره ریم، قوتلیم، قابلسیدیه، فامیندیه بتونه عالیشان
 مالکی، مدعی، خالق، ربیبی اولاده الله تعالی ملک مطلقه.

ایستة رب العالمیه دیند یکی زمانه متول استغاثه ایم بتونه او و ا هم بر طرف اولوه
 والله تعالی ملک ازل و لا یزاله مالک مطهر اولد یعنی اکلوشامه لازم کلمه ده بر طرفه رحمت
 الهیه ملک مضامین و معنی، دیند طرفه بر بیک عقلی در و بیسید استعجاب ال ایمنه انسان ملک
 و مجازات کونه دخی بر نوع مالکیتی و مالکیتی خالصه سند از هیوه و در و امتیانی بستونه قطع ایتمک
 ایچون :

[مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ] بجز و شد. و بوراره انذار برانه نصیح ایلمد. چونکه

دیه کلمه سی ساه عربیه جزا، حساب، قضا، سیامت، طاعت، عادت، حال، قهر، نهایت
 بتونه بوزله عذوقه دار و هیمنه مبناء و معیار اولاده است و سبب مضاریمه کلیم. و بونده دروغیه
 دروغی قیامت معناسی بوند. و بوراره اولای جزا و صوکنجی دیه معروف مضاریمه ایکی تفسیر معتبر

وارد : اولاً جزاء ، آئینه مسئولیت ، مسئولیت ، تقبیل مسئولیت معنای بخیه ده تقبیل بخیه اید .
 بونک ایچونه « بوم الدیه » ن سائزده براسی ده « روز جزاء » در . کله شوی اونونما بیدر که
 اصلنده جزا کله سی شمد و معارف اولدیغی کبی یانکد عفتاب و عقوبت دیمک اولایوب ای ویا کونور
 یاییده برایشک طائی ویا آجی قارشیلغی ، اجری ویریک معنانه معرور . واسم اولدورده بر
 اجره دخی اطلوره اولور . شد « جزا ان الله غیراً کثیراً » دیمک اولدورده غیره غیره اجرا ، طافا
 دیرسیبه دیمکر . آنجه کفایات و مجازات کله رد کفو و سارکت معنای افرام ایندیکنده سائزده
 جناب الله اسناد اولونماز ده نواب و عفتاب ، اجد و جزا کبی تعبیر قوللاییلر . بنار علیه بوم دیه
 روز جزاء هرايشک قارشیلغی ویریلوب بیدرجه کبی صوک کوره ، تعبیر آخره استقباله کفایات
 و مجازاتک توزیع اولدنه هقی وقت دیمکر که سائزده برکا بوم آخر دخی دیمکر . دپوزده قضا و حکم
 معنای ده شدرمیدر . کرک عربجه ده و کرک سائزده اولدوره بوکبی یلرده بوم و کوره کله لرینک
 مع الاطلوره وقت معنانه قوللاییلغی ده معلومدر . بوکوره نه بوکوزون ، نه برکیم ، نه بوکوزون
 کیمجه مجموعی اولان بکری درت سامت معنای اولیوب کرک کوره ، آی ، بیل ، عصر ، دور ، الخ ... کبی
 بیلرینک و کرک بیلر دیکن زمانه مقیاسلرنده قهرهائی بری اولدیلر .

سدت دور فلک برمد آرم بر نفس

بوکوره دنیا ، باریه آخرت دیرن و بونک ایچونه دنیا لرغینه نظر آخرت کونری بیک سنه ویا هنوزایی
 بیک سنه کبی مقیاسلره افرام اولدنه کله .

بواضا معده اکلاییلر که بوم الدیه بنویه امیدارک و یا سائزده بونک ایلر ده میزان مقفه
 کیرک صوک تحفنی بولدیغی و بر برلرنده نما آیردیغی صوک دم بقید . بونده صوکره سی آرتو یاغنا .
 امیر اولدوره ابدی رضوان اکبر و یاغنا یاغنا اولدوره ابدی هسرا انکدر . و بوکوره قیامت کونک صوک
 فطه سید . و بوسورت بوم الدیه قیامت ائازدر . فقط بونک بوم قیامت اولسی طولاییلر
 تاولیدر . بونده دیه قیامت دیمک دکلر . بوم قیامت قیامت ، یعنی اولشدرک دیرلمیسی دیمک

اولاد بعث ، متر جمع ، وقف یعنی توقف و انتظار ، سؤال ، حساب ، میزان ، صراط ، نهایت
 بتونه عمل کردن ای به ای توانایی ، کوتوبه کوتوبه عفا باندن توبه یعنی ابر جزا کی احوال و مراعاتی تقصیر که
 دیگر در بر صحت دوره جزا باندن مبارکی و مقدساتی اولاد بپندد بر داده بوم الدیه تفسیر بر غایبه
 تصدیق ابر ببرد زنجیر و زنجیر قوت و بر بندد . بنام بوم بوم الدیه مقامند بوم قیامت ، بوم سوال
 بوم حساب ریاضی قسم زجه رکندد . قسم ده بر قوتی و سوره کلامی افعال ایدر و دهانه باره نه بر
 و زنجیر افاده ایدر .

بوم الدیه ، جزا باندن تفسیر ایدر بکی صحت کونه دیک اولاد بپندد بر صورت بیانده دیک
 اصولند ، مقامند بر بی تشکیل ایدر به آخرت عقیده سنی بر جزا و سبب نکر ایدر ایدر ایدر به
 کلمه سنی معنای سر دنده توبه مناسبه دارا و دوسبب اشارت و ایماء ایدر . چون جزا برینه
 دیه کلمه سنده لفظی بر ایماء ، ثواب و عقاب مناسبه ده مقاصد دیه بر اشارت بر تفسیر اشیاء در .
 معنای سر دنده کلمه : دیه ذری العقول مسه اختیار ایدر بالذات غیره سوره ایدر
 بر دفع الهیه . بورداده بران توقف ایدر لم .

بو اولاد دیه صفت بر تفسیر . چون بالذات غیره سوره حقیقی آنچه اوند در .

ادبانه باطله ده ایدر بوسوه و همی ایدر . اذخر شده ، اوله اوله داننده غیر اولیه ایدر معانی و با
 اضافی بر غیره سوره اولیه . شد کندی نقطه نظریه کوره بر غیره کی بالان ، بالانجلیفه و غیره
 تفسیر ایدر بیدر . چون صوره و حقیقی عفا باندن باشد نویسه رکندد . بنام بوم بوم الدیه تفسیر
 ادبانه باطله نام رضی ماستی کوسندد . یعنی حقیقده بوم بر سوره الهی دحل ایدر اوله توهم اوله
 ریزده دیه بالکدر . ثانیاً باندن کلی ، شرائطی ، ثمره سی ، اطلاق یعنی جنسی و فصل مجزی
 کوسندد . و بر معنای شری دیه کلمه سنده بتونه معانی لغوی سنی جاسد .

دیه صفت کلی مقل صاحب بدد . بنام علیه عبارات ، نباتات ، حیوانات ، مجنون
 غیر مقلد ، هو مقلد ، معقول مقلد کی قاصدیه ، تجلیات دینه بر مقلد رکندد . چون مقلد مقلد مقلد

صاحب اختیار اولاد قلند نه کنده بر خیز صادر اولور سه بعد اختیار اولور که بولگاره جبر دینبر .
بنام علیه حیواناته دینه وار در دینک نهایت مجازی بر تعبیر در .

دینک که دینک شرط عقل و اختیار در . بونر دینک شرطی ، دیانتک کنده در . عقل
برونمایجه دینک نفس و تکلیفی بولنه به معنی کبی اختیار بولنمایجه در دینک سوره و تأثیری ، تعبیر آخره
دیانت بولنماز . بونر نه باشد که دینده علم مسئله سنده باشد برده اراده مسئله سی وار در . فی الواقع ،
عالم و عاقل اولور متدیه اولغه کافی رکدر . دینار اولور ایچوره دینی لهم بایک و لهم سولک لازم در .
علم داراره ، عقل و اختیار ، ذات دینک بجر کنده سنده داخل بر کسه رکسه در دیانت و دینک
کنده در . بونک ایچوره اسم اولوره دینه کلمه سیده ، دیانت معنایه بعد اولوره دینه کلمه سولک معنای
فاریسه بر مایده . دیانت انسانک صفتی و نفسی بر مفرود . دینه یسه اولک موضوع و متعلق اولور
حقیقی و نفس الاروی بر مفرود . آرا رنده کی فرود بر ماده نفسیه یله مبارسی و قانونندی آرا سنده
فرود . تعبیر آخره دینه دفع الی ، دیانت کسب بشیر . بونی تقدیریه ایدیه بیاندر علم نه فطاریه
دوشر .

دینک عمره سی بالذات غیر اولوره عملدر . یعنی صاحبک کنده نکته و کنده نقطه نظر دینه
کوره رکھ نفس الاروره و میزان مفده غیر و نافع اولوره بشدر . بنام علیه اصل دینار یسه غیر
نقد مفده غیر اولور یعنی ایچوره اختیار ایدوب یا میفدر . غیر یسه حقیقته عمومی اولوره ، مخصوصی اولور
آخره حالاً و یا استقبلاً نافع اولور . غیر حقیقته غیر اولور یعنی ایچوره بایمیه دینک اوفایه نفعاً
نامنه بایمیه دینک اولور یعنی آشکار در . میونر شواصیه حقیقته بر میور در دینک ساره مطابق سینه
رکھ ، زائده و من نفعاً نظر دینه غیر در دینک تعبیر آخره . در نفعاً نظر دینه غیر اولوره نفعاً
براجون ، بر ثوابی ، بر طمانی محققدر . و بونک ال بونکی اولک رضاسیدر . زیرا اجناسیه هر غیر
هر طمانک ، هر نفعه منبسی رضایدر . رضای عقل ال بونک و سیده سی ره حقه صادر . و حقه
راضی اولیانه غیر یاره غیر اولور یعنی ایچوره سه و دیا یامان . کنده به عاقل یسینه بر منفعت آرا . کریم

فبرك بهام حال بجای اولی شرط رکود . و نزد مقدمه ضایع و لها اولی بهیج بر غیر بودند . فقط
 بر فبرك فی الحال بود بر اندیشه منتقله یا ایسی خلق نافع اولی مجموعه دکل مقدمه منتفع اولی مجموعه
 باید بود و بنا بر علیه اجر فی مقدمه ایست به شبیه بر معادله در . برای غیر فبر اولی مجموعه با مجموعه
 و هوایم بر معادله اجرا اینک رکود . اجر فی مقدمه ایست برک با مجموعه ایست هر حاله هر ایست معادله با مجموعه
 و هوایم و غیره بهیج بهیج . بود غیر حقیقه غیر اولی مجموعه با مجموعه رکود . چونکه غیر
 زاناً و حقیقه بود . فقط بر اجرا داده آفریده معادله ایست با مجموعه و لها بود بر سر به کماله
 دیک اولی که حق طایمانا به و هوایم است اولی اندک غیر مجموعه به غیر و غیر حقیقه غیر اولی غیر
 مجموعه با مجموعه احتمال در بود . و جب فبرك با می معهود . و صمیمت و اعتماد رکود اولی
 معهود است .

ایست بود ایست که ربه مقدم حقیقت جنبه سی وضع الهی اولی . چونکه موضوعات
 ذات مقدمه ضایع رکود و غرضه شخصی ایست . برای بالذات غیر دکل بالذات سره و شرک
 و جلاله سور رکود . و هوایم اختیار به غیره سور غایتی بهیج تفسیر این . چونکه غرضه شخصی شایسته
 معادله هر هائیک بر سوره اختیار بهیج بر حال بود و ضایع و ضایع و زاناً غرضه شخصی فبرك بهیج
 غیرتیه مانده . فقط وضع الهی فصل آکادمیک ؟ بر نقطه دیک الی هم بر سلسله تفسیر این .
 شبهه سن وضع الهی بالذات هر فعالیت علم و اراده و ضایع کوشیده و لایزال آکادمیک بر فبرك
 ان توفیق قرآنه کی خطاب الله . قلب و عقل بر خطاب بالضروره و با بالاستعداد فهم و تلقی این
 اساسه و دیک بود بهیج دیک اولی وضع الهی اولی لازم در .

بر نقطه ده بعضی فی سوند زود و جلاله کافی کوشید ، فقط علی الاطلاق زود و جلاله
 دیک شخصی بر سبب در . و معادله هر تفصیل کننده مفهومی بر زود و جلاله در . و او معادله ضرر
 ضرره دیک در دیک لازم کلیه . حال بود معهود بر اولی غیر دیک بهیج بهیج . و حقیقی بود مجموعه
 مادر ای و جلاله بر نظر تلف اینک ایجاب این . و معادله و جلاله کلی و یا بر تفسیر این بهیج بهیج

بویژه واد روح کلام قبلی بسیار اول و نه افند ایتک ضروری اولور .

دیگر بعضی باندن عقده مراجعت اینست و عقلاک صوم و غیره عالم بیانه اولد یعنی قلم
اینست در . چونکه عقل شخصی دکلر . نت کیم صوم بر اولد یعنی کبی عقل ایچونه ده طریق برور درین .
فقط عقل ال ای بر واسطه اولد اولعلم برابر احوال قابله عالم اولار یعنی در و عمل برت
موجودیتنه انطباقه ایدر و بنابر علیه وضع الهی بی فهم و عقیده مبارکی به محتاج ایچنی در برده آلت
غیر عالمه در ایدر کیمز .

او عالمه وضع الهی اولارده روح انسانی به بوتونه موجودیتنه منطبقه ستودی و بریهی
بر عالم ضروری ایمه تمایز اینه لیدر که بر تمایز بالذات عقلک وضع و خطاب اولد یعنی کند کندی بنسبه
و اشکال اولسون ده بالافره عقلک تجربه راسته دل ایدر ، قلبک ذروه دانست ایدر بوتونه افند فیضه
اینستدر . ایسته بوعلم ضروری به ساده شمرده دمی و بونظریه نبوت اطلووه اولنور .

سوی بیاید که وضع الهی ایدر وضع برینک ال مهم زنی او موضوعک تجلیسده ارده .
بشک عال اولوب اولاسنه . یوقه وضع الینک برام مال منابع برینده تجلیسی شوار دکلر .
دنی الواقع روح انسانی کی تجلیسده برشم های وضع بری دکلر . بنابر علیه ربه یعنی تشکیل ایدر
خطاب و وضع الهی اولد لوج محفوظ فلانده کسی اولیانه و اراده الهی کوسنده بر اضطرار ایدر
نایت اولورده بالذات نسبت صوم ایدر روح کل تمثیل ایدر بر روح فرسیده بوتونه مبارکی بر صاف
محتود ستودی و ضروری بر علم بقیه و بر دمی بنسبه ایدر بنسبه ایدر . و هوکره بوعلم ضروری و عطا
بر طرفنه نوشته تجربی و تاریخی ، دیگر طرفنه استدلالات عقلیه و از دانه قبیه ایدر طریق کسبه اشکاف
و فهم ایدر کیدر . و هیک دانا و هیدانه برشالی ، عقده و ده بر لغاتی واردر . فقط در دوی
بوتونه شاعر استبداد بنسبه او آنده روح بوتونه موجودیتنه ستوده مستقره اولورده قابل کلمه
کسبیه وفاعلیت ارادیسی و قرانک مفهومیستدی موفه منقطع اولورده عقلک بنسبه یکی لریان وجود
کورور و بالافره اختیار و اراده سی اولد تقبیه ایدر .

ایسته دینه صومعه بایسته نبوت دینله بریده بر دفع الهی ایلر ثابت اولور . و بر تعلیمی بشریه ظهور
 ایلر ده وضع بشری اولان . طوغریسی روح بشر علم مقده فاعل رحل قایلدر . معلومات اویدور و لاز
 آلیزه . و بوندک اجموده علامه نفس ابدی خارج آراشده بر صومعه نسبی واردر که بوبر دفع الهیه . روحیات
 کتنده اختیار بی قارینه بر اینه اعمال اینجه کی فکر دره ایسه علم لاه بولسور . لاه بولسور نماز . بوبره بر دفع
 بشری اولور . و بوندک که علم یقینه بر دفع الهیه . بوبره بر صومعه تصدیقی ده اختیار داراده بشریت
 تجربه ایدر مدینه ایلکه متوقفدر . علی الخصوص دینه کی طوغریسه طوغری افعال و احوال بشریه ایدر
 علامه دار و اختیار بشره مبداء اولاده قرائنه حکانه بولسور و هاقطی در . غرضه ، فرض
 نشای قلب و عقلی سیلندر . هیشم بصیرت شای یا یا . یا هیچ کوشش و یا مایه نال کوششدر .
 بوندک اجموده علم دینه نشاید تجربه در طوغری . « من فسر القرآن برأیه فقد کفر » قرآن
 رای ایدر تفسیر ایدر کافر اولور . حدیث شریفی ده بونی ناطقدر . و محایه سوبه یکین کی بویه شای
 قایدیه ده و فقه ارادی اوانده تطبیق ایدر کلمه و بنامیه هیچ بر شایه کسب و اعمال و هیچ بر
 نشایه نشای اولقصدیه و بوندک قایت صوفی اوزرنده ظاهر و باطنیه نام بر تلقیه ضروری ایدر
 دفع الهی و دینه ال بر بهی ، ال ضروری بر علم یقینه اولدیفی حجت عاری اولاده علوم یقینه فقه
 دفع الهیه شاهد الکی اولاده و مضمونه کی بر الهیه عقلیه و عقیده کی معاصره بر بر دفع حقیقی
 تأیید ایدر بر شاهد و قطاردر . و بومورده شاهد کی قلب و عقل فاعلیت اختیار بی فقه
 اولقصدیه قایت فقه سنده ده خارج و کدر . بوندک اجموده دینه صومعه بعد از اذن بالخاصه مول
 نقطه نظر نه عقل طریقه استقرار ایلر افاق مملکه راغل اولور . و بایک استنتاج برار اکه
 کافی کلز و علامه اولدیفی کی بونده ده کشف فقهیه مقدمدر . شونده ایدر که بونده تجربه فقهیه
 احاطه کافی رکدر . و انجمن اصول اصول اولاده ترمیم مقده ممکنه اولدیلیر . مقایسه دینه مسائل
 تشبیه ده فکر شاهدی ، تجربه سی معمره متوقف بنجه مطالب ملامت داردر . و بوندک اجموده علم دینه
 دفع عقل و نقلیه ایهستی در کارد . و فی الحقیقه اسلامه ده دفع الهی بلیدیه دلیل درنده . کتاب

است . اجماع است . قیاس در . و بر خورده اولی اوجی مثبت و در نحیسی نظر در .
 ربه مفك فصل مجزی ذری العقولی حبه اختیار ایل بالذات خبرانه سوره انكدر . تعبیر آفره
 ربه من زور در كل سوره سوره خبر بایان فاعل مختار انسانیتش برده بر قانونه تربیه در . و بتوجه معارفه
 خبرك فاعلید . ريك ريك خبره سوقی ضروری و مجری ركلدر . او اول اختیارش سوره ایدر اوله
 حبه اختیارك معیار بی در . عاقبت حبه ایل عاقبت سیدی كوسه ريك اعتباره كنیدر . و خبره سوقی
 بر كوكل خوشنمید باید رسه است . بونك اجموعه ریزه خبر بر قدر ریلدر . « لا اكراه فی الدین »
 زیرا خبره خبر ایلد بای زمانه او خبرك فاعل مجبور اولاده ركل آخر مجبر اولدر . حال بر كره ربه ، انسانی
 انسانكس ، خبره خواه ، خبره بر فاعل مختار یا میم اجموعه . برای سوره ريك زانده ركل انسانك اختیار
 را در نكده ریخته و بونك استجوابانده بای توفیه مفه در . ربه زنده سوره اولدر سوره رسوله جاهلانه
 بر سر خطه مؤثر اولیه یعنی كی عاملنده بر اختیار نفهم اولفندیه ، تعبیر آفره ربانیت محققه انكسرت
 اجرای تأثیر ایتن « ان تنصروا الله ينصركم » بر حبه اختیاره . بر ربانیه صاحب اولیاند ،
 یا ريك ريك خبره خبره سوره ركله نه و حریته مالك اولیه ربه او خبرك آلت اجرای سوره اولدره فاعل مجبور
 قالیق و یارب مال سر و ساز اولدر كید . بر سنا سنده شوق نمیز ایلد لازم خبره ريك سوقی باشه
 ربه سوره بنه باشه در . علم كی ريك ره سوقی خبر در ركلدر . هر قدر و محبوب عقلی و محبوب فعلی به علت
 ركلدر . اولدك عقلی اراده دندرنده . فقط ربه مفه سوره زانده بر خبره ركلدر . بونك اجموعه
 ولایت خاصه و با ولایت عامه ایدر نام ربانك خبرانه سوره خبری بایرینی ، تعبیر آفره خبره خبره بایرینی
 مواقع دار در . از جمله ابریک اولدری سوره و تربیه سی ، اربالعدون دنیای حبه انكدر مسائی بر قیلدر
 بوفركك منشأ شوره . اختیار داراده ريك بر مجزی ركلدر ره تأثیر ريك بر شرطیدر . فقط ربانك
 جزید . ره سوره سوره بایرینی كی قانونه خبر را ایل فاعل مختارك تأثیر بر جسته زوره عظیم دار در .
 حاصلی دین ، ایمانه و مسر و ضومعی اولدر ره عقل و اختیار و تكلیف اولدره سوره و غیر قانونه
 لعیان مجموع سید كه ملت و شریعت رخی تعبیر ایدریدر . ربانیت ره بوفانونك حبه اختیار ایدر تبییناید .

کرمه عملک ایمانه جز اولوب اولارینی منافقه ایلمسه و طوغریسی من ایمانک جزئی دکل بر تکره مرتبه سی
اولرینی تحقیق اولونسه ایسه ده کون ایمانک و کون مملک دیانته . اعظام ایمانه و اعظام عملک ده
ذات دینه داخل بر رکنه اولدقنده اصدا مختلف اولدقنده .

دینه مملک بونصل ممیزی ایچیه تصور ایندیکن زمانه آکلورنکه تجربه دانسه اول عقلی نقطه .
نقشه بر دینک حقیقی دیانت طایفه شریعه عموم و مرانیکی فیدرک . سعادترن تحقیقی ایمانه ایچیه
دینه باطلک و عدلری دیانتیه مملکاً مناسب ایکنه دینه مملک و عدلری دیانتیه سبباً مناسب
اولور . فی الواقع تاریخ اسلام باقیه یمن زمانه ده دینه اسلامی بویجه بویورن . تا عهد سعادترن
برن مسلمانه زمانه دینیه دیانت مارتیه ایچیه مملکده غیره تحقیقی ایچیه مملکده مملکده
فیدرک . سعادترن اولنجه تزیاییمه . سعادترن مملکده . سعادترن مملکده « من جاء
بالحسنه فله عشر امثالها » .

نقطه زمانه آور دیالیدر ده بعضی دیورلرکه « عهد حاضر انارن سعادتی نفع فیدر
دکل انتفاعده کور دیور . بالذات بر صوره و بالذات بر غیر طایفه دیور . و بونک ایمونه وضع الی
اولده دینه صوره آرنده اولون سوغری ، اراده لرینی تزییح ایچیه ، شریکی انارن انجمنه شریک
ضبط و اداره ایچیه ایچیه ایچیه . بناریمیه اولر وضع بونک اولده دینر نایمیه ایچیه و اداره لر
بونکله عقیقه دیور ده بشریت حاضر دی اصطفاسی بونجه یکنه . بر طرفنده مجارله بر سور و کده می ، دیگر
طرفنده صرن میجانی فائزدر جبر و قوت ایچیه طریقه کونور مایله . طبیعتده رحمت بویه زور
دارر ، حریت دکل ، جبر و اضطرار فائدر . « بونزه کوره بشریت حاضرده انتفاع شخصی فرسیده
یار نایله بویله مملکده مجارله بر آیت مقده و محبت بینه فطرت میر فالقه در . بویله دینک دینه صوره
طوغری ایسه . مملکده اولنک ثوابه دکل عفا بیه لایق در دیکنه سادیدر . دینه مملکده شریکه
کونستر دینی نیمی الیمیه استغفار ایتمکدر . و « ظهر الفساد فی البر و البحر بما کسبت
ایدی الناس لیذیقهم بعض الذی عملوا العلمهم یرجعون » مملکده نفسیه بویه ایچیه . بویه

توضیح صریح این رحمان همی صابر ایمان است اندک مورد زانیدی و بنا بر علیه رب العالمینک بر اثر جدول
بر بر بوبیت جبروتیه سید . هو تعالی انشده بر صورتی ده کور و نور . بر فرض استغای بند عاله کی
ابتدای جدال ابر استقباله کی یوم الدینک مطافات و مجازاتی در می نه جلدر . نه نیم آلامه فیلسوفی
فانت یلم جناب اللهک و محبوب و موردی عقل عملی اید آفرینک و محبوب و موردی استساج ایند . بر
صورتی برم آفت دینک و اوله ایمان و ریانتک بر اصل رهمنی نشین اید . و او کونک دین بود بر افتقار
دارد . « مالک یوم الدین » اینده بر تبشید و اندازن نصیبی بر می بیند ده یک بلوغ اولدند .
دینک بود بر کوفی دارد .

بولا باز ایه جبریتیه زده نقل اید بر یکی اوزده بعضی مضربه بر راره کی دینی ساره مطافاً
و مجازات مضامنه رطل ، ملت و تربیت دینی دینله معانی مدونه عمل اید بر یک نفسیه ایند در که بر صورتی
« یوم الدین » معانی مدونه مضربه دینک معلوم اولده مهم کوفی دینک اولور که بوزده ده یک
آفت و یوم قیامت آله سید . ابتداء فطایه نقل اولوی فطر ، انشاء فطایه نقل اولوی
ستار دارد . بر دینک ایچون براره بر ابایی مفهومی ضایع ایند ملک ایچونه مالدند « دینه کونک مالکی »
در بر لی نه .

فَرَات — بر راره ابایی قَرَات دارد . مشهوره « د ، ا ، ج ،

ف ، ک ، ح » یعنی نافع ، ایه کتب ، ابو عمرو ، ایه عامر ، حمزه ، ابو جعفر فَرَاتِزِ النُّسَیْ
اولد روه « ملک یوم الدین » اوفونزده . « د ، ن ، ف ، ج » یعنی عاصم ، کسائی ، یعقوب
فلک عشر فَرَاتِزِ ده « مالک یوم الدین » اوفونزده که بزم فَرَاتِزِ ده بود . و نافع ده
ایده علامه دار و جوده فَرَاتِزِ آنجه بر راره دارد . اولوی سیک ضمیمه ملک مصدر نه صفت مشبهه
صیغه سی ، اینجی ده سیک کسر بر ملک مصدر نه اسم فاعل صیغه سید . بر کلام در قوت معنای
علامه دارد . بر اولی و بالذات نفوس انسانیه اوزده تصرف ، دیگر ده اولی و بالذات

اموالك اعيانه و متاعه از رزقه تصرف نموده . ملكيت نفع عام ايجوره راأي و تزييه ، امری
وعد و وعيد . مذهب و تحريم كی مفقوده و صد هيت ايله زود العقول نفوس انسانيه اوز رزقه تصرف
واجراي حكم ايرك بر هيات اجتماعيه ي ربط و ضبط و شخصيت واحد شالنده تمثيل ايرده مستقل بر
ولايت عامه قدرتي افاده افاده اير . ملكيت ايسه مال اولاده اعيانه و هغه اعيانه اوز رزقه
فردك نفع خاص ايجوره بالاستقلال ضبط و تصرف هوه و صد هيتي ديك اولاده ولايت خاصه قدرتي
افاده اير . بونزده هر بيريك بديكرينه بر جهت ارتباطي وار . كرك ملكيت مطلقه ورك
ملكيت مطلقه ايكسوده بالاستقلال رب العالمينه مخصوصه . چونكه هياتي كند بيزه اوليان برك
بر مستقله اضافي بالطبع اضافي ، نيابي دستيار اوليني استوار . معافيه دنيا ده رزق هيك
بشريك بطانه خوراك ملغي ، خوراك تكييل ايرده ده بر اضافي و نيابي اولاده ملك و ملكه . چونكه
بونز دنيا ده هيات و سعادته ان اهم شائفا اساسه سندنر . في الحقيقه هيات و سعادته هيات
اولا بر ملكه متوقفه . ملكيت ايسه ملك و ملك بديكره كه بولا ساهه مرام اير « وطنه » ساهي
ايله ده هاتمه اولاده « دار » دينير . بر ملكه هيات و منفعت خاصه ملك و ملك ايله يمن
ملكيت فرديه ايله قائم . بونك اضافي اولاده هيات و منفعت عامه ده ملك و ملك ايله يمن
از قبيل اجتماعي تا سبه ايرده دولت و رئيس دولت ايله قائم . بونك قواسم ده هر ايكسده
ذاتي و اصلي اولايوب بديكرينه ضمايه مناج اولدورني يملك و آزارنده نسبت هغه اولايوب
ايرده آلهك تناسبي بولمده مكنه . فردك ملكيت فرديه ي بوفانه اجتماعيت مطلقه ، اعضاينه
بتوده خواص نجه او فرمايه و ياكنت كوكله سيطر و فقط هيجاناي فطريه اير نيور انانه بر بونكه
جمعي ، ملكيت اجتماعيه ي بوفانه فرديت مطلقه ده عضويي متحد اولوياني بوفانه كلمه دكوزر
هر هوي و نكسه بر مختفرك دم و ايسينده كي سكرات مجرائي يا ساياهه مفقودي اكد . بونكه
ايجوره ملك و ملكه هر بيريك ضمايه بر نلاند . ملك و ملكونك قسماً و باعاماً فقدان بالذات
نفع عامك اوسته انقطاعير . ملك و ملكيتك بعضاً و ياكلاً فقدان ده نفع خاصك و يانفع كللك

انقطاعه . و آنکه یا برینک زوالی درینک زوالی استقامت آید . بزرگ آید برینک
نقدانی آید العیاذ بالله مصیبت کبرا و فداوت عظماء . هر برینک ضیاعی تصور ده بدیه بشریت
بر عاقبت الیم نیک فحاشی دریا . و در دین فی ایچونز که بتونه بداهت فایزینده کندینک
فالحال اضافی رخصه حقیقی و ظاهر بر ملک دیا مالک اوردیننی و صحنه نور نور مان . و مورد نفعت
نقطه نظر نه ملکیت شبهه منرها جاز به لید . لکنه عدم نفعت نقطه نظر نه ده زوال ملکیت
دها رخصه و دها نور فید . ایسته بوائت عبیده بشریتک زمانه حاله کی بوجهه اضافی سلب
ایتمه کن استقباله مع الفصوص آخره بونک دخی مسلوب اوله عینی و اوزمانه یا کنز جناب
رب العالمینک ازلی وابدی اولاد ملکیت حقیقیه و ملکیت مطلقه سی قار عینی ده بیانه بوردیور
«لن المملک الیوم لله الواحد القهار» «یوم لا تملاک نفس لنفس شیئا و الامر یومئذ لله»
ایلاک نظر ده برانذار نه قدر ده شد . بنم بنم دیکه ملکیت ، ملکوت ضایع ایتمه نیک نه فداوت
اوردیننی اراک ایندیکه یه دیریم دیکه و لوجه و امد و ارسون ملکیت قار عینی کورند بورد
عظمتی نه جابره صایر . لکنه فائده اونی صوکرده ده رخل اوله ده صایر یکنه ده . بونظر برابر
آیت عبیده یأس آورده شد . اضافی دنیای اولاد ملکیت دیا ملکیتک زائل اولوب صاحب اصلی
و حقیقی مننه جموع ایدیکه او کونده نه فقره کی اولاد عدم کی بونز کورسته یور . نه ملک ظاهر نه
ملک ظاهر هیچ بری مقهور اولایور . بتونه بوردیندیه صاحب حقیقی اولاد رب العالمینک
رسمایت و رسمیت یه قدر نه طوبی منسه بولونور . بنار علیه ملکیت ربانیه نیک تابعیتی طاسیانر
اگرده معده سعارتربنی مرتبه لریند کوره بالفا مبالغه آله جقدر و اونا بعضی هائز اولیانر ده حرمانیور
قاندنوب کیده جقدر . چونکه او کونده بیدل تابعیت آتمه اطاعه قالیه جمعه ، باشقه ملکیت ، باشقه
ملکوت بولوبه جقدر . برکونه فنانر یا یا که نه ایتمه یوقلفه کورده نه ، عدمی نفعت صایانر او کونده
اوننده ده محروم اوله جقدر . میانه حقیق مقتضای بورد .

ایسته مالک فرائی بوانذار و بشیدی ملکیت فردیه نقطه نظر نه ، ملک فرائی ده

ملکیت اجتماعیة نفقة نذرند افراهم و تبلیغ ایتکده در . ایکی انذارک بر قرآنده جمعه فائمه دره
صاحبت اریه ماسعه ایتکده وال بون بدعت بونک ایکی قرآنه توزیعده مجلی ایتکده .

تأخیر علمی — فائمه ایکی وفتانک نظمین اولدنی بواج آیت بر مطلوب ایه
بسه وبلندنه رکت بر فقیه در . شویرکه : حمد الله مخصوص در . هیونک الله بولک زاناً و منفه مشهوره .
زاناً مستحق در . هیونک الله در . زانده مجور عبور در . منفه مستحق در . هیونک رب العالمین در .
و هیونک رحمان در . هیونک رحیم در . و هیونک مالک یوم الدین در . برنجی دیندنقلاً « الحمد لله » فقیه کی
« درت عددی هیونک در . » فقیه کی کبی تضایاً قیاساً ترا معلاً و یا هونک فلیات دینه فقیه رحله سنده
دیندری ده نفس و آفاقک مدخله سید نفهم عالمه مستقیماً بیداً و معاد دیندرینک جمالی که
قرآنه تفصیل اوله جقد در . وجوه و اسباب تعظییمک صیغنی نفهمه ایه بواجبار و اجابانه مکره
میه فقیه در دیندر بر انشای و بر ایجاب تکلیف رضی انشانه در . مسانده جناب الله شریک یور و یور :
« ای انسان ! ای ذوی العقول ! سز مسه محضه کمال مطلقه تعظییم ایدر دیندر بیکن به اللهم
هکمال جند و اگر قدرت و احسانه تعظییم ایدر دیندر بیکن به رب العالمینم و اگر استقباله ضما
تعظییم ایدر دیندر بیکن به رحمة رحیمم و اگر خوف و خشیت ایدر تعظییم ایدر دیندر بیکن به مالک یوم الدینم
بنامه اسباب تعظییمک صیغنی جامع اولان بر عبودیتقم . »

بون در یانه عقل مایه مخاطبدره « عجا الله تعالی به فضل و نه مودتک ایدر لم » دینه
ایته کند کنیزیه مودره بقدر در . ایته بولک جواباً بر اسلوب التفات ایه :

[اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ] بوردولسه که « بوردیکن » مائی افاده
ایندکی مالد بدعت افاده بون فقیه حاجت بر افماشدر . « ایاک » طامسانه ضمیر مفصل
و مقبضه کی « نعبد » فعلک مفعول بهی در . مفعولک بورد اولدکی نفس و اختصاص افاده
ایندکده « باشقنه رکن آنجه سلا » دینک اولور . « نعبد » عبودت ، عبودیت معنای

نماز رکعت، نیتند آیم طور من آورد رکعت، نیتند صدقه و برکت، اعانه یا میوه زکات رکعت، نیتند
 کعبه، عرفات سیاحت آوردن طریقه ششم، چ رکعت، نیتند محاربه ایتمک شهید و یا غازی یا بیان
 جوار رکعت الخ... او محالده سوء نیت یعنی الله اطاعت و قربت قصد نه ماعدا بر قصد باید
 فعلد بصح عبارت اولان. کور و لیور که سازنده کی استعمال در نظر لای، طایمه، طایمف
 کلمه رکعت عبارت رکعت عن الاصلوه اطاعت معنای اوله بیده بکند. معنی طایمه و طایمف کلمه لرزه
 از میوه نه یا یعنی بلیمه کبی بر شعور سز لوه معنای آکل در ده بوزی بونه طایمه، حاجه طایمه کبی
 سو فکله قره نیتند. بنا عیبه «سا عبارت ایرت» یرتد ساره چه نور که اوله سوره یر «سا
 طایمف» دیا «طایمف» دیک سازن نیتن ضایع ایتمک اولور. قوللوه ایتمک شعور
 نقطه نظر نه طایمه کلمه سنده دهایی در. بوره عبارت نه ضعیف اوله عبوریت معنای در.
 معنای سزاده بونه نفوس دیک استقاسیله تقرایده معنای شرمیده اول داوندیه یا فوذ اول
 معنای نفوذ مدغم ایله یکی زمانه بوزن آراسته بر معنای شتک و ایرت که عبارت بر بند یکی زمانه
 اوله اولی مدغم ایتمک و فاعله ده بوزنه یا سزاده انتضا ایده. سو محالده او نه در؟

بومنی «ع ب د» ماره اصلیه سنده ان عمومی اوله معنای نه ایسه اورت که بوره
 عبورت دیا عبودیت مصدر لرزه در. عبودیت عبود و صف لرزه ده مندر جبر. بالاده اشارت اندک
 و جمله عبودت، عبوریت، عبارت بر مرتبه طاعت معنای افاده ایرت که اخصی عبارت، اعمی
 عبوریت در. و عبورت ساده عربیه تنزل معنای مقنن در. عبوریت اظهار تنزل، عبارت بوند و
 قریبی اولور و مفعول و مفعول، تفهیم ان صول در جبرید. بوند ایچوره بهر و تفسیریه بونی
 «غایه مفعول انصاسی» دیه تفسیر ایرت. بوره سببی صورت دره اطاعت طایمه معنای
 تفسیر ایرت. تفسیر ابو میانه ابیه سکنیده عبارت تجرید معنای یا فوذ اوله بونی و نقل ایرت در.
 شارح قاموسه بیا نه کورده عبارت فرص و یا غصب معنای کلمه (عبد) ماره سزده یا فوذ در.
 عبارت الله را ضی اور یعنی شیئی یا میوه، عبوریت دره الله را بینه را ضی اولور دیه و تفسیر ایرت در.

میونکه سادۀ شعله عبورینک عبارتند از: اذنی و باه اعلی اوله و قورقونلرینق و ادره .

عبوریت محدود عبارتند ازها اقص بر معنی افاده ایدر .

بر مضافتک علم النفس نقطه نظرندیه ایضاً : انسانک هیاتی لذت ابرالک کند .

روح بشر . ادره قورقونلر ، لذتده قورقونلر . اسباب الم فارشینده اوقلدلرین و با قورقونلر

اسباب لذت فارشینده ده امیدلرین و با فرصدلر . کسب بزرگ ناظمی ده ایسته حالده استقبال

بر قورقونلر ایدرک متوالی تقابل و تضادلر . امید سبیلنلری زمانه یاسر نایلدر . فعالیت

سوز . قورقونلرینکی زمانه ده طغیانده باشلدر . عاقبت درستونلر ، فعالیت مضیده ایدرمان

استیصال برینه استیصال قائم اولور . امیدک ایمنده بر قورقونلر ، قورقونلرک ایمنده بر امید بوقه

و حقیقه می عطفانه دوش . ایدرکی هیالیه بران طوبی امید ، طوفان حالیه برانده ایدر قورقونلر .

میان بشر داخل ایدر خارجک بر معالیه سیدر . تنفسده طونلرک زده ان ایمنه برینه دارنجه برینه

اسباب ولذات میانک بر معنی انسانه خارجده کلید ، راغلندده کلندرک معنی ده کند و نفسی و کلامی

بالغوره و عکس میانک ، امید و مخالفتک عامی بالذکر کنیسی اولارینق از هیوه دربار . بوردلرک

کنیسه بر ایدر انسانک هیچ اولدینق آکلایر . انسانک بو معنی ، بوردلرک معنی اولدینق ، کندده

کیکی زملر کریم میوندر . فقط نه اولورده اولورده هیچ بر فرد کند کندینه بو معنی سام سنده حقیقه مان

عقلی اولاندده امیدلر مخالفتک بر جهانی و دانسته ایدرمانلر .

الحقیقه آیه نقلاً روح بشرده زامیدک مزاجی دارد . زده قورقونلرک . حلقده اسباب ایدر

محدود اولارینق کی اسباب مخالفت ده ایدر . روح بشر زمانه زمانه معیه امیدر و معیه مخالفت

فارشینده علی التوالی متأثر اولورکه بر طرفنده ده کلیدیه عید معیه ، عید محدود ، غیر متراهی ایدر

قورقونلرک تأثیر مطلق آئنده بولور و بوراده بئوده امیدلر بئوده قورقونلرک فارشی فارشی با هم موقع

ایدرک بر نقطه ده تلافی اینده کلامی کور و که عید حقیقتده . داو زمانه کندینده ایدر بر عداوت ایدرمان

بر عداوت بر طرفنده بئوده مجتهدی ، دیگر طرفنده بئوده مخالفتی ایدرمان ایدر بر خوف و حیرت ایدرمان ایدر .

ایسته روح انسانیک بریده کلینیکه شأنا درین مملوه برغوف و جاره عامله فارسی طوری برین
نظرته کی معبود و عبارت فکرینک شأنا یرکه بتوبه حس و حیفه بوزده لویدیر . و هر شخصیک
جهلت اخلاقیه سی ، استقبالی ، سعادت ، شفاوتی بوزده کی جدیت اید تناسب . و انسان
برحسب نوبه ربط اید سه معبودی اور .

گاه جهالت و گاه تربیه و اعتمادی کی مضمومت و در سبیل بعضی و جدا اندر یوکه از
معینه و محدود برامیدن مجبوری و یا بر فورقوند مقهوری فایز لر . و اولی معینه بر زمانه میزند
بتوبه کلینیکه اولیه باغندیر و اید نه بوزده اولور که اولذقی فدا و یا اولی اتمام اینکله کند سبیل
بوزده کی تصور اید . آرتیه او برامیدن عملی اید سوسه و یا اولور قوند عاملنده اوید میزند
برور اولی بتوبه سولیدن غایبی و یا بتوبه فورقونک شراسی کی کور رنور . صاکنه برسی عینه و جود
دیگری عینه عدمی تمیل اید و اولی و جدا اندر بوزده محدود و شراسی بر سبیل مخلوقه بوزده کلینیکه
باغندیر برسی اولیک حضورنده اید تذللله ، اید ملایمه لره سوزده اید که بتوبه شعور و تذللله
برغولور و اولیکه در برسی کوره بر جهل عقلنده از قالان . انسانده معبود حقیقی و عبودیت -
حقیقیه عملده سنی اونونند و اید بتوبه مصلحتی امضا اید نه سکن ده شأنا بود . سکن
جهانی جانن در لور لور یونوری ، باطل و حقت معبودری له بر موس اید ظهور اید . و شأنا
عالمه بود و جدا اندر فله اید که بکنده یک هیوت . حتی کنیز بری معبود و عبارت فکریم هیچ عداوت
رک کی فله اید نه هر فله بود بر معبود دیکسید لر و بتوبه جهالت بری رب مملوه میزند لیدر و رکنه
اولیکه صوره کیری فاله معنوی بر فله یل روشون لر . لکه شراسی محضه و میفند که بتوبه موجود
فانیده باغندایه هر کوکل خسرانه و نه لکه یاندر . چونکه او جهل فله فانیه بر کوره اولوب
تویر میفند . لمانکی فانی دارر که سکا سنده اول بیقیلوب کتیمه جانی و سکن بتوبه مالکی بخش
اید به جانی و عدد و تأسیه اید بیسیه . آباغندک آتده کی ارضه ، باسکنه اوستونده کی کونیه
یل سکا بتو تأسیاتی ویره من . اونا سنیاتی می و تبوم اولاده فاله نیالارده بامقودیر و بر جهل هیچ بری

یوتد۔ فی الحقیقہ عبادت اوست حقید۔ رانجہ اور کلام عبارت ایرتد کہ دیگر امیدد قرقر
کنیدی تماماً قاید برماند در قیفسی بولنده شایدمان وادندد هرکس مستفید اولور۔

علیه الصلوٰۃ والسلام اندیز جورشد کہ « مؤمنانہ اکیه کید۔ روز کلام اسد کلامانہ
فقط بد و غرولور قالقار۔ کلام اسد عام آغا جند بند۔ روز کلام اسد کلام کوردر اما بر کرد بیفیدد
بردها قالقماند «۔ جوتد کلام فانی بد مؤمنانہ صحتی باقی بد بر پوتد۔

وفات پیغمبر اوزر نی اصحاب کرام یک شأ اولسه و عمارات شایسته ایرد۔ حضرت
عمر الفاروقه بد « پیغمبر وفات ابدن راتن، لکیم او بد برسد و در ورم « دیکه ندر وارسند
فقط صدیر منظم اندیز در حال « وما محمد الا رسول قد خلت من قبله الرسل افان مات او قتل
انقلبتم علی اعقابکم « آیت مجید سنی او قویوب « ای مؤمنان! اگر کمره عبارت ایر جور شد
او وفات ابدی و اگر اونی کوندره الله تعالی عبارت ایر جور شد کن او صحتی لا یوتد « مائندد کی نفقنی ابرا
ایرجه اصحاب کرام کنیدی طریقه مشددی بد مویقت لکرمه عیبه حقیقت بدو فائوده هر وقت حاج
اولاد بر فائوند۔

کوکلر فانیان با غلذنی زمانه مع الاکثر مبدأ امیدد مبدأ مخافتی با شقہ باشق کورد۔
داوند زمانه با قارکت بر طرفه دلبرسد کی معبودری، بر طرفه ده فرمان نور فر معبودری
دیز شد۔ آیمینک آراسته قالوده زوالی قلب ایکسندده کنیدی سد و بر دبد نور قوسی دنج ایلد
امیدد ایرمک ایمونه نه لوجاندلر قیواند، فید معقول نه تلاللر، نه تعلیمد افکار ایرک هیا یرشید
طاییند و اوست کلام بد بر عبارت اولور۔ فقط نه فائده که نظرندد امیدد بریدد باشق، نور قوی
دیرد باشق و بونری بر شد بر عالم برسد ایوب۔ بودد ایرجه ده بتوید مسعی لکرمه و عبت واد کوکل
بو ایکی مخالف قوتک شماریداً نزاع ایندهری برسد کلاماندر۔ و آرتد بر سکت و طمانه طومونه اهنالی
نفوذ دور۔

امیدد نور بر مبدأ کلمه و نی اوندده بر شدد شکت و منفی بر صورت تأثیر اولور

هفوف در جامان اول و آخر رجبی با کله سنک . سه نور تو در بر سنک نور تو یوره
سه امید و بر سنک امید یوره . لذت طوبی یار کی لعلی الم . الم طوبی یار کی لعلی لذت . روح
سنک سنک . جسم سنک سنک . بتونه و جود سنک سنک . بزه و بر سنک انسانانی . نمایان
تخلیق . نفقوت و ارانی اید معده و جبانه اوده سنک لطفه . سنک رهنده . برابیه بنون
الطمانی . کاه و سنک اید اظهار صدف است ایچون آنجه سنک اریکه تحفیده بر لیور . بتونه مفید . بنون
کائنات ره بولک شاهور .

بر یاره کبر نفسانی سولیم بر سوال ابرار اید . روح و جودان تنزل رکن بر کسملک است .
عبادت ایه معنای تنزلی متضمنه اولدیفنه کوره . یوسد جله اولاده و لعل بر کسملک معنی مسائمه بر لمان
نفسه ایچونه تنزل اولانمی ؟ آنجه او بر کسملک نفار ایندی بر ره نفس تو به به نظر ؟
بر یاره بر سوال . ایچنده کی جوابی کوره مکرده منول بر غرور اعدوب . بر کسملک اینه ملک کسملک
امتیاجی تسلیم ایتلر . بوره بر طرفه مجز زایشی . دیگر طرفه علوی نفیر اید مکه اولور که عبارت
بر معنای ان بر کسملک اید . ثانیاً بر کسملک دیلک یوسد دیکنی اعدوبه ایتلر . بر یاره بر اعدابهم
تعالی و زکی بی تنهای کورده . لعل ره سقوط امتحانی متع فله ایتلر کبی بیرون بر فطیه نشکوب اید .
حال بوکه مراتب تعالی ناسالید . نه بلکه سقوط ایه لعل زاده باقیده . عبارت ده بر کبر و غرور و صفه
بطان اعدوبید . ثالثاً اعدوبه عبارت ده کی تنزل و تعظیم و جبانه است ایچون مکه اولان لعل در بر اعدوبه
نورنده بر علویت تأسیه اید بر دینقه استابره که عاری کوکلر اوند بر کسملک کنیزیه لایحه بکوره زلزله
امکان صایر لر .

« عاوده به الله به باقیه سنه حرمی ویرم و آنجه اولاد اولنک امریه انقیار ایدرم . طاعتی
سه ور . عملیانه نفقت ایدرم . هنیه قوسار سزده اجتناب ایدرم . عزیز باشتی ره صوره و بیایم .
الله امریه اربابانه . هر نیل صابانه یا بیایانه لعل بر شیه کورم ره سرفردانیم . چونکه به یوقدم
اوینی و ایتدی و تریه ایدوب بطا حریث و بر دی . بوجبانه . بود جبانه . بو حریث بنده اولنک بر امانتی ره .

بونی یا یانه اینده ناسالهی کرده ردھا یا یا بیلیر . بنارعلیه اوندک بولنده لدرستی ذرا ایدرم . دیکری
 زمانه ادره معنی جانمیده ذرا ایدرم . اینده دیکری زمانه بیغوب ایسته دیکری زمانه یا یا بیلیر دیکری زمانه
 ذرا ایدرم . براغورده الله قانولیز . خیرایله عقت لقلده کوکس کوررم ، قانلماز ، که ورم
 تولورم . اوندک اری زانا اولر جکم . بویله بر ایمانه ، بویله بر صداقت ایله تولورم ، اولم هو
 آفرم هو اولور . مقدمه طیر مقدمه کورم ، ایسته به مقدمه بویله بر قولیم . کنیزه فالیدیم صبح ، اولر
 انسابله لدرستیتم الخ... « دیکری بیلیم دیکری صداقت ایتمک نه قدر بویله کورم ؟ دیکری بویله کورم
 بویله بر قدرت ، بر علویت فعل تصور اولر بیلیر ؟ مع مانیه بر بایده ناسالهی به رکن بر دیکری بویله .
 فی الواقع « ایاک نعبد » دیکری لوار الحمد الله طویلانه دیکری اوتوز سنه ایتمه علویت
 بتونه عالم نشوایان ایدر ایله سلمانه بویله بر و جکم ایتمه ایدر . بویله بر غایب ایدر دیکری زمانه
 بویله کورم . سینه سکه بویله بر غیر بر صولور . فقط علویت هو فارشونده هو علویت ده مقدمه
 ایدر بویله بر غایه رکورم . و عیدک عجز زانیسی قدرت زانیه سید بویله بر مقدمه کوریم سنه ماندر .
 بوندک ایچون « ایاک نعبد » دیکری عیبه افتضا صولیل « ایاک نستعین » دیکری طلب استغنا ضروریدر .
 « نستعین » استغنا ایدر دیکری . استغنا ، عون طلب ایتمک ، تعبیر آخره معنی
 ایتمک ، رهانه کورسی یاررم دیکری . طلبی دیکری طلبی اونی دیکری رهانه دیکری . سعادت
 نمارده ده متقابلاً اعانه دیکری . بنارعلیه استغنا ایله بویله بر تمیز ایدر . بویله بر راهه مهر
 استغنا مقدمه در . نمارده ایله مایور بیدر . بر استغنا نیکه نه کی معلومه اولر دیکری ذکر اولر نمارده .
 بویله اولر دیکری رهانه ده ادر معنی کمنل اولور :

۱ — متعلقه قطع نظرله ذات فعلی مراد ایتمک که عموم اولر ده معلوم اولر ده استغنا
 دیکری فعلی بر انجوه سطا یا ایدر دیکری اولور .

۲ — نمارده عام تقدیر ایدر لدر معلومه ، لدر ایسته استغنا تقدیر ایتمک . بویله
 ماندر بر لدر ، فقط اولر ایلم ، بویله اولور .

۳ — بر قرینه مخصوصه استعاراً متعلق خاص تقدیریه فعلیه مخصوصه استعاره‌ای قصد
 اینکند. بر داده‌ایسه عبارت قرینه سید اشوار و چون افعال ذلعه‌ایه یا یا یله‌ایسه ده کلامه قصد
 راجع خاص صورتیه توحیده متوجه اولی و قیسی الله مخصوص اولاده حدك بیانی سیاقنده ابرار ایسه
 بر نفسی بولک مانع و هر حاله ایه عباس مفسرینده ده رایت ایراد یکی اوزره عمومی تقفید که بوده
 برنجی و یا یا یله صورتیه بر سید اولور. ارمالده مفسرینک بایه ایندیک یکی مهمل معنی: «یا رب
 بزکون ملک عبارت و الحاحنزه و کون ساز امور بزرگ صیغه آنجه سنده استعاره ایراز، سنده شقه
 کیمه ده یازم دینمیز، سنی لاینا یا یله زلز با شقه سنده استعاره ایراز. بزایسه عبارت غنزه و فالص
 و مخلص اولور و بتوبه اینکرمیز ده آنجه سنده استعاره ایراز» دیکند.

بیضا و بک بیانده کوره معنوت ایکی نوعدر. برینه معنوت ضروریه و دیگریه معنوت غیر ضروری
 دینلیر. ضروری اولاده معنوت، اوزن فعلک معلولی ممکنه اولیاند. فاعلک انتداری، تصور
 و فعلک یا یله جینی آنک و ماده نکه موجودی کچی که برنظر طویلانی زماه انشاء استلزامت ابد نصف
 اولور ده کذبیه فعلی تکلیف صحیح اولور. غیر ضروری اولاده معنوت ده ده فعلک معلولی قولاییدیک
 شیدر. الف. بو تقسیم علم اصولده قدرت ممکنه و قدرت مبسوده نامری نمند یا یله.

اولا بوات بزده کوسد یور که بتوبه معنوت اللهکند. فقط طلب بزیدر و بوطاکب و یا اداره
 جزیه رضی تعبیر اولور که اصل استقامه بوطاب ابد معنوتک اجتماعی حفظ منده در. بورد فعلک معلولی
 مقارنه اولور. بنا علیه فلسفه نکه مضطرب نظر بایته بو غولقنیه «ایاک نستعین» دن سوف
 اکو یور که بزده بوطاب صدقینی دیرلندر. بو صورت بزده برسی طلبمزل، دیگریه طلبمزل اولیه ده ایکی نفس
 صادر اولور. و هر آیکسی ده بزده صادر اولدینی و بزده قائم بولندینی اجمون (خنده معنی بز اولدین
 اجمون) بزده فاعل صایله و بزده ساز ایله. شد نفس ایرده بز، اولو یایه، نوله بز اولدینگری
 ییه اجمیه، اوتور و بقالقانه، سوفی بونی تحریک و یا نسکیه ایرده ده بز اولور و بوطر در طلبمزل
 اولدینک سبب قری بز. فقط بتوبه سبی دعوت نامه سی بز کلز. چونکه بز بوزده معنوت ضروریه

شدیم الم ایداره هم آراسته کی نسبت صحیحه فور و لایحه رسید ایستد ریگم زمانه الهی و دنیا و مقسم
 نه نیم بعضی مفسورین ایداره دنیا و موریسم . او حاله خالوه بز کلز . خالوه یکتا سبب غریبه رکل مجموع استا
 ایدار ملت نامه به مضافه . دیک که انفعال اختیارین بر فاعل طالب ایداره فاعل خالوه آراسته کی نسبت
 حاصل افاده ایداره . بتوجه اجسام خاصه زاینه سی محصله عقالت اولدیفی کبی روحک خاصه زاینه سی
 فعالیت طالبانه در . فاعلیت خالفاً ایسه خالوه تعالیانک در . آرا به یور و یور . ماکنه ایستد یور
 دیرین . یور بر فعل جبری واضطراری اولدیفی حاله مملای اوغرا اولد قورن ایداره یور و مملای ایستد مملای
 اوغرا اسناد ایداره . بزم تنفس . درانه دین کبی اضطرار باغز ده بویله در . فور و لایحه بر ماکنه ایستد
 ایچیه استا بر تحریک محتاجه . برنی ایسه عانت ماکنه کنده سی با ایدانه و با ایستد برن . جانلی بر ایستد
 ریاستور یا یا . و آنچه در حنده بر فیلد یا یا . روحی ایستد که الی ماکنه نک فتاحنی طوسون حرکت
 ایچیه . ماکنیک روحی بوطبی . بوار ایداره بی یارینی آندره برده یار سیک حرکت بویله ایچیه خالوه
 اولد لایحه و ماکنه ده ایستد بر یا استاد . بر صورت ایستد به او حرکت مملای اولد و ماکنه در . ایستد
 او حرکتی ایستد به ماکنیک . یا ایدانه . او حرکتی با سده زاینه عمده و عبورده کنده حوسه تعالی در .
 در ایستد به بواج مرتبه عبادیه بایه فقه بر حقیقت . آتقه نه جبریه و یا مادیه کبی انسانی در حنده
 بر ماکنه فرجه اندر مکه هایستد . ندره اولی روح و جسمک خالقی اولد و حوسه تعالی کبی فرجه اندر مکه
 اوغرا استاد . کریم جناب صفک تجلیاتی مساعده ایتمک ایمون قدر در لونه قیفرده . تفکر دره کریم
 ای برستی اولد یفنده شبهه بویله ایداره بر آرا ده کیدر دیک بولی غیب ایداره حله و حقیقت ظاهره بی افکار
 ایچیه حله بر صورتده رالوب کتیمک صوکی کلمه به بر خدالت اولور . طلب وجود مفروضه عیبه وجود مفروضه
 فرجه ایداره مدله غریب بر مدله اولور . عجباً طلب ده بر ایسه رکامید ؟ و بورد به طلبه محتاج اولد
 بوند به با تسلسل و یا عجب و یا خالوه لازم کلمه می کبی سؤال اولد کسب آتانه منطقی جوابد بورد رکلمدر .
 تسلسل لازم کلمه . هیوند طایب طلب ده عینی طلبک ایچنده در . جبر لازم کلمه . هیوند فعل آرا به سور کلمه
 کبی با ایسه رکلمدر . خالوه ده لازم کلمه هیوند طلب بر موجود رکلی موجود لریننده بر سببه بر افشا

عبارتند. نسبت وجودی به معنی وجود و کلامی که نسبتی اعمالات غنی و وجودی و سوره تعبیر آفرین
 تر در این تصور آراسته بر حرکت از غلبه در. بر حرکتی ده زنده ملک کبی ایکی طرفه کید و طبعی که
 بودند فزا. اید و یغیه او برین بررها کیم ملک کبی عمری بر بنده با شقه برستی با یغیه و کلامی که بود کافیه
 ریناسیه. الخ... بنا بر علیه اراده طبعی دینیه قوه اراده مخلوقند. فقط اراده جزیه و طلب
 و اختیار که کسب ریکین قرار غیر مخلوقند و بزم بر نسبتند. بر غیره طلب و اراده ملک خود وجودی
 انیتنی تماماً احاطه اید و یغیه ک اورده من تعالی اندک حقیقتی محیط اولیای نیز در و اولیه به غیر در
 بنا بر علیه اولیای فاعله و با هر حقیقت کور و نوب طور و کلامی بعد الطبعی دینیه بود و اید و صایه نوب
 قائله غلطی بر طریقه در. دایسته بود الفیل فاعله میانه و بر ملک ایغیه فاعله ده «نستعین»
 جمله ملک ایغیه طلب صلاحتی بزم. معوت، قدرت، الله تعالی اندک اولیای یی یک کوزل آکلامند.
 آتش سلیمان یی نه جبریه یک اید زده اندک ضدی اولیه قدریه ملک یی نفی قدر اید از اید کیم ملک
 حق بر قدر. یا کلام اراده جزیه ن، هر طبعی و اید یی زمانه بعضی بونی با کلامی آکلامی و
 بزم هر اراده جزیه ن که هر زمانه ایسه کور مکرده کافی اولیای نفی فاعله اید و بر و طبعی نده و مکرده و اید
 زمانه هر فاعله جبریه کلامی اید و بر. برید و در سوره بر طرفه طبعی فاعله ایست، دیگر طرفه
 بزم طبعی و طبعی کی اصابتند جناب الله الا الابد مدخلی واقع اولیای زنده بر قدر.
 حال بود بود بر تصور و همه بودند. او توفیقی اید بزم طبعی و سوازی نتایج فاعله بود و یوریه بر اراده
 او سوازی نفع اید که سوره و با علمایان و بانزات اجزای فاعله و تعبیر سببیه قدرت و فاعله
 دفعی فاعله اولیای فاعله سببه اید و بر. بولنده کیدند زمانه کلامی توکل و اعتمادی نرید اید و ملک سوره
 فاعله بر لطف و انعام اید. بولنده کیم یی ده بولنده قدریه فاعله و فاعله و و جبریه. ریناسیه
 دفعی سلفات و مجازات و با اراده سوره افطار و تبیه سلفات فاعله اید و بر نقطه لره سلفیه بر وجودی نر
 کوره ملک. از جمله «وافوض امری الی الله» تفویضی بولنده به عاقله، «اذا اراد الله انفاذ قضائه
 و قدره سلب ذوی العقول عقولهم = الله تعالی فاعله قدری انفاذ اینک مراد اید بر ذری العقول

عقلدین الیور « حدیث شریفی ده بونی نالقدر . بوندره جبر سلسی رکل حسب و سولیه شعلی
ایتمه عرفاند مندر جبر . « عسی از تکرهواشیگا و هو خیر لکم و عسی از تجبواشیگا و هو شر
لکم والله یعلم و انتو لا تعلمون » آیت مبدی ده بونکره ده دیکر یعنی افاده ایر دارنجه بوراره
بوندر افطار کافیه .

کور دیور که « ایاک نعبد و ایاک نستعین » ایکی کلام اخباریه تشکل برآیند . معنایه
عرفا انشاده ستم اولاده قسم ، عهد ، عقد صیغه لری قبیلند به بالا نفسا انشا رخی افاده ایرلر دیو
صورتیه بر قبول و بر نهد نشکیل ایرلر که بر قبولک ایجابی اولاده تطبیقی کلام بجه بالا انشاده ستم
بر نیور دی . بوراره الله ایر قوللر جینده بر مواضع سکتنده غایت دریه رعایت سکولی بر عقیدت
بر مفاوله حقوقیه تفریر و تمجید ایرلر که ان دریه ، ان بونک بر قانونه نظرلک یعنی بر سر مملی
و اجتماعیلک اجماع کافیه بر فزکله بیانیه . بز برآینده کی بدقت و هکتک ذوقه طومیه احتمالی
کور سوز . زده ده بر هیات کور در سکن اوراده بهال مال بر قانونلک هکتی کور در سکن . بونکره
اهل لفظ بونک آرندده لا شعوری ادر ده و جود سور و طریقه . اهل ایمانه ده بونی و جود زده باشقه
و جدهانه و شعوریم رخی یاشار .

الطیفه که فاتحه لک نام ادر نه سنده صوره نظم بزم و جدهانه اجتماعیلر له ساه عبودیتیه
در بلسه و عقد بزم ساه عبودیتیه و جدهانه اجتماعیلر ده افرا ایرلر . بونزه و جدهانه عبودیتیه
کلام الهی به تبلیغه اولدیغه بونک بر تئیه وارر که « نزل به روح الامین علی قلبک » ، « و ما کان
لبشر ان یشکله الله الا وحیا او من وراء حجاب » اینلرینک مضمونلر ده عود فرارر . بونزه سولیه
بر افطار ده بایسه ایرلر : « سزه ثاب کی کلمه کلام الهی اولسه ایری سزل صوره کلام اوله مازدی
سز نظم ایریور سکن شیهه ایتمه بیکر که سولیمک ، تبلیغ رام ایتلک قدرت و صفیق فنا فکندده و اولنک
مغفقتده اخذ ایریور سکن . اکلا بیکر که سزل کز بیکر کی کلاملرل رخی سیدی جناب الله . سز
معنی و مقصد کزدی باشقه لریه تبلیغ و افرا نام ایرلر که الله تعالی بوندره نه محرم قلمه ایتمه بیکر .

بناءً عليه جناب اللهك انزال جور یعنی کلام قدسین بنویسد و جمله اجتماعی که در یکدیگر بوب اکلامه و تفسیر
ایتمه میباشند! » .

بر راده بزه ذات و صفات الهی بی منقائب اخلاصه الهیهه بونک بر نموده و تفسیر بوب بوبور .
الله ابر قول الله بنده شرائط متقابل بر اید معادله شطرنج در معادله مقفی نه بونک بر فلوله رحمانی اول یعنی
ای در سونک اتفاقا اید . بزی عدیده وجوده کنیوب بر آن تزیه ایند که نه صوکره نه محسسه محسسه
بزه دیناره مرقه احسانه بوبور یعنی عطایا سی بزم ملک حقیقیه ایسه کبی اید بیه بزمک و ابر یا تیه ایتمه
ایمیه مواجهه سنده عمارت اسرارل بر یایه و بر جیت ویر بوبور . بوبیتی مسیل بزه کند مقوفی وظیفه اول
ساده و ار و تکلیف اید بوبور ملک یرده زانده هیچ بر مقوفی اولیا نه بزره دخی ملک و مقوفیه نه و
ایکسی مبارله اید بوبور و بزم مقوفی زده عمده رسته الیور . عبارت و عبودیت اولک مقوفی و بزم وظیفه
بالقادر دیناره طلب و سعوت ، افزوده ثواب و عطا بزم مقوفی ، اولک محضاً کند ایجابید و جاب است
و حکمتی اولیور . دخی مقوفیه عباد و مقوفیه الله نه زیاده غیات و اهتمام اید بوبور . رحمت عبودیه مقدم ، بلکه
عبودیت ده استغناء به مقدم ، دیک که وظیفه ، طلب مقفه مقدم و حال بوکه رحمت مره اید شکل صوره و عا
مقدور . و بر صورت وظیفه و مره آراسته نام بر تضایف دارد . شبهه بوکه بود بر عا و عا و عا
و اسلام اندیزن « تخلقوا باخلاق الله » = اللهك اندیزه اندوزندیزن « حدیث شریفه اشارت
ببور یعنی اخلاصه الهیهه ان شایانه غیرت تمیلد بزه برید .

تایاً ، برانیده جمعیت و اجتماعیه بونک بر الهیت ویرشد . چونکه مقفه « عبارت ایدرم ،
استغناء ایدرم » کبی منظم و مره یعنی فرد صیفه سید یا اید بوبور ده « تعبد ، شتغین » دیم جمع یعنی
منظم مع الفید صیفه سید یا اید بوبور .

مفسر به بوبور ده جماعله عبارتک فضیلت اشارت دارد و بوبور . شبهه سزاوید در بلکه
جماعت فضیلتی ایجه تصور اتمای بزم . جماعله عبارت ایتمه بوبور جماعتک شکل ایتمه بونکی لازمید .
حال بوکه جماعت قوری بر غلبه ملک دیمک دخی ، روح و امدله حرکت اید و بلیه بر هیات نشانه و مره اید دیگر .

و از آنکه تناسب روح و شکل آید. و بر جامعه نیز تخصص آید بر روح اجتماعی و قدر لطافت
و عمومی از لایه جامعه بی یار و مدد. جماعتی، اخوانی ده او نبسته از انبیا، نقطه بونزه و محبت
نزد محافت، نه منفعت، نه ضرر، بتوبه مدد و یتیم تأسیه ارسنه امانت و بالعکس بر جامعه و قدر
عمومی و محیط آید روح اجتماعی از قدر کفایت و مفروضی جامعه لری او نبسته بلع ابریک بکساده
محبت و محافت، منفعت و ضرر نه از اقصای مدد و یتیم را با نسیه اولور. برونک ایمون جمعیق بولنه
کو مو لته ال احمم بب روح اجتماعی بکنده کی درجه و دست و قوت و آراسته لازم کلبه. جامعه ده
دست دار ده و جدا نه فوت بوقه او جمعیت اداره آید بیز، راغبامغه، کو هو لکه محکوم اولور.
و جدا نه فوت دار، فقط جامعه ده دست بوقه او جمعیت بو بیز، عاقبت بو بیک بر جمعیت بلغه
اولور.

عجبا روح انسانی به محبت و محافت بتوبه مدد و یتیم اخاطه آید نه ال محیط و ال قوی مؤثر اجتماعی
نه اوله بلیه؟ ضدی، نظیری، شریکی موجود فرمه آید بلیه بهیج برقی بوقه ت سالیه مالک اولمان
شریکی، نظیری موجود اولمان ده آنجه صوفی ده. هیو لکه مقابل لذت باطل و لذت منفع اولمان آنجه
اولور. و برونک ایمون بتوبه محامه اولمان مخصوصه. بونی دریا به و قوت با سبابه و جدا نه، جلا.
شکل بر جمعیت اعضا سنده اولفه نامزد بر روح اجتماعی به مالک لری و آنجه بر جامعه به مسئولیت
اقتصادی برور. و مافوقی تصور اولمان به برهیاات اجتماعی شکل آید به بلیه در ضوایه لیره و نظر
آید بلیه.

ایسته فائده صوفی کندی اولمان ذری العقول فردی در برار ده و جدا نه بر روح اجتماعی
تربیه و تقویر اتمک ایمون هر بری «ایاک نعبد و ایاک نستعین» بیه عمره و سبانه لیره هر فرد
تقریری بتوبه انسانی و بتوبه مالیه سال برهیاات اجتماعی قبل آید به بر مسئولیت و بر مسئول اجتماعی
آلور ده «نعبد، نستعین» دیر بریور. هیو لکه جمع مشطک مخاطب و غایب جمعه بکنه من. بونزه
حقیقه سولیه نه بر فرد. فقط از فرد اخوانی قبل آید با لکن کندنه سولیه ده بر بر دقت

بر مسلمانان قلبه کی منات و مسکینه بر در نوایه مزار .

بوصورت جماعت اسلامیه که فوق فردن کثرتی و وجدانه اسلامیه که فواید تشابه .
 و جسم جماعت موجود و فواید آینه فردن بود و اجتماع بی رویای و طایفای تولد او بود . کلمه جسم جماعت
 ضعیف او در بعضی زمانه بود و بعد از طایفه زور و علم هنوز با فضل جماعت بود که بود و ناساها بر
 قوتی بر وجدانه صاحب اولی برنده دنیای طریقه بود بر روح کلی جماعت اولی در یک او ریخته بالذات
 بر تأیید الهیه باشد صورتی قابل انتقام اولیانه بر صورت . و بر مقام مقام انبیاء و بالخاصه مقام خاتم الانبیاء .
 فی الواقع جناب الله در حق فاطمه زهرا و اولاد و عقبی حبیب کبریا سی محمد مصطفی صلی الله علیه و سلم
 اندیز که قلب رسالت نیاید بر روحی ایله بر سره و بر میثاقی او که وجدانه اجتماعیه ساد بر رفته
 تقریب بر سر . بنا بر معنی نام مفاسد « ایاک نعبد و ایاک نستعین » به بیلیه صادر و محدود
 عبدل ، فرجام ، خاتم الانبیاء اندیز . و اصل مقام عبودیت او که در . بوند ایمون « اشهد
 ان لا اله الا الله و اشهد ان محمدا عبده و رسوله » دستور ایمانی تشکیل ایر . او که سینه سی او بر
 انشاه بر سره ایر که فارحاده کی انفراد و مجرد و ناسا که کی تعبدی بر روح کلی تشکیل ایسه و وجدان .
 اجتماعیه بر سره مالک امام اولی و ایست جماعت اسلام بر سره تشکیل ایست . و هر چه در او که سینه انبیا
 ایله جدا استی او بر بیله جماعت اسلامیه در فردی که در ایسه در بر سره هیأت اجتماعیه بر سره عبودیت
 مجموعه بر سره بر سره . نه الله به باشد بر سره انشاه در عرصه استعانه ایست . چونکه جهان
 نمونه انسانی اولی در رشتی او تشکیل ایست ، بدین او نوز سینه جمیع که در کی یوتری قیامه کسراک
 جهانگیر سلطنتی در بره ، فیصله بر سره اندیز بر روح ایر . نوکستانه صحرانه کید و نوظهور
 جذاب ایره ، او را در قیام استا بر سره ، دیانه لره تر کورتی بر روح ایر .

نماز در فاطمه او فرکه بر سره « ایاک نعبد و ایاک نستعین » بر سره « ایاک اعبد و ایاک
 نستعین » بر سره نماز فاسد اولی . چونکه جناب الله فردی ساد و وجدانه فریسیه بر میثاق
 ایست بر سره و وجدانه اجتماعی ایر بر سره ایست بر سره نماز زده و وجدانی بر سره انبیا ایست بر سره .

بنامه برسانه «ایاک نعبد وایاک نستعین» در کتب توحید تأمل نموده است: «آنچه عبارت از اینست»
 در یکی از نامه کیمیا نشین ابرو: «و» آنچه سنده استغناء از اینست» در یکی از نامه کیمیا و دلالت ابرو: ؟
 یعنی بر سوزنده همانی جماعتی را فائز ساخته و در پیله ملک برافش او غری دوستی و در پیله ملک برافش
 بر پیله بر جماعت عبودیت حاضر و بالفعل موجود است و کفایت اید به یی. در کتب موجود در ادب جماعتی فوّه
 جماعتی، اللهم مدد کنی رضی عنکم ایامی هر حاله او نموده است. بر مابقی اشارت ایامی مفسر به بود که
 بر ضمیر اینی او فریاد کیمیا اید بر اینده کی عطفه مدد کنی و یا نور جماعت حاضر و یا نور بتونه مومنین
 را جمع و در بر.

«ایاک نعبد وایاک نستعین» اللهم توحید بر پیله و هم توحید عبودیت و دلالت اینکده در.
 توحید بر بیت اللهم و عدت زانیه و حقیقه سنی اعتراف و قبول. توحید عبودیت در بر ساید و در دست.
 اجتماع نشین ایامی بر اشارت ابرو. و بنامه توحید بر پیله فائز به ایامی بری «لا اله الا الله»
 توحید غیاثی تثبیت و تفسیر اید و عدت حقیقه. توحید عبودیت در و عدت ترکیب و اضافیه به استوار
 ابرو. بر آید «اللهم سنده استغناء عبود او را ریفه شهادت و بر شهادت عمل ایامی توحید ابرو» و به
 «شهادان لا اله الا انت» توحید شهودی توحید ابرو. سنده فرزند و بر کسی اجتماعی خطاب و توحید
 ایامی مفاسی دارد. بر پیله جمعیتی فرزند. فردی جمعیت و اندراج اندر رده و هم السویه و وظیفه
 توزیع اینکده که بوزن و حقیقت فرزند الفا یا لکن به حاصل زده نام مفاسید اجتماعی محقق اید. بود
 عموم استغنائی و یا کل افراد را بنید. و فرموده صیه افاده اید. در یکی معناد فردی الفا و یا لکن
 حقیقت اجتماعی یا مبتدا اید و وظیفه را حد اجتماعی به توحید اینکده در که بود که عموم شمولی و یا استغنائی
 یا نور کل مجموعی را بنید و فرموده کفای افاده اید. و بالارده اکلا یفین و سواره فرزند که در یک جز
 معناد فردی الفا و لکن به صیه هر برین بر پیله یا اید و به فرموده صیه مفاسی که در تفسیر در. بنامه
 جماعت «شهادان لا اله الا انت» توحید شهودی، فردی «شهادان لا اله الا انت»
 توحید شهودی برین معانی اولی و بعد. و بر مرتبه مرتبه توحید اکلا. حال بود که فائز و بر پیله

سر نیزه بولند یعنی ده کور مشرک. بوندک اجماعی فائزده اول یعنی کبی ربه اسودک بوند نفوسنده بالکشف
 مبدأ اولسه و مفتاح ایمانه و عباده ابدی وجود. غیب ایلده شهور بینه کی «اشهدان لا اله الا الله»
 توحید و بیک سارده «لا اله الا الله» توحید غیبی فرمه عیبه قیله ربه «اشهدان لا اله الا الله»
 توحید شهوری فرمه کفایه بایانه. بومورده اسوده هم نردن و هم جماعتک و عبانی توحید داردر.
 و برتر متقابلاً بیکدیگر کفایه. نصایات اجتماعی و عبانند اوله سوله طور سوله مرتبه توحید اکل
 اولده «اشهدان لا اله الا الله» توحید شهوری بایانه و عبانند اکل اصل اولده اوله بقدر. ایسته
 «ایاک نعبد و ایاک نستعین» بویله تفصیلکی تفسیه ایدیه بر توحید محفدر. و بوند انواع شرک
 یعنی نفی ایدیه بر جواب در داردر. امام محمد بن رازد بوراره سوتخمی بایانه: «شرک
 بولون بولکدر. چونکه الله تعالی قایسی ارعایه و ب طور قوری شرک و یا جسم و یا غیر جسم اوله
 شرک جسمانی یا اجسام سفلیه دند. و یا اجسام علویه دند. اجسام سفلیه دند شرک اتحاد ایدیه یا بسط
 جسمی و یا مرکب جسمی الشدر. مرکب جسم. سوابقه دند برید. یعنی معارنده و یا باناتند
 و یا جبراناتند. و یا بوسایانه بالفامه الشدرند. اجسام سفلیه دند شرک اتحاد ایدیه اصنام. سدا
 لک صافی عیبه بر آغهی معبود بایانه. حیوانیه شرک اتحاد ایدیه سدا اولوز. بوزاغی کبی بر حیوانی
 معبود صایار. طایار. انسانیه شرک اتحاد ایدیه شد بر فرموده. بر نوردی یا علی. الله
 طایاندر و یا نور عزیر اللهک اوغلی. سبج اللهک اوغلی دیندر. اجسام بسطیه دند شرک اتحاد ایدیه
 شد آنکه طایانه مجوسد کید. اجسام علویه دند شرک اتحاد ایدیه کونسه. ادر سار بید بر مرکب
 کواکبه طایانه و سعادت و خوشی ایدیه صابیه و اکثر بجهند. اجسامک غیر بسطیه شرک اتحاد
 ایدیه کایجه. بوندده قسم نسجه. جسمی در عالمی نور بظلمت ربه ایلکی یا آیدانددر. بوند مانویه یعنی
 مانی نه نصیه بولنانددر. تنویه که بوند نفوز معنویه بکسکه شدر. جسمی سدا اولوز ایدیه
 و لک ایلیمک ایدیه در معنی داردر. و انواع عالمیه هر یک روحی و اولاده بر روح
 داردر در بر. و بوندده بر طاقم صولر. مثالیه ربه اولزه بقدر ایدیه. بوندده عبده سدا اولوز دیند.

بود بر عهد و پیمان باید که بر نفس انور، اندر نماز اجرای احاطه کبریا

ایچون ده :

[اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ • صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ
غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ] دعا است با سند بخور . بر طلب دعا استغاثه
اهم و اصل بر صورت تفسیر سید باید . چون مستقیم و فقه نفس الیه که بر طلب زده و نه
صورت با سند بخور و دو صورت لازم ظهور . ایسته بر امینا مزه جواب اول و دوم بر دعا و یا نا تفسیر
بیر و شد . در صورت « اهدنا ، مستقیم » ده برده « ایاک نعبد » ایله برابر الحمد و مندرج
اولی فقه بتو فاعلم که بر « الحمد » جمله نام منک انکافی اولوب ساره باشد که لایات بحر سید
کلام و احسانه بر « الحمد » سوره سی نشین آید . و بوند بخور اولی ایکی وقف ، نام و طاهر
اولی برابر لازم ظهور .

« اهد » هدایت صمد زده امر صید . بر صیفه ایم بر قاریه آشنایی ، بر بوند که کوچه
جزاً وقوع بر لایه طلب فاعل ، آشنایی بر قاریه یا سید طهر دعا ، ساد و ساد و به یا سید
التماس و نیاز . هدایت ، مطلوب ایصال آید به شیه لطف و لطافت دلالت ایتمک که بولی ساره
کوستر بوبر ملک و یا بوند کوثر بوبر ملک و معنی زبانه قدر کوثر بوبر ملک صورت زده بر به تحفه آید و بید
اولی دلالت غیر موصود و یا ارشاد ، ایچنی به دلالت موصود و یا توفیق تعبیر انور . بر دلالت لطف
مراد ، غنم و شت مقابل اولاده رفیع و سلیمت . لطافت مراد و ایچ لک . هدایت ،
مطلوب فیه موصود . متلاخر زده بول کوستر ملک ، بهر لک ایتمک هدایت رینان « فاهد و هجر
الی صراط الحیج » آینه اورینی کبی شده استعمالی نه کم و تقریبه کبی بر نکته به بار مجاز اولور .
دیله که هدایت هر مطلوبه مع الاطوار بهر لک ایتمک که ارشاد کبی فایده غیر کفینده لطف
و لطافت بر لسانه بر بهر لک . بنار عبیه « اهدنا » مذک مألوفه ان موافق تعبیر لاف زده معروف
اورینی کبی « بزه هدایت ات » دیکر . کوستر دینجه کوثر ملک فالیه ، کوثر دینجه لطافت فالیه .

و هیچ بری نام صفای افاده ایتمز و لسانمزه بویید معروف بر کلمه نیک برین برهمه مال بر کلمه تو میغه جایستیم
نقصه بیانه صفای توری بر تعصب اولور .

الله تعالی نیک هدایتی . فصوصی اعتباریه قابل عذر و امضاء اولادین کبی انواعی اعتباریه دره و ذکر
بر نیکه برابر اجناس شری ایله منحصراً مدو عظمه اولنه بلیله :

۱ — روحانی و یا جسمانی نوت افاده سی که انسانک مصالحی اقامه بسبب اولاده حواس الطاهره
و باطنه سی ، نوره عقلیه داره اریستی و معنی افعال طبیعی و حیوانیه سنک مدورینه سبب اولاده قوای طبیعییه
و حیوانیه سی احسانه داره انیمک ، اراده رله مرادری توفیه ایلدک کبی .

۲ — هر چه بللی . صدق ایفساری نوره ایندیرنه دلائل نصب و اقامه انیمک « فهدینا
النجین » ، « و اما تخود فهدیناهم فاستجبوا العمی علی الهدی » ایندیرنه کی هدایت بر قیلدیرنه .
۳ — ارسال رس و انزال کتب ایله هدایت که « وجعلناهم ائمة یمهدون بامرنا »

قول اریسنده هدایت ده رار بر اولدینگی کبی « ان هذا القرآن یمهدی للتی هی اقوم » ایندیرنه ده بر اولدیرنه .
۴ — وحی و یا الهام و یا رؤیای صادقه کبی نوره العاده طریقلره قبلده سارری کشف

ایر بر اولدک و استیابی مفیفته اولدقوی کبی کوسر بر اولدک که بوک هدایت خاصه دینیه . میوته بالخاصه اخبار
و اولیایه رافع اولور . بوندک بچون عموم نقطه نظر نه بوندک طریقلری نوره نوره العاده دیرنه . مع یانه

هکسک دلو جزئی اولسون بوندک بر معصم رید یوره رکدر . سوندک که مرتبه یقینه بر کسه دین ، بونز انفسی
و آفاقی ، تکوینی و تنزیهی اولوره اولدیرنه وحی تخیل اولنه بلیله . فرآنده هدایت کلمه سی قوید اولدینگی

زمانه بوندک هکسی مراد اولنه بلیله عینی مقایسه کوره آکلاسره اقتضا ایرنه . هدایت مقول کانیسه
h « الی » ایله بعضاً ده بوراره اولدینگی کبی بالذات تعبدیه ایرنه . بونی واسطه نیک غزیه حذوق اربطاً

تعبدیه بلیله سرعت تقدیه قیلدیرنه صاییده اولدیرنه وارر که بو تقدیر ده اصلی « اهدنا الی الصراط
المستقیم » و یا « للصراط المستقیم » دیمک اولور . بوندک لازمی و مطابقی اهدا درنه .

فقدی ده هم هدایت و هم اهدا و یاربینه کلیر . الفتنانک ضدن ضلوع ، بتونه فسانده هدایتک

صدورده اخذ دارد. صدورده بولنازك هدايت ايسته سي اصل هدايتك معلومني ايسته ملك هدايتك
بولنازك هدايت ايسته سي ده ثبات و يا زياده مرتبه ايسته ملك اولور. حال بورك «اياك نعبده»
ريده خورده اصل هدايت واردر.

هدايتك انجني مفعولي يعني مفعول اليهي اولور «الضراط» لام عدايم «صراطك
= سنك صراطك» تركيب افانيسك معناسي افاده ايد. و طوفريده طوفريده حقل طريفه
صادره اولور. كلمه جنس ايدره هنوز مخصوصيني معلوم اولماقده باريه على الاطلاق جنسي معلوم
بولنايه جاده معناسي افاده ايد. و بالااستفاده طريفه حقله نظير اولور كه صراط لغته جاده
مشراه يعني ايشك بويوك بول ديك اولوب اصلي «صراط» در. و جمهورك لغتي بودر.
ايه كشيده قبل و يعقوبده رويس راياننده ده بويه سببه الـ صراط، صراط اوغور،
نقطه رانك تفخيمي و «طا» نك اطباقنده درويي سنك صاده قبيله صراط رها سايي رها
فصيحه كه قريبك لغتي ده بودر. و اما ده يعني مصحف عثمانه بويه يازنده. و عتره ده ديكر
فراشته ده بودر. انجونه عتره فراقنده «صاده» و «طا» قوفوسي ديرديرك باسنام بايليكي
بودر قيس لغتي در. (ابومعانه). جاده معناسه صراط كلمه سي سائنده سنممل رطدر. انجونه عتره
اوچور و سريك اوزنده هر كس كيمكه بچور اوله جنسي قيلمده انجه و قيلمده كسيه انجني بوقوشلي
دورلي بر كوردي كچي تصور اولنايه و زما ن تفسيرنجه ناس بر خط صواني ايله قابل افهام اولانه برفت
جاده سنك اسم رئيس اولور و معروفدر. و بوراده بوراده بريايماء واردر. جنسي عتره عتره
بومعني ايه تفسيرده نقل ايدنده. كلمه بوراده اصل راد باستفاده تمثيليه ايله طريفه حق
دست اسلام اولديني مفسر به گرام بيايه ايد و كمشدر. لغت عربيه على الاطلاق بوله طريفه،
ايشك بوله سبيل، ايشك، طوفري، بويوك و آهيس بوله او صافنده بريك برونه كوره.
جاده، صراط، شاعر، شريع ربيليه و بوسيله بو صراط كلمه سنك شريعت كلمه سي افهام ايدو
ارنوتولا ايدر.

مستقیم، هیچ بریده پس و اگر یک بولونیه دوم روز و طوس طوغری دیگر، صراط دخی
 جهنده طوغری به ده انبی یوقوشی بولنه بیه جکند، روزنک معناسی ده کلامس ایمون مستقیم دخی
 اید نقید اولونش، بوسیدله رکه بونی مستوی اید نقید اید، شومال و طوغری کلامس ثانیاً مستقیم
 طوغری به جقد، فی الواقع لاسانزده طوغری کلامس مستقیم، صوره، صادره معنایه دخی قوللا بیلر.
 قرآنی اکلامس ایندکه انفاظک و ترکیبک بولنه اینجه لکرینی کوز قلمس لازم.
 بدوخت قرآنی کلام معناسنده بری ده حقیقتلری ان فاعله و جهنده کوسنبرکله فطوط و فیه شی
 متنوع نقاط بیانه اینده بولنه اینجه لکریله طویلا سید، دجوه بیانه طبیعت نقطه نظر به لاف
 اوله آلتی و جی امنوا ایندکی اصول معلوم، ایمانی و غیره فاعلی اولان دجوه بدوخت اید فاعل اظهار
 اولیانه از راقبله اکلامس سید، بولنا سیدله بوراده بر سنو کلامی عرصه اید لم شوبه که، تضار
 مساعده اسرار دینه فاض اولده جاصلک نظر نه در، حکمت و تضار بوند، حکیم مطلق
 لهما اختیار نه به حکمت رجه دارد، کریم اید و زانده بر رجه، فقط اراده حکیم وجودی
 تحت تأثیر نه اولیه رجه به حکمتی ده تفصیه اید، بنا علیه حکیم اولیه فاعل مختار کلام و کلمات
 مخصوصین صیغه حکمت مشد با اختیار از اولی جفنده مشروط بر رجه بوب ده صراط دیمسی
 سنوی دیم بوب ده مستقیم دیمسی، رأساً در شونزله جک و معنای او کاکوره تصور اولنه
 به حکمتی دخی تفصیه اید، قرآن اید بر کتاب حکیم، "تنزیل الکتاب من الله العزيز الحكيم"
 بوندک اینجه اول کلام لک مفهومی اینجه تثبیت اید، ثانیاً مفعول نه لفظاً و بامناً مفعول
 اولیه جکی کلمات و معنای اید مضای اید، ثالثاً طرز ترکیب دخی، سیاه و سیاه دخی
 مفعول اید، رابعاً بونزده اصول معنای را اید تر بیانی نمید اید لازم، معنای
 مرادک تعینده دخی ایکی حیثیت دارد، برسی کلام کلام اصلنده و با معنایه کی مفهومی
 دیگر ده اولرک واقعده کی متساوی، ماصد فیرید که تعمیم تخصیص، اطلاق، نقید کیم
 خصوصیات برایمسی آسانده جرایده اید، واستنباط احکام ده بونزک همین بویکده.

تفسیریه باندین زمانه « الصراط المستقیم » ده مراد نه اولدنی مقصد شور و اینک
کوروزنه : صراط الله ، طریقه صوم ، سبیل مقصد ، کتاب الله ، ایمانه و توحید ایمانه ، اسلام
و شریعت اسلام ، پیغمبر بزرگ و اعظم اصحابک طریقی ، سنه ، طریقه سنت و جماعت ، طریقه
جسمانم ، نهایت بونری تمیض ایریه محققینک طریقه دلت اسلام تفسیری .

شده سندی برابر اسلامه و اصحابه قدر کیده بوشوع افاده لر « لایم » ک عمره
و یا جنسی مدینه لریه نقلاً بر قسم مفهوم و آنریسی ماصوده اولد روزه و در اندایه بیانده .
جسمانم استنشا ایریه او بر روی واقعه عینه مدلولک او مافنده بر طیه افاده سندیه با شفه
برشی اولد قری ماله مفهوم ایریه ماصوده فرقنی بایه بند بونر و نه قدر افتد لریه روزه بایر لر .
فی الواقع محققینک طریقه صوم دلت اسلام فذلک سی ره برایکی حیثیه نفسیه در . طریقه مفهوم
دلت اسلام ماصودر . برایکی زرقه بالذات نفس فرانه جنبه انجوره صراط ایکی دغه ذکر ایر لدر .
« صراط الذین » الصراطیه بر لدر . بر لکل و یا بعضه اولد بایر . و کلامه فصوله داره اصل
بر لم توجهدر . بدل نه ره کلیاً مذکور و مطرح اولد ره بونفکوردن بر حیثیت فقه صوم
تمهید ایر . و بونر نه هر بر لدر فضا شرح و بیانه و فضا تأکیدی اکر برانه بر قوت معنی حاصل اولور .
بوربد و ایسه صراط مستقیمک هم ذاتی هم معنی شرح و توضیح ایریه قدر وار در که نجیسی صراط
مضاف الیه اولد « الذین انعمت علیهم » اسم موصول و صومسی ، انجیسی بونصولک معنی
اولد « غیر المغضوب علیهم » او یونجیسی ره بولا مطلق اولد « ولا الضالین » فیدر بر .

ایسته « الصراط المستقیم » ده مراد اولد معنی دما صوم ، بونرک نصایات مجروری
مدینه ایر لدر صومره تعبیه ایره مکر . بونرک انجوده اولد کنده کی مفهومی نسبت ایته اعتبار
دارد . وضع لغت اعتباریه بونفهوم ، مستقیم مجاده رباع اولدنی کوروش . فقط بونفهوم
بزه اولد واقعه بر لدر دیکیز بر محسوس کوسندیر . حال بوکه صوم کلام استعانه مذک و معنایه بانی
ایر . بوایه غیر محسوس بر معنادر . بنا علیه بونرینه قطعیه ایریه بونرک بونرک بونرک بونرک و هیچ

اولاً از سه معنوی بولیده اساس بر بجا نه میبرد. و درها آیه فهمی بر استعاره تمثیلیه در. اولاً:
سوی دیگر کجی مسوالتیه ایشک، بر بول، واضح، روز، طوغری بر بول تصور ایه بیورنه
دبونی هیاتیه زلفنه ده افند ایه بیورنه.

ثانیاً بزم نماید تزنك، افکار و حرکات تزنك جریانه بر اساس نشانی ایزك بزی طوغری
رسد منتد فیزی را در بزمه کونوره و جک عملی، عملی، واضح و شمولی و معنی تزلزل و ضعی اولون
بر فانونه معنی تصور ایه بیورنه، بولی ده هیاتیه و جریانه آیه بیورنه.

ثالثاً بر معنوی هیاتی و ضوع و ایمان ایه آکلانویه همچون اولی محسوس هیاتیه موضوع
اولاده صراط مستقیم لفظی استعاره ایدوب ذکر ایدیکم تریه به استناداً بوزنه قولی بیورنه،
و «اهدنا» ایدیه ده بولک بر تشریح ایه بیورنه. بر صورتی بر مفهومك عملی معنی تزلزل
و ضعی اولوب و مطلوب غیره عقیده کونوره و باطل اولیانه معنوی بول اولی بزمه موفقیتک طریق
تفسیری صراط مستقیم مفهوم ایه معنای را در بی بیانه اولی بی آکلانویه. شوی ده مامقنی
بوللم: یعنی طریق معنی اطمینان از اولاده هر طریق، مطلوب اولاده طریق مستقیم را خواهیم؟
برای ای جای نقد را از معنیه بهامد. اولاً «نستقیمه» ده ایتک لغز معنوت الیه اولیور.
دسوره نظم بزمه ابتداء معنوت الیه نیک اهم و اقدسنی طلب ایزم و تفسیه ایه بیورنه. بوزنه ده معنوم
معنوت الیه بی استجداب ایدیه بر طریق و اضم هیات طبعی، استعاره رنك اهم و اقدس اولاد هیات
اهماده ایتک ده معنوتك اهم و اقدس اولی بی آکلانویه. حال بولک طریق مفک بزمه معنویانه
بر معنوت معنیه ده بر معنوتك اقدم و اهمی اولاده همانیسی در؟ بر ای ای جای اولیور.
ثانیاً هدایت غیره مصروف اولیور و مجاب معنای عابد طریق معنیه بزمه شتار لاف بوقمید؟
طوغری و اردر. بوزنه اولاسیدی شده بول بولنه مان، بهیج برشی با پیلد مازدی. کره هر طریق
زائده غیر بزمه. و اولادک وضع اصلیدی حمت الیه نیک تجلیسی کونونه مکر. فقط عالمه مخلوقنا
فصوصینه افانتک نفع و ضرر، غیر و شر بهیج بر غایب تصور اولی نماز که اولادک بر طریق معنی بولونما سیه

بزرگ هر برسی بحیثیه ده عقل برستی ، بر قانونی دارد . اولاً سبک اید به طوفانی غایب کید .
 منی درینم بیدار که بزرگ هسی ده الله تعالی که کونورور . کله برسی رخسانه کونورور ، بری ده
 فضیله کونورور . بنا و علیه طریقه ص . هر تعالونک رخسانه کونورور طریقه ربیه نفسیه اید که
 بوراده مطالب اولیه لازم کلید . فی الواقع « الصراط المستقیم » نظم جلیلی بزه مع اولیه
 طریقه ص مفهومی ده ها افص ده ها واضح بر معنی تفسیه اید . ایسته بونه بوار طریقی ازاله
 بحیثیه بزرگ تزییل مفهومی متعادل نفسیه و یا تحفیل اولونسه و ریه سبک بر مدنام
 اید تعریفه نظمیه بر صورت افراغ اید بحیثیه « صراط الذین ... » یا ... بویشد .
 بوزده اول هر مطلبه ص تعالونک بر طریقه مستقیم بوند یعنی کونورور و « الهنا ، اونی
 طلب انیم منی تفسیه اید . و بر صورتی هم راندم معرفت ده ابتدا اونی طریقه مستقیم هدایت
 آکونورور . فی الواقع الله تعالی رب العالمیه اولی فنده عالمک هینده اولک قانون جباریدر .
 قانونر ه و اضطررینه ده موضوعیه ، متعلقیه نسبت اولور . شد حصول قانونی واضعنه
 نسبت اولی یعنی کبی معارف قانونی ده موضوعیه ، محمولیه نسبت . طبیعت رضی ص قانونرینک
 محمولی اولیه اعتباریه بزرگ اراده قانوننده مایه سنه قوانیه طبیعیه نامی رضی و ریه . کله صیه
 واضع ص الله تعالی اولی فنده بونور قوانیه ص رشت الهیه دیک البه ده طریقه بر . بوقانونی
 بیکه علم رضیه دیند بکی کبی اولونک حیده کونور غریبه ده ریه ، ملت ، شریعت المله و اولور .
 وضع الهی قانونه ص غایب جنده ریه آراسه باله . و بونقده برابر قانونه ص ده ریه دکل در .
 شد جینه قوتی بر طایفه صقانک اولی بر قانونه ص در . هر تعالونک مخصوص بر اراده سی مانع
 اولانسه اولور سونی کندیه صقانه اولور . فقط امتحان ایتک بر ریه دکلدر ، صیاند .
 شد در ، کندی ملک اولیانه بنا و حق تحریب در . بونک کبی انلرک افعالنده تعالیه انسه اولک
 بر جنت حیدر با شایه نظمیه اولی بعضی بر قانونه ص دارد . غیر جرسیده نظمیه اولی یعنی قانونه ص
 ریه . شریعتیه نظمیه اولی یعنی قانونه ص ، هدف ریه در . ایکی جهنده ده قانونه صقه نظمیه

اولونمیا به فعل سر و باطلد.

همانی هر قانونه صریح بر وضع الهی اولدیفنده مستقیمدر. وضع بزرگ اولده قانونه علم
 نه دینه بهیج بی اولدماذر. بونز علم نقطه نظر نه باطل، دینه نقطه نظر نه سرتکابیل ایردر.
 وغیر مستقیمدر. بوندکیمجوده بون مضمی کرن علامه و کرن دینه قانونه وضع ایتمک دکل مقلد
 قانونی آرا یوب بولور و کشف و اظهار ایتمکدر. آرشیمه سوانه مابعات قانونی، قانون مزیه
 قانونی، آرسطو، تافیه قانونی وضع ایندیر دیک و دغری اولار یغی کی ابوحنیفه مفسر تر در
 قیاس فقهی قانونی وضع ایندی دیک طوغری دکلدر. بونز اولون وضع اولسین اکر دبالون
 اولور روی. طوغری اولون قانونه مقلد کشفه نظر اوللر نه ناسیدر. بوندکیمجوده علماء
 موجب دکل کاشف و نظر در. زیرا قانونه مقلد مضمی اولون در و واردر. «الصراط
 المستقیم» ایسه واضح معناسی دخی نظمه ایندیکنده بونز اظهاره رسید اولدیه و واضح دایتمک
 بر طریقه اساسی افهام ایریر و قانونه صریح اولیانه، معنوت الیه الیه بهیج علمه سی بولونمیان
 اکر بونکر بولونک لیسندک اعتدال ایندیر دیک کی هدایت ده فیه و مردف اولدیفنده طوغریه
 طوغری سره کونور مکره صریح اولده قانونه دخی اعتدال ایلمه اولور. فقط بومون اعتدال
 بر قیاسیت آراسه لازم کلیر؟ چونکه سرده اعتدال ایندیر ماکیمون اولی لایحه و طایفه ده بر
 غیردر. بیدانی بیام به اوزنه فصل ماقبیلر. بنامجه هدایت کلمه سنده کی غیرت معناسی، صراط
 طریقه صریح مفسر سنده سر قانونه دیک علم اولده طرر و افراجهی دکل بلکه غیر قانونی ادا اولدیه
 مثبت در قانونی نواهی اولدیه مضمی بر جیشده نقیب ایتمکی ایجاب ایره کلدر. ایسته عقیده
 برل فریقلمه «صراط الذین انعمت علیهم غیر المغضوب علیهم ولا الضالین» ابتدای بونمضی
 مثبت جیشلرد ده ابراز ایریر. دیک که «الصراط المستقیم» لازم عهد ایله دینه مقلد قلمیدر.
 مابعدی ده بوندکیمجوده.

انعام، نعمت و یرمک، نعمتی ایصال ایتمکدر. اصلده مستدیر. کلمه تفصیل معناسی

نعمه ابر منعم عامرینی و نعمت استعدادی ابناء اجموده « علی » ابر صله لوبه . نعمت اصلنده
 انسانک تندر از ایندکی حالت ، یعنی حالت مندر که حفظ سعادت دیگر . برونه آنه روه برونه
 سبب اولاده شیده اطلوه اولونش . اصلی بوشافان در یک اولاده نعمت ابر عمده دارور .
 عربی اولکی صفاده دها زیاده فتح ابر نعمت فویدونیلر . نه کیم « که ذی نفعه لافعه له » دینامش .
 یعنی بجه نعمت صاحبی دار در که نفسی یوقر . مثلا املکی دارور بیمن . بر سه طاری بولم مان .
 انعام الهی اصل برونه در . الله تعالی انک نعمندی ابر صایله مان « وان تعدوا نعمة الله
 لا تحصوها » . فقط باشیجه دنیوی و اخروی اولور اوزره ایکی شعبه مدخله اولنه بیلر .
 نعم دنیوی ایکی قسم . دخی کبی . دخی یار و دخی دیا جسماندر . تعبیه آفرله با معنوی و با
 مادی . روحانی اولور نفخ روح ، اثر اوله عقل و زکا و برونه تابع اولاده فهم ، فکر ، ظهور ،
 سلامت و جلدان کبی ، جسمانی اولور بدنه و اجزیه بدن و برونه کی قوای عصبیه و عضلیه و حسیه
 و سایر قوای مادی . حالات و هیأت حاصله بدنی و جسمانی شید . کبی اولور دنیوی زائره
 تصفیه ، علم و معرفت ، اخلاص و سببه و سلطات نافله ابر تحلیله ایدک ، بدنی هیأت دنیوی و شمال
 ابر تزییه ایدک ، جاه یعنی مخرج و هیئت اجتماعی ، مال و ثروت قازانم کبی شیدور . نعم فزیه
 دنیاه واقع اولاده ازل و تقریطاری نعمت ایدک ضامن ابر در ملک و مدخله تقیه ابر
 برابر اعدای علینده ابر الابدان مفسور و استقارده مالک قیامور در که بوده دخی دکی ، روحانی
 و جسمانی بنقسم اولور . برونن عیسی بائی باشه و فی الحال مدخله ابر لدکدی زمانه شیده سز بر
 نعمت لیر . فقط اهر بر آینه و مابعدیه نسبتله مدخله ابر بجه ابر نعمت فله ابر لیه بر مود شیدن
 حقیقته نعمت و بدیهه یعنی ده محقق . بالعکس ابر الم و نعمت کور و نه بعضه مستند
 بالافره بون بر نعمت و سعادت و سببه اولدنی ده محقق . و صفاده مکرره جفانه نر آجی ابر
 جفانه مکرره کی صفاده اوقر طایر . بوسببه جید و حقیقی اولاده نعمت و سعادت عاقبتی ابر
 سالم اولورور . بنار علیه مطلوب اصلی ساره جم ابر نعمت رخص ، عاقبتله مدخله شیده نعمت ابر

لازم کلمه. اسلام کلمه سکه و معنی الهام اینست یعنی بر مبنای « غیر المغضوب علیهم ولا الضالین »
 وصفیه افاده ایه بیورد. بر صورتی « انعمت علیهم » ده نعمت و انعام عموم استنداره ایه فقط انعام
 اولی است و بر این مضموناً اطمینان هر دو نعمت محتمل و سائل اولی به جمله متداولی تخصیص اولی و ثانی
 اعمون غلب و ضلالت در سلاست قیدیه تفسیر ایه و تمام مفاسد نعمت افاده ایه است که بوده
 نعمت فردیه و اولی و سبب اولی و دومی، جسمانی، جسمانی نعمت دنیوی و دیگر. بزرگ بانی و
 همه حیات، همه حیات، ایمان، سلاست و جلاله، همه افکاره، صدور اجتماعی، علم نافع،
 عمل صالح و... سبب سلاست و حیات، حقوق مالکیت دین تعریف اولی [کشف پردی] که
 بوندی فردی حقوقه باشد سکه مالک اولی دینک اولی و سبب و رفیق. اصل حقوقه ایه وضع
 الیه. بنا بر عمده هر هائی بر فرد و وضع الیه اولی و حقوقی کند و فاسی منظم و تفسیر به دیگر بر
 وضع فردی ایه تبدیل، تفسیر دینا صرفه محکوم اولی بیورد و آرنه باینکه الله قولی و کلام و اونه
 بر همه اسارت دارد. و آرنه اونه و حیات و فانی همه حق ایه ایمان دین سوند بوند کف
 و اراده سبب تا بعد. بنا بر عمده همه تعالی و طایفه ایه کیم ده حقوق مالکیت معنای همه حیات فردی
 اتمک تناقضه در دینی که همه تعالی و باشد سبب قول اولی و ده حیات فردی اتمک اطمینان در.
 و بوند اعموره ضمایه حیات باینکه الله عبودیت در. و سبب مستقیمه سبب بر عبودیت و اتمک غایه
 دنیوی ده نعمت غلظت اولی و بر همه حیات. بوند بانی ده نعمت و همه حیات، نعمت کیم دین باز
 ایست بر آیه اصول نعم در. بزرگ سبب ده معنویت و هدایت الیه در. ایست سبب طریقه ده بر
 معنویت طریقه مستقیم. و ایست نعمت اسلام بر طریقه مستقیم در.

« انعمت علیهم » ده ایکی وجه ممکن. بر بی بر وجه بالا هیچ بر مضمون کوز تمیز است
 « فعلت الانعام » علی الاضطرار فعل انعام ایتدک، یعنی از فرد مسودت دینک مفاسی، دگر و
 « انعمت به علیهم » کبی مفعول به بر ضمیمه تقدیر اتمک. صاحب کسان اولی، ایه بر طریقه
 اکتیمی و ترجیح اتمک در. هنر در سلاست اعتباریه او کیم اولی و بلیغ و نقطه بر کتاب ما هستند و...

بر سببه نعلك مقتفاس اولاده ايجاسي ظاهره . آنجه ايه جري طبري بو مفعولي « اياك نعبد
واياك نستعين ، قرينه سید طاعت و عبادت ارجاع ايرك » سه اذنه طاعت و عبادتي انعام ايرك
مورنده كوسترند . فهم عاجزانه كوره بو تقديره ضمير صراط ارجاع ايه « سه اذنه طاعت و عبادتي
انعام ايرك » معناسي و بر يك ده ظاهره . وان طوغي بوري اده ضمير تقدير ايجاسي به انعام
فعل مطلق انعام صراط ، يعني « نعمت » ي « نعمت به » ده كناية بانه نعمت . و علم معانيه
علوم اولاده مفعول مخصوصه تعلقه كناية اسلوب بوري اده يك بايند . و بونده انعام صراط
انعام مطلقه و حق انعام كل مشابه اولدني اكله سيب . بونده جلب رقت اوج نقطه وارده .
اولا ، بالذات طربه و صراط ايه هم نعم اولاده بر نعمت مطلق اولدني اكله سيب . ثانيا ، انعام صراط
ايه نعمت اولدني اكله سيب . ثالثا ، اذنه امانه قلنا به بو صراط كندي و مفعول اولدني و وضع .
و انعام الهي اولدني و بوندي صراط الهي نظريت و سلوكي اعتباريه بولندي باني اكله سيب . و بواضا
ايده الله رمضان اولاده و طوغي نعم و مسونت الهيه ي كوتوره صراط مستقيم اطلبان ايد .
في الواقع نعمت طربه علم نموده . چونكه هائي بر نعلك طريقه ، فانوته نائل اولور ،
اونعه بر كره دكل ، نائل اولدي اناج ايد . علوم و فنونك ايجاسي ده بونده . برينده اولدني
بر اعانه بيه مقلد رانما اولدني اكله سيب ، بر طربه ، بر سبب ايه ملك آسانده نه فزده وارده ؟
جناب الله ده « بار ب با اعانه ايت ده فدايه نعمتي ويره » ريه دعا و استعاذه ده بولوننده بيل
كوهيون بر طلب اولور . حق « هر نعمتي ويره » ديك بيله بويده . چونكه بوردعا قبول اولمقلد ايمقلد
هر زمانه دوام و استمرار تا بيه ايله اولان . فقط « فدايه نعمتك طريق انعام ايت و ادر يقده
بناي نصيب ايه » ريه طلب و تحريده بولوننده بيله اولورده بوردعا قبول اولدني زمانه اونعت بر كره
دكل بيله كره و انما ايه ايله اولور . طريقك اكله بويده ده مسونت الهيه نعلك طربه و در ويره
بونك اكله قيصدي ده مستقيم اولاده طريقه . بو بولونجه طربه نعمتك قيصي بولور . طربه نعمت
بولونجه نعمتك قيصه مع الدوام ايريلير و بوراده ايتا بيه نعمت ويره ريموبورده ، اهدنا

الصراط المستقیم « دعاسید طوغری بول ایسته نه ناک تعلیم بورولسی بومضای نه کوزل تأیید
اید . فاتحه یه « تعلیم مسئله » اسمک و برلم سنده ده بوخته ناک بون برعه سی اولدیفنی خاطر لایق
حال بوکه بونعلو مخصوص مدافعه ایرلدیکی تقدیرده بومضای استیجاشک اولدیه و صراطک اینه
انعام الهی اولدیفنی حق قائم بقدر . بوجیه اولکی تقدیرده کی الملو نه نمتک بدافنی یه بونک
مادونده دیکدر . کره اوند صراطک غایبی نعمت ساطقه اولدیفنه فخر بر ایا واردر . و بو
معنی عوام ایچونه جازم لیدر . لکنه ابتدا کلامک سؤنده غایب مطلوبه ناک معونت الهیه اولدیفنی
اشکار و بوسنا بسته صراطک غایبی ده او درها طوغری بالذات الله تعالی اولور سباردر .
تونه نعم ده بولما سقندر . و ایسته اصل صراط مستقیم ، طریقه صوره بومضایه علم کبیر . چونکه
بر نعمتک بر طریق بلندی و سلوک ده ایچیرده یه بالذات معونت الهیه ، توفیق صوره بولونما سه برافع
ظهور ایدر . مطلوب حاصل اولان ده طالع بوجیه صوره دینلیر . بنار علیه هر شبیه اول بومعونت
و توفیق ابرمک ایچون تونه مطلبی اغوشنه آله ، بویوک ، آیه صوره ، طوغری ، دوز بویوک
ایسته ملک ضروریدر . بویوک « ایاک نعبد و ایاک نستعین » عسره ثبات ایل یوروده جلد
اولاده بر دینه دملندر . هر حقیقی و مطلبی اغوشنه آله بر دینه دملندر ، بر صراط مستقیم ایسته
ساده بر تصور و خیالده عبارت بر ایسته ملک ده دکلدر . بویوک ایه صوره و اوزر زده بوروش
اوسایه ده هر سارینه نائل اولش ، هم ده کمال سلامت و سعادت نائل اولسه اهل نعمت ، تاریخ بشر
انکار اولنیه صوره صورت ثبات و بویوک بر مطلوب آثار ساهده و تجربه ایل بالفعل کور و لسه بر اوضاع
و ایسته « اهدنا الصراط المستقیم » ده صوره « صراط الذین انعمت علیهم ،
ببورولسی بونی ده افنامه کوسنه مکدردر .

سحر بونک کیمل اولدیفنی آکلایه جاییسه لم . بونک لقیات مجموعی بزه غلامی
ایه کوسنه ییوره جک بر جماعت محدود و کلدر . ابتدا بسته ییوره بوآنه قدر یی دردی کلش
و تریه صوره ییورده افلا کمال ایتسه متوالاً منتسب و غیر محصور ذوات و جماعتدر .

بز بونری یا لکن « منعم علیهم - یعنی نعم الهیه یا اریسه اولاد » عنوانی لطیف و واصلیه ،
 اینتر دیه مدافعه ایرنه . و بوجنسک عالمه و موردیه بصح شبهه نمیز . بونقطه یقینیه .
 و مع اولادیه بونرک مدافعی طلب اینک ره بویقیه اید حرکت . فقط تفصیلاته و بوجنسک
 افراد و انواعه بر نمونه الهیه همچون خارجه تعییندیه کافیه : بونی نعمتک مفاسی تقدیرین
 نسبتده بر عمر زهنی اید مطالعه اید بییند . بونک همچون « الذین انعمت علیهم » ره ^{جنسی} بونقیف
 و با عمر زهنی محفوظه . جنس اولدیفه کوره « غیر المغضوب علیهم » بدل ، عمر زهنی اولدیفه
 کوره ده صفت اوله فیه هر . بنا علیه بونری ایداده عمر زهنی اید تصور ایدوب بواد صافی حائر
 بر جماعت مسوره اید جفت و اولدیفه اولادیه او نرک بولنه هدایت طلب اید جهنم و موفقه اولدیفه آید
 بزده اولدیه اولدیفه علم نمونه امتثال اولدیه بر زمره جماعت نشین ایدسه بولنه جفت . قرآن
 بوجنسده بر مروه جماعت کورنده بکرکه « ومن یطع الله والرسول فاولئک مع الذین انعم الله
 علیهم من النبیین والصدیقین والشهداء والصالحین وحسن اولئک رفیقاً » آیتی بر بابره
 ان جمعیته اولاده ایدره برید . یعنی نام مناسبه نعم علیهم اولاده سعاده حقیقه انبیا
 مدفیه ، شهداء ، صالحیه و بونره رفقه اولاده اصل ایمان . فقط بوایضاح ایدار اسلامه
 نظر اید . بزده کلمه : بر نمونه نکه بتوبه ایدامدنه عاری بر عمره حسی دارد که اولدیفه انبیا
 محمد مصطفی صلی الله علیه وسلم اید بزره اصحابه کراید . آرزو اید ایدینه بونرده تعلی اید نعمت رفیق
 سعادت رفیق و رفیق نکه بر مثالنی دها تاریخ بشر بوکونه قدر قیامتیه شد . تاریخ عمومی
 او فو یوز و بوکونه دیناره کی انوار ره بر اید جماعت نظر اید بکن ، باقیکن بونرک ایدینه مد
 بر حضرت عمر سید جنس نظری اولدیه جهک بصح بر مثال بولدیه جاکیکان ؟ بر طرفه فتوحات
 اکتزیه سرعیده شوه و غریه با یلیرکه دیگر طرفه نه بویه عدالت الهیه برین کوهی طولدیه بویه
 و بونرک ایدینه ذوقه حقه مستوره اولاده عمرل صیدنه کی با مالی بر کوملک عاملت کوزنه
 کسارک ، قیصرک تابع مستند نه مروه بوکسک بر مس استراج صایبوری . فقط دینانک

بونو جهی ایمیله یهیم برکونه شایر مایانه ، شایخی ضایع ایمیله حضرت فاروقه ذات بیخبر کونی
 فاروقینی غیب ایدر کی کور وندیکی زمان حضرت صدیقه بونو صدیقینه ابراز و بود ایدر کی
 و لکسی ایشار ایتسه و جماعتی کافی السابره صراط حمیده بورد و نشدی . رهها اول هجرت کوف
 مصاصبت بخبر ایدر کین لکلی سفارده مشرکون باصفینه اوغرا قدری زمانه حضرت صدیقه
 عزه و فتور عارصه اولسه ایلکه « لا تحزن ان الله معنا » دیه اونی تسلیه و تطمینه ایدر کی
 حضرت محمد اولسه ایدی . ایسته اوزماند بر عمر زلفی مالهینه اولده او جماعت سعوره بورد بیره
 اکل بر نمونه استال اولمه اوزره تعبیه ایتسه اولدیفنده بزه نظر « الذین انعمت علیهم » غایبی
 ایدر معلوم . بوندک ایمیله اسدوف و افندونده بر میوه نصیبه « صراط الذین انعمت علیهم »
 آتینی حضرت محمد و اصحاب کراشدک طریق سنی ایدر تفسیر ایتلدر . فقط مبدأ و شریک ایدر
 ایدر دیکلی زمانه بر معنار و نعم علیهم جفنده بر جماعت دیه عمر زلفی مالهینه اولسه اولور .
 « غیر المغضوب علیهم » الذیه نکه صفیده . واسدوده کی فصلت تقوانده نشا
 کومستدیر . عربجه ده صفت ایدر موصوف آراسته تعریف دیانتکجه جریسته ده رضی مطابقت شلدر .
 حال بود غیر کله سی العالم غیر الجاهل . حرکت غیر اسکوره طرزنده بر ضابطه مضاف اولدارتجه
 معرفتک انتساب ایدر به جایی کبی « الذیه » اسم موصولی ده معرفت اولدیفنده عمر زلفی معناسنه
 محمول اولدارتجه نکره ایدر توصیف اولنه مان . بنامیه بوندک صفت اولسی موصولک عمر زلفی معناسنه
 بر قرینه فیه لمره در . چونکه مغضوب علیهم و ضالیه و صفدینک علی الاولاده نعم علیهم و صفینه
 ضابطه اولسی جای نظر در . نعم علیهم کور و ندر ایمیله مبیقته محکوم غیب و یا ضال اولده نجه
 کیمه لره بولدر . و عالمه نعمت ایمیله یوزر کی کور و ندر بر میوه اشخاص و جماعت بولک شایر
 کومستدیر بیاید . بر اعتبار ایدر غیر صفی غیب و ضولی نفس ایدرک نعم علیهم بوزن ماعداسنه تحفیر
 ایدر بیاید و او عالمه نعم سکه ایدر شفعم اولدر بوزن ضابطه اولور لمره ده علی الاولاده شفعم اولدر
 بوزر رکدر . بنامیه انعام المذنبه مدافعه ایدر بیاید و الذیه ده بر صله ایدر منسأ و با عید فارسی ایدر

معرفه لما یلیا به غیر اولی صفت اولی مان . بکلمه بدل اولی بلیس . کشف و اولیاً قاضی و سائر
بود یعنی تجویز ایشاد در . فقط ابوالسعود تفسیر کرده بودی بحقیق و دانستند . میزنند بدل کلامی که
نسبت به مقصود اصلی اولی . بدل منه بالکلمه لاهل و سزاوار حاله اولی که برابر کلامی هدف
اولی و ده قائلان . اولی مانده غیر بدل ایسه صراحتاً مقصد اصلی نعمت و کمال غلبه و ضد اولی انتقام
اولی مانده مقصد . در صورتی که ششم علیهم ربکم اللہ غلبه و ضد اولی مانده سالم اولی مانده
ربکم اولی جفتی صاحب کشف تصریح داده اند . کرم دفع نعمت جلب مقصد اولی ایسه ده مقصد اصلی
ساده دفع نعمت و کمال اولی مانده سالم اولی مانده نعمت و مقصد . برای به بدل و کمال آنجمله مقصد
معنای اولی مانده . بنا بر علیه هدف کلام نعمت علیهم ده . و غلبه و ضد اولی یعنی اولی مانده
مقصود در . و ششم علیهم ربکم نعمت مطلقه ای غلبه و ضد اولی مانده جامع اولی مانده ربکم
اولی که اسلام ده بود . و فی الحقیقه اسلام ده کی تقوی بود . و ابوالسعود تماماً مقلید .
بنا بر علیه غیر ده صفت و الذیبه ده عهد زلفی معنای ده هر . مع یافیه نعمت مطلقه ده نعمت
و یا سوره یکری نعمت صراط . نعمت اسلام فضایل بلیس غیر بوند ضد کلامه معنای اولی
و بنا بر علیه تعریف کتاب ایسه اولی مانده جنب و یا عهد خارجی صورت ده صفت اولی مانده هر .
غلبه . نفس بر کلامه قائلینده اراده انتقام ای بهیجا بند که رضایت ضد به .
سائزده اولی مانده بر فرود ای مدت . ششم دفعی و بلیس . جناب الله نسبت ایلی کی زمان غلبه
انتقامات نفسانیه ده تجربه ایه مستر و غایب سنده استعمال ای بلیس ده اراده انتقام و یا
انزال عقوبت معنای سار اولی مانده . بوده بهیجا بند لازمه . یعنی غلبه علی اللہ
رحمتی ضدی و کلامه . متد کلامه غلبه . متد کلامه غلبه . القوی علیه تعبیر
بود عنوان کند بلیه عادات اسم اولی مانده کی بر قوت دارد که غلبه حکوم . غلبه آنکه کلمه کنش
ربکم اولی . بنا بر علیه بعضاً به عقوبت او عزاس . مقصود علیه اولی مانده و کلامه . و هو حقیقتاً بهیجا
نعمت آیه و مستقبله مکمل می و وسیله سی اولی مانده الیهم بر زمانه عقوبت و غلبه و کلامه .

«ولنبلو نكم بشئ من الخوف والجوع ونقص من الاموال والافس والثرات
ولبشر الصابرين» چونكه هر ايشه امتبار عاقبت در.

ضدول و ضدات، طوغری بولده عمداً ربا فطاد مایه فدر كه هدايك مفا بیدر .
سانزده مایه، مایه یقلی، مایه یقلی، مایه یقلی، ضدول بعضاً عقلمده، شاستیفیلن
نشات ایدر . و اکثر یاده شاستیفیلن ادنی نقیب ایدر و صوكره یتمكه و ده صوكره نف اولف
منبر اولور . بوناسبتله ضدول، عقلمت، میرت، غیوبت، لهدون مفا لرنده ده قولند
اسانده محسوس و مادی بولده مایه فدر . و صوكره مفاویات و مفاولانده ده مفاون اولور .
و بز علی الاكثر ضدات و مایه یقلی ساده رنبد، ضدول و مایه یقلی ده عقلمده و سوزده استعمال
ایدرن . بنامیه «ضالیه» نام مفایل مایه یقلی دیكدر .

بوراره كرك «المغضوب علیهم» و كرك «الضالین» ده کی حرف تعریفك
استفاده و یا جنس ایموره اولدنی فن هر در . چونكه نعمتك مسلات كالمسی بونده در . بر موره
مفریه ده بویه نفی جنس تعسیر لری اختیار ایتلدر كه بر موره نعمت و استقامتك فدی اولك
غضب و ضدول كتابی و كتابت، شرك و غیر شرك بونده اهل كرك بولنده مراعاة اعتدال ایش
اولور . مع ثانیه حرف تعریفك اقدم اولاده عهد فارسی مفا سنه حملرنده و مایه یقلی مفا یل
استعمال مكندر . و بونده آریجه بر بدعت ده دارد . ز برامغضوب علیهم و ضالیه مفاون
ستیفه اولون ادنی و اقتدیه مصروف اولور سه بوندر ده اعتدال او بر لریك لهیسنده اعتدالی
اولریك مستلزم اولور . بوره سمت اسلامك اغباری بونده بر تقادنی كو ستمك بدعتی هارزر .
عمیال هر اکیسك اقدم رتبه سید بویه بر عهد فارسی داریدر ؟ اوت كرك فرانه و كرك
اماریت نبویه ده و عمومیتك شریعت اسلامیه ده بر كارار و لیلدر مرمورد . و بوندر اصل كتاب
اولاده مهور و مضاردر . كرك شرك و كرك غیر شرك جمیع كفار عقلمده قرآن عظیم الشانه
«ولكن من شرح بالكفر صدرا فاعلیهم غضب من الله» آیتنه اولدنی کی غضبی

و «ان الذين كفروا وصدوا عن سبيل الله قد ضلوا ضلالاً بعيداً» اینده اولی
 کبی ده فعلی نفیاً تصریح اینسه اولفله برابر بهود مقننه کنزیا «ضربت علیهم الذلة والمسکنة
 فبأوبغضب من الله» کبی نفی، نصراً مقننه ده «یا اهل الکتاب لا تغلوا فی دینکم
 غیر الحق ولا تتبعوا أهواء قوم قد ضلوا من قبل واصلوا کثیراً وضلوا عن سواء
 السبیل» کبی فعلی تصریح بهود مشدده و بونکده برابر بهود اید نصراً اندک کسه کلری بیدک و نیز لری
 نطاح اید بیدک کبی باینه معادلانده دیکر اهل شرکده فرقی ده کوسن مشدده بونکرده کلا شیلکه
 اهل کتابا اولانده بهود و نصاری غصب و ضلوانده دیکر مشکله ده، دینش لرونده سائر ادیان باطله
 اید باینده اهنده و بوند اسلامک ضد قریب در، بنا علیه فائزده مغضوب علیه اهنده سائر عیسی
 اید بهود، ضالینده مراد ده نصراً اید دیر نفیاً اولنورسه «غیر» و «لا» اید اولانده بالعبار ده
 بزورن طریق نفی ایدسه و طولاً سبیل بالاولوی یعنی دال بالاولانده اولرونده ده بتوند سائر لرزن
 اعتزاز اولونسه اولور و بونفسیک نقلنده طریق نفی اولنورسه اید جریه طبری بر منهای آثار نفی
 ایتند در مستورن بیانی و جمله اید بی مائیم دیکر که «مغضوب علیه امک بهود و ضالینک نصراً
 اید تفسیرنده بینه الفسیه خدای بیایورم» نه کیم اید همانده و عالم بویایده کی عادی لک محسنه
 ترمزی ده مسننه حکم ایتسه و بونری بر میوه محسنه تحبیه ایتند در (شهاب) .

نصراً فله ده کی بو عومنی ابکی نوعه مهر اید جمله نفی ایتک اصول نقطه نقلنده
 جائز اولیه یعنی مدغمه سید بعضه تفسیره بولای ایتسه و نصراً عربیت اولرونده انفسیه بهود
 و نصراً بی بر مثال اولرونده تلقی ایتکی موافقه کور مشدده بهود و نصاری اهنده و ادنای سینه اولرونده
 تصور اید لیه جمله اولورسه بواعتنامه مجله دار در، چونکه اعتزازی اولنورده نصراً ایتک معنی
 اسلوسه هم عقده و هم نفی فطریه مخالف اولرینده بویله بر عید خارجی به اسطاده بوندده سو بکنز
 کبی بونکر ادنای سینه اولرونده تصور اید میرسه دیکر لرزنده اعتزاز عام بالاولوی ثابت اولیه یعنی جمله
 تخصیص، مدفوع و محذوری منفرد و زاناً «ایاک نعبد و ایاک نستعین» ده شرکری فله اولان

مشکله سائره ده واضحا و بوضوح نسبت به ضعف اولاده يهود و نصارا ده و ضمناً امتياز ايرلسه
اولدغي جهته بورا ده ده بفرموده و او بر لرزه طولايسيله امتياز ايرلسه اوله سنده ده بدلت
دارور . بنا عليه بوبابه كي حادئه لرده ده بر بنده بحث ايدولم :

عليه الصلاة والسلام افنديك « يهود ؛ مفضوب عليهم ، نصارى ده ضئول در »
بور ديفنى زمضى صحيحك باب تفسيرينه مشهور حاتم طائيفك اوغلى حضرت عميره سنديله بر
حديث مسه اولوه اوزره روايت اياست كه مالى شوبه در : « رسول اكرم صلى الله عليه وسلم كنتم
كنتم ، بجهنده اولور و بورور ، جماعت ايته بوعدى به حاتم دريدير . به ايه امانت ، طائيفه
كشتم ، نعمانه مضمورينه انبدم ، در حال ايمى لوزى « مقدماره الله به اميد ايدرم كه انى بنم اليه
قويه صبه » بورشدى ، عقيده قالفدى ، اوسره ده بر قاييه بر ايرنده بر صبي ايد مضمورينه كدير
در « بنم سكا بر حاجت در » دريدير . اوزره برابر قالفوب حاجت درينى بديرور ، موكره البجده لوزيا
بنى خانه سعادت كوتورور . بر قيت هيو صفى اركا بر با صديقه فريدى و اوزرينه جلودس بورور ، به ده
مضمورنده اولور درم ، بنا عليه الله حمد و ثنا ايندى و شويه بورور « لا اله الا الله و محمد به نبيه فامور
اوزره باشقه باله مى بياور سكه ؟ » به غاير ديم ، بعده براز فونوسته قنده موكره « سه هركه
الله اكبر دينم سنده فامور سكه ، ريك الله به ده ها بويك برسى بياور سكه » بورور ، بهينه
غاير ديم ، بورور كه « فان اليهود مفضوب عليهم وان النصارى ضلال - ضالين » يعنى يهود
غضبه او فراسه ، مفضوب عليهم اولدر ، نصارى ده صابسه ضلالت در شمر . بويك اوزرينه به
« به سلامت اولدم كلدم » ديم و باندم كه وجه سعادتى فرهنده انبساط ايد بورور ، بالاخره
امرايتى ، انصار ده بر ذاتك نزيه و بر لوم ، اقسام صباع هب مضمورينه كدير طور درم . به به
اقسام ياننده ايدم ، بر قوم كدير ، اوزر لرزه بوك البسه دارور ، رسول الله قالفدى ، نماز قيك
بعده اوزرى زغيه با سكرور . ديو درور كه « دلور صباع و لو يارم صباع ، دلور طونام و لو بر طونام
يارم سى ارسون بونقه كهر بركن بوزينى جهلك - يا موز آنسك - حارتنده و قايه ايره . حق

دلو به بر خرمادانسی دلو به یاریم خرمادانسی اولسون. هر بیک الله داره مبه اوره اولاشو
 سویم بهکی سویم بهکی: به سزه کوزه فولاده دیرم دمی؟ اوت دیرک دیر، اوزماده الله تعالی
 اومالده لغانی سه کنگ ابجیه اوکجه ده: حافظه کوردک دیر دانسانه ابته اودنت اوکونه آرتنه
 حافظه موله باقارده جهلک حرا تزه یوزنی نور دیر مبه یصیح برسی بولماز، هر بیک یوزنی آتسه دیر
 ابجیه ده دلو یاریم خرمادان اولسون، بونی بولماز سه دلو کلمه طبعه اید - طانی سوزله - اولسون.
 موند به آرتنه سزک عفتلده فقر و فاقه ده نور تمام، زیرا الله بار بیکزد و دیر بیکزد. سزک ایمون
 فقیرک نور قوسی نهایت مدینه اید حیره آراسته کاربانه کیدر که بنیکنگ مایه ناسی نور قوسی نه اید اوزنه
 فقط دکلده: «بوردی»

عدی به نام عفتلرد بونی روایت اینکده موکده سونی ده عداده ابته: «بونی دیکله
 به کوکلمده: بوزده ده؟ طانی طغریک استقیاسی زده ده؟ دیوردم» دیشده.

فقط یهود منسوب علیهم در بیکله المنسوب علیهم یهود در بیکله آراسته بون زرف
 دارد. بنارعبه بود انسانی حادتره نظر ابهوریک و نصارانه فاقه ده کی «منسوب علیهم
 و خالینده» بر مثال اول قوی آکل شایر سه ده منطوق بونورده عبارت اولیفی آکل سلمان. طانی
 ایکنی صورتی روایت مضبوط دارد. حرف نفریفک ال مقدم بناسی اولاده عرفت حاجی به علم
 ایضاح سابقه اید الهویت داره سزه ممکنه اولجه متواتر اولیانه حادتره نظر نفس محذوری دارد
 اولیه صبی هخته بو حادتره رک دمی اعمالی واجب الوری. بنارعبه ابکی نفس آراسته کی زرفه برینده یعنی
 جنسه امتزاج کلینک منطوقاً و بالعباره، دیکنده ده نحوی اید بالذلاله اولسنده در. اوکله کوره
 نظر اسلامه ترکیبه اید اهل کتاب آراسته کی زرفه فاقه ده افاده اید سه. ایکنی ده اید بوزنه
 دمی کوسترسه اولور که یز بونی سیاه قرآن و هاسوانه بولیورن.

بوزنه بزی در شونده جهک یک لهم نقطه در دارد. عجمار سول الاندیز یهود
 منسوب علیهم، نصار و صندلدر بوز دینی زمانه بوزنه عاده ایدیه؟، یهود برده هانجه

زمانه اول صبد دنیا و نور بیلک اید اعظام توراتی افعال و تحریف اید رک صوبه یونس نه بدید آید یونس
و بالنتیجه نجه انبیاء کرامه و بالخاصه زکریا ، یحیی ، عیسی علیهم السلام اولاده عفت نقدیده ده لهم مقام
غضبی و لهم عذق نفرتی قز انشردی و موجوده حریت سیاه لری بنوده بنوده ضایع انشرد و طایفه طایفه
اولشردی و بصورت ضایع انشردی جماعت فخره لری یرینه تا سلیمان علیه السلام زمانه بدین تعقیب
ایده کله کله جمعیات خفیه اید اوغرا شمش و اوغرا سقچه ده بنوده شندی نو شقردا زیشدر و عالم نظرده
ایملدی فیتارینه اویا انشرد بیسواسی صایا شندی و بونظم برابر اسانده دنیای توری انشده بر کتابه
فوارده اید طولی بر تاریخمه منسوب اولد فلزده بالنسبه منور و لافل مافیددی اید حاللری بنشده کی نسبت
اعتباریده یک زیاده سایانه اهمیت اید . ماضیه حقه استناری مسیله فباصه اولاده دینلری مالد
قومیت یسزیده باغده برده دایما عفت اوزرینه میمنه ایسه یوریر و ایسه رکه سقوط ایلورردی .

نصارایه کلیمه : اوزمانه بونور و مانک و ارق ، استانبولک صای اولد و ده بر یونس ده کی ایلکی بون
دولتک بدن و متی بر عیسی بونورردی . فارسیدنه بر اید ایدی . یعنی او کونای نصرانیستک مالد ده کی
موقعی بونونای نصرانیستده میوه یوکک ایدی . فخر نظرده باقلید یعنی زمانه بونور منعم علیهم طسه اید بدیدر
حال بونورک موقتده بونورک ایدی . نسا بر عاقبه یوریر یورردی ، عاقبتدر ، آخرتد جدا فطرناک ایدی .
کرم بونور یوریر کی قومیت جیندیه صیغشمه دکلدید . فقط مقیاس حق ضایع انشردی . اول اوج
توسعه مقلد بدن عقیده تلیده صایندر و ان عاردر شرک کی یوزر ایینه نالشدرد . کرم مانویه و تویه نظراً
بونستیک باشنده بر یراله طایفه یعنی جریتمه آز میوه بر معای توحید یوریر کلدی . لکه بونستیک اسکندیه
فلسفه سنک مختلف استقامتده ده ركب افانیم غمسی یرینه استخاصی کلامه ناک اتحادیه مستند بر افانیم غم
ایدی . او صورتده لهم بر لهم اید . بونور عفتک تا فضا فانونی ده جینکده بر عقیده تلید آغره
انکشاف عقلیه بیدانه بر انما سه و دارت اولد قلدی بنوده علوم و فنونی جیندیه نه جیندیه سه و طریقه انشده
آید بونورده جیم زور قلدی و سننیم بر طریقه تعقیب انیمیه نمایند محضه استناد ایدرک دینی کیف ماضیه
الجامعیه بر وسیله کی تعقیب انشرد و بونورک ایچوره الدننه بونوره منطوق تعقیقاتی آتوب منحصراً علم

تمایلات و مناسبات فطریه و عوامی جذب و انجذاب و نفع از اهل و مایه میسر است. بگو
 طرفین فکر معنوی بی تمایله میکنند. نظر بر زنده صمد، شریعت مفهومند حقیقتی عدل و
 یونانی، بوفری، علمی، حقیقی و الهی بر مفهوم رکنی است. نه کیم الحاله لغزه خریستان سگ زده معنوی
 معنای قریب و نزدیک کردن صمد و حقیقت دارد و بعد عملی می یوفری. (در واد) باشد (دریت)
 باشد. و عینه زمانه سابقه در ماره اولی یعنی کمی بر وضع عاری ده رکن این. بنا بر عملی اراده فلفله
 متوقف رکنی است. معنوی سازه به در مایه رکن وضعی است و برین صمد و زنده بر فکر علمی و اجتهاد علمی
 دکل بر فکر ارادی و تماماً راضع قانونه صفتیه حرکت ایجاب می رود. و معنای عقیقه تکلیف نتیجی اولی
 بر زنده لاهوت ایده ناسوتیک آکادمیک بر زنده افنی و اردی. معنوی ناسک برین وضع معنوی استوار است
 و افعلک الله ایست بانه سکه قریب و بیسی و تحقیقات و ده صمدیت ایده رکن کیفی و زودنی نقطه کردن
 حرکت ایسی و اساساً خریستان و مایه ایست بهیچ بر صورت صمدیات طایفای صمدیات اجتماعی بی بول
 سقوط کرده احضار ایجاب می رود. چونکه از انظر عالمه و دوزخ مایه ایست برینت زمانه ایجابی که بیاید و ده
 بر زنده و دوزخ معنی میکنند به باشد و بیسی زمانه و حال سوخته محکوم. معنوی ناسک نفس لاورد و ثابت
 بهیچ برینت عطف ایست بایسی زمانه ملکوت الهیه بهیچ برین ناسک فالان و تمایلات قلبیه بی ترسیج ایده ملک
 دیگر و مایه ملک الهی حقیقت فارسیبند و مضیم فالیه. بر زنده عقیقه و ده نشأت اجتماعی و عقیقه فلفله
 رانج اراده فلفله و فلفله و دوزخ کم کور میورن. چونکه از انظر مایه ریشه به رضای دکل. بر صورت
 ثلث، تعظیم عقول، صمدی قلوب، شریعت لک، و بعدان طایفی و حاصلی بر کلام ایده صمد و حقیقت
 بنام، ایست خریستان ملک از زمانگی اوصاف بارز و سی بوفری. برایشه جادیه اینها اولان
 طریقه صمد و عدل ایست و عدل و عاقبتی ده البته نفقت اوله صمد. بوند ایجابی و صمد که
 دوزخ و دوزخ برابر رضای فلفله منعم علیه صمدی لریه، و بعد از آن، آندری سالم رکن ایست. رنای
 انعطاف و آخرت و بومقت لکل عقیقه ناز و فضاییه ایست و فی الحقیقه بریده اردی. و بنا بر الله
 قولیه برین سازه لرد. نه که لرد و عاری و سالم و استقبال و عدل طایفه نعمت الهیه به وصل اولان

دیده اسلامی، طریقه حق احسان بپوری دیدک آن بر زمان ایمنه ده ده بونکه ندیده اینده و عدوانقام الهی
 ملک و شجره ده آزاره اوله ده و نه حق و ایندی و بونکه هانک ال صون وال نظامل نونه ریسی اولدی
 و بومرار مستقیمه ثابت اولدغرا بچوره عیبه نتیجه بعونه تعالی الاله بونکه ایده بکدر. البته
 «ایاک نعبد و ایاک نستعین» بناتیم «اهدنا الصراط المستقیم، صراط الذین انعمت
 علیهم غیر المغضوب علیهم ولا الضالین» بومقینی نالند.

خلاصه

سوره فاتحه باسمه طرفنده مبداء و معاده متعلق بتوره و بیلیم صحت معرفه الله علم قرآنله
 دریده اسلامک موضوعی، مبارکینی و سطره علم قرآنک موضوع خاص و غایبی و ریانت اسلامیله
 مبدئی اولوب ان یون قانونه فطرت بولنامه نسبت الیه ایلیم بتوره اسرار اجتماعیه و مبارکی حقوقیه لب
 تبلیغ و تسبیح ایندکده موکده ادج آیتده ده طریقه هدف، دیده اسلامک انرا دینی جامع، انبارینی مانع
 برمدنای تصویرینه و بولنامه بر بدعت ایلیم تثبیت ایتسه و بونک هیسنی باشنده کی بر «الحمد لله»
 جمله بلیفده نه درج ایدوب مرعیتی نام الهی ایلیم اعمده بابیله.

دیده اسلامک بونعریفی شوالیور: «خمس او غراته ده، فیدلنه و ستره ده طوف و ده
 و سدره اللهک نعمتینه کونور دیا الحمد لله دیدرینه و بومانی نمندره کمال سدره ایتسه، حقیقه
 سعور و محور، غیر مغضوب و غیر ضال ذرات طرفنده تعقیب ایدیک ناریا مشهور و تجربه معلوم
 بولنامه بونک، آشکار، روز، طوفور، حور یولی، استقامت یولی.

بو دیده ایلیم تریک، ریانتک مبدئی اولد الاله تعالی طایفه و اوله «ایاک نعبد و ایاک
 نستعین» دیده کمال توحید ایلیم عهد و مبارک و اودنه موکده ده کمال ثبات و اخلاص ایلیم ایمانی اجرا بونک
 حقوقه و وظایفک بتوره همدورینی بیلیرینه و اودن زنده سهرت و سدره یورومک مکمل اولات
 مستقیم جهاده شریقه هدایت یعنی علما ایشار و عمدت توفیق طلب ایلیم که بومشهور لی طلبک جوابی

سوره بقدره نك باشند باسلامه بقدره.

ديك طلب دريات بزرده ، ريه ، شريعت ، هدايت الله ندره . و بهدايت ايك
نوعه . بر علم اولاده اشار ، ديكرى فعلى اولاده توفيقه دره . قرآنه عظيم اشار علم طلبه
هوايد . توفيقه فعلى طلبه هوايد به بوار شاري قبول ايله ديات تفصيله ده هدايه در لفظه
واقع اوله بقدره .

ايشه ريه اسلام بويده بر قانونه بقدره . فائمه بونى تعريف ايركه مضمونى ايات
ايچونه برانده كي اشارات عقليه و فليه دره مكره مالهده و تجربه يي ، شهادت تاريخيه يي
كوستوريسه و باسقمه محبت و به لطف ايله حاجت برافماشه . بوزده شبهه ايدغر سال سهو
و تجربه يي فائمه ادبنا ، محمد مصطفى صلى الله عليه وسلم ايتريزه اصحاب كرامته بوسايله دره نظر اولر
نعم اريدنك عظمت و قدسيتي تاريخيه كوزلر قانمايه اوقويه بيلير . الحمد لك كتاب الهى
بر حرفه برفللك كنيزيه عينا موجود و سنده بويه محفوظ اولد يفتنه ريه اسلامك حقيقتيه بصيح
انحراف ، بصيح برضول عارصه اولاشه . بونك ايچون قرآنه معجزات كحمديه نك ان بالهرى ، تاريخه
اولك حقيقتيه ، صوره دعوانه شاهدر . و بوسو رتبه بزم ايچون علم ريه عقل و نقل ايله كوزده .
بوزلر صوره واقفوس ايله تظير ايره جك اولاده هدايت اجتماعيه لك بالبحر به ثابت اولاده عيني
نتائجي ايره به مقلنده شبهه ايتك ايچيه بصيح بر صوره يوقدره . علم و فنه فائمه بويده بر شبهه در بيان
ايتك دونه بنى توير ايره كوشك يار ييه توير ايره به مكنتي ادعا ايتك كجى قانونه استقايي انكار دره .
لفظ علم و فنه ده تجربه و استقايي يك بونك الهييت عطف ايره آور و بالبد بر استقايي بوزله يار ييه
توسيه افكار ايرجور . چونكه ريه اسلامك كنهني ، اساسده و مجموع دياتنى هائز اولاده مضاعفه
تقرى ايله استقايي ايرجور دره سيمه يكي انحطاط ايچنده بودار لانا مسمنده آه ايرور . حال كج
حقيقت ، حال اير ماضى بيشده كي ايكى استقايي مقاييسنده حقيقه بقدره . اوز ماهه كوزلور كه
اوطر بيه مستقيم اوزنده جدا بوزلور ديزله جدا يورديه بيشه آه اسنده بويوك فزوه داردر . و بوزله

برترقی ایله برتری فرقیه . دیک که صادر قدر مستحق ، غیر صادر قدر مستحقه . دیک که دینه قانونیه
 بلکه ریانت نام تمام و غیر صادر قدر . علم دنده کی لفظ قانونیه صوره بریده دهمید . ؟ متوالی حساب
 بلیه بر آرام معادلانده اوصافی یایینه اوشه نیده تطبیق ایتزه قیامت علم مسابکر دینه بلیکی
 و متوالی بفر دیک مفر تری بلیه کیمه سو قاندره کن دیک یایو بلیله اولور یعنی دیا یایه یعنی اولور
 ایچنه قدر کیریم بی اعتبار ایدر به بالنتیجه معدوم اولور یعنی نولکنده میفر دیک و فقط صحت عانی مؤافنده
 هر تازانه بلیکی ؟ انسان کن دیری قانونیه حق ایدر بقدر مکلف ایکنه او قانونیه حق کن دیرینه ایدر بلیه
 مایشتیر به قصور او قانونیه حق اولور انسان اولور و ضررینه محکوم اولور ده انسانه . غصب الی
 اولور بری بلیکن یا انرا میخیزد . بلیه کن یا اندره فایزدر . بفرده بالنتیجه او عاقبت
 محکومدر . مع التأسف عیضا انسانانده بالخاصه دینه مخصوصنده قانونیه حق کن دیرینه ایدر به
 سراسی غالب کرد و فکده در . علوم و فنون و مایعده کی بفرده زنیانه رغما بتوبه عالمه افضلر ایتزه
 بشیریک صورت عمومی ده کن دیکه آتمه سند سبیده برور . بر افضلر ایتزه آنجه طریقه سلوک قطع
 ایدر بلیه . اللهم اهدنا الصراط المستقیم . صراط الذین انعمت علیهم غیر المغضوب
 ولا الضالین . آمین .

آیه . اجابت ایت . قبول ایت معانه بر اسم فعلدر . آیه دیکده تأیید دینیه .
 بر . قلتم نرازه جزو دیکدر . برونک ایچونه صحیفه یاز یا مان . بلکه بخاری رسیده دخی تخیج اولور
 اولورده علیه الصلاة والسلام ان دین جور مشد که « امام دلا الفضالیه دینی زمانه هیکل آیه
 دیکلر ، هیکل ملطرا آیه دیر ، آیه دیرسی ملائکه آینه نوانره ایدر که کیمه کناعلر مفر
 ایدر بلیه . » دیکر به حدیث معروفده « اهل ایتلک صفدری اهل سماک مفر دلی ایدر . بنار علیه
 برده کی آیه کوکده کی آینه نوانره ایدر به حدیث معروف اولور . » بنار علیه آیه سنت ایدر ثابتدر . هم
 امام دهم جماعت طرفنده سراً یا بلیله . امام کبی مفر دارلاده دخی سراً سوبدر .

ادقوصه درام ابریکز « هدی اید افاده بولشد . دیک قرآنه بر جسم زدهیات نشیه ایدرجه
اولورسه فائمه باشی ، البقره کورده سنه ال مای ، دیکد سوره لیسار افسای ، اجهنده سک
اطرافن سابه سنه در . فی الواقع فائمه دره رضی سوبدیکز دجهده معانی قرآنک انکشافانده کی
مناسبات ان زیاده علم بزرگ لهنوز کفره ایدر مدیکه علم هیات تناسبینه وائل بر جسم زیاده
آهنگنه بکزر . بونی ماریت و معنوی نام برانساند کلمه بکزه تیر ، اونی دره دجهده محمدی اولورده تصور
ایر سکر ترتیب قرآنه کی لاهوتی صفتک بر مثالنی مدحظه اتمسه اولورسکز . و معلومدر که
بر زده هیاتک ایلک نشکته کی نفهم ترتیب ، تشکلا مانده کی نفهم ترتیبک عینی دکر . بونک
کی قرآنک نزولنده کی ترتیبی ایدر جمع و تاجتده کی ترتیب رضی بر بیک عینی دکر . او نام بر نفهم
ایر بکری ارج سنه دره بی دربی انکشاف اتمسه وبالطبع حاصلنده کی نفهم کل . نفهم نزولده به مثقه
اولشد . فی الحقیقه سوره فائمه دره صوکره همانکی سوره بی آله جوه اوله کن بر ترتیبده کی تناسب الکی
بر در مانسکز . چونکه فائمه دره کی « الهدى » دمانده صوکره « اله » ، ذلک الکتاب لاریبیه
هدی المتقین « ایلکز ایتة هدیات دیر نام بر جوابدر . و بر جواب بتوده قرآنه شالدر . بنامبر
قرآنه مکتوبک بوسه لوده باید بر دینی یکری بر قرآنه ترجمه سنه کویا آوردر بالبلرک نکرینه ،
مناجه تقریب ایمییه سوردرک بر ترتیب الکی آلت اوست ایدرک فائمه مک باشه ، البقره مک مناجه
انفسی بر نوع عریف مقصیده سبتی دکل ایسه لدمالده تناسب حقى انکلا مقصیده متولد بر حکم مفر وانه در .
بر طبقی برانده ام باقوب متو باشک آله بر سینه ، بر کورده قونولمالی ایدر ده بونک برینه یا مقدر ، الله
قولدر ، آیاتدر ، با جاتدر وضع ایدر ای کی ترتیب نظریده (نیز بولور زیاده) نصیحا و فایضه
بکزه . .

مناسبات و اجمال — البقره سوره سنه ذاته سوره طهسی فائمه در طیب

ایریمه هدیاتک جواب طهسی اولفقه مجموع قرآنک ده سوره طهسی دکر بر ایلک آینه ده هدر .
قرآنک حکمت و غایه نزولنی دره تفسیر ایدر بر ارتباط و بر مناسبتده صوکره « اله » عمومی فصل فقه

استثنای مقتضی . « ذلك » و « یا ایها الناس اعبدوا » آیه قدر ایلک خطاب الهی اولاً و بالذات
رسولاً و اقتضی در . بو خطاب و انسانک قابلیت خطاب و هدایت نقض نظر نه هاکت روحیه در
اعتباریه بر تصنیفی و در در که بو تصنیفی اول فائده کی منعم علیهم ، منقوب علیهم ، خالص
تصنیف نهائیه صورۀ شیه و معنای علامه دار . « چونکه نعمت ، هدایتک ، هدایت در قابلیت خطابک
فرمود . قابلیت خطاب و در تفاوت و درسون هدایت فطرت اولی اعتباریه بخسبه ایلسه بر صحت الیه
ایسه در سور استعمال ابر اعتبار نتیجی اول در در عدم قابلیت در بر طبیعت همانی انتساب ابر و جلالت
مقامه کوره قابلیت خطابک و مخاطبک تعیین هر هائی بر اشارت و مفید اوس مطلوب اولاده هر کدوره
شرط اصلیه . بوند مجموعۀ علم روح ، بدقتک ، علم ادبک ارطانی اولاده تصرفات لسانیه و منطقیه
مقدم بر شرط اولیه . ایته جناب الله سورۀ البقره مذکور باشند اولاد رسولنه خطاب ابر بر شرط ایستاد
تعلیم بر رسته و ایلک اوجک بحث علم نقض نظر نه بالذات رسولنه تأییدات بخسبه اینده کده صورۀ عمومیه
فطرت اصلیه کی قابلیت خطابی ترجیح ایه در شریعت ایمانی محتوی بر لسانه بر تنویر اید سوز باشند .
قرآنک و پیامجی مفادنده بر لسانه بو تصنیفده مکرره ابتدا « یا ایها الناس اعبدوا » آیه اعتباراً
« ایاک نعبد » میانه عبودیتک تکلیف و ایمانی تصریح ایدر رب العالمیه اجمالنده کی اثبات الوهیت
و ربوبیت ربیلدنی ان کیسه حکمتی اجمال ایه بر اسلوب ایه مذکوره ایه و اوند عقیده نبوت گذری
از نام ایه به اجماع ربانی سر اید و بر راده سر عبودیت اولاده انذار و تشریح اجمال ایدر ربوبیت
مطافات و مجاز اتی اجماع ایه بر تصویر اید . متقابلاً بیانات الیه مذکور اسلوبه علامه بر افطار در مکرره
فطرت بشری تمسک تثبیت و خلقت بشره لغوی ارجاع نظر ایندیر و خلقت آدم کی بر امتی ، حکمت
و فایز ، تعلیم ، علمک ، لسانک ، ایمانه و لطافتک اخصی و تسامحی ، بهودیک و خیریتا منفده کی
ذنب اصلی نقض پسند مبدائی تلقینده مکرره یهودیت و نصرانیت کی آبی منک منقش اولاد بنی اسرائیل
ترجمه خطاب ایه ماضیه کی موقعدنی ، نفیلدنی ، اسباب نفیلدنی و ایمانه اینده کدی کتابک مکمل کوره
ان کتابانه وقت قصه لریم نقض علیه اولدینه سبب اولاده هر بابیه اخلاقی برنی تصویر و بوسیلده ایدیک

اعتقادی، اخلاقی، حقوقی، اجتماعی بعضی اساساتی ثبت آید. بعد از مؤسسه ترجمه فطاب آید
 بعضی اصول تقریر این کتاب به یهود و نصاری آنک مشدک اولاده وجود ضلالت و آزار از روی
 غصوت و منافرت و غیره مکرر بود غصب و ضلالت و غلطی ایمن بر حضرت آدم اولادیه یا قیسمه
 مسافر که اساس ترجمه دانه شده بر روح اجتماعی آن کتاب اینک اوزده طریق معنی ارائه و فصلت
 ابراهیمی و بنابر تعبیری، دست معنوی اظهار این لاف ملت ابراهیمی اساسی اوزده بر جسم اجتماعی تشکیل
 اینم برنی تکلیف ایتمه و برنی جز دانه بواسطه تقریر مکرر اینجی جز دانه اعتباراً حاله کی
 صراط مستقیم و عالیه نمونه اشغال اولادیه ملت اسلامک تشکیل دانه. اعطای و ترافیه اصلیه
 و ترجمه سنگ بالخاصه بیانیه کیمه و جسم اجتماعی تشکیل آید صحت و حج مقصد تحویل بقدره باسلاویه
 میان طبعه ایمن صبر و تحمل و نبات و سائره کی محاسن اخلاق و انواع بر دفره، اسباب فائده، جدول
 و حرام، غیبت و طیب و سائل معیت اطمینان، صحت، حج، صیام، رمضان، زکات و غیره عموم مدققات
 و نفقات، چهار کی اصول عبادات، فتنه، قتل نفس، زنا و سائر برکی کبار و مخبرک نام
 و منفعت، نهام و مقابله با شلک شر و عینه، انبام و سوال ایامه، مناقات، حیض کی احوال نسائیه
 طلاق، عدت، نفقه کی عاقله اطمینان، کون علم و کون مدح اید مدافعات و مجاهدات عامه، ابعاد
 مراتب نفسانیه، قدرت و عظمت الیه مک حقیقت، معجزات انبیاء را مقام اصلیه بیانیه تمسک
 اساسات حقوقیه، حالت و تعداد اقتصادیه مقصد نشو و نما و ذم و بایه، مدانیات، طایف عمل،
 شجارت، همه و سائره کی سعادت اساسیه و نهایت عظمت پیغمبرک لیل معراجیه کی صورت
 و مقصد و بیانیه ریه اسلامک حقیقت ایمانیه و تکلیفیه سنی تخصیص آید به بر خاتمه اید ختام و برسد.
 و بزرگ لهر برنی مقامه و اسباب نزول کوره اوله متشوع و مؤثر اسلوب بیانیه افاده بشد که
 بر طرفه سوره نکه لاهیات مجموعی کمال تناسب ایتمه روح ترجمه اید نام بر و مدت مرصه آید،
 دیگر طرفه لهر آتی و بکده لهر طهری بر کتاب موضوع تشکیل آید و ملک جمعیت معانی بی امنوا اید.

آیتلری - کو پیوه نقد انده ابی یوز سکا سانه آتی، بهر پیوه نقد انده

ایر در • وافر که قسم است ایند برینه ایمانه ایر در قسم سنده اول ایند برینه ، آفره بقیه
 بوخرا ایرتیر • بوخراشته برنده برهدایت اوند رنده در و بوخراشته بوخرا مراده
 ایرده مفاسیه •

[المر] بولند فی آتی سوره نك قصیده بر آینه . « المص » دخی بر آینه . لکه
 « المر » بر آیت صایب • « الر » دخی بولند فی سیه سوره نك یح برنده آیت دکر • « طس »
 اکتب سنده بر آینه . « طس » آیت دکر • لکه « طه ، یس » بر آیت « حم » دخی
 قصیده بر آیت « حم عسق » اکی آیت « کهیصص » بر آینه . « ق ، ن ، ص » بر آیت
 دکر • و بو تعداد کوفیه دخی در • بصر بویه بدی طقوز سوره ده بولناشبو قطعانه
 یح برنی بر آیت اول در ده دایا سکر • آیت سلسله قیاسی دخی نویسی بر علم اولدیفند بر افتاد
 و جهه قرائت کید • و بو صورت البقره سوره سنک مختلف فی اولاده آیدند بر عیسی « المر » در •
 کتابته بر کلمه کی باز دخی مالد قرائته تعداد صورت الف لام بهم ریه اوج کلمه اوله در
 اوقونور • بو اوج کلمه معانی بر اسم در • دلالت ایند کرد معان در ده مسامری اولات
 حرف بیله در • بو حرف کلمه لک ماده کی اولاده حرف معجم ، حرف بیانی ، حرف الجواشیه
 اولناشده سکر که « ا ب ت » دینه نفوسه بوندک فطر دینه عملتیرید • او کمر
 اساساً بوسلرک اولدیفی مالد بو نفوسله ده اولاده اولور • لاسم ، باشنده کی ایلک
 سنک دیا نشتک آرد ، هر نفسه ده بالذات ارسلرک بر نوع رسیده • عربی در خارج محققه
 سنه اصلی اولدر ده بدی سنک حرف و بو حرف بدی سنکده ده اسکی و نقسه بیلی دارد • بوند
 باشق برده در خارج مقدره سنه اولوب بالذات اوقونیاشده بیلی بر حرف دخی دارد که بو طوره لایم الف
 دینیر • و علی الاکثر الف اسمی بو طوره لیکند دیکینه لکزه دینیر • لام الف بالبع بر حرف در •
 ماقبلنده کی حرف حروف ثلثه سنه تابعیتی استاریه اوج مالی بولند یفند حرف در « وار ، باو ،

الف « نام مستعار برید اوج اول در ده کوسه بر لر . بنا بر حیه اصلی و تبعی سمای حروف حقیقه یکدیگر طغوز
و همگما اوتون بر عد اول نور . یکدیگر طغوز نجیسی آنجه ترکیبه اوتون بیلد یکنده « لا » ابد کوسه بر لر
اوتون بر عد دخی ده ارا ایدر .

حرفون اشوانفاد و بساطت حالدری الف با و تار دیه بر صایدلاره آکلایس و « ا ، ب
ت » دیه مقلع اول در ده یاز لیه . بونک اسمی الف بار . بالعکس کله رده اوردیگی کی ترکیب حالدری آکلایس دخی
زمانه ده « اجمد » صورتده یاز لیه و کند بیسط سلسله اوتونور .

حال بوکده « اله » اجمد کی یاز لیه یعنی حالده الفبا کی اوتونور . دیک که ابلینک ده هیستنی
مباح اول در ده حرف هجانه ده ها سمل بر عنوانی کیدر . اوتونوشته نظر ا معناسی مریجدر . فقط
یاز لیسته نظر اجمد کی سامل و مبهم بر کله کور دنور . کرم یاز لیسه الفبا کی اوتونویوب اجمد کی
اوتونو این « آله ، آله ، آله » الخ ... و جوده محمد سید معالی بر کله تشکیل ایدر قوری . کله بودیه یاز لیسه
حالده الفبا کی اوتونوسی بونده بر معنی حیضار مای اشغال اتمده در . برایکی هیستنیک بریده اجتماعده
یکنفر ده آکلایس لیه که بوراده بری فله . بری باطنه ایکی معنی ماحوظدر . عجبا مطلوب اصلایک لیه
ایسته مفسر به کرام برایکی نقطه نظر ده حرکت ایدر ک بر قسم مقطعات سورن معنای سرارد معلوم اولر بیلد
بر قسمی ده اولر میه هفته فانی اولشدر .

معنویت دیا اطمانه معنویه ز اصب اولونر با شیخه ایکی زمره تشکیل ایدر بوردر :

۱ — براسملرک معناری معلومدر . بونری ایستای فطایره تعداد ده مقصد . بون
حرف هجایی الفبا و اجمد هیستنی بر افطار و بونر ده شکل ایدر ده کلمات و کلامه نظر دخی جلب اتمکده
بر افطار و تنبیهی متعاقب ایسته کتاب دیک لسانک ماده اصلیه سنی کوسه رک بر تمدد اعمده اتمک
و اعجاز قرآنه تلخیص ایلمک اولر یعنی بایده اتمشدر . و بونر ده ده کی آله علماء ، بو اوج حرفک بحرئی
بوسوره یه دیا قرآنه بر اسم اولسیده ترجیح اتمشدر .

۲ — معنای سرارد کلمات تخته ده دکل مسیانه یعنی ترکیب هیستنده و تعبیر آفرانده کتاب

میشوند. آنرا نیز لازم کلمه جانی و بزرگ بر معانی ریزی بولندی و سادۀ مرید بوندک سالن
بولند بیلد بانی سورید بند واره. بود پاشیمه ایی اساسه خدمه ایدید:

برنجیسی، نصر و زفیم طریفید که شاعرک «قلت لها قفى فقالت قاف» مرانده اولدی
کی وقت کلمه سنده فان حرفیه انفائیسی، کتابته سالی ده متلا ایدید به «ا» یازیمه
بولیدند. و بومورته حرف هجانه لدرین، اولنده، آفرنده، اورنده سنده به و یا منفرد سله
رزا اولد بیلید. فی انواع «الرحمن» اسمک مصل اولدی
کور دیو. دیگر لنده مصل ایدید به سله یارب بود اسم الله و یا ساره به غلبی و یا نه کی رزرا مکن
بولونید.

اینجیسی، اجمدک حساب طریفی و شفه مولید.

۲ — فله و باطیه ایی میشیک ایچینی ده مدد طیفه ایدک لاند. و معانی مراد
آسمه ایچون بولمیدک، بولماریک ایچینی جمع ایدک و امتیازات عقلیه و طبیعیه ایدک و ایچینک
انفعا ایدک. بوند و ایسه معانی مشتاه اولور. تعبیه مراده سلطان بولند مان.

«الو» سائر العلوم الجہول ترکیبی کی بر معنی افاده اید. و بومعنی حقیقت و اسما الله بوند
کید. و بولمیدک مصلی «الله اعلم» تعبیه شترای اولور که بوند بوند عامم بوند باشند و انما
کنه ایدیم بر مبدک و بومورنی تعلیم اید.

فی الحقیقه قسم رایة و قسم رایة بوند نقطه نظرک بلیج برنی نه ایتیه سلطان بوند. نه بر
قطعات سورک فراتی و هیات سوریه سنده کی مساببات ابلک نقطه نظر مقلده یک بول بر قریه نشک
ایتمده در. انقباضی او فونانه قطعات سور. اول الانبساط و فونانه یکدی فونان صایبه ساری
اول و یکدی فونان سورده موجود در. ثانیا یکدی سز اسمک نام نصفی بولنانه اولد درت حرف
اسمی (الف، لام، میم، صداد، راء، کاف، هاء، یاء، عین، طاء، سین، حاء، نون، قاف) انتخاب اولونسه و او مورنه انتخاب اولونسه که بونصف بوند حرفه

صفت اعتبار به مصدر تقسیمات که اقسام و انواعند هر یک نفسی و بعضی الهی محسوس و در بعضی
ذکر اولیای دیگر نفسی تماماً مغلوب ایرک مجموع مدونی لجه اصلیه سیده، تجویزیه کوسه سیده بویزیه
تفسیر قاضی ده دخی صریح اولاده بر تصرفاتک تفسیراتند در صرف نظر ایریورن.

ثالثاً مأخوذ اولاده بود در نظر، مفرد و مرکب اولاده سوره لره او صورتی تونج ایریورن
بوزده سانک صرف و نحوی اعتبار به تقسیمات اساسیه سنه بویک بر عملی و اردر. کلمه نیک اقسام علمی
بر سیده بشای قدر کلماتک اینه اصلیه سی، مجرد در سید تقیانی، مزید بانک بدی عرفی تجاوز ایدیه
بر بانی رخاسیده اصل و محمول تقییمی در لها بعضیه انواع نالیه سی بوزده در وقتیه بلییر. عربک شمر و غنی
یک بویک بر مرتبه ده بولنامه رنما سانک تجویز، اشتقاق، صرف، مخور ساره کبی عملی و صورت
نقل اینه سیده و او قویوب یا زاندره بوزده قواعد سانک نظر یانه دار معلومات تأسیس ایدیه سیده بولنی
بر زمانه برخی امی بتلیفیه دقائمه اینه عا ابراز ایدیه و بالافره قواعد سانک وضع اساسیه
بویک بر لجه اولدیفی ده شایانه نیه بولنامه و بالوجود سراجان تقییه اولاده بوقدر تصرفات ایدیه
دولت داراده در عاری قریبه ایسی فصل قبول ایدیه بلییر؟ عینه زمانه سوره انکار ایدیه بوقدر
بویک بر دولت داراده نیک فیه هر ده باقیه لحنی بوقدر. دیک دخی عینه قرائه ایدیه قابل تألیف
اولدیفی کبی و مجرود دولته بر هوئی افعال ایدیه دیکر. باریعیه اصل معنای مراد فیه هر دایمه، افعال
و اجماع نقطه نظر لریک جمعده در. دولت تقییه در دولت عقلیه و او داراده دولت طبیعی و فیه
انتقال ایرک آفات و وجود عقلی نظر در کیریک و هیچ بر نه تونف ایدیه بول اصل و وجود سر نکلونه،
مبدأ اولدیه کینک و بوزده مابعد طبیعی یی، عالم غیبی بر لحظه ده مطالع ایدیه بول علم ایدیه اعتراف
و مجزیه صوره کمال ایمانه ایدیه اشار الیه به مترب اولدیه اینه مشارات دینیه مفعولات سورت
فائده خطابی ابتدای اسخیمه دینیه بونامتهای مضاره تعلیمیه.

حقیقت بشیه، ادران و تبلیغ ادرانه در که بن بولک منظره و سار تقییه ایرن. ادران
بالذات معانی ایدیه، تبلیغ ادران ده کلمات ایدیه، کلمات ایدیه اصوات ایدیه جریانه ایدیه. دیک که اصوات، کلمات

او نقطه کلامی که زمانه مجز و مصلحتی اعتدالات، ایت ده «الو» اوقو، «الله اعلم» رد،
 «ما عرفناك حق معرفتك» ربه عرصة ابتلال ایه، او زمانه سنده نه سكت قالیه نه انطراب، نه
 بحران قالیه نه فوشقو.

برایضا همانند سوکره آکلا شیبیکه بوباب به ایه عباس هفت خرنه سردی اولاده و جوهر غنیم
 «الو انا الله اعلم دیکد» قادیل و یا نصیبی بالکذ معناد یزدی اولدره دکل صیه زمانه فائده خطا.
 هملی اولدره استاییده نه کوزلد. مؤفد که بومنی ببا آنده دکل شترای نفکرده و بریایید. «الو
 کتابه و اللیک برسی دارد. قرآنه کی سردی ده سوره اولدریر» مآلنده هفتت ای بکدره سردی
 اولاده و «الو کتابک برصفوه سی دارد و بو کتابک صفوه سی - نبره سی - ده حرف تاجید»
 ربه هفتت علیده سردی اولاده بیانات علیه دخی بحسب المال اوبرنده باشق و کلد. معنی نه هفتت علیده
 سردی اولاده «کهیصص، حم عشق اسرار الیه دند لر» کلامی ده بوجه لر در خارج بر معنی دکلدر.
 و هیسه شال اولدری ایجوره مقلعات سور مشابها ندر.

مشابهات ریندیکی زمانه معناسن بر ابرام کلی او عاید لیکنی قله ایتد بون بر فطانتیل
 ایر. مشابلات معناسن دراصل دکل، کثرت معاینه طواری معینه بر راد تعینی ممکنه کورنده به
 در اصل طواریس افاده ایندیکی مفادیه محیطه زلفه بشله قابل استغاب اولما دیننده طواریس به هم کورده
 بر افاده در. بوجه اویجه بریانه که حقیقت، بجان، صریح، کنایه، تمثیل، تمجید، فیه، خفی کبی
 و جوه بیانک مجموعی عاید. بوند ایجوره بالاده بولا «العلوم الجہول» افاده سنی عرصه تمجید
 زانا کلامه ابرام موفقه کوره ال بون و جوه بدفته بری نشکیل ایر. لور شخص هر سنا به مخاطب
 اولدره معنی کبی بونه علم الینک افرام و تبلیغه علی العموم بتریک قدری دخی تصور دکلدر. معلوم غیا
 بید علم الله ساد اولدرانه «وقاربت زدی علما». بر حقیقت ده فصل فطاب اولدره آنجه «الو»
 کبی بر افاده اید تفهیم ایه بر بیاید. ال عالم انسانک بایستکدن و بیده بکلری نه لرداردر. حکما و ربک
 علمک باشی هیتد. بواستاییده قرآنک باشنده ارتار و لعلایک بر اینده بر ربه هیتت انکین

بر تبيينك بليغ بر قوه تفهيم پي وادرد.

آيات قرآنيه بر آيه نازل اولر قبه عليه الصلوة والسلام افنديز بوزر ناله اولور. بليغ
 بوزر ري. فقط بوزر معارفه ده عاجز قاله كفار. «لا تسمعوا لهذا القرآن والغوا فيه لعلكم
 تغفلون» ديرر. «صافيه سوزاني ديكلمه بيلر، اولون قبه كورنواي بيلر، جده بامير بر غلبه
 اير سكلر» ديرر دي كه حال سوزر و جدي سوزر قار شينده بوزر بامير كفار كزاجير. رازي
 رساله تفسير كننده ايله روم و قهر برده ريات اولون بيله كوره مقلعات سور نازل اولوننده كوره
 اولون بيلي زمايه نظر وقت و غير قري جالب اينه كنده او كفار رضى ديكلمه كزاجيرنده قورنوله ماسر
 و كور رنورده دازي كيرن قرآنده منتفع اولوندر كه بونقده بوزر كزاجيرنده بر سب نزولي اولورده
 قيد ايرلك انقضا اير.

باشه صلب حيرت فائده ماسر فائده نك اولونده بونقده لازم كزير ايرن ريم بر سوال
 وار رفاظر اولور. فقط شوق بيلك لازم كليلر كه ايرلك شعور حيرته ده مقدمه. قرآنك قايه سي
 اولر وبالذات علم و الهايه متوجهير. فائده «الح» اير باشلايه ايرن بوايكي ماسر فوت اولور دي.
 وصفي فائده ركي وضو مبداء توحيد اولوننده عهد و ميانه بايكم ده اول بر صورت صفيه اولوننده
 زياده ماسر اولور دي.

بود و بود اير برابر بود قطعاتك بولون قور سورده رضى بر اسم كبي رلايت افنديز ريم بليغ
 قور اولون قور لازم كليلر. «نك كيم» الحمد لله ك مضافي ككي سورده نك ره اسمي اولونده نك اولوننده.
اعراب - الف لام ميم اسكلر اولونده قور و جهله نك اولوننده بولون قورنده
 اير ايرن بولونده. چونكه مفردات معنورده، جمله اينه كبي اير بولونده. مع ثابته ايرنده مبتدا، خبر
 اولونده موقوف بولونده كبي مجموعي بر اسم و يا اسم موقوفه ملاقظه اير بولونده بولونده ميم ماسر
 محذوف بر مبتدا نك خبر دي اولور. ريكلمه جمله يانور قسم اير م كبي بر فعل مكنه و نك صريح و يا غير مكنه
 مفعول بهي اولور و زيات مجموعي مبتدا و «ذلك الكتاب» جمله سي خبر بايكم رضى موقوفه. بولونده

نصب اوابی اشو حروفه نظر دقتی جلب ایتک نقطه نظر نه ابلند . و بونه معنای قسم دها
توخید . سوخته که بونی قصه نیمه لندی دکن .

براینا هاتنه سوکره با خاصه سونی نظر دقته عرصه ایتک ایستنه :

« اله » الف لام میم اسم بیک سماری اولاده حروف هجا سلسله دلات ایتکینده شتا

ایده جک برجهت یوقند . فقط بوسلر مع الاطلاح سلسله ؛ بوقه برعه دی و برقصیتی

هاتنه معینه سلسله ؛ بونی دوشونک اقتضایه . بونظرمک برامتی ابتداء برغایتی ایدرکه بو

سلسله برعه . برقصیت صوابته نک ده مکله اولیور . اولاد الف لام حرف تعریف معنای

افراشته فالی قالان

ثانیاً میم دخی لغت عربک بعضینده لام برینه حرف تعریفه . « امن امیر امصیام فی امصر »

سؤاله فارسی « ایس من امیر امصیام فی امصر » حدیثی « ایس من ابر الصیام فی السفر » دیک اولیغی

معلومه . بنامیه بوسلر مع الاطلاح حروف هجا سلسله دخی ، برغایت برینه معینه حیثیت مخصوصه

ایده معلوم و معروف بر طافم سلسله ایس یک بتارور . و تعینه فریه ده وارور . « ذلت » دن

تا « یا ایها الناس اعبدوا » ناسنه ندر بوسوره نک بانه کی خطابک اولاد بالذات رسول الله شوج

ایس و برده و حیک کیفیت نزولی حدیثی مدافعه ایدرینجه ریه بیدر جکته بوسلر ، فرانه نازل اولور

سمع محمدیه برقصیت ایدرینه دیانه و صور و معنایی قلب یا التینا هیده نفیر دشت ایدر و ح

سلسله . حروف دکهانک معنای اولاده طرز ظهور دنده باشق برقصیت فاروقه العارده ایدر بجای

ایده اولاد حوق سلسله بالکن رسول الله سکرمی و محسوسی اولدینده کیفیت مخصوصه و معینه لری دایمجه

اولاد معلومه . « اله » نظم قرآنی قلب محمدی یتنزیل ایدر او فاروقه العارده سلسله مالکیت یغیر

بلای اولاده وصف معینه لری شد عالم جنس دی دیک اولور . و بنار معینه قرآنک و سوره نک براسی ایس

روایت بونقطه نظر له یک معینه و موافقه . او حالده معنای دیکله یلم :

« اله » الله اعلم یا محمد « الف لام میم » دینانجه سنک د حال آکله معینه او فاروقه العارده

سلسله ، وقت وصله جرس کبی اولام بم غنه لر به قول فرکرده چینه بانه وحی سلسله
تعیینات شهودیه ریاضات جنبه آنچه سنده ظهوره با سندیانه فقط دیگرانند چه ده الفبا
و بجای کبی جنبه تصوراید به بیله او حرف و کلمات و او فرک بدو لری ، حاصلی او اسم و اسما بر می ؛
[ذَلِکَ] ایته اولسار و اولساره و بریده نظام بر بع ابد سکا و سناک
قلبه مد طرف انه انزال اید لکده بر سناک او « اله » ، او مجاز کا نظم و معنی ، یعنی او تر از آنجق
[الْکِتَابُ] نام کتاب ، بکانه کتاب اهدونه سنا اولاده او به معانه صوره و احطام ، با خود
« انا خلقی علیک قولاً قبیلاً » آینه سوره اولاده او آنچه و نظم کلام اید که بعداً « الکتاب »
ربانجه الهام یافت بر کتاب اهدا شده و بوندک بانه دیگر ریه کتاب دینامی را اولیه مقدر .
— بوندک ایچونده که سماند بسته کتاب ربانجه آنچه قرانه اهدا شیده . حق امارت خود به بیله
کتاب دینامده سفت قبیله اولور . — سوره بورد که کتابک تدقیق شود اور : پیغمبریز محمد مصطفی
صلی الله علیه و سلم قدیمه انزال ایدسه اولوب بعد سوره سی اعجاز افاده ایدسه و اوندسه بزه توازاً
منقول و او صورت مصفحده مکتوب بر سناک نظم بلیغ ، که هم مجموعه هم بعضه اهدوده اولور . یعنی
کل ایدگی بسته شد . — سوره صورتی صرف اولاده کتاب اصل لغته کتب و کتابت کبی بر ضم و جمع
معناسی مقسمه اولور و حرفی بر بیه ضم ایدک یعنی باز سوره معناسه بعد ایدک عریده و مکتوب
معناسه اسم اولند . کتابت و کتاب اسمائاً نظم قطبه در . معنایه عبارت و بیکم ضم لفظی به رضی
الطوده اولور . اولکنده کتاب بر به باز سوره اولاده باز مجموعه ، ایچونده ایدسه با لک باز اید افاد
اکلاوه اولانه عبارت و یکدر . « فکده کتاب بنم کتبانه ده دار » دیکم زمانه اولکی ، « فکده کتاب
از برده در » دیکم زمانه ده ایچونده سوره اولور . شبه بورد که بوزن کینه آتده
معنا و دلالت معبر در . و هر کتاب به مقصود او معناسه فرمید . فقط ساره به معنایه کلام
دینیه بیله سوره کتاب اهدا فی معارف و کلام . حقیقت کتاب او معنایه رال اولاده نظم و کتابت نظم و معنی
مجموعیدر . بنامه استو کلام نزله قرانت اعتبار به قرآن بالقوه و با بالفعل کتابت اعتبار به کتابت و بیکم

مخبرد صافه، نمایی محله غیر و سعادت بش اولاده بو کتابه ریه مساف ویره جک نه برجهل و غفلت
 نه ده بر سوخت و غرضه فاسد تصویریه همه بوقدره. شهر و تجربه ریه ریه ندر ایچیه ده الی الی
 دلائل اعجازه ایدر محله استدلال طریق آهیندر. الله تعالی بو کتاب ایدر بونی ده نغمه ایچنده. بول
 کالنده، حقیقته، اخلاقیته، نسبتده ارباب دوسته جک اولور ایکی صفتیه عالی اولاز لر.
 بونر یا بجهل مریه بریانشه، اغراضه مخصوصه لر نه باشه هیچ بر شیه حسن اتفاق نالاسه اولان
 مخوم القلوب معاذیه کفده در. دیا بجهل مریه ایشانشه. هر مخصوصه شک و شبهه ریه
 قایمسه، ادراک حق، علم و ایقان، همه اخلاقیه ایدر ویره جک ندر بجهل مریه سونسه، نفاق
 سوزنی شعار ایشنه ریه بوندر در. آرتیه بونر شکون، قوشقوری ده تماماً معارض، حکمت
 حق در. بولاز لرک مالدری ده یاقینده کور و رکند.

ریب، اسانده نفس باطلاب، بر قوشقور و یرک معانسه مریه ایکنه، عرف لفته بو
 افطاریه باشیجه ریب اولاده شک و شبهه معانسه استغالی غلبه ایشنه. یعنی ریب، شک یاقینه و فضل
 اولورده سوزله کبی بر نامت معانسه ده یقیندر. فقط اصل معانسه شبهه قوشقور، یعنی قوشقوری
 شبهه در. بایک شبهه کلمه سنی ده بو معانسه قوشقوریندر. بوراده ریب بونر جنسی ایدر نفی ایدر شبهه اولور
 ریب علمی و ریب اخلاقی ریه تفریقه اولور بیه جک اولاده شک و نهمت حیثیتیه ایکی سی ده سب ایشنه
 و ایکی جهته ده اتان یقینه ایدر کتابک کالی بیانه بوردندر. «لاریب فیه»، «ذلک»، «نک ایچنی فیه»
 اولر بیلمه ده برجهل مستفله اولور و عاقلانه و بر سوال مقدر مدافعه سید برجهل استیفاءیه اولور
 و عاقلیندر. بر فرد فریزک بونر جهانه بر شیه و علی الخصوص اغراضه فاسده ایدر معلوم و مجهول
 برجهانه بر شیه بارزه سی و یرک اولاده رقیفه رسالت نفقه نظر نه رسول کبریار: «بارب: ریب
 و شک ایچنده بونر نه شونکه بر شیه نیم فایده میوقد ده بو کتابک هر کلام ایدر نفی وسطا طرف الیه
 و حیا ایزال قیلند یعنی نه معلوم؟ بونک سوزک؛ شاعر، مورخ، مؤلف کبی سه ده بونی کونک
 تصویر یورک و فضل اولورده برده الله اسار و اخترا ایدر یورک ریه بهانه قیام ایدر جک اولور

به نه یا ارم ؟ « ریب یسر لر دی . ایته جناب الله بولیم بر سوال میدانه بر افرمه ایچونه « بوبابه
 بهج بر وجهه ارتبابه کل یوندر . « ریب صراحه تأییدات رملقه مجسمه ایتمه که بونده روح بول الله
 و هی کرک نفی و کرک تفسیده صراحه الوعد الایمه اولدیفنی تسجیل و اعداده واردر . و بوضوئه
 کتابک لاریب فیه اولدیفنی تسجیل ، مبالغه اولاده محمد لایسک لاریب فیه اولدیفنی ره تسجیلدر . یا قسیده
 « وانکنتم فی ریب مما نزلنا علی عبدنا » آیتی درها ایلدیه « فمن اظلم ممن افتری علی الله
 کذبا او قال اوحی الی و لم یوح الیه شیء » کبی آیتله قرآنه بر نقطه لر بر تفصیل مدافعه و اثبات
 ایه بکدر .

بر سینه علم کلام و هکت نقطه نظر نه باند یغیر زمانه هر سینه اول ریب و ایقات
 سنده یعنی علم و معرفت نظر به سنک کفره اشارت ایلسه و بوبابه کی بونه جلال فلسفی بر وجهه
 ایل بر طرف ایلسه بر سینه یعنی کور و ریز که عفا کنا بیزک ال باسنده « مقایسه اثبات و بولر علم
 متفقدر . « عقیده اولیه سنک وضعی و سوسطایه رینه اصل ریب و عشارک رری و اسباب علم
 تحقیقی ایه سوره باسنده یعنی ده بونده نشأت ایتمدر . و بکی فلسفه لرده ال اول بر نقطه به اهمیت
 و بر رکوردی اعلی سنک معلومدر . بولر اول قدر برابر معلوم و فنونک زینانه رغماً عالمه کرک نظر
 و کرک اعتدالی بیلکاک وقت و توسع ایتمدر اولدیفنی یعنی انظار اولنه ماز . بنا و عبیه بر سینه ال
 بون مرصه قلبی و اعتدالی شبهه و ارتباب سنده اولدیفنی و سعادت بر غای سنده بونک هر سینه
 اول لازم الاله بولر یعنی قرآنه عظیم انشاء بر صورت و اشعار ایتمدر و صکره انشادن ایمانه ، علم
 و ایقانه ایه باسانه بولر اولاده طریقه معنی و معاد استقیمی بی ریب ایضاح و بایه ایه جک و ایدر کسب
 و سعادت یعنی معقول اولاده مابعد الطبیعه ایه محسوس اولاده طبیعت آراسنده یعنی اولاده حقایقه و هیسنده
 اول تومعه حقه نظر رقی جلب ایه جک و بونه بوندره حیثیت اعتدالی و حیثیت عملیه بی عمده اولدر و نه نقیب
 ایدر بکدر . بونقاط عملیه ایه سوره بقره نک باشی فاعلمدر و صکره بونه قرآنک بر دیباجه عمودیه سی راه
 اولدیفنمه رقیب سورک نه قدر طبیعی و نه قدر علمی و دریه اسبابی اعتدالی بکی رقیب ایه جکی کبی

مفردن بفرمودن محیط برسی ایله بو مقامیه علمیه تأمل و مقایسه ایدر یکی زمانه ده قرآنک مجرور علی الی
اولدیفنده نوره قدر استبانه محل قالارینی بالضروره تسلیم ایدیر.

دریغ نیه اولده برکتنا [هُدًى لِلْمُتَّقِينَ] مقیده عبیه هدایتده.
— خداوند به پیغمبر و قائم حق کبریا حقنی ما را اولدوره احکام حقنی بیدره ملک بر دین، شرط مستغنی
ایله ایدر ملک برجه در. تعبیر آخر برکتنا به یک بیوک بر هدایت یابیه واردر. فقط مقید ایمور.
نیز بوند استقاره ایدرک مطلوب ایدر ملک اولدور رب و شجره ده، شجره لی بوند ده صافیه
کند برین نورده، عاقبت برین قازانور قاجینه مالک بوندانه مقید در. کرمه برکتنا ای
اعتباریه «هدی للناس» در. مع المومنین ساند ایدر و طریقه حقنی ایله ایمیه نازل اولدور.
لطف و لطافت بول کوسه ملک دیک اولده بول هدایتک بوردعوت و دلالتک معنی اعتباریه شول بول
اختصاصی بوند. فقط هدایتیه و مطلوب اولده الهتار یعنی مقصده وصول قایم مالک و بار اولدور
انقار صفتی ما را اولدوره ذهب اولدور، قاجیت ذل برین ضایع ایمیه اولدور بوند مستغنی ایمیه
ربکه درجه ضایع اولدور بقلدر. «ونزل من القرآن ما هو شفاء ورحمة للمؤمنین
ولا یزید الظالمین الا خساراً».

هدی، هم لازم و هم مقید اولور. فائزده بایه اولدور یعنی اولدور هدایت
ایله طریقه و ایصال مطلوب ایله معارفه مشرک و با استعمل که بریه هدایت غیر موصوله، دیگریم
هدایت موصوله تعبیر اولور. جناب حق نظر ایدر طریقه موصوله دلالت و ایشار، دیگریم موصوله اقتدار
و توفیق و بیکدر. قرآنه ایلکسی ده وار اولدور. باریعلیه بالقیوم «هدی للمتقین» ده
هدایت موصوله یعنی توفیق «هدی للناس» ده دلالت و ایشار معارفه حق هدایت موصوله ایسه ده
لدی التحفیز قرآنه مضاف اولده هدایتک هدایت ایشاریه اولدور یعنی نیمه ایدر. چونکه توفیق
و موصوله الهتار صفت کلام کل صفت نعمه ایدر. و بوردیه لانتقیه دینیه سند مهم برکت
واردر. بوند اکل شایع بولکه برکتنا ایدر و افع ایشاد الیهنک مؤر اولسی و توفیق افتزانه ایمیه

مخاطب اولئك انسانك بر فعل اختيار بسی ايم عارده مشروطه. قرآنه هر كه طریقه معنی صورت عمومی
 كوستر ملك ايجوده نازل اولسه اولقده برابر لكس بونی قبول و اختیارده ساد اولیه صوبه. برده قلمی
 برده اراده سی صرف اینه بگره. چونکه انسانفك اساس نظرته عمومی اولایه قابلیت مخاطب برده قدر
 سوا اختیار اید کلیاً زانی اولسه بونیه بفرنده ارشادات قرآنیه بدافت کامل و حقیقت ساله سید برابر
 کسیرك قبله نه. بالطبع راعیه بحسب ادیانیه صوبه و بکله عکسناً اثر یار بفرده. بونك ايجوده اصل
 فائده خطاب. همه اختیاره لك بونیه ارباب استعاره عارده اوله بفرنده که بونیه انتقاسی و دوافع
 فایده انتقاسی بونیه متغیر ده. بنارعبه قرآنك حکمت نزولی ابته اراده بونك انتقاسی
 شرطیه هدایت عامه ده. فقط شرطك تحفقه نظراً بوعلمت. بوقایه هدایت تنفیه اوله و نه تنفی
 اید بگره. بونقده برابر متقی وصفی بر وصف انسابی اوله یعنی برنده استقبال نظر بونیه انسانفك
 استیعاب اقباسی مکتبه اولایه بر وصفه. بواختياره هدایتك رافیده قطع نظر به هدایت عامه اولایه
 مانع اوله صوبه بر تنفیصی رکله ده. عربیه هدایتك دیالجه هدایتك دیالجه. موعالده «هدی للفقین»
 (بو کتاب بتوبه نوع بیره هدایت ايجوده نازل اولسه. فقط بولهدایتك استعاره لك ابلک طی
 انتقاسی اختیار ایتك یعنی نور و نوری ابته بگره. بنارعبه اول اراده نور و نمای طالب اریکند که نندو بونك)
 مانده بر تقوی نوریه سی متغیر ده.

انقاء، وقایه قبول ایتك، تعبیر آفرده وقایه بکیرك، وقایه ایه فرط صیات، یعنی
 الم و ضرر و بیره بک سیدرده صافینوب کنی ايجو نور و صوبه بگره. ارمالده لغة انقاء و با اولایه
 اسمی اولایه تقوی، قوتی بر حمایت بکیرك نور و صوبه، مصلی کنی ایه صافینوب نور و صوبه و بیره اولایه
 بونك لازمی اولایه نور و صوبه، اجتناب و امتناع ایتك، نوقی ایتك معالزده ده و نونو بکیرك. نوریه
 تکلف، انقاده ساره لك وارده. ان کمال وال نورنی وقایه ایه انجوه اللهك وقایه سیر. زیرا
 وقایه بیره استقبال و عاقبت تماماً عالم اولایه یعنی کجی مالده شهر و اولایه الم و ضرر لک بیره صیغه
 عالم اولایه مان. بنارعبه ایه نور و صوبه بک اولایه حقیقت انقاء انجوه وقایه الله بکیرك مصلی ایه بیره.

اگر چه رحمانیه و اصل حکمت زکراً لکرتک و قایه الله به افضلاری و طبیعی بر مصله سولعه بی و ادر...
 و او نبسته لکرتس انقاسه بر و قایه مجبیه به نظر ادر... که به رحیمیه و اختیار و عالمه انقاسه از انکه
 بود قایه به شعور و اختیار به کبریه سی، یعنی انقاسی و خوش طراوت... و یک که قایه الهیه تک لکرتس
 تمام طبیسی انسانک عالمه زیاده عاقبتی استند از ایه مس انقاسه وابسته... ایسته بونک اجمیه
 شمرده مع الاصله انقاسه و با تقوی انسانک لکرتس الله تک و قایه به قویا و به آخرت و مندر و الم
 و به یک شمرده اجمیه قویا و سی، تعبیر آخره سیانده توفی و منافی التزام اجمیه به به توفی اولونکه
 حقیقی فحش و محبت ایه عطفه را و ادر و به بری و مجبور و یکدیگر عصبی ایکی حقیقی حاضر در... تملیه
 تملیه... اعموز بسمله در... که به نوبه در اختیار ابرایکی حقیقی کور و در... بنا بر عبه تقوی شرعی و حب
 صرف منفی و مجرد به صیغه لکرتس عبارت فله اتمک فطارد... مع تافیه انقاسه یا لکرتس بونک بر نه و استعمال
 اولونک بی میوز... متد قرآن و فحش، ایمانه، توبه، طاعت، زک مسیت، افسوس مضارزه
 لکرتس به قویا بند بی موانع و ادر... دردی انقبیه قرآن و انقاسه تقوی اوج رتبه اوزرینه ذکر
 اولونک که به نجیسی عذاب نموده توفی اجمیه شمرده توفی اجمیه ایمانه «و ان منهن کلمة التقوی» کبی.
 آننجیسی کبار و ارتکابه و مضارزه و اجتناب ایه فراموشی ارا ایتلده که به مضارزه و انقاسه اولون
 تقوی بود... «ولو ان اهل القری امنوا و اتقوا» کبی، او به نجیسی سرفش میفهمد استمال ایه یک
 لکرتس به تنزه و بونکه موجودی ایه صوره تعالیه توبه و انجمنه که بود... «یا ایها الذین امنوا اتقوا
 الله حق تقاته» ار نه کی تقوی حقیقی در... بومر به اوتد کینسه و اوتد میفهمد که اسبابک در به رتبه
 کوره طبقات متفاوتیه انقسام ایه... و هم به بیلد اقبانک شری اولونک در به رتبه مضارزه... بود
 صورت اقبان و مقام علیهم الصلوة والسلام مضراق هم نبوت و هم ولایت به استلذی جمع ایتلده،
 اولونک عالم اشباه تعلقدن، معال ادر و به و به رتبه مانع اولاسه و مصالح فله ایه ادر استلذی و
 مشوره عطفه استند از رتبه در به سقیم شد... بود و اساساً اثره انسابی و کل صوره تعالیه
 حجت مخصوصه سی اثری ادر...

« ليس على الذين امنوا و عملوا الصالحات فيما طعموا اذا ما اتقوا و امنوا و عملوا الصالحات
ثم اتقوا و امنوا ثم اتقوا و احسنوا » آیت کریمه می تقوانك بر اوج مرتبه سی جمع می شود . « ان الله يأمر
بالعدل و الاحسان » آیتك ده جامع التقوى اولی فی به هدیت شریفه دارد اولش . بنا بر مبدء قرآنك
هدایتی بر مراتب تقوا در هر بریه سالک . و « هدی للمتقین » همیشه به عم اولاده مطابقه اتقاء
مفهومیه نفسیه اولی و منزه افتضا اید . نکته بر اوج سو سوال دارد اولش : بر اوج هدایت قرآنك
اتقاء بر شرط اولی و اکتلا سیلور . حال بوجه اتقاء ده هدایت قرآنك مستفاد اولاده بر نتیجه اولی و هفتم
کوره مسئله ده بر دور لازم کامیوری ؟ جواب : غایب ، اولی بر قرینه اید قطعاً اکتلا ذکر بر اوج
ابتدا از تقوا در مراد مبدأ تقوى ، یعنی قابلیت تقوا در . و منقسمه در یک عناد و نقانده ، یک کلید
اجتناب اید به بیه جك و بقیه حقه نامزد اولی به جك فطرت اید و عقول صحیحه اید بانی و یکم که نفسیه
برقی . « ساء قوم المنافقون » دیر نفسیه اید در . ثانیاً هدایت ، زیاده مرتبه به ره اصل اولی و یفتمده تقوى
قابلیت تقوى اید مراتب متقدمه اید بانه اعمده که بر طاعون مجاز نسیمه اید . ثالثاً تقوى غایه تقوى و کل
وسیله فلاح و سعادت . هدایت قرآنك مستفاد اولی و هفتم نتیجه مطلوبه فطریه و مندرجه عالم اولی و مندرجه
تقوا در رضی اعمده . بنا بر مبدء هدایت قرآنك قابل اتقاء اولی و تقوى فطریه و مندرجه با اید به
مراتب تقوانك همیشه به کیر در سعادت اید به قدر دارد هفتمده به لغت مراتب اید استند اولی و تقوا در
اماره دور اصل محفوظ و کلام .

حاصل قرآنك ، اعمده مبدأ و اعمده منتهای اعتباریه هدایت . بونك اید به انسانیه نه فطریه بر اید
بر کسب هدایت قرآنك ، اعمده مستغنی اولی به هفتم . اولك هدایتی خواص و مواك بوده مراجعه شایسته
فی الواقع دیر سلام بر طرفه حیات دنیوی و آخرتیه در پی تعلیم بود به وجه ، در یک طرفه فطرت
بر حیات غایه نك غایه مطلقه اولی و مندرجه ده سندهای انیسی لازم کلامه اید به بر اید به
کوشنده جك و اولکده شرايط اقتصادیه تفهیم اید به جک . او با کثرت ابتدای انسانیت
فداد در همین رخص ، زنی انیسه به فطرتك ده نا تناسلی بر کسب سی مجموعه ضما در نظام اولی و اوزر نه

همه اختیارری دارد. مشهورات و محسوساتی بار بار، قابوقریبی میبارد، اینجا که کی از زونه
 و آن که سنده کی سینه نفوذ ایدر. شاهد بر مشهوری نیست ایدر، محسوسه معقوله انتقال
 ایده بگیرد. حدوث و فنا اینجا غیب مشهوره، مشهور در غیب کلوب کیوب کیده شونان محسوسه
 سطر در آئنده کی معانی غیبیه می سنده در.

فیه الحقیقه موجود کور و له و کور و له به، نسبت آخر مشهور و غیر مشهور اولی و از به آیه
 آیه به. و بر هر چه مکار، حقیقی، کور و له به و حق کور و له به (اینو بیلی) نسبه حق ایدر.
 و بر عالم معنی، عالم امر، عالم عقل و یا عالم روح و یا عالم ملکوت و بر فلسفه مذکور معنی اولی
 بونی طایفه. فی الواقع شبیهی غریب فلسفه رزده ده بونی کور و پورن: مری و یا مشهور خارج
 بزه مواسف سنده کلور و بر نون هر بیک بر عالمی دار، ضیا، صوت، رایحه، طان، حرارت
 و بر دوت، بیدانان بونی مس و ساعده ایدر و بر نون راسته سیده و بیدانایی. فنون
 و با نامه فنون طبیعی کور و پور که بونی هر بیک بر تجلیده، بر نمایند، بزه بر کور و نشده، بر
 شانه عبارت. سده ضیا و بیک یا بیتی بزم خارج رزده موجود رکده. بزه خارج و ضیا و
 تحقیقه کور و بر اقتضای رده عبارت. مری اولیاده ماده جز و بر نون و یا ایزد الهی از لریدر.
 یا بیتی، ضیا اولیاده از بزم با صده و تعلقی، تماس آنده رافع اولیاده بی تجلیده. بر مشدید
 امام فزالی امیاسنده سرب و ثبت ایشد. نور شمس عوامک فله اندکی کمی کونشده میگوید بزه قدر
 کله بر شنی خارج رکده. بزه کور و رزک کونشده نقابی آنده بالذات قدرت الهیه بده اختراع اولیاده
 بر ماده در. بر حقیقت الفلاسفه متکلف اولشدر. کذلک صوت رده بروج. بر بیورن که سطر خارج
 هوایک بر تنوع خصوصیت عبارت. قولان رده کی کور و نشو معانی سس، اولیاده سارده رده
 طوقیه یعنی آنده مایل اولیاده بر تجلیده. حرارت و بر دوت و بیک و فی اساسه ضیا و بی بر اقتضای ایزد
 و یا جز و لریدر. بوند اینجا که حرارت ضیا، ضیا حرارت تحول ایدر. آزارنده بر مرتبه فرقی دارد.
 بونی الکتریکه و آنکه بوزن. مایه و طمان رده ساسنده بر اقتضای اروپ بزم شام رز و یا از انچه

نماینده قوتی و طاعت اولی و نه تجلی ابرار. در یک رؤیت و شهود خارجیه و واسطه اولایه بوجه
علائک طبیعی حقیقه حرکت را بعد از. و طبیعی حرکتیک بنده بر تجلی مخصوص اولایه شونده در. بن
بر حرکتی کور میورن. عجایب کورده کور و یک حرکت نور؟ اور نه مری حقیقتیک بر طبیعی کلمه
دار عالمه بود واسطه کور و یک عالم شهود و لیب بر خیالده. بر تجلیده به شفه برشی دکدر. بونیک
عانی اولایه حقیقتیه غیر شهود در. مهاجرت عمومی. بنای ممالک. مهاریات و سازه کبی و نوعیات.
تاریخیه دک ملتوری ده نماندیک تصویرری. امتیاسدی. اراده لری کبی غیر مری اولایه اسبابه
باشقه نور.؟ بنای طبیعی حقیقت غیر مری. و نافعای ر و نه. مری اولایه بلایه اولایه تجلیاتی. خیالی
طبیعی. انعطاف. الخ...

بر افاده بنده عالمیک کوزل ابداع ابرو. بواسطه کورده بنده حقیقت غیبیه.
طبیعت. عالم شهادت بر خیالده. هم در حرکت تجلیستک خیالیه. حقیقت نجات مقدا بر طبیعت
اید. قلب کوزله کور و لیبیه. شهود خارجیه اید رک. بونقطه در بوریه و الله تعالی و سد کورده
رؤیت بعد کور و لیبی مکه اولایه فانی اولایه عمار و عمار اسدیه در. فقط بزم
اهل سنتک صحیح نقلی را با نزه کورده حقیقت الیه غیب محله دکدر. اونیب و شهادتک رجبیه.
محیط کل شی. بونیک اجموده اولایه فاعیل غیب دین. اسما و مسنده بر اسم وار و اولایه
ار افزنده جهاتده. ممانده منزه اولایه کور و لیبیه. فقط احواله اولایه مان. اولایه طبیعی
اجموده تمام شهودده اولایه مان. اولایه دبولان. بن وجه الیه بر همه شهادت قائم. فقط
همه غیب دهان باده اولایه فاعله انبانده. بونیک اجموده اولایه فاعیل غیب ده دینیه.
اللهیک مدد کسی ده بنده غیبیه. آفرق ده. فقط افرده فاعیل شهادت. مدد عمومی قوت کور و نه
دین. حال بونیک کور و نه ده قوتیه عبارت. استقبال بونیک کور و نه. باریه کور و نه. عالمی
بنده غیب کور و لیبیه در یک رک کور و لیبیه دینیه. بونیک معقولی باریک محسوس اولایه بلایه. بن
دین اولایه غیب رک و طبیعی اولایه غیب معقوله ایمانه ابرو. حدیثیه مدد کور و نه بر طبیعی مان اولایه

انجوده دپور . د پلارن عقلمن ، نفسن ، قلمن و کتابا الله . بنا د عجب غیب عمقه ایمانه ایدر که هوشه پور
 انکار انجود . قلمن اولن کور و در که طبیعت دینسه شونان محسوسه بر لوم مالک بملی فقه دپور .
 بونک آند سده ظاهره فایزیمه بر سلسله دخی ، اکنده ده فنون طوماسه بر سلسله آتی دلمینه
 ماوراسنده بر قلب و جسدنک اوسنوده بر عالم واحد واردر . و دینا ناسی اولده مال حاضر شهورده
 غیب انتقال اتمیه بوناسه او ماضی اید غیبیه شهورده طومعه صوبه اولاده او آتی زنجیرن آسند بکانه کوزه
 بانامه بر حلقه ظاهره ، دپور دبر صانع ناسی ایدی دینا آسند انجود بر بزخ ، قلب بشوره اوله
 مرکز نقلیه طومونه بر راصد ، بر اوجی بر دریایه ، بر اوجی ده دیکر بر دریایه اتمیه اولاده طبیعت
 زنجیرن متوالی بر حرکت او بر زلف او زنده تیرید کوب آتیور . بر دکن ده میقیور دیکینه با پیور .
 بونه تقاضی سوار بر زلف با صا که او را هر لحظه سنده کیمه بر حلقه شونه کور دیور . بالک دبالکن اونی
 مساعده ایدور . نقل مس زور باره ایدور و دپورنده کی زنجیره ، او انجود بر زنده کیم
 حلقه با پیور و انجود اونی کور دیور و کور در که زنجیرن بونه تقاضی کیمه بر زلف غیبیه نیسی ده
 انجوده شمار با دیکه یور و ابطه یور . او حرکتیه و بر غیبیه آرنده او قدر قوت و ضرورتیه یور که
 مال حاضرده شهورده محسوس اولاده طبیعت ظاهره نک ایدی طرفنده ماضی و آتی ، اول و آخر دینده
 بر عالم غیب دار ، عالم شهادت ، طبیعت محسوسه بالاسلامه داره عالم غیب ، طبیعت غیر محسوسه اولونم
 دار . بوزنه با شنه او محسوس فلهک طرفینده ماضی ، اونک بر باطنی ، بر اوجی یوزی ، تعبیر آخره او
 راصدک طومونه یفی دایمیه کی بر مابعد طبیعه دینا ماضیه طبیعه ده واردر . اتمیه او زنجیره دکل ،
 اونی صاحب تحریک ایدر او بر زخی قورانه ، او راصدک طومانه ، او دیناری بر برینه فایزیه بر مابعد ، راصدک
 بر صورتی بر شیده رک معرفت معلوم کینده ، غیب و شهورن محیط کلی ، کفیل مطلق اولان
 قدرت با کفیه ده . بنا د عجب و قایه نفس اینه یند شهورات و محسوس سید ایدر که دله اول اونک
 ماوراسنده کی غیب و غیب دشرارندک مرجع کمنه ، کفیل مطلقه ، رب العالمینه ، رحمن صیم ، مالک بولیمینه
 « ایاک نعبد و ایاک نستعین » دینا ایمانه ایدر . و بر ایمانه با شایحه اوج کینی اعتوا ایدر : سیده

ایمان ، معارف ایمان ، مبدأ و معاد بیننده کی وسائط باطنیه ایمان که بزرگ در درنجیسی در
وسائط فاعله اولیه عالم شریانه علامه . در صورتی که غیب و شریات برله سنج ایمان در وقت
« هو الاول والاخر والظاهر والباطن » توحید نی بولور .

غیب ، غیبت و غیاب معنانه در . و با غایب معنانه اسم و صفت اولی که بوده با احوال
کبی نسیم باله در . و یا بخت و بخت کبی غیب نفقه . بنا بر عینه سازنده کی غیب اینم ، غیب اولی
تعبیر در طوری که معنی در . بعضی بیک فله اندکی کبی غایب اینم صورتی که با معنی لزوم
بوقدر . غیب و غایب اینم ابتدا در آن مسده و یا به امت مفقوده حاضر اولیانه ، تعبیر آخر شعوب
مشور اولیانه و یا که بزرگ بر کسی شعور انتقالی اید در آن اولیانه بلیله . سکه اولیانه در اولی که
فایده جالبین ، سحر و یا سکن . بوسه سوزن ایمیه شعور ، حاضر و ساکن در . بوزنه انتقال
ایر سکه که فایده جالبین در . اولیانه سوزن ایمیه فایده . با توب کور و بختی در . اولیانه
تعبیه ایر سکه ، فقط فایده جالبین در . بوزنه سوزن در ضروری در صورتی که انتقالی اولیانه در
ایر سکه . بوزنه ایمان و یا به علم انتقالی اولیانه . صوره و فایده جالبین در . اولیانه در . بوزنه
نیمه فایده بوزنه سوزن در . معنی اولیانه در . بوزنه سوزن در . بوزنه سوزن در . بوزنه سوزن در .
اولیانه در . غیب اولیانه در . غیب اولیانه در . غیب اولیانه در . غیب اولیانه در .
کور و سوزن فقط کور در اولیانه . سوزنه ایمیه در . بوزنه سوزن در . بوزنه سوزن در .
بوزنی آینه معنی غیب بلیله . « و عنده مفاتيح الغيب لا يعلمها الا هو » آینه کی غیب در .
و یا که در . سوزنه ایمیه در . بوزنه سوزن در . بوزنه سوزن در . بوزنه سوزن در .
غیب در . « الغيب » ك الف لامی در . بوزنه سوزن در . بوزنه سوزن در . بوزنه سوزن در .
غیب ، بوزنه ایمیه در . بوزنه ایمیه در . بوزنه ایمیه در . بوزنه ایمیه در .
از آن کتب کبی باری ایمیه در . و یا ایمیه در . انتقالی در . بوزنه سوزن در .
راسته اولیانه در . صوره غیب ایمیه در . ایمیه در . بوزنه سوزن در . بوزنه سوزن در .

اول گفته قبلك مؤمنه به اول یعنی مخرج ، اینجمله ایست مؤمنه به مخد وند . بوند ایمونه به صله نفسیه
 اراده بون بر فرده کوزنسه و « زن کون غیا بکند و کون شود کزده ایمانه بر ر » ویه نفسیه
 ایتسه ، یعنی مؤمنه به کون قب و اول یعنی نفسیه به اعتدال اول یعنی کونستند در .
 فقط فله اولاده غیا بکند و مؤمنه به عا اولی در . و بنا علیه غیه ایمان اول غیا ایمانه آراسته مانده
 فرو برد . و هر ایست اعتباریه ایمانست قیمت و فائده سی غیه نفسیه ایتسه و با غیا اولی صبتند و
 تنیه دارد . چونکه قور و غوه اول متوقفند . پیغمبری کور و با ایمان اید به اصحابک ده ال بون نریزی
 اونی فائده نفسیه اعتباریه کی نفسیه بقدیر در . و بر اراده پیغمبری کور و ده نفسیه به بزرگ ده مدینه
 اشارت دارد . نه کیم ایه سوره ممتدی « و انذی لا اله غیره ما امن احد افضل من ایمان غیب »
 پیورسه و بوائی او قورند .

دیگر به نفسیه اید و بر اراده غیب ، عینه نفسیه اولاده قلب و سر قلب که قلب سر قلب بر رفع
 اول یعنی بیک و حق و در اول نبوتی کوزده زیاده قلب اید کور و بزرگده . لوت مارتانده قور تان
 بر ایمانه اید کون معناسی افاده اید که بوزده در به بر طریقه ایمانه اشارت دارد . یعنی قلبی بلیه اللهی بلید .
 ایمانه ، اصل گفته است و مانده انقاد . لکن ده سی تعدیه و بعضاً صیدورت معناسیه
 قور و نیلید . تعدیه اول یعنی کوره ایمانه و بیک ، ایسته فیلمه و یکدیگر که اسماء اللهیه اولان
 « مؤمنه » بر معنادند . صیدورت اول یعنی کوره ده ایست اولی و بیک اولور . و در توره و اعتبار
 افاده اید که لساننده اینانویه ربانید . عرف گفته ایست مطلقاً تعدیه ایمان معناسیه در . چونکه گفته
 اید ، تعدیه ابتدائی تکذیب به ایسته قیاسیه و بآنسی کند به ایست اولسه اولور . ایمان
 بر معناسیه « آمنه » کبی بالذات تعدیه اید . بونکله برابر « آمنه به » و یا « آمنه » کبی با و بیک
 اید و تعدیه اید . با اید تعدیه ابتدائی زمانه اعتدال معناسی ، لکن اید تعدیه سنده ده ازمان و قبول
 معناسی تضمیه اید . بوند ایمون « الذین یؤمنون بالغیب » فی تعدیه و اعتدال اید ، یهود
 تعدیه ابتدائی مضمور ده ده غیا به ده ده تعدیه و اعتدال اید بر بیک اولور .

برستی تصدیقیه ، اونی صادره اوله ره افتد اینک دیکه . صدوایه پاکه و با کلام تعالیه
ایندکینه ایمانک ده متلفه نه معنی برنیده صور مختلفه اوزده و جریانه اید . مثلاً الله ایمانه ایله
کتاب الله و آخره ایمانه صور زنده بعضی معنی فرقلی وارده . مع یافیه تصدیقیه اصول نشای صدوایه
صدوایه کلامک نشای ده صدوایه کلمه یعنی واقع مطابقه در . ذلعه و خارج ، زعمیه آفرین قلب
و عیبه ، ایته صدوایه حقیقت ، بر ایاکی طرف متاخر آراسته کی استقامت و اصابت نسبتده در .
واقع مطابقه و مصیب اوله بلیله ذلعه و قلب صادره ، خدای غیر صادره . بنا علیه ایمانه و تصدیق
بدلی بر صدوایه اصابت نسبتی قبول و اعتقاد اینک . عیبه واقع نفس نافعه دره و با حضور و کذا
موجودایه تصدیقیه شهودیه . بر اکت صیه دیا عقلیه بی تصدیقیه کبی ، بالذات رکولده حاضر اولون
دلیل دیا دالی واسطه سیده حاضرایه تصدیقیه غیایه . بر صور زده اد واقع غائب امثال و افکار ایله
آز هیوه قاب قیاس و تمجیدایه دلیلک اطراد و انطیاسده کی در بر ضمان نسبتده تصدیقیه اجمالی
و با تفصیلی ، رسمی و یا علمی بر علم ، بر تصور عیبه فاده اید . واقع غائب شکت و فدر شکت
و نافر زایه اول تصدیقیه غیبی محدود بر علم کجی نامشاهی بر اعتقاد مطهر اولو که محوینده ایمان و نتیجه
بر اکتد سیدیه . و بر ایمان ملک لطم باشی و هم غایه سیدیه . و بوزده کی اقیانه ابقانه علمیه بر کمال
و قوتلید . زیرا هر تمجید تصور دلی اولو ره آلتیوب ره مطلوب بالذات اولو ره آلتیوب
زمانه بر مانع بقیه اوله بلیله و بیدیکندک مادی استی انظار ایه جهل فایله . فقط بودیه ایمانه
دلیله اولو انجوه الله تعالیه . ایمانه باید بر صورت شهودیه عیبه نامشاهی اوزانید کید .
لغة مع الاطلوه تصدیقیه با قول و یا فعلی اولو . تصدیقیه قولی بری قلبی و بید مساف
اولو اوزده ایکی در لور . بنا علیه عرف لغت نقطه نظرده تصدیقیه ادج ریزسی وارده . بر عیبه
تصدیقیه قلبی در . بوجبه لغز هائی بر حکمک و یا بکلامک و یا شکتک معنی باید توکلنده و تسلیم و
کنده کنده افاده ایندکی و اولنک صدقنه قلباً ایمانه اولو معنی زمانه اولو کلامی و با شکتکی
تصدیقیه اتمیه اولو . اکتبیس تصدیقیه ساید . بوده کنده کنده با شکت آفره دخی تبلیغ و سماع ایره بدوایه

بر وجهی بود که در دین بر کلام نفی سوره مکه که با حقیقی و با فقهی اولی . برینده بر تفسیر لسانی
تفسیر قلبی ایه بر شد ، سوره به تفسیر ده صادر اولی . دیگر نه سوره باشد ، قلب باشد اولی .
یعنی سنانا دیگر تفسیر ایه که قلباً کند یعنی تفسیر ایه . او همچنین تفسیر تفسیر که بر کلام
ایجابی فعلی اجرا است که اولی . بوده تفسیر قلبی و با سنانا برینده و با ایستاده مقارنه اولی و با مقارنه
کوره بر خارج مرتبه آریلی . تفسیر فعلی ، تفسیر قلبی یا تفسیر ایه برینده و با اگر ایه با ایستاده
عجبا سوره شریعه ایمان برین تفسیر . یعنی دین اسلام برین تفسیر یا یا
سوره صابری . ایمان نفی ایه ایمان شریعتی و ایه . برین تفسیر یا دین ایه که برینده
آیه اعتبار باشد برین .

ایمان شریعت ایمان نفی ایه که برین تفسیر موضوع باشد : اولی ، ایمان ایه که اولی
تفسیر یعنی سوره اعتبار ایه ایمان شریعتی . بالتوجه الله و محمد علیه السلام الا طرقت کبریا
قطباً معلوم اولی شریعه اجمالا و از زنده تفسیر ایمان . بونک ان جمیع الله و از زنده کلمه ایمان
تفسیر ایه « لا اله الا الله محمد رسول الله » ایمان . برین تفسیر ایه ، الله ، سالت محمدیه ، آفرین
ایمان ، آفرین تفسیر ایه ، الله ، سالتیه ، کتابیه ، پیغمبریه ، بوم آفرین ، قضا و ندره ، بعث
بعد الموت ، ثواب و عقاب ایمان . او همچنین تفسیر ده کتاب و سنت ایه محمد علیه السلام تبلیغ ایه
قطباً ثابت اولی اعتبار و احاطت مجموعه و تفسیر مراد الله در اولی و بعد ایمان که برینده
« الذین یؤمنون بالغیب » ، « والذین یؤمنون بما انزل الیک وما انزل من قبلك وبالآخرة هم
یوقنون » بونک برین ایه مرتبه اولی و با ایستاده . دیگر تفسیر ده ایه که مکه . و برین
تفسیر درین استقامت ایه شریعتی . بونک برین دین اولی تفسیر فواید شریعتی اولی و با ایستاده
عوام و عموم ایه فریق اولی اجمال و خات تفسیر مرتبه ثانیه . دین سوره بونک باقی
برای صیقلی ایه ایستاده . حال برین ایمان تفسیر متعلقان برینده و با ایستاده . او ، حق و نامقه
ستقیم و غیر مستقیم سأل دارین کی ما یعنی اولی بونک فدعاه ده سأل . لغة ایمان دین بونک

بر صوره تصدیق دارد که اولش عاصیه کفر در است. مثلاً شکر ایمانیه، سبطانک سوزیه، صافیه
ایمانیه، کفر، ظلمت غیر اولیفته ایمانیه، زنا، فحش، رقت، بینه صوفی نفس
عبارت از ایمان ای اولیفته ایمانیه لغت بر ایمانیه و فقط شروع اسلامیه بر کفر در است. ایمانیه لغت
در یک بعضی قسمی ده دارد که شراً کفر اولاً مقدر بر بر و جاب ایمانیه تشکیلی است. بر قسمی بیاض، قسمی
مردوب بر قسمی ده سیه و معصیت اولیفته. و بزرگ تفصیلی فقه مسئله در است.

حاصلی ایمانیه لغت بر قسمی صوفیه و غیره، بر قسمی شریعت، بر قسمی ده هوا و صفت و مالیه یعنی اولیفته
صوفیه و غیره اولاً ایمانیه شریعت یعنی دین را در سر گرفته فرموده است. چونکه اصل ایمانیه شریعتی حلال و حرام
و با بالنده غیب اولاً صوفیه و غیره و شریعت و شریعتی بنده آمده و بر سر نه نریم تعقیب اولیفته
ساری کلیه در است. فی الحقیقه بنده سیه صوفیه و غیره اول بزرگ مبدأ و سیارنده در است. و دریه اسلامیه
مشارف اصلیه اولاً ایمانیه شریعت و شریعت و غیره. هدایت ده اولیفته تعقیب اولیفته در است.
غیب آیتنک مقام شریعتی است. شریعتی آیتنک مقامی است که غیب باطنی است و غیب باطنیه و غیب
مقامی است که در است. «و عندہ مفاخ انغیب لا یعلمها الا هو». بنا بر عمل انسانه مقام صوفیه و غیره
کنی هوا و هو شده آماهی. بالذات دینا بالواسطه الله تعالی و نه الله تعالی. و شریعتی انظار اولیفته
فقط عبودیتی است که با ایمانیه در است. چونکه «من ذا الذی یشفع عندہ الا باذنه» در است.

ثانیاً متعلقه صرف نظر نفسانیت اعتباریه ایمانیه شریعتی خصوصیتی موضوع بحث است.
ایمانیه معنای شریعتی یا کنز بر فعل قلبیه؟ یا کنز بر فعل ساینه؟ یا کنز بر فعل در؟ یا کنز بر فعل
برابر فعل جواریه؟ یا کنز بر فعل در بعضی مذهب فقهیه رضایت است بر این که

۱ — خوارج و مقدره نه تعبیه که ایمانیه شریعتی هم فعل قلب و هم فعل سانه و هم نفس.
جواریه در است. یعنی رسول الله تعالی قلباً نفسیه، سانه انزله، محمد تعالی باطنیه. بزرگ
اولیفته بر سر که ایمانیه در است. بزرگ و لو بری بر لو بیا که سیه بر سیه و نیز، خوارج نظر نه کار
مقدره نظر نه بر سانه کار آسانی فاسد در است. بزرگ ایمانیه شریعتیه ایمانیه لغت مراتب سانه

جمع اینست اولیور. سلفند و محذرتی بعضی رضی ایمانی اقرار باللسان، تصدیق باجنان
عمو بالادله دیه تعریف بشود که امام تافعی رضی بر جمله ده داخلند. فقط بوزن عملی ترک ایه
فاسق ایمانده عقیقه کفره داخل اولسه اولدنیق قائل رکدر. بنار علیه بوزن قولی فوارج
و معتزله منزه بجهت باشند. بوزن حقیقت و اصل ایمان تعریف اینست اولیور.

۲ — کرامیه منزه بجهت که ایمانہ شریعی یا لکن سانه اید اقرار در. بوزن کور و تصدیق نبی
بر لوسونه بر لوسیه سانا اقرار ایه، سانه صاحب اولاده مؤمنند. بوزن، سافیه ایه طبعی
موسه ایی ماندر. بوزن ایمان لغویک ادناسی دفعه هر یس اولاده یا لکن تصدیق قولی سانسید اکتفا
ایتمند و ایمانہ شریعی معیار بی ده ساند اراسته جریایه ایه و یک ساند ایمانک مبداءه
طیاهریسی کوز قشدر. بوزن کور و ایمانہ بر کله سلسله سی دیک اولیور. اقرار، که تصدیق قلبی
شرطه ریتمند اولند.

۳ — ایمانک کنی تصدیق تبتید. دسزلک، اگر اه و سائر کبی بر مانع ضروری بر نماز
اقرار سانی ده شرطه. لکنه تحقیقک شرطی؟ بوزن تمامک شرطی؟ بوزن دقتده ده سوزر
جریایه اینست. اشعری بر قول اوز رنده در.

۴ — ایمانہ، فعل قلب اید فعل سانه مجموعیه. بوزن ایکیسی ده عینه سوبه ده رکبه اصل
رکدر. فعل قلبینک تکلفیتی هیچ به معنی مستقولا قبول ایتن، بوزن که اصلید. العباده بالله بوزن
اولدنیق آنده کفر محض اید. فعل سانه اولاده اقرار و کفر، بود و کنی در. لکنه اگر اه طبعی ضرورت
دسزرق فارشینه بوزن وجودی فقط اولور. دوزمانه یا لکن ایمانہ قلبی مانید. فقط سدرت اکلاه
بر یونیا نه حال دسند و اقراری ترک ایه به عند الله رضی ماز اولور. سوزن که جماعت نماز قیامیه کبی سعادته
اولاده بعضه اعمال رضی اقرار مقامه قائم. فی الواقع ایمانہ شریعی داما باو باللام اید صله لازمه بینده
اقرار و انقیاد اید تصدیق معناری نمیکنند. دریه سلامک هر فی سافک یا لکن باطنی رطل باطن
دفعه هر مجموعیه. هیچ بر مانع بود اکنه ایمانی یا لکن قلبیه صافند ایمانہ و اقرار و ازمان اتمیه به کبریه

عندئذ نیست ایمانی که اولی جفی کتاب و سند بر عبودیت و لا اله الا الله باشد. تطبیقات عملیه ایمان که ثمرات مطلوبه
 اولی بینه و دومی شبهه بود و پس ده نفس عمل، نفس ایمان که یعنی دریا جزئی رکود. فرعی و نتائج مطلوبه بود.
 دومی بر عبودیت آغاجه بکنه. نفس بر قلبی اولی تحت الارضه کوکی، اقراریه ساداتی، اعمال سازده و اللط
 یاراندی، هیچ طریقی، بوده بود کبیر. آغاجه بر تصور بوده سی اولی جفی کبی ایمان بر تصور بوده همه عمل
 و تقرب الی الله اولی رکود. فقط و اللط کیسایم، یارانه، هیچیک آغاجه، بوده و بر رکود آغاجه نور
 اولی جفی کبی شبهه ایمان ده بود در. فقط ساقند بر بر یک سبب اولی آغاجه که عمل اولی نور و نور
 و زمانی بود جفی حاله سوره سوره به آغاجه که لونه سبب اولی جفی کبی بعد سقده اقراریه ایمان ده بود در.
 آنجه قیسه فلسفه اولی جفی ایمان تصور بود بر اقراریه فیلیز و بر سبب تحمل و یا کوکل نور و دینه حکم اولی جفی
 کبی معذرت زمانه نفس بر قلبی ده بود در. ایسته ایمان که بود بر رکبه صلیسی، بر رکبه نالیسی، سوکره
 در جهات متدیه او نه دینه فروع و زوایه و تفریق و در. و کمال ایمان بود در. «ایمان همه سوره
 شعبه در. بزرگ انسان بود و ازین رفع اتمک. = الایمان بضع و سبعون شعبه ادناها امامه
 الاذی عن الطریق» حدیث شریفی که بر وجه تمام ده بود فروع و شعبات دینی ایمان اخلاصه بر سبب
 نور و نور سوره بود کمال ایمان فقط نظر در. و معنی شعبه ایمان دینیه سی اصل ایمان اولی جفی کوسه بود.
 بنا بر عمده بر شعبات فروع، خلاف کفر اولی اصل ایمان رکود، خدوئیه اولی کمال ایمان در. و بزرگ ایمان
 بر آینه ده «یونس» «افانیه صلات» و «انقاره» ایمان بر بریم ذکر اولی جفی کوسه. بالاده ذکر
 اولی جفی کوسه سلف و محدثه فولدیدی ده بود اخلاصه لازم کبیر. اصل ایمان که بود بر فعل و نفس و انک
 رکند عبارت و معذرت شرع زمانه اقراریه قابل سقوط بر رکبه اولی صفای لغوی که اولی جفی کبی
 امام اعظم ابو حنیفه هفت مرتبه و عامه فقرایم ده نفسیه و تقبیر. ساداتیه اصحابه اهل سنت و الجماعه
 مذکور است اسنی تقدیر و باید ابتدای ان مومن و عیال سنده در رکبه ایمان، اقراریه بالاسا و نفسیه بیان
 یعنی بالقلب در. بآنکه اقراریه ایمان اولی جفی کوسه. هر دو اولی جفی کوسه اولی جفی کوسه لازم
 کبیر در. الله تعالی منافق مقدمه «والله یشهد ان المنافقین اکاذبون» بر سبب، اهل کتاب جفی کوسه

برابر ایمان عمل و یک رکعت . عملك و جودیه ایمان و عملی با یمنه بیه بر بر نه و قیسه . مسلمان عمل
ایند یکی ایمنه مسلمان اوله جود رکعت ایمان ایند یکی ایمنه جود مسافر و جکر . بنا و یمنه عملی صرف با اوله رکعت
و استخوانه طوری نیک ایمنه رکعتیه طرازیه اوله . ثالثاً ریه اسلامک ایمانده اساساً قلب و جود
ایمنی اوله بر رکعت بولند یعنی شبهه نه اوله برابر مطلوب صوره اوله ایمانده سلسله جود برابر و جودیه
عبادت رکعت . اوله نام بر نامه کی با طمعه قیسه با سندیوب جود ظاهره انتشار ابد و جک و مکره نامه
محاسن عملیه عامه جود . مسلمان ایمانی ، عالی افکاره و معروف اوله نصوات رسیده و با امنه
شیخانه رکعت که قلب و جودانه جود و توفیق محکوم رسیده . مسلمان ایمنه بر ضرورت جود فایز
ایمانی ساره جود برابر و جودانی اوله صاف و جود جود ایمنه نازده اوله بیه ، اوله رسیده اگر ایمنه
مردم فایز نامه . اوله زمان ده فزای نفس ابرک ایمانی جود نورانی ، ایمانی جود ابرک
نفسی نورانی رسیده و جود . روح فایز ایمنه جود و جود .

ایته بر آینه و بنا بایده مقصدی بایده « الذین یؤمنون بالغیب » ابد ریه ایمان فسی
نخیر ایند مکره محقق رسیده و جود ابرک جود و جود .

[وَ یَقِیْمُونَ الصَّلَاةَ] و صدق اقامه ایدر . یعنی معلوم اوله نازی طوری
قید ایدر و ایدر . — قرآنده نماز مقصد و جود و با صلا فعلیه نه زیاده « یقیمون
الصلاة ، اقیمو الصلاة ، حافظوا علی الصلوات » جود و سبب بایده رسیده . ایته ، صدق
اقامه ایدر و یکده نماز و قید ایدر و یکده فسله بر معنی و ایدر . که جود و لاف طوری درست یعنی
تصدیل ایدر و مشوع و مشوع ایدر کوزله قیسه و معنی قید بر سه صفاتی اقامه ایدر . و جود ایمنه
نمازده تصدیق ایدر واجب اوله یعنی کی با خاصه نماز ایمنه امر بالمعروف و نهی عن المنکر و لوازم صدق
استقامتی ایمنه صرف مسامی و معنی ایمانات اسلامیه . ایدر اوله نماز زیاده ، افواه و یکده
بیکریه توجیه و یکریه ، اوله اوله از الزام و استمال اسباب ایدر زنجیر و توفیق ، جود و جود
اهتمام و فزای ده جود و جود .

اقامه ، قیام و یا تواند به افعال اوله و نه لغت و قاله و ب رکعت و یا دوزن و ب طو و تیره
 و یا تریج و ادره ایتک و یا اهتمام ابره اجرا ایتک معالیه کله کند به صدقه نسبت به بر مسالرت
 بر نه و یا نه مستند به بلوغ به استعاره بایلیسه و بونک ایچوه بر کله لک « یصلوه » بر نه ایتی کله لک
 « یقیمون الصلوة » انتخاب ایچوه . اوله ارده رکعت و یا طو و تیره معالیه دوزن لم . بوزه
 « الصلوة عماد الدین » نماز دینک بره گیر « حیرت شریفی فاطمه لایه . بومریده دینه بوسه
 بر بنایه تشبیه ابره یور و نماز عینی اربانک بره کی کوستره یلیور که ایمانه ده بونانک تلیور . بولا
 استعاره دکنیه و یا استعاره باکنایه دکنیه . بر آینه ده نماز جماعته قاله و بر بیله ملک بویون
 بر درگ تشبیه ابره یور و اوندک کوزله دکنیه سی و یا طو و تیره سی صورتیله اویور کله بنای دینک انشاء
 و محافظه و ارامه سی نزدی استعاره اولیور . بر ده بونانک ایلریده بیانه اوله همه اراده و شفا ساره
 و تزینات و تمجید و بر نه یقه اشارت یور و یور . بنار عیله نماز قیور و بر بیلک . اقامه صدوت ابره
 دینک آراسته نه بونک زنده دارور . فی الواقع دینه غایت بونک دقوسی بر بنادر . و بونانک کرانه سی
 لوازمی ، صورتی و بیوتی یعنی سریعت بالذات صنع و وضع الیه . اوله توفیقاً تور و لوب سیدانه
 کله سی و ایچده سعادت و یا سانسیده انشاند و دارور . تمییز دینه یلیور که بونانک معالیه و یا
 فاله سی بیلک ، مملو سی اندر . بونانک تلی تلیور درینکده آتیم همه و آغیز در در طایفه
 دیره کی فرد نماز اوله امضایه و سوره اوله همه و جماعتیله سیدانه سوره رکعتیله ملک ، مکرره اوزرینه
 قیام ساره سی انشاء ابره یور . و فقط سوره سی اوزر تویه یقین که بونانک هارده رکعتیله زی هیانه .
 بوسلف فرزند بره بایلیسه اوله مکرره ده کند ، بالک بونانک ایچده اوزر دینار همه رکعتور .
 او ، بر بنیه زی هیات کی لک کوه بایلیور بایله تلیور ملک ، لک کوه نمو و انکشافه هفت ابره یور . بو
 بنا و دینک تشبیه بزه اسلامک و ضعیف اجتماعی سی و بود ضعیف و نماز کتبت و اهمیت موقعی سی
 انکلاتور . فی الواقع جماعت نماز اجتماعت اسلامیه نه ده گیر . و بونانک سکونت اسلامیه نه
 بناسیر . و جماعت نماز قیامه و قیله یسه اوزر ده رکعتور . منفرد نماز ارده بر ده رکعتیله

و تسویه سید . هر دو طرفی ، فقه هر دو باطنی نیز در تنظیم اول و دوم نماز قیاسی . ایمانك نماز لا ینوب
 بقره و موجود در فیه تقیید بی و کنز . لاه حیات بر جریایه تنظیم و تنظیم در سید . بر نقطه فقه و باطن
 مکتب در بعضی قره تصفیه قلب و بر نه سار به این تقویه ابر سید . هر هائیک بر کیمه نك بی نماز بودند یعنی عاید
 نماز به در اتم اندیکای عالی مقامیاید که در صلی بودند یعنی زمانه کی اخلاقی هر عالمه بود کسانیه
 بود که « ان الصلوة تنهى عن الفحشاء والمنکر » بر مقامیه ده کی با کمال تقدیر و آید شخصه کی
 مقامیه انکله نشأت اید . بعضی مقصود اخلاقی فرموده اید سید بی نماز ، نماز به در اتم اندیکای زمان هیچ
 شبهه از اخلاقی و مقربا به رعا بود که سید . نماز بی قید کیمه نك حیات و لا اقل در نماز انجی دارد .
 بر نجیبی طهارت ، انجیبی قوت قلب ، او بر نجیبی اخلاقی و اوقات ، در نجیبی صلاح اجتماعی که بوفائده در در اتم
 شرطه ان کسی بر نماز ده بد و دارد . نمازك اخلاقی فواید قابل حساب و کلام . کلامه ان اخلاقی فواید اخلاقی
 بالفعل کبر و قیسه ، اخلاقی مافیه لایحه ، اخلاقی امیور ایسه یا یغیه ایشفد . بر نك امیور نماز ده
 کیمه بد جای ان کوزل و ان تمیز ایسه سنی کیمه و کلمه نه فرود و برسی ملحوظ اولاده بر حال امیورده او نوله جاه
 نجم عبیدك بودند یعنی در شونوب بوزنی یعنی آلتی و برونی بر روه قویه روه قلبیه ایمانه انیکای اخلاقی
 او کبر و فرود قیه روه مکتب سجده به قایا نوله ان کلمه بر اساس « خذوا زینتکم عند کل مسجد »
 نماز ده با تمامه سجده نك کبره اولاده بونا بر مکتبه و دلا بید که شکر در ان زیاده نمازك سجده سه اعتراف
 ایدر . او سولی ایسه را امیورده الیبدنی به قویه مجبور بی او ندر کبر طاماریه ، سید لایحه فواید طوق نور
 « وانها الکبیره الا علی الخاشعین » . دو شونوب که او سوز ، او آلتیه صلی الیه در در طام
 کلمه او باطنی الیبدن نوزده طوری انم قاریه مکتب . هم او طوری اند ، او بر او ندر تحقیق ، شمار یا بکلمه
 دلا بید و کلام . زمانه اولو که او را امیورده فائده دگولور ، حیات بر او را در فیه تقیید و او فی فیه تقییدان
 الله تعالی در . او سوزده ، او بر نره سلیسی سوز ایسه بر حقه تم عبار الیه که مکتب و تقویه ایدر .
 بنا بر صلی او طوری اند ، او بر لایحه ، طوری او را او ندر امیورده دکل فائقی اولاده الله تعالی نك فائقی و کبریا کی
 نمازده مجبور سجده به قایا نوب کبرده و مکتب طام مکتبه صبر ایسه و عبار الله ایله اخلاقی کیمه امیورده او ندر

جما غلندینه قاری شیمه یک نفسی بر وصف اولدغی اولدغی ایجاب ایدر. نماز اوکبر و غروری قیام که
عبدی نمانده انسانک روح مرتبه اولد بر اعتقاد ویر که بر اعتقاد شکی حکم ارکان مهوره و کتب
سرف تولهده میوه یو کسکه. بونک اجموده نماز مؤمنک بر معراجید. یعنی اونی فطین بستیست
عرسه ادریت الهیه به مقارنان بر رویاندر. نماز ورتوه بر حیات برون صورت و راجی سندر جدر.
مهور الهیه و مهوره کلمک. حاضر لایحه، در شونک، ایسته مک، رفات ایدر قالمیوه، بونک لک، ورتوه
راحت ایدوب اولدورس، نهایت معلوم رسد سله ایستی بید مک. انسانی بونک حیاتک قدم لرزه کیمه ک
اسرار و مهورن، دنیا و اخرای در شوندره رن جناب اللله صفات ایندیر. و بونک بر ایمانه و ثواب ایلله
ینه عالم مودت ایتیرر. ینه بر حدیثه بایه اولدغی اولدغی نماز اسلام ایلک کفرک قاریدیر.

بزرگوارده نمازک دینی و اخروی، مادی و معنوی بونک فطانی و فرائی صابیه و کلمه بونک
اوناسفاییدر. ناقابل اخصاردر. بونک لایات مجوسی ساده دینه بونک شراب نامیده یار اولنور.
فقط بزرگوارده نمازک ایمانه مکره نفس بر سبب اخلاقی و اجتماعی اولدغی و اونک اولدغی نه فدر بونک
بر بنیاد اجتماعی قوردر یعنی مختصراً افاده اینک ایسته رن. او بونک بنیانک دیره کی ایسته اولدغی نماز
افشار و سوباییدیر و همانند دیکلر داونده مکره ده مابعد بایلید. و افاده مدون تعبیر بونک
معانی بالغ افاده ایدیر. و لغایه نامزد سفید «بصلوه» دیر کلم «یقیمون الصلوة»
دیر تعریف، توصیف و مدح ایدیر. بزرگوارده آکله شیمه که بونک مانده «نماز قیامدر» تعبیر انفا
ایتمک طرزد و کلمه. بزرگوارده «الصلوة» ک الف لای عله ایدر که کیمینی معلوم و مهور اولان
اسلام نمازی دیکر. و بر کیفیت یعنی نمازک نفس فیله یعنی، شرائط و ارکانی، سنت و ارکانی، مکره
و صفاتی ایدر صفت و ماهیتی «صلوات کمار ایتونی اصلی» نماز قیامدیه بی کور دیکر کیم نماز
قیامدیه «حدیث شریفی موهبته پیغمبرده کور دلدیکی و صفد و قول و تقریر ایدر ایدر کی صفت و کیفیت
بر کیفیت و ماهیت نایه ایدر بیری جیه اسلام با عمل متوازن معلوم و کتب دینم مهورلر. و
«بصلوه» بزرگوارده و لایه لایه «یقیمون الصلوة» بزرگوارده بومینی دخی مریدیر. یعنی

«بیتونه الصلوة» طوس طوفی نماز قیلا در دیک رکعت، نمازی طوس طوفی قیلا در دیک اولی صلاه
غفلت ایله ملید.

صلوة کلمه نیک لغت عربیه ایکی مأخذی دارد. برسی علی الصلوة دعا معنایه کبریه
صلوة در سلام دیکین زمانه صورت مخصوصه ده بونی اکلا رت. دیکدی «صلو» ماده سنده کلمه صلی
فعلیک مصدریه که تحریک صلو به دیک اولور. عربی بر معنای صلی دیکدی زمانه «علی صلو به»
صلو یعنی تحریک ایستی «معنای اکلا رت. كذلك» ضرب الفرس صلو به بنه = یعنی آن ویتهدات
قرب و قبله ایکی صلو فی صاف صوره جاریست «دیکر. صلو به» اولی قریح با سنده کی ایکی نوزک کیلور.
صلی نیک بو تحریک معنای «کفر الیهودی» تعبیه شیعیه. بهودی بر برینه سلام تعلیم صده سنه باقی
اگر و یعنی او یا توب قاصیفه طوفی بر یانه بوکر لرسه و بو فرزند سلام عربی ده کافزینی تحریک معنایه
تکفیر اولور لرسه. بنا علیه کفر الیهودی = بهودی کفره لرینی او یا توب بوکر رک رده ده انسیار
دیک اولور. کافزه نیمه کی قبا بار طیقناز ایکی آنک اسمیه. کافزیه نیمه سید. بر صورت کفر
تحریک کافزیه معنایه. صلی ده رکوع و سجوده باید یعنی کبی بزم بلنی الیک دیکین تحریک صلو به
معنایه نوزدایلیرسه. دیک که عربیه هم بهودی رک باید یعنی رده ده انسیا بیه پنج سده لرینی بزرگ
هم رده برده ایلدرک قند بللی تناسل اولورینی. ایته لغت. بری قیاسه ایسی اولور دعا، دیکدی ده بر
حرکت بیه ایسی اولور نفوس مخصوص. ایکی معنایه کلمه صلوات کلمه سی شرعاً بیغیرین ده کور و ده کلمه کی اوزر
قبلی، سانی، سانی افعال دار کلمه مخصوصه ده مرکب غایت تسکیم بر عبارت کلامک اسمی اولور که معنایه
طهارت، هدیه طهارت، ستر عورت، وقت، بیت، استقبال بول نامیه انسیا طینه یا سید یا سطر،
افتتاح کبری، قیام، قرائت، رکوع، سجود، تشهد مقداری قصه اهلیه نامیه ایچنده بایدیه آنی ده
رکبه اولور اوزر ده لافق اولور ایکی فرضی، فاتحه، منم سوره، تعیل اولور، قصه اولی واره کی برجه نم
وامیلدی، بو فریه باشقه بر هیوه سنکدی، سجود، اوجری، کند و قیاسه ایسی، صکره بیه وقت
و جمعه کی فرضه، و تر و بارانم کی واجب و دیگر سنت مؤکده و غیر مؤکده، نوافل اولور اوزر ده انواع و اقسام

دارد که بیانی کتب فقهیه عائد در جماعت دینی جمعه و فرموده دیگر لرزه واجب و یا است نکرده در برابر صلاوات اصل برادر فرموده اولاد در صلاوات کلمه سنک لای ایچره او قونوز قالیبده و قنای او قونوز اعتباریه (او) لم یازیلیر، و رسد قرائتده و تفهیم اولوز.

درستیکه ساره ایمانه ایمه و یا کت افاده صلاوات کی عبارات برینه ایچره قنای، عبارت کیه ده بولوز. [وَمَا رَزَقْنَاهُمْ يُفْقُونَ] کتیرینه نصیب و نعمت اینکین رزقده مادی و معنوی سیدده آنه یوره خرج و انفقار ییر، نه سبیل به صرفیانه ده بولوز.

بما ارفعهم ای (ما) رفته، ما کلمه سنک نوز کیم زده ان کوز و معنای نسته در. فقط بزبوت کله فی ضایع ایتک اوزده برلند یفین ده شی و یوز. کرم ما علی الاطلاقه و یا علی العموم شی معنای دینی نولدند بیلیریه ده اصل معنای عقلست اولاده شی و یا سیددر، یعنی نسته لر در. عقلی به نسته دینلیر و بونک ایچره مقدما (ما) نسته، مه (کنه) دیم تفریحه ییردی.

رزقه، اساساً کلام عربیه مفرد و نصیب معنای اسم اولوب نصیب ایتک، رزقه ایتک معنای مصدر دینی اولور که «رزقا» اولک فعلیه. و بوقریه ایچ (ما) اسم اولاده رزقه عبارت اولور. اصل نسته کوره معنای شریعتیه ده لغویست یعنی رکه جناب الله ذی حیاته سوره و انتفاع نصیب اینکین شی دیم تفریحه اولوز. بنامیه ایتک اولوز اولاسوره بنیلیم، ایچیلیمه و ازمور که استغناء بلفظ انتفاع ایچیه امراله صادرده اولر یعنی کبی اولاده، از وجه، سعی و عمل، علم و مهارت دینی شای اولور. فقط نصیبده انتفاع ایچیه اولوز سطر. و بوا انتفاع، انتفاع ریوی و خردیه ایتدر. بنامیه دینی و یا ریوی بافضل انتفاع ایچیه مال، ملک، اولاد و عیال، علم و معرفت رزقه دکلدر. بو صورتی برستی مختلف و جهوه انتفاع کوره مختلف ایتک رزقی اولر بیلیر. فقط مالیه، قدرینه و علمیه انتفاع ایتدند رزقه دکلدر.

انقاره، مالک الله به بیفایده شی، خرج و صرفی دیکدر. شرعاً، فرموده واجب، مذکور سکرده در. برانقاره فرینه سید بار زده مالک تمفیل ایتک و یا انقاره، مجازاً مالیه

ما ائمانه ده نعيم اولمونه اقتضایه مکره . . . فقه اولاد اولمسی در . فقط ایتمیسه ده محتمله . . . بنا .
 علیه انک بوفقه سی اولارده زکات و سائر صدقات و صدور و اعانه و وقف کی فخریه و اورو جه
 و سونت عیاله صرف ابرار کی بونه عبارات مالیه یه شالر که ایلریه . « یسئلونک ماذا ینفقون قل
 ما انفقتهم من خیر فلولوالدین والاقربین والیتامی والمساکین وابن السبیل وما تفعلوا من
 خیر الخ . . . » کی آیدر تفصیل اوله مکره . . . تا یا نعلیم مهم زار که کی منوبانه و فی شال اوله بیه مکره .
 مع یافیه بونک لیسک باشه بنا اولاد اولاد بونک زکات و اورو . . . و بونک ایچورده بونک
 منسوبه بوراده اولاد و بالذات سار زکات اولدنی بیا ایتمیسه . فقط اولاد بونک علیه
 اعتباریه صدقه اولدنی کی بوراده ده فرض اولاد زکات قصدا یلک اقتضایه یه ده فرایقه اولاد
 بالذات زکات منحصرا اولاد بونک محققیه منسوبه نعلیم طرفدار بر سر . آنچه بومیانه زکات بر غنی و
 اشغال ایتمیسه اولدنی اولاد . . . چونکه بنا اولاد ایتمیسه زکات . . . بر حدیث شریفه ده وارده
 اولدنی اولاد زکات فقط اولاد . . . اولاد بونک بر کجید . . . دینک ایمانه ایدنکی اولاد
 نماز ایدریه کی دبطه کده مکره کجید حکم بر کجید وارده که زکات ایتمه اولدنی کجیه دینک بر کجید
 اولاد اولاد زکات بنا ایدر مکره . چونکه دنیا و آخرت و قور و ضوع ایچوره بایبلا صوره اولاد منقسم بنا اولاد
 دنیا و آخرت و اولاد اسلام . آخرت کی دار اولاد انسانی ایچوره بر حدیث منصف مالیه وارده که بونک
 عبارات مالیه ایدر بایبلا مکره . و بونک اولاد و سی و ده زکات نشکیل ایدر . زیرا « ایاک نعبد
 و ایاک نستعین » دیه بر شوعه نوحیه ایتمه منحصراً الله عبارت اتمک و جماعتی اصیایه نماز قیلله
 ایچوره صفدی شوعه اتمک و اولاد مکره بر مسی سادات ایدر منقسماً عرصه و جود اتمک لازمه . بونک
 جماعت ایتمه قوت یومی اولدجه کفایت نفسیه محرم کیمه قالامغه مکره اولور . بر آج ایدر بطریق
 بر صغه بنیاده موصوف کی بر حدیث و اخلاق بایبلا فلیا بر جمیع منصفی قایل دکره . بنا علیه
 جماعتی حقیقی بر عبارت نوحیه ایتمیسه جدا فقیه و سکینه اولاد اولاد بونک کوزه یاکه سی و هیایه بر بونک
 میایبلا بر حدیث ایچوره اولاد زکات و صدقات و غیر ایدر نکیندر فقیر را ائسانه کی اوچوروی قایمیه

عبارات مالیه در . . . حج کبی هم برنی و هم مالی اولاده او حیونجی بر قسم رضی بر ایدی صفتیک ترکیبی در . بنا علیه نماز بقره عبارات بر نیه نیک مثل اصلبسی ، زکات ده بقره عبارات مالیه نیک مثل اصلبسی . و برقرایک ایلاک مؤید می در با عمل ایلاک انکشافیدر . بنا علیه برایت کریمه ده بقره مبارک ایمانه غیبیه ، بقوت اصول اعمال رضی صحت و انفاقد و اجمال ایدرک و به اسلامک عالمی ، تمامی اصول و فروعی مخصوص و مشخصه برقرایتم ده . «ایلاک نعبد و ایاک نستعین» میانیله سراط مستقیم و زیات مرعوضانه طریقه اولاده ایدر . برقریه صوکره غیبیه و مخصوص ایدر ایمانه و می و بقوت مسدسی اعتباریه بر مرتبه و مقام اولاده برقریه ^{تو نفیه} برقریه که :

۱ وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ [۱]

و از منقبله که هم سطر می و انزال ایدر میله رایله که بر نامه کتاب و شریعت ، هم ده سنده اول و می و انزال ایدر بر نامه یعنی نورات ، انجیل ، زبور ، صحیف کی کتاب و ایمانه ایدر ، که بر ایمان ده رسالت محمدیه و بقره ایمانه سالفه نیک بقره ایمانه ایدر میله . ز بر ایدر ایمانه محمدیه ایمانه متوقف بر ایمانی کی او خرن جمله نزلانده برسی ده بقری و میله . او کی آیت معصوم سماه اولاده نوزده برایت و مقدمات اول کتاب ده اولوب ده اسلامه اولاده مؤمنده نازل اولدنی بایه برقریه . معافییه برقریه ایلاک یلمه یلمه میتم و موضع اولسنه مانع رکهد . و مقدره ایمانه ماضی کی عطایه ده عبارت ایدر میله . بنا علیه بقره کتب نزلیه و ایمان سالفیه اساس اعتباریه ایمانه رضی اسلام ایمانه عقیده سنده برقریه که «قولوا امنا بالله الخ...» کی آیتلر ده بجهت تفصیل اولده جقدر . و بونک ایمونه سلفه بقره

[۱] بر جسی برقریه به آگاهی ایند برک و بیک اولاده انزال ، سانه شریعه و معانیله و قرآن مقدره نظم و معنائیک سدر قرآن و قول الله و می اولدنی معانیله بر حقیقت شریعه در . علم و قدرت الهیه محیط کل ، مبدأ کل اولدنی جمل فرقه العرسه رتبه عالم و اولانسته قلب بی ساحت اولدنیقه و به انزال و تنزیل اولدنه ایدر . ذاتا معرفت نقطه نقطه میانیله یعنی زمانه و فزونی وجود ، محیط کائنات ایدر به بار صده و کتب ارنک مرکزیدر . معلومنا خارجیه او مرکزیه محیطیه و آغاز سمارده ایند کلید . معلومنا انفسیه ده مرکزیه محیطیه مسعود ایدر . و می بونک ایدر یغیرک کندن و جود زنده کند و فیلدیه حیوانیه انظار ، تمیسات ، و عبادنا جان و فطانتا قیامتیه و لایوب خارجیه تبیینه طوفان و انچه اولاده نوز بر تأثیر ملکوت اولدنی جمل بونک مقدره انزال ، تنزیل ، نزول تفسیری بالخاصه بر حقیقتی ده اخطا ایدر . و می بونک ایهامنا و مریسات مایه ده فرقی صده کی کلنجه کور و زنده .

اربابه سعادته نكده الصبي . . . ز بر مسائل اياميه ده نسخ يوفند . الاال دارند . نسخ شايخ محمد بن ابراهيم
 جاريه . . . بر وراثتي آيات قرآنيه و سنده بويژه بزه با الحاقه شرفي كوسته بركه سلسله ربه عمره . . . جوف
 انسانده اس و اربابه سنده نكده نصيبه مرنگار . بر رنده . . . ديك و بندابه لوانا بعبند آتنده ويات اعتباريه
 كنيزنده باشقه لرغي يا سنا نازر . . . حدود و جابند طار و قبضه در . . . بوز كنيزنده باشقه سنده بوز جاب
 طانماي وياتك مققاسي بيمير . . . معنير سه با كن سياسته بر افطار ابرمه نير . . . با قيه زنده ندر
 خريسيه در نكده ايجده كنيزنده باشقه برلت يا سنا ز يني كور ولسه و بوسيله بوز باشقه رنده ولسه
 اقوام عالم اوله ماسدي . . . صون زنده ندره بود و بدان طار لفته كي صفات سياسي بي كورده آور و ياد و شوي
 قانوني كده و يرد سنا ندره بار زه لر زنده طرنامه بر حريت و جهانيه و عوا سبه فرانسه انقلاب كيرنده و كوره
 لبر الله . . . لا يقصر و انسايت كده در و آتنده كده صفاتيه اخلاصه طروري بود ولسه و اوز مانده بر
 ديك اقوام اوز زنده حكومت تأسيسه يول بود با شلدر . . . فقط بوز كور مثبت در معنوي عموم
 بر و جهانيه صيرت تأسيسه دهن رخنه كده و نور عالمه طروري معني بر كيريه سنده ان اين كنده زنيات علميه
 و صناعيه معني حقه ربط ايه ملك يره برتي حقه بانه . . . و جهانيه لفته و امتصاصه سور ولسه
 و پنجوي اسلاميه كورنده ديك ميقني و ثبت معلوم حريت ابر و اساطير تايمه و نظيره ايجي جهان شمول
 حيات موقده اوز انقلابيه و افطار ايات حياتي آتير مقدمه عبارت اولند .

بونفقه نظره رينده بليكه بريت ماضيه بعثت محمديه زمانده اوز يني كوي نور اسلاميه عمومی
 بر انساني و مسالت عامه ايجوده حقل على العموم انسانده اوز زنده قوناي بر مالكيتي كورده در يره
 قبول انوب جا بالافنده در . . . بر نكده سنده بي صندلي . انسانيت عامه اوز زنده مالك اولسي فكرنده
 لويديجور . . . بوايه انسانده بانه ان قوناي كور و نكده بر لويه ميبودي نفيسه سحر اديور . . . بوايه اقوام
 سنده بر عيه موقوفه بياست و اميت و مسالت عموميه نكده خلد اارلسي اساج ايرجور . . . حال بركه سعادت
 ميقنده انسانيت عامه مالكيتي و عوا سنده دكل . حقل انسانيت عامه مالكيتي اساسنده در . . . و اسلاميه
 معادله حيات ايجوده «اياك نعبد و اياك نستعين» ميا قبله تايمه بوز يعني ثانويه فطرت ده بود .

بناد علیه بشت یا صفة علیه ائمتك و هو اسید اعتدال و افطار اب ایمنه بر برنی بر یوب بتره جك و یا
 صوة تعالی ایما به اوله اوتك هكیت و خلفه سنه تابع اوله ایجه و به اسلام و تبلیغات محمدیه مبارک و جوده
 حق انسانك مادر دنده كوره ها - و جدا خیدك فلاح بود مقدرنی و راره بشت ایجه و بر طبع
 اوله به جطرنی علیه ائمتك نه بون فطار - . بون و جدا اند مقنی بر بیاید و مقدره جك لیسه هر به
 كندی فدا - نه كوره فیت و بر - . رایشه قلب اسلام بر بون ایما به و جدا اندك شاعر - . اوله
 برایمانه سینه سنی ایما - . بر توده و جدا به بون بودست و سما فلاحه تقرب ائمه جلیسید . بون
 فاد - ایما به بون سطره ایه به ندی ده جك و عدت و سكونه نعره ائمه ملك و مقدرنی كلی انسانك
 قبول ائمتك سطره كند سطره ریاسته و طو ناره سینه سینه با ساینه و اوتك صوة بیانه عرضی ده راره
 فلاحه ریاسته ركل . مقنی دینك تقضای بیاید .

فی الرابع [وَ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ] آخره بقیه صبی اوله جوده اوله
 آنچه بود - . بون سونی ایما به مالك اوله راره - . شد حضرت موسی پیغمبر اید اما بیس ركل
 اید ، نورات کتاب احمد - . انجیل ركل - . با خود موسی و بیس علیهما السلام پیغمبر اید اما ما
 محمد علیه السلام ركل - . اوله بیه اوزیم ركل عربی پیغمبر - . نورات و انجیل کتاب احمد را ما قرآن
 ركل - کبی سوز رله اللهك پیغمبر برنی نعره اید - . کیمه ایما به کیمه ایما به رله محمد علیه السلام بون
 واره نازل اوله کتاب و شریعتی طایماندك آخرت مقدره بر عظم فندی ، بعضی فاندی بون سینه
 بقیندی بون - . کریمه عرفه رله ، هر رینه بر قدرت آفت واره - . فقط بون بون جونی بر هانز بر
 فایم اماندك ، ایه آله رله عبارت قالیه . هر که سائل و طریقه آفتك امان و بودی عقل و قلب اید
 زمانه ثبات اوله رله تحقیقه بر هانز مقنی ، فرضیات فیه کافی ركل - . او آنچه به طرفه
 کلمه انبیای دینانك خبر صاف رله بیه بیه جك امور غیبیه رله - . بونی عظم و امان اید ایسه
 فایم الانبیاء اوله محمد مصطفی صلی علیه و سلم - . بنا علیه انبیاء ایما به ائمه ندك ، آخره طوفی
 ایماندی اوله به مقنی کبی انبیای سالفیه ایما به ایزد رخی فایم الانبیاء واره انزال اوله کتاب و شریعت

ایمانه اینه ر کجه آفرت مقننه کی ایمانه دقتا عتدی بقینه مرتبه سنی بولرمانه ، دافع مقننه مطابق
اوله مانه . مثلاً موسوی « جنته آخیره بھوری اولدر کجه جگه . دینہ ناری جھنم اولدر اولدر بر قاج
کونه تماس ایله جگه . » دیرر ، عیسوی دین عینی سوزی کندیری مقننه سورر . کندیرنده بایق
دنیا را آفرته حیات و سعادت لایماز . و موکر نفیم جنت دنیا نمندی جنته نیر ؟ دکلمه ؟
او بر بقای روح سله سجده دکلمه ؟ بیه اختلاف ایرر . حال بوکه اللہی بر بابوب بتون انجالیف
تصدیر در رسول آفران مانک رسالت و اولی انزال اولمانه کتاب و شریعت ده ایمانه اینه کله زما
عندی نفسی اولدر اوکی فتوفا سده درن مقننه موافق اولیانه اعتقاد درن تبلیغات محمدیه ایمانه
کیرده آفرت مقننه دافع مطابق ایمانه حال ایرر . دنیا حیات ، آفرت ده حیات ، حیات حیات ،
تو لوم و قیات ده حیات ، تولد کده موکره در بیک ده دار . اوده حیات ، شریعت حیات ، حساب حیات
جنت حیات ، جھنم حیات و لیسک فرقه ضوان اکبر و ساعده جمال الادره حیات ، اللہک از بزم مؤمنده
شفاعت ده حیات ، جنت ابدی ، جھنم ده ابدی ، معنایه او ابدی جھنم کیرد کده موکره نور نور و حقیقه حیات
و نبات جنته کیرد ده دار . آفرت نعمت دین دنیا نعمت دین بکده بند ده دار ، دنیا ده کور و درن
ایشیدیم درن ، فکره کله درن سید ده دار . توفیق ابدی که نفیم آفرت ابدی و الست . دنیا بیک
قوانینه علمی سی آفرنک تعلیمات کلیه سید تفصیلاتی ار اگر ساعده ده کل . اولی کنهید بیک
کنه حق بیکه متوقف . قوانینه علمی بزه اولنک مقننه مخالف بر حال اولدر نفسی و نبات مع الاطوار
بر عالم غیبک موجود اولدر نفسی در بیکونک لحد حاله بر بارینی بولند نفسی و اولی حاضر لایق از نفسی
اثبات و انضمام ایر . فقط او بارینک فصل اولدر نفسی آخیره ادبیایه رغبت ده حیات اولدر انضمام
عبد و یره بلیب .

آفرت اساساً آفر صفتک مؤنثیه که موکره کی معانیه صفت ایلده ساعده شریعه
دار آفره و حیات آفره و نبات آفره و کید بیک تحفیف اولدر و اسم اولدر . نقابی اولدره دنیا ده
بریدر . آفرت لاه دنیا و لاه اولی نقابی توفیق بلیب . دار آفرت ، حیات محضه ، حیات ابدی در .

حیات محضه فی انشاؤک کمیسی باکات عقلی در دماغی تلقی آید. کمیسی روحی و جسمانی. نقطه حقیقتی
 لغوی بهر یک میانک به چه کالی لهم عقابت و لهم مستند در. قرآنک به به بدید بر یکی حیات آفره
 ایبه اکل حیات اولیغند به اوطا اینانید. تحقیقات فلسفیه سید از غرائفی زائد مداید. به «به»
 در یکم زمانه روحانیت و جسمانیتک نقطه وحدت با صیورم و حیاتی ده برنده بیجورم. عالم فیک
 بوگونکی عالم شرارنده ناشناهی در هر ده اوسع و اکل اولیغنی بیجورم و هر مالد به به به ایجه و اکل
 بر میانک محض اولیغنی شبه سدر. بولا «عجا» درینار قلبی کور اولیغدر. ماده مذکور به
 ماده کله فایبید. قوت کله فایبید. کمیسی ای به صوم تعالیه راجع اولور. بقدر اللہ
 کنذیم کلام فی اللہ کیده حکم. کیده رسم به ملک بر عالمده و لها بخیره کنذیم کله بهیم. بخیر و حسنیه
 ای به بهیم؟ الهامه جناب صوم حیات نصیب ایسود. فلسفه نک؛ اولیغنه اولیغند. دریه اولیغ
 قانونی، بقای علت قانونی بیه بر ایقاندر می ضروری قیمازی؟ علیه الصلوة والسلام افندیزده
 روایت اولیغور که سوله بویرشد. «تعجب بویه تعجب اولیغ که اللہک خلقی کور رب طور و کسه اللہ
 سک آید. سولا تعجب اولیغ که نشأت اولیغ طایفده نشأت افرا بی انظار آید. سولا ده تعجب
 اولیغ که هر کور هر کیم کور و بر یارب طور و کسه بعث نشوری انظار آید. سولا ده تعجب اولیغ که
 جنته و عیم جنته ایمانه آید. به راز الغور ایجوده جلیبید. سولا ده تعجب اولیغ که اولیغ بولا سجه
 بر نشافه، آفرینک ملوک بر جیفه اولیغنی بیبیده به تکب و تقاضا آید.». بومیت آفرت مقصد هم
 و نه نقطه نشافه به با شایع ایکی حقیقتی کورنید: بر یکی، نشأت اولیغ راجد تعبیر لکن لهم حقیقت آفره
 و لهم اطرار و کدر قانونه اشارت. ایکیجی، فیه لهما نوزم و بقضای کورنید هر کور هر کیم اربوب
 درینک سلسله سید که حقیقت حیات و حقیقت آفرت نقطه افندیزده یک مالد. به هر کور هر کیم اربوب
 ادیان به به به محتاج اولیغند؟ چونکه بدن، اجزای بدن هر کور هر کیم لسانت. هر کیم انما دیان اولیغور.
 درین یکجی فلسفه اولیغور و بولایه اولیغور که به اولیغور. بولایه ایجوده اولیغور سوده هر کیم رجب
 حقیقه ده بر نوزم اولیغور. عیقا درین بویه افزا از اتن اجزای بدنک جهانده آید. درینک جهان

تجدد اشغال این علمه جدید سایه سنده در اسم ابروییه . در اسم ایدیه ندره ؟ بنم بر کلمه ندره ؟ بورد
بر فائزده اطرار و نمائی و نظام تبلیسی در . بنارمیه حیات در بورد ملک صفائی زائده بنم روحانیت
و مسمایت نایم رکص ، علمه اند ، بقادر اند . وابسته حیات افرت ده بورد در .

ایقانیه . یقیه صابیه اولفند . ایقانیه ، استقامه ، یقیه ، یقیه صیسی بر معنای کلیه .

یقیه ، دافند مطابره و در هائیک بنشلیک ایدیه اولیه صوره صورتده شک و شبهه در عاری اولان
نات و جازم بر افتقار و یکدر . نقیبه آفرده یقیه ، شک و شبهه برونیان علمه متقه ، ریاضیات
علم ، نقضه انحال برونیان علمه . معنایه یا کفره جزم قلمی معنایه ده یقیه اولده ایدیه یکی دارد .

شوازه شبهه م یوره که بورد در . سحر و جریده شبهه ایلز ، بورد در . بونک ایدیه ده یقیه

و بنابر . فقط اصل یقیه ایلخی ایدیه او میخیزد . یعنی بر نمی توفیند . علم الهی به یقیه اولده ایلز .

برونان ایلکی سبی دارد . : برنجی ، اسماء و صفات الهیه توفیند . کتاب رسته ایدیه علم الله یقیه

اطلاقی کورده شد . ایکنجی ، یقیه و ایقانیه شک و شبهه شانه اولان عقده فرمود بنابر . بونک

ایموره علوم ضروریه یعنی ضروری اولده بر ریاضیات اولیه به یقیه و بنده به حکم زالص اولان فرمود دارد .

یقینده مطلوب اولده واقع مطابقت و عدم رسید . فقط واقعیت ضروری اولسی دکل آنجوره واقع

اولسی شد . بنارمیه مساویات ، مجردات ، استدلالات ، همه در یقیه اداره ایدیه

بعضی غریب نباشوند بیک ادعایه که یقیه یا کفره علم ضروری و ضروری و بیک رکدر . یقیه

مراجی دارد . مثلا ریاضیات ، استنباطات منطقیه یقینی و ضروری و ایدیه یقینی علوم عاریه و مجرد

علوم طبیعی یا نه کیمیا و فیزیکه علم ضروری اولیه ده یقیند در . آنجوره بونان واقعان مجرب

استدلالات فاسده ایلان ایللیه نظریات و فرضیات صیسی یقینی رکدر . کذلک علم میثا ، طب

و اشالی ضروری یقینی رکدر . بواسطه یقینی ایدیه و ایدیه . فقط بر حقیقی ، بر بونک بر فیزی

ایمانیه . مجبایکده رکدر . ؟ کلمه اولده ایدیه وجوده کلز در . الله تعالی اذخر اولان با اندازات

در مکره عاره در ، تخمیل و اسطسیله بارانیه یقینی بزم اعزله ده بارانیه بیلیر . نه کیم بر یقیند لک الدرزه

باید بداند که راز نموده گسترده‌ی زاده عبوده در بر دارد. «و تخلق من الطین کهیئة الطیر
 فتنفخ فيه فيكون طیرا باذن الله». بوند ایمورده علوم و فنون طبیعی بزم قدره اله مقننه که یقین
 و اطمانه ذاتی مفوضنده کی دست ایمانزی بقیه همه رکل. تقویه ایررب توسیع ابدیه جلدی در اول نفی ارباک
 لوزیم همبر. فکله کند همه در رد و اخلنده نقیب و ترقی اندیرمای یز. فقط او نره اینا یز که به هم بزم
 قدره الهی توکنند، دنیا و آخرت بگردن فله ایزه می یز. یقینیات عادی به یقینیات ضروری بی نوا
 ایلم می یز. بز و ایزه ک، بزم علمز و ایزه، الله تعالی و ارباک علم و ترقی و ها اول دار. بونوی
 عالم سادات و ایزه، بار نیکی عالم غیب ره بطبع دار. بونوی او دینار یار به او بر. بونوی اینا ناز و نیر
 یار به اینا نموده بجز نموده فالیده. بهیم با کلامه، بهیم شاسمه، یا سکی به در شمس ایستاده بوسه
 بهیم به عارفه نک به قیامه معنی بهیم به تسلیک از الایه به حکمی ان صمد واک کلی اساسه ایمانه اینما یز که
 داره یقین طار الماسیه، علم و ترقی بر غیب لم، ساه اطانی به قیامه لم. مکنه محال و بیم لم، فیدرینه
 شه قوشیم لم، محال فله اینا کلیدین اسطانی. متی و ترقی کور دیکر زمان بر پشانه او بر. صورتش
 نولوده در دین حقیقی؟ بازنده اله حقیق، حیات یا یلیسی؟ بازنده او یا یلیسی. کوکله حقیقی می؟
 بازنده اله حقیقی. بزرده سوال صور و لوری؟ بازنده اله صور و لور. نولوده در یلیسی؟ بازنده
 در یلیسی. نکته ایکی کرده ایکی نک او لوری؟ اولان. جز و کلنده بون او لوری؟ اولان. معلول
 علتی کی؟ کیم. انسانه بالذات فالیده و بالذات عبود او یلیسی؟ اولان. او الله از غیه
 قوسه ده باب، نولورده در یلیسی به نولورده به نولورده. بون اسطانی قدره الهیه در. و با
 در یکت زمانه ناستلحید. و او ناستلحید بزم نبی را بخارن و سولیمز او بقد. دایته قدرت
 محمد بزم مطهره اولاده بر ایمانه کوی، بر عقیده توحید و بولکوره عمل صالحی تعلیم ایمون بهست
 بوز و نشد. اولایه ایمانه بزم بهیم بزم ایمانه آمانان. هر زمانه بقیه حاجی او لور.

[اُولَئِكَ] اسم اشارت جمع، زانک جمعی «ن» حرف خطاب که ذلک

کبی اولاده بقیه خطاب خاص، ثانیا خطاب عام او یلیسی. مالی، «سلا سولیم بونر، او کور کور

اوراد صافنی ایستد کړک « دیکه . یعنی با محمده بریده قلبی اولاده وساده کورونه باغلا نیوب عقلک
 اوران ایره بیده بکهرینه دخی جمله ایمانه و تصدیقه اندیکه عبارت برینه و مالیه لی ایضا ایره طریقه سمعت
 باشه بولی اولسایه مفصولة دخی ترمید ایمانه اتمک و ایره بملک قایت و سیدنی جامع اولان
 اوستقید و ایستد یا . ایته بوزر [عَلَى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ] طرف بایه ده [۱] ایره
 اولاده الله تعالی طرفنده هدایت اوزره درر . یعنی اولنک هدایت نامزد و اول هدایت اوزره
 بور و به ملک اولاده دیور و مکره برنساند علی را تبهم اوزره . هدایت ایره بولی بوزر دیکه
 ربه ربه هدایت فعلیه بوزر ایره « اهدا الصراط المستقیم » و به ملک اولاده و با و بوزر
 بوزر . بوزنک جراب قوی و فاعلی آله جبه و ماله مستقیمه بور و به یه سونه اوزره اولان ایره
 بوزر [وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ] دایته لکاه فکزه و ذکر نه مضامون
 مضامون به دیوب بار ایستد و فقط نفیبه ایره مدکری بخیار ، جدا و ایره یا فلاح بولان ،
 بولمه اولان ، مخفب و مضامون عالم اولان و به نعم ایره الهیه ایره بکفر و مضمون اولانک آینه بوزر
 بول هدایت اوزره برنساند . الله ، پیغمبر طایبانه و کل ، یا لک اولنک پیغمبره ایمان ایسه بولنک
 دیکه . ایمانه ایره بونا و مال و عبارت و اعمال صالحه با ایمانک مالک و ده تملک و به سالم دیکه .
 بوزنک فلاح و دخی مکه اولان و به تام و طاس دیکه . ما دام که ایمانک دار و به رحمت الهیه ایره فلاح
 قابل ایره و خایه العاده قیلند . معنی ایره فلاح ایمانک کبی باس کبی و چار امان . زیرا
 عناده ذره ایمانه ده ضایع اولان .

فلاح ، اضمحلاله فلاح بولان دیکه . فلاح اضمحلاله فلاح کبی یا موه مناسبه
 و موه دار دیکه اوزنه و کی مانندی بار رب کندی قورنا موه و موه ایره یعنی فلاح بولند .
 موهله ده ربا و طبیعت و شهورت مانندی بار رب عبیده کیزلنه موهله ایره و آخرته ایره
 فلاح بولان اوله موهله . ساهه عربیه بوزر فلاح موهله معروف اوزره و موهله فلاح ایره . بوراره

۱۱۶ بوزر فلاح عالم اولان . چونکه « ربهم » ترجمه سی اوزریده کبی « به » ترجمه سی اوزره دیور . بوزر ایره ایمانک بولند
 مناسب اولان .

« هـ » ضمیر نفس دینیه بر هر قدر که غیر از بدست اجتناف صفتیه فرود آید بر سر راهم بر زبط افتد .
 برونشده بر نفس اماره شیطانیه . ایضاً اینجه که معنی بود قدر لزم تقریبك معاصیه . اشاره قطبیه
 ابلیسیه . بود که تقریب کرده ابلیس نوع معنی موقوفه . بر سبب اوست در بری مفاخوره و مضربه شهرت شعار
 بر طاقم ذرات بهر راه دارد . بوی در بار سنگ . فقط نصیبه اید و من کن . اگر رویه دکنه آینه بود فرجه
 او متغیر در . ابلیسی . اگر در بار کنه به بر مغرور ای نموده . اید کن و حقیقتی تمحیله اینجه که زان
 بید که بر فرا نموده او در . زبان اید . اولئك : قرار اید اید نموده استقل بر فضیلت
 اولیویه ازارنه . آزاره مطلق دار اید ایسی ره اید اید اید نموده مفاخره و مقصد نفایز قرینه
 اشاره . دیو در . معنایه بر بنی « اولئك » اید اید اید بایانه متغیره . ابلیسی ره « علی هدی
 من ربك هـ » قیده مکره او در . جامع ایدی و بارویه معنائند بر لونیاسی و هارافند . کور و کور
 اید اید متغیره نفس بر قدر . و لکنه فداك اید اید اید و کیده نفس دارد . بر نقطه اید . روشن .
 مکره فداك اید . اید اید نفایز زنی ره علت لرغیده کن . عادت لرغیده جریانه اینجه که در نور
 او نموده اید و معنی اید رفیع اشاره اید آزاره فای سبب افاده اید بر من ذکر اید اید .
 زانه اید علی مراتب بر متغیره اید اید . مجبایه اید اید . « اید للناس » و لکنه
 « هدی للیقین » دیندی ؟ دیندی . جز که :

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ • خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ •

مآل شریفی

اما اگر چه صابو نماند ، همانند ایتك بفری هار ایتك او در مسایره . ایدانه

کهنر • الله قبله فی قولی قدری مراد سه و کوز لرینه بریده اندیشد. و بزرگ مفی
تعلیم بر عذاب •

تحلیل و مناسبات - ساد عربده ، سازده مقابلی بولونیا به بعضی قدر

دارد که «ان» ده بزرگد. بوزن. فعله بزه به آتی ورنه بی اولوب برینه کوره. اینه.
لهم الله ، شبهه سن. لاجرم ، محو کبی بر تحقیق و تأکید مفسی افاده اید. رازیک نقول ایندیک
و بعد عربک ایلک فیلسوفی صابیده «کنه» انما ساخته امام مبرده کتسه و به «کلام عربده
بر مشوبویرم. شد «عباده قائم» ریور. موکده «امه عباده قائم» ریور. و صاموکره
«امه عباده قائم» ریور. بزرگ فیلسوفی صابیده. آزاره فعله لفظی دار. «ریسه. مبرد» غایر
مشوبویر. انظار افتد ای بجه مضاره افتد اید. اولکی طویریه طویر. قیامی فیرو ریور.
ایمفی. بر سوالک جوابی اید. اویونجی ده بر شکر انکا به جواب اید. «ریه ایضاح اید
و فائده ساینده فیلسوفی برانی کوسه بوزرشد. بو بوزن بزه بر نظم آتیه کی معاینه ایچ کطری
آکلانیه و بوزنه زقول ایزیک کلمات فکریده مناسبت لکده دوسه جکری ناکوزل آکلانیه.
امام جلالت عبدالقادر جربانی دیکر: تحقیق «الله» تأکید ایموزد. بر غیر مخاطبه فنی صلا
دکلایه «الله» به احتیاج بوند. فقط سامع فنی صلا فیه بر غیر و بر لایکی زمانه اوله احتیاج دارد.
و غیره فقه مستبعد اولور. «الله» نیک صنی اوند آرنا. «الله». ایسته بوانیده ده ایدور.
براره «هدی المتقین» تفسیر فارسی فاطره کلمه بر سوال استیفاً بر جواب دارد. تا بیا بویچ
بیانه اولنه مبره مضمونه غیر استبعاد اولنه بیلد بکانه اونی تأکید و تدار دارد. بناد علیه بر اینست
«هدی المتقین» فقه سینه غایت قوی بر مناسبت تضاد و تقابلی دارد. و بومویر بر اینی اویک
تفسیری اولور بر تفسیر افاده اینکده در.

کنه ، ضم قاف اید اصل فقه کفران کبی سترغت یعنی ناکوزل کرد. بوند اصل ده

فتح كان ابد كفر ركه مع الامم و ستر يكدر . فتح ايد اولاد بوسنارند كه تخم آسمه ز را بمحيه كند
كعبه كافر ، بيوه لومور باغنه كافر ، قايه اتقريه كافر و ياشد . بنارميه فتح ابد كفر ستر طهره امم
ضم ابد كفر ستر نعمت افسد . ستر ما كذابه ايمانك تقابيد . ايمان ستره ريكدر . يعني بركيه كذابه
تائنه اولاد بفي حاله ايمان ايمه سبه كه تكذيب وانظار و ترك نصيحه وانظار و مانع بر ستر نارنج زمان
ترك انزاره ريكدر . ايمانده كي نصيحه كبي كفره تكذيب و في قولي و با فني اولور . كذابه بلي فصل
كذابه بلا فطره . تكذيب قولي ده اولور . حق بر يد بركه بيب قولي دهها اشع بر اظهار عدالت اولور
كذلك تكذيب نصيحه بر يدور . ايمان مطلوب اولاد مفداق فعدا تخفيع ، ترزيف ، ترذيل و استخفاف
و ابطاله سمي ايمك اشع كفر اولاد بيفنده شبهه يوتر . باللك قلبه كيزله نه كفره كفر بيوه ده قولا و فعدا
اظهار و امدود اننا كفره كفره ديمك نصيحه اولور ؟ ملكه اولاد اظهار قولي و با فني « الامن اك »
و قلبه مطمئن بالايمان » استشاره عيسى بر حبيبه ضرورت بر اكر ايمه بيقق اولسون . تكذيب نصيحه ايمه
عدم نصيحه آسوده برك بر فوده دارور . ستر نماز قيلمه باشه ، عايد ده ميره بيه باشه در . نماز قيلمه كفر
رگه بيه عايد ده ميره هر حاله كفر اولور . بر نقطه نظر ده ترك مملكت تكذيب نصيحه اولور اولاد بفي جان نظر
اولاد بيفنده موجب كفر اولور اوليه بيفنده افتراق ايرشد . حال بركه تخفيع و استخفاف افاده ايمه كند ملك
و بعضي حركه آسمه ، كونه سبه ايمك ، زنا با عذوه ، كفر شايك ، استمداد مصيبت ، تحصيل حرام
تحریم مملوك كبي بالذات اكر كفر ، ريل كفر اولاد بفي بلي بولسان انفال مكنه بك ضرورت اكره بركه كفر اولور
بهم اختلاف ايرشد . بز ، بالاده ببايد اولاد بفي اولور ترك مملكت و عدم مصيبت موجب كفر اولاد بيفنده
قائز . فقط بوسلده يك سوا استعمال ايرشد . بوسلده وقت ايد مملكت بر نقطه وارر كه او تامل
اولور سه فوايج و مغلزده صرف نظر و موقوفه و اختلاف بولمار بفي بيمه ايرد . ترك عمل ايكه در يور .
بر ترك جزئي ، ريك ترك كلي . يعني بر ترك ، بر دوه ترك اعتبار ايمكدر . ستر بعضا نماز قيلمه
ايد ترك مملوك اعتبار ايمه آسوده برك فوده دارور . نماز و ايمان اولاد ، اولي و نصيحه ايمان كعبه
صبا البشيره آره ستر بعضي نظر ايد بولنه بليك مقولدر . بنارميه ترك جزئي كفر اوليه بيب . كذابه ترك اعتبار

ایده . قبله بی هیچ دالیه نگذرد به . هرگز هیچ قبله به . و حق قبله است عزیمت نیست برساند اصول
 اوله فیه . الله . پیغمبر و پیغمبره . قرآن و آفرین . در بطنه زمین به ایمان برسد بطنه نعل حکم ایده به
 مقدمه ایمان . سه ترمید ایده بر جمله معتقدان تا تا این نزد به انقیاد تا بهیت . گذشته از فرود و بود بهیت
 اوله بر لونا . سید . یعنی کفر ایچوره ایمان ایده به یک سید ک هیچ به ایمان ایچوره . برین و یا
 بر قسمه ایمان ایچوره که گذرد . ایمان به سوره کلمه در . کفر ایچوره اوله کفایتی اوله بطنه الله عزیمت ایچوره
 اوله . سابع کلمه به شوق ارادان . ایمان ایچوره اوله کفر ایچوره کفایتی اوله بطنه الله عزیمت ایچوره
 آفرین و سید . شریک به انزالیه بود . بر اساس با لاف در با بود . فاسقه ده شقه کوره بود
 برین . ایمان ایچوره ایچوره کفایتی اوله کفایتی اوله کفایتی اوله کفایتی اوله کفایتی اوله کفایتی
 دیگر ده مؤمنه کفایتی اوله کفایتی اوله کفایتی اوله کفایتی اوله کفایتی اوله کفایتی اوله کفایتی
 گذشته اوله کوره رانیه و تقیبه ایچوره . بر نقطه ده کلمه با کفایتی اوله کفایتی اوله کفایتی اوله کفایتی
 انسان کفایتی اوله کفایتی اوله کفایتی اوله کفایتی اوله کفایتی اوله کفایتی اوله کفایتی
 زکی به مسائل به در مسئله لازم کفایتی اوله کفایتی اوله کفایتی اوله کفایتی اوله کفایتی اوله کفایتی
 چون ایمان اوله کفایتی اوله کفایتی اوله کفایتی اوله کفایتی اوله کفایتی اوله کفایتی اوله کفایتی
 الله . پیغمبر و ایمان را . پیغمبره و ایمان را کفایتی اوله کفایتی اوله کفایتی اوله کفایتی اوله کفایتی
 شمارده کفایتی . دینه ایمان محتاج اوله کفایتی اوله کفایتی اوله کفایتی اوله کفایتی اوله کفایتی
 سابع ایمان سابع ده کفایتی اوله کفایتی اوله کفایتی اوله کفایتی اوله کفایتی اوله کفایتی
 شمارده اوله کفایتی اوله کفایتی اوله کفایتی اوله کفایتی اوله کفایتی اوله کفایتی اوله کفایتی
 آفرین بهیمه ایمان کفایتی اوله کفایتی اوله کفایتی اوله کفایتی اوله کفایتی اوله کفایتی
 اینک تعبیریه کفایتی اوله کفایتی اوله کفایتی اوله کفایتی اوله کفایتی اوله کفایتی اوله کفایتی

انذار . نور کفایتی اوله کفایتی اوله کفایتی اوله کفایتی اوله کفایتی اوله کفایتی اوله کفایتی

دینه ایمان را کفایتی .

ختم . طبع کبی با صحرای معانی در گنیم ایل عداوت دارد . « علی » ایل صده لایه یعنی زمانه اوزی
 مرد ملک ، یعنی برستی دیا ایچده کنی توشیه ایچیه اوزیه کهر دیار انسا با صحرای . بر حقیقی ، بر اوزی
 بر اوزی کهر ملک کبی . برده برستی نهاییه ابردی ملک معانی کلبه . کلمه بوزده « ختمه » کب
 بالذات تصدیق اید . بار علیه بوزده اولی معانیه بر استعاره در .

قلب . بوزک و کوکل معانی کلبه . یعنی قلب ایکی معانیه فرموده اید . برسی کوکل صول
 طرفنده صول مرنک آتیه طرفند قونولسه بر نوع همام قونزه لایه شطنه بکزه بر صوزده - صوزده شش
 - بوزده کی اندک بیج برینه بکزه دریه لهم اصحاب و لهم مضوت انسا ملک متقیبندری جامع بولسان
 بر لهم موصود که مرده دست ایچیه بتوه دمار لرک کوکیده . ایچده بیفیلدی یعنی قایم بقدری ، از اید
 یعنی قولایم بقدری دارد . انسانک امضا را ایچده سی ایچده بذاته منور اولاده اوز . روح حرکت
 اوزیه باشد . بو . مروتی کتزه کتزه کتزه ایچیه قایمیه بر طرک بوزده . در اید دم بوزده بوزده
 دمع ثانیه بو حرکت تنفس و حرکت رتویه ایدره بر عداوتی در ازانق دارد . بو قلب . علم ایدان
 اولاده علم طبک و طبانک سفور اوز یعنی قلب جسمانی و مطایده . بوکانه سازده بوزک تعبیر اید
 (نور صاده آشیی یا صده یه آشی اید) . انجیسی ، روحانی بر لطیفه ربانی اولاده دتویه سفور ، در صاه
 انسا آن دارد اما تزن ، توه عاقل تزن معنی یعنی سفور عاقل تزن مرکز بولسانه لایه قلبه کتزه نفس
 دخی تعبیر اوز . انسانک اصل حقیقی بوزلبه . انسانک مرکز ، عالم ، عارف اولاده بوزقسم جزئی
 مخاطب ، معاتب ، مطالب و مسؤل اولاده بوزده بوزده . بتوه بکانه اولاده بوزده در . بوزک ایچیه درک
 اید (به) اوزک اولسانه (به) ک ایچده در . به روح ، جسم ، عقلمه ، اراده بوزده کرم ، بوزک
 در مرکز بوزده . بصیرت بوزک نفور ، محض بوزک روحی ، اراده بوزک قونیده . بونی در مرکز کندیسی
 تنقی ایدره بوزده . سازنده بوزکانه قلب دیرنه ، بالاده کوکل دیندیکانی ده سویدمشک ، بوزک
 کوکلمه کید ، قایمیه کید ، زخمیه کید ، عقلمیه کید و بکانه زمانه لایه معنی معانی قضا ایدرنه .
 بوزکده برابر قلب اید کوکله فریه ایدیکن نفقه ایدره دارد . مثلا قلبک بوزک دیرنه معنی معاده

برای آنجی معنی فیه ایید . نمیز قایلای آرام ، کوی قیلای آرام ، قلبی بوز وده ، قایلست کجی تعبیر درده قلبی
نه آنکله بوز وده بورا دره قلبی وده اونی آنکله یا جفت که ایمانه بالقیبه ، معرفه العیده بوقعی سزانه
طایفه نیک بون ایمی واره . هرستی بوقلب ای وریوب وده بوز وده ، بونک طرز وجود وده غافل
اولانر ، بونی مدافعه ایده به ندر ربه فصوص وده یستلک وده ، کوز او جنده کی صما بینه طایفه ندر
ایدر کوز وده . بھلی قلبی ایست بوز وده .

نساوه ، برده ریک وده .

تفسیر تاول - [إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا] شبه سزک کفر و تفر

ایسته اولانر [سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنْذِرْتَهُمْ أَوْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ] کذب بری لھا انذار
ایستک لھا ایستک اولانر ایوره ساد وده : [لَا يُؤْمِنُونَ] ایمانه ایست وده . فقط
برانذار و عدم انذار سزک ایوره ساد وده . «سَوَاءٌ عَلَيْكَ» رک و «سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ» وده .
زیرا سه وظیفه کی بایسته والایک محبتی ایدانه ایسته اولانر ، ایستک ، وده اولانر اولانر .
اوسارانک ، ایمانه ایستک سببه کلمه : [خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى
سَمْعِهِمْ] الله عظیم شاه اولانر تعبیری و سامع بری مرده شد . - حقیقی کذب وده سز وده
دوست و بویست ، اولانر بی حال وده دیکله بویست ایستک اسناد اولانر قائلاندر . اصل قلب موجود وده فقط
ایستک لھا کی سز بری ضایع ایستک ، سوز ایستک اولانر اورتی بر طبیعت نایه انساب ایستک وده .
بر انساب وده الله تعالی انفاذ ایستک . آینه اولانر کذب وده ، کذب لھا اولانر وده ، افرامه قضیه
و نضایه لره با شفعه یح بر شیء الشفاعة ایستک ، اولانر حقیقت ایوره بایسته اولانر اولانر
بر فاعلیت و قابیلیت نفس ایستک بفرطه و روانده کی منفعتی نایه اولانر کذب وده ، حاله کی
غرض وده خارج حقا سز غیبیه یقین سز ایستک ایستک ، اولانر «اولانر کفر مایستک کفریه
من تذکر» مدلولی الله تعالی اولانر بمسئله ایستک وده تذکره اولانر ایستک و آینه اولانر اولانر

متکسباند، طبیعت و صفت نایب روی او نشود. او نیز حقیقت قلب کی در لای انفسیه، نهاده
 فراموشی را تا با هر چه معنوی و عقلیه نایب ایر در دینی، در یکدیگر استند،
 به یک ابتدایه که از بهر رده قبول استند. [وَعَلَىٰ أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ] ^۱
 کوز لرین او زنده رده بریده دارد. — عالم شراره زده، طبقات عالم، شغل معارف، موت-
 نباتات و حیوانات، تشیع بشر کی کوز در کوز در بینه دلائل عقلی، با فروع استند به یک کوز و منزلت کوز
 او کوز بریده شد. او نیز عقلت، شهودات، انفسانیت، خود را ملوس برده می بردند. مثلا
 که کوز ساله با نایب و اوصاف و لغزانی که در رده شوی و رگی، شوی زده کی، سوگو میو یک کوزک،
 که میو یک هر زنده انطباق آید به لحظه نیا اید خارج رده او زده و نسیسه ابعاد و سازان اید کی
 بود یک منظره خارج به یک فصل و نه اید ارکان اید یکی کوزت و در شون. آید یعنی زمانه الکفوتاً
 خارج زده کی الکی نفس ارکان اید یکی دارا فصل و نه سایر و اصابت و انطباق آید به یکی در شون
 و کوزت الی، الی، الی... حاصل او از ارکان همه میو به شرط اولاده قلب و عقل، هواسیو، سمع فیه
 دینیه او به سبب ملک او میو به رده محرم به حاله در رده.

کوز و یو که آید «قلوب» اید «ابصار» جمع و آزاره کی «سمع» ایسه مفر اولاده
 ابرار اید شد. بود یک حقیقه منفرد و مجلد سو میو شد. کلمه بزم اکمل در بزم کوزه بود یک سبب ایاذه
 آیات قلبیه و آیات آفاقیه طریقه فکریه و مشهور به یک تنوع و تفریق برابر دینیه طریح سمع، دینی نقیضه
 مرکزی بر یعنی نبوت اولد یعنی اشارت. شواسی آیاده افطار در که «أذن» اید «سمع و سامع»
 «عیبه» اید «بصر و باصده» یک کوزل نمیزد و تفریق اید شد. کلمه نور که زده هم از نه، هم
 سامع به ساره قولاده و یک کوز کی «عیبه» اید «بصر» ی آید به رده آید به رده کوز در رده. حال بود که
 مسمانی قولاده صافیرده، مسمانی کوز با فای کوزه رده دخی دارد. و بر نقضانی ساز زده و بر اذلال
 مجبور اولتند.

قلب و فصل مقرر نه؟ معلوم با او زده میو که لایق ظرف، قایم، اور نو و ذایو کی شیده اولد.

ان شاء الله تعالی و معلوم و فنون طرف را و می کسی کسید . نه قدره او را کائنات را . او را دره قلبه .
 سامعه دره بر قلوب کسید . سموات او را در کسید . بالخاصه ما فیها و کی ، آئینه دره کی اخبار غیبیه عالمه
 خبر ، رضا می کتب ، سم طرفه قلبه بلیب . بنار میه قلبه در لغت کی طرفه در لغت ، سمع در لغت
 قاریه در لغت نه بکند . . علیه الصلاة و السلام قد بین حدیث دره شواله و بوی شد که : ابتداء بر
 کناه یا بلیب می نه مانده قلبه بر نقطه سوره یعنی قره بر کله اولو . اگر ما می شیوا نه او نور ، توبه و استغفار
 ایدر سه قلب نه بار دارد . این دره کناه تکرار ایدر سه اوله دره آینه ، نهایت آینه دره توبه قلبی فایده که
 سوره « کلاب ران علی قلوبهم ما کانوا یکسبون » آئینه کی ریه دره بود . . بر حدیث
 کوسه بود که در توبه توالی آینه که قلبی بر غلبه کی فایده . دایره او نه مانده شوی « ختم الله علی قلوبهم »
 آئینه بود در لغت کی سه طرفه فتم ربع یا بلیب . او مستولی که او قلبه با صلیب ربع ایدر . بر آینه
 آخری بعد بر آباری کاغذ او نه دره در کوسه سیاه کی قلاب بر رب کی آینه ، بوزنه صکره ، بوزنه صکره
 و طبع سیاه بر مانده طبع ، تعبیه از بالا اعتبار بر طبیعت ثانیه اولو ، نه سیاه ، نه حیفا . او نه مان
 نه ایمان بر اولی ثانیه دره کفر دره قدر تولا به باره . بر فتم ربع کسب عبارت دره ، خلقی الهی دره . بنا علیه
 بر او در فتم الله اسرار بجاز عقلی دره اولی شمس آکل در لغت کی حقیقت دره و می بر قدر . . بر حدیث
 دایره اخلاص دره اعتبار سنده نه کوزل ایضاح ایدر . اخلاص دره در یک قیمتی در ام و اعتبار دره او در لغت
 نه کوزل آکل دره . بر نقطه دره سنده سکره . شریک کناه دره اعتبار ایدر عدم اعتبار دره دره
 بوزنه . استخوان صلیب ، حرامی صلاصایان کفر او سوره بوزنه عدل دره دره . ایمان سنده
 کافر را بلیب بوزنه اعتبار ، بر طبیعت ثانیه ، بوزنه استه دره ایسه عموم سنده بوزنه ایمان و فنی بوزنه دره .
 مسانه اعتبار ایدر البلیب ، سیات دره اعتبار ایدر ایمان به حقیقت ثانیه او نور .
 جریانه میات بر اعتبار آنسای در کد . ایدر نظر دره اراده بزرگ عدل کی بر قدر . فقط
 اعتبار دره ایدر صلیب دره . مع ثانیه بوزنه او نه دره اشتراک فله نه ایدر . بنار میه بوزنه دره
 دره اولی کی جبر بر قدر . همه نه مانده انسانیت خالق دره بر قدر . با کفر قران آخری دره دره . انسان

بر طرفه بار اعلیٰ آید ، دیگر طرفه بار اوجی حقانیز ، اذن قلبی الهی خلق و خلقت
 کند . ثالثه . انسان اصل در ناپید . الله تعالی از خود ابتدا قلب در بر سید و یا خود بذاته
 مهری اولی و در سید اولی و در سید اولی . حال بود که آیت او در بر سید . بنابر معنی بعضی
 آورده اند که یا یغی کبی بر آید در بر اساریه فایضه آتی آکلامه . یا کذا الله تعالی بر کبی
 کافرون ایمان ائمه مکتبی بیدای عالمه ین ایمان اید مکلف شوند . حال بود که الله تعالی علم خود
 بر سید اولی و سید اولی بر ایمان تکلیفی مالا بطاوعه رکاب . سؤالی اید اید . کما بود که
 شود آکلامه لازم کما : بر تکلیف قدرت اولی و نظر مالا بطاوعه رکاب . و اذن اجماع
 بایستد . کما فیست ثانیة نظر مالا بطاوعه رکاب . کما اذن اجماع بایستد .
 حکمت قرآن و اصول اسلامیة نظر مالا بطاوعه رکاب . بوزنه « وجود عقلی بودند »
 دید که تعبیر اید . جبر و اجاب اراده نیک و نیکو اید . فاعل مختار اراده و یا موکد
 بر سید بایستی ، اولی بایستی و یا سید دیک رکاب . نه بایستی بایستی بایستی . نه بایستی بایستی
 بایستی . اراده نیک فعله جبر سید بید قدرت ، قدر و برابر برده نگویند متوقف . بوزنه اجماع
 بر کذا بوزنه اراده و افزای ائمه علم و جهل قدرت بودند یعنی عالمه بید فعله جبر سید بوزنه اراده
 بودند . بوزنه بوزنه بوزنه کما ، اراده ، قدرت ، تکلیف متناهی هستند . و بنا بر علم
 الله تعالی اذن بایستی اولی و جبر بایستی اولی دیک رکاب . و الله تعالی خلق ، طبیعت ثانیة
 عین اراده سوزنه و بایستی این بایستی قدرت در صورت خلقه بودند . و تکلیف مذکور زایات اضمافی
 در عینی بر صورت مالا بطاوعه رکاب . بویایه نعم مبارک و هم واقع . و او بر اولی بایستی . و صلی
 قدر ، جبر رکاب . بوزنه الله تعالی علم خود در اولی کافرا و لاسه ، کافرا و لاسه و او بر جبر سوزنه
 اولی اید بایستی ، اید و قدر اید . تقدیر و سبب سفاسی در سوزنه بوزنه بوزنه
 آکلامه .

[وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ] بوزنه اجماع و فوج ده بوزنه ، بوزنه بر عذاب دارد .

— میوند بر خورده بالاده ذکر اولئانه ایمانه و آخره ایمانه بودند . الله ، کتاب الله ، پیغمبر آفت
در بندگی او بکلی قلب بر خوراند ، عیار پیغمبر ، او بکلی تو را در او فرو داد ، او برده کی تو را بر تیره نیت ،
المرانه بالیا و درود . تولد کرده مکرده ده نایم می بود در . بونک تفصیلاتی ده ایدریه
کورد و سکن .

سبب نزولی — ایه عباس مفرغند به بر قایح طریقه اید حاصل رایت مانا شود : برده
افندین بونک انشک ایمانه ایمانه و اعدای الله یتابع اولئانه نوره اعداوه سوره و فوائده بونک
معنایه نشی بونک مکرده ده نایم می بود در و دساوی بود بلیه پیغمبر ایدریه در انک
و مجورده ایدریه کیدریه در . بنار میه بنای الله بر طرفه ذکر اولده ، مهم از لیه و لکده ایمان
و سعادت مفر . اولاد ریتی ، بصله بونک رفت . اولاده قابلیت ایمانه درده سنده استقارده ایدریه
فایانه بونی ده نایم می به بالنقیر بایمیه بونک ریتی و مهم الرهیلک شایمیه بونی اخبار و اعداوه بلیه ،
بر طرفه ده اذریه نوری و کدیر بود در . در بونک سوره بقره نیک با سنده بود آیت اخبار بود در
اوس و مزج شایمیه بونک کیدریه مفرغند نازل اولد ریتی و معنی ایه عباس مفرغند بونک
اسمیده ، شغلیده ، نسبدیم ذکر آیتیه رایت اولد ریتی . برج به سنده رافع اولاده روایتده
برایکی آیت نزولی « فاداه اذاب » و مهم الفوس یوم برده قتل اولئانه ایدریه مفرغند رایت اولد ریتی ذکر
اولد ریتی . کریم سبب نزولک فصوصیتی و املک عمویقه مانع رکله ده بوانده کی « الذین کفرو » ده
عمول استغاثی ایدریه مع اولاده کفره راد اولد ریتی ده اولد شهوریه و قرینه ساره ایدریه معلومده .
از جمله بونک مقدم « الذین یؤمنون بالغیب » . « و الذین یؤمنون بما انزل الیک و ما انزل من قبلک »
آیتده لفرع شریک و کفرده ایمانه انتقال ایدریه رقی راضی بولشور در . و اذریه سبب نزولی ده اذریه
اولد . بنار میه بر آیه نازل برای قسم . بر قسمی محتوم القلوب در ، ایمانه ایدریه . ریکه قسمی ایدریه
لفظی ایدریه کدیر ، بالادریه اعدا ایدریه و معنی خواص امتیه و اذریه ایدریه . سوره ده
« الذین کفرو » قرینه ساره و باره ایدریه بحسب الهمده مفرغند . لکده بایمیه سبب نزول لیه مفرغند

فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ • ثُمَّ يَكْفُرُ عَنْهُمْ فَرُّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ • أَوْ كَصَيْبٍ
 مِنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَنُقُورٌ يُجْعَلُونَ أَصَابِعُهُمْ فِي آذَانِهِمْ مِنْ
 الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ • يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ
 أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشَوْافِيهِ إِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ
 لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ •

پیشین

- انسانند ایمان ندهد کیسی ده دارد که الله رسول کوزه ایمان اینک در برده نرسد و کلدر ده
- اللهی در نرسد آلامتده یا بسیدر ، حال بود که صرف کنیز برنی آید نیز در ده فرقه دار یا زار •
 - قدیر ده بر سر ده دارد ده الله و قدری آید شد و یا انجیلده اینده کردی بخیر ده بزرده الیم بر عذاب
 - دارد • هم بزرده بر بوزنی نثار ده در بیدک و بندگی زمانه بذا انچه اصد و مجید در در •
 - لها ! طو غریسی بزرده اوده نفی انسا و ایندر ده بوزر ، نفعه مودیر بزرده فرقه ده کلدر • بزرده
 - ناسک ایمانده اینده ای نبی ایمانده ابرک و بندگی زمانه « یا بذا او سفر ناسک ایمانده اینده ای نبی ایمانده اینده ای »
 - در در ، اما او فریسی سفر ناسک در در ، و کله با نذر • برده ایمانده ایندر ده فارسیده بری « آنا »
 - در در و کندن شیلا فرید فلوت او در بری « ایسه اولیک در در بذا نکه بر اینده • بذا انچه ستمزدینده »
 - الا او فرید ستمزد او بر بوزر طغیانده ایمنده بود الا در که کنیز برنی سور و کله بود • بزرده
 - او در کیمه در ده که لحدیات بر نه مندانای صافیه اندر ده ده بخار خرد کار اینده • بولنی طو نسه کلدر
 - بزرک شکی سونک ستم بکن که برانسه یا قمر ایسته دی ، وقتا که میورده ستمه کیدو آید نسلانده
 - نام او سرده ده الله نوز لرینی کیده بر بوزر و بکنیز برنی طغیانده ایمنده برانده ، آنچه بوزر کور زار •
 - صافیدر ، در ستمدر ، کور در ، آنچه بوزر و در زار • باغود ستماده بو سنانده بر یا غور مالی

کسی که او را فراموش دارد ، برگردد ، بر شمس دارد ، بیدار شود و نوبت خود فرساید یا بفرستد
 قولی در این باب است ، و الله لا یزید فی شانه • شمس زده ده یکه کوز لرزی قایم و ده جاک
 او لرزی آید تیری ؟ اینست بورد و بورد ، فراموش او را در ریه می کشد و بگوید قایم و ده ، الله
 دهم او را بدی البت ایست لرزی ، کوز لرزی ده آید و ده ، شمس بورد که الله فرستاده دارد ، اما
 قادر •

سبب نزلی — بر آید که ریه و جوارحه کی بر طاقم منافقه مقصد نازل اولد یعنی مقصود
 علیه • روایت اولد یعنی کوزه بزرگ اوس و یا مزج قبلا ریه منسوب بعضی کوزه اولد هم مال اولد که
 رئیس عباد به ابی بدلول در • پیغمبر بزرگ انصاری اولد اوس و مزج قبلا ریه او زمان
 یثرب دیند مدینه ملک ال انصاری منسوب اید که ایست برده معشر مزج رخن دیند ریه • بوزده
 باشد مدینه جوارحه فریقه ، بنی نادر ، بنی قایم فاکبی میوردی قبلا ریه داردی • مدینه ایست ساکنه
 میوردی بوزده ریه • بزرگ بر پیغمبر کلمه او را • بولند یعنی امام میوردی مدینه سوید بوزده مدینه خلعتی
 آراسته اختار اید و ده • میوردی حضرت موسای • بگازد پیغمبر ، ریه یکی پیغمبر ، او پیغمبر
 عربی « الرسول ، البی » خوانند اختار اید و ده ریه • و قرآن زکاء بولند زمانی کلکتی سولور
 او مرده ده عباد به ابی ده کنی اوس و مزج ایست یثرب ماکر لغت نازد کبی کوز و بورد •
 انفس و آفانده کی بر او الله بحکمة الله تعالی ال اول انقباله کلمه اوس و مزج او را • بگوشه
 مکه یکدوب عقبه اولد ده او را یکی ، ارسوسه عقبه نایده ده یکدوب کلمه حضرت پیغمبر • بیست ایند بر ،
 اولد انصاری اولد با سولور ، شکرده قور تولوب غیبه ایمانه ایند بر ، حتی بر میوردی حضرت پیغمبر
 فیما بین ایمانه ایند بر ، زیات علیه الصلاة والسلام افند بزرگوت بورد بر ، یثرب دار الحجه اولد
 و مدینه یعنی سدر ثانی آلدی • پیغمبر بزرگ بوزده استغفار زده مکرده کلمه اسلام سر مشوا علی بیته
 اختار اید ، سمانحه در سمانحه میوردی ، عباد او را ، شکرده قایم فاکبی قایم بزرگوت آلدی • بگازد

الله و مؤمنان خدمه یا میزد قاتلین و کافران ، اولی خدمه یا میزد منافقان ، اللهی و مؤمنان خدمه
 یا یا رسد کی زنده اید در [وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ] - بوده (۱۰۰، ج) فراتر
 «یخادعون» اوتور - حال بود که خدمه یا میزد منافقان یا میزد منافقان ، آنچه که میزد یا میزد ، عاقبت
 کند بر بی آنکه رسد و یا کند بر بی آنکه رسد قاتلین و کافران ، آنچه که میزد یا میزد ، عاقبت
 [يَشْعُرُونَ] هر چه میزد ، فرزند و کلام ، شعور بود و بود و نه باید که نه به فرزند و اولاد بود .
 خدمه ، اسانده بر کینه لیلک معانی نفی اید - و نفی و با شرفه قاتلین و کافران
 سلامت رسد ابراهیم اید به برابر افرای اید به با شرفه افرای اید به ملک بر شرفه کینه لیلک .
 نماز ، خدمه سابقه ، خدمه یا میزد قاتلین و کافران که ایکی بر در دکل اولاد بر طرفه شرفه .
 نفس ، بر شرفه ذاتی و کینه لیلک ، روح و قلب معانی در کلبه ، عرف شرفه شرفه
 و نفی لیلک بر در اولاد قوه نفی اید به در اولاد اوتور . بر راده اولاد .

شعور ، هر چه که میزد در . یعنی شرفه معانی اولاد و نفی و معانی به
 و نفی معانی که رسد بر شرفه قاتلین و کافران که ایکی بر در دکل اولاد بر طرفه شرفه .
 قوه عاقبت بر ایلک بر شرفه اولاد ، ایلک بر شرفه . ز بر اعلم ، نفس معانی رسولید و بود رسول
 بر طاقم بر شرفه در دکل شعور بر شرفه بر شرفه یعنی نفس معانی ایلک بر شرفه رسولید . او معانی شرفه
 نفس و قوه معانی اولاد شعور ، بر شرفه شعور که شرفه شرفه شرفه شرفه شرفه شرفه
 در همه باقی قاتلین و کافران ، بر شرفه شرفه ، شرفه شرفه شرفه شرفه شرفه شرفه
 علم ایلک شرفه ، میزد شرفه شرفه شرفه شرفه شرفه شرفه شرفه شرفه شرفه شرفه
 ایلک معانی بر شرفه ، میزد شرفه شرفه شرفه شرفه شرفه شرفه شرفه شرفه شرفه
 آیه شرفه ایلک شرفه شرفه شرفه شرفه شرفه شرفه شرفه شرفه شرفه شرفه
 بر ایلک شرفه ، ایلک شرفه شرفه شرفه شرفه شرفه شرفه شرفه شرفه شرفه شرفه
 دانشانه ایلک شرفه شرفه شرفه شرفه شرفه شرفه شرفه شرفه شرفه شرفه

شعور به مستقره اولور . و بونک اجمون شعور دهان یاره حواس فن هره اید اولاده حسی خارج اولور .
ایرلیک و حواس فن هره یه شاعر دیلیر . و بونک مقابل نفس کندنه کی برارد شعورینه ده کندنه بونک
دیلک اولاده و جدا نامی و برلش که بونک حسی باطنه و با شعور باطنه رخ دیلیر . و طو غریبی حسی خارج بونک
با کندن حواس فن هره اید اولاده حسی خارج دیلک دکدر . و جدا نده بر حسی خارج دور . مع یافیه و جدا ن
دهان یاره بر شعور شعور دیلیر . بر حسی خارج و حسی باطنه تعبیر لرنه افاضت و یا صفت و یا غایب
صده نه کوره تعبیر اجمیل . حسی باطنه اجمیل ایریم بر حواس باطنه جلازی ده ضروری دکدر . شعور
حالی دانی اولرینی اجمیل . عقول ماوراد شعور ده اعتبار ایریلیر و عقل ، شعور شعور حسی و ترکیبی اید
بنی آید و بونک لال اید ضمنده و ماوراسنه عداقه دار برلینی لوازم و ملز و ماته انتقال اید .
بنام علیه عقل ، نسبت شعور نه باشد . بونک اجمیل اولک ایدک قانون بر طوره ، عینیت ، غیریت ،
تأقیصه شعور اید . : افاضت ده شعور ایدک قانون . چونکه شعور حقیقی روح کندنه بونک
و یا کندنه کی و یا خارجنده کی بر ارن شعور اجمیل که بر حسی اعتبار و یا حقیقی بر افاضتک حسی
فقط شعور بر افاضتک کندیسید . روح کندنه بر افاضتک ؟ یوت روح کندنه ؟ روح
باشق بریمید ؟ بر نقطه جاد نظر . شعور حقیقی بر لحه آه اولاده بیله بر وحدت شعور اید . بوره
ابتدا حسی مطلق نفس بر لحه اجمیل . ثانیا نفس کندنه و یا علی اولاده خارج کتنه بر انطاس
اید باشد که بر اید که لکینک مقدم اولرینی لحنه کندیسید بر لحه بر نظر اید . و بونک شعور حسی
بونک اولرنه بوردور . برهان اولاده نفس روح و یا زور روح دیلیر . شعور لحنه اولاده بر نقطه
کی کلید و نفس از حیرت قایل و قالاسنه فقط دیلیر . فقط بر لحنه فوتید . و یا حسی حقیقی افاده
اید . شعور غیر مستقر ، فقط اید مستقر . بونک اجمیل فقط زلعه ده اقتزان اید بیلیر .
داون ماه محفوظات غیر شعور اولور . بونک ده اکلاز که دهده لاشعوری دیکر سه بیله
غیر شعور اولاده اید و هارنات ده دار . حافظه کی ارن اجمیل شعورینه تحفظ و ذکر نسبه
اولور . و شعور نوالیسی و نوالی قیلمدی ده بوسایه ده معلول کلید . بوسور ندر که شعور لحنه

ایده . تصور و تصور ذهنیه و علمیه قدر شتر اولور . علمك ، عقلك در بلكی بوتر کیدرت
 بویومسی نسبتده نداشت و تفا عفا ایده جك نسبت شعور برك متفا عفا تر ایدزه در عقله
 بوغرا اوزر زده کی سیرینه نظر و فکر دینیر . اصول علم بوتر کیدر ده کی صون نسبت شعورده نك واقع
 نسبتده یعنی حقیقه مائیه حکم ایدر . یعنی شعورك بدنی ، هر مظهره و در یعنی کبی فکرك ، عقل و علمك
 لغدنی ده هر میندر . ديك اولور که عقلك بویه جربانه علی التوالی شماره شعورده مائیه لری یافت
 ایدر . بوجیه بلك آتی عقل ، مفرد قوب ، حاصل علم و یا خیال در .

عقل فی الحال اولور شعورك مائیه باشد ، اولك اولور ، آفریده ، باطنیه مدونه دار
 اولور . بوترده باشد شعور فسا نفسك موشدومه ، تنگینك ، بنط اولور ، تنقبضه اولور کی
 بر ماده سیده متافزه اولور که بولا زوده و ص دینیر . بویوم دلو بر نقطه قد سیط اولورده و زو
 سینه بر خارج قیچی اسناد ایدر دینیر بر احساس تعبیر اولور و شعورك علمی قیچی بر حقیقتده در .
 بر لفظ باقار سك بر کیف دار ، بونی در بویور سك ، بر کیف بر شعورك دار ، بونی بیلور سك ، نقطه
 بر جهتی بر ایدر ، بر کیف زده کلور ؟ روحك کندی می یایور ؟ صرف بر اثر تقییمی در ؟ بر قه خارج
 بر سببك اثر دینیر ؟ بولا را ایدر هیچ بر شی سز بویور سك ، یا لکن موانده سك بویور سكر . بولا بر
 شعور دینیر ، ممد عبارت بر شعور ديك اولور . بالذات علمی هیچ بر حقیقی بوتر . فقط بو
 علمك سینه از موی بر خارجیت ویره بیدیکه ، مند بر کله چار یانه بر مارتك ، بر موانك آنزیم
 چار یانه بر ضیاءك ، نور لغمه همیشه بر سك ، بر دگر طوقر نانه بر ایدر نك ازده اولور یعنی ده سز بویور
 آنده بر احساس فاشینده بولور سك ، اصل شعور بود . و بوشعورك شعور دیننده علمی بر حقیقی
 دار در . دایسته خارجیه نفع نظر و تفکره کی مائیه بر سه برده سزده کی چارده ، بر ایدر ، مند
 بر کیف اولورده سیدیکه ، یعنی سارده نشه ننگده نفع بر شی یایر یفنك آنده ده بر احساس بایسته ، بر موی
 دار در .

حاصلی خارج اولورده باطنی اولورده ، لعمرك بر جهت احساس ، برده جهت احساسی دار در .

ایکسره حس دینیر. فقط علمیت وار ائ اصل اساس حیثیت اولانده در. شعور دغا زیاده
 بونک آید. بالکن ذوقی اولانده احساس حیثیت حس دینیر ایدره شعور و علم دیک متعارف دکلر.
 بولا صوفیه مال تعبیر ایدر. مال باسقم، حال شعورینه باسقمدر. احساسک موضوعی بالکن «أنا» در
 شعور و وجدان دخی «أنا» دره بتوبه بتوبه حقیقات. عقل ایدر اید شعور دره باسقم دخی اجموت
 ذات أنا کنده تعلق ایدر. «أنا» ساره بر شعور و یاد وجدان ایدر کنده طایفه کنده طایفه
 اجموت کنده کلمه احساساتی و کنده حقیقه احساساتی طایفه. فقط بولاییشک هر کوم عالیه باستغفار
 وار در. بر نطق بالذات «أنا» شعوری بر زهود کبی دخی فالبرده مقبضه بر ترجمه محتاج اولور. و بولای
 اجموت هر صغفه کنده بتوبه دینیر. «أنا» شعوری بر بونمار دخی و یا مریع اولدنی یعنی لقب «به به»
 دیک بالکن زنده نه غایب و نه احوال دره بصح برشی بایر. بلیک بالکن زنده ایدر بالکن معلوم
 استغفار اولور که بولا فناء تعبیر ایدر. دیک که علم اجموت «أنا» شعوری کنده لعل، قلب ترجمه خارج
 و راقبه نفس ادر اشتغال ایدر بایر. حس بویکی آراسته کور اولور. افلاک و راقبه نفس،
 علم دره ترجمه خارج صمد. ایکلک اجموت بر افلاک کبی قبلی ایدر شعور حارته سنی حرکت و اهتزاز
 و انطباع مادی حارته لرزه زده و غیب ایدر به ندر دره، سر قلب آشنا اولاندره قلب در دره دیک
 برده دماغ دیر در در. کوز ایدر فرط غرائی، غراسونو بررسید قولاغی، اغزی بر کبی قلعه ایدر، راع
 کیتخانه اولسون، اونی اوقوبه کیم؟ بونی آمازلر. ایته «وما یشعرون» بو حقیقتی کوسنیر.

سنا فطرده کی بر فطرده لعلک سببی در. دینیر [فی قلوبهم مرض] اوزک
 قلب لرزه یعنی قلب و جان لرزه بصح کور و لعلک بر مرصه معنوی و افلاکی وار در. — مرض،
 برنی مزاج صحیح نه انحراف ایدر بروب موازنه سنی بوزانه و رقیفه سنی مطلوب و مجله با امانانه سبب اولور
 بر حالت عارضه در. فقط مادیانده قورماید یعنی کبی معنویانده دخی قورماید. صحت اصل، مرض نالیه.
 فطرت اولور دره لعلک لرزه در. لکه بوز فطرتک فقط سینه با ناملر، قلب لرزه بونک بر مرض مبتلا
 اولندر. بر راده مرضه کی تنویه، تهویل اجموت در. دیک حائل بر مرصه وار، بتوبه افلاک لعلک

بدنی اولاده بر مرصه دار . . . بومر صه بالروا به وبالدرایه تفسیر لک و بالفامه اسدوف مفرغ بیانی
 و مجله محفده سزاک رضی ، سزک و شبهه ، قوشقور رضی ، حاملی مرصه رب و نقاشه . . . بتره بود نیت لک
 است . . . بویا بندا اولاده نفس ، طایفه ایمان ، الله و شبهه ای . . . الله لک ارزده شبهه ای . . . الله لک
 لاریب نه اولاده کتابزه شبهه ای . . . الله لک پیغمبرزه شبهه ای . . . الله لک فاضل مؤسسه فولد زده و اولک
 مستقیم اولاده افعال و حرکاتزه شبهه ای . . . الله لک شبهه ای . . . الله لک شبهه ای . . . الله لک قیمن
 قالمشده . . . الله لک شعور زده به بهیم ، نظر زده صوره حقیقت کندزه عبارت کور و نور .
 با آزار که کند بی رب و شبهه ای بهیچ . . . فیاس نفس ای . . . الله لک و الله لک شبهه ای کور و نور . . . الله لک
 آنجا ایله قلم ، حیوان ، انسان ، الله ، پیغمبر ایوانی آرا یوز فتنه در . . . سوزده ایله طولار .
 الله لک قوشقور لاریب . . . فقط بتره افعال و حرکات به کندینه فارسی کندنی تکذیب ای . . . زرقه ، بینه
 سهواته اوردی بچولده که اوردی به بهیم شبهه ایتم . . . مجبای بزرگ اصلی داریده . . . بوندک صوکی نه اولده بقده
 دین ، الله لک آتیه ، صابیر ، اولک ایچوره صوره رفیر بهیم ، زوده الله لک . . . الله لک کندیده .
 اونی رب صلی ایچنده بوندک درون ، کبر ، حرم ماه ، سوزای یاست صامشده . . . بوندک ایچوره ایماننه
 ایتمه ایمان نهیم فتنه ای . . . آندانه بی ، قدری یاری . . . آنزیه جوریه بی درایت و موفقت تعلق ایله .
 مؤمنده مؤسسه ، کافران کور و نور . . . بوندک بونرون نه مجبور بتره ای یقنی در سون . . . بویله یاری
 بوندک اوغراشده یقنی بوشیدک کندینه با شفه بر موجودیتنه منقاس بر تفسیره اولدنی فروزه ایتم .
 آزاره بویله مندم و عداوت برینه بر محبت کلمه تأسیسی ایچیه صحیحی اولیه چایستوه کندیه ایچون راه دفع
 اولدنی ادران ایتم . . . بونر زینانک نعمتیه غروره اولدر نه ایتمه لی بشیکده کبی با تارار . . . رفته
 و نقاشه بویله مزج بر شیده . . . اوسا فکدن قلمارنده ایتمه بومر صه دار . . . و لومر صه طبع اولار قی
 قابل نداید . . . بونرایه بومر صه نه اولد ایچیه کلمه اولاده ربه حقه صابیر یماز لره اولدنه
 قوشقور لاریب .

[قَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا] بِنَامِ اللَّهِ تَعَالَى بَوَظَرِ مَرَضِی آریتمه بویله

الله تعالى انما ندره ، انما انما بحیده عربیه ، عرب انما بحیده فریسته ، فریسته انما بحیده فی انما ندره
 محمد بن عبده به عبد المطلب به الهاتم به عبد مناف به فطی به کلاب به مره به کعب به نوب
 ابی نهر به ماله به نهر به کنانه به مدکر به الیاس به هند به ناز به سعد به عدنان اسم نسبه
 برینجه کنه رسه وارک لاریب فیه بر کتاب انزال انیسه وارک طوغروب بو بودیکی مکرده بر انما یوب
 جوته ریایه قیانه تدره نوز ایتک انجوده بریایه ، بوغورک بر نوز نوز به کینه سه وان انما یوب
 اوکا ایمانه ایرک بر جماعت نظیره تشکیل با موفله ، اگر یکی ناله بر رب طوغور فطی تعلیم ایریور ،
 طریقه مقده ، مراد مستفیده باشنه بر سخا بنه بویر ، اقربانک صفایه شاطفه میدان در بویر
 صوره ریلیس خاخر کوکل طایفا بویر ، لکسی سادو کوچور ، تغلب انما ندره ارتفاع ! او
 رالوده با او ، رشوت رانما با او ، فحسه و نجوه با او ، نرزه در با او ، بوغورک با او
 و فیه ، نرینه ، بواله ، در تنظیم صورتگره تنظیم و ندره چا بنه ، ارزا بنه ، نرزه
 وار ، آج نال ، صبرایه فضیلت صایح ، طوده اول ، امارات به فضیلت رواج ، بوغورک با او ، نرزه
 اسباده ، الله به با شفه معبود طایفا و انجوده ارنه با برسم بسته ، برادر لوری ، بر حال ایر عباده
 ابه ای به سول کبیر مکمل رفقه نظم اسطانه نالیه ؛ بز لک نال بخاری فصل روز ؛ الله و
 بایه جفی بویر ؛ بر ندره رکل بر روز افند ، دیور ، آرتوه اورسه سه طرفه بوغورک قلمینه
 طبع اولیور ، بر فضیلت نایه اولیور ده کینه که آرتوه ، اوغوره بویر ده الله و مؤمنده ناز به
 باشایدور .

مره ، بر نل مزاج صمیمه انما فی و فیه سنی مطلوب و جملده با مایه سب اولان
 بر مالت عارفه سید که رب ، ایمان سره ، اعتقاد سره ره انما ده اصل رکل نالیه و رضی برال .
 لهر میوه طوغوره ایمانه و اعتقاد فطریه طوغوره ، شبهه ندره طایمان ، بوغورک انجوده موه اعتقاد
 ایمانه بالله فطریه . بوغورک اصله انما ابیده شبهه بر رشمه انجوده رکل ، شبهه ردا تمسک
 طریقه فطی بویر و نریب طریقه ده ایمانی طریقه برشمه انجوده در لند . بنار موه قلمیده کی بویر

مجرد رکود۔ ہونی یا نہ ہونا تجربہ وہ نفسانک فطرت مجموعی کو زیر مسمی، مفقود صحت قبلہ
 باقواسی، ارامہ اعتدالی بی ندارد اثباتی، ماضی زودہ منہ میور در شمس و ہر شبہ کذب
 و کذب زودتی کو رنگ ایستہ سید۔ بعضی انسانہ تجربہ وہ ہونی تماماً بولہ مایہ فطاری، اوانا بکلی
 رافع اولیٰ یعنی کو رنگ کذبیک عینہ صولہ اولیٰ یعنی تقدیر و کذبہ اول مقہ ایمانہ ایدہ ملک یر وہ
 فطرت اولیٰ وہ آواز بفتہ قائل اولیہ و ہر شبہ شبہ اثباتی باسلا۔ و ہو شبہ ایدہ مجارہ ایدہ
 حق کو رنگ و جریانہ وجود کذبیک و حق صولہ تعالیٰ ہاکنہ بولند یعنی تسلیم و کذبیک اندہ میور
 بر وظیفہ مجموعیہ محکوم اولیٰ یعنی اعتدال اتیکہ بک سوداسی و ضعف ارادہ سی مانع اولیٰ وہ رب
 و شبہ بی اساس اتما زاید۔ و ہر صورتیکہ تجربہ شبہ یا اعتقاد ایدہ و شبہ کذبیک مجموعیہ نظم طبیعت و نظم
 غایہ اولیٰ۔ و غیر نامہ وہ ہر کہ ادنیٰ ترمیم ایدہ۔ ہر جہتہ بیجیہ و سونطایہ بیلہ بر اعتقادات
 اسیر بر۔ ربہ اعتقاد۔ ہر اعتقادہ ثابت بر «انا» ہر۔ تناقضہ صولہ سی اولیٰ وہ بر نفسی
 بر انا ضیالی، بر انا استیاتی، بر انا دردی، یعنی هیچ کیز نماند ایستہ ربہ بر بک دعویٰ، انایت
 فور کا مسمیہ دارد۔

فہ و فلسفہ نقطہ نظر نہ ایمانہ صولہ، نظم فطری و نظم تدریجیہ۔ فقط ربہ اعتقادی باکند
 تدریجی بولہ وہ۔ ربہ اعتقادی بولہ تدریجی و تجربی کو رنگ و نہ صولہ بر کبیرہ اعتقاد و ایتقان
 حقہ بر نفس و نفسیہ ایدہ۔ کتاب، دینہ با اعتدال نقطہ ہنر ایدہ، استدلال، استنتاج، عقل
 و منطق استحقاق ایدہ با قار۔ ہر کا معارضہ مجموعیہ تدریج، تجربہ، استقادی نمہ ملک استزل۔
 کو یا بولہ شبہ نیک، اعتقاد سلفک بر لغاتی ایستہ کجی ایدہ سوردر، ہر سید ایدہ حیات آرام
 اولیٰ، حیات کجی ہر کہہ رکبشلی، حیاتہ هیچ بر ثنویہ تعقیب اثباتی دیر، بر سیرت اعتدالیہ تعقیب
 ایدہ سیمہ لی ایمانہ و اعتقاد صا جلدیہ علی الاطلاق محدود فکری، دار تعالیٰ آزاد نظر بیہ با قار۔
 بیان رکہ محدود فکری، یا کذبہ با اعتدال نمہ و ادنک اوگنی دار فستی کو رنگہ ندر۔ بیان رکہ تدریجیہ
 تجربہ نیک، استقادات غایہ سی وہ شبہ رکھ طبیعتی استنتاج کجی شبہ وہ نور نولہ، بر اعتقاد حقہ

ابرنگه . بپزند که زدنک مکتی فانیانه برغولسه ، هچله اسب اولسه رقص ، ابری بر وصال حقه بر
 طوم معرفت ابرنگه . بپستی طویو باندایموره کلیده جزئی به ، مبادیه سترایه ، سترایه مبدیه
 استنای ابر استقار بری سیلک ایجوره عقلک یکمیرینه نظایره اول و آخرک و عدتی کورسنت
 ایله شالعه ، ایله طریقه مشافیه که ایکسنت مصلی ، اول و آخری اعتقار حقه . زوره و حیدان
 بر اعتقار اید حقه آمیده بر نقطه شعور در . حقه نظرت ایمانه اید طوغ ، بر ایمانه اید طریقه تجربه
 طوغدی ، حقه ایمانه اید تول ، اول و جموع ایت ، اینه سعادت اسلام ، اینه فیدر رضی ارسنک
 حقه بایموره اینه رکلی نوره .

کلمه ادر بورمه اید برورفتک ادر بارید فالیه حقه [وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ]
 ادر ایجوره آفرنده و عدتی دیناره یک سورم ، ثابت اید بر عذاب ره وار در . بر عذاب باقامه
 [بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ] - (ارج ک جمع) فراترند و کذبیه « یکذبون »
 اوقور . - بالاده سور اولدی ویا طوغدی بالاده عدایمورد سبیل در . برور سترای بالان
 سوردر ، ایماند بوره ایله ایمان وار رکلی کبی راناکردی طوغدی ، طوغدی ادر کورسدر .
 عذابیه سبب ره باقامه بوردر . چونکه بالاده اولاد دیناره بیک بر و حیدان عذابیه سبب در . بالاده
 صوارستند بر یونقه کبی جالقایز و لطفه بر ایکنی بشکده یاخوره کبی یا سار . کرم دیناره بوره بر
 اولور و او عذاب کیده کیده بر نوع عذوبه منقلب اولور . اونی عارنا قاشیندر . مع مانیه بوفا شیندر
 طاری بر ادریز حقه لفتک فاشیندی کبی فاناتانه ، بر غموجی ادرله فارسیه بر طاور در . کلمه برور
 بر بالاده اعتباریک آفرنده کی عذابیه بستمورده در . چونکه بالاده سویله سویله قلب سترایا الطباعا
 لازمه اید فایدنیر . روح آرتیه بر نقطه نمالانیر . هیات روحیه بر عالم اولهام ، برامه بللده اولور فالیه .
 نوره صوره ادر اید آره صوره بانا روز بر بیلدیز بوچکی حالنده کورونه بر فاش کبی کلیر . آرتیه اولوب اولور
 کوزدری ، قولقلری نفع و ضرر ، خیر و شری سیمز اولور ، کار و برضره فوشار ، خیر و برضره فوشار ،
 کلمانی آتیه کورور فاجایه ، آتشی جنت حایز انیلیر . دریکه رحمت صوره اید آتیه بر سوچکلیلی .

و فقط بوسون آره صده ایمیلیه بر قایسی برنور. او ایمیلیه نوره صده. رحمت و سعادت اوراره
 ۵۵۵ ایمه نك ایموره کورونور و قایانیه « سورله باب باطنه فيه الرحمة و ظاهره من قبله
 العذاب » نیت بر قایانیه بردها ایمیلان ارور. او فرقت بطلان ایمیه الی الای مستر بانار
 سونک بلین فاره بآنسه ایمه بانار. برآئیه « فراده الله مرضا » بور و لیغنی کی دیکر برآئیه
 « فاما الذين في قلوبهم مرض فزادتهم رجسا الى رجس و ما تواو هم كافرين » بور و سدر که
 رسته ایمه بسلطک ناسبکری ده درکار. و برنور برنور قراغیه الیه ده. ایمانه ایمه قایانیه
 ایمیه ده بانار یا قلیله.

برسانا نقدی نشینانیه ده نك و عتد ایدیه اسباب سدره اوله من نفاذیه تنفع بعضی
 اوصاف سیله لری ده اوار. سؤی که:

[وَ اِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْاَرْضِ] برایت بالوره کی « يقول آفان »
 معطوفه. بوزده شور بوزده مضدک یا بیک. فارمیا یا بیک. اورنه لغنی انوار ایمیه
 ریه نیمه و نیمه مضدک یا بیک زما [قَالُوا اِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ] فاریمه مضدک
 صلح آراند. انوار کن بالکن اصموح و اصموحان یا بیکه کیمه رنه دیکه درر بوریمه دیکه در
 و بوریمه درر. — بالنامه ابر السورن رضی الله عنیه اینه یکی و مجد بورن دیکه بایه نکر انوار اف
 انکار ایمه اورنک بکدر. بوزده اصموح مضدک یا بیکه نکر انوار کن کیمه اصموح اولیغنی
 اره ایتکه. بوزده بوزده و مصیفتی سیمه کیمه رنه و سیمک ایسه کیمه رنه بوزده بی روزنه نکر
 صابیر. یر بوزده نکر ناری. عباد الله اموانی بوزانه. کون معیندیه و کون آفرینه نکر
 ایندیه جیفینه. استقامتیه جیفانه فته. و بوزده. انوارده بوزده و بوزده بایه اوریمه
 سیدن اهدات ایتکه. شافیه ده بوریمه باچور لری. سونک ایمه فاریمه سوز. اسراریمه
 کافرده نشا و افری اهل ایمان علیه نشویمه ایدیه. انشائی طوئوسه بریمه. سونک بوزده
 انوار ایتکه ایمیه فرمتد ایدیه ایتکه و فرمتد استقامه ایمیه کی شامتد باچور لری. سونک

بوزن بقطره کوزه قاجار میورر، غفلت میورر و نھی عند النذر و فیه شی با پیورر،
صورت مناسبه نصیحت و افطار اند و بر پیورر دی. کلمه منافق در نصیحت و بقطره در کوزه و بقطره
ایستدر. بوزن فارسی «اما نحن مصلحون» در بر دی. سوند بوزن بالاده با کلمه اصله مجلیه و عوا
اینانیدی؟ ایته مناب صحره بوقطری شویجه ایله خور ایچورر.

[أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِنْ لَا يَشْعُرُونَ] ای اعدایمان! عاقیه ازانما
اویانیه طور دکن، بوزن نصیبه کرد و فعل کنسیدر، کرده نصیبه در یحیی انچه بوقسم کیمه درر.
بر محضه. کلمه بوزن بوزن ادر فیزی مسایتمز، بولارده سورد و اولان. بوزن بوقسم سورد و
اولان فیزی باریه ده برتر. — در یکجا، در سه قلب، در سه ریب اویره درستی سگوس کورسیدر.
[وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ امْنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ] برده سارده لاف ایله مجر د الله و بوقسم آفره
ایمانه اینک در بقطره ایمان اولیه معنی افطار ایدک و ادر بالعدوف با یا یسره ایچورر بوزره «شوناسک
شونام انشک ایمان ایندیک کی پیغمبر دارا انزال ایچینه و اوزره اول انزال ایچینه در فو فاله و ایلان
قبا و لسانا ایمان ایچکن» ریندیک زمان [قَالُوا أَنْتُمْ كَمَا آمَنَ الشُّفَهَاءُ] بزاو
سفیدک، بد لارک ایمان ایندیک کی ایمان ایدر می بزاو ریدر، سارانه راضی اولاریدر.

لغة سفه، رای رویسه مفیدک و بوقسم لغت که عقول نقصانده نشأت ایدر. یعنی ارجی
بد لغت و اینه مفیدک، فکر سگ، تکیست لک که مغایب ایدر با سلبه، نام مفیدک. شرعاً
مقد و دینک نقصانی فدا و کنده که مغایب رسد رسد ادر. لسانده سفاکت ده بوقسم سفاکت.
مادی سغه و سفاکت رای و فکر ده هوا و هوا نایج اولور، عقول و عقل زود و حرکت ایتکدر. بوز
با اساساً بد لغت و یا عقل عکس فاله اعتباریه بد لغت و اینه نشأت ایدر. باز علیه
منافق حساب الساسه بونی بد لغت سنده فو سوزورر. مجامنا نقد بونی سوزیکه اعدا که کفر ایدر
نفاقه و حقیقه ایچیده کفر اولور میورر؟ امام و اعدا بولا جواباً «بوزن بوسوزی سوند ادر
دکل آرا لزه ایتکدر ایچورر دی. جناب ادر بونی عید و پیورر. — ریندیر. کلمه بوزن فاله سفاکت مخالف در.

میرود اذا « قیل » ای « قالوا » ملک عبیه زمانه وقومنی اقتضا ابرویر . « کو طلع منه برید ویدیل »
 دیک ده غنوفه هدر . لغوی برید سوز نام منافقه ایکی یوزلی ، توری بی برید اولدیغی
 بفسلا کی ایمانه ابرویر بفسلینک برید صمیمی ده مکنده . بنارید بونی نصیحت ایزده فایضی برید
 زمان ده قطع برامد کف بایسه اولیور . بوره منافقک و کفر منافقانه بوزع مخصوص
 اولیور که « واسمع غیر مسمع » دیرد کید .

بالوده منافق « ومن الناس » دیر انساننده صایدیغی مالده ، بوراده « کما
 آمن الناس » دیر انساننده مقابل لوتو بوز . اولورده آید ابرویر که بوزده نکوزل کتله لوردر
 منافقده ناس اید سارانه اخی اولیور و کندی بری مافوره دمنور ، عقلی بر صنف نمایان فریده ابرویر
 و بر طبع اید اولورده غدره ایله جرات ابرویر . « امنوا کما آمن الناس » تقابل و شبیهی ده اولور
 بکنه رکدی ناسک اولورده رها کالای اولدیغی و کندی برید ده اولور کی ایمانه ابریک ناسک سارانه
 اولدیغی و بویله اولی کندی بری ایچیه تنی رکلی رتی اولدیغی اهل یور که بوزدره « سلفوز انسان
 و کلک انسان اولک » مالنده بر افطاری نمنه ابرویر : منافقده جوابده اناسی نمنه ابرویر
 و بولار و بوز . سادانه اخی اولیور و بویله بایار که لهم بو تفریقه الله کندی بری افتد ایتدی
 مالکله نمنه ابرویر ، لهم ده ایمانه مخصوصنده کندی بری بر صنف نمایان و بویله رکندی بری سادی ایمانه
 تکلیفی بر ابرویر ، فقط صراحت « بایمانه ایتدین » ده دیرور . کندی برید مفهومی و بفسل بر ایتدی
 اولدیغی اولی لازم کندی بری ابار ایتدین ایتدینور . ناس نظر رنده محق ، بول اولیور . بوند ایچون
 بنای صمه یوقاریده « ومن الناس » دیر عمل اولورده ناسده صایبور . بوراده ناسک کالیف
 کوسنده رن منافقده کندی بری ایتدینور دیر انساننده صایبور .

في الواقع لغة عربية ده « الناس » تفسیری سفانه کورده کاه تعلیم و کاه تفسیر معانی انار
 اید . دیک که ایمان مفهومی منافقک ، اهل ریلک صایدانه فکر و فکر مضمون ، ایمانده انسان ایچون
 روز اولی و بنار صمه سوز بایک الجامع موام ایچون قورمادی ناسی نقطه ستم طوبیور و بوند ایچون

کافر را برابر با تاسوسه سلطان کور و کلری زمانه ایمانک لایق دیند به بد صید گیرد. مؤمنان اینده
 با تاسوسه مجبور فال قمری زمان ده ایمانده بحث ایدر. کلمه فوامک ایمانده عوامک ایمانی آسانده
 ضروری بر فرجه و نماز بولنه هفتی رعوانده فرغت ایتدر. حال برکه ربه اسلامک تکلیف اینده یک
 شرط ایمانده. صوره و حقیقتک ال عمومی و ال کلی اولاده فطرت اساسیه اولده یعنی ایچوه اصل ایمانده و شرایط
 فوام و عوام فرقی موضوع بحث اولانده. بر فرجه ایمانده اعمالنده و مراتب کالنده موضوع بحث اولدیر.
 ربه اکلیه سات باشه. بولنه زنی سلسله یه باشه. حال برکه اصولیه. اساس ایمانی، صافیت قلبی
 اقصای به اولده نفس اینده کلرند. مؤمنده آلائمده مرید، ساد و دل بدلا کوزید باقار. فقط
 الله تعالی چوره دیرکه: [اَلَا اِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَكِنْ لَا يَعْلَمُونَ] زنی محضه سیکند
 سفاهه، بدلا، آنچه اوستا نقد کنه دیر. کلمه ایندر. — کرم او فر کنه دیر، علم و معرفتده
 هرکسده مناز کورمک ایندر ایدر ده اوغون علم ایدر سبکده بولنه. علم بر ایقانه ایشید.
 علم استقباله عمارت اولدیر علم، ایقانی بر نشونه و استقبال ایشید که باشی ایمانده صوره. غایب رسال
 اوغرایه باشه نهایت ربه ایدر شومده. بر تاریه و منافقون اولده «ما یثعرون» نفی مال،
 ثانیاً «لا یثعرون» نفی استقبال مینه سید مس رشمورین، بورارده ده «لا یثعرون» ربه ایدر
 نفی اولوننده که بولنه لهم بعد اوغرایه اعتبار بر ذم و توج زقطه اولوننده نه بریمی بر ترقی داردر که تاریه
 ایدر تاسیده. لهم ده علم ایدر شعورک موضوع فرقیه اشارت داردر. ربه و ایمانده، سفاهت
 و عدم سفاهت سلسله ساد و جم مس رشمور ایدر کلم علم ایدر معلوفه رار اولده یعنی افاده ایدر بولنه.
 بر منافقون مؤمنه اولدیر فرقی و اخلاقاً نند. در شکوه اولدیر نفی سونقده و لغایب
 اهدیکند: [وَ اِذَا الْقَوُّالَّذِينَ اٰمَنُوا قَالُوا اٰمَنَّا] برده بولنه مؤمنده راست کلمه کلری
 زمانه علم اولدیر «آمنّا» دیر. بدلا فیه اینده صوم مؤمنده با تاسوسه، بولنه فطرتیه
 رابک ایدر [وَ اِذَا خَلَوْا اِلَى شِیْءٍ مِنْهُمْ] کند سبطا فریه، کیزی سفا دلدار، کیزی
 مجسوده کنه بریه کیزی کیزی فته و فساد دیر و برده سطر، حیثیت، سبط استاد ربه مزاجه داردر

فَلَوْ هَكَذَا كُنْ زَمَانَهُ [قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ] بِهَذَا مَعَهُ سَمْعُهُ بَارِئٌ، بَوْنُهُ رَسْمُهُ
 اُولَئِكَ دَرِیَر. سَمْعُهُ بَارِئٌ اُولَئِكَ اُولَئِكَ دَرِیَر و سَمْعُهُ قَارِئٌ بَارِئٌ اُولَئِكَ
 فَوَسْطُهُ نَاسِیَر دَرِیَر سَمْعُهُ بَارِئٌ اُولَئِكَ اُولَئِكَ دَرِیَر [أَنَّا كُنْ
 مُسْتَهْزِئُونَ] سَمْعُهُ بَارِئٌ بَارِئٌ اُولَئِكَ اُولَئِكَ دَرِیَر، اُولَئِكَ اُولَئِكَ
 طَوْرُهُ دَرِیَر و اُولَئِكَ اُولَئِكَ اُولَئِكَ دَرِیَر. — سَمْعُهُ بَارِئٌ اُولَئِكَ اُولَئِكَ
 عَمْعُهُ بَارِئٌ سَمْعُهُ بَارِئٌ. اُولَئِكَ اُولَئِكَ اُولَئِكَ اُولَئِكَ اُولَئِكَ
 هَمْعُهُ دَرِیَر اُولَئِكَ اُولَئِكَ اُولَئِكَ اُولَئِكَ اُولَئِكَ.

روایت اولیة کوریه عبداه به ابی یار داندید بر کوریه سوغایه میقتدر، صحابه کرانه
 بر قاصح زانان فارسیه فاکمه ادر قریبی کوریه دود. ابیه ابی باقیقت کیده. «باقیت به شوکی
 بر لاری با شیکرده فصل و اوجهم» دیمه و یا فکده نود زمانه صحابه حضرت ابی بکر انی طومس
 «مرحبا سید بنی تمیم، شیخ الاسلام، رسول الله فار دیکر اویس اولاده، نفس دانی رسول الله بیکر
 بولنا حضرت مدینه» دیمه، مکره حضرت مران انی لونه. «مرحبا سید بنی عری، دینه
 قوی، نفس دانی رسول الله بیکر ایتسه بولنا حضرت فار دونه» دیمه، مکره حضرت مدینه
 انی طومس. «مرحبا رسول الله محمد زاده سی، بنو بنی هاشم سیدی» دیمه دایته اوزمان
 برایت کریم نازل اولسه. دهانفشی دیکر بر دایته حضرت مع «یا عبداه! الله به قوریه
 سافله ایته، چونکه سافله سافله الله» دیکله «ساعده ایت با ابا الهه بنم همنده
 بودی سید پورسک، داند بزم ایمان سزای ایمان کجی دیم تقیقت سزای تقیقت کیده»
 دیمه دایله. عبداه به ابی آفریندیه «نصیریم کور دیکر با، ایتسه سزده بوفرد کوریه
 برید بایکته» دیمه، افر دخی «صاغ اول، سه بزم ایمینده بر حیات ادر قجه حبیب بودی غیرف
 استفاده رایانه» دیمه کندی سرح دنا ایتله، سافله دونه دایره حضرت رساله خبری برید
 و عقیقه برایت نازل اولد «دخی دیکله» بور دایته کوریه «آنا» دیمه ساسا ابیه ابی به لول

اولیور و بر سر زله آرف استدی ره تمیل ابر سیر . بالاده « ومن الناس من » دیه مفر صوته
 باشد غمسی ره برنی ایما، ابرور . فقط آینه برنک هیسک برابر واروب تنباره ، خلوتزه کورده
 شیطانه ، شبت مللرینک برورده وابه سلورده باقیه و برورده زیاده بر جمع اولدنی نفسی بود
 اری و « انامعکم » ، « انما نحن مستهزؤن » فقره رینک صورت سونی ، بر شیطانه
 کرده منافقین آرنده وادورده خارج و فقط اورد کیزی بر مدافعی مائر فنی بر تشکیلات دولت
 ایندکی آشکاره . آیت کریم هارنک و هارویه ، و هارکیزی سبعلده و هاریه ایندکی کورده
 رسول الله و اصل ایمانی توریتم . بونک ایمور بر موره سفیده ، بر شیطانه رئیس منافقینه
 باشقه رؤسای سکرینه و احبابه یهوده اشارت اولدنی نقل ایتلد .

شیطان — شیطان، هر صفتی برتر یعنی از خدیقله ، سر خباثت و قوه العاده به
 نماید وصف را شیطانه خارجیه مقبسه سر بر امور معاصیه بر اسم جنبه که کون انانیه ، حیوانیه
 بدیهه کجی مخلوقات ظاهره و در کون سائر مخلوقات غیبه و مدونه روحیه بر لایه جنبه اعلیه
 اولور . انسانه شیطانی ، حیوان شیطانی ، جه شیطانی و بنابر : نه یکم فرآنده شیطانه نس و شیطانه
 تعبیر لری موره رفته کلمه یکد . انسانه کورده و فقط اساس نبات و شیطانی کورده و زن ، آثار بلای اولور
 بنا بر عیبه انسانه شیطانه به شیطانه بر غفیل . بونک ایمور شیطانه کسی کیزی بر قوت مقبسه ، بر
 روح غیبت مدافعه نه راجع اولور . و شیطانه نس شیطان جه مربوط یکد . صلاح مقابل اولان
 شیطانه صبه یعنی کیزی شیطانه ، یعنی فلسفه به باکن بگردان موی اولور و اینصاح ایسه به ره بونک
 ماری هیتی ره انکار ایتک و درود اولور به مقصد به بلا غیبت اولاده ماری قوتی رخی مدوده ایتک
 ضروری . و اصل سنک ایضای بودور . بر صورت شیطانه اسم غیبی ، بالخاصه غیر مری اولان
 ارواح و قوای غیبیه به اسم اولور که خلقت و لغزش بر ذرا دل اید باشد و سه اولدینده شیطانه
 رینجه بر جنبه باباسی اولاده اولور اول یعنی ابیس فطره کلب و او زمانه اسم خاص کجی اولور . شیطان
 ساد فاریده ربر ریندیکه بوکلمه غریبه و دلالتی عکسه الی معاصیه دیو اولور . انما نفک

بیانه کوره شیطان کلمه مفهومی نقطه نظر نه بر صفای وصفی مائز در . و چون استقافتد آیهی اول
 دارد . بر بی سبب و بهیچ وجهی از او اقله مناسنه است (ماده سنده (فعال) و زنده
 بعید ، او زنده دیگر . او زنده در او افتد سوره لازم کلمه . دیگر افتاده و با بطلان مناسنه
 است (ماده سنده (فعلیه) و زنده اولسید که با نسبه و باطل دیگر . ف الواقع شیطان در بود در .
 بومورنه کلمه علم اولار بی ایجه منصرف اولسدر . سنده ماده سنک سانه عربیه غیریه دره بولند بی
 موضوع بحث اولور . بنا بر معیه شیطان بر اسم منس در . بوزنه شیطان صبی منسی تار ایتمکد برابر شیطان
 وحی مصیقت اولر دره اولدور اییدر و حق حیوانیدر . نه کیم مصیقت عمر سانه شریفدره بر آت بیدر بسیدر
 جند بیز آن عالم با یار استدیجه لهما نه نسبه و بی بر شیطان جند بر دکن جورسه ایی . بوانده ایه
 انسانه شیطاندر اولدیفنده منسینک افتد فی کوره اولور .

بر بر آنده منافقینک ماصیدر ، حالت روحیه لری ، اوصاف و شاعی نایه لری کمال بدقت
 در جهان تر فزکد ایدر در انجا برور ولسه . باشد کی «ومن الناس» آیتک نمونه نافر اولوب
 از هر جهت تفصیل و ایضاح ایه به بر بی غمی آیت ایه اولرک برور و موری کند و قرار بر ایکی کلمه رفیک
 ایدرک کوسه برور شد .

شبه بود که بو شاعی لری ایستدرن در حال غیظدری فایا . و اولرک عذاب الیه استحقاقدری
 تسلیم ایتدور بصح تر در اجمه رن قهر اولسوندریه زیاده استمال ایدر و جناب الیه لهما به برور و
 ایتمه سی و یا امکن کسک کی برار و برسی عرض ایدر کوزه یه و بر عرض ایدر بر لحظه امثالدری کوره ملک
 ایست . ایست جناب صر حساب استدیجه نام بود بر صیغانی بر در جوبه و در ریف نازل بر رفقه دره بون
 بر صیغانی نسبه و اندیشه لری از اراجمک ایدر در حال برور ایدر که [اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ
 وَيَمْدَهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ] الله اولر استند ایدر و در ها ایدر ملک یعنی کند بری
 سخریه برور و در ها برور ملک دره ، بولر قلب کوره و کبد شوره سحره ، بعید سنک اولر اولر
 ایتمه طغیان ایدر بر کتبه لریه عارنا سر اولر ایدر و از غیظدری به ایه برور . بقیه آفریه

کودک کو یہ طعناں نہ سور و کلام یوب کو تو روید۔

براستہ از الہی جہل سندن اولیہ اوزدہ بونورہ رنبارہ مسلمانہ معلوم سی یا ایہیہ جماعت اسلامیہ
 خارجہ طوئلا زلر۔ منافقہ اولیایہ غیر مسلم کی آئینہ نہ ، اعظام مخصوصہ رتبہ لرزہ سبب و کلام
 منافقہ کرک عبادات و کرک معاشرت معلوم اعظام الہیہ نہ کیسی سندن کی نفسیہ ایہیہ۔ مؤمن و برون
 رفت اینکہ، بوفصوصہ کوزلری ایوب مجاہدہ ائمہ، نہ نام قلمی لرزہ طوئفہ مائورہ ایدلر۔ بونہ
 باشیم اویج حکمت دارد۔ : برنجی اسلامک صبر و سکنتی، عمل و زبہ سی، سماعت و جہ سب۔ ایہیہ
 بر سایدہ بونورک محبط اسلابہ و اعظام اسلامیہ آئندہ بیتہ جک اولادہ اولاد لرزہ جہل مؤمنک
 بیتہ سندن اسلابہ برحق۔ اوہیہیہ بر منافقہ قلمی ایمانہ ائمہ کلامی اعظام الہیہ نہ کیسی
 مجبور ایتک موریدہ لفظ کوکل افکار ایہیہ برائورہ و سخرہ نقدریک جزائی رنبارہ رخی جلدیکہ۔
 استہزار الہیہ بری برور۔ آفتہ کلیمہ : « ان المنافقین فی الدارک الاسفل من النار » اورقہ
 باشقہ بونورک اورادہ رستہ از معلومہ فار جلدی، جنتک فایر و کذیریہ کوسنہ یوب
 کوسنہ یوب رہ قایار یوبورہ قلمی حد بندرہ بیادہ اولور۔ برکی معلومہ جناب حق بہ و بزکیم
 نظام مسندہ خطاب ایوب و غایب کی ادب و سی انھار جہل و کبر یا ایہیہ۔ شدہ فرماندہ
 صیغہ خطاباً بہ مؤید ایہیہ بریم و بر سیدہ فرماندہ بونورہ ایہیہ بریم و بر سیدہ فرماندہ بونورہ ایہیہ۔
 استہزار، برکیہی لفظ ایہیہ سخرہ ایتک و سرف و صیغہی قید ایہیہ نکہ۔ کسر و باقصر
 معائنہ لفظی رہ مائوز۔ برورادہ اللہ تعالیٰ استہزار یا ایہیہ؟ رہیہ خاطرہ و حال رسوال
 کلید۔ لکھ اللہ اسناد اولیادہ آئندہ فعلدرہ و صفدرہ غایتی راد اور رقی فاعل رہ کورینک معلوم کہ
 معلوم کہ استہزار غایہ لفظ و کل سرف و صیغہی قید سورہ، سخرہ ایتک و بدل لفظی اشباب ایوب بندرہ
 تحقیر و استحقاق ایتک و بونہ بر رنبارہ و حق۔ حال بوکہ منافقہ کی سندن جک ہوئی استہزار
 اینہ کلامی کہیہ لری مبیقہ تحقیرہ مقتد۔ اولہ مازرہ و جودہ وقت بدل سورہ، حقارت سندن جک کزیرہ
 قالیہ و اولنکہ اکذیرہ۔ حال بوکہ جناب اللہ خاص فی ذلک حرکت ایدر عبادت الہیہ سی امضا ایتک ایہیہ

بود بر تحقیق و تهذیب و ارادت یکی زمانه او مردی بجهت نهایی و تهذیبی آید. و بتو کلمات نقل شده بیا
 آید و او، بر مجتهدی که نیست بگویند و مالکند خبر را به اولاد. عیبی که کیند بگویم قطعه آید که
 بتو عالم تشبیه آید. ده فرزند اولاد. دنیا ده شعور بگویند از اولاد ای ال بگویند به مجتهد اولاد
 آید شبه بگویند. ایته الله استیضای که بونی آنچه الله یا یا بیا بیا. و بود به عدلت الیه در.
 و هر عدالت و رضای الهی دارد. برسی سوسنک است و فارسی سوسنک آید به یابی بر باغ کور و،
 او قوامی بیا، زینت و به کوه یا بیا. سوغه هیکار و بر بخت هیکار است، کور و زینت
 با فارسی بیا «لقد زین» یا زین. زینت هیکار بیا، اولاد احتمال ده بیا. ایته
 الباز با الله بود استیضای الهی دارد. الله تعالی سافندی طیفانده بود بگویند آید. بگویند
 مسیله و که شریک الله مستی و دین، فقط استیضای آید و دین.

[اُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهَدَى] بودند و به کوه در که هدایت
 به زینت هدایت هدایت آید. هدایت نام الیه که مالک اولاد بیا آید و بیا
 ضلالت زینت آید. [فَمَارِجَتْ تَجَارَتُهُمْ] ده بخار و آید. [وَمَا
 كَانُوا مُهْتَدِينَ] و بیا بونی بونی احتمال اولاد. بیا بونی طوفان ماست و.
 بونی هدایت و بونی نصیب اولاد و بونی. چونکه بونی بیا به با بیا بیا بیا
 و بونی. برسی سرمایه نک سادگی، بیا بونی. حال بونی بونی بونی سرمایه اولاد هدایت
 و بونی، بیا بونی بونی اولاد ضلالت آید. بیا بونی بونی بونی بونی بونی،
 بونی بونی. بونی بونی بونی « اُولَئِكَ عَلَى هَدَى مِنْ رَبِّهِمْ » آید بونی اولاد و
 بالعباده سافندی هدایت مالک بونی بونی. روح بونی بونی بونی بونی اولاد کوه بونی
 عابستری ده بونی. جناب بونی بونی مالک بونی، دنیا ده بونی بونی بونی، افضل
 آید بونی بونی و بونی بونی بونی بونی بونی بونی بونی بونی بونی بونی
 و هدایت بونی بونی بونی بونی بونی بونی بونی بونی بونی بونی بونی

نوروزی حاصل آنکه در بیانیه . بریده و کینه نمیشد استلال ایرمیر . البته اربانه بر حقیقتی دیگر
بر حقیقت و یا بر خیال و یا استوار بر سکه کوزه در آن شالی بر صورتی افاده اینکه نمیشد تغییر از نور که
تشیب و یا استوار ، حقیقت و مجاز تسلیم ایرمیر .

اربیانه تفهیم و مجاز به نقطه نظر نه نمیشد چون بر اهمیت بیانیسی وارد . چونکه علی الا
عقل و بعد از مشاهده و تسلط بر این معروضه اولی فرزند معقولات فیه بی مسه در آنکه مورد قیاس
نمیشد و بعد از معقد تسخیر این ره حقیقتی جاهل ، غبی کیم ره بر تفهیم رسید اولی . زیرا غشیب ، قیبه
در قیبه معقولات فیه نك نقاب و مجازی آن ره از روی آینه محسوسات کوه سنده ابراز این ره در طایفه
شید و طایفه ، کور و در آن شید کور و در کبی اظهار و فرام ایر . ایسه بر نك برقی با امل
و مسه استعمال ایره بیاورد . زیرا در آنکه در اربانه سالف نك در می معقولاتی فریه سن نمیشد ابراهام
تفهیم ایرسه و نمیشد ز سیم و تبسم ایره نمیشد ایره تغیب ایسه و بر صورتی در طر او نور و لوب بر نکره
نمیشد ایره بر سنده و نمیشد . ایسه دیده سلام « الذین یؤمنون بالغیب » آینه او در می کبی
ایمانی محسوس و مشهور در اول طو غریبه طو غریبه معنی و قیاسی اولی و غیب و حقیقتی بعد از معنی بر نك
و مدت معقد اجتناب ایره نك ، روح انسانی در سنده حقیقت ، نمیشد حقیقتی زقی ایند بر سه و قرآن
بر زقی بی تأییه ایوه معقد و نیت معقد و قیبه برید محکم بر صورتی بیاید و بیاید ایند کوه مکره
او معقابه معقولی نمیشد ایره افرام تغیب و تغیب ایره . و بر بیاید که حقیقتی ایره نمیشد ایره
فریه فیه لغه افاده ایره نك صریح با قیاسی التباسه معقول و نمیشد . بر سنده قرآنک اسلوب بیانه معقد
مقابلنده نمیشد و محکامات مقابلنده منشأ بجات رضی بود حقد . ایسه اسلوب بیانه معقد و نمیشد
نمایند ایره اولی و بر آینه با سنده بر نك . بر نك اول احوال منافقیه حقیقتی طریقه قیاسی بر سنده
او در می مالد و نمیشد و نمیشد جهت کیم . بر نك و بر صحنه مکره سی « ان الله لا یستجیب ان یضرب
مثلاً ما » آینه او در . وضوح ایره اکلا زک قرآن اسلوب نمیشد و رضی غایز اولی معقد و نمیشد
با غنای مسه ، حقه ظاهره صه ، نمیشد نمیشد اولی و با قیبه اکلا سنده التزم و تأییه ایره .

بنار علیه بربابه و فریه 'مغایه و حالیه بر بونبانه مرانده تناقصه اید اطمانه ذاتی بی سوبیه عقل
قرینه سنک در لایحه مراجعت اولو . و بویله بر فریه تمثیل بر بونمار قبحه فیه لهر قرآنه محصه استعاره
ایده تأویل اولو ماز . با فیک بر آیه و فریه تمثیل لفظاً بیده و ترفه لهر دستور در . « مثلهم کثل
الذی » . بنار علیه بر اساساً بر نشید . و شکی منه نشید . بر راده مثل ، حال محب ، واقع فریه
معنا نه در . یعنی بونری ملود و علی الخصوص لهای و بیروب ضد لای اشتراک ملود [کتک
الذی استوقد ناراً] توانسته با نانه و با آنسه با فاند نه نه بکنه که بر بی بر آنسه با فو
اینه سه [فلما أضاءت ما حوله] آنسه بایر بربوب ده با فاند اطرافند و کی سیدی
آید بید تم [ذهب الله بنورهم] الله او کبر لک بونه ایستفادنی ، در ظاهر فریه کوز
نور بر بی آید بر سه [وترکهم فی ظلمات] ده او نری فزاکلفه بر آنسه [لا
یُبْصِرُونَ] آید بانه نه بر بی ، هیچ بر بی کوز نه او شد ، کوز نه بر مار فاند . — آنشی
سو نوز بر سه ؟ . بر فیه نه بیه اوید ابضاج ای شد ، فقط آنسه بر نه دره ، آید بانه در ام آید بیه
الله او نری کوز نه جک کوز نور بر بی آید بر سه اولو در ظاهر و در ظاهر بید . صامکین « والذی
الله یار البصیر » در کوز بونی افطار آنسه کید که مابعد دره بونی کوز بر سه . بوز و بوز که [صُنْم
بُکُمْ عَنْهُمْ فَهُمْ لَا یَرِجِعُونَ] بوز و صاف بر در ، بوز و در ، کوز و در ، بوز و در
در نوب او لای نور لی مالی بوز مازر ، تماماً بیروسه و سر سدر ، بنار علیه بولی زده ده بوز و بوز !
بر صورت نه و سونه با کوز کوز نور لری دکل بونه نور شعور ، نور او را ک اولی فی اکلا شیلو که بومنی
« ختم الله علی قلوبهم و علی سمعهم و علی ابصارهم غشاوه » منوننده که فتم و طبعت و ها
قرن بید . بر صورت نه و نه ده کی آنسه با فانه ، نور لری کید نری فزاکلفه فایده . « والذی »
و « استوقد » ، « حوله » ضمیر لریک لفظاً معاً مفر و لسی فیه لهر اولو . رسول الیهک دعوت
و لهای قار شینه منافقیک اموالی ده طبق مستوفک بایر لای فی فیاقا شینه کوز لری مه طریقه
کوز او لوز بر نری مالی کید . عربده آنسه با فیه ، نور بایک مقصد بریده بایر بید فینه بوز و

قولند بلیس . کذلک بالیقینہ میفارسه کبی سور فقد لوده اولد بیه جکندنه فتنه وفشار حیقاً یوه مفاسده
کلیه . و بوراره ایتسه دخی منکره . بورزه باشقه دعوت هیزه ره اولور . شده ره ، بنا عمیه یاقینه
میفارسه و شده دعوت ایتک مفارسه تفتی ایلرایی زمانه ، نورن ایتسه سی ، آتشک سوزور و دسی ریله
اوله بعضی ظاهره . و برصورتده آتسه یافانه منافقون کیسی ره . «الذی» مفردره و یا مجموعیه
و «الذی» جمیع مفاسده ره . و برصورتی بریه تفسیر ایتلدر . فقط آتسه یاقینه ، نور ایتک و غیره
دعوت ایتک مفاسده فساد ایلرایی زمانه کرم مستوف و کرم «منحول» اولده ذوق العقول
نوری سونمه اولدیفی مالد «ماحول» مضمونه رافو اولده حیوانات مفولر سنک نورلری
سوفسه و ادعیایده آتسه بورن محروم قالسه اولور . بر تقدیرده آتسه «هم» ضمیمه ماحولده کی
ما ایتسه برلنانه هیوان کبی انسانده راجع اولور . اولکی صورتده مثل ایتسه یون بر باعث و غایه
یوه کبی . کرم یا نانه بر آتشک ناگهان سوزور سی غریبایه ره شندی بر روزگار کبی بر سبیل آزموه
یه مفار کور و نه . فقط ضیاء در که سمون ، فایت رویتک اساسنده فایب اولور سی اتی
بر غایت ره . و سله ناک بر معنی نقطه فی تشبیه . بورزه باشقه اولکنده نمیلر سبله . بر لعیاق
دیکر بر لعیاق تشبیه . آتخی ره ایسه ایتی هیوانک ملاقه سنه ركب بر لعیاق ، دیکر بوره بر لعیاق تشبیه
صورتیه بر بریه و لعیاق کب وارده . بختون دعوت و لعیاق فایبسنده منافقینه ، «مستوف» فایبسنه
اگرانده کورم برقی ، دعوت محمدیه وارده ایلرانی بانی و فقط منافقینه نور از غایتی الله الشده .
و بکده برن ایتسه ایتار ایمایه قلبی دخی نصیب اولدیفی مالد ، بالافره نفاذ مایه ، فباً ارتداد ایلرک
نور ایمانی ضایع ایلر بیه بورنشد . نظم قرآنه ایته بر تمثیلی طبقات دعوتی ایلر ذور و یوه کتبه حاله
ایران ایتسه که لمر بیک بر وجه مجبی وارده . دعوت محمدیه بیک استیقاد نار ایلر کورنسی ایسه ایتخی نمیلده
کورده جکی اونده شوی افهام ایلر ؛ بور دعوت بر طرفنه بشیر ، دیکر طرفنه انذار و تحویر . بور دعوت
جنتک مقابلنده بر دنا جهنم کورنسیور . بر آتسه قاضیک ، سوخته نورک دیور . منافقون ره
بشیرانه ایتلر صولدیور ، انذار ره ده باشدی روخور ، آتینه ره امان ، دیور ، لعیاق بوریه

کلیه . لکنه قبله اینه کیده بورد . چونکه نوز از غمزه سرخسه . قتالغه جزا و بره عاقل برالده اینجه
ایسه بورد . هر دو اسلحه فو که بی خدمت اید و هیک عدالته عاجز بر آله ایسه بورد .

[أَوْ كَصَيْبٍ مِنَ السَّمَاءِ] - «کش صیب» ، یاغور «کش زو صیب» تقدیرنده که
اولنده منافقده قصه ی طویر به صیب قصه منه شبیه اولونسه و قصه رن مفرداننده و ساجرت کوز و نیمه
برونده یقنده ساره شبیه ركب . ایانجه ده ایسه قصه رن اجزا سنده و فی شبیه کوز و یاسه بولنه یقنده
برلاره شبیه مفرد و دیاننده و بنیله . صیب فی الاصل اصحابك مدنیسی اولاده «صوب» مفرد
صفت مشبه اولوب شخه و دروازه یاغوره ، برده شنی برلوط اسم اولنده . سمار ، صفای فسیله
کون ری یکن شوبه ، با شرن بوفار و طرفنده ری یکن ، نکت آیه یاسه قوجم شبیه ری یکن ساجریه
تقف رفوع و سوج تلفظ ری یکن روایت ایسته . اساس معناس یو کسک ری یکن که انسانک ارست
طرفنه کلمه هر یو کسک شبیه اولاده اولور . عالم اراج و عقول بر دیاننده سمار . بنار مله
سمار کلان ، اساسا صفای هائز بر اسم جنس اولوب کلی دیاننده قصه ایله ری یکن زمان
«السماء» و بنیله . برلاره یاغور ری یکنه کورده کورده کلمه یکی معلوم یکسه «من السماء»
ری یکن بنور بر افقی قایم دایره سمار معلوم قصه ایله ری یکن برلوطه ری یکن سمانک هر طرفنده
کلمه یکی آکله شوبه و سله ده یاغور ری یکن بنور اولنده سمانی ظهور ایته ری یکن برده صیب اولور
معناسی بنار ایته ری یکن نکت لری هائزور .

صفای کلمه : یاغور اولنا نقدرن عالی بر یاغور قصه منه ، شبیه افرد یاغور و طویر
قصه منه بکنه که سمانک هر طرفنده بار دانه و درو کور که بر شانه فوتی بر یاغور . [فیه
ظلمات] اولنده درو کور و فاکلفه دار . کچو فاکلفی ، قره صیب برلوطی ری یکن
قایمسه یاغور کتافتی ده بوزده شقلم اولسه . انسانک ایمنی صیبوری صیبور . کوز کوکل
قارایوری قایم یور . بنار مله ظلمت قزمنه ، ای طبعه زفری فاکلمه ، بونده باشقه ،
[وَرَعْدٌ] رقتی بر کون کور و نوسی ، تبه و نچی بر یاندیسه [وَبَرْقٌ] برده شمشک

او کما برنقطه یا نقطه شبیه، خداوند بونقطه نور و نور و فلاح بولور. بوقته بعد و برقی کور کور
 موکوره بیدیرم. نور قوتی، نور و طیفاً مانع هیچ بر فائده سی بوقته. ششک جاقیمه او در همه
 اولور. بیدیرم برقی بولور. بعد ایشید لایکی زمان ده بوقته بسمه اول اولیسیه شمش.
 امید و بشارت ششک بیدیری جاقیمه زده دکل، رعدک کوسور نولی کایسته در. بایم بایر
 بوقته موکوره، بیدیری ده بوقته رتواید برابر کلمه طیه ایریر. حال بوکه بیدیرم ششک دوسر،
 اساساً رعد ده بونقطه برابر یا نمیشد. دها اساساً رعد و بیدیری طیفاً رعد صیغیه،
 صوره برابر. بولونکر، صوایه بوقته بی و و رانه بوقته، اولی اداره ایدیه برشک دار کور
 رعد اسمی او کافته. طایانیه، بوقته، برشک بولونکر بولونکر، بولونکر صوایه طیه بی ایند بر لایکی
 زمانه صوره بولونکر بولونکر بر آتیه، بر شاره طیفاً. برده، ششک بوشاره در. بیدیرم
 بوزده در. مسی آفید کلمه، موکوره ایشید میر و کلمه لایکی زمانه سنه کیمسه اولسون. باذله بیدیری
 دوشور دم، سز قور نور بکند ریر. بنا علیه عمارت فیه هاتمه ایرید لایکی کبی برده موکوره رعد و رانه
 دکل، صیغیه و عمارت رعد و برده و صاعقه صورتده در. سزه در برده و صاعقه و رعد عمارت
 کور و نور و ایشید میر. بونی بایم کن، آکلاما کن لازم کلمه. بونک ایمییه الله تعالی «رعد و برق»
 بوردیه، رعد و نفیم اتمکله برابر آله برقی مطهره جمع ایمییه اولاده «داد» ایلر ربط ایش
 «برده تم رعد» بویا شمد. بونی فنونه طبعیه او فوماسیه اولاده بی امی صفر فرد کند کنبه
 البته بلمه زدی، الله بیدیر میر. اهل علم و فیه ده بونی نفیر میر ایره جکدر. ایر کسه دلی ایش
 حقیقی آکلاما دلی ایجاب ایر. بعد الکتریه عمارتانیله بالاسند لال کور و لاییه ایرد بولغ جایش
 الای دها اول آکلامای، پیغمبریه و صینک حقیقی ده هیچ اولاده بوی ایجه نقطه رده کی تأییدات
 ایلر اعتراف ایشید ر. رعد سی بر نسیم او ریفی، بونی ایشید نرک محمد و شرا بر سی لازم کلمه کیمی
 او نورنا مالیدیر. صاعقه جفا رعد. بر بولاد الهیه و برده اید برابر. لکمه بوزده نونی ایل
 عمارت دسئون بر سیه صاعقه بولور اول کرک. اوره الای، ادر برقی و فانون برقی طایفه اولور.

مفسر می گوید « اگر عدل ملک مملکتی باشد ... و ملک این سیاحت به یک نظریه است که بر پایه
اولیای برابر بودن سببی تا در یاد کرده طبع بخار و حرارت قدری که نور ملک نقطه نظری و هوای سببی
و بولونیک الکتریسیته می باشد قرار استیاء نظریات بیان شده که یکی فیه طبیعی و یکی موجود بولونیک . بر
کونک ایضا هات مکیه یکنم ، بولون الکتریسیته هات ثانیة طبیعی یکنم .

اگر در بری بولونیک الکتریسیته دینیه که باره کور و نه بر جذب غاصه می دارد ، صکر و نه
بر غاصه ملک از هیرو و صکر بولونیک الکتریسیته و بولون الکتریسیته ، که با ملک دینیه ، هات طبیعی
علمای هات ثانیة طبیعی در عاده مؤثر در حرارت ، صوت ، ضیا ، سببی است که بعضی عوامل مایه را که
الکتریسیته بولونیک بستی می دارد و بولونیک نوعی دینیه معلوم کلمه تأثیرات کمی و با سائر وسایل
معلوم کلوب قوانین الکتریسیته دینیه فسر می بولونیک . بولونیک هات ثانیة طبیعی با یکدیگر ، انونه
کوسه بالیه زلا ، اذیه و سبک میافت ، تحفان ، تلفون ، توریات ، تحریکات و تار و کی بر هیرو
فهمیده استقاره بر پایه الکتریسیته اساسی و هات ثانیة الکتریسیته بولونیک مایه و ضیا
کی و ضیا نه فانی . نهایت حرارت و ضیا کی اجسام آنوم دینیه جز در در ملک بر صورت مخصوصه
حرکتند و یا بولونیک آسانی استقال این به بر این حرکتند معلوم کلمه یکی در هیرو بولونیک و هات ثانیة
مکونی به هات دینیه و هات ثانیة بولونیک اساسی بر حرکت قوتی از جمعی فانی ان قوتی نظریه می دارد .
فی الواقع الکتریسیته در حرارت ، ضیا و صوتی فیه کور و بولونیک ، بنا بر پایه الکتریسیته فانی ان هات
بر قوتند . بولونیک بر پایه الکتریسیته بر پایه الکتریسیته ، فحان الذی خلق الازواج
کله . بولونیک بر پایه الکتریسیته بر پایه الکتریسیته ، فحان الذی خلق الازواج
جذب بولونیک ، بر پایه الکتریسیته بر پایه الکتریسیته ، فحان الذی خلق الازواج
و علی ارمیه او نه و یکی در بولونیک . شد استوانی او نه و یکی بر پایه الکتریسیته بر پایه الکتریسیته
بر استوانی می رضی بالثانیة سائر الجنس یکی سائر علی او نه و هات ثانیة بولونیک او نه و یکی با صقیسی
بولونیک بر پایه الکتریسیته ، فقط بر واسطه او نه و یکی با صقیسی شقی تا فانی او نه و یکی سائر ملک

قوله نوزده لری اولی علیه ایوبی بر سه یوزده کی ثبت . منفی ایکی جنسی الکتریکه بر بر سه همراهه اتحادی
 اوز نه . محو اولیور که بوکا الکتریکه افراغی ریاسته . بوز بر اتحاد انا سنه بعضاً جافیه بر سه
 یا جی . در شاره رضی جیفای جی که بر سه کور و لئو یا یاره اتحادی لری اتحادی رضی و بیلی . بوشاره
 بز زامو ایله ایشله که علی الکتریکه کور و رت . ایسته بر اولیورده کور و سه بر عاده ایجه بر زمان اول
 آثار جوی به توفیه ایله بر سه و سه و سه بر سه ایضا ایله که بر سه . بونک ایجه و سه
 شوی تعریف ایلی . مختلف جنسه الکتریکی حال ایکی بونک الکتریکه با خود بر بونک
 کرده ارمه الکتریکه نوزده . کربیشدی . لوانک مفادته علیه جالی یعنی آنه ایکی مختلف
 الکتریکه بر بر سه اتحادی واقع اولاده بر الکتریکه افراغ و توفیه سید که بر سه و سه و سه
 بر سه بونک شاره سید .

و قیلده ایه سبنا سفاسده و بیور دی که بر سه ایله بر سه یعنی زمانه واقع اولور . فقط صوت
 زمانی اولی یعنی ایچ ایشیدیلیر . فضا ایه زمانی اولی ایوب آن اولی بونک و ها اول کور و لور .
 بوگونگی نه ده و بیور که بر سه و سه یعنی زمانه واقع اولور . کرک صوت و کرک فضا ایسی ده
 زمانه . لکه صوتی سنی ثانیه ده اوچون اولیورین دیا اوچون قوه سزه . سرعت فضا ایه
 اوچون اختلاف ایه برابر اوچون سکن یک کیه سزه اولی بونک و ها آن مسافه لره آن کور و لور .
 یعنی بیدرم مشکله برابر دشمنه . راه جنسی بره دایره . کور و لور ده مکرده ده سه الی او ثانیه
 فزیزه ایشیدیلیر . مسافه فضا ایله ایست که بر سه جاقیمه ساعته بایک در بیکه بیک ،
 بر فایه ثانیه مکرده و کور و لور ایشیدیلیر . آزاره فایه ثانیه کیه ایه اولی اوچون قوه ایه
 ایکن . شد $۷ \times ۶۰ = ۴۲۰$ ، استوایی یک اوچون سکنه سزه سزه اوچون لری بر لور
 آزاره کی مسافه کوسنه که سرعت فضا فضا بوزانه مسده . چونکه فضا بوسانه بایک
 بوزیکدی شده بر جهتی فزیزه بر زمانه قطع ایه و بیکه که بونی بر مسافه برین . بوانا ده یه فضا
 بیدرم سلفا سماره ارضه در سه صورت و ایوب فضا فزیزه اولی بیدرم ، چونکه الکتریکه شاره سی

هر چه منت اولی بلیه . کلمه اکثر با ناقل اکثر به اجسام هجوم آورده و در صدهایست زیاده
ناقل اکثر به اولی بلیه ده اکثر یا صاعقه سماوی در صده در شکله در . فقط غایبی بر سبب اولی صاعقه
اکثر بقلمه رکنی به نزدیک اید به بر لوت منقح اکثر بقلمه مشبوع اولی بلیه زمان هجوم را تا مستند منقح
ایمور صاعقه ملک برده کوکه طوفانی میفرسی ده شکله در واقع دنیایه .

سپاه اکثر به . ناقل اکثر به اجسامی جذب و با او زده هجوم اتمیک فاعله من مالک اولی بلیه
ناقل اولی به آغازیله ، بناله و با غموس من بابت مننده اشیا او زده به در شکلی سترده . بونله
ایمور به برده فیر منی لهراره آغاز آتند و از جمله ناقل اولی به مناره و تراوه آغازی آتند فاعله
نمایت تحکله به . مایم و منیه آغاز ملک ناقل اولی بلیه به بزرگ آتند تحفظ بالنسبه کنند . صاعقه
در حیه العوام بلیه رسم ریدین دینله و برک را زده سی اسلمه . برده بر قانونه مقدر . فقط بر زده به
در فقه مقدم و اصل کلیدی به شکله اولی بلیه . صاعقه بیایا ؟ میوه بلیه بیایا . نمود با صاعقه
انسانی و حیوانی بر آتند لهراره اید . در قابل امتزاج اجسامی اهراره اید . معدنیاتی آریت ، غیر ناقل
اولی به اجسامی قهراره . ارفک کلمه من رفوی آتاسنده کلیدی استقامتده به منی مایم بولنورده
کافه منی آریتد بکندده داره اولی بلیه جهته اید و زجاج اید منوط تقریباً او دنده طولنده در که کب
بر نوع حیوان کایم حاصل اولی که بر کاره بلیه رسم ریدین دینله . اگر ریدین رکنده راست کلیدی به بقیه طیلله
اگر بقیه طیلله بولنورده به فیلدین بیدین اید . الخ ...

عدد در حاصل اولی به غمقه یعنی جاتوبیستده مکرره امتزاج اید به کوپور تو مقصد و مقدمات
دارایه ده فاعله مقدر دکلده . بعضی صاعقه منک سطح اهراره بولنورده آتند ، بر فاعله
منکس اولی به فاعله اید بکده . دیگر بعضی درده عدد دینله هارته ملک مقدر و شاره درده مرکب اولی به
سطح اهراره کایم به فقه . تفکندی مختلف طبقه درده مروره اید منه و فاعله ملک مایمی اید اولی بلیه
بهر ملک امتزاجی مذکور فاعله منکس اید بکده فاعله اولی بلیه در . ریدین که بکوئی فک نقلنده بار بلیه
یا منی کسی لواتل اید فاعله بولنورده عدد درده و صاعقه هارته در . صاعقه ، شاره ، جریان آتار دینورده

و بوی برضیه در ، بوزنه حیفاه سسی ، عیایه (الرعد) اولکک کنسیدر . برنده بر وقت ،
 برشاره در . و بوزن بتوده سسی ، تخلفی رفع اید و سسی ، ارمقه امه متی نایسه اولیور . صاعقه
 صاعقه دینامی ده یارب یوب یا قمرسی ، محو تیس یعنی فعلی حیثیتیه در . طالعده بزه کور و نیکای کبی عی
 بر قده صوکره رکطدر . مبنقنه و عتضه در و برده بر لکدر در . متی عی اصل و انقیه نظر ا بر
 حیثیت تقدسی بیه داردر . الکتریه بر قیده اول رعیت و انقضا در . بولوتر و هوا اولها اول بولک
 ایملزده قیده یخته ی کر بلیدر و بومارده در بر لریه لهورم ایلمه کتند و حرکت و کل اولایمده ایمل
 بر قیده بشد ، بر انقضا دار نقار اید لهورم ایملیدر ، صوکره عی سسی نولاندره و اصل اولریفی
 زمانه صاعقه افطار اید یخته ییمی بر نای اید برابر اولک آتیه کید یانی شده لویه بر بشیدر
 داردر . صوکره آتیه ظلت و مواضع مبلند یی حاله در و بر قک مفر کتید ایملیورده سفیداردر .
 بوزن بر سرده ده کی حال دینی ییح صوری [یکا د البرق یخطف ابصارهم]
 شک لمانه کوز دینی یارب الیوریه ملک [کلاً اضواء لهم مشوا فیهِ] ازده یارب یوریه
 ایسینه بر در [و اذ اظلم علیهم قاموا] باسند نه فارا طغنی میورد یی وقت
 ربیب نابدر [ولو شاء الله] الله دیسه در اید [اذهب بسمعهم]
 و ابصارهم [نولاندره کی ایستک و کوز رنده کی کور ملک غامه دینی ده الیوریه در . بول
 سبه می دار ؟ [ان الله علی کل شیء قدير] الله تعالی قیدر در ، قدرتی قدرتی
 در انما تیسید . - اسمار مناسنده برده ده " قیدر " اسم ربیبیه که یک قدرتی در انما قدرتی
 دیکدر .

قدرت ، فعل و زکک معنی دیکدر . بر اعتبار قوتیه ایدر . چونکه قوت بر جهته ، قدرت اید
 لهرجهته نافذ در . مثلاً بر طاسک بر دار لایستی نوزدر ، او بر دار لایستی یوده روزن ، قدرت اید
 صاعقه کیده که مکند ده کیده بلیدر ، یا اید که بر ایدر ، عاملی قوت افطار ، قدرت اختیار افاده ایدر .
 متی ، موجود دیکدر ، بوزنه صوکره سسی دین ، بلایستی و غیر دینی صیح اوله بلیدر معانیه رکطدر

بر مضمون این مکتبه اولاده معدوم دهشی رینه بلییر . کلمه منع لذاته اولاده معدوم یصح بر شی رکطه . او
 نه بر لونه بلییر . نه بلییر بلییر . نه جنبه بر یلم بلییر . لفظ اصلی . مستند مشبه در که شای رله یمن
 شئی رله نمسه معنای رینه کلمه . اشتباه شی دینامه سی . سبب الیه نك تعلقی اعتباریه شی اولده یعنی ایچونه .
 بر معنایم الله شی رینه . فقط شای معنای اولده شی رینه . بنام علییه « علی کل شی قدير » ده الله
 راضی رکطه . کلمه « بکل شی شایر » ده راضی . بر ایضا معدوم کرده الله تعالی کنی کبی بر الله رها
 یا رانه بلییر می ؟ طرز نه بر تو هم وارد اولده مانه . زیرا او مستند . شی رکطه . یا راینده یا رانه اولده مانه
 هم مکرره ده بلییر هم از لی ارسوه . ایسته استماع ، کمال بر طایر . الله تعالی او بر بر واجب الوجود که
 اونک لا شریک له اولاده صفت و معانی از اجتماع یصح بر وجهه مکتبه رکطه . بر اونک کمال ذاتی در
 و بونه مستند ده بر طایر . بنام علییه بر وجهه شایر قار اولاده الله تعالی بی یا رانه یعنی کوزری ، نور فون
 آلیور مکتبه کیم منع ایر .؟ برنی بلییر لی الله ، پیغمبره ، اصل یا نه فخره یا یقینه ، فرصت هیقار صفت
 صافیندی ، صافیندی ایچونه صافیندی کوزری می ، معدوم بر نه اول الله ده نور قلمیده . بر آتی مستانب
 « یا ایها الناس اعبدوا » خطاب عامی نه نه کوزلی اولیور ؟

ایسته جناب صرنا نقدرک عالمی برده بر وجهه سبب سببه تصور بریتر . بر وجهه نشیه رب
 اولده فخره مفروضه شایر آرا بلییر ده لایان مجرعه سنده شایر نقدرک میری ، شایر نقدرک قیل
 ایمک کفایت ایره مکره . بی مانیه برنی نشیه مفروضه اولده وجهه تعلیمی بر صورت ده مدافعه ده مکتبه اولده . بر وجهه
 رینه اسلام سبب میات اولده نورانی بر یا غموره ، بخت بنوی نه مانده دینانک مای رله ز مانده اسلامه نای
 کفایت مشبه رله غموره ، دینک رله در عین بر نه دریده ، نازرک و شایر نقدرک نازرک رله در عین
 و عقاب صافیندی نشیه ایرته . مابعد ده اسلامه شایر نقدرک نظری فرصت بر وجهه اولده صورت
 استفاده لرینی تمثیل ایریور . بر آتی تمثیلک سبب نزله یهودیلاک رعی بعضه روایات ده موضوع بحث
 ایرله یعنی کوزریور .

بر رای نه جناب الله اولاده بانبات رسولنه خطاب ایرک قاجیت خطاب و معانی نقطه نظر نه

انسانوں صوفی و دہر بنک مہتدی، مال و دہر لہی، عاقبتی بیادہ ایدہ برتینی غنور صلیبی
 مشعل غایت دریدہ رغابت سمولی برعقی امتوا ایدہ نوران سالار ایدہ برابر کفدی طبعیت ایدہ غنور صلیبی
 رب و نفاقی طبعیت ایدہ سنا نفلن برلہ کلمہ مہتدی، نور و زہرہ مہتدی و بوندک ایدہ لہایت فرامہ
 نقیضہ مضمون بوندی اعدا و الفحام ایدہ کلمہ و مہتدی دعوت عامہ کلمہ لادہ ارشاد برور و کلمہ صکرہ
 تطیفک عام ایدہ یقی، کلمہ فیض بہ یقی بر صنفک آزارہ قلمیہ یقی، انداز و عدم انداز او را مہتدی
 ایدہ دہ یقی و فیضی نقطہ نظر زہرہ سادی اولاد یقی اکملہ دہرہ علی العموم انسانہ نوجہ قطاب ایدہ
 بر و جاتی ایدہ ایدہ ویرستہ :

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ
 تَتَّقُونَ • الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ
 مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ •
 وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ
 مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ • فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَأْزَنُوا النَّارَ الَّتِي
 وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ • وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا
 قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ
 وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ •

فَالشَّامِ

اولاد انسانہ : اولاد و سز و دہر ایدہ یار ایدہ اولاد و سز و دہر ایدہ یار ایدہ

قورونور سقیلرده اوله سکن ● اورا دیله بر لفظا که سنک ایمیه یی بر دورسک یایی . سحابی
 بر بناء و سنک ایمیه سجاد بر صوانیدیری ده اونکده در لو محسوسورده سزه بر روزه عیقاری ، سزه
 آرتوبه ییله ملک حالد و ایله طوبی ده الله مندر خوشایک ● و اگر قونزه جسته جسته ایندی یزدیکند
 قرآنده سبیه ده ایکن هابری اونک عیار زده بر سوره میدانه کتیک واللهم به یسقه کونزه کلر کینک
 لیسنی هابیرک . اگر صارقه کن بونی یاییک ● یوره یا امانه زن - که هیچ بر زمان یا ایه مقسکن -
 او مالده هیراسی اناندره اولما سدر اولده اوتشده صایک . اولان زراجموره هافدر لاندی ● ایمان
 ایدوب صالح عملد ایله یاره یسه زده ده ؛ کنزیری ایمیه آتشد ایرمقدار قار هبند وار . او زده ؛ هاب
 بر تمه ده بر روزه ز قونزه قجه ادر ، هر دفعه سده « ها ! بو زیم او کبر ده مرزوه ادر یغین » زیمه
 وادیا اولیمه شایه اوله روه صونزه هبندر ، کنزیری ایمیه او زده یاک ، هیره یاک زوجه لرده وار . هر زیم
 او زده ایدی قالم هبندر ●

برآینک . فائزده کی « رب العالمین » وصفنک ایاتنه . « ایاک نعبد » میانه ، مکره
 بر سوره نک باسنده کی « هدی المتقین » فقره سنه و نهایت اوج فقره نک لغیات مجموع سیده میب تیلنک
 غایه مضمونه نه نه مناسبته اولدنی افطار هاجت یوتدر . زعیب قرآنه نکا بر آیت الله تعالی نک
 صریح اوله روه ایلک ارنی هاری اولیو که برار ، بنای سمدک اس الیاسی اولده توحید عبودیت و ربوبیت
 باندوبور . والولهیکن ربوبیه . ربوبینک خالقیه توفیق کوستیور . و خالق ایات ایدور و عبقده
 بنوق و عودده محمدی بیایات ورافعه ایدور .

[يَا أَيُّهَا النَّاسُ] ادانساندا ! - معند و بلوغ ایدر انانلک ایلک ندر کانه بامش
 اولونر ! باقیکن . کرک « ایاک نعبد » میانی دیرسه اولسون ، کرک اولاسونه . هیکن ؛ سوس
 لاف ، منافعه ، لغاتی صنف ، ربارده کی لغاتی قوم منسوب اولور که کرک ایلک ، فقیر ، زکیه ، عالم ، جا

صائیکند بر نور که بر نورند صیغه امر ماضی است: [اُعْبُدُوا رَبَّكُمْ
 الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ] من در نزد او تکیه می کند، یا با او می زند، آنرا می زند
 بر نور آنرا می زند، اجداد می زند و سایر رزقی با ستم نه خایه غلامه ایده به به تعالیه عبارت و عبودیت ایکن،
 کمال محبت و محاسن، ان کوزل ادب و سوزی اید اولی بوییده آیکند و اولی از رزق، اعطانه الطاعت ایکن.
 — « ایاک نعبد » میبانی و ریزد اولی ایضا ایسیه، و ریزد و ریزد به ایسیه، اولی عبارت و الطاعت
 ایکن [لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ] بافضل نور و نه بید سکت، معنی تقید در نه اولی ایسیه بید سکت
 — یوقه صاعقه رزقی حادثات عالمه، نور و نه نور صفا، نور و نه طیف صفا، نور و نه نور و نه ماز سکت، رقت
 ایکن « لَعَلَّكُمْ » جور بایور، بوییده ایفا داره ایور، بر صورت و نه نور و نه ماز سکت بر ایسیه نور اولی و نه
 کوسند بایور، و نه نور و نه جفند در ایسیه اولی و نه بایور، چون داره ایسیه ایسیه بر ایسیه تقید ایسیه، من
 عبارات اولی نور و مایه مجبور ایور سکت، عبودیت قانونی بر قانونه آنگذیده، اصل نور و نه مجبور اولی
 فضل و رحمت الهیه در، عبارت اولی امر و نه خلقند، تربیه کزن بر شکر ایور، بوندک الهی مجبور ایور
 منت آنگذیده براقه مجبور بر قدرت مرهیبی یوقه، و زاناً اللہ ستمه اولی ایسیه ستم مجبور و نه ماز اداره ایور سکت
 بنا علیه عبارت ایسیه در، و نه مایه ایسیه اولی ایکن، آنچه ایسیه داره اولی ایکن و ایسیه ایسیه مایه
 باغذایکن و الهی طایفه مجبور خلقند و نه تربیه کزن بایکن، اولی مایه بید سکت که بر مایه خلقند و بید دار
 هم ستم هم ستم و نه اولی ایسیه ایسیه در، [الَّذِي] او، اوید لطفه، بر مایه کز [جَعَلَا
 لَكُمْ الْأَرْضَ فِرَاشًا] سز آنگذیده کی ایسیه بر درشک بایسیه — سز او داره ایسیه ایسیه
 او در نه نور و نه مایه ایسیه ایسیه، یا نوب قاصیور، او بویور او بایور، طایفانوب
 او طور و بویور سکت، او آنگذیده ایسیه ایسیه در نه قرار ایور سکت؟ طایفه نور و نه بید بایور
 در نه مایه بایور، ایسیه ایسیه ستم بویور بر درشک [وَالسَّمَاءَ بَنَاءً] باشند او ستمه
 ستمه کون قبیله در بر درشک کی ایسیه بویور، بختشم بر بنا بایسیه — انشاء اولی و نه بویور ایسیه
 او در نه نور و نه مایه در، بویور بایکن باشند فقیران ایسیه ایسیه، زنگینان غرور و نه بویور بویور

قرآنند، ساریک نه ایمی اوله بیلیر! بویون کوهون، نه نکیسه زقیمر سون لکین معنی باره اولور
دیر دوشه کده یانامه برعانه رکلیکین؟ ایملک ناسنده، کیمک درسته کنده یان نیکلی دوشونور کین
لهانکی مولانک فولی اولریقلری وارلاک لوزم کله یانی بیلیرکن.

اشو «والسما بلاء» بزه کوشنر یور که سما جزه ارضی محیطه. وارمه باره کی دوشه کی
اونک ایمنده. باشقه بآینده «سقا محفوظا» یور دسه ارضی بوراره بآنک سقف ایدنغی
ایجاب اتن. اوره سماک دیکر بر صیتی، دیکر بر صفتیه که طارانه کبی رانما باشن کور ولسی هیننیر.
ایستاره بوتدی می یا؟

[وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً] بوراره ضمیمه «منه» دیمک لوزم طبرکه فیه
اولرور «من السماء» یور ولسی، بوزمه سار اولکی سما اولریقله اشارنده. ذراهر هائی بر شیک
فوقنده اولاده سی آتده نیک سما سید. منی اونک طارانه بیلر سما دینلیر. یعنی برده یوقاریت
اوسما طرفنده کی بولوتورده بر صوانید یور [فَاَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ] و
بوصو سبیل سزه درلویوره لورده، محمولورده رزقه هیکار فنده. سناو بنا ایمنده اولور کیم
بورار لایز که بوصورده ایچر دیو سابه ده نیشه یوره لورده، هجوبان سار فواکیده نه نسند یزکن.
باقینک ربکن فصل بر همانر. سز بوصایه قیرین لیب بیلیرکن، بوزری بایک ایچرده باشقه جاورن
دیار ربه فلسفه ریایفه ییم ره لوزم برنده. [فَلَا تَجْعَلُوا لِلّٰهِ اٰنَادًا وَاَنْتُمْ تَعْلَمُونَ]
اوهمالده سز بوزری وخالقنده باشقه الله اولیه یعنی بیلر لور ویکه، الله؛ بر اولاده اولمبور مقه
رنک آرافه، امثال اویر مقه، شریکدر فوشونه و فرعونک اییغی کبی یرده کورده دره جینلر الله آتفه
قالقبا بکده بر بوزری بایانه، امساله ایریه وشریکی، زقیمر بولونسان خالقند
ربکن رحمن رحیم بر الله ترمید اید عبارت و قوللور ایدینک.

انذار، نیک جمیدر. منل و امثال کبی که صفاری برده. جعل تعبیری کوشنر یور که الله
لهانکی سیدنه اولورده اولسوره شل تصور اولنورده ایدور در اولور، هو اولان باطل اولور، بونی بیلیر

یا یار که کز نور و نامورده اولای سکن ، عارضی کار فرموده اولو سکن .

بر کافایشی بر طافتم انساند : « اوت الله بلی اما بزده بودید ارا نیکی و پیغمبر کون . در یک
و محمد الامینک پیغمبر و قرآنک کلام الهی و لرغنی نه معلوم ؟ بزده شبهه لی کلیمور ، فوشقولا بنور
برنی بلیه دکل بیا که یکنده ، شبهه ای یکنده انظار ایدر نه . « دبیله در عارضیه بیلیر . بولک
ایمورده جناب من عمومی اولاده بر دعوت تزمید و عبوری ستاناب رسولنک بونی و اولابخسه اندیکی
قرآنک بر طافه الهی اولاده لاریب فیه بر معجزه ایدر و لرغنی صرافه کومستیک ایمون شبهه سی اولاده
کافایشی آیه صده بر سابقه ، بر یاریسه اعمده ایدر که بولک « محمد معجزه سی » دینایر . پیغمبر زیاده
افندیزن معجزه رد کریم حوقر . فقط مادی و زمانی اولاده معجزه رک فوق و فائده سی عمومی کورد .
اولنک فوق بر لرغنی زمانه و محیطه محصور قالید . صدکره دده ایشیدنر بو غیر معقول ریه انظار ده ایدر بیلیر
نه کیم ایدر ده ایدر . بر ده برینک دینده استفاده سی عارفه ره عاریله دکل سنه الله ، قرآنیه
و معقولیه عاریله صده . یعنی عامه ده . عارفه لر فولدن اضطرار زماننده الله تعالیله
عنایت مخصوصه سی . هدایتده غایه ایسه اضطرار ده تخلصده . بنار علیه معجزه نک الاهی ، ایدر
عقلی و عامی قیمتی هائز اولاده معجزه ده . بر معجزه ایسه قرآن . جناب الله رسولنک بونی اوتد قطعت
و یقینه ایدر بیلیر شد که قرآنی هیچ بر انسانه ، حق بتوده انساند تنقیر ایدر مندر . بر بالذات و عذر ^{الهی} _{و عذر}
نمکنده ده . قرآن هر هائلی بر ماله صده بر کلام فرمه ایدر ریه ایسیه ال داهی عر ایسیه اربا .
و حکما و شعرا تنقیریه معارفه نه قالقار سه عاجز قالید . قرآنده اوتد نور العاده لک کریم
ایسته سه به کورلر دبا غرضلار نه فرمه ایدر سه ایشیدنر ، قرآنده ایدر محمدی قالقیه فکری زمان
مغلوب ادر کهند . هیچ برشی با ایدر شد . الله تعالی اوتد لرغنی دعال با فنداسه و یا اسکا هیچ
ویرمده . ایسته اه پیغمبریه بر فوقی ویرسه و عذر درده بری ده بونی اثبات ایشده . دنیا قورور
فرد و لای غایه متعاسر بر قدر بر بون و بوقدر استالنه بر عبود بر قدر جهیده پیغمبر درده و با خاصه
خانم ادبیارده با سقه هیچ بر کیمه اثبات ایدر دکل در میان ایدر بیه جرات ایدر شد . هر یکم بالاد غلک

سوی بائو پرند - بانار ، سارا اندر سوت بر زمانه جو پرند یار لار سوز . ناپرسون بونا یارست
 صده کلدی کی زمانه محارب لرنده کی نماینده کرده نرنك و بونری بر معجزه فله ایدرك « به محمدی سووم
 اوره بنم کی بویوك بر قومان ایدرك فقط به دهها بویوكم » دیشدی . بونروری ، بونروری
 قیاسی ، نهایت عطا فله سنده بائو پرند و به قیاسی بونروری ، نهایت سوتی کیندی و اوزمانده
 بری فرانز اولنک آمیدی یار لاری تارون ایدر ریز . مصلی سرتحدی فرانك و بونر محمدی نك ایدر بر
 قانون و برهانیدر . جناب الله بونر لسانی افکار و بونر محمدی ، حقیقت قرآنی تأیید ایدرك و انسانی
 بونر و شبهه ایدر قرص ایدرك بونر و یوکره !

[وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا] و شاب عیاض . سنا : قون
 محمد مصطفیٰ طرفی ، امینکی بر آنه قدر لکسک مسامی اولده سوکیلی رسولزه و بر دیکر سالت
 و برنك فرمای اولده اوزره یاریم یاریم ایندیرکنده اولدین قرآنده بر شبهه ده بونرورکن ، بر
 قوشقویه روسه رسکن ، سلاهی ایا بیلر شجید ؟ الله کتاب کوزره و جک اولده بویوم کوزریر ؟ بویوم
 یاریم یاریم آیت ، سوره سوره کتاب اینده نصحتی ، بونر بزه مادی علملرده نه اوکره یور ؟ ،
 آنوره سونریک زده لرد و اولدینکی کوسر بویور ؟ کیم یاریمی بونرور بویور ؟ بونر شکر کلیدر ؟ .
 بونی انسانه کینه کیننده با یا مازمی ؟ بار علیه محمد یار شاعر کی آره صده بونری کندی سوبیورده الله
 کوزرری دیم بونی آلدیتور . تجبه بونر امانه عیاض ؟ تجبه یاضی کی کوسر بر ، اولد بیلیر یا بکله بونرور
 بونروری ، عفتی فاهیردی و یا افندقی دیشد بری ، احتمال آرنده نورنا زلفه قانچیندی ، مصلی
 نه طرفند یا فله کسیر بویور ، هر حالده بونک کینینده اولسی احتمال کی بویور ، الله
 کلر بکند و شبهه ایدر بویور . بونرور کل فقط مقرر اولده بونر بر قوشقوا بونر اونی فایده بویور . بونرور
 اولدیه بر شبهه ایا موزده بر لالند ، کار عقل دکلر کی بر طاقم قوشقور لاسیور کن بونرور
 ایتاقی قولدی ، بونرور ده دریه دریه فلسفه ده ، فیالده فالله لردم بونر [فَأَتُوا بِسُورَةٍ
 مِّنْ مِّثْلِهِ] اگر بونی بر انسانه با یا بیلیر ، لایر بونک کینینده بر سوره کینینده بونی اسیر

براقوب برگرد بونی قصد بجه ایرگن . ایند کده صوکره بردها دوستونن . بویله بر ذات منه او خاوندگار
 سنا : فطرتك كندی زایتسی اولار یعنی سوله بوی . برنظمه برغور و طوبوب منه و عالم صافیور . او قدرت اید
 منه دمه دنیا استغاره لر فایسته بوی . « لا اسئلكم علیه اجر الا المودة فی القربی » دیور .
 تغلب رهواسنه فالقیسمایور . کمال تراضع اید به اللهك بر قوی و دیوی هم دیور . دهوکره کمال بقیبه
 « ولن تفعلوا » دیور . دهوکره کشف اید بوی . او عاقله اولدك سنا : عقله و نظیره منه قدرت اید
 و بر ریگی و می فیزی نفسیه ایتمک لازم کلیر . اگر الله ایضا بویور کن . ارند ه شبه کن داره بویور
 سنا رتبه اولد ایضا ناک و عبودیت ایتمک اقتضا اید . و اگر الله ایضا بویور کن بونی طوفانیه طوفان
 اللهك بایرینی و اداری بیله برک اید بویور کنه ریگی اولویده نفسیه ایتمک لازم کلیر . اوقایمه
 ایتمک اید بویور عقلی ، تجوی ، علمی ، فنی ، خلقی بصیرتیه به سنا : بویور بونی اید کن ایجاب
 اید . بونی بایر ، عاقله شبه رهواسنه و انیمین ، عاقله فوئق و انیمین کن بره عاقله بایر کن
 افرامه شخصیه کنده ، افرامه فکری کنده باقیه بر سنا : طالع . و بیج بر منه ری بویور سنا : طالع فزوده
 اولور کن . عقلی قطعاً در اید بر طالع اولور بونی کی ، وقت یه شبه اید فزوده طالع . او عاقله سونی
 بیلکند که طالع اید بویور حاضر لایحه بر آنسه به جهنم داره که او فزوده بیلکند . فوئق و بایر بیلکند
 بیج برینه بیلکند من . او آنسه . و بر سنا : انسان و طالع اولور بر آنسه . آنسه بویور کنه بیلکند
 صافیبه بیلکند کنه صافیکنند .

چون

قرآنك اشعر « ولن تفعلوا » اخبار اولور کنه بویور کنه بیلکند او بویور کنه رتبه سنا :
 برنجیه اید صافی کنه بویور کنه بیلکند اید بویور . برنظمه بیلکند اخبار اولور کنه بویور کنه بیلکند
 سنا : بیلکند . قانداق بیلکند ، دنیا فایر بیلکند ، هر در روز بیلکند ، هر فزوده بیلکند
 و فقط بویور کنه به بیج بر جواب در و بریده بیلکند . آنجه فوئق و بیلکند اید اید قرآنك ارکانه بیلکند .
 بویور کنه بیلکند الله الله الله بیلکند . او آنسه سونم بیلکند . « فاتقوا النار التي وقودها النال
 والحجارة عمدت للكافرين » . بر آنسه « والحجارة » کلمه سنا : فنی بایر سنا : بویور کنه بیلکند

ایمانه یا شیب ، عقل و نقل و بقوه اعمال صالحه ایستد بکند و در شرفی بهیسات .

صالحات ، صالحه نیک جمیع . صالح ، ایستد این ، یا شیبای ، عقل و نقل مستقیم
 غیر معنایه و معنایکه نادر نقل به معنای عمل صالح معنایه اسم اوله که قلبی ، بدنی ، مالی اوله
 اوله و اوج نفعی و اوج . ربوباره ایمانه اید مملکت از میوه بر فرقی آله شیبای . نقل به شیبای
 ایمانه رکن مجموعه یا شیب . عمل ایمانه جز در کل ایستد و عملت هر شیب او طاری رده آله شیبای .
 «الذین آمنوا و عملوا» جمع نکر رنده تغایب را در رده ایستد و قار بکند . بوشمولی اید
 «ان المؤمنین و المؤمنات» کبی آیند آله .

مملی ، ایمانه اید اعمال صالحه جمع اید در شرفی شده در [اَن لَّهْ جَنَّاتٌ]
 او را میوه بشتد را . — یعنی ایمنه کبر بکند که کور در کبزی ، ناریه اید ، باغچه را . بزرگ
 عموماً افتوا اید در طایفه غروب ، دار ثواب « الجنة » الطاهره و لغو . جنت اصل افتد .
 بنامه رده رده بر او نوسه بر کرده بکند . و بوماره نیک بویه شفقانده بر نوع سند معنای
 دار . نیکیم به اید که کور در ، فنی بر نوع مخلوقه ، جنت عطف غیب اوسی ، جبهه فار اید
 کور در شیبانک زنده کبزی نوسه رید . تا یا جنت ، سند معنایه زبانی نور در غایت
 رفت آغا اید در ستور باغچه ربوبانه الطاهره اید ، تا تا ساه رید ، ربان کوز که کور در
 غیب در فقه کبزی دار الثواب اسمی اوله که قرآن و الجنة رید یکی زاده بر نصیبه اید . فقط
 لا ساه در جنت رید یکی زاده معنایه کور و لا بورد و لا کبزی معنایه آله . «جنان
 تجری من تحتها الانهار» رید یکی زاده ده « الجنة » نیک اجزای در راجی راد او نور که بورد
 اوله .

بر فر اید بر بون و راس بشتد رید [تجری من تحتها الانهار] اندر
 شد ریا و کی نیل ، فرات ، سیحان ، جیحانه شهر رید کبی بر بون بر بون اید بشتد آقا ، اید کور
 میا ، جردل ، خرفه رید زرد — خامس ، بخت موزی ، نازده سوت نهری ، صافی بال نهری

رفوسه آینه، آنهی زهوا دلونان شراب طهور نهد آقا. بوجنت باغچه لایک تفصیلش صوفی
 ایستند؟ برادر شریف از نور سید دگر. افزوده «مالایین دأت ولا اذان سمعت
 ولا خطه علی قلب بشر» سید دارد. چونکه انارشال کور سیدان آینه باز.
 بونک اجمود شریفی شوند آینه یکنه [كَلَّمَارُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا] اوصلی
 صافی مؤمنه بفرور. بفرورده کی برآمده بر رزیده بر رزیده از رزیده لعل رفته سنده
 [قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ] طاهر، اورزیده، اوشت که بده بونده اون
 - یعنی رناده - ده شمت ایسه ایی ریه جگر و آینه اون ابتاده رزیده و اول رزیده
 نعمت نوزنده کوره جگر. چونکه ایمانه و سملریک توایید. غیبه کی او باغچه رناده کی بویا
 و عمل ایست بر ریز و بونک بر نوع کرده سی رناده رده از میره کور و دور و منی طاریه و نه کیم
 «ولمن خاف مقام ربه جنتان» بیه و شنه که بری دنیا، بری آخرت جنتید. فی الواقع انسان
 هیس الله به فریسه دارا کوره عمل ایسه اوله رزیده دنیا لک رده لعل طرفی بر جنت کبرایه
 فقط الله و مقام بر بوی طایانه و او نه نور فانی اجمود بونده باشه بر جنت رها و دارد.
 او فرقا رناده بر ایست و بشانه بهیج بر غمخ آینه بفرور با فادازر، الله نور فوس بهیج بر نور
 بکنه من، اونک یانه دانا ابر بر شوه نک ذوقی دارد. زوره رضوان. مجاهد اینه کی
 برزوره بوثره حقیقه عبه نوزید. غایب عبه نوزیده رص [وَأَتَوَاهُمْ مَّتَشَابِهًا]
 متشابهه. بر برینه متشابهه بر بکنه بشدی دارد. و او کچه از بر بکنه متشابهه حاله سوره
 او نمشد. حقیقه ایسه آینه بحسب الذات بر بونک فرور دارد. از جلد بر غیر صافی
 دگر صافید. بری برزوره غیبی، دگر کوره سوره. رناده بورزوره بوثره کورک سید
 صرف و حافی و عقلی او رده طاریه. آخرت ایسه نام حقیقی ابر عبه وجود او رده صوره ایضیه
 طاریه. بونک اجمود آخرت رده می، جسمی ریه و دوشو با کور. او سنک عذابه معلوم او رده
 حقیقه رده. سار رده. نهایت بری الدره قاهره یس، منقطع، فانی، غایبید. دگر فانیان

لا ینقطع وابرید... برای یکی آیت برای یکی جمله سی یزه کوسه یوز که دنیا ده ارکان نه قدر بکره لیه
 و ایمانه و عمل ده نه قدر تناسب اولور سه ثمرات افزاید ده اوقده میوه اولور میوه و درجه اول بسته
 بکره بکره... « هذا الذی رزقنا من قبل » و « متشابها » دینه سنده بوطا بویون بر دلا
 دارد « و قل رب زدنی علما ».

بومره ده باقیه [وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ] اولور اجمیره او جهنده ده
 ترتبه ، یام یاک جهنده ، اشد ، یعنی ارکطرا اجمیره زوجه در ، فارینک اجمیره نه دبلر دارد.
 و بونون بصح برنده دنیا ده کی مسکنده ده اشد بوند... بونر ساده و هر دکل هر دجهده مطهر در
 و زوجه در ده نه مادی اولور کیده ، همیشه و نفاس و آره کی طبیعی جسمانی نه ده اشد نه کیده کیمین
 بجهینک ، مناسبته لک اولور یعنی ای نه دبلر ده اولور یام یاک ترتبه در در .

سعدی دیم بیه سکن که عیناً بویور دکلر ده بونر ده همانا همانا بکنده... باغچه در ، تره در ، نه ده
 و زوجه در دنیا ده اولور بیلیر ، دطه دینه تی ده بویور بهشت کی اولور بیاید . اون را اسلام دیکین
 مسلمان دطنی ده بویور اولور لازم کلبه . و بویات « متشابها » قیدیه بر کاره سارت ایتسه .
 لکنه سنده مشر ده بونر ده عبارت رکل ، دنیا ده کی بورا اسلام دینه باقیه اصل بر را اسلام و اید
 و بونون بر برنده سنک آکله جهنده ان فیه هر فرقی شورید :

[وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ] ایمانه طاس و عمل صالح اربابی بوجهنده ده مندره در ایدر
 بکره کبریه آرته بر رها جهنده در . دیکر ایدر ده بوفلور اب ایدر ده ناکیده ایدر . و ان که
 دنیا دطنی ، دنیا جهنی نه اولور ایدر کیده بیلیر ، ایمانه طاس و عمل صالح اربابی را اسلام اولور دطنی
 باز نه تعالی محافظه ده ایدر و اونی فزای اولور دینه مالیدر ، جهنمیه و فایه ایدر ایدر ده بونر ده
 زنده ایدی باقیه در بونر ده نعلی ایدر بیلیر ، و نهایت بونر ده کیدر « میسی جهنم » در ، نولور کیدر
 بونک بویور بویون کویون فیماقی ده دارد . فقط را اسلام اولور رکل ؛ اصل جهنم باغچه ایدر
 کیدر اولور ایدر قابلر که بونر ده مشر ده بونر ده در . و بونر سعادت بونر ده در و رضوان کیدر

برنده در «لذین احسنوا الحسنى و زیاده».

بر طاعت کبره، بر کبی نبشیدانه، با فاعله رزقنده و فاعله بخت ایدسته انعامه بیک
ایسته بورد و مس رخی انسانی بوندده کسوب با کف زندانه و دمانه ایلد اوغراسته بر ای ریور.
فقطه او راسی غریبه که بورد ریورن لیس بو ایکی زرد و مسمانی ایچیه جابه و بر فریاده و فرور
ایر بور. حال بو که بونشیدان کور و لریکی اوزده و لریکی تاسید جامع بونبور. و آخرت زودلنده
دنیا ده کی زودنده بصیر بیک شالی، نشا بهی انسیک اولار یعنی و بونک قار شبنده شخوان دینو
مار بیکانی، مار بیکانی ده کورسند بور.

بیانات قرآنی سور نفی اید فارستولامه ایسته بورد و هم ایشار ایچون سجدی ده
ساده قرآنک اسلوبی مفیده با فطرا باید بقدر. و قیلد کافر و ده بعضیدن الله لریکی لریکی
لور و صقیقید اکلایو یلی ایدی، تمیلد، تبیلد الله کلامده و قیسید؟ هم بو تمیلد بو
زباب، بیت عنایت کی سنبله، اور و بیک یورانه قدر تنزل ایر بور. بونرا الله ایچره عب کلمی
کی لوقیریلد سوید سکر دی. بنا رعیه بونری رد و عموه ارضاع صقیقت ایچیه بیانه بعضاً اید
قیمتی بوند بینه، مثلاً ده بر صقیقتی امتوا ایند بینه و بوسید ساه قرآنه برینه کور و تمقیقه کی
تمیلک رخی سوید بینه و بونری استحقاق ایدل می، سورنایدل اوغراستامی و بونری ده فذلله
دوستل می و لیسک سه عناه صوره در رفینه ایمانه ایلی لزدنه تعبیراً بور یلور که:

إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَا بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا فَأَمَّا الَّذِينَ
آمَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا
أَرَادَ اللَّهُ بِهِنَّ مَثَلًا لَا يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَبَلَّغَ بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا
الْفَاسِقِينَ • الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْتُلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ
بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَشِيدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ •

مآل شریفی

بیمای که الله بر سبوری سبکی حق دها دستوفی بر مثل یا میفندد صیقلانان ، ایمان
ایز بر بلبلر که او شبیه من مقدر ، بر نزنه ، اما کفره صایقاند الله بویله بر مثل ابله نه رار
ایتمه ؟ دربر ، اوت الله اونکه بر هیو قوی شایسته تر ، یز اونکه بر میزادنی بویله کنیدر ، لهم
اونکه آنچه او فاسقادی شایسته تر • که اللهم عریدنی صباه ایل با غموز قره موکره بوز ایل
الها ، رسانی ارا یز یکنی قطع ایدر و بر بوز نه سار یا ایدر ، ایسته بوزر لعیاد فسران در نوزر •

الله صد بایر • مثل ابرار اتمک یا فیما زمی فله ایدر ؟ [اِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيٰ
اَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا] سو محققه که الله تقا لعدمانی برینی مثل اوله رده ابرار اتمک انمن
[بَعُوْضُهُمْ فَوْقَ هٰکِ] اوسی دلو به بر سبوری سبک دار سنوزه که قنار و ساره کی و ناز
تفک ده اوسون ، نبیه آفرله کر میو کلده مافوقی یعنی دها آ نایسی اوسون . مع فیه انهم فرأت
بزم (آشنای یونانی) دیکم کی دها یونانی در دها آشنای دیکم ده اوله بایر .

ضرب مثل تعبیر مثل مغروب ، یعنی ضرب اوله کلمه مشهور مثل معنانه رضی فرموده بایر
ایسه ده ساسنده مثل ضرب اتمک یعنی شانی بر نه استعمال و تطبیق اتمک ، نشانده کوره ایجه یا ایسه بر سه
دیکم که یکیده بر مثل وضع و انشاء اتمک دیکم . تمثیل ایسه میسید . لکنه فرآزه کی مثل صورت عمودیه
رأسا انشاء ایسه تمثیل ادر یعنی مالد و عینه صورتیه تطبیق رضی ایسه بر لونی حسیبیه ضرب تعبیر
بوز و لشد . بنا علیه بوز اده تمثیل بر نه بر تعبیر و کذاک استیاء تفقنک استعمالدنه بیه معنی
تطبیقی دارد . سونی ادر نماسه لازم کلیر که مناب الله مثل رسال یعنی ماهیت تمثیلی یا یا ساسه
ایر انشاء بر لیم برینی ادر ان ایله من لودی ، علامه الفهمی محسوسانه لیم برینی بیه من لودی . میو بوز
موسید ، حق عقیده حقیقه نظر برش ، تمثیل . بونک میوز که انشاء کنده کنده نفسده بود

« به » دیگر به سبب بر صورتی بیاید . زیرا که کسی ، نه عقلی بر صورت سالیسی حاضر نگردد . اولی
 آید « انما انشأت آینه سید » . ضمیر آنجا حیده آید . و یک که منسوبانک و مفایه معقولانک
 مثل این تفایده چون مانند سید . بوسیله در که کتب منزلت سالکانه مثل درها بودند . فقط
 قرآنه مسدود زبانه عقد خطاب ایندلی ایچونه تحقیقی ، کمالاتی درها زبانه التزم انیمه و معنایه
 مسدود و مردم برانماشد . و بوزن بر قسم رانده با نامه کتب سالکانه تحریفه و سوزنیوه
 اوغرایانه ضمور زبانی نموده و تفهیم و عقد تقرب کبی مانند موجود . بویه اساسی علم و مسم
 سر تیر و هدایت اید علامه دار اولاده ضرب منکره جناب الله عینین زبانه عملیه [فَاَمَّا الَّذِي
 اٰمَنُوا فَيَعْلَمُونَ اَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ] اهل علم اولاده هر زمانه بیلیر که اللهک بایفنی
 مثل بر زبانه کلمه اولاده اعتباریه بهمه مال مقدر . بونده زبانی بر سر مقدره دار . و مثل الهی
 مقدره بر وجه سالت و مشابهنی متویر . بویه در هر ابه اونی بیلیر ، غنی ابه « العلم عن الله »
 دیر و حقیقه ایمانه اید .

ص . نفس اولاده نبات و عقلک انظار اید به یکی در جوده بوق واجب اولاده دیگر .
 و موردی لذاته اولاده صوره تبار . اولک عنا بیلد « نفیه » اولاده ده زانده سکنانه اولاده
 بر معنی اید صوره و حقیقت زانایر . اعتباراً آید . ایکسک ره بعضی مفاسد کبیر . مقدره
 مفرد اولاده صوره اسلام ده بر معناده مأخوذ در که رسیده اولاده نبات و واجب اولاده دیگر .
 علیهمه اولور و نفیه و وجیه اولور . ماضی صوره . فکرک . کلامک مطابق ایندلی واقعک کبیر .
 معنایه بر اعتبار اید مطابق اولاده قول و اعتقاده و فی الماده اولور .

[وَ اَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ] کفر اید نصف اولاده کلمه : [مَاذَا
 ارَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا] الله بر نطق ، بر غریب نکره مثل اید نه ریک اینده مسه . صانعه بودند
 ساری نه ؟ دیر . بر طرفه استحقاق اتمک ، دیکر طرفه هدایتی سوزناویل اید مندره و توکل
 ایندر . بوزن الله نه سارا ایندلی اکره نیرسه ابناء مقدری ؟ ایته [يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا]

وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا [الله برسیبہ بر یوسفی ضلالتہ دورور . اور ی صایفینہ پایا . ایستہ
 ضلالتی غلوہ اید . بر یوسفی رہ لہایت ویر . اور وہ لہایت غلوہ اید . - زیر امانہ برور
 اور و غلوہ کل شی اولادہ اللہ . لہایتک غلوہی اللہ اولدینی کی ضلالتک غلوہی رہ اللہ .
 اللہ غلوہ ایستہ اید و لہ کسی لہایتہ مجبور ایستہ اید ضلالت دینستہ شی انسانک ایستہ سیدہ مروجہ
 اولداندی . حال برکہ ضلالت رہ بر استحقاقہ . واللہ تعالیٰ لک ضلالتی غلوہ ایستہ . اور طالعہ
 اولادہ مخلوقکک - مسوئیت کندیغیرہ جامع اولدہ اور وہ - طلبدینی اسعاف اینک کی برائہ لہیت
 ور یوبیتہ . برفہ ابتدا لہایت فطرتہ غلوہ ایستہ کی قولد زید یحییٰ برنی اللہ جبرین صورتہ اضداد
 ایستہ . منع مظلومہ وجہ کصدہ رہ رحمت الہیہ یا قیسمان . بونک اجمیرہ اضداد . غلوہ ضلالت
 شامہ الہیہ یصل یا قیسمان ! اولک اسماء حساسی یانہ « فضل » اسمک بر یوسفی عقولک قبول
 اید ؟ دینہ فاطمہ کھی محفوظ بر سوال مقدمہ جواباً در حال سوجہ استینافیہ تخیل برور و لندہ
 [وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ] فقط اللہ بر نکتہ فاسقدردہ . ضلالتہ سغورہ اولاندردہ
 باشفہ شی اضداد رہ ایستہ . [الَّذِينَ] سول فاسدک [يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ
 مِيثَاقِهِ] نقصہ عہد اید رہ . لہم وہ اللہک عہدینی نقصہ اید رہ . بونی رہ سنامہ اید نو یقدہ
 صوکرہ پایا رہ . ابتداء غلوہ « ایاک نعبد و ایاک نستعین » مضمونی اور نہ عقلاً و فطرتاً
 ایلہ بینلندہ پایا سہ اولادہ انلی عہد . ایمانہ و عبودیت عہدینی . بوقانونہ کلی فطریہ بالادہ
 کور و لہ یکی اور نہ لہ ایک طرفہ سنامہ اید ترویجہ و تائیدہ اولند قندہ . بر طرفہ انزال کتب بوقت
 ایلہ تقویہ . دیکر طرفہ قبلہ و لساناً ایمانہ و فرائدہ عملکیم اید لک کہ صوکرہ بد عہد و سنامہ الہیہ
 کندی کندیغیرہ نقصہ وضع ابقلمہ . بوز مفعولہ . جہز نہ جرات اید رہ . ایمانہ ایستہ یہ و یا ایمانہ جہز
 جالبشیر رہ . مقدمہ « بر کتبہ کندی طرفہ تمام اولادہ بر سیک نقصہ سعی اید رہ سعی برود رہ . »
 قاعدہ سی بر کی آبانہ مافوز رہ .

[وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ] واللہک وصل اور یوسفی ارانہ یکی شی قطع

ایر در ، عمل صالح یا ایمان در ، صدق تعظیم ایزده اوار و اعظام الیه مذک عمکنه حرکت ایر در . [وَ
 يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ] معاصی و کبائر اید را تا بر بوزنه نثار میفشارد . البته ایه
 بود بر ناسفدن ضلالت در خورد . ستم و بوزن مال دینی ده اکمل بیان [اُولَئِكَ هُمُ
 الْخَاسِرُونَ] بوزن بسته بودند خاسر و نه کرد صید در . قاتل انجمنه محروم ، ایستی کومی ضرر
 و زیان اولاده کیم در دین اصل بوزنه و بیاید .

نفسه ، اصل لغته فروج معناسه در . نه کیم دیکه نه میفشاره فار و ده نواسه تعبیر اولاده .
 ساسه شمرده از نظر بکبره اید طاعت الیه و نه فروج معناسه در که صغیره ده اماره ده بر مجله در در .
 و شرعاً فسق اوج مرتبه سی وار در . برنجی کتاهی میر کیمه عرایضه برابر ایماناً از نظر باینست .
 آننجی ، از زین در نه رن اقصا اید بایس . از یونجی میر کتاکنی انار ایرن بایفند . برادر یونجی
 طبقه کفر مرتبه سید . فاسقه بر حال کامل که اصل سنت نه لغته سوسه ناسی کتایس نه سلب از نواز .
 باز عیبه فاسقه وصفی ایچنده کار بر بوزنه بدی کبی ایمانی ذایع ایتسه اولاده در بوزنه بیاید . مقتدر در
 بوسی نه سوسه نه کار ، آنجی اوز نه سی صایست ، فوارج ایسه ارضی ده کار و ایتشدر . میفتا
 برایت کریمه ده « الذین » اید توصیف از ناسر فاسقین کفر زنده ، از زار زنده سوز بوزنه . چونکه
 بوزنه اوج وصف ذکر اید . الله و بر ریکی عرس و نقظه ایدوب عقیده غی بوزنه سوسه . از الیه است
 عکس بایس . مناهی ی از نظر بایس ده بر یوزنی فساد و یریک ، بونک اوی بر دشمنه ده کفر نقظه اید .
 نه کیم اوست فرنده ده « وَاَلَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا اَرَادَ اللَّهُ بِهِمْ اَمْثَلًا » پور و شدر .
 دایسته نمیدون قرآنی سور تاویل و استخفاف اید ، اصول الای کسب استخفافه ایدیه فاسرون بوزنه
 بوزنه ده ال سبابه رفت اولاده نقظه در ده برسی . بالاده کی آیتدره باینکه ایمانه و کفر تقابلی
 اساس ایکنه بر داده لهم ایمانه و هم عمل صالح مجموعه مقابل اولاده اوزنه آبریمه ده فوسه و فاسقین است
 موضوع بحث ایسی و نمیدون قرآنی نک سور تاویل اید نفیسی سلسله سند با فاعله کفر ، ضلالت و فوسه
 و ضلالتیم ضلالت را کومنه بایسید . دیک که فوسه بر علمی دیکر عملی ایکی حرکتی عازر در . اصل کفر

علمی جهتند در . بورد بلیه باین سورنارین سله نه اجمعه . بولاده ان زیاده نمیدانست
 و نشانها و سله بایلیه . و بر آنکه یا کفر عملی بوده مترافه اولور . بر کسلی رد و انذار اجمیه
 جناب صمد کلام الیه نه عفا نه اصل اولفده برابر بریه کوره نمیدانک ره موجودیتی و بونک اساسی
 اولاده موه نقطه نظریه مخالف رقل بلکه لازم بر لندینی و بنامیه بونک اساسا موه بیلک رخص
 جمله ایمانه برسی اولدینی بر اساس ، بر فاعله اعتقادی مالنده بیانه ایاسه و بر صورت اسلوب قرآن
 مقصد هم بر ارسار بایسته . « هل ينظرون الا تاويله يوم ياتي تاويله يقول الذين نسوه من قبل
 قد جاءت رسل ربنا بالحق فهل لنا من شفعاء فيشفعوا لنا او نرد فعل غير الذي كنا نعمل قد خسروا
 انفسهم ومنزل عنهم ما كانوا يفترون » . بنامیه نمیدانست مقصد ایمانه ، مغایر اولان عملی باب
 نادرین استنباط ، جریانه عارثانه بر اوده زمانانی کلجه آلوده ریل .

فصله مشه ، یا کفری دیا کفران نموند . و بنوعی فرساز . بونک اجمیه جناب الله بونک
 صورت فیایده و کویا بر نظریه مالنده و معنایه و انتم نافله بر نظریه مالنده تبیین بورد رنده صورت
 متحد مقام ارسارده بر انکشاف اید خطاب عاده بر لغاه مخصوص و بر بیور . شریکه :

كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أََمْْوَآءًا فَآخِيَاسُكُمْ ثُمَّ يَحْيِيكُمْ
 ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ • هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ
 جَمِيعًا ثُمَّ اسْتَوَى إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ •

مال شریفی

« الله فصل کفر ایدیه سکنه کولو ایدیه سزلی و بریمتی ، صوکره سزلی بنه کولو بر بونک
 صوکره سزلی بنه بریمتی بونک ، صوکره ره رونه و بر بونک اولا کولو بر بونک • او اوقالو کولو

برده نه داره هچسنى سزك ايجوره بار ائى ، صوكره سجا به عنايت بوردى ده اونرى بى سمار هئنه
نقانه قويدى ، اوله شئي بيليه برعابده •

برايكى آينه بئونه دنيا و آخرت همدرى مندره . حيات ، جريانه حيات ، غايه حيات
گومته بيلور . خلقت انسانك نك نكرا ليله كي قيمي آكله بيلور . انسانك ارصه و سما هيسنه
انتقامى سجيل ايريلور . دلاى خلقت و خالعه اجمال ايريلور . خلقت مره ، حمايت هئى ،
نت مره اثبات اولور . عالمى روح بئى زينه آسمان ، محسوسه معقوله بوكره بيلور . و برحقه
قاروسنده كف و كفانه فصل سايله بيله مكي براستفهام انظار داجه سور ديلور كه بو انتقامه و كي
بدعتك ، زاهتك ، عيبتك ، ماميتك ، حقيقتك ، اخلاقيتك يا لاهفته و لطافته حيدره
اولامه قابى ركدر . كف و كفاني تقبيح دانساندى اوزنه مخذير ايجورن براستفاده كي تاثيرك
سنى نه قدر بوكره ؟

[كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ] اى انسانلر ، انسانه ايرى لما شانلر و على الخصوص اى كف
اى منافقنه ، اؤنسه !... الله اهل ناكورلك ايرده علمى و على كف و نظاره سايله بئرنه ؟
آز موره عرفانه و اخلاقي اوله ايجورن بو فصل تصور اولور ؟ [وَ كُنْتُمْ آمَوَاتًا]
مال بوكره سز هيك ، كر كدر بئك ، كر كجه بئك سقدا صلب كر لو ايرك ، ايرات ماله ايرك
مياكل بوقدى . - اوز ماله ذاتى اولور مه نه بئك واردي ؟ سببلك هابره ايريسى لورسون
فقط دواق برطوره و خباب باباكرن بلنده بر نطفه ، بر سومون اوله بئكلى خاطر لايك با ؟
في الواقع سز بويده جانست سياره ماله ايرك ، موناك قنده لما شينبى كى اوت بوى لما شينوب
لور و بوردك . بو بولده [فَاحْيَاكُمْ] الله سزه حيات و بوردى - تنفس
تندى ، تناسل اير ، دريار ، روشونور ، ايست ، ايستكي بره كيدر ، ايستكي ايستى اير ،

میبندد کی هارئات خارجه به قرار صبیانه و روحانیه سیده بقدرت ابدی، قاری شود. اُنک
 جهانی، عقلی فکری بر اساسه باید، بفری ایا که کنیم ایسته اعه اود. ای در توان
 بر هیات سنک کند بکند. اکنده ذاتی مالکد ملکند میر.؟ البته رکل، اودر رکل که
 بر قیلکدن زکلی دکتیرد منسکند. معلومیه اوده سن هیاتی سه ورسکند وادکا لهرشی
 فدا اتمک ایستسکند، هیاتکد فائده سی طوقه جعقی فله ایستسکند کیمرک فایسته فائده
 آتا سکن، اوده قول کوله اولو سکن، مال بود که کند بکند بوزند اودکی مالکدی در شوه ملک
 اوده سن بر هیات سنک کند مالکد اوطار یعنی اهدا سکن، اوهاله بر هیاتی سنه نمسکند
 الله تباری فصل انکار اید. وادکا فصل کفر اید نعمت اید سکن؟ ایلو سکن؟ الله سنه بهیج شی
 با ایمسه و یا یمیه صوره اوده بیه هیاتکدن مالکی ادر یعنی اجموده سنک اودکا ایمانه و عبودیت
 انچه کن، هیات سوره اسبله اللهی اودن تمامکد لازم کله. هم سن بر هیاتی اودر نمسکند بیکدی
 [ثُمَّ يُمِيتُكُمْ] الله بوزند صوکره سنه نه تولد وور، تولد وور وور و تولد وور
 سکن بیه ملککد ایسته بزه برکا فیزی بوزند و بوزند بوزند بولوبور زیبا، ایمانه و عبودیت
 اینک ده اتمک ده در بیه هیاتکدن صوکره اتمکده آتسب یعنی کور ویدر. دارام که تولد ملک
 و دارام که الله ویرا کنی آتور. اوهاله هیات اتمکد کیمسه اتمه ای کونو مکنه اولا نه زوقی
 داره کوره لم ریبورن. تولوم دردی، اودر و بیقانه، زوقی پریشان اید. هیو معدی
 نیم، فادیندی طول بر افانه، هیاتر و قیانه، هیاتر و نیمه سنه قیورانه بر اده اولوم صبیقی
 دارام که فصل اوده بانای بر اتمایور. اتمه ریا بر دها کد ملکد رکلر آ، سورت هیات بونه
 اتمه صایه صایه لم و کیمز اجمیه نه یا ایلر سکن یا ایلر دیکد کند بوزن آلا بوزن یا. فقط
 بونه قدر یا کله. و نه قدر بر بخت بر زوق. بویه اوده اید بیه هیاتک بوزن و فری بویه
 کوری کوری و هیلقینی سنه رکل طریقه شروع اید استغایه یا ستمه و الله تعالی اتمه صایه
 ان بونک بر زورده بلیک وادکا بونک بر بخت و محافبت بده ملک لازم کله و بونک اودن

ميانده ده محرمي و شوالی فائده دري نورد و نوردن . حال بوکه ايسه بوندن . بونك ايسه
 رار . [شَمَّ يَحْيِيكَ] اوسزي نولد و رگره سوكره يه دري بيشه و دري مينه بلكه .
 — سزه اول و دريكي كچي و حق اوسزه دغا ايلي يه بر حيات دريه و دريه بلكه . جنت بعد
 الموت ده مقدره . كور من بيسك اولاده يه اولور . اگر اوسه ايري سه طائفه اوسه بيج بر قانون
 كور و نردن ، بر يايه نفاي بر دغا يايه نازدن ، علمده ، مستنده بيج بر دغه ايل اولان دن . سه
 بوسايله ده ركه لغاتاي شش ايلي بيايرسك اوني بر دغا و بر دغا ايا بيليرسك ، نخلديكي بوسايله ده
 اگر ، جيفندكي بوسايله ده سور ، هاصدنگي بوسايله ده قالييرسك ، آندره ، آرابالره ،
 ستمه دزدره ، اوسور بيلدره ، دايوردره ، طياره دره بوسايله ده جينه ، اوسري دره بوسايله ده
 اوسري دره بوسايله ده بايا بيليرسك ، سه حيات قانوني بيلسه ايرك بربايله بيج بر شيه طاسمازك
 اوسه مانه سه بيله برزي حيات يايه بيلير داون بوز دنده سوكره نكره يه بايا بيليرسك . سوي
 بايا بيليرسك علم و ننگ ، قدرت و صفتك بر كا بيشورسه لغوز قانونه حياتي بيليرسك
 لغوز ماده رن . در اوج اسرايه اوليه سه لغوز ايره مي بلكه . دغا اساسنده بار اتمه ، غلامه
 ايتك قدرته بانان مالك اولان بيليرسك . ذاتا سه اصل ماري ، فوني نوره مزلست
 كور ديكك اوزك ماسلدي ، نفع اهر بر . علمك ، فهمك ، قدرتك ده بوز دنده سابه . بوزك
 ايجنده نفع ايتك ماده اولاي بولسك . اسرايه دره لغوز ايتك ، عجب ايتورده فونري ، درون
 سلكه دكف ايتسه اوره ميبيلك ؟ غلامه قدرته اساسنده صاحب اوره ميبيلك ؟ غاير . ماده بيل
 ديا فوني اصلنده محاربا احدات ايره بيله بيليرسك ؟ كند كنز بركه غاير . فقط اوزون اوسه فوني قدر آلوب
 حوت نعل اولانم و دريكي در مقله تصرف ايره بيله بيليرسك و بانان حوت نعل ايله دغا خصوصي بر نسبت
 پيا ايره بيليرسك اوسه مانه باذن الله سر حيات و اميايله ده وقوف پيا ايره بيليرسك . سه
 بوزون لغوز بيليرسك ، بايا بيليرسك قانونه ميانك كننده ايره بيليرسك اوسه دره موجود اولان حيات
 و اميايله ده انظار ايره مزلست يا نفس اولورده بر حيات و بر حيات قانونك جيا بيليرسك ؟
 گليا

در باج نهدی ، بنا علیه اساس اعتباریه بفرق بجزعند انسانان بحسبه بر همه انتفاع و بر صورت انتفاع دارد . و بر صورت انتفاع بعضی بکسب بعضی بر همتیته در . عموماً غنی اولی و فقیر بیک فقر و بجهل و فقر بحسبه نافع اولی و بیک اولان ، بر ستمه حضرت عیسی ده دارد . و بر جهل نه الهی و بر جهل نایده استناد بهای فقر بحسبه حرمان و حسابات کبی مخصوصانه و بر ده بر بیکه نظراً همه کتب ارسطو سوال و استدلال کبی سبب در معاد ستمه انتفاع ستمه ایچون باج قیامت . و بر فقره ابامه اصلیه تعبیر ارنو . و بر ابامه ک ریلی یا کس عقل و کل بر فقره . « نفوس و عرصه و ناموسه معاد استاده اصل اولیه ابامه در . مخصوصی بر دلیل عرصه بر لمانا و قبحه ابامه اید عمل ارنو . » فاعله فقره سی بر فقره مأخوذ در . یا کس عقله ناکه اید کیمی لیب باج در . کیمی لیب عرام در ، کیمی ره شایسته فالیردی و نه کیم اولیه ارسطو و اوطفده در . و بر ارسطو وقت اتمک لازم کلیر که بر ابامه انسانان عموماً علی السویه با یکسبه ، انسانان انسانی بحسبه با اولان و یکدگرینه ابامه اید شد . بر ستمه ایچون انسانان جهلی ، عرضدر یکدگرینه باج رکده . حق بر انسانان کنده جاننده ، عرضدر به ریگی کبی فقره مأخوذ رکده . انسانان کنده بر با یکدگرینه رکده الله عبودیت ایچون بار اشد در . « و ما خلقت الجن والانس الا ليعبدون » . بنا علیه انسانان کنده تولد رکده ، کندهی و با عرضی با فقره مافیه فقره یوتد . آنجه الله امریه و اعطانه توفیقاً نظام سرور و مأذون . خداوند اتم اولو . انسانان عملی ، مالدی سکری ده یکدگرینه قاری نفسیه با فقره . بر خورده آفرده منور . لکنه کنده بر با یکدگرینه باج اولیه فقره ضالیه و یکدگرینه ستمه و اعطایده بیلیر . مقود و مقادلات مالیه بر اساس اولو ده جریانه اید . حاصلی حوره حیات و حوره عریه و حوره نوسه لیب بر کیمه ناکه مافیه فقره یوتد . بر خور انسانان طوعیزه طوعیزه حوره اولو اولو مقود اساسیه ستمه در . و بر خور فقره کبار در . عقل و دینه ده بویلدر . نفوسه عرصه و ناموسه ، عقله ، دینه اصل اولیه ابامه دکل عرصه .

ایسته جناب الله انسانان بفرق بر کسک بار اتمه و بویلر با اتمه و بویلر با اتمه ایچون

اولاد بتو ارضی را عده کی چپ استیای بارادوب ازین ارتفاعه آماده قیاسه، بفری افر
 اجموده بارانسه و منی بفرده رفته لاسه [شعاستوی الی السماء] مکره
 بفراییده رده کیمه، سبایه در غوطه، اراده منی کوکله توبه اتمه [فتویهن سبع
 سموات] ربا جمه اجزای سبای، بفرده رفته لاسه به سبای توبه اتمه، ارضه بارادوبی افر
 بفرده رده تعبدات اجرا اتمه، حاصل اولاد انقدوب بحرانی نفعه توبه اتمه بفرده رده ارضه
 و انسانده منافع تأیید اتمه. بوسایه رده در که انسانده بونای تخشیم بینه با سار، برار،
 ابرار، صود بیدار، تنفس اید بر ضیا، حرارت الیر، آیات حق کوره در ک علامه فله اید بفرین
 نظر لید، ر و لید و منی اه نصیب اید بفرین بفرین، سراج با اید، «سبع سموات»
 «هن» رده برار، و بدل بعده ظاهر ر، زیرا «فسویها» بفرین و بفرین اجزای افراده
 و یا انواعه اشاده «فسویهن» بفرین و بفرین بفرین سید.

بفراده انسانده قبل الحیات امرات و منی نوع انسانده معدوم بفرین بفرین اید
 بفرین «والذی جعل لکم الارض فراشا و السماء بناء» الخ آیتنه بفرین بفرین و «رب العالمین»
 وصفنه بر اثبات برات شایع و متقدمه سنک بفرین و خلقت انسانده منک و منک
 نهایت منایت و رحمت الهیه منک و منی اید ذات و صفات الهیه منک بر اثبات و شکر اید و بفرین
 دعوت دار در که شیخ سعدی در صوم کلستانه بفرین بفرین افراده اتمه:

ابر و باد و مه و خورشید و فلک در کارند

تا توانی کف آری و بغفلت نخوری (۱)

دینک الله نکل انسان بایک برده و سبایه و برده کی سبایه ارتفاع اید و بفرین بر حاله
 بارانسه، ارطاساده رده بر عده ارتفاع اتمه و منی بفرین عمده دار افراده سوادانک بفرین
 تعبدات یا اتمه. سر حاله انسان بایک ارضی بر بفرین رده، افراده طار الهیه کوکله رده ارتفاع
 (۱) بفرین، روزگار، آفر، کونه، فلک و منی بفرین و افراده بفرین که سبایه بفرین
 کیمه بفرین و بغفلت بفرین.

مأذونه . فقط برك ايجون اولادى سمارك مسياتى دريالى واللى لما ياليد . ايله
شهوانى و هيوانى سفليد زده بونورلا خرايه بو تعالىيد موددر . باريه يره كى نمىد تونجه
بزاج قالمىد يه افندو رطورو .

شبه بورد كه اولاد زده كبرك خلقى ، صوكرده ده سمارك تسويى سله سده صوكرده
يعنى « تم » مفاسى زمانا ركل ربه يعنى افاده نقطه نظر زده بصوكرده لغد . زيرا بوبابده غايه
انسانك تويريد . حال بوكره ارك بى نقطه نظر زده ركل عالم انسانك كنديد . بون
اراك خارج بو ركل زده طويديد . هازيه اراك « انا » ديه باشيد . بولم برنجى درجه ربه
اولاد ده اباغلك آتنده كى ارصه و صوكرده سمار . زيرا انسانه ارضى اولاد سى و كندى ثقليه
فايز . لاسيه هواساره يه لغد . داراكى ارك بايند . دى بوسوب ديه يك يوكدمش
اولاد نجه انساندار در كه كندى ساره يره عدله دار بر نموده فله ايد . دسماره كى نافنده
غافله . جناب صوره ارشاراى ، اراك برك بو جربانه كوره بيايد بويستد كه بونكه فله
ارصه سماره اول يار لسه كى آكلمايد . بى مانه بويستد ارصه سمارانك حقيقى زمانى بر تافيه
اشارت بويستد ريك ده طوفور دكلد . يعنى مفرينك آكلد ركل و جهله « تم » حقيقت اولد
افندارنه بيلد . كره ارصه على الاطراف سماره اول يار لسه دكلد . « كاتارنقا » . فقط ارك
فلساى خلقده بر جرم مخصوص اولد ربه يار اولد بى زمانه ايد اولد ارصه سماريه عينا قالماس
لازم كلىد . بو كونه فناء سله فله ايد بيلد كه ارصه شكل ايند بى آنده اعتبار اقلست مخصوصى
هازيه سى ، دافسى مسيله منسوب ارك بى مقوله ابراراك ر فضيلد زده داراره موطر تلفونده ،
ر خانه ايديد . هازيه عموميه نظامك بر تحولى ، بر انقدوب اولد . بنار عليه هازيه ارك بى عدله
اولاد سبع سمارات تسويى و نظام خلقى اركده اول ركل ، صوكرده اولد لازم كلىد . و بو صورت
هازيه ارك بى نكه نمىد اصلا متاثر اولمايه جهت سمار بوسوب ده داخل اولان و اولد بوسبع سمارانك
ساراسى ناليد . بو كونه فله ، علم لحيات لغد ز ابراراك ايكسند فله سى آرا سده كى هازيه تحولى

مساویه با یکدیگر عاقل بودند یعنی مجموعه فرآزمه کی برنوسه یک عدد در فی تقیبه ایه با یکدیگر دارند.
 بر سبع سمارانک تقیبه دنا دارند با شایم ایکی مدافله دارند. بر سی ارضه زهره تقدیر
 زهره ده عطارد ده ایکی، عطارد ده شمس اوج، شمس ده مریخ با خودینه ارضه ده مریخ دوت، مریخ ده
 مشتری بسه، مشتری ده زحل اتی، زحل ده دها ایزه تریه به به که اقدار کشف ایزه اولان
 اورانوس و نپتون سیاره لری در دها کشف ایزه سیاره که اولان لیب بر یخی مدور دافله ده یکدیگر.
 چونکه بر تقدیر ده بر یخی سمار بالنامه خلقت ارضه از زینه تصویر دافله اولان در ده. بر کوه برنوسه ده
 دها ایزه کینای اثبات ایزه بر من. بر مدافله علم ایزه علم لیبات نقطه نظری تقیبه ایزه ندر که
 زمانه لیبات تقیبه ده مخالف یکدیگر. زیرا بر ایزه موضوع بحث ارضه مرکزیتی کل ارضه نقطه
 سمارانک تقیبه. منظومه شمسی ده ایزه مرکز اولان رقم باب بر من تحت وار ان دمدفله
 بدی ده بالذات کنیز دافله جاز سی ارضه ده بر یخی ایزه یکدیگر ده. دافله ده. با شایم سیاره
 برنوسه ده اولان مایه بونی دافله تصور ایزه من لازم کلیدون. شد کوشه بودند غیر من فرمه ایزه بر من
 عطارد ده، زهره ایکی، ارضه اوج، مریخ دوت، مشتری بسه، زحل اتی، ایزه سیاره ده بر من ده
 شایم کوه ده بدی ده ده ایزه تصور ایزه من لازم کلید. ایکی بطاموس لیبات تقیبه ایزه فری یخی
 سیاره صایه ندر ده اولان باشد لری دخیسی زحل لایبازی دنا از ده کی سمارات آیندنی ایزه
 تقیبه ایزه مجموعه ده ده ریزه من فکر لری. ذالواقع علم لیبات ده ریاضی اولان سائل مساویه
 دیک ایکی زمانه ده بری مسون دسون مساوی ده کی مساوی دنا ایزه دیک انتفا ایزه ده. کله
 برنوسه لیبات ده سمار دایم سی تشکیل ایزه نظریات دخی فرضیات ایزه من لازم کلیدون. شد بطاموس
 علم لیبات ده تویه اساسی شون نظریه ده طوید بنوری: «سیاره لری ایکی حرکت کور دیور. بودند بر
 طبیعی ایزه دیک دافله دسر اولان لازم کلید. بوده لری برنوسه برنوسه ریزه اولان دافله و ریزه
 شون برنوسه شون دافله. بار صیه برنوسه ده برنوسه، ثوابت ده برنوسه دخیسی برنوسه
 دیک ایکی دارد. دخیسی برنوسه برنوسه ایزه ده. برنوسه دخیسی برنوسه دخیسی

شکلیه ده بر نظریه ملک یقینی اولما دینی ، دیگر بر سبب ماحول اوله بیده جانی سوا یور لردی حق
ایله اول فلسفه ده ثابت به قره بر جنب نظریه سی بیدر بیانه ایشی . ذالوقه اخیراً جازیه عمومی
نظریه سی انکشاف اندیردی و اوله اوزرینه ملک اسکی اوله سقوط نظریه سنک تأییدیه یکی دیکس
بر علم هیات تأسیس ایدی و فقط بر هیات اکیسی کی بیره هیات عالمی اعلا و عراسنه صرف نظریه
جدی محدود استغنائی منقوله شمیه داخله میدانیدی . بنامعیه بوزنه بونقلوه خارجیه حقیقه رده
بایدیه مدافعه لر صرف فضیات . جازیه عمومی قانونی بونقلوه عاداتا منقارنه طورنی السیه بر موضوعه
اولسه . و ذالحقیه سمارانک دیکس در مارنی ایتضاح ایتک اعتبار یلده بیانات فرآینه بر هوف
موانعه . و هنوز بر باب استقرائی و تجربی بر نقشه مثالی کورده شد . آنچه جازیه کلمه سی اوقده
بجود داند یعنی بر مفهوم افاده اییور که بونی بر ملک کلمه سید تصور ایتک و بالذات قدرت الیهیه بر بط
ایتمک و هاجم و درها کلمی اولور دی .

سبحانده کی دیگر مدافعه به کلنج ، ارضک استوزده بونقلو یلدرک تزییه ایتیکی مادی ملک
لهیسی بر بار . سبحانده سمارانک بر بنیسی در و بونقلو مادیانده بوزنه باقیه آلی سماء و هاجم در .
بونقلو روحانی و معقول اولورده تصور ایرکطری زمان فضانک اجسامه انطباقی کی آرا رنده طیاره
و مطابقت مفهومی و هاجم بارنده . « انانزینا السماء الدینا بینه الکواکب » ده بوزنه ظاهر در .
داسلامه الحار فسرینده قولدی بور . صوکره معراج حدیدنده ده سمارانک بونقلو روحانی معالزیه
انسانت داردر . و جناب صوره لوانه بونقلو شونه مختلفه سی نسویه ایتکده در . و بونقلو مادیانده
دکدر . و یصح شبهه از ارضی فله ایتی اوزرینه ده بر نسویه مخصوصه و بر سه دار صده اوزرینه بار اراضی
انسانک خلق و بالافره اوزرک انتظامی ایچوره ملکه رینه اولور و بر سه ، تأثیر را بقاع ایتکی
فضای عالمه یکی برست جازیه ایشند . سمدی بعضدی بوزاره دیر بیلکه که عجایب ، جریانه عادات
بونقلو عالمیه ؟ بونقلو کور بر قوت اکیسی کوزل ، مضاد فی اولورده ایتک بونقلو بر سه دکمید ؟
بونقلو ناسنلهی سید علم نفس صیفار ؟ و ناسنلهی بار دایماده اول اوله بار اراضی بونقلو

حساب اید بیک ارضه و سما و کوره فصل امضا اید بر؟ بولا جواباً ده جور یا جور که: سن
 بوزن استعدا اید بیک [وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ] او الله قدرشیه علیمه، از لفظ
 وابداً علیمه. — از نه بتونه علمدن علمی داره، از نه علمی اوسته اید علم نه دن
 میقداری. اسباب و سببات بر برینه فصل مربوط اید ورنه؟ فتونه فصل ناسی اید ورنه؟
 ارضه و سما، حیاته اولسه امضا اید بر سه اولسه اید حیات فصل فتونه اید ورنه؟ ایسته الله برینه
 بر الله. دانسانی برینه بیکس بر علم و قدرت، بولیم سال بر حنده ارضه و سما که بر علم
 بر نسخه صفاسی و بکده کبراسی اوله ریه بار اید شد. و بتونه اسباب سمار فریاده اظهار اید شد.
 آرتنه بر سفید، سکیه حیاته سیلکینز، بواد دارن، بو نمندی و خیال ایدن. و مکنز
 نه کی علویله نامزد فیله یقینی دوستونک. بو ارضه و او سماراته و قربات اید ایدن، نفکده اید
 فاسه و امضا اید بر سه بولنا به شدن بولک و الله بولنده بو نموده استغفار ده ایدن و بیک حیاته
 آفت حیاته حاضر لاند. سن بتونه بو راندنه کیرایوب الله اربع اوله مفکند. بنار عیه بو راندن
 بو سه بر مز ایدن. سمدی بو نموده فارسی الله فصل کف و یا افزانه ایدن. بو بو سطرده، بو
 درین سطرده ای دوستونک. بو نموده باسقه اصل و نسبی بیک و بو نموده بر بنا، بر رسته اید
 فارسه حیاتی باسقه و سنز انفال اید بیک فکر رده صافینه بحیه ده نظر عبودیه و بطلدیه و علمه
 الصیت ورنه. علیم اوله الله باقیکن نه جور و جور:

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّیْ جَاعِلٌ فِی الْاَرْضِ خَلِیْفَةً قَالُوْۤا اَتَجْعَلُ
 فِیْهَا مَنْ یُّفْسِدُ فِیْهَا وَیُفْسِدُ الدِّمَآءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ
 اِنِّیْۤ اَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ • وَ عَلَّمَ اٰدَمَ الْاَسْمَآءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَی الْمَلٰٓئِكَةِ
 فَقَالَ اَنْبِئُوْنِیْ بِاَسْمَآءِ هٰۤؤُلَآءِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ • قَالُوْۤا سُبْحٰنَكَ
 لَا عِلْمَ لَنَاۤ اِلَّا مَا عَلَّمْتَ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَلِیْمُ الْحَكِیْمُ • قَالَ یٰۤاٰدَمُ اَنْۢبِئْهُمْ

بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَاهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ • وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ
اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ •
وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَثَرُكَ الْجَنَّةَ وَكُلْ مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا
وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ • فَازْهَمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا
فَاخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ
فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ • فَتَلَقَىٰ آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ
عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ • قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ
مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ • وَالَّذِينَ
كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ •

آل عمران

در دوشنبه که ربك ملائکه به " به پرده محضه بغیبه یار منم " ربیبی رفت
" آ... او زاده ساراده بك و فاندرد كه بك بر محضی یارانه منك ؟ بز محطه نسیم
دستی تقدیس ایروب لمورد كه " ربیبی ، " له مالده به سنك بیده به بگن سیدی بلیم
بیوردن • دارم بویه اسمای تعلیم ایلی ، صوكره او عملی ملائکه بوسندوب " هایدن
دموآزاده صارده كه بگن سوزو اسلید مندریك " بیوردن • سبحانك یارب ! بزم
ابحیه سنك بزه بیاید ریكده باستفه علمم نه مكلمه ؟ ، او علمیم ، قلمیم سه ، شبه سنك
ربیبی • " او آدم بونده اوزی اسلید مندریك " بیوردن ، بوا راوزرینه آدم اوزره اسلید
اوزی مندریك بونده بوردن كه " ربیبی دمی سزه به له مالده سموات وارضك غیبی بلیم

و بیایم ز آنها ای بیور سزده نکتم ای بیور یکن • داد وقت مدد گوید • آرم بجیه
 سجده ایک • دیک • در حال سجده ایستد • آنچه ایس طایباندی • کبدینه پیرده مدی • ذاتاً
 کافر و دای • و دیک که • یا آرم سه دزد و چون جنتی مسکنه ایک • ایکنزده او نه
 دیک یکنزده بول بول بیک • فقط شواغاجه بافتد نمایک که مدد آسانه طایله و دایله سکن
 • بونک او زینه سبلمه او زده او زده قایدی • آیمینی ده بولند تو ز ناز و نفیده مقار
 بزده • هایدی دیک بعنک بعنک زده دشمن او زده ایک دسزه یزده بز زمانه قدر برقرار
 در نصیب آله دای • دیکه آرم ریزده بر طاقم کلمه لر تعلق ایستد • بالواردی • او ده تو بستی
 قبول بیور دایله باندی • فی الحقیقه او در آنچه اولیه تو اب • او ده میم • دیک و ایک
 او زده هیک • موکده بزنده سزه نه زمانه بهد ایچی کلیده کیم او ده ایچیک از بجه کیده
 او زده بر تو ز تو بوند • دوزده اوله بقدر او زده رکنده • کفره صایدانند و ایندیزه باله
 دیندایه ایسته بو خراشته آرد اسدیر • او زده مهند فایه بقدر •

بوراده خطاب به اولاد رسول الله توحیه بوردی • دیک فنه نکه کنهنی مقیده او اکلاجه
 و ما زده اوله یفی قدرده او اکلاجه مقیده • مع طایفه بولا قدرده عارف خطاب عالم نشوده و دیکده
 دیک که بوزده فنه بهر استفاده علمه رضی واردر • و قدرده بونی فنه نهیم و ایسی مقیده
 بوزده فنه هراده روه عنایت ربانیه • فساد قدر • عنده نیت آرمی بدی • تاسد بزی بدی • به
 علم و ساسه بدی • اهنده • وظیفه و اهنوت بدی • اجتماعات بدی • مقوده بدی واردر •
 تاسد برینک ایله دیه • علم و ساسه دور زده اعتبار ایسی و بریت افیده نکه بوبیده اسناد
 لزومی و مالیت انسانیه نکه ترفنده بوغرن ذاتی بر قیمتی بولند یفی و فقط ذنب و معصیت
 فطرت و عداوت ذنب و فخر و ادیوب عرضی و حقیقات خارجه ازی او دینی افهام دینور • بر تو
 فریساندک ذنب اصلی (*Pese original*) مقیده ریزده طوغری او دینی • مالیت شیفته

ماهیت انسانی در خارج برستی اورینتی و برای کسی آراسته عبادت قدیم بودند یعنی، شیطان است
 بود عبادت در خارج اولیه یعنی فقط انسانها بود تا کسی ندیده، کند و فطرت صاحب اورینتی
 و نوعیتی موافق و در آنجا دیده بدیهای و از ما سعادتی بریه نیک عبادت صافی بودند یعنی و بود صوره
 توبه نیک قیمتی آنها بود. تا سبب شد بدانند تربیه قانونیک جریانی، برپوشانده نوع انسانها را
 و قدیم اولیوب با لافزه تربیاً مهارت اورینتی، یعنی بگویند نوع بشر از اولیوب یعنی و بگویند تا
 قانونیک بر پایه موهوب اولیوب از نیک بر دور کالنده مکرره بالذات عبادت اولاده بر عبادت خلقت ایله
 با ستودنی و بار می طبعیت از لایه تقدیر سند طوفان اولاد یعنی و فی الحقیقه از نیک دور آتشیده
 با ستودن تقدیر سند جریانه اطاعت اولیه مبنی بر بگویند قانون اولاده تا سبب بر پایه عبادت اولاده بر
 عبادت پرستی اولیه یعنی و علم حیواناته تا سبب بطلانی و از نیک عبادت اولی ساسانه بین
 ابتداء قبولی ضروری کور و شبه نگویند بنای تقدیر سند و در تقدیر یعنی اصول ایله اتفاقا ایراد
 میگردانند. فواید قانونیه بود بر عبادت ضروری ایسه ده بودند بنای و لذات اولیوب منسوب و کویله
 از اولیوب یعنی و فی الحقیقه بود اولاده با علم و فنی گویند بیقه صوره اولاده علت، سبب بنای و لذات
 نگویند بر عبادت قبول ایله تا سبب قانونیک و بودند جریانه ایله یکی کرده از نیک عبادت اولیوب تا سبب
 صورتده از لایت و قدیمی التزام اولیوب لازم مکه یکی و حال بگویند علم و فنی تقدیر از نیک خلوتی
 و حدودی دلائل قویله بالضروره ثابت بودند یعنی و نهایت یکی فلسفه روح علم و اصول اعتباریه
 فطرت بریه ده جریانی اثباته میسر شد و در انت قانونیک از هیوه با سبب افتوا ایله یکی
 و فقط بودند ده در انت صورتده رکن، فطرت صورتده تصور ایس لازم مکه یکی، یعنی تفاوت
 اعم تعادلایک بالذات بر جلوه و تأییدی کوز، نیک اتفاقا ایله یکی اصل علم افطار ایس برپوشور
 اولاده تقدیر الهی و عنایت ربانیه افطار ایله یک برپوشور که: [وَإِذْ قَالَ
 رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ] (اور) به مضمونه سابقه معلوم: «یا محمد، او آرم او فنی ذکر اولاده
 نمند از نوزده و او وقتی ده از نوزده انسان برپوشورده ظهور ایله اول بر یک اراده از لایه سنی

انظروا و قدرت لا یزال یعنی ابدان ابریک مکتوبه [انی جاعل فی الارض خلیفه] به مطلقا بر یوزنده بر خلیفه یا یا بضم، بر خلیفه تعبیه ایه بکم ربتی که مالی؛ کند اراده قدرت و صفاتند اول یعنی صد میسر ویر و بکم، اولایک اضافه، بطایفه مخلوقانم ازین بر طاقم تصرفات صاحب اولی مرتبه، بنم نامر اعطاسی اجرا و تفیذ ایه بکم، او بر مضموده اصل اولیه مرتبه، کند ذاتی و شخصی نامنه با اتصاله اجرا و اعطاس ایه بکم رکع، آنچه بنم بر نامیم، بکلم اولیه مرتبه، اراده سید بنم اراده ربی، بنم امر ربی، بنم نافر ربی تطبیقه نامور بونه مرتبه، مکرره اولیک آفریننده کلندر و اولایک اولیه مرتبه معنی و تطبیقه اجرا ایه بکم اولیه مرتبه «هو لا جعلکم خلائف فی الارض» سرى ظاهر اولیه مرتبه. بر معنی اصحاب کراره و تابعینده از دره و زاری نقل ایه بکلمه تفسیر رکع مضمومی و حاصلیه.

بر راره «یا یا بضم = انی جاعل» و بکم، مجبا «مضموده ایه بکم = انی خالق» و یکمده؟ بر تفسیر بره رکع. «جعل» بر مفعوله متصرف اولیه مرتبه خلقه و بکم اولیه. بر راره ده «جعل» مفعوله اعم و در ظاهر مفعوله. و ایلینه ده محتمل بر نیسو. مضموده سلسی ابریه «انی خالق بشر» من طین فاذا سویته و تخت فیه من روحی فتموه و الله ساجدین» آید بر تصریح اولیه مفعوله که اشو «جاعل» تبلیغی «انی خالق» تقدیر زده مکرره کور و زبور. اراده تقدیر ذات ایه تقدیر صفت فرقی وارده. لسان زده فاکه تفسیر بکم صحیحی اولیه مفعوله مفعوله سلسی (یعنی بر یک آفریننده صفات قائم اولیه مناسبه عمده دار اولیه مرتبه) فیل معنی قائم. یعنی اصلی «خلیف» ر. و «تا» سی مبالغه اعموز. بنامیه اسم اولیه مرتبه و نود و بنده صفات غالبه رز که فرانسزم «Repre - fantan» کلمه سی ده بر صفاتک متکلیه. جمعی مفعول و مفعول کلید. مضموده مفعوله. مفعوله و کلمات کبی اصالتک مقابلی اولیه مرتبه با شقه نیات ایتمک یعنی آفریننده اولیه مرتبه طوره اونی تمیل ایتمک و یکمده. افعیل مفعول رانده برانی و مفعول بر نیات ده اصلک غیبتی و بر مفعول و یا بضم زده، مضموده بر نکره بصح بری اولایک مفعوله مفعوله اصلک نامنه بر مفعول بضمه ابریک کریم

ایم سندہ نشأت ایر۔۔ رایت جناب اللہک ارضہ اولیاسنی استخفافی بوقیلند۔۔ الخ...
 دیک کہ لہر نائبک، خلیفہ نک تیت و سرفی، اصلک سرفی دنیا بک درجہ سیدنا سید۔۔ جناب
 ارضہ بر خلیفہ بایا بقم ریخہ، کنز برنی بر استشارہ نفاذہ کورہ مدلاک بر طرفہ بوزہ کی سرفی
 تقدیر اندیز، دیگر طرفہ بوزہ برہ کی بر محاورہ مد طرفہ بودی بوسک بر صلاحت ارادہ بخشہ بوسم
 بر سر امتثالندہ و توریہ۔۔ «یرہ» ریخہ «انی خالق بشر من طین» تقدیری اکلا شیوہ۔
 عجبا بوسلاحتی آلاہ، مسہ استعمال ایرہ بدہ مکی؟ عجبا بونی اصالت ظہ ایرک کنی مسابہ اجر الہک
 قانقشہ بر یوزہ فساد و ریخہ مکی؟ جناب مود صغیر بر نقطہ ری واد صلاحتک درجہ سرف
 و حکم فقیہی بدہ بر مسہ اولفہ ملطہ [قَالُوا اَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ
 الدِّمَاءَ] اورادہ یعنی بر یوزہ اونی فساد ویرہ بک، اورادہ فساد بر مقارہ مودہ و فاند
 درک مکی بریمہ، بر عالمی بایہ مکتک؟ [وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ] حال بکہ
 بزہب سلاطین ایرک دایما سبج ایریوزہ وسطا مضمون تقدیرات ایرہ عرصہ تقدیس ایریز۔۔ یا
 سنک ایموہ کنز برنی دایما تمیز لہر، تمیز طونارز دیویر۔۔ و بوسویرہ مفسد ری ماسا امیز
 اولیوب ماکتنی بر استفسار اولرین بیلبریر۔۔ مع یافہ بوزہ غنوتہ ضما بر رغبت رہ افلا رانیر۔
 نسیم۔۔ اللہ تعالیٰ تنزیہ ایتک، یعنی ذات اقدسنی امتقاراً و قولاً و عملاً بدیوہ اولہ
 لہر بر سائبہ رمد عاری وادز اولہ طونقد۔۔ اصلی، صوره یک ای یوزہ ریک اورادہ کنلک ریخہ
 اولادہ «سبج» مسہ ریزہ کہ تفعیلی تکثیر افادہ ایر۔۔ اللہ تقدیس رہ بودہ در۔۔ بود فوا سبج
 یک اورادہ کنلک ریخہ اولادہ «قدس» رمد یافوز اولرہ و تظہیر ایتک، یک تمیز طونقرہ عیانہ
 چونکہ تظہیر، بسلکدہ مودہ اورادہ شدہ بر مقدر۔۔ مع یافہ «و تقدس لک»، «تقدس تقدیاً
 لک» دیک اولرین مکی «تقدس نفوسنا لا مکتک» دیک رہ اولر یلیر کہ ایکسیدہ روایت
 وار داولسہ و بوزہ ایموہ بالادہ ایکسیدہ اشارت ایرشد۔۔

مدلاک و ملک نہر۔؟ اولادہ جهت سانبہ سنی رسیدہ ایرہ لم؛ ابو حیانہ ازلسی کرک

بحر محیط نامند و کی نفسیه کبیله . کون ندر بار اسنده کی نفسیه بخنده ویر که : ملک . سیمی اصلی اوله دره
فوت دیک اولده « ملک » در فعل در . فاعله و فاعل و زنده کی مدونه در مدونه و به معنی ساز و بقیله در
ابو عبیده بولک فاعل اولده . الخ ... بنا علیه ملک لغة نوری ذالقه و دیگر . لولک کسید « ملک »
و لولک فتوحه « ملک » کلمه لرینک معناییم مدونه دار در . لکنه بر صورت زده مدونه معنی نیاسی اولده
اوله . حال بو که عربی به اولی بر لویه بخیر جمع ، اوله اوله دره برید . بولک بخیر و دیگر طرفه سیمی زان
اولوب اصلی مدون در دینا بو که ابد جری طبری دخی جامع البیان و بونی شریه ایشاع اید . « مدونه »
« مدون » ک جمعید . مؤنث که عربی و مغربینک همزه سنه همزه پسند و دهام مشهور در .
مدونه دره بر ملک دیر ، همزه سنی مدون ابرک حرکت سنی ماقبلند کی ساکنه اوله همه اولده لاده نقل
اید در و جمله دکلای زمانه همزه اید اصله در ایدرک مدونه دیر که بولک شالی میوند . « نری
نرای » کی . معنایه مدون همزه اید کلمه کی ده دار در . نه نیم شاعر شریه دیند .

فلست بحبی ولكن ملاکاً تجد من جوال السماء یصوب [۱]

که بور اده کی « مدونه » ملاک دیند . بعضاً سفرنده مدون ده دیند که بوره « جذب » بره جین
« شمال » برینه شائل دیناسی کی برید . — لسان زده ده بو کی قلبک انشالی میوند . مثلاً : کویر
طوریله ، آکشی برنده کویر ، طوریله ، اشکی کی — فقط سفرنده « مالک » دیند کی زمانه همزه
« مالک » دیند که لازم کلیدی . لکنه بولک معنایکی محفوظم دیند . بعضاً مدونه در مدونه به جمله
سمع سامع راسه کی . استو ملک کلمه سماع اصلی « مدون » فعل و زنده سیالت یعنی اجمیلک سنانه که
« ارساله سیالة » دیند ملک برده « لولک الیه بولک » فعلند که طیر . مدون دیند و جمله « ارساله الیه »
سنانه « الکت الیه اللة و مالکة واللا » فعلند که مدنی در . مدنی به زبانه عماری :

ابلق النعمان عنی ملاکاً ان قد طال حبسی وانتظان [۲]

[۱] سه بر معنی دکل جو سواد دیند که در لوب دو لاشه بر ملک .

[۲] بنده نمازه بر اجمیلک بنده ، محبوسیم و انتظانم مفیقه اوزاری .

دیشد که دیگر لغت ابراهیم ماسکاویه در ضمن اشاراتش آورده . بر مفسران در بعضی موارد دارد . البته مدون
 بر رسالت مناسبه مدون تسمیه اینست . چون مدون الله رسول الله محمدیه . اینسانه و کونیه
 عبارتی کونیه . الخ ... یعنی " ملک " اسم مطاعه اولی اوزده موضوع رسالت و با مفعول مناسبه
 رسول ، رسل ، حال رسالت ، وسائط باینه دیکر . اصل سازده ، مفسرین بواسطه قافی ترجیح ایزدیه
 راغب ده مدون لفظیه بونی ترجیح ایتسه و بلکه دیشد که مخبریه ملکی ده مدون در نسخه و مبنی زان
 یابید . حال بوکه بعضی محققیه بوند مکرر در بعضی سوچیده و توبیه ایشاده : مدون ملک
 سیاسته بر شیه ماسکاویه رسولی اولاده لایک فتحیه " ملک " ، بشره اولاده ده لایک کرب " ملک " .
 دینید . بنامیه لایک مدون در . فقط لایک ملک دیکر . ملک " فالمدبرات امر
 فالقحات امر . والنازعات " کجا ایتده رسالت ایشاده که ملک الموت بر جمله دند . و
 الملك على ارجائها ، على المالكين بيابل هاروت وماروت ، ملك الموت الذى وكل بكم .
 برده دیگر مدون واحده و همه الماده اولور . الخ ... بنامیه بر ایشاده کوره ده ملک لفظی قوت
 و تیریدده ، مدون رسالت مناسبه یا فخر از لایک اولور . یعنی زمانه مدون ملکه اعم و اولیک
 جنسی بر لایک . شوهاله لایک رسالت دارد .

عجا بر رسالت ساره چه تبلیغ ارمید ؟ یوسف تبلیغ تعلیم ؟ یعنی یا کذا مامی و صلامی بر
 تبلیغ روحیه با یورر ؟ یوسف بالفعل قدرت و تکریمه الهیه ده تبلیغ اولور ارمی ؟ آیات الهیه که دلایله
 کوره لایک رسالت دخی بوند یعنی آگاه بوند . پیغمبر ده و مبنی ده مدونیه او امر الهیه تبلیغ اید و ملکه
 بوند یعنی کجا جهاد و سائر مضمونه فعل قوت را ساز کتیده مدون ده بر لایک و برده " الروح " .
 اسم مخصوصه بر ملک مخصوص دخی اوقریوز . حال بوکه عالمه هیچ بر مادی اولانکه اولان قدرت الهیه
 بر نفوس مخصوصه بر لایک . بنامیه جنس مدون قدرت و تکریمه الهیه و مدونه کثره توزیع و اولیک
 توهمات و تعینات مخصوصه منی افاده اید و مادی فاعله اولور و مدونیه اید لازم مکرر و طایفه هیچ
 بر شیه ، هیچ بر مادی ، هیچ بر فعل و حرکت تصور اولانکه بوند بر رسالت اید واقع اولسه اولاسین .

بودند با شفعه بر نوع درها مدانکه دارد که بوزن هادئات تکوینی و نه مقدم شونده امریه و کلامیه پس
 تعبیر آخر شونده و همی می موجودات عاقلانکه جریانه و عیبسته مائر او امر و اسادات ربانیه نیک
 تجلیات مخصوصه سی افاده پذیرد. بوزن درها اول رسول ادراک در، درون و مختار اولاده مبارک فاعله
 قبل الفعل فیک در صدای الهیک و جریانی از ایدلر و مدانکه یا در یغی کبی بشده و نه مظهر در. شیطانی
 مدانکه یا تقابلی و نه بوجهند. و عیالاکه مدانکه یا لکن بوزن فله ایستد. بوزن هادئات بی ابکی مدان
 ایدر تصور اید. که بری مدان فاعل ریکی مدان قابل در. شهوراتن بویکستند عیبست شکره سید.
 اصل ماره بوزن مدان قابل در عیارت. بوزن اصل ماره بی کور مریز، کور دیکر هیا فاعله. کور و لسه فعل
 و حرکت، هادئات و هادئات و نه بالذات و یا با واسطه بر مدان فاعل طایفه. شبهه بود که حرکت بر حرکت
 بود. و ماره کنده کنده عامل. بوزن و کی حرکت و یا کنده بالذات و یا با واسطه فاعل بر قدرت محرکه
 اثریه. و هادئات برید بر فاعل مؤثرک نظهریه. بوزن اثری کور. اثری ادراک ایدر. حال بود عیبسته
 عیبسته ادراکه نظهریه. او فاعل مؤثرک بر مویسید. ماره ادنکه آتند بر مویسید. کور و کبری
 ماره فله ایدر ادنی فوت مایه سده کور و کبری بیامیدر. بوزن ماره فاعل مؤثرک فوت نظریه سده اندیشه
 اولورسه و نه فوت و قدرته مویسید لاده نوزد ایندیکنی و قدرت الهیک ایدر واسطه تعبیه و عیبستی
 مدانکه نیک سالتی دیک اولر یغی افلا ایدر فاعل مؤثرک اولور. لکن بوزن مایه سده قوای مدانکه و نه دار که
 او خورده و اتفاق قبل الوقوع تفهیم ایدر. بوجبت الهیک بلفیدر. و بنا بر عیب مدانکه ماره فاعله
 غیر ممکن. مدانکه بر قله یا غور بیدر دیکر، شوقه که اراده انسانیه ایدر مودقه دار قوای ناکه ده
 شرفدار عالی کبی اجرای شویسید ایدر ایدر و قوای شیطانی و نه بالاده ایدر فاعل اولر یغی اولور و نه بوزن
 مدانکه یا مقابله.

بویضا همان سردانکه مویسید مدانکه نیک مایه و انواعی مویسید کی اقوالی و نه افعالیه
 فاعله اولر مویسید. وضع مسله شود. مدانکه بوزن قائم ذات، تعبیر آخر مویسید مویسید
 اولر مویسید مویسید اتفاق دار. فقط بوزن مویسید در، بوزن مویسید در؟ بوزن مویسید ایدر.

۱ — سخن در در . مدونکه بر طاقم اجسام لطیفه اثریه در که اشغال مختلفه این نقطه فار در در
 بقول اکثر متکلمینه قولید . چونکه در بر در پیغمبر بر بونری سطره کور شد . سطره ایست جسمانی در ،
 هائز ابعاد در . بر در ماده سز قوت مجرد و تصور بالذات قدرت الهیه تصوریه دیگر . اندر مایه
 ذات مجرد یونند . ماده تصوریه سببیکه زمانه تصور اولیاه قوت و قدرت محضه یعنی قدرت الهیه
 عبارت قالد . تصور بهیج بر شکل هائز اولیاه اجزای لایعجزی حالته کی ماده محضه ایست قابل ملاحظه
 اولیه بهیج بر فاعلیت قوت یونند . بونزه فاعلیت در مایه اولیه قوت افاضه ایست یکی ز مایه شکل هائز
 مرتبط بر جسم اثری اولیه در . دینه بیلیر که شکل بونزه حقیقتی در کل ماده در نفس هر در . بنا بر مایه
 کنه طری در ای ماده در . بولایه جواب در بیلیر که مدونکه در بر تصوریه در بر مبینند در . بوقیه مادی .
 ماده در بونزه عینه قدرت الهیه را بعد در . بقول مفسرین ماده اکثر مایه طبیعی علمای سده اخیر
 قوت تصوریه این مایه مشابهند .

۲ — حکمانک و بالنامه حکما اسویه مذکور در در که مدونکه نه تمیز نه اجسام در . بونزه
 نفوس ناطقه بشریه یعنی روح انسانی کی جواهر مجرد در . فقط مایه بونزه باشد در . قوتها
 کامل و مادی در هائز یونند . آرا از در کی نسبت کونیه ابر فیاض است نسبتی کید . و بونزه ایکی قسم در .
 بر قسمی معرفت مایه مستقره و باشد سبب استعاره متفر در . « یسبحون الیل والنهار لا یفترون » .
 بر قسمی در قلم نفا و نفا در جریانه کوه سماره ارفه نبیرا سور ایست که بونزه « المذرات امل » در در
 و بونزه سمادی را فی اولی در در . او کبیر در بونزه در مادی متابعه در .
 نصرا در بر لایفه مذکور مدونکه بونزه در مفارقت اتمه ارواح فاضله بشریه در بهیج
 این طری تفسیر در میده و کتب کلامیه میده ذکر اولیه . زمانه در غیر اسدای نفس در ماده بی قوت
 قوی در در جماع ایست نظریه در در اساسه حکمانک سالف الذکر جواهر مجرد در نظریه سید .
 مجرداتی امر اعتباریه مایه در در متکلمین نه لایحه اجماع اولیه بیلیر .

بالا در بایه اولیاه قول نفا . و جمله بونزه سانات مایه بر سما اولیه و بونزه مایه سما

سجانه من تحیر فی صنع العقول

سجانه من بقدره یعجز الفحول

شبهه بود که بر تورات عصر حاضر ده کی لیهات فکر نه ده هوره بوسکدر . و بزرگ صحنی
 اقسام لطیفه ایله تمیز انجک ده یک مرفه اولسه کرکر . اولر نهات مدانه ارضیه و سمارینا
 مدانه سنی ایضاح اید ه بلبلر ، مکرر سمار دینانک دار مناسیه تفهیده اصدار ایسیه ، بوایه
 متکلمینک مختاری رکله . بوایه ذکر اولسانه مدانه مقنده ده جزئی بر افتلاف دارر . بوزنه
 مراد مدانه ارضیه دینه اولسه که بوزنه ضماطک ایه عباس ضیاعه عنده بر دایقه منتهی اولقده
 لکنه اکثر صوابه دنا بیه ضیاعه عنده اجمعه مفداق لفظک عومنه و تخصص بر نما دینه منی بوزنه
 اولدیفنی سوبله مشدور .

ایسته بوزنه مدانه ارضیه مفداقته مناسیه بوزنه بر تقدیر از لیلک کنه دینه تبلیغی اولدینه
 قطاب الهی قاروشنده « اجعل فیها من ینفد فیها ویفک الدماء ونحن نسبح بحمدک ونقدس لک »
 دینه مدونه بوزنه . جواباً ربک [قَالَ إِنِّي عَلِمْتُ مَا لَا لِقَاءُ لَكُم بِهِ] هر حاله به ، منک
 بلبلر بقطر کنی بلبلر م بوزنه . — شبهه بود که علی الاطلاق ده دوتونیک زماه بوزنه بوزنه
 و علم الیهک کنه بوزنه هوره زیاده و بوسک بوزنه منی مدانه بلبلر لری . اولدیکه مقام انکار ده
 ناکید افاده اید « انی » اید تقویه ایدک جناب اللیل بونی نکر ایه انیس کر ستر که مراد الهی
 بر عموم اجمعه بر خصوص یعنی استخفاف سلسنی استر اف انکرده ده که مدانه یفنی فالوده و شرافت
 قاروشنده تعجب و استبعاد و عرصه امتصاص اید سوز سوز دینه سبب اولده ده برایدی . بنا دعه
 سباده یعنی مفداقک مکت و دواعیسی دار لایان سلسنی مقنده بایر نکر جهند دار . به بزرگ
 بلبلر بکثر بر هوره شلدن بلبلر بکم کی بونی ده بلبلر م دیک اولور . و بونقله جواب سواله هر و هجه ده
 اولمه اجمعه بوبابه بکثر فصال مدانه عدم کفایت و لیلک عدم جواز بینه ده فتنه اشارت بوزنه
 براده « طالب القضاء لایولی علی القضاء » مکتنه ده تمیه دارور .

جنا باده آورده بر موبای در بردی [وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا] بر طرفه
آدم بتوبه او اسمی تعلیم آید - یا او اسمای الله کند وضع ایوب آدم روضه نقشه
والهام آید و یا آدم بفری لزومند وضع ایوب قولند همه بر استعداد مخصوصه هائ بر روح
نفسی تقدیر آید که اولی قدر آینهی محتمل - تعلیم آید بای او در نقطه بیداری که
معلومید - بوزنه صفت آدم اصل ساده اولاد اسمی بر رده بر علم اید بیامی اولاد ایوب
سزیه مکنجه بر استعداد اید از هیوه بر نشیج ایمنه بدیه جای آگاه شایید و بوداده بتعلیم
تقدیر مقدس و نفس آدم صفت ذاتی سیایه اولیور که بر صفت نوع بشر مالیت و قدرت اولاد
دیگر - زیرا آدم نوع ایلک فر رب - و خواص نوعی مذک اصلی آورده مور در -

بر اسم در - ؟ و «کله» استغراق درجه شمولی نه قدر در - ؟ یعنی بتوبه ایشانک
اسمیدید - ؟ برقه بر فافم اسمی معروفه مذک مجموعید - ؟ علمی تعبیر «الاسماء» ده ک
الف لام استفاده بخوبید - ؟ برقه الله اکرمه سنی را داند یای اسم معنایه عهد فارسی اولوب
«کله» بوند ناکیدید - ؟ بر نقطه ده اسلاف نفسینه بر قیام قول دارد -

۱ - بر اسم ، انسان تعارفه ، آگاه شمرسته سبب اولاد بتوبه اسم در - انسان ،
حیوان ، ارشد ، بهار ، جبل ، صحر ، راس ، عیسی (ابه عباسه ضحاک) ، غراب ، حمام و هریله
اسمی (مجاهد) ، هریله اسمی ، بعد ، بقعه ، شانه و رنجیه قدر - (سید بهیر) ، هریله
اسمی ، حتی سو ، بو ، حدث بیه (ابه عباسه سید بهیر) ، هریله هریله اسمی رهنه ایجا ،
شویله ، بودکن ، شویله ریه هریله اسمی (قناره) ، بونک مالی ، بتوبه الله اصلی اولاد
لفانک عیسی اولید - و الف لام استفاده صوابید - بوزنه قیامه قدر - اولسه اوله همه بتوبه
شیدک اسمی معنای آگاه باندوده اولید -

۲ - سلاک مذک اسمی (برج و رها بر بردی) .

۳ - زینک اسمی (ابه زید رده ، ابه و هیده ، یوش بهر عبد الله و رها

دیکری ۱. برآیکی صورت داده الف لام عربی میزنند و چونکه قرینه سی کلمه ملک اولاده «عرضه» ضمیری کوستند. هرگز تغلب محتمل اولفله برابر «لهم» ضمیری ذوی العقول ظاهر در. و چون قرینه نظراً بعصده ضربه لهم اسمی مدلوله و لهم اسمی ذریه شمونی یعنی آبجی اید او میجوئی جمع میگردند. بر اسمای اسماء الله ربه اخذ ایتیه ربه بر ضمیه مانند.

۴ - اسماء در اسماء دکل خواص است. تفصیلاً در او خواصه در شکل صور علمیه در ربه تفصیل دارند. کلمه برینک علامه زیاده کلام بهیچ اولاده کلام نفسی اولاده ذلهه اولی اقتضایه. لغزه اولورده اولورده بورارده قطعی اولاده نقطه حضرت آدم از دیا میورده تعلیم ساده ایسه و مشایخه علم و کلام مستندینه نظریه قیاسه اولی کلام و ساده مستند ملک ارفداخته شایانه ایت برنمید. ساده مفهومده بتویدی آدمک زما نزه قدر وافع اولاده تنوع و تزییناتک جمله سی اساس اعتباریه حضرت آدمک فطره نظریه برنمیدین بر تعلیم اسماء فیهیه ریزند. علم و نظریه فاعله سی بر صورتده نوع انسانیک فطرت اصلیه سنده داخل زایانده برلرنسه و چون اوله حقیقت آریه و نام معانی روح آدمی تمام اولورده بر صورتده قوه کلامیه روح انسانیک ماصینده بر جز و تشکیل ایتند. جناب صوره بر قوه بی روح آدمی ذاتی اولورده مجسمه ایتسه و تفکک نمایندده صورتده آدمی بالافعل شرف ساده اید شرف اولورده لزوم کوره اسمای تکلم ایدند. بنا علیه آریه اولکلی مخلوقات لغزه نوعده اولورده اولورده سازنده محروم ایدند و بنا علیه انسانیک ساده دکل ایدند. انسانیه فطرت آریه ایدند و تقدیر. معینی انسانیک زانیسی صایوب ده صفت علمی و صفت کلامی عرضیافته صایوبه ایتند انسانیه بیامه میگردند. چونده ده سوختیمیه کلامیه که بر تعلیم قبل النفع یا کف روح آدمی ایدند اولورده کلامیه نیک وضع اسماء استمدادینک مجسمه ایسه اولورده یعنی افاده ایدند. و بر صورت اسمانیک بافضل و افضی اقدار ربانی ایدی در بی آدم اولورده اولورده. و اگر ظاهر و مجده نفع روحیه برابر و یا صورتده اید و اضع اسماء الله تعالی در. و آدمی الهام و یا علم قدر و دلی در بی تعلیم میورده و ایدند «الاسماء کلها» قیامته قدر بتوئه الله نیک اسمانیه شایان استمداد و فیهیه اولورده

اینجمله ابله نظم ایه به توره اسمای مخصوص عید حاجی اولو . . . مغربجه تعلیم بوبه ایکی صورتی تایل
 ایلند . . . و علم اصوله بولما تفرع اولورده وضع لغت مسنده کی اختلاف حاصل اولند . . . نظر
 اولورده هر حاله بالفعل تعلیم و تعلیمک تقدیر . . . یعنی لسانه . آدمک از غنای دکل سبب غنایند .
 ایته الله نکل آدم بوبه اسمای تعلیم این [شَعَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَكَةِ]
 تعلیمده برین صوکرده ده بر اسمک مسالری ، یعنی دولت اینده کهری ز رانی مدوکیه عرصه این .
 بولورده کی « لهم » ضمیرنه بر دقیقه لسانه وار دیکه لساندره بولورنانه . « عرضها » دینامیوب
 « عرضهم » بولور و سی عرصه اولسانه شبدک زووال العقول اولیفنی کوسنده مکرده فخره . واسطه
 تقیه ایندیرنه قرینه ده بولور . . . بر ضمیرک مدوکیه ارجای وار اسمک اسماء مدوکیه اولورده بولورک
 مدوکیه عرضی ایلر متعاب اولور . . . بنا رعیه ال فخره یعنی بر سیانک حضرت آدم خلف اولورده اولور
 زیتلر اولور . . . سالف الذکر اسماء رخی بولورک اسمی یعنی انسانه اسمی دیک اولور . . . معافیه
 توره اسمانک تعلیم ایدیلوب ده باکنز بولورک عرصه ایلرله اولورده احتمال داخلنده . . . لکله
 ایکی حاله بوبه اولورده ایمون زیتلری فخره ایلرله بولورسی لازیم کلبه . حال بولورک اینده لغتونه
 حضرت هوانک بیدر خلقه اشارت یوقند . و نه نکل سیانی ده بولور مخالف کور و نکلده . . . شکل
 مدوکیه بر حدیث ایلر ایضاح اولورکه بولور مدوکیه کوهیون فار بنجر . بقدر بر شالنده عرصه ایلر
 « امثال الذر » که ذریت کلمسی بولورده شتند . . . بوحیث بولورک اوزمانه آرمده لغتونه تخم
 عالنده یعنی استقباله توره بنی آدمی تمیل ایه ابله بذرات ضویه صورتنده بولور فخری افراهم
 ایدر . اگر بولورده بولور افعانک جسمانیت کثیفه عالنده اولوب حضرت آدمک نفس ناطقه نکل
 تقدیری دیار و منک اثرین بر جسمانیت لطیفه انساب انجسی عالنده اولور یعنی تصور ایدر بیلیرنه ک
 اولور جسم اثرین اجزایانده قیامته کلامک بنی آدمک شالنده تمشدری و یا نفس ناطقه نکل کی صور .
 لغتونه ذریت اولور اسمانک مدوکیه عرصه اولسانه مدوکیه اولورده مدوکیه ایدر بیلیر . و بوبه اولور
 واقع نکل ارضه لکولورده مقدم اولور قرینه دیکدر . . . بولورنده مدوکیه عرصه . عرصه سی دکل عرصه علمی

و حقیقی ادلوه . فی الواقع اسماء اصل در لای اشیا نك صور علمیه سید . کلام در موضوع لغوی
اصل بزرده . در يك آدم اولاً اشیا و بالخاصه ذریعته متعلوه علم احسانه ایدسه و بوزیه باشد
بودمانه عاقل اسم و صور سانه دخی تعلیم بر شد . مدونه اولیانه ده بود . بوزن قید
ایدسه و هو فله صوره ده حضرت آدم بزرگ فعلیاتی ایدسه کر شد . براده بالفعل و است
فطری و یا مردم فطری سلسله و در که باشد براده و فیهایی کلام کرد .

ربك مدونه بزرگ عرصه دارا اندیده [فَقَالَ أَنبِئْنِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ] هایدن بالاشاره اداره ایدسه ایست و بکند خدمت بیاقتن
ایمانده صارده یعنی هیچ ایست بزرگ اسمی بطا کوزله فیه در یکدی بوردی . —
بوزدانی ساره کنده بر بد کل اسمیه دخی طایفه بیده بکند دخی صوره ده اولاً مدونه بی — مجزای
انهار و اثبات ایدسه ایچوه — اسماء ایدن و بوزنکه سونی ده آکله سیه اولی که تصرف ، تیر
اقامه عدت ، بزرگ متفقدین ، استعدا در یک مرتبه دخی و عفو فله مقدار در چه عرف
بیکم و بوزیه باشد برده بالذات امضای ریه محتاج اولفنه به غیا ایدسه دخی اسمیه آمله
متوقف . و بوزیه صفت علمیه دها فله بر خصوصیت و مزیت اداره ایدسه صفت کلامه است
نوه لسانیک ، تعبیه آفرده حقیقه و طایفه ایدسه زانی بر قیمت را همین دارد . و از اجرای احکام
مکمله رطبه .

بر اسماء فارسی مدونه [قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ
الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ] « سبحانك ، ان بركه تسبیح در تیره سلطان باب ! سند بزه بیدر یکدی
باشد بزم هیچ بر علم بوند ، هر شی بیده در انما بیده علم و هر صفت علم حقیقه سند و غیره
سند » دیرید و بود انهار مجز و عرصه تسبیح ایدیه .

سبحان ، تسبیح بر اسم علمیه . « سبحانك » ده آله یا توبه مقدمی ادلوه . شوی

براده شوی سؤلله فاطره کلبه . مدونه هیچ بر اسم بایم در سه از ماده صفت کلامه به کلبه محروم

بر لوئیوردی دیک اولور . اولماده بر سوزری فصل سولور . اولماده الهیه فصل مخاطب
 اولور لردی : یومه اگر بفر کلیاً مردم رطوره هئوز کوسنیله کی شیدک اسکرینی بایمور لریه
 اولماده نیابة علی اولماده لیاقتن لکری فصل ثبات اولور . فی الحقیقه اسماده سار برنجی دیات
 وجهله علی اسماده اسماده مدانه نکه بتو اسماده مردم برنجه فقلری هئنده بالذات صفت کلامدر
 اولمادینی وانجه صفت علمده بر معدهری برنجه فی اکلاشیله و اگر اسماده زیت ابه دیکر اسمایی منع
 ائیه هئنده صفت کلام منع اولماده و بر صورتده مدانه نکه عدم لیاقتی اثبات مطلوب اولیوب باشه
 بر هئنده ابانه مطلوب اولور . کله هر ایکی تقدیرده مدانه اولماده مخاطبه الیه دینی کلام راجع
 اولیوب مناسی بستو باشه اولماده صفت علمیه تاویلی ایملک مقتضایه دیر . اولماده عموم تقدیر
 بوضو دیر . مفهوم تقدیرده ابیه لیاقت مکانی مسیله فیه دیر . بنابر علی مدانه اسمایی کلام اولماده
 انبایله اوکره جطر . بر راده علم کلامک مفضل بر سئنه کلمه اولور . مؤنذر
 سوزیر لکم که اصل علم حقیقته بالذات بر تجلی و بر انکشاف خصوصی دیر . کلام ده عملک بر تجلی
 علم ده بر دال ، بر عملت ایله بالنیایه تجلی . اصل علمه حقیقته بالذات بر وجهی دار دیر .
 اسمده ، کلامده ابیه او وجهله آنجه بر نایب دار دیر . نه بر اسمک اصل مناسی بشی زلفه رفیع ائمه
 اجموده عملت دریل اولماده شی دیکر ، و صفات اولماده می برنده مأفوز دیر . بنابر علی اسم
 کندیس ده برشی اولفله برابر اسمی دیکر بر شی ناب و عملت اولماده اعتباریه دیر . والله اعلم بر کلمه
 بسنده که فلفله لیاقت ، اسماده کلامده کی بر صفای نیابت ایله تشاب اولماده . والله بونی ابتدا
 آدم اسماده ائمه . دایسته علوم بشریه نیابی اولماده اشو صوره کلامیه نکه هیولانی اید عمده دیر
 اولماده فلفله طولایله که تصورات فلفیه اید شومر . و علمک شفی اید علم اسمی و فلفله نکه یون فلفری
 بوزنه . دیکر که بنایا لله اید مدانه اولماده مخاطبه لری هیچ بر صوراسیه دنیا به قاریشیان
 و بالذات وجه حقیقت اولماده دایره دایره اولماده بر جریایه علمیه . و سطرک سطرک ، نسجدر
 تقدیر لری بالذات اولماده بر شاره علمی دیکر که بوزنه اصل صفت کلامده نیابی اولماده بر جریایه کی

فرموده است که در . بنابر علمیه ملکوتی بپایه کلمه نفی کلمه بولنه بپایه سه ده خطاری
جهل مرکب و اولان . و بولنه ایچون دینا که مدائره ایچون نفس ایه عمل اید . بشایه استنباط
و قیاس قوه سه مالک . بالاده کی افاده کرده صراحتاً بیانت دعوی اینه شد و یکی آله
اولی قری سئدی ناقص اولر و کوره بپایه و حقیقت نیاجی بپایه مکمل برابر سویدر کلمه ده
بر وجه حقیقت سویدر . بشایه خطا و جهل مرکب فایضی ده کند بر نه کی کلام صفتی و بولنه
حقیقت نیاجی ایه مدونه دار . شیطان بولنی بر جهل آله بپایه . کرم کلام اساساً علم مقه
و مدونه موضوع . و اولنه نایب . و بولنه نشین در لایحه ده هجبت دار . کلمه
کلامی زانی اولیا به بر تائید بالاده سویدر . صوره کلام صفتی علم . یعنی موه و بپایه ایچون
و صوره کلامی و نیاجی اجم غلط اولاده صوره فکر و تصویر بالذات علم موه بپایه قونولور و عالی
بپایه رک سویدر نیاجی . بپایه رک آکلا شیطان . و هیکنه مادرا سنده موه طب و موه ایچون . فصلت
بر اصالت تلقی ایدر . و از ماده انشائیک بپایه موه و فساد ایدر . حال بود جواب صوره فطرت
کندی صفتی علم و علم کلام صفتی نظر قیاسه و کندی اسمای تعلیم ایدر موه موه
فارسینه لیاقتی اثبات ایچیه بر ده انعامه بپایه .

مدائره اعتدال عجز و تعلیم و علم و حکمت ایدر بیک [یا آدم را آفرینشیم با اسمائیم]
یا آدم! بولنه شوخون اسمی کونیه بپایه موه و بپایه . و غلیظه نامیم اولر موه و بپایه
ایده اشارت ایدر .

آدم اسمک ایدر و دیاریم ایدر موه «افضل» و زنده عریه بپایه اولی یعنی رزاق
اولی بپایه موه و عجمی یعنی غیر عرب و فاعل و زنده اولی ز هیچ ایدر بپایه . ز موه . بپایه
ابراهم و ساره کی حقیقت مختاری بود . امام شعبی بولنه آزار کی عبادی بولنه بپایه ز اهل
اولیه . سر بپایه ده آدم طویله دیک اولی یعنی سویدر . بپایه ده بولنه اصلی فانام
و زنده سربانی اولی بپایه ز اهل اولی و زنده موه و سائر ده کی آدم حقیقی رعا اصلی و موه .

عربی به علمیت و در نه فعلیه طواری، غیر عربی اولدیفته کوره ده علمیت و مجمره طواری
غیر منصرفند. و هر ایکی تقدیر ده بر اسم جنس اولیوب اسم علم اولدیفته منصرفند. آدم، بش،
انسانه کی اسم جنس مقامه فوعلاندیده مجمره اولور به معنی آواریم کلب و اوز ماهه معنی غیر منصرف
اولور به ده مفردی منصرف اولور و «رأیت آدمًا» و «ربک اجماب ایدر که» «آدمًا» (فرأیتمه
بني آدم) و «ربک» و طواری فارجه هر اسم جنس ابتدا بر اسم علم تعجبید. و در اقلیدیه باطبع
منصرفند. هر حاله عربیه یا عجمیه در بیانیه بواسطه مختلف لجهری موجود اولدیفته اکلایبور.
صایه ده «عازیمون» اسمک بید غیر عربی اولور ده بر اسم ایدر بر عطفه سی کوردنیر. و بر نطه برابر ^{الربک} ایدر
النه مختلفه ده باشقه باشقه اسمکله یار اولدیفته ده نقل ایدر یلیور. مشهور است انک ملل و مملعه
بیانه کوره مجوسه کیوریه طائفه سی کیورث آرد ویر. و کیورثک آدم اولدیفته لغت و عجم
تایملنده ده وار اولور. لکنه دیگر مورث بر خلاف ایتند. ایدر دخی طایفه ده
مجوسه کیورث ریه کی مصلحت آرد ریه ذکر ایدر. ان فدهن آدم سربشک ابدک سانه ما
بر کله اولور اوزره افند ایدرک اقتضایه و جلد.

ایسته جناب الله مددکوره صوره آدمی ده بر ایدر استخانه ایندی و آدم اوزری سمد بر تفصیل
آکلند. [فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ] بنا بر علیه آدم او عرصه ازلانه شیدی اسمکله اوزره
منبر دریم [قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي آتِيكُمْ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ
مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ] ربک مددکیر «به سزه» هر حاله به بنوده سمادات
دار فلک فیقین بلیم دیمه دمی؛ و سزه ابراز ایدر یور سکن و نه کینه لور ایدر؛ اونی ده بیوریم
بیور دی، و بر نطه اولی «ان فی علم ما لا تعلمون» قول میلدک معانی تفصیل و تفسیر ایتند. و بوزن
آکلایلیکه اجمال مفیده تفصیلک معنی ده. شوره آکلایلیکه مددکیر اولور کلامک حقیقی
آنجه بناده عبارتند. صور لفظیه و اسمیه و کله. و بر نطه اجمالی سوریه تفصیلی سوریه اولور و
بالاده افطار ایتدیک و مجله بو تفصیلک سببیه ده عموم دخی خصوص یعنی بر بیانیه با الحاقیه

آدم علیه السلام و محمده ایدیه و داعی هندونی تقدیر و الهامی مکت و قدرند که ایسته سزای مکت
 اکتدیه بدینقدر مکت و اسباب لیانت بود و ریلک اولیور. جناب الله بقره صنع الیسی بویله است
 و حکم فقیهیه ربط ایتند. فقط اولافارشی بهیج سبب اید رموی لیانت و استحقاقه ره میده بود.
 چونکه اویشی مراد ایدیه بود یکی سید فخر ایدیه و نتیجه سنی ره او صورت امسایل. سبب الانشا
 سبب اید رموی استحقاقه مضار اولیه. سبب اصلی و حقیقی آنچه اولیه اراده سیدیه. مکت
 اولیه لازمید. کور و ریلک که جناب الله آدمی خلیفه اولیه اولیه ره خیره چیره سید و کفیتی مددکننده
 استناده ایدیه یکی اجمالا تبلیغ ایتند و جواب معلوم اولیه این اونی تعلیم اسماء ایدیه نریه ایتند و حکم
 ملطرا ایدیه برابر استناده کیدیه مددکننده به انچه عجز و اولیه بافضل اثبات اهلیت ایدیه سیدیه و مددکننده
 شمار یا تبیج و تقدیس و خلیفه سیدیه استغالی. بر مقام جدید و لیانتدن ایمییه سبب لانی اولیه ایتند
 کومندسه و نهیات اولیه آدمی انقیاد ایدیه ملک ایمییه مضار ایتند.

مصلی برنموده ره بر بیت الهیه نام لرزه تبیسی برون به وضوح و ریلک آنچه بر اسلوب ایدیه افلام
 ایدیه ره انسانیه نظرت اصلیه سنده مدح اولیه نفسی نعم الهیه تنه لانی قیامتیه و بر نقطه بر بیت
 الهیه معرفت تأسیه ایدیه مددکننده مکرره غیابه مددکننده التفات طریقیه مابعدی ره آریجه بر افطار تابع
 طویرلند و توبه که :

[وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى
 وَاسْتَكْبَرَ] ره ربی نعمت اولیه ره او وقتی ره در غلطایت که بنده کنده «آدم سجد
 ایدیه» ریه امر ایدیه ره ایلیمه ماعدسی در حال سجده ایدیه. او ابا و استکبار ایدیه، یا خود
 [۱] مددکننده در حال سجده ایدیه. فقط ابیس را یازد و کبرلند ایدیه ری [وَكَانَ
 مِنَ الْكَافِرِينَ] و اساساً لایزال ایدیه. — سوره که لافده کلامی اولیه ره اصلی

[۱] اولیه استناد متصل و «الی» استناده فارسی، اکیچیس استناده منقطع و «الی» خبر الهی تقدیریه کورده ره.
 ابیس مددکننده هستند ایدیه مالد اولیه مایل مددکننده ره آرازه بر پیور ری. بنار علیه تغلب مودتیم مددکننده استناده
 ایلیمه و مالی آریجه بیار اولیه.

من دینند کندی مخلوقاته [۱] ایی که بفرمان کافر و ده دارد. - بومرا و نه در عتقه
 خروج ایی کافر و ده. عاقبتک بومرا اوله جفتی ده علم الیه سده بیور دی. بوعتبار ایله
 قدره کافر و ده سقیه بیور دی. بوقه ایلیک آدم سجده امریه قدر کفر و نقد سجده
 اینه مشدی «ففسق عن امریه» فقط ایه بومرا بلیکی ایجیه او کافر اولاری. او کافر اوله جفت
 ایجیه ایه اولی اوله بیور دی. وارده نقد یانه ایی. فی الواقع ایس کبر ایله ایی دی بفسق
 مکه اوله جفتی عااله الهی ایتیا اینه دی وارده مکه بفصل کافر اولدی. بنام علیه «کان» ایی
 معانه کل اولدی معانه عمل ایلیک ده مکنه. کور و بیور که ایس الای ازله ایی ایی اییوت
 کل امریه اطاعت اینه سی طریقی سیده کافر اولسه و بوطانقا ازله اوله هر صحنی بر وظیفه یب
 یا یا یا ایلیک کفریه حکم اینه بومرا. ککه علامت دیور که ایلیک سب کفری یا کفر امریه
 اینه سی کل اولی بکنه سی «انا خیر منه» دیه استکبار اینه کندی نیاسیده انتقاد اینه قاتلستاسیه.
 و عفا و نه کتاب و ده کی سائل تکفیرن فرسی ده براساسه بکنید. بومرا «الذین یقضون
 عهد الله من بعد میثاقه» زمیسی دارد و اشدر.

اصل لغته سجده. صوک درجه تواضع ایدر الحاکوب سر فرادینک که کبرن نام صیدر. شرعاً
 آنی بره قویقد که تعلیم و انقیاد ال یوکسک صورتید. وارده افص در. زیر اولکی آیات
 آنه یا نوب بودار لا نقده رض اوله بیور. معانی سجدیه عبارت فریدی عداوه یه لزوم بوند
 یوندر سجده نکه عبارت اولی اییوت نیت شرط ایسه ده سجده اولی اییوت شرط رکله. مع مایه لغوی
 و شرعی هر سجده ده بر معانی تنزل و تعلیم و انقیاد دارد. بونک اییوت الیه سجده سجده
 شرعاً کفر و سجده فعلی بر تعلیم و انقیاد اوله جفتی یکنه یا کفر قلبی اوله انقیاد عقده مجاز اوله.
 عجا مکه نکه سجده سی ماکسید.؟ کلمات قرآنی معانی شرعیه عمل ایلیک اقتضایه. و مکه
 صورت جسمانی ده رضی قلبی ایه بیه عقده نه وضع جبره معنایی مکنه. مع مایه مکه نکه سجده سی

[۱] من. اساساً لغته کیدر نوب صافله ده کور و نه به هر سید که بوطانقا ایی اییوت ده عداوه اوله رضی
 انسه دینند.

کند و مقتدر به تناسب اولاد و مدینه ائمه و صاحبان آرم با امر الهی بر بیعت نفی مالند
نفی ائمه و معاوانه. بواسطه آرم بر تکلیف اولاد برابر بالذات الله تعالی بر عبارتند.
بر نطق مدینه اعظم الیه و اجرائی نفقه نفقه آرم مدینه نفقه تناسب بر صورت و خدمت
و معاونت مأمور قیاسه و بر عهد و ربط ایلعه و ایلعه اولاد. او حاکم مطلق آرم بالذات مکرر
نقطه بالند و فارم اولاد هفت. و هر حال و معبود اصل اولاد و معبود تعالی در. حاصلی بر بجه آرم
بر عبارت و کلام.

ایستادن اولاد بر بابانان اولاد. و کند بر اولاد نفی، اولاد خلیفه سید در.
بر نفی بایلی، بر فرد و شکلی نفی ائمه و بیعی بر مال و حالت و عرسید کند مسابنه یا سامنه
میا بسمانی، بر یون بر جماعت ائمه مالند یا سامانی و یا سامه بجه کند مکرر و کل الیه
امطانی، الیه امر بر نفی، قانون نفی نفی ائمه و اولاد مدینه و کند بر نفی خدمت ائمه
امید و اولاد. بوزده ابار و استکبار ایه ابلیس ائمه اولاد، تبدیل نفی ائمه بلیله.
جناب الله بوزده ابلیس ابار و استکبار ائمه ایه که بالنامه اولاد ائمه اولاد و امر ایه
انقیار و طاعت مفسوسه نگرد و آله و کی مفسوق و جیه بی تسبیح استماع ایه مکرر و توح
بوزده. و بوزده ماسوره لهی بوزده. و بوزده بر نفی مفسوق رسول الله صبر و طاعت ائمه
بوزده بهور و ائمه بهور ایه که بفری و صفاتی بایلی و نفی نشاء بوزده. بوزده
مسابقه افزار و زمانه استماع و استکبار ائمه. ایه جیه بوزده و بوزده: جناب کفره بوزده
بومالدریه اشارت ابلیس بوزده زمره نسبت ائمه. جنس و نسب و استماع اولاد نفی مال و بیه و نسق
اولاد و عداده و عدایت. الخ... بنا و بلیس ایه طراز ائمه با سق بزه بجا است کوزنده
لزد و زده.

ابلیس اسمی بعضی مفسرین به مقدم «ابلیس» ماره سند بر اسم عربی اولاد و کوزنده زده.
ابلیس اسم غیر در بابوسیت و شمانعه و کوزنده مفسرین کلمه. ابلیس رخی بجا به مفسرین نفی

بتره غیر کرده تا یوس بر سبطا به رسم فایند . او حاله ایسی غیره صون در به تا یوس دیکند .
 و اعرابه اسماء الجمله امثاله تابع طرز اولیه و غیره صرف اولند . فقط بوجه اولی رها زیاده
 کرسد که بوزنی آدم کی مجید . عربیه دیگر به اسانه انتقال یابند . محققه بولاق اولند .
 استو سکه و قلمی برآرد و قلمه مقدمه معلوماً آریجه ذکر اولند . بوزنه ده استو سکه
 « اذا سويته ونفخت فيه من روحي فقعوا له ساجدين » آیت که امر تعلیق ایل مقدمه می موضوع بحث
 اولند . بری تعلیق اولد و قبل الحمله ، دیگر ده تخمین اولد و به بعد ایکی برآرد . مجباً
 سجد ده برمی ؟ ایلمی ؟ تعلیم و امتحان اولی ؟ مکرره می ؟ برآرد کی « اسجدوا » امر تجزیسی
 مکرره اولد یعنی ، او بری ده نسویه و نفخ روحی تعقیب ایندیکنی افاده ایریور . ابر السجود فاعل
 تعقیب افاده ایندیکنه ایلمی ک سجد و بعد تعلیم و امر تجزی ایل باید یفنده امر ایریور .
 رازی ده مقدم در تعلیق ایل باید یعنی اداره ایریور . سجد نام تقدیریه فاعل اولد و کور و پرور
 برآرد و فاعله اولد و برآرد بعد الحمله سطره محقق اولد و به سابعه امر تعلیق تجزیه و انفاز
 اولید . بوزنه کره تقدیری ذکر نگرینی تعلیم سماره ، امتحان مکرره ده . به ثانیه نسویه
 و نفخ روح مجموعه منافی ده رکند . هرگز بر تعلیم و استماع نفخ روحی نهی مبدعند . یعنی
 بوزنه اکلا سیلور که نفخ روحیه برآرد ایلمی رکل هر ناطقه اولید . بدئی رکل کالید . بنا علیه
 « فقعوا له ساجدين » بوزنه ده . « اسجدوا » اولد و تجزیه آنجهید . حقیقت آدم نفس ناطقه
 و نفخ روح معنای نفس ناطقه نفخید . میان آدمی اصل بوزنه ده .

برآرد ایلمی مخصوصه تجزیه ما جراسی بر ایلمند . هرگز سوره قلمه بالخاصه آدم و بی آدم
 اولد و نفخ فطره ناطقه افطاریه . بر صورت مدلوله آدم بیننده کی ما جرای باید بوزنه مکرره
 سجد ده تقدیریه کی استماع و ترجمه کرده می و ایلمی ایل اولد و ما جراسی باید و فطرت آریده
 رتب در دسترس عرضی اولد و فطرا ایلک ایلمی « واذ قلنا له اموره » قلنا « به عطف ابرویلیو که
 [وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ] برده دیشک که با آدم سه و زوجه

شرفته کاله اولکین . — حیث دیک اولاده زوج اصل عربجه ده هیفته لکینه . لهم اراکله
 لهم ریشی یعنی اولاده اولنور . دیک که بوسه ده هیفت اولمک بده زوجی هله ایلده
 بولنور دی که بوسه آریجه به فارقه الیه در . انه شاره بوند تفصیلی ده ایلده از جمله سور ^{نشان}
 باسمه آئنده کوره بکند .

فلسطینده

عمما بوجنت اول زمانه افسه کی جنتورده برمی ایدی ؟ بویله فله اید اولست . ارضه فلسطین
 باهور فارس اید کرانه آراسته بوجنت ایدی ، صوطی ده اولارده لنده نقلی ایدی ریاضت و فقط
 بونر شویله راست اول ایله سولیه نیلست . هیزکه هله ایدمک افسه اولدیفنده اتفاقه دارده و بو
 قصه ده سماء یعنی ذکر ایدلشد . اوله ایدی بالاولویه تنه کار اولنور دی ، بده جنت فله اید
 ایدی هیفلمان و سیلار اولر اید کیره مز دی . لکه بویله کور و نیک قند معقول و طبیعی رکله .
 اولمک افسه صوطی بر بوزنده صوبه اولمک عقل و نقد و صاموافت . جنت فله ریاضت کیر مقله
 سافره کیرمک آراسته ده فرده دارده . و بنا بریه « الجنة » آفرده مؤمنان داره جنت
 داره ثواب که الاله موجود و فقط دیناره نظرده مسدود . اولمک جنته سلطان مالک
 عالم آفرت نشانه سماء بر نشأت اولور . و الحاله لنده بده نقل اید عالم معقولده . ارضه
 اید اولمک آراسته بر بعد سلطان تصورینه ده لزوم برتده . اوره عینی فضا راقلنده در . بوزده
 عقد تقرب اید سولیه بیلدیک اولاده سوز ؛ نفس ناطقه اولمک بوزده کماله منی هله اولور
 ماره یه ، عناصر ایدیه اید تعلقی . نسب آفرده اصل بش اولاده اید مجیده ایدیه نده ایدی بوزده
 نشکی داندده زوینده انتسابیه . همی ایدیه عربینک بر تقبینه کوره رومک طبیعت ایلک
 نور بعد .

بناب الله آدم بوسه که زوینده بار بوسه سآله اول [وَكَلَامِنَهَا رَعْنًا]
 دوزنده بول بول بیک [حَيْثُ شَيْئًا] زده اید سوز اولاده بیک [وَلَا تَقْرَبَا
 هَذِهِ الشَّجَرَةَ] و فقط ترافاجه باقلد شایکند ، بوزده بیه فافشما بیک [فَتَكُونَا

مِنَ الظَّالِمِينَ [که ظالمند و اولی است .

تاسم ، حدیثی بخواند از ارباب دینی موصوفه بجزیه فریفتند . درین که جناب صمد آید
 جنبه بیوک بر حریت و برکت برابر اولاد نیز بر حد تقیبه ایست و اولاد یا فدا شدن نگرانی نپذیرد و ظالم
 زمره است و اهل اولاد بقتل ندهد بلیدیرشد . بویستونی تقیبه ای که حدیث آید بر طاعت و کلام .
 و بوند بر حد مخصوصی دارد که بخواند از ظالم . او حدی تقیبه ایست بر شجره نه اید ؟ طوفان
 بونی الله تعالی فرشته بزه اسفید بلیدیر شد . و آنچه بوند جنبه بر شجره یعنی اولاد یعنی و صمد
 و سعادت آید تقیبه سبب اولاد فاعله بولند یعنی اولاد است . درین زیاده سنی بیاورد
 عذاب بر فائده بوند . و شجره بوند کلمه رکاب . و محققه بوند مختاری بود . مع مانیه
 بوند ریا اوزوم و یا انجیر اولاد یعنی فقهه بعضی روایت کرده دارد . اهل تورات « برش » یعنی
 بوند ریشتر ، و لب به بماندند . « فقط اید بر جنت بوندی که دانش صیفه بوند کی یک
 قایم شده اند » دیم بر تقیبه بولند . اید عباس و دلا بولند « سبب » دیم بر دیر « دنا
 اولاد بر روزه قیامه سبب در » تقیبه دمی نقل بر بلیو . اید سعور در اصحاب اوزوم آقامی
 و بعضی بوند انجیر بولند دارد اولاد . بویانده و تقیبه دارد : « بواوید بر آفاده که سبب
 فلو را بجه بر نطقه قاشیندر » . بوزن بر معانی نمایی افاده اینده در ده فاعله . نه کیم جنت
 بوند برینک نشا بجه سبب سبب ایست . فریساندر در اولاد بولند بولند بولند فارینه
 ارکله آراشته مغارت جنبه در کنایه اولاد یعنی در . نظر ایستد کی بلیانیت یعنی اولاد بولند ، اولاد بر
 عبارت و ثواب اعتقار ایست فقهه سبب بولند بولند بولند بولند بولند بولند بولند بولند بولند بولند
 نصی بر اساعد کور و میور . اوزمانه « هذه الشجرة » معانی اولاد . « ولا تقربا » بر بیکزه فیا
 ایتمه بیک و بیک لعمری و هم رافع اولادری . بویانده آید بولند بولند بولند بولند بولند بولند بولند بولند
 کلور . لعمری بولند بولند بولند بولند بولند بولند بولند بولند بولند بولند بولند بولند بولند بولند
 اید بلیدیر که اوزمانه بولند بولند بولند بولند بولند بولند بولند بولند بولند بولند بولند بولند بولند

زمرت اصلیه سنده رکع ، شیطانك الفاء آتیه باء ملا . بو بفتادایه دیمه بفتاید . برادر دم
 ایه شتاب اوز وید . بر انجیر ایه قوزلی انجیر . و امر هاله بر شمار دارد . دارما عقیلی ایه
 والای ارنوت وور . جسته بو بملک ایموره رکع نمده و عبوریت ایموره فونولش . بو نکه بار
 بن « حبان دنیا را هر کل خطیة » هیت سینه بو بجهه نموده بی نصیه ایه بر دلالت بو بجهه .
 دیک آرم اوز دانه دنیا مدورینه بازمده ایه اریدالسه و آرم بو نه در مقفان طرفی اولورده جهه .
 فقط [فَأَزَلَهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا] - حزنه قرا آتیه « فَأَزَلَهُمَا » دیک اولک
 زمرتک انفالی اولاده « ازلان » دیک ، انجمنی « ازاله » دیک . بواسطه اوز دینه اوسطانت
 اولیس انجمنیه ده اولاقاج بو زمرته آیا قمری فایریدون ، یا نور انجمنی ده جسته فایرید
 زیرا اوز دانه شیطان و مدور بو بجهه ایه ده آرم اولور آرم انجمنی سلب اولورده
 این . بو نه شرف آرم اصل بو نکه نصیه ایه دیک . دهم فمذات بفصل بو نکه نموده ایه
 بواسطه باز شلمانه نه بایرید بایرید جسته بدیکه بیلدی [فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ]
 ده بو فون بو نه فون برده و با حال نصیه هیفاردون جسته کی ذاتی فطرینه بر فون عارض
 اولدی [وَقُلْنَا] بزرده دیک که [اهْبِطُوا] هاید انجمن و اولاده انجمنکه
 [بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ] بر سکن بر سکنه نقد و بخارنه ایه ملک دشمن [وَلَكُمْ
 فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ] دین انجمنیه ارضه بر زمانه - یعنی اولورده
 قدر سوزت بر زار لاه طومغه میاشسه و انتفاع ایدرب باسسه ده جهه اولورده . زیرا بر در بر
 زاننا انجمنیه فمذات ایدین و جسته اسطانه بو نکه بر سنده سی ایدین . فطرته دینه خارج اولان
 شیطانك الفاء آتیه باقیما ایدین بو ارضه دها باسقه بر صورت سالمه ده کلمک ده مکه ایدین . بو
 نه اوز دینه ارضه کلوب بصح صده انتفاع مالک اولورده مکه ایدین . حال بو که عنایت الیه بو نکه
 و بر کسه بو طرفی ده اسیرکه دشد . دانسانجه دنیا به بو به بر لطف صده اید متدانه بر فمذات انجمن
 طومغه . نقد بر بو نکه اسطانی سلب ایه سه فقط بونی ذاتی دنی فمذات . سب فمذات

مرفیده . نه کیم برادر دیردی [فَتَلَقَىٰ آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ] و در پیریه و پیرین آدم ده
 ریزنه در حال بر قیام کلمه نفی ایندی . بر راده « بزده » بوز و پوز ده « ریزنه » بوز و پوز ده .
 چونکه صیغه اریه برادر آدم موقع قطار به موقع غیابه تنزل اینسه بوز و پوز ده . فقط غلبه اولیه
 اوزده تقدیر بوز و پوز ده فطرت آدم ده علم و سخاوت و زرع ادب و محاسنه ایدی ، زنده واقعه فطرت
 طبیعت اولامدی . بونفدالت اوزرینه در حال آدم بوز و پوز ده ربه توبه ایندی و اوزرینه کذبیه بعضی
 کلمه درام تمقیه بوز و پوز ده اولیفنی آکلاری و او کلمه درام استقبال ایدر بآلری ، قبول ایندی و اوزرینه
 عمل ایدی . چونکه نفی « لقاء » ده مأخوذ اولر و فاء شیدا یوب آلره و آلر یقینه صاب یقینه . آدم بوز
 تصور دیکین صورت ساینه ایدر مخلوط بر علم نیایی آتسه بکلم کشفی ، بر شعور حقیقی افهام ایدر بوز و پوز ده .
 بو کلمه لر زردی ؟ سورة اعرافه کلمه ملک اولاده « ربنا ظلمنا انفسنا و ان لم تغفر لنا و ترحمنا
 لنكونن من الخاسرين » کلمه لر ایدی . بوزنه یاقه شکر ده نقل اینده : ۱ - سبحانک
 اللهم و بحمدک و تبارک اسمک و تعالی جددک . « و لا اله الا انت ظلمت نفسی فاغفر لی انه
 لا یغفر الا ذنوب الا انت » ۲ - ۱ ایدر عباس مفسر خزنده ربانیت اولر یقینه کوره شکرنا هات
 جربایه اینده : بار ب سینه بنی کند و انکه غلبه ایدر دکی ؟ - اوت . - بار ب سنک رحمتک
 فوضیکی سینه اینسه دکلمه ؟ - اوت اینده . - بار ب به توبه ایدر و اصلاح حال ایدر ایدر سه
 بنی جسته ارجاع ایدر یسک ؟ - اوت ایدر هم . و بوزاله بعضی آیات در ظاهر در .
 ناس اولر زردی بوز و پوز ده نفی آینه عبیه مضمونک افاده سنه را بعد که بوز و پوز ده فطرت اولی
 و عهد بوز و پوز ده بید الله تعالی ایدر توبه و اوندک موارمه ایدر انقطاع او غر ایدر رحمت و انعام
 غلب و ضلالت سلم اولر زردی ایدر استجد با بحیه مجیدیه مقدامیه ایدر قلباً ، قولاً و فعلاً توبه و صلوات
 رهوه . و بوز و پوز ده دیک کندی ندر عهد . دیناره دیانت و ایمان ، فطرت اولاده مفسر اولاده محبت
 و مقدامیه نظر ایدر توبه و بر رجوع معناسنده در . و سعادت انسانیه ز توبی کذبیه طبیعت ایدر توبه
 ایدر دینا توبه و استغفار اوزرینه بوز و پوز ده در . انسان مأیوس ایدر ملک بالفرضه و انفع اولاده کینه

کناحه اصرار اینه و توبه بی او نه در سبطان اجماعی طبعیت اینگونه است. انسان الهی فطرتاً
 است ایتمای، سبطان و سبطه فارسی بحالده ایلمید. نه توبه مفسدت آدم در دوزخ بنوعی
 اولاده بر بوز به هفتیم رطف اشقی اید کنده طوبی و مقتضای فطرتی اید تلقی اینده که در له
 عمل ایندی، تصویر بی اعتراف اید عرصه ایمان و «یارب بی کنده برافتم» به بی نه خداست است عالمی
 [فَتَابَ عَلَيْهِ] بی رضى او طاعت در محبت التفات ایندی، توبه سنی قبول اید [إِنَّهُ هُوَ
 التَّوَّابُ الرَّحِيمُ] زیباست به یک اولاده الله تواب رحیم. و هم تواب رحیم آنچه
 اورده. او اوند در منتهی بالله که فوئی بر کرده ترک اید بر سبطه الی الابد ترک اید برین. قوی
 در توب توبه اینده که ایسی کبی اصرار اید که به با قنا به با قنا. ناستاهی با قنا. بر اولدن، آبی
 اولدن، نهایت اوج اولدن، شیدا توبه درین، صابین اولده در دوز با قنا. هونکه رحیم.
 توبه اساسده رجوع اینه. اصل سابقه در ناصح در مکره. بنا بر محیه قوله نسبت اید به یکی زمانه عرضی
 اولاده کناه حالتی بر اقرب اصل اولاده صلاح حالت در دوزخ و یک اولده. الله نسبت اید به یکی زمانه در
 نالی اولاده نظر فطریه اصل اولاده نظر رحمت در دوزخ معناسی افاده اید. بوند مجموع توبه است
 معناسی عیسی قوله کنه اعتراف داود نه ذات اید بر درها یا ایمان عزم ایسی، الله در
 بر توبه بی قبول اید کنه مفسدت ایسی به نفس امارتور.

عجبا الله تعالی آدم توبه سنی قبول ایندی ده «اینکه» امری کبریم آرد؟ بولا جواباً
 بوی باور که: غاب [قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا] آدم و زوجه و بوز در ضمیمه توبه بی آدم
 و سبطان صید او را در اینک درید، بر کرده او را در بالتوبه انفازا اید. یعنی به ایندی
 در سبط اولاده بر امر الهی که قالیه مبنی بود توبه در دوزخ مکره ده قبول توبه که مقتضای اولاده
 بر امره سونی ده توبه اید [فَإِنَّمَا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى] اید بنم طرفه سبطه در دوزخ
 زمانه رسول و بالکتاب کبی در لغات برید، بر سب هدایت کلیده [فَمَنْ تَبَعَ هَذَا] بنم
 اولاده اید، او را به هر کیم تابع اولور [فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ] آنرا در

مفقوده یعنی بر نور قر، عذاب بر نور، و از نور ابریه به هیچ وجه کمزور و اولاد را، یعنی از نور ابریه
 خوف و حزن و دامن آید، عاقبت در محله سرور و نشاط ادر، الله محبتی، الله عقی، اتباع هرگز
 هیچ بر نور قر، هیچ بر حزن طاهره مان، کریم اللهی بلیه، اللهی سرور، اللهی نور قار و فقط بخانه
 هر سعادته صفاتی و بتونه نور نور سیریه، بر لا مقابل [وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا
 بِآيَاتِنَا] کفره صایوب بزم صایقین کینه آید بزم، عمل بزم، و سیر بزم، و سیر بزم
 کرن انفسی و کرن آفاتی ستر اهد و صافیت و ربوبیت و کرن عالمه و خلقت آمده و کرن اولاد
 اوله نظریه و عقاید و کرن بنمیر و کتابله تبلیغ اولسانه اوله کلامیه و تقییه می تکذیب اید قر؛
 [أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ] بوندره با لاده «وقودها الناس والحیاء»
 ریه بیاید اولسانه نار، اوله صفتی آشک میرای و کرمورد اوله صبه و اوله آیه بر پایه صبه اوله آیه بر پایه
 بوندره آتشده دائمی اید در، — وابسته اید مندرت آیه نیک صورت تحقق بر بصورت و بر
 و عدد و عید اید مترافه اولده، و بر صفت آمده اولادیه انتقال اید ملک، بونی سیر بزمی
 قسمه، طایفه اندر آید زمره ربه اوله بقدر، برنجی فطرت اوله نقصان منتهی فلف اوله صبه، برنجی
 عرصه اولاد زمره ایست ایدین رک فخره آورده، مفقوده سبطان خلف و ریس اوله بقدر،
 بنار علیه انساند قرآنک بر فقه برنجی ای ناسل اتمای در اتمای طاهره طوبیله، کور و دیور که فقه
 صولنده سبانه بیاید بتوبه بنی آدمی استهداف اید و آدم و هوا بوراده عارنا و ریدیه برابر جنسی
 تمیل ایدله در، بصورت یعنی بر بوندره ظهور نوع بشر بر کثرت اید دافع اولده، و سابقایات
 اولسانه و عدت و عدت جنبیه و عقیده در ریه بزم ملک، فقط ای ناسل اوله آیه اکلا سیر که بر فطرا
 استقبال در ریه بر شمولی وار در، و بوند اید بر کونای و یار بانی، قیاسه قدر کلام انساند
 همی را غلده، و حال بو که بزرگ اید اید انساند کلام، انساند کلام، بر لفظه برابر اوله صولده
 و «اما یا آیتکم» خطابنده دافع بر بوندره زمره صورت؛ چونکه بابا از آدمی صلیبه بالقوه بر بوندره
 دیکر بر بالقوه کثرت، اید بصورت اید بالفصل انساند آدم و هواده عبارت نیک بر صفت اوله

مسانی دکلر. و تاسل بربك مبدئي اولاده ايدك فارقه - كه ارمه عادت اولدغي ايجود ضروريه
 - ارضك لفظ فنده برده ظهور ايتسه، مقدار تكلفه فارقه لك اساسي ايكي فارقه بر
 تخم اصلي راجعه. و بوراره فطابك عمومي استهداف ايتسي قرآن مخاطب اولاده تاخران ساروك
 بالفصل نويزدن و فمذنت آديه نك تعميمي و اخوت بربك افطار و فمكتنه مبنيه. في الواقع بوني
 مؤيد اولاده ديكر بآيت دارد كه اوراره «قانا اهبطا منها جميعا» ديه ارم و زوجه شيه اولدجه
 تخصيص بويردند. ديك كه فمكتنه ارضه بالفصل ايدك ميقات بوندر. و بوجيفسه ده آف
 اولاشد. لعمرو ذريدي اولاده بونه نوع بشر رهي بوندره بافوقه موجود اولدجه بربك
 و انساندا ملنده جدا فارقا راندر. علوم طبيعيه و ارضه بالفصل تكويمه بشر نقطه نظر دن
 دو شونه يك اولدجه ده بونك مبدئي اسبو لبوطه آرايه مبن. بوراره قرآن ده فمذنت اضافات
 دريبر. اصل و انفع نك مبدئي اولاده فارقه في الصغيبه ارجاع ايدك بلبير بوير. در بآيت اربع
 اولدجه اولاده اودر. ما بعد بلبير يك قانونه تاسد. شبه بونكه علوم طبيعيه بوقانونه حقيقيه
 حقيقيه معنادر طبيعت نالان. مع ثابته بر ضرورت منطق ايدك ارضه مدونه و موكره و دن سطره حكيميه
 شيريك نك طبيعي تكويمه بربره رهي بونكونكي مدون تاسل و قول قانون نك ازلي اولدغي و سباره
 بر تخمك، بر اسلاك مدوني رهي ضروري اولدجه قبول انجاء در. بوباب ده بوندره باسقه مشاعده
 مستند بر معلومات بوندر كه قرآنك بر آئين اولدك كوز بويره بر مدونه ايدك.

اسكيد به بعضي طبيعويه بربك ارضه از ليني ارم ايدر رسه، فقط بونكونكي فوقيه
 بونكونكي يدي بوندر. لكه فرضيا بيلد كور و بوندر كه بوندر قطعات ارضه كي عرويه بوندر تا اسن
 باسقه باسقه اصلدر ده كلمه اولسي و سارعيه جبهه بشر عمومي بر افونك طبيعي اولدجه مبن فمذنت ايدك
 ايسه بوير. زنجير، آور و ياليد، آرم بقاليد نعل فارقا راسه اولد. ديك ايسه بوير. بوندر
 شوني دو شون بوير كه علم دائما و مدت اصل نقطه نظري تعقيب ايدر. و مكته اولدغي فند فارقه نك
 نقليني از دايه. و بوباب ده در بربك حكيم حال حاضر دن مشاعده منته بانداز بنظر ايدر.

بخود بر خرابه تناسل بسا راه درده باشد ریفه حکم آید. بجزه مقابل علم میوانانه استحال
 و نطاس نظریه سی تعقیب این را دارد. و بونظر فلسفی نقطه نظر دره ساس اعتباریه موافق
 و فائزده وحدت و تریه به ره مع بقدر. کله میوانانه تطبیقده شاعده و تجربه فعلیه بی تجارزایه
 عندی بر حکم خطاسی نشیند. از الواقع بتون اجساد میوانات کامل بر تصنیف بر ترتیب ابریک زما
 کور و یو که آرا رنده ناقصه کلام و دوزن کیده بر سلسله مراتب فرمه اتمکده درر. آرا رنده کف
 بیوک فرقه و غما بونطاس بنارن آید یور. بونظره برابر بصیرت و یک جنبه تناسل ایندیکه
 دار بر تجربه به. بر شاعده ره تصادف آید یور. انسان سازده طوفیور. آرسده آرسدزنت
 ات آند. مایوده میونده. کویک کویکده ال... بویک اولفله برابر بون تجربه به غما وحدت اصل
 اسانه استناد آید یور. بر شاعده بای یور. میوانانده استو رات اجناسک کلامی ناقصت
 استحال دیابا نطاس تولد آید کله. بوسورت بر کویک کله که میوانانده بری سدر بر تقدیر
 کوره مایونانده بری دیابا قاجی انسانه طوفیور یور برده انسانده بوزرده توره سه. بنار علیه
 انسانده آسانده انسانه افوق شطایه ره مایونانده دیابا میوانانده افوق شبهه نز اولسه الیور.
 بز داما کوسن دکره که و علمس نقطه نظر دره بصیرت آید یور. روه دیز که وحدت اصل دعواسی طوفیور.
 ادره بتوره میوانات اجمیه بر اصل دایم ماره در. عناصر سلسله در. رفا اجمیه اولوه بحیوت
 طویانده. و بر ماره دره میانده ظهور بریت فاعلیه متوقفه که ادره نفعه کال و پیسه دمار اتم
 طبیعت تنوعاتی کور و یورن. دلیک که طبیعت فاعل اول رکل، نهایت بر فاعل نالیده. ناقصت
 طبیعت بر ناله هیقه مانده. سدا بر اوزن لوه ثقلت ایکی اوزن لوه ثقلی سور و کدیون، هیقه یغی
 سور و کدیون فرمه آید یور. بر شاعده یورده ایکنه سبت. عملت کدیون قبول اتمکده لوز کلم
 داوز مار عقل، علم و نه یورده. در بر اعلت و تضایف علت فاعلی انطایر یور. بصیرت
 سینه من. بنار علیه بر فرقه به بر کله به طبیعتی اید رکل، فاعل اولده تأیید، اولت
 اصل فاسد هیقه. بوزرده میو میوک هیقه سی بید خارجی بر حرارتک تأییدیه متوقف دکمید؟

نه آنی رضی الله تعالی عنہ کوزل آکلاشد۔۔۔ و بعد از آنکه بر بیل و بیله آدم سوار سید۔۔۔ و چون
انسان دره نظرت اعلیه بر و فقط طبیعت مختلفه، شاکلا آید۔۔۔ و بوقعتا نظردہ انرا انسانیه
آراشدہ کی زندہ دریم حیواناتک انواع فرقتہ حیرت بخش۔۔۔ بزرگ ان واسع مستقد دره بزرگ
فرقتیفید۔۔۔

جناب صبح بتوہ بر تحریات معقولہ و عادیہ بی بڑہ برانہ دره فراتہ بزرگ اسکی اولاد تقدیر
اعظم بر بزرگ نشہ نرسید اوز۔۔۔ و جریانی و بوندہ بالخاصہ انسانہ تفصیل ایدیلہ حمت و نعمت الہیہ
افطار و کندیز، کندیز مقداریزی، صلاحیت نیابہ مزی، افروز، بزرگ طایفہ دره استقبالی آخر
اولا کورہ حاضران مزی و بیہ البشر بتوہ عداوتی رضی، نظرت اولاد اعتسار طیل مکملہ اولاد یعنی بوقعتہ
عموماً بیادہ در سونہ تذکیر ائمہ و بوندہ نہایتی مضاً «یا ایہا الناس» خطابہ ربط ایلشد۔۔۔ بوندہ
مکررہ دره بالخاصہ بوقعتہ بی کتابدندہ از قریب بیلہ بنی اسرائیل یعنی عصر سعادندہ کتب بہریرہ
خطاب مخصوصی بر وجهی توجہ ایلشد کہ «یا ایہا الناس» خطاب عابدہ فہم آردن مکررہ بو
رندہ خطاب نہ قدر بیلشد۔۔۔

يَا بَنِي إِسْرَٰئِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي
أَوْفِ بِعَهْدِكُمْ وَأَيَّاءِ فَاذْكُرُونِ • وَأَمِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ
وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَأَيَّاءِ فَاذْكُرُونِ •
وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْفُرُوا بِالْحَقِّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ • وَأَقِيمُوا
الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ • أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ
وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَسْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ • وَاسْتَعِينُوا
بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ • الَّذِينَ يَظُنُّونَ
أَنَّهُمْ مُّلاقُوا رَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ •

مال شریفی

اداسرائیل اور غولری سزہ انعام ایندیکم نعمتی خاطر دایک دهمیدہ دنا ایندیک که عمدجندہ دنا
ایدهیم دجندہ نوریک آرنه بندہ • دبرایکندره کنی صمد دلدردیه ایندیکدیکم قرآن ایمان دایک
اولا ایمانیا اندک برغیسی اولایک ، بنم آندیک بر فایح یاره یه دیکشمه دایک دجندہ صافیک آرنه
بندہ • صقی باطللا بولایوب ده بیدیه صقی کینده دایک • نعم نمازی درست قیلک دزلفانی
دایک ، رکوع ایفرد برکده سزده رکوع ایندیک • ناسه ایلیک ارایه رده کندکیزی ارنه نوریکند
هان برکه کتاب ارنه نوریکند ، آرنه عقل ایتز بیکند • برده صبرایه صلات ایباردم ایسته دایک ،
کریمه برانیکدایک فقط صافیکی کیمه رده دکل • افرکه کندکیزی حقیقه یلرینه فاروشور حقیقه
اولا رجوع ایجور صایا لر ، بویه برمشوع ایو قیدار •

[یا بنی اسرائیل] اداسرائیل اور غولری — اسرائیل صفت یعقوبیک لقبیک که
یاسنه «اسرائیل» یاسنه لهنه نه «اسرائیل» لهنه نه بایه تلبیله «اسرائیل» لهنه نه فتوحه ایم «اسرائیل»
دیکسوره ایم «اسرائیل» دخی اوتور . عبرانیه بوندک معناسی صفوة الله دیا عبدا الله دیک ارنه
بیانه ارنه . بنا دایه بو عنوانه یهورید ایمانه بر نمیک دارد که مالی سواد لر ، ان الله
کزیده بر قورنه اولد رفته صفات اولاده اولنات [اذکروا نعمتی الی الی انعمت علیکم]
ادسزده انعام اینسه اولدیکم بونک نعمتی دوسونک ، خاطر دایک ، یارایک — زبازکر قلبا ده اولور
سانا ده ، بو خطاب کوسندیکه اوز لهنه سیده اول نهمه طالبه لر ، بونکد بایه شکر سولر طور سون
اصل نعمتی یلر ارنه شکر در . بونکد صبابا الله اوزده فایده حقه . دبونکرده یا بنیاسرائیل «فاما
بایتنکم منی» دمنو نجه کتاب دجوتیه اشارتیکه نه یاسنده بخت محمدی اوزا کلدن دسیدیک
هجوت نبویه ایله کلمه لهنه یات الله داردر . دینور ارنه یی کس با لافا صه شکر اوزدیکند کلمه بونک نعمتی

حقیقی استنداف ایرجی. پنج کیمه دارد که صفای علمی تخریف ایرجی. سواد استمال ایدر، ادنی
 کند کوکلهیه کوره ادیره رک جویره رک اصلنده میفایریر. باقیید مالیه زوردر التور دیم
 مانا در، برمال اصبارخی اسراجلده میوه دارون، بوخ کند باز دفری فکدری، تا دلدی، زجه رک
 اصل ترات اید فاریشه بریر، سیمان برعلا کتیر بریر و بعضا دره اوصاف محبه مقصده بایه فری
 کبی کتب الفهرده کی ایدری صافلا بریرد که بوباید «فویل للذین یکتبون الکتاب بایدیهام
 ثم یقولون هذا من عند الله یحرفون الکلم عن مواضعه» و سائر کبی دیکر آیدده دارد. بوز
 نور اناج اصلنی محفوظ طور بریر، کند باز دفری زجه رکی اشته کتاب اله دیم تورات برینه فریو بریر
 و مسائل علمیه در حقیقی تعقیب ایدر کند کوکلهیه کوره بیانانده بریر، احوال شاهی بر صایو بر
 سفطه لر یا بریر، آرزو درینه نابج ادیر بریر، بر صورتی صورتی فکر، صوره اعتقادی قالمیور، تلبیس
 نویسه آید ایچیلر فکرانه ادیر بریر. اشته بوزد بوزد فاشی علما، بی اسراجلده صورت عمومی ده
 بر خطاب نمی ایراد بریر و شد که قرآنده بوباید با شقه برایت اولیوب ده با لکن برایت اولیوب
 قرآنک ترجمه تفسیری سلسله و سائر وضعیت علمیه ده اسلامک فخر و کتن، وظیفه علمیه نام سطنی
 نمیه ایدر ایچوره برایت کافی کلیردی. ترجمه قرآن سلسله ده بیون ایدستی ادیرنی، قرآنی قرآن.
 زجه سنی زجه، تفسیر و تائیدی ده تفسیر و تائیل اولیوب ده جمله ملک و جمله ملک بر فریفته صوره بریند
 اونونزلالی، فارسی قرآن، ترجمه قرآن کبی تعبیر کرده اعتدال ایدر. جمله مایون ترجمه و تائیل
 باز بید ادیرینه حقیقت قرآن اولان. مناسب صریحه «لا تلبسوا الحق بالباطل» بریر.

برزیده باشد [وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ] برده صدوق افامه ایدر و زکات
 و ریز [وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ] هم رکوع ایدر یعنی جماعت مسلمیه برابر
 رکوع ایدر، ایدر، رکوع علی نماز قبلت — بوزده هم از نماز باشد رکوع اسلام نماز اولیفته
 هم در جماعت و جودینه اشارت دارد. زیرا رکوع ایدر نماز دینه سلام مخصوص. و بوزده ایچون
 نماز اجزای بوزده افانده کیمت قسیمه ایدر. و برارده «وَارْكَعُوا» صلوات مناسخی افانده ایدر.

بنامیه یا کز رکوع عبادت اولان . بهود و نماز و قیامه و قیامه و طهر و سجده
 کیده لر . رکوع ایمن لر . رکوع . صیدیه برابر برینجی اولان کدر . لفظ سجده به فردا ایمن
 شعاً اعتدالی بلند به زاریه قائم و ضعیفنده بکولکدر . قیامه و سجده به قایا مقدمه
 بر اعتدالی سوره دار در کربونی رکوع انعام به . و بر صورت مسلمان نماز و قیامه و طهر و سجده
 برابر بر معراج اولدنی کی حرکات برینده ده تعلیمی و رفتار و سکینی افاده به به لغزشی محتوی به .
 عربی کز ایشی ن کوزل تصویر به . بعداً افاده صحت ، ایضا نکات ، در امم جماعت کتم مقدمه
 حق باطل اید تبیین به منع ایر .

بوتنه بوا لر ، بر خیلر ، بنی اسرائیله خطاباً دار و اولفده برابر حکمی اذره مخصوص رکدر .
 شریعت اسلامیه ده بوز دار . سوره بوزده ایمان و اطاعت ایمن و یک اولدنی فیه لدر . بنامیه
 سبک مخصوص مکه عمومه مانع اولدنی اشکار .

بوتنه مکرره تبیین به با یماقده برابر با شکرینه معنی تبیین ایدوب ده کندی اولدنی رضی
 جائز اولدنی معنی آکلانه ایمن بر خطاب مخصوص دها دار دلیو . روایت اولدنی کوره و هر
 سینه ده کی احباب بهود و به بعضی کندی به کیزیجه کلوب محمد مقدمه نه در سکه به استفسار
 ایزره طهر و سجده . حق در لر ، رسول الله اتباع ایمن لر رسه و فقط کندی بری معینده
 الدین کیمده بولسانه لعل یا دو بکیده و محمد کلمه ازبسته سید و مرسته نبیت اید و مرسته . بعضی
 صدقه در یکدن به اید . فقط کندی در مرسته . و یک بعضی ده الله اوست ایمن ، نما
 اولایین در لر فقط کندی سوز لر به حال اولان رسه . نهایت برایت ناسبیه نماز قیامت ،
 نکات در یکدن ویندر اولور رسه و کله کندی بهیم برینجی با یا ز رسه . ایسته بوز لر بری و یا
 طهر و سجده سوات ده نازل رسه : [أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ]
 عجاب سن ، ناسه بر ، یعنی بول بول ایدک اید ده کندی اولدنی بول ؟ [وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ
 الْكِتَابَ] حال بولک را نما کتاب - یعنی ندرات - ده اولدنی بولک [أَفَلَا تَعْقِلُونَ]

ای نموده! سه بنده اینقدر را رایید، فنا نموده نمی آید و کلمه؟ در بر، اوت اما به بنده
 آرایید، گندم بایم از دم، سوز نخی آید گندم بایم از دم دید، بنام عمیه انسانه دیگر بنده نصیحت آید که گندی
 اونی قماهی، آید تقیه و بر بده گندی ز نورم و باقی می بونما میید. ارشاد مجیده طو غرر سوز بند بویله
 اولور سه افندول اجمیه آرد سوز بندك مالی قیاس ایلیمه.

بیت، چند داسع معنای اسم، توسع فی الخیر معنای مصدر اولی که اساسی معنای داسع در بحث
 اولیه (بنا) کلمه میزند. بنام عمیه کنیه ایلیم، بول بول ایلیم ایلیم اولیه "بر" هر دو
 ایلیم، هر نوع بنده میاید. دستور بنده ایلیم: بر اوید: الله عبادته بر، ان شاء الله
 بر، اجماله معنای ده بر.

کور و دیور که عوام و خواص ایلیم بنی اسرائیل خطاباً و یرحمه ارلری، خیلری متعاقب تعجب و تفریض
 ایدیه بر استفهام ایدیه باشد ایدیه و با الفامه معما و آرای و عالمی استریدان ایدیه بوفطاب، بنود بو
 ایدیه و نواله ایلیم تبلیغ و تبلیغ ربه سلامه ایلیم ایلیم و عرفانک علمیت و جبریتی کوسنت
 برجه انزیه ایلیم و با الفامه صلوة، زکات، جماعت ارلری دلی ایلیم ده بوزر تزیین ایلیم کی
 تأثیر لیه بر اشارتی استوائیه و با الفامه علمیه عال اولیه بنی اسرائیل ایلیم شمار ایلیم
 آکلایم.

سودی، بنود بر کوزل فطابره، باشد بنده صود و صواب اولیه بوبلیغ ارلره، نهیلده
 افندوی دمنوره، ارشاد ارلری سوز بویله جلی سوز بویه، لیسکی کوزل، کلمه بوند، صوانج ایلیم
 بوزر بایم قورویسی؟ بوند بوند، بوند طو غرر و غم ایدیه بیلیم؟ در سه کن [وَأَسْتَعِينُوا
 بِالْضَبِيرِ وَالصَّلَوَاتِ] طو الدینک دنت ده اعتبارانکه صود و صلوة ایدیه استغاثه ایلیم بوزر
 الله بایم ایست یکن.

صود، آجی بیا خدایم، اونی کیریم اجمیه بنات و صفات ایلیم که هر فردی، هر نقیبه
 آنا متارید. باشد کی دار لعلک، صیقلینک کیم سی اجمیه الله بایم دنی جلب ایدیه جلی اسباب

اطلاقه بود. و فضل او را در آیه بر ذره سعادتی برنجیایم در بار. بر روح آفتابا بر
 و بسایه زور، تبس، کتم صوم، آلامه، آلامه، نقدی، تبارزه کنی زلندره، سفولانه
 کند یزنی نور تار بر و یوزده کلمه شایع غلبه به تنزلی اتمانه به نهایت غایت الهیه نام چون
 تجلیاته ابرار. چونکه بتو دیار و کی افطاب بر بند اساسی افندره عمویه نام سفوفنده و صوم
 برینه باطلک نزدیجندره. غضب الهی به حبایه دره بود. بوفه رحمت الهیه الشموله. اوت اما
 بومب، بوناز، بول استعانه نورایی؛ [وَأَنزَلْنَا كَبِيرَةً] شبهه ز بود و نورانی
 آغیر و بوبوک بایه اما [إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ] آغیر غاشعانه رطل، باشتی ارکانه الوب
 در سونه صابغلی کیمه آغیر کلان، هنی زور و بر، سله ادور. [الَّذِينَ يَضُنُّونَ] ارضای
 کیمه که شوری، شور و کوزه بر [أَنَّهُمْ مُّسْلِمُونَ] ارماله که برینک بر
 اولوب برینه مدوقی اوله بقدری، بر برینک لغانه ابره بقدری [وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ]
 و ارماله در نوب ارطاداره بقدری، عملایک طافاتی اوله بقدری صایار. ایته بوزک
 ارماله اوله هنی بر فله غالب و قوی ایل اولسوده جلیله صبر و صلات اید استعانه آغیر کلان. —
 بوزده آغیر کلان به صبح شبهه ز ارباب بقیه اوله اصل ایمانه به صبح آغیر کلان. فله به ما علم بقیه معنای
 کلمه یکی دار. بوراده بر غلبی مغربیه بومعنی اید تاویل اتمک و بوزده فله اید ایمانه اوله معنی اساسی
 و غاشعانه مؤمنینده افصل اولی مدوقه سنی کوز تمکدر. حال بود فنی بقیه اید تاویل اتمک ایسه
 غاشعانی لغوی مداسیده افت اتمک سیاره اینه ره اموافقت. فتوح، ایمانه و ارفانه اید مدوقه راه
 اوله بیدگی کی فله غالبله ره اوله بایس. ز برافله غالب و محبوب عمل افاده اید. بایه کلمی فله غالب به
 مضمونه اوله بر فله ریاضه فارسی عاقل انسانه لاقیده طارانه مان. بنار علیه صبر و صلا فله غالب
 اید حرکت اید بای تقدیرده بیل انسانه آغیر کلمه یکی بیانه اوله نتیجه بوند بقیه و ایمانه اید حرکت اید بای
 تقدیرده به صبح آغیر کلمه یکی و هنی زورده محصه اوله هنی بطریقه اولی اتمک شایس. بود و سوره اینه
 بنی اسر اید خطاب اولی اعتبار اید ره ایلغ و ره اصفید اولور. بوراده دیکر بقیه ره اتمک که

اولی ده مال ده کوسه درک .

سودی بر طرفه بنی اسرائیلی یار نموده اسلام دعوت ابرده بود فطابی تقویه و ثابته ایتام
دیگر طرفه ده ماضیه نائی اردن نعلن نموده افطار و از غریبه اسباب گردیدنی تذکار ایت
دیده اسدی قبولن تقدیرنده او ماضیه و دعائائی بر استقباله نائی اوردیده بکفری و فکسی مالد
دعشای برانذاره معدومه بولنه بکفری و بوزن نارسینده نافع فسیله فرسده طولا شق
غایت رفیم اوردیفی از هاشم ایلیم بجهت شوی بر نذا ، بر فطاب و دعائویه ایدایی که بود بر طرفه ایل
فذلکسی ، دیگر طرفه بر تفصیل مقدمه سید :

يَا بَنِي إِسْرَآئِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ
عَلَى الْعَالَمِينَ • وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ
مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلَا يَأْخُذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ •

مال ششمین

ای اسرائیل اذکرده ! . سزه انعام اینده بکم نعمتی و دیند سزی مالد ایلک اوسته کیدر دیکمی
فاطر لایله • دارید بر کوزه نور دند که کیمه کیمه ده برشی اوردیده من ، کیمه ده شفاعت دیک
ایله ، کیمه ده فدیه ده آسمان ، لهم اذکر نور نار بر صوره ده دکلر ده •

[يَا بَنِي إِسْرَآئِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ] اب
بنی اسرائیل بنم سزه انعام نیمه ایدینم نمند بر فاطر لایله [وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى
الْعَالَمِينَ] و بالخاصه شونی فاطر لایله که به سزی ماضیه یعنی موسی دارنده دیکسویه افندوف

زمانه بقره عالیله تفصیل ایسه ابرم . - هیکله فوقه میفایسه ابرم . سنه اوز ماهه علامه
 ان بولک مانی اولسه ایکن . هانی اوزی نه یایه بخت ، اوزی فصل اوله شیرینکن و نه ایچیه ابرم
 میفایه دیکن بیور میکن ؛ هابری دوشونک . نه ایکن نه اولرینک دوشونک [وَ اتَّقُوا
 یَوْمًا] هم ابریه اوله برکونک صاب دوشونک صابوب نورونک که [لَا تَحْزَنُ
 نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا] اگوره کیمه کیمه نمانه برشی اوزیه بر [وَلَا يَقْبَلُ مِنْهَا
 شَفَاعَةً] کیمه ده شفاعت ده قبول اولونما [وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ] کیمه ده نه
 انما [وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ] بوزره یح بر طرفه بر سره یایما - مانی کیمه
 باشه کله جله عذاب یح بر عجله دفع ابرم . نه زورله دفع ابره یایم ، نه نورله یقله . زورله دفع
 ابرم . هونک نصرت بوزره ، نورله یقله ده دفع ابرم . هونک بویا بمانا اوله صبره یابرل ایلر ، بمانا
 اوله صبره اولله بر شفاعت . اوقبول ایلر . برلی ده یابریدر جکی عسیره دیکر . حال بکره اوله
 بوزره دیا غیرله دیکر . حال بکره نه یه بوزره ، ایسه بوزره بر قیامت کوفی وارور . اوکلمه ده بوزره
 صابغای ، بوزره نور و نایه . دیکر که بوزره نور و نایه مکنه . فقط کلمه ده سوکره آفرینه کل
 اوکلمه ده اولر یاره ایله نور و نایه مکنه . هونک « یوم یرون الملائكة لا بشری يومئذ الحجة »
 مکنه کور و نوب رفوعات باشدیغم اگوره مجمل ایچیه یح بر بشاره املاک فلامان . مکنه بر آینه
 استناد ایلر آفرینه اهل کبار شفاعتی انما ایتمرد . فقط بوزره شفاعت قبول اولونما
 بالخامه کفار مکنه . و خطاب کفره اصرار ایلر مضموم . زیرانی اسرائیل کزیرینک آباد
 و اجداد اولله یغیرلر لهر حاله کزیرینه اعتقاد ابریه لری . برایت بونی رابر یور . بوزره
 دیکر آینه کله جله . و عادت رخی وارر که اللهم اذینیه شفاعت اولور . منفی اولله شفاعت
 کزیر مکنه . و اینه الهیه اینه ده رفوعی نفور ایلر شفاعتدر . بار علیه کزیرینک
 شفاعت ابره یغیرلر عجله انما و ایلایه تعب اینه های ، اینه الله تعالی تعب اینه که او ایستد لهر
 ایستد دیکر زما شفاعت اینه . و مع نایه قیامت اینه اسی اوله قبول اگیزد که اوله نظام شفاعت رخی

موضوع بحث رکند. هرگز ناز انجیل فاطمه را ببرد. و برآیت اولیست که بی ناطقه. . .
بر اجمال و اندازده مکرر از نعمت و بوند قاری بنی اسرائیل احوالی بر دهانی تفهیم

اولیور:

اولا:

وَإِذْ بَخَّيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ
يَذَبْحُونَ آبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ
عَظِيمٌ •

مآل شریفی

لهم فاطمه را بیدم که بر دست سزای آل فرعون نه قوت نادرده، سزای عذاب که نرسنه
بیل بر روی؛ از نمودن یکن بر نماز لا بورد و نیز از یکن درین طوقه است بر روی و بوند سزه
رنگ طرف نه بر روی بر آسمان داردی •

«اذکروا نعمتی» به مطلقه. بنا بر معنی «اذکروا انجیناکم» در باب اولی. برآورد
«واذکروا نعمتی انجیناکم» تقدیر بنی اختیاریه و در سه ده افطاران آیه نعمه را در طاقای رافع
اولیه مالان رضی شاکل اولی یفند نه تذکیر و اطلاق او نه به برانسه و عا بلوغ اولی یفند. بر کبی تذکیر
و افطار یفند نه به «هانی» درین. هانی کریمه اسائ نه ده هسانه سلطانیه استقام ایچونه
معنایه «هانی از نوزد» کبی نمرد «هانی فاطمه را سکیا» کبی مجرر تذکیر ایچونه ده نوزد ایچونه که اولی یفند
لازمید. و بر مقامه استقامی مآل موافقه اولی یفند.

معنوی که فرموده معنوی محال که معنوی معنوی. جمعه فراموشی و غفلت
 درم حکم ازینکه بعضی قیصر، بعضی قیصر (قرال)، همه حکم ازینکه بخاشی، همه مکنه
 بنج، ابراهیم حکم ازینکه کرا، توکل مکنه فافانه و بنامور دی، بوراد که فرموده اسمی معنوی ده
 مختلف روایات دارد: ۱- ولید به مصعب (ابو اسحق واره) - ۲- قنطوس
 (مقاتی) - ۳- مصعب به ریاض - ۴- سفیت (بعضی مضربه) - ۵- قابوس
 (ابو هیله). تاریخ طایفه قابوس به مصعب به معنوی ده یک کوسه و ریاضه فارسی ولید
 کیستی ده نقل است. بواسطه عربی و یک اولی که کوره اوزماره معنوی حالاً عربی است
 و یک اولی. آنچه قنطوس اسمی دیگر ریاضه بکزه میور و بوی اولی بعضی تاریخ عمومی کتابی نه توانه
 ابرجور

آل، اصله یا فوزیسه ده آرا رنده فرود دارد. آل، پنجم شانه و شربت اربانه
 صفات اولی. آل فرموده، فرموده اصل ری، قوی و با فافانه اتباع و بنامانی. «فرمودت
 نور تار سوره» ده بیور و بیور ده «آل فرموده» بیور و ده سده مهم بنکته آله بیور که بنکته
 یا بیور و نظامی شکی فرموده ایسه ده، بوزده اصل سولیتک اوند زبانه اتباع معنوی اولی
 افاده ایست. چون فرموده باب قریبی بوزن الی و بوزن معنوی ایست.

درینکه که بر صورتی است یا بیور قتل ایلیه بر معنوی طوقه بوزن طایفه بلیه بالغ
 اولی. براسب ده بوزده طومایه بر معنوی فرموده حکومتی معنوی و یک معنوی
 ویدی بر فید و یا فرموده کور ری بر و یا اولی اوده ده بری معنوی. نه معنوی که بوزده
 بصح بر فاره و برده سه و عاقبت او میور و معنوی، فرموده کندی به سله برده، معنوی
 اولی و نه تقدیر خدا بری بوزده. عجب بوزده فار اولی به جناب رب العالمینک اوقده معنوی
 کسبیده ساعده ایکنده حکمت ناری؟ براب ابراهیم تفسیر و اشارت ابرجور. فقط رها اول
 محی الدیه عربی معنوی و معنوی و الا سوز ایشاع ایست. بر معنوی معنوی معنوی معنوی

انداد اولی و ادنک در مانتی نفویه ایماح ایچوره قتل ایشد . چونکه بوزن لهر بری موسی دیه
 موسی دیه موسی مسابنه موسی ایچوره قتل ایشور لردی . چونکه فرعون و آل فرعون سواي لهنوی یلیوریش
 هوه تعالی بلیور دی . البته بوزن لهر بیک النامیاتی سواي عمار اولر بقدی . ذرا غایه ارایک
 بو هیو بقدرک میاتی ایسه لک فطرت اوزده بولناک نیمه بر میا ایدی . افرامه نفسیه اید کیرنمش
 - فعه آدره بیانه اولن نفی اوزده سجده سداکدور زده کی - فطرت و خلقت اصلیه اوزده
 بولنور لردی . حضرت موسی . موسی دیه قتل اولناک بونیه بو هیو بقدرک مجموعی اولر بونیه و میا موسی بوزن
 مجموعنه معادل بولنه بقدی . لهر بیک در صده کی استعداد قوت سوانک اولر بونیه . سواره تمی ایدیک
 دیک که بونیه بوزن صاغ اولر لرد و ایدیه زمین بو بوسه لر ، مجموعنه نفس دزه قدر بونیه در هیو حاصل اولر
 روح سوانک قوتی اولر ساد اولر بقدی . فرعونک باشده کی اوردیه مقابل موسی باشی بولم بارور
 ایدی . بونیه اولکیمه هیو بقدرک در صرد روح موسی معینده ایدی . ایسته اله تعالی اوزده کی قوتی
 و قوتی طویلده سواي در بشتی و دیریک ایچوره بونی یامیشد . بونیه حضرت سواي بر افتصاص ایدیک
 اوزده اول اجیاده صیح برینه نصیب اولماشی .

امام - ازی حضرت زید که : انسانک باشقه برال آتنده دوزده کیف ییاد نصف
 ایدیه بیله جک بر حاله بولنسی . لایما بومال ایچنده برده آغیز ، زور ، بیس یسدره استخام ایسی
 انواع مذابک ان شتیمنده اولدیفنده شبهه یونده . حتی برکا مدرسه اولاندلر الشربا لولوک
 تمنی ایدیر . ایسته جناب اللهک براره بیانه بوردیفنی برخی نفی برکونوز غایه تمیصی غمبده .
 دیک اولر که بواننده اولو حریست و استقلال نفی تنظا - ایسه داسارت مکلومینک
 فحاشی اعطایه بوردیشد .

نایا :

وَإِذْ فَوْقَنَا يَكُومُ الْجَحْرُ فَأَجْنَحْنَاكُمْ وَاعْرِقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ •

آل شریفی

در وقت سزای سبکده دزدی بار ده. سزای بخانه میخانه ده. آل فرعون فرود
ایستد، سزای باقرب طور و یور و یکن •

[وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ] دهانی سزکه - فرقه زنه - دزدی بار سزده
[فَأَنجَيْنَاكُمْ] ده سزای طویرده نور نارسه [وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ]
و بانشده بلا سببمه اولده اول فرعون - فرعونده ده ایمنده اول رفی ماله - فرود ایمنده
[وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ] سزایه باقیر و یکن - برونه برونه نعمت ایون ؟ . بودن مملوک جوارزه کی
دزد روده برسی که اسنه « اصناف » دینای سبده و بودن برونه نیم سبده دینور . بزم شایب دزدی
دینور که اصلای اصناف دزدی ایمنه . ایوم مجاهر رفی مشهور اسمله زنه . فلزوم سبده سوبده
برنده بر شهر ایمنه و اساساً بر نموده مناسبه کلب . برونه دزدیم سزده پوشده و فرعونده فرقه نسبتده
نسیه اول رفی شمع نامورده نقل ایلیور . بوراده فرعونده فرقی تقییه ایله سبده و بالاده بایه
اول رفی از نه ده اصل آل فرعونده جز اسی کوشده سبده و فرعونده برونه ایمنه ارفال ایلمده . ایلمده
بر قهده فی تفهیل ایله آید کله جکر . سزکه « بار سزده » دینک یارانه بزارک . سزده بودن بایب
بر آلت اول سزیکر دینکده . « سزای ایمنه » دینه ده تقیه ایلمده . سزکادف ایدک لازم کلبه که
فرانه عظیم الشانه بودن با بعل جریانه نایمینی رکھ اصل سزمنده اول رفی فرود العاده عبرت نقطه رفی
ربانی جریانه رفی افهام و تنه کار ایلیور .

ثالثاً :

وَإِذْ وَاعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِن بَعْدِهِ
وَأنتُمْ ظَالِمُونَ • ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِّن بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ •

ترجمه

و بر وقت موسای فرموده بچهار ده روز دیگر ، صوره ساز اوله آفره سنده طوطی را برین
فلیم ایوب دیکز • صوره برین آفره سنده ده روز دیگر عفو اینک ، اگر کردی دگر ایوب دیکز •

[وَإِذْ وَاعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً] دهانی بز موسای ابد فرموده بچهار ده روز
— اول فرموده طوطی را در چهارده شبقات و بچاره شبیه اولیسه اورد و هجده اربوب
برین شبقاته میفتدی . ابر عمرو ، بعضی و بعضی (ع ، جمع ، یع) قرآنند و الفز اوله
«وعدنا» او فتور . بر تقدیر ده : دهانی بز موسای نام فرموده بچهار ده روز عفو اینک ده [ثُمَّ
اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِن بَعْدِهِ] صوره ساز اوله آفره سنده برین اغنی طوطی را برین — ساریله
بایدی برین اغنی طوطی دیکز [وَأنتُمْ ظَالِمُونَ] فلیم ایوب دیکز [ثُمَّ عَفَوْنَا
عَنْكُمْ مِّن بَعْدِ ذَلِكَ] صوره برین آفره سنده ده روز عفو اینک ، سنده
او کنایه سبک — زیرا عفو اسماً محو اینک دیکز . برینده «عن» ای مدله رف
کنایه محو اینک معانه کلبه . اولکنده «عفا» «بمجه» «مفی عنه» «دینایور» . [لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ] که بر سببه اولیسه شکر ایوب دیکز — سار اولیسه برین عفو : برین نعمت اولیسه
اکلا یوب در شکر کن و شکر کنی ادا ایوب دیکز لازم کلبه .

مفوت موسای شبی : موسی به عماره به بهر به شخص به لاری به به یقوب به اسحه
ایه ابراهیم ربه نقل ایستد . لاری اولیسه اولیسه مشهور اولیقه برین عمران ابد لاری آرا سنده ها

زیاده بطه کیمسه اولی و ذکر او نماند بفرمان مشهور اولاد فری بود نفسی فوزه محتمل... زیرا حضرت
بر سجد مکرر و غویب حضرت موسایک و موی آسانده درت یوز سنه کیمسه اولدیفی ره صبح اولدیه
نقل ایریلیور، الله اعلم.

فروه کیمه: حضرت موسایک دکنی کیده صوکره مه طرفاه و داندانیه کتاب اجموده برینقا
اولمه اولدیه و تعیبه ایریمه دکنی القعه نکه غره سنه ذی الحجه نکه اوله نکه کوزه و نیکه برابر دوم
ایمه بر آی اولدیه کیمه نکه که حضرت موسی بون طوره و صائم اولدیه کیمه و نهایت نایمان اولدیه
باندات کلام الهی به نظر اولوب نوره اولدیه الواهی کیمه نکه انزال یور رشتی، بولا دار دها دیکرینک
کله بکله. آیلر کیمه ربه باشد و یفی اجموده کوره ابد صایب کیمه ابد صایب... و بوزده دیکر برینقا
و... تملیات الهیه فخر کیمی رانما کیمه رن تعقیب ایر... فزه کوزه کیمه لرده صایب... اسماعیل حق
حضرت فری دیکر که اصل طریقت فروه کوزه سلوک بو آیدرده افغان... الخ... سافزده کی حیدر تعبیله
اصلی بور... فارسیله فزه رمانه «چیل چیل» کلمه سنه به فروه دیکله... ایسته حضرت موسی
بنی اسرائیلی دکنی کیده صوکره طوره اولدیه ایدیه حیدر کیمه آفرنده اولدیه بوز اغنی به
طایفه باشد سدرن... بولطه برابر به عفو الهیه اولدیه دیکر ایسته بوراره بالخاصه بو عفو نعمتی
اغطای اولدیه... و عفو صورت جریانی فزیا آید بر نعمت اولدیه بیاید ایرد بکله.

ایضا:

وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ •

آن شریف

دبر وقت مسایه اولدیه دفرقانی دبر دله، کرن که طوفانی کیده بکدین •

موسایه در سیه کتابک تورات اولدیفنده افسدوف برتد . فقط بفرقانه ، قرآن ^{بنفی} ایزد
 کبی توراتک ده بر صفتی اولسی و یا توراته کی اعظام شریعه و یا توراته آیریجه بیضا و مصاریف
 معجزات یا غفور بر قفسه فرج اولسی ده مکتله . زیاده « فرقانه » اصلنده ایکی سی آراسی نطفیاً ظاهر
 ایدوب آیریجه دیکله . حق ، ناهق ، کفر و ایمانی ، عدل و عدلی ، نزاع و دعوی قطع ایدوب آیریجه
 شیه ده فرقانه دینلیر . ربو صفتی ایدوب که قرآنک لقب مخصوص اولشد . تورات دخی اساساً هویدو ^{طبی}
 تفریجه ایدوب بفرقانه الید . برادره عطف حسیله فرقانک حضرت موسایه کتاب ایدوب بر بحسبه ایشت
 اولاده بر قدرت مالکیت اولسی بزم ره صابار کور دینور . طور ده کتاب ایدوب موردنده ده بونلیر
 تمای مخصوص اولشد که آتیه کی آیت شما برنک بانی دیکله . بنارعیه در بر خفت حضرت موسایه
 کتاب ایدوب طور دیکله سی در .

فاساً :

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ
 الْإِجْلَ فَتُوبُوا إِلَى بَارِئِكُمْ فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ
 عِنْدَ بَارِئِكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ •

مال شریفی

د بر وقت موسی قومنه دیدی که : « ای قوم ! جدا سن او طانایه طور لاکن که کند بزه ظلم
 اینکین ، کلبک بار کزه دونوک ، توبه ایدوب ده نفسله بزدن و توبه دیک ، بودوب ایمان بار کین
 عندنده سنک ایمیه فیرلیر . » بومور که توبه کزی قبول یوردی ، او ایدوب تواب ایدوب صید . •

بوراره بر طرفه بالاده کی عفو نعمتی تفصیل ابرسه از لفظه برابر بر طرفه ده تفصیل
ایمده فرقانک تطبیقی، بوز اغنی ساریک صورت انزالسی، توبه و وسیله توبه کی عبرتی نعم رفیع
اعطاء اولونمده.

[وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ [لَهٰی مَوسٰی قَوْمِهٖ اٰی نَوْمِ دَمَشْدِ] اِنْكُمْ
ظَلَمْتُمْ اَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ] [نه بوز اغنی طایمانده مفسره کنده
باز به اینده [فَتَوْبُوا اِلٰی بَارِئِكُمْ] باز به بارینده، یاں باراده فالقده توبه اینده
[فَاَقْتُلُوا اَنْفُسَكُمْ] همانده کنده کنده اینده، نفس کنده کنده [ذَلِكُمْ
خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارِئِكُمْ] بر به بارینده، یعنی توبه قتل بارینده مکنده نه
ایمده مبدیه. — بر به بارینه [فَتَابَ عَلَیْكُمْ] و بر به بارینه بارینه تعالی
توبه کنه قبول نموده این [اِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ] شبهه ساز، اوله توبه مبدیه.

بوراره موسی مزه دیشدن دینا یوب ده «لقومه» بویسی، کنده یونان به به بر
نقلمده «بنا» دید بالذات تصرفات الهیه نفسدار توبه کلیده شمدی حضرت موسایک
تبلیغ و تصرفه نقل بایه ایسی، کتابک نزولده مکره سارا الهیه سه طرفه به بقوت
انساب اتمیه ادریفنی و آرتیه بنی اسرائیل ادرینه اجماع اعطاء بایه سه بر لیدنی اشعار اتمیه
بوزده اوله هکوت نعمتی، تطبیق فرقانک تله بار به یوب. لکنه بر نعمت بالذات رحل حضرت موسی
واسطه سید بالینا اوله ده اظهار ابرسه و انجمنه نتیجی و مکره سی اولاده توبه و صلاح بالاده کنه نعمتی
و فقط صورت نموده بالذات باری تعالی افاضت بایه اولونمده. بواسطه بایه که انجمنه
تفصیلی بر کتاب اوله. فقط توبه دیور که هدف بایه نعمت هکومت است ادرکن، انجمنه نتیجه که
صلاح اعتبار بر نعمت الهیه ادریفنی تله ده. توبه و قتل امرن، مسوئیتی سوا به عاقل بر تصرف بایه،
نتیجه ده کی صلاح ده بالذات بر مساله الهی اوله، و فرقانک ادرینه تفصیل ابریه. قوم عنوا التسم

«انکم ظلمتہ انفسکم» کوسته جو که ظلم نفس، نفس فردی و فویدہ اعمده. شکرک فردی مله،
 ملهک فردی ده فرد ده در. و بوز اغنی سندی نورم کرده بوز بشار و اعتدال سب اولش
 و تمیز لغوی قتل نفسی استلزام ایتد. «فاقتلوا انفسکم» مفهوماً اوج معنایه مکتد. برنجیسی
 معنای مفیدی که هرکس کند یعنی اولدیری یعنی اقامه ایتدی در. کتده بودید ارسید مخاطب اولد نورم فلان
 دیا ایتدی عاصید قالید، بنا علیه رار بود کلد. ایکنجیسی مفیدت عریفه سید که اساساً افوان اولان
 بر فردک انزادی هاید با قلم بر بیکزی اولد بیکزدیکلد. واکتد مفیدیه بومعنای کوسته سکر در.
 طور کیده حضرت موسانک عیابنده سامری کوسی آلتوزده بر بوز اغنی یا یسه باغیرتسه وبقده لایا
 مصری وایت برستدکی بنی اسرائیلک بر قسمی ایتد موسی بونی آراسته کیندن ایتدی دیه طایریرسه،
 ودها دونکی نعمتده فارشی بوز بشار و اعتدال عیقارسه. دیکرتسی حضرت هاروده ایدم بار
 بونک جریانی قوتده منع ایتد یوب حضرت موسایه انتظار ایتلد، اوزمانه قدرده فساد توسع ایتلد
 حضرت موسی طور ده کلنجو حکم فرماده ایدم عموینه برده «کنیزه بازجه ایتدیکن» دیه خطاب ایتلد
 لهم بوز اغنی یا طایرده و لهم سکوت و انتظار ایدده رضی بونکنا هلدن ده طرلابی ر حال توبه ایدم لر بنی
 ایدنک توبه ایتد بیکدی لهما قتل ایتد لر بنی ابراییمسه و بر عرب راغلی بازده الله موفقیتده بنیو نفس بنی.
 اسرائیل ده کس صلاح ایتسه وابسته بوداده بود واقعه تظا بود وشد. عطا یه اولدیفه کوره مقنول
 یتسه بیکتد بالغ اولسه، بول «فانلوا» بوز و یوب ده «فاقتلوا انفسکم» بوز و یی هارده ناله
 راغلی و ایتدی اولدیفه و ظلم نفسک معنایه ایتد. اوجونجیسی صرف بجای اولسید که
 نفسکزی اولد بیکن، یعنی کنا هلدن نه استغفم وکده ده جانکزی عیقارک، بافورد شهودانف
 منع نفس اید ریافت ایتد، بونساردی یا ایدریه، شرکه هایدریه لهب شهودتد، توبه ده بوزک
 قیدیم سید رفید اولور و اوزمانه قبول ایدم دیکلد. بونتاویل ده کوسته شد، بوده کوزلد.
 فقط بر معنای ایتد.

باری، یا ایدر که عیبست، نقصانست یا ایدر که خال قدره افص اولور و بوزده

نظرت از روی افطار دارد.

سادساً :

وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَى لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَىٰ اللَّهَ جَهَنَّمَ فَاخْذُتْكَ
الصَّاعِقَةُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ • ثُمَّ بَعَثْنَاكُمْ مِنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ •

مآل شریفی

و بر وقت « یا موسی در یکن : بز الهی آشکاره کردیم که سوز که احدایان به هفت »
بوند از زین سوز از صاعقه یا فایاد بوردی با قوب طور دیر دیکر • صوره سوزی شد از یکن
دیر بخت بعد الموت نظر اینک •

[وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَى لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَىٰ اللَّهَ جَهَنَّمَ] دهاف
فایاد از یکن سوز « یا موسی بز الهی آشکاره ، ایفند به آیه کور دیکر سوز احدایان به هفت »
دیر دیکر ده بوند از زین [فَاخْذُتْكَ الصَّاعِقَةُ] سوز بدیریم هاریمه -
تعبیر فرد - دهنی بر من به طور توله ، یفام دیکر [وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ] تملد ما به
در یکن فالامه ، ساره با قوب طور دیر دیکر . دیکر که توله سوزی ، فقط توله ماله
کامل سوزی . بر هیو نری بونی با قوب طور در که بدیریم هاریمه ، توله دیکر ماله آهلا سوزی .
مال بیکر « وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ » عطفی دیا مالی با الحامه بولیم به زها به سیدانه دیریم دیکر ایچوز . افند
نظره عرصه اولسانه بر حال اولد ده کور سوزیور دیا عطف ایچوز . نه نیم بو هاریمه تفصیل اولدیفی

بودند نعم سابقه صوکره الهی کورده سلا اینا نماز دبه حضرت موسیٰ علیه السلام
 بود یکف و کفزانده. برایت معرفه الله سائلند ال سائلیند برین و صوکره انسانند سقوط
 و بانعالی ایل عمودند راه حالات و همی لرند ال جالب وقت اولدن بر جوده اظهار ایدویرند.
 فی الواقع انسانند زنی ایدو جقدی زمانه نظرند، تبدیلی بکسید، ادر اکلند یا کلد کوزند اکنف
 طور ایدو محسوسه باغدنوب فالان، عقلندیه ماورای شهوده کیرلر، هفتائو غیبیه ایمانه ایدرلر. کورلر
 ایشیدلرک سعادته ایدرلر. بالعلی سئل فی ایندکدی، سقوط ایدو جقدی زمانه ده عقلندیه فالان
 قلبندیه کورلرند. کوزلر محسوسه دیکسید، کوزلرینه باطمانیه شبه اینا نماز، اینا نموده بجه بهر
 کورلر ایدرلر، فناقده صافاندر، کله جلد فکندنده بالفعل باشدینه کلمه ده اینا نماز. حال
 فکلت کلمه حکمی اجرا ایدر. درجه سنه کوره یا اندر یا احوال ایدر. بود محسوسه باغده برستی طایفه
 کوزلرینه باطمانیه شبه اینا نماز، اینا نموده بجه فرماتند بوردیه اعمار و کوزلر،
 صبورلرینه الدیده طومور، بود اتمک ایدر، نظرلرینه منویات، معقولات، مجردات اوهام
 عداوتلر. طایفه ایموده جسم شید، یوقر آزارلر، بود مازلرله یا ایدر، اول طایفه ایدر، اوند
 امداد آزارلر، چونک انشوده عبارت قانونه نظر ایدر. بوزنده نور تولد مازلر، فقط صبور حقیقی
 کوره دینجه قلبلرند. عقلندیه قوت آلامایجه کوزلرینه طومورنی، الدیده ایشیدلر بربیدن
 قوت دینلر. هیچ اولانده براد کوزلر دیا ادر کوزلر آتشد بوزاغی آزارلر، بنی اسلنده برستی
 کوزلر صبر و جوارنده کی کور کوزلر دکرلر لغوزلر کسکه لری دیا ادر هائی بر سبیل نکلر سقوط اتمش
 اولدی طومور سبیل حضرت موسیٰ «اللهی آیهقه آیهقه کور دینجه سلا اینا نماز» دبه طایفه ایدر،
 عقلندیه لغزند اونه کند برین برافه ایدر. سه «قونومدم کتاب کتیردم» دبو سکیا، هائی
 بزه ده کومند دبه عصیان جرات اتملر و بونظه الهی جسم کی فارسیندنده محیط بر و دیند کورلر
 ایشیدلر که محال ایدر، بوزده کور دکرلر نعمت، غارتلر، استیلا لدرینه کافی کلمه سه، بود کفران
 ایدر هیل محال دوشملر، بنار علیه باشدینه صافه صبیقی بر غارت مالده کلمه سه و بویستندینه بر غارت

اول در محله رحمت الهیه اید فور توکل در۔ بالذات الهی کور مدبر دره باشد معبود درج یا معنی
عقابنی کور در عقلی باشد به کلمه، کور دره اینا نماز نه بوی الهی اولدنی اوز مانده بر آن
تقدیر اتمش دره جوید قوم بوی دره یکسره در پس، هند ص اولد۔ بو بوی در در سه در پس
دعوت دره بوزاره بوی ایکی آیت وجهیه اید افاده و تذکیر اید بوی دره که بوزنه کتاب یا زبیر
ذو الواقع جناب اید کور و ط، کور و ط در ط، او کندی کور به ط ملک کوز را یا انقده در خادر در۔
لکه اول بر کوز را یا نماز و کور در در ط اعظم اولونماز، بزم ریا دره فائده از اولیا بندت
شهادت عقلیه و قلبیه اید اینا مقده در۔
بو تذکیر سو نعمت دره ربط اید۔

وَضَلَلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلَوى كُلُوا
مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ •

مآل شریفی

واوستونکزه او بولوتی کولکه ده هیکله و " سزه قسمت ایندیکم خوسه ز فدرت
یهیک " دیه اوزیکینه هم قدرت هلواسی هم بیدیه جیه ایندیکه ، غلمی بزه اتمه دیر ، کله
کنده ایندیکه یورلردی ●

[وَظَلَلْنَا عَلَيْكَ الْغَمَامَ] برده - صمغای تیره - اوزنیکه او اینجه
 بود و کوه کوه بایره [وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْمُنَّ وَالسَّلَوى] اوستوزده صمغ فایس
 قدرت جلوسى صمغ ده بایره قوسى، بدیر صمغ بدیرده [كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ]

هاید بیدک سزه نست ایندکمن پاک نمندده دیرک — بوراره جناب الله بونردده بونردده بونردده
 کند برین سوتع غطابه غیابه آتور و فامدنی بلیغ بر اخصا اید افهام ایدک بونردده بونردده [او]
 مَا ظَلَمُوا وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ] اوز بر نمندده قاری بای فری ناکو خطه
 ظامی بزه بایماید ، کله لیب کند برینه باز بیه اید بونردده — هوندر دیک ، ایمانه و مملک قاری
 قدری الله رکل قولده در . بونردده بای فری ظلم و ناکورده بر قایح آیت مکره اید بونردده
 اید بونردده . شوره روایت اید بونردده بونردده « تمیز نمیز ، ناز نازه بیکیز » دیندیک مالده و بیکیز
 ار فاره ، لیب بونردده بونردده و بونردده اوز برینه کسبامه . ضرورت ایمینه و قالمش . رفت
 اید بونردده بونردده نمندده نداد اوز بونردده کیت کیده بونردده کفرا افهام اید بونردده و هدف نیکه
 بونردده و فامد اولفه بونردده .

سابعاً :

وَإِذْ قُلْنَا أَذْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَمَكُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ
 رَغَدًا وَأَدْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ لَكُمْ خَطَايَاكُمْ
 وَسَيَزِيدُ الْحَسَنِينَ • فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ
 فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ •

ترجمه

و بر وقت « شوره کیرک ده نمندده دریم دیکر و جهل بول بول بیدک و بیکه
 ایدک قای بیکرک و « ممل » دیکر که سزه فطیه لریزی مغفرت اید بونردده لم ، محند اید
 دهها آیه مغفرت « دیرک » • دیرک اذ ظلم اید سوزی دیکر دیرک ، کند برینه سوزی دیکر دیرک

فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ اُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ شَرِبُوا
مِنْ رِزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ •

تأملات

در وقت موسی فری ایچیه صوریه میزدی، بزده عصا ایله طائره دور میزدی
اونده اوندرینه اونده اوده ایلی بیط رفیقیدی، هر قسم انسان کنی صوالیه یعنی منعی
بیدی، الله رزقنده بیله، ایچیک ده سفدک یارک بر بوزنی فاره در بیله •

[وَإِذَا اسْتَشَقَّى مُوسَى لِقَوْمِهِ] دهانی موسی فری ایچیه استسقا ایتدی.

استسقا، سفیه طلب ایدک، سفیده صوریه میزدی. یعنی موسی سوریه دیا قور اقلقه قالاده

قورنک صوریه ایچیه بر صوریه ایچیه ایچیه. صوریه دیا یا غور. دمانه بیقه

ایردی [فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ] بزده طائره عصا ایله دور میزدی - میزدی

[فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا] بارهیه طائره اوده ایلی بیط رفیقیدی

[قَدْ عَلِمَ كُلُّ اُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ] هر قسم غلره ایچیه بیطری طایندی. هاریب

[كُلُوا وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ] الله رزقنده بیله ایچیک. [وَلَا تَعْثَوْا

فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ] در بوزنه فاره میزدی بره طائره ایچیک - بیله.

جمهوریه بر استسقا ده سن ریلوی ایله برابر اولدینی باید ایتدی. انجوه

ابوسلم صفاتی بو کلامک استفلا فی تقدوته الارض بوندک آریجه بر بوزنه اولدیفه قال اولدیر.

آیت بوزنده برنی تفسیه ایتدیور.

مفدت سوسانک محاسنی نه ایری دنه قاراردی؟ موکره بر طائره سفیه بر لوم طائمی

ضرب عصای نسیب ایدره طاسد صول فسیقید یور۔ برهارة هدی ناسید نجلی ایلید۔ بونی رده یید
ایمیلک ناسد عیقا رمایلک ارشادی تعقیب ایریور۔

في الحقيقة الله برستی مراد ایرنجی اسبابی نهید ایر۔ واسباب اوندی مختلف و متغایر که
مقتل بستی نه قدریکلسه بونری تفصیل بدی اعطاء ایردند۔ بوندی ایریور فائده بایره عصا ایر طاسک
فصوصیتی ایضا صده رکل جریایه رانندی اوراکده در۔ حضرت موسی نبی بر رسول زیبا نده عصا
سبب انفلا ده اولدیه هر ر یوسجانی نونری تصور مکنند۔ و هو نیا لوندی بملیاتی لغز ماره بویه
اسباب یاریه و معنوی نده سر اجتماعده در۔ نه فقدان اسباب یار سببده یوس ارلای نه ده اسبابی
الهمال انیرید۔ الله تعالیه فصوص قرب ایدر عالی یصح بر زمانه الدرد بر اتمالی و عیبه نه مانده بوندی
اک بونک مکره سی انکشافات روحیه اولدنی بیلمی و الیها ما۔ بما یرده استفی اولدیه ان اولدیه
اسبابی رضی تطبیق ایلید۔ روستون لور سه طریقه فزع بید ان بونک کشفد۔ قلب انسانی بر شایه
کبی مایه بایره بر تقیه مقلد ارید۔ بونی هیزده قوللانه خیره، سرده قوللانه سرده اصل اولور
تاسماً :

وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَى لَنْ نَصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ
لَنَا مِمَّا تُنْبِئُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا قَالَ
أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ أَفَبُطِلُوا مُصْرًا فَإِنْ لَكُمْ
مِمَّا سَأَلْتُمْ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ
ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّنَ بِغَيْرِ الْحَقِّ
ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ •

مال شریفی

۱

در وقت « یا موسی بن برادر تو بکه قابل دهن فائده می‌دهی ، آنکه بزم محمود بک
 رعایت ، بزه ارفک بشه بر یکی شیده : سبزه سبز ، قابا غنچه ، عار ساعنده ، رگنده
 موغانده میفایسه » ریخته ، یا : او غیری اولانی او رها آسغنی اولانده کیشمکی ایسته بویکن
 بر فیه یانیک ، اودقت سزه ایسته دیکند وار ویری ، اوز لرینه ره ذلت رسکت بناسی قور ویدی
 وراثت اللهده بر فیه رکدیر ، اوت اریله ، هونکه اللهک آندیه کفر ایویرر و هفت لقله بنمیرنی
 اولدیروردن ، اوت اریله ، هونکه عصیان طایر و آسیر کیدیروردن •

[وَ اِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسٰی] دهانی سز — بر نمندن قدری تقدیر ایه به رک
 رسد و طاعت برینه تربیه سزله ایه — ریخته زک ، یا موسی : [لَنْ نُّصِبرَ عَلٰی طَعَامٍ
 وَاحِدٍ] بزه بر در تو بکه آنکه صبر ایه به بکن ، هونکه یلدر صیه اتی ، ندرت هلواسی بکده
 بفرده امانده [فَادْعُ لِنَارِكَ] بنامیده بک رعایت ره [يُخْرِجُ لَنَا مِمَّا تَنْبِتُ
 الْاَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَآئِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصِلَآءَ] بزه طویر افک بشه بر یکی
 شیده ، سبزه لرند ، قابا غنچه ، عار سزده ، عار ساعنده ، رگنده ، موغانده میفایسه
 — کرم کینقلک شهود بشه اوز زنده از هونکه صیفی بر تائی و دارد ، و بر کافارشی توغ
 طلبنده اساساً بر مصیبت یوتد — فقط بونی بیا که بر طرفنده اوتقلک بوقلغی زمانده افضال بانی
 اوز تمامه در یک طرفنده علوی بر قلب ایز حرکت ایردب سکرده اید از دیارنی آرامه و صوکره مشهور
 ادب و تربیه یی اوز نوب ده « ریز » ریه جلد یوده « ریک » ریه ایمانست لوه ازی کوسند ملک
 ایجاب ایردی ، بنی اسرا عیلاک بر طایفه شبه سزده سنی بر هبات طایب دارد ، فقط بوقلب بویکه
 بر فیه غایر اید رک ، یلدر صیه برینه موغانه عار سزده ملک ایچیه مسیس بر اید اجتنایویردی بر فیه
 ایسه دقتیه سزده کیدر کدی حیات سفیدیه بر آشیاره آهه سلیویدی که بورد عریکه قدری ب

تقدیر ایدر سیوب بر نوع سارنه خواهند اولمه دیکدی . بوندک اجمیره مفت سوسی [قَالَ]
 هَوَا بَا سَوِيْدِيْدِي : [اَتَتَّبِدِلُوْنَ الَّذِي هُوَا دَنِي بِالَّذِي هُوَا خَيْرٌ] نَزَاتْنِي بِسَمِي
 ایدی و غیرلی بختی کیشمسی ایسته یوکنه ؛ [اِهْطِلُوْا مِصْرًا] ادرله ایسه هاید بر مصر یعنی
 بر قصه یانکن [فَاِنْ لَّكُمْ مَا سَأَلْتُمْ] وادوت سزه ایسته دیکلزدار - بو صوب
 بر طرفه مطهر بوندک اسماعلی اسبابی ایدرک یکی بر انعامی ، دیکر طرفه ره سود اختیار دین
 و عاقبت بوندک قنای افاده ایتلده ره .

مصر ، اسم خاص و اسم جنس اولور . اسم خاص اولدنی زمانه غیر متصرف اولور . مجرد توبه
 قبول ایتن . فقط ادرج حرفی اولوب ادرته سی دیکله بوندنی اجمیره نوع ، نوزاکی متصرف اولور
 هانزد . اسم جنس اولدنی زمانه ره علم الاطلاعه قصه معنانه ره . نه کیم جمع ندک شانه
 برسی ره مصر درین . بر آیت ره هر ایمیسه ره تأویل دار اولور . کله بنی اسرائیل خورنده
 صکره مصره بر دها مورتری واقع اولار دینه نظر انفسیه بونی اسم جنس معنایه ایدر متصرف
 قصه لرزه برینه عمل ایتلدر . اولکی تقدیرده بواسطه صرف بر نوعی اولسه اولد بقد . معنایه
 انجیم دخی بر ایما بر عبود . د بوندک اجمیره فریه دیالیده دینامیوب مصر دینامد . دیکله الیوم
 بنی اسرائیل برله صغاره صغاره ملک ایمیسه بالنتجه مصره کی مال دینی اکر بر بر حال ذلته و زنده
 اولسه اولدر . عجب عاقبتی نه اولور ؟ بر نقطه کلیمه جناب الله کند برنی صرف مطابره مردم
 ایدرک بر جمله اسینایه ایدر برور دیکله : [وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ]
 ادرلرینه ده ذلت و مسکن بناسی تور دلدی - نفس افزده ادرلرینه ذلت و مسکن رانعامی
 باصلید . عفات الله غیر دیکلده و فقر و مسکنه محکوم نالدر [وَبَاَوْ اِبْغَضِبَ مِنْ لِّلّٰهِ]
 و نهات الله بر غضبه دلدی - سقوه اولدر . دینوری مقصد و محبتی بر بانه اولدی .
 فائمه ره ذکر اولناه " مغضوب علیهم " ره اولدر . [ذَلِكْ] بر باصفی ، بر غضب ، یعنی
 بر سور عاقبت سوندک اجمیره ایدرک [بِاَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُوْنَ بِآيَاتِ اللّٰهِ] بر غیر الله

بوقدر فخر و با ابر آیات و در آنکه ظفر لک ابر برورد . [وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّينَ بِغَيْرِ الْحَقِّ]
 و پیغمبر را بقتل غیر حق ابر برورد . - هفت شقیاء ، هفت زلما ، هفت یحیی کجا بنیای
 شهید میگرد [ذَلِكَ] ده سوزنده است ای [بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ] که
 بوزن مصیاتی عمارت ابر بنوب ستار یا مملکتی تبار از ابر برورد . حال بزرگ صغیره ده مدار کبیره
 کبیره ده مدار کفزه داعی از نور . کفایه هر سناعتی باید برسد .

نبی ، بنارده شعله اول و ده اصله «نبی» در که الله تعالی از ده وحی اید غیر کبیره و کبیره
 و نام پیغمبر را در نید . جمعه انبیاء و نبیه طبر . نافع تر از آنکه اصلی او زده «نبیین» و نور .
 نبی رسول و محمد . هر رسول نبی در فقط هر نبی رسول دهد . مع یافیه تر از ده مراد از اوله و ف
 فرمودند نبی ده دارد . انبیاء که قتل بغیر حق یعنی ملام الهی یا مخالف او در بعضی اشیاء اول نبی
 حاله ابریم نصیب بولسی شاعری نصیب و بولری یا فربه اشارت بخود . بوزاره بوزر
 هاتم الانبیاء اندیز هفت قرینه و فی سواد قرینه اشارت بولشد .
 بوقصد صوره مجا بوزر ابریم یصح بر نودع اسطانی بونمید ؟ بولا هوابا بولیدر که :

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصَارَى وَالصَّابِئِينَ مَنَآمَنَ
 بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلُوا صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ
 عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

نَال شریفی

سببه بزرگ ایمان ابر و دیویدر ، نصرانیدر ، صابئیدر ، بوزر ده هر یکم الله و اقرن کونته
 حقیقه ایمان ایدر . صلاح بر عمل ایشدر الله بوزر بوزر یا نیده ابر در دارد ، بوزر ده بوقر بوزر

و برتر محزون او در همه رکعت در . ●

[إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا] ربه محرمه فالمرده ایمان نیستند اولاد. یعنی ربه اسدی سازید
 از اراده خودی انسان نیستند سلامه ماییدند [وَالَّذِينَ هَكَادُوا] ربه بر سایه انتساب
 نیستند اولاد به پدر [وَالنَّصَارَى] ربه عیسای مشرب نفرینند [وَالضَّالِّينَ] براه
 نیستند خارج اولاد [مَنْ آمَنَ] یعنی منم [بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ] توبه بر نذر در کتب
 الله و آخرت کتبه - بر سوره نکه باشند بیا به اولاد یعنی اولاد - مپیقة فهد و با فهد بیا
 اید - [وَعَلَى صَالِحًا] ربه ایمان بیا استغفار ای ربه بیا رسد [فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ
 عِنْدَ رَبِّهِمْ] شبهه بر بزرگ بری عنده اجر و طاعتی دارد - [وَلَا خَوْفٌ
 عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ] و بزرگه توبه توبه بر نذر - و بر نذر محزون او در همه رکعت در . یعنی
 بایسته از اولاد بر نذر محزون او در همه رکعت در .

انسانه صلب آورده بر نذر به این کلام زمانه مناب به کنه برین « فاما یا یتیمکم
 منی هدی فمن تبع هدای فلا خوف علیهم ولا هم یحزنون » ربه فهد هائی بر زمانه کلمه
 هدایت به اتباع ایمان بری سر طیده بری و عدایتم شمی ایدی؟ ایسته توبه آدمک ثمره سی اولاد او در همه
 الی الاولاد جاری برید بر قانونه عمومی - و بویات او فادانند بر انگشانی - بنا بریه به بر ربه
 زلت و سکت و در شند و غضب الهی به او فراسه اولاد بریه فهد زمانه توبه اید - الله و یوم آخره
 جدا ایمان اید الله صول زمانه فهد ربه هدایت به اتباع اید را و کلمه عمل صالح بیا رسد
 او فهد بر نذر توبه و عنده اجر و طاعتی بر نذر - « لا خوف علیهم ولا هم یحزنون » سرین
 نظر اولاد - کلمه بر نذر به اید ملک اجموده ظاهر یعنی با کت انسانه از انده مؤمنه و سلامه او همه
 کافی رکعت - حتی بر زمانه اجموده مؤمنه صالح با ناسه او همه ده کافی رکعت - او نه نبات اید و ب
 مسه فادایم کتبه و الله او ایمان عمل اید فاد و شمه ده لازم -

بر سوره نکه بایسته فرستاده «اولئك على هدى من ربهم واولئك هم المفلحون»
 بتسبیح نیک لعلیده نفسور اولدیفنی معلوم ایدی که برنده از جمله «والذین یؤمنون بما انزل الیک
 وما انزل من قبلک» شرطی واردی و عیسای زما نه «وبالآخرة هم یوقنون» بویسته ادریفنی
 ایمونه آفرته ایمانه و ایفانه صحیح سوره انبار اید بر ابر حضرت محمد علیه السلام دارلا انزال اولسانه ایمانه
 ایزره مخصوص اولدیفنی تبلیغ قیامتدی . بناء علیه بورداره «من امن بالله والیوم الآخر و عمل صالحا»
 جمله سید بایه بوردی ر لایه ایمانه حقیقتیک بعثت محمدیه ده صورتکه اولدیفنی ادریفنه شبه بوردی
 ذاتا برایتیک بالخاصه بونقظه نظرله بنی اسرائیل خطاب میزنده بر اجمال ادوب سوره بر بیانانک
 ریه اسلام رحمت صدرنده و «امنوا بما انزلت مصداق الما معکم ولا تكونوا اول کافریه»
 ارمیلینک تأییدی ایمیه سوره ادریفنه ده استنباطه محذوفده . بعثت محمدیه ده اول الله ربهم آفرته
 ایمانه ایدیه عمل صالح یا ایلدیلد تورات و انجیلک مکتبه استقباله بولک پیغمبریه ایمانه ایلد کطف
 ایدیه بره انارة «او فوا بعهدی» بویشتدی . بویده ایلکه بعثت محمدیه ده صورتکه اولدیفنی انظار ایدیه
 سیانده ایمانه حقیقتی اربابی تصویریه اطمانه فالیدی؟ الله دیوم جزایه ایمانی بولسانه و بویمان ایدیه
 تناسب عمل صالح یا ایدیه اولدیه کیمه رک رسالت محمدیه بی انظار ایدیه لایه اطمانه فصل تصویر ایدیه .
 تاریمیک صحیفه سنا دهنده نبوت محمدیه ده دهها بارنه و دهها ظاهر صافتی نبوت واردده؟ بناء علیه
 سماره کی یلده بوردیه بعضی بنی قبول ایدوب ده کونشی اطمانه ایدیه الله فارسی ایماننده هجرت
 و اخلاص تصویریمیک هو فکدیر اصلا قابل توفیق ادریفانه به تناقضه نشین ایدیه . سنا بایه رفتد که
 برایتیه ایمانه بری نمانده نظرا ظاهری ، دیکری عنده حقیقتی اولسه اوزره ایکی دفعه زکرایسه
 و اول اورد «الذین امنوا» بهوریدیه ، انصاریه ، صاحبینه مقابل طرولشده . دیکر که بوا دمی قرآن
 موضوع بحث ایتدیکه ایمانده علم الاطلاعه خارج ایدیه . بونظمه برابر ایمانه ظاهری اربابی برنذر اوقات
 طرولسه دهینک سلامت حقیقتیه سی ایمانه طاس عمل صالح ایدیه شرط کومشده . دیکر که
 ظاهری نوسه اولده مسلمان دکر برنذر خارجنده بولسانه بهوریدیه ، انصاریه دکره قرآنه مطلوب

اول یعنی در عهد الله و یوم آخرت فخر و باطنیه عباداً ایمان آید و صالحان و عموماً با یار و برادران
 آید و در آن زمان «لا خوف علیهم و لا هم یحزنون» سینه نظر اول و بعد از آن که برون ده ریه را
 دعوت و دعای عام بر ریه عموماً اول یعنی فخر اول و در . بر آید نه نهایت سینه که ریه اسلام
 هاکم اول یعنی نهایت اجتماعی نه شکلی ایمان حقیقی شرط و قدر . اول و آخری با قرار بر دخی انتفا
 ایندی که بیرون نه دخی فقط نظر در بر عقد سیاسی یا ایمان سائره یا بی دخی حریه ریه ریه
 هر مایه نظر در . فقط برون برون ایمان فردی و یا اجتماعی سادت حقیقه آنچه ایمان کاس
 و عمل صالح ایمان موعود . و هیئت اجتماعی نه ضمایه حقیقی برون . ریه اسلام دخی، اخروی
 و عدالتی سعادت سدی ده بر حقیقت نه در عهد . بنا بر عموماً ایمان کاس صالح ایمان نه فیض علمی
 و عملی نه محروم اول و فخری با سلام نهایت اجتماعی «لا خوف علیهم و لا هم یحزنون»
 و عدالتی نه نظر در . الله ایمانی اول و آخری موعود آید و زر، آخرت ایمانی اول و بعد از بقای خدمت
 آید و زر . هر که با آن نفس ایمان یعنی نهایت اجتماعی نه نظر می «واقفوا یوماً
 لا تجزی نفس عن نفس شیئاً» آئینه تصویر اول و نه یوم نیاست که بر نمونه می اول و .

«هاد یهود و هوداً» اساساً عربی و نه یهودی نه یهودی که یهودی اول و نه یهودی
 کلید . و بنی یهود که سائر عرب و یهود و یهودی یا با لاده بیانه اول و نه یهودی اول و نه یهودی
 تعبیر نه هادی بر صورت و واقع اول و نه یهودی طوری سید . و با هود یهودی اسم نه یهودی
 و یهودی حضرت یعقوب علیه السلام اول و نه یهودی سبقت نه بر یهودی اسمی اول و نه لازم کلید گفت
 یهودی سبقت عموماً بر نه نسبه آید که هر آید تقدیر یهودی اسم نه یهودی . مفرده یهودی
 ریه .

نصاری ، نصاری نه جمع . کشف بیانه کوره مفری نصاری . یا اول و نه
 احمدی که بیانه ایمان . عیسوی که عیسوی بر اسمی در یهودی که برون و جمع نسبه باید
 آید یهودی :

۱ - حضرت میمانک نازل اور یعنی «ناصره» فریسته نشیند. ایبه عباس، قتاده، ایبه جریج بولاقان اولشدور.

۲ - بیلندزه ناصربولشور یعنی بربرلرینه نفدت ایتدورن مسیله بونامی اولشدور.

۳ - حضرت عبسی هوار بون «من انصار الی الله» جورسه، اوتورده، نحن انصار الله، دیمسه اولدورن ایچوره بواسم ایتسمه اولشدور.

«نصرانی» دیمه فریستیه دیمه زجه ایتدور که «فریستوس» هشتد. فرنگه فریست دیمور. فریستوس، هندوستان، فدیجات دیمه رن قورنارانه «منجی» دیمه شرح اولدورنیه نظر «نصرانی» بوندک عربچی دیناریمیه نصرانی «فریستان» نصاری «فریستاند» دیمک اولور. «صابیه» یاغور «صابه» هفتده شمدنفسیر اولور. اولد، لغت اعتباریه «صابا فدان» دینلیر که فدا کیمه دیننده هیقوب فدا دیمه کیردی دیکد. بومعنی ایدر ایدی که عرب شکرلر حضرت پیغمبر اقتدیزه «صابی» دیرلر. چونکه کند دیندیه مخالف بر دیمه افزار ایدر یورن. کذلک بیلدیر لر مطالعده هیق فدی زما «صبأت النجوم» دینلیر. بناریمیه اساس لغت اعتباریه و تقابل فریسته «صابیه» اصنافی بر صبابی هار اولوب اسلام، نصاری، یهود فارجهده بولناه اویانه سار و منسوبیه شال اولور. مع مانیه عرفاندها فصوصی سفارده نفسیر ایتدور. از جمله:

۱ - قتاده نکه تفسیر و عهد بونر مدوکه یقیدایه بر طائفور.

۲ - بخوره عبادت ایدر بر طائفور. امام رازی دیر که: اقرب اولاده بودور. و بزرگ باشیجه ایکی قولدی دارد: برنجیسی، دیرر که «خالقه عالم الله تعالی» کلمه بخوره تعظیمی و بزرگ نماز و دعا ایچیه قبله آتماز ایلدورن ایتدور. «ایچیسی» الله تعالی اشدن و کواچی فلهه ایتدور. فقط بومعالمه کی غیر وری، صحت درخی فلهه و تبریر ایدر بومخور. بناریمیه بومعالمه اللهی اوتورور. دیر بوندک اوتور تعظیمی واجب. مکرره بونورده الله تعالی عبارت ایدر و انشور

واسطه اولیاء... دربر... بومذهب کلدانیده منسوب اولاده فولد که ابراهیم علیه السلام بزرگی
 رد و ابطال ایچوره کلمت... الخ... بزرگ مفسد نوم و بعضی روایات کوره مفسد ارریت
 ارعاسنه برلند نردره سویلینور... الحانه لهنده اعظام مجوده اعتقاد بوزریده قالدور... سورده ماده
 تفصیل کلمه جلدربانه.
 عاشراً :

وَإِذَا أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا
 مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ • ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ
 مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ •
 وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوْا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا
 قِرَدَةً خَاسِئِينَ • فجعلناهم نكالا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً
 لِّلْمُتَّقِينَ •

مآل شریفی

بر وقت ده بیافند الشده و لوری او سنوکنه فالدریوب و بیشک که در دیکر کتابی
 قوت لونیوک و ایچده کنده غافل اولما یلک... کرک که نور و نور سن • موکره اولک آرفه سنده یوز
 جویر دیکر، اگر او زریک زده اللهم نفس و صحتی اوله ایدی لهر هالده خسانه روئند و اولورکن
 • ایچیل زده سبت - استقامت - کونی مجاز ایزد البه بیلرکنت، بز او زده سفید سفید بایمور
 اولک دیک • درو عقیقی او کنده کبلره و آرفه سنده کبلره بر درس عیبت و نور و نه مقلده بر عطف
 و نصیحت اولمه او زده یایریم •

بورا در بنی اسرائیل حضرت موسی صلی علیہ السلام تشق طیلرین و جریانه دینلرین عامه
 بعضی افطار در روزه . طور . کلام عربیہ مع الطلوع و مع مغربہ کلمہ سرایندہ رخی بولہ
 اول یعنی ذکر اولیور . بعضی در بناتانی اولاد طاف دیک اول یعنی سولہ سدر . طور سیارہ
 حضرت سوسانہ نظر مدام اول یعنی طاف اسم خاصید . رورا در کی «الطور» لہ اوج معنی ایہ
 ایسیہ اسیرہ فہ لہ اولاد عہد رکہ اورہ طور سیارہ . بوسیارہ آلفی زمانہ بنی اسرائیل اولہ
 دیندہ بولند قرون سولہ یور . و باشقہ دیندہ ذکر ایسیور . مع ثانیہ بوسیارہ ایہ تا ابتدا صرہ
 بنی اسرائیل حضرت سوسانہ بختلری معانی آکلوسہ تسمہ اولہ حضرت . بود رخی طور کسمادی نمشدہ
 باشد اسہ و در نہ لیدیدہ صکرہ تکرار نوبتہ اولونشد . بوسورتہ «ورفعا» درہ کی «راو»
 ایہ عباسہ دروی اول یعنی اوزرہ عطف بجمودہ اول درہ ایسی درہ بیایہ ایسمہ اولور . حال اولی درینہ
 کورہ یا کدر صکرہ کی افارہ ایر .

[وَإِذَا أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ] ولفظی ازک میثاقی السہ، یعنی حضرت موسی
 مضمون بر عهدہ اتباع و ادا و دیگر کتابک اریہ امتثال، نہیندہ اجتناب ایکنی تطیف انیس
 [وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ] و طور . او بار ک طانی - بایکندہ انورہ مدہ کی
 بر رفیعندہ اوستوکرہ فالدیروب سزہ دیر دینن قرتہ، کال جدیت و صمیمیتہ طورن [وَإِذْ كُنَّا
 مَا فِيهِ] ایچندہ کی مضمونہ دندہ ہاتنی بدیوب در سونکر [لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ] بوسیارہ
 بلکہ صاقینہ نور و نزدیک . داریزہ مقتدرہ اولورکن . دیمہ ایک دیر سوزہ ایمانہ ہوسہ
 والجا ایہ سزہ صاعدام سوز الشدہ [ثُمَّ قَوْلَ لَئِمٍّ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ] مکرہ بوندہ آرتندہ
 بوزہ ہویہ دینر و اوسوزدہ بنات ایتمہ دینن، اونی قونر طورنار دینن، سندر ہاتنی اھمال ایندیکن .
 [فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ] اور دیرہ کہ اوز دینرہ اللہ فضل و رحمتی

اولیاری روزه نگذارند و پیغمبر روز سه اید [لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ] بگویند
 بگویند فرساده قالیدند. گنجینه و اهل و عیالکند بگویند زیاده اید و ریزند. «بزنند یا رقی؟»
 ریه بکشد. یا فرزند بصدقه ده بالاده افطار ایدند. سحر از عهد شرفی سودیده لم که
 [وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدُوا مِنْكُمْ السَّبْتِ] - سبت، جمعه ایشی کونی معناه
 اسم اولیاری کبی بر کونه تعلیم اید عبادت مصلح رسا اشتغال در تجرد اید مصلح معناه مصلح در اولو که
 بوراده اولو در. هر ماله و بیکند در سبت یعنی جمعه ایشی کونه تعلیم مصلح کی حدود ریه بی نماز
 اید و بیکند. سوره عرفانه «وَأَسْأَلُهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ أَنْتَبَهُمْ
 حِثَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرْعًا» آیتیه بایه اولیاری اید و در کنار نه دافع بر ریه ده جمعه ایشی
 کونند مرتبه عیالت اید و دیک مصلح نماز اید و ده [فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا
 قِرَدَةً خَاسِئِينَ] بزمه اید و مایه اولیاری، سوزند و دیک [فَجَعَلْنَاهَا كَانُكَالًا
 لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا] و بزمه بی اید و ماله حاضر اولو در و اید و کله مصلح عیالت
 سوره [وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ] و سفیده ده بایه ذکر بر موعظه و ماله بایه ده - اولو
 در و کله سوره مایه اید، مصلح و فنا، و طیفی ایفا، انسان مصلح شمار و مصلح ایفا و فنا
 بایه اید و بوسیله انسان مصلح لوازمه اولو در علم و ادراک و معرفت و ایفا و ماله مصلح
 اید و در مایه مصلح، سفید، سکران اولو در که بر مصلح تعبیر اید. بزمه مصلح و باطن اید و کله
 مایه می و ریزد؟ بزمه مصلح و سوره انسان، باطن و مصلح مایه کیمی اولو در؟ بزمه مصلح
 ای قول و اید. بر مصلح مصلح ظاهر و نظر مصلح نام فانی اولو در. فقط بماله اولو در
 اولو در دیک مصلح بزمه مصلح تمیزی اولو در مصلح و بنا و مصلح مصلح فانی اولو در که زما مصلح
 زلفیه بود مصلح کور و نور. کرم مصلح نظر مصلح مصلح، مصلح مصلح و مصلح و مصلح
 و کله. انسان مصلح مصلح سوزنی بر مصلح ظاهر و مصلح مصلح مصلح ای و سوزنی و مصلح
 مصلح مصلح مصلح مصلح. مصلح مصلح مصلح مصلح مصلح مصلح مصلح مصلح مصلح مصلح

اعراف

سوره

ایر بکشد. فقط صد میوانه ایمنه با نامه مایه صورتک ذکر ایسی لعل حاله رخ معنویک الهینه
 بر فیه کید. انسانه ایر مایه از اسنده کی حقیقی زده بر قیاس روبرو فرقی دکل عقل و نظم و اخلاص
 فرقیه. مایه مایه بتو لغوی مسرتقلیده. انسانه نه حرکت بایاره کورنه مایه اولی در حال
 تقلید ایر. و بو تقلید کبشنی بر موی رنگ زده مایه مایه انسانه عمارتا با فدا شده بر. حال بوکه مایه
 اولنه کورنه آنسه یافتند. موی موی کورنه فایه شیشه ایمنه کی اوکره نیت. موی اوکی الوب بر فیه
 کورنه یکین، یانه کبریت، میرا، کورنه موی کورنه، او، او سوادکی نامه موی بر فیه کیدوب ده
 بر آنسه فیه موی ایمنه کی بیه دوستوزن. بوته موی بر فیه بیه کورنه. آنسه موی و سلفک
 او زینه زینت ایر و مایه دیگر معاشا اخلاصیه کی موی ایرین. ایته معنوی سخن او فراسه اولانه
 بوته. او کورنه بر تقلید موی باقیه برقی با ایمان و حیات موی لریه مایه موی ده ابراز ایرین
 بر باقیه انسانه کی کورنه موی، حقیقت ده بیه مایه موی باقیه برقی دکدر، فنیقی قیدار، برده
 بر فیه اغامی دیگر موی ایرین «اولئك كالانعام بل هم اضل».

اوده برنجی تذکره: بوسوره نک و جیمیه سی اولانه بقده فیه موی کورنه. فقط بو

تذکره ابتدای اسرابطه خطاب موی موی دکل تذکره موی صورتنه ایراد بر موی. موی کورنه.

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا
 اتَّخِذْ نَاهِزُوا قَالَ أَعُودُ بِاللَّهِ أَنْ آكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ • قَالُوا أَادْعُ لَنَا
 رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِضٌ وَلَا بِكْرٌ
 عَوَانٌ بَيْنَ ذَلِكَ فافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ • قَالُوا أَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا
 مَا لَوْ هِيَ قَالَتْ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقِعٌ لَوْنُهَا تَسُرُّ النَّاظِرِينَ •
 قَالُوا أَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشَابَهُ عَلَيْنَا وَإِنَّا إِنْ شَاءَ اللَّهُ
 لَمُهْتَدُونَ • قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولٌ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ

مُسَلَّةٌ لَأَشِيَّةٍ فِيهَا قَالُوا الَّذِينَ جِئْتِ بِالنَّحْوِ فَذَبِّحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ

مآل شریفی

بر وقت ده موسی قومه دیشی : الله سزه بر بقه بر نماز لاگز ارا بیور ، آی دیرلر
 بزی اکلجه رینی قویور سیک ؟ دیری الله صیفیم ارید باطلده قایمقدیر • دیرلر ، بزم
 ایمییه ریکه رعایت ! نه در او بزه باید انسیه ، دیری : بزم شود بیور یور : بر بقه که نه فایز
 نه باکر ، آیمسی اونه سی بر یغ ، هاید ارا اولد نفیذ انسی بایک • بزم اچور دیرلر ، ریکه رعایت
 ایت ده نلی نه ایسه بزه باید انسیه ، بزم دیری شود بیور یور : بر بقه که صای صای ، نلی
 باقارده سور دیر • دیرلر : بزم اچور ریکه رعایت نه در او بزه باید انسیه ، هرکه
 او بقه بزه منشاء کلدی ، معافی الله دیر سه البه بولورن • بزم ، دیری : شود بیور یور :
 بر بقه که نه قوشلور ، اراضی سور ، نه ده آیه صولار ، صالم ، یحی الامسی یورده ، ایته دیرلر
 سوری هورده کلدی ، بونک اوزرینه او بقه لی بونماز لار دیرلر که آن دالری بایمه عتقدی •

بقه ، بقدر سوتی دیار سدریر ، بقدر ، ماندا یه دخی سال اولورده سدره صیفیم سدره
 اسکیدر ، بنا ریمه بقه ارکام دیارشی صیفیم ، یعنی بر اینک دیار ادرکوز ، بر روده دیار بطوسون
 دیار ماندا اولر بیلر ، ارکانه بافر ، باقیه ، بقیور ، باقور دخی ریلر ، بقدر ، یاریمه دیک
 اولدیفتمه بو هیوان دخی طوری منی سور دیا یاریمه ایمییه قودلانیس اعتبارله بواسم دیرلر •
 [وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً] دهانی
 موسی قومه فطاماً « الله سزه بر بقه ذبح ایتلهزی ارا بیور » دیشی ، بو طافانی قوی
 [قَالُوا اتَّخَذَ نَاهِرُوكَا] مجاب سه بزمه آلامی ارا بیور سیک ؟ دیرلر — مجاب بویله

در برابر یک و هجی نه ایری؟ و بنیادی که الله بفره زبانی ابراهیمی مقلد الماری، بولایست
 بولایست، استعاره ایندیر. بنیادی سونی آکادمی که قوم موسی از زمانه بفره نیک قریات
 ابراهیمی و ایریه بدیجانی تصور ایریه بولایست، دیک که محب و فقه سنده ده دلالت ایندیک از
 لغوی بفره بی مفسر بر میوانه کور و بولایست. بولایست ایسه بولایست لغوی مصر و اکت
 و مفسر مرسند ایله بستی لفظ سنده و بولایست استعاره ایریه. قوم فرعونیه اولاد بیت پرست
 مصر بولایست بفره به طایفه کوری و هجی بولایست بولایست ال بولایست مصر درین قبیل ایندیک درایت نایمیه
 اولدیفه نقره بفره بولایست بولایست از زمانه بنی اسرائیل از زمانه سنده عالم اولاد آل فرعونیه مصر درین
 بولایست لایسه دیک اولدیفه بولایست بنی اسرائیل ایچیه مصر و ایچیه اعدایه اعدای دیک اولاد بولایست
 بولایست قابل اجرا و مکتب تصور کور و بولایست. مصر و هجی بفره بولایست بولایست بولایست
 در لایله آکادمی که قوم مرسند و هجی لغوی بفره نیک زبانی سنده مصر و اولادیه مصر و اولادیه
 بولایست بولایست بولایست بولایست بولایست بولایست بولایست بولایست بولایست بولایست
 ایریه بولایست و بالنتجه بولایست بولایست بولایست بولایست بولایست بولایست بولایست بولایست
 ایریه بولایست بولایست بولایست بولایست بولایست بولایست بولایست بولایست بولایست
 استعاره ایندیر. اینا بولایست، مفسر مرسند [قال] بولایست [اعوذ بالله ان اکون
 من الجاهلین] به ایریه، انقدر استند ایریه به بولایست بولایست و اهل اولادیه الله صیفینیم
 دیر - و کذب سنده یا کذب ابراهیمی بولایست بولایست بولایست بولایست بولایست بولایست
 ایندیر، کور و بولایست از زمانه بولایست بولایست بولایست بولایست بولایست بولایست
 استعاره ایریه بولایست بولایست بولایست بولایست بولایست بولایست بولایست بولایست
 از زمانه بولایست بولایست بولایست بولایست بولایست بولایست بولایست بولایست
 نادر بولایست بولایست بولایست بولایست بولایست بولایست بولایست بولایست
 ایندیر [قالوا] بولایست [ادع لکارتیک یبین لنا ما هی] بولایست بولایست

رعایت، بزه ارنگ زار یعنی، راستی بیاد نیست. «ماهی» ماستند یعنی حقیقت نوعی
 سوال در. دیک بوز ابتدا بفره نک حقیقتی، مجازی در یعنی آگاه سینه یورردی. بولاداری
 حقیقت بفره معلوم در یعنی در مانیله سوخته بیاد یورردی: [قَالَ] موسی دیدی که
 [إِنَّهُ] بنایان [يَقُولُ] شود یورردی: [إِنَّهَا بَقَرَةٌ] او، بفره که [لَا فَاَرْضُ]
 نه یک یا سلی فارسیه [وَلَا بَكْرٌ] نه ده یک نازد باکر [عَوَّانٌ بَيْنَ ذَلِكَ] ایسی
 اورده سی، نام کوملی نونی برینج [فَاعْمَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ] بنامیه ارادند بفره شیء
 یاکند. — بوند اورده نه به اجرانده یا ناسخارید [قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا الْكُونُهَا]
 بزم بحیره بکر رعایت او بفره نک نمی نه در؟ بزه بیاد یورردی [قَالَ] موسی
 دید که [إِنَّهُ يَقُولُ] الله شود یورردی: [إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءُ] او او بفره
 بفره که [فَاعْمَلُوا كُونُهَا] رنمی آینه صایند که بار یعنی، که غلی [تَسْرُ النَّاسُ مِنْ]
 بافره سرور دنده بفره ملک، کوزنی، کوطنی آفریده بفره کوزل و سولسی. بویانه
 فانج اولاد بفره [قَالُوا] دیدی که [ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ] بزم بحیره
 رعایت، بزه ارنگ لوری نه در یعنی بیاد نیست [إِنَّ الْبَقَرَ تَشَابَهُ عَلَيْنَا] نه به بفره
 بزه تشابه کردی، همانی بفره در یعنی کسیده کردی، نه ارمانند بیانی اینده دگر اوصاف شده
 تشابه بیاد رنور [وَأَيُّهَا أَنْ شَاءَ اللَّهُ] دانه ساراهه نه [لَمْ يَهْتَدُونَ] لورده
 بفره که بوند، با موز کسند بونی بفره [قَالَ] موسی بولاد دید که [إِنَّهُ يَقُولُ]
 الله شود یورردی: [إِنَّهَا بَقَرَةٌ] او او بفره که [لَا دَلُولُ] بفره در و آینه
 از کسیده [تَشِيرُ الْأَرْضُ] نه طوریاده سور. [وَلَا تُشْقِي الْحَرْثَ] نه ده آینه صولاد
 بکده [مُكَلَّمَةً] باشی برسه، لرمیبه سلم [لَا يَشِيءُ فِيهَا] بهیج بر کدی، آلامی یورده.
 بر موابی آینه بونده کوکلر نه کجید کردی صورتی بولسه اولید و نه ایات مفی اعتراف ایدرت
 [قَالُوا الْآنَ جِئْتَ بِالْحَقِّ] ایته سندی مفی سوزد دیدی.

عطا و انبیا که صلوات اختیار بر زانک برادر صافی عاقل بر بوز انجی و برده جوهری
 دارسه، اختیار بر بوز انجی برادر مانع کورتورسه و الله امانت ایدرک بر انسه « یارب
 برنی جوهری بر بوز انجی در سطر درید ایریورم » ریس، مکره اختیار دفات انسه، ایته
 او بوز انجی ده بود بر عطا ره ره برده برده جوهری ده برده برده رافع
 اولساید. آرایه آرایه برنی بر لری در رسی طور انسیه ایر صائیه لریر. [فَذَجَّوْهَا]
 بر بایه اوزرینه لریر [وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ] حال برکه لریر باناسیور لریر.
 بر ایسی کوز لریر او قدر بر بر لریر. بر بونک ایجورده حضرت سربانی شمار با سوال ایدر عجاج
 ایریور لریر. منی بعلندی بر ایسی نرود سنه سور و کور کورنی روایت ایتلر در. نجات الجاد الای
 ایدر لریر یرینه لریر. ابتداسنده علم العاده بر بقده ی ذیح ایدر ایلک حیفه یلک ایدر. فقط
 زیاده استبعاد و انظام اینده لریر طوری بر ایسه لریر یلک بهالی بهالی ایدر لریر ایلک
 ایجورده اشوب بقده نرود سنه رفاتر و مجاباتی یلک جوهره بر لریر شومر. بر بونک ایجورده صورت لریر
 افطار ایدر لریر مکرره به بنی اسرایه فطاباً بر لریر ال انجماز کار بر نرود سی شود و لریر نرود لریر
 اوده یانجی:

وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَّارَءُتُمْ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجُ مَا كُنْتُمْ تَكْمُنُونَ •
 فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَى وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ
 تَعْقِلُونَ • ثُمَّ فَسَّتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ
 قَسْوَةً وَإِنْ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَإِنْ مِنْهَا لَمَا يَشْقُوقُ فَيَخْرُجُ
 مِنْهُ الْمَاءُ وَإِنْ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ •

و ادوت بر کیمه قتل ایستد کنده و هفتده بر یکزده آتشسه. او ستوزده انمشدیکت.
 حال بود که الله صانع در بخت و عیفا. هفتده • او نیک ایچود دید که او بقره نیک بر ایچود
 او مقول در روز. ایسته الله بود تو لوری در بخت و هفتده آتشی کوسه. اگر که هفتده
 • مکره بود که آتیه سده نبهتین قایده شد. سده و در لاسد کبی حتی دهار دینوسه.
 هونم لاسرک او دسی و اگر که ایچود نه در لاسد یابود. او دسی و اگر که ایچود یابود و باغزیده صول
 صول فیکید یابود. او دسی و اگر که الله فیکید یابود و در لاسد یابود. سده راسه لاسد یابود
 الله ماضی رکس •

«ادارتو» اصلده تار اتم و که دفع مداسه «در» ده تفال اولوب تافتم

دیگر.

[وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا] دهانی از نفس یعنی بر آنسان قتل ایستدیکت و بودنه طور
 آزانده بیرون بر قتل هفتده ای [فَأَدَّارُهُ قُوفِيهَا] ده قتل او نیک بر نفس فموسده جری
 بر یکزده آتیه سده با یکزده دفع ایچود یابود و بودنه در لاسد یابود و سده عاکنه موالی بود.
 رایت اولیور که ایچود هفتده و غایت ز نکیه بر آرام و راسه. بر نیک بر او غلی و بر هونده ده کندی
 بولیدر سده. بکنده بر ز نکیه موه و بر نیک بر آتیه قونم ایچود او نیک بر نیک او غلی کیزیچ او دیکر
 او نیک مکره ده و جنازه سی قایود قویده و باغزید و هفتده. جنایت سونده بود که او ز رینه
 قایستد. فاعله بود که اسی سبیل بالنتجه بیرون بر قتل هفتده ای. ایسته ان بنی سرائیل
 حضرت موسی کبی بر پیغمبر عالیه جنازه بود بر جنایت باحیه بر یکزده خاصه قایستد
 [وَاللَّهُ يُخْرِجُ مَا كُنْتُمْ تَكْمُلُونَ] الله تعالی به سز بولید کیزده به کد یکزده جنازه
 بیان هفتده. هفتده • بر نیک ایچود [فَقُلْنَا] سده خاصه ایچود به عظیم انسانه دید که

[اَضْرِبُوهُ بِعَصَاهَا] ذبح ابرسه اولاد بقره نك بر يار چه سيد او مقتول نفسه دور ذلك
 [كَذَلِكَ يُخَيِّ اللَّهُ الْمَوْتَى] ايته الله بويده عقل و خيال كهن بر سيد تولى دريسته
 بوزر انكلا سلبو كه بقره نك بر يار چه سني مقتول دور قمرى زمانه مقتول بر احيات كوسته
 جانبدن جنود و رسته و بر صورت او كينى جنات ميدانه عيقه ره نزاع دفته ده با صديشته .
 ديكه كه ذبح بقره اريدك نيمه سده امبار اسوانه سال و ساله ديره جلك يونك بر سجنه ظهور ايمند
 آنره تولى در يار چه سني و يه ريك بعث بعد الموت انكلا ايمه ملبه . الله تعالى بويده عقلك
 اعطاء ايره به هيك له هانك بر صورت تولى در يار چه . [وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ]
 و عقلك كذا ابر سبه ، عقل و نه بر ايره كن ديه سده آيندني ده كوسته رسته تولى در يار چه
 عقله مخالف كين قله ابر سكن ، حال بوكه بقره عقله دحل عقله نقصانته عيقر . زيرا ايلاد هيا
 بد سال ابراع ايره قدرت بالفه نك ايجي هياتي انشاء ايره مسمي ايموده يعيح بر سب بوقدر . عقل بون
 اولويند قبول ايمك لازم كلبه . عقل كرم قياس ايموده رانما بر سال ابراع . لكه ايكه هيات رمال
 اولوده اونه كلفيد . مع فبه بوني ابراك ايره ميبند ايموده ده سنجيد ره بويده بقره فقهه سكي ايجي ايجاز
 سالد كوسته شد . بالاده صاعقه فقهه سكي ده ديك بر سال ايرد كه برن نومي ، ديكرد فرديره .
 بنا عليه بقره فقهه سكي بني اسرايله كوسته به بر بعث بعد الموت مثالي اولوده ظهور ايمك لازم كلبه .
 عموسته تفسير ره ذبح بقره اريدك سبي سبقتل هارده سكي اولويند كوسته سده و بونك ايموه
 قتل بقره سلك وجه تا ميري مقلده ساقته را يايسته . لكه آينه بون «واذ» ، «واذ» و يه
 آيري آيري تنكاه تابع طو نولسه اولويند كين قتل امر ديه اول و نونه دارك ياكث اولده طولايب
 اولويند دلات ايره جلك يعيح بر قرية كوسته بيمه شد . آرا ده كين دايته ده ظاهر قرآني تاويل
 ايند به جلك قوت را يره . بنا عليه ابره هيا نك بياني و مجله هارده قتل ذبح ارمه اول و نونه علم
 ايمك فقه قرآن مخالف اولر . او هاله ارمه ذبح و هيا با سقه هاندرن ده مكنوي اولر رده دار رادش
 رمارده قتل ملى ره بونك ان لهم قوه لرزه برني تشكيل ايمه . بوسوره نك اشوبقره فقهه سكه

افسانه «البقره» نسبه ايلسه ايلسی ده بونام مضمونه تذكیر اولسانه دیکر قصه ایلر ده زیاده
 بشمول درینک بولند یقینه دلالتی علی رکدر . وقت ایلرله کور و کور کر فرانه بتونه قصه رک
 «مصدق المامعک» مضمونی ابراز مکرر ده و کتب الف ده مفسر اولده و بنی اسرائیل نظر ده بطان
 اسلوب دینی تلقی ایلرله بر فرزند متجاهده و کمال بدست تصویر ایلرک افطار ایلسه و بتونه بونام
 اول و آخر زده آیات حکم ایلر مقام یقینی تو شیخ مضمونه درینک ایلر مشر . بنا علیه بونام ذکر
 یا یعنی کی «ماذا اراد الله بهذا مثله» ویه سور تادیل و تلقی و شکسته به «واما الذین امنوا
 فيعلمون انه الحق من ربهم» حقیقه اتباع ایلرک لازم طبعی و بتونه بونام مضمونه علم الی
 تقریه ایلرک قبول ایلرک انتقاد ایلر «لا ریب فیه» بر «الو» مبدی بولند یقینی اولونما
 بانیکن براسا ایلرک بر اولرک از منج بطوریه است حالت روحیه ایلرک اصلاح ایلرک و بعت بعثت
 مضمونه قلبی بونامنامه اولده بنی اسرائیل مضمونه تمهیدی نازده تکریر نفس بونامنامه .؟

[ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ] ای بنی اسرائیل!.. بتونه بونامنامه مکرر
 قلبدین فانیکی، سزه پیغمبر و ادنرک بریه کوندر یله آیات و معجزات هیچ کار ایلرک
 [فَهِیَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدَّ قَسْوَةً] آنده ایلرک طاسه کی دیا اوندیه ده فانیکی
 [فَإِنْ مِنَ الْحِجَارَةِ] میزده مکرر بعضی داررک [لَمَّا تَفَجَّرَ مِنْهُ الْأَنْهَارُ] ایلرک
 اوندیه نایران کونیه دیا صنایع ایلرک کور و کور ایلرک بقیه بقیه، فستقه بلیه، سزک قلبدین
 ایلرک بر نایر طویاز که ارسایر ده کوندر یله انار معرفت فستقه بلیه [وَإِنْ مِنْهَا]
 بعضی ده داررک [لَمَّا يَشَقُّ] هر حاله بر نازده مانند [فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ]
 ده اوندیه صعیقار، فستقه مازسه میزار [وَإِنْ مِنْهَا] نهایت ادنرک بعضی ده داررک
 [لَمَّا يَهَيِّطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ] باغمورر، قاصیر فله، زلزله لرکی قدرت الیه کی کوندر
 آیات الیه ده نازده اولر ده الله صایفینده هر حاله دوشر، بودار لایر، بر نازده انیار، هان
 سزک قلبدین بونامنامه و با الله آیات نازده و بنیات قاطعه فارشونده زده قدر نازده اولان.

زغیب رتہ صبیحہ برائے طربانہ [وَمَا اللَّهُ بِخَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ] فقط اللہ نہایت
باید فکرین دہد اسد غافل رکھد ۔

سُحری بونصوبہ دانہ زار دہد صکرہ بردہ مالک بنی شہاب بچوہد و جبرہ قطاب بوزن
ایمانی تمنی ایرہہ غیر منراہ مؤمنلہ نوجبہ اولہ رتہ بوزن بایو کہ :

أَفَتَطْمَعُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا بِالْكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَسْمَعُونَ
كَلَامَ اللَّهِ يُخَرِّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ • وَإِذَا لَقُوا
الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَا بِغُسْطِهِمْ إِلَى بَعْضٍ قَالُوا اتَّخَذُوا آلَهُمُ
بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ لِيُجَاوِزَكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ •
أَوَلَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ • وَمِنْهُمْ أُمِّيُّونَ
لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِيًّ وَأَنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ • قَوْلُ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ
الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيُشْتَرَوْا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا قَوْلُ
لَهُمْ مِمَّا كُتِبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَلِيُّ لَهُمْ مِمَّا يَكْفُرُونَ • وَقَالُوا
لَنْ نَمَسَّنَا النَّارَ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَةً قُلْ اتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَرْشًا فَكُلَّنَّ يَخْلِفُ
اللَّهُ عَهْدَهُ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ • بَلَى مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً
وَآخَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ •
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ •

نَال شریفی

سُحری بوزن سزہ ایمانہ ایریہ و جبرہ ایریہ ایریہ سزہ ؟ مال بوزن بوزن بوزن

دارد که الهام کلامی ایشیداردی ده عقلند آفریده مکره ادنی بلیه تحریف ایداردی
 • لهم ایمان ایزده است کلمه کلمه «آنا» دیر، بر بر بلیه صحت بایه فرزند ده «بکون
 منصوره علیه کلمه حجت ایشیداردی می طوب الهام سنده ایدینی مصیقتی اوزده سو بلیه سکن؟
 عقلند بوقمی به» دیر • بایان لری ده که اوزده سر طونار دند اعملا ایداردی الهامی
 بلیه • بوزن برده امی نسبی دارد، کتاب، کتابی بایان، آنچه بر طاقیم نور تو بیفنی انبیر
 نور و صرف فله آردید در لاسیر، آفریده دای اویسه لره که کند الدیه کتاب باز ایداردی مکره
 بر آن باره آله امیوه «بو الله طرفند» دیر، آفریده دای اولدیه باز دلی یوزنده اوزده،
 دای اوقاز از نوری و بال یوزنده اوزده • برده دیر: بزه صایای بر قیاح کوزده ماعدا
 آنسه طونان، سن، دی: الهام بر عهد الیزمی؟ بوی ایه الهام عهده خلفان،
 یوتسه الهامی بلیه به عکاز شیر می سو بلیه سکن؟ • اوت کیم بر سیه کسب انیمه ده فله سی
 کنی لهر طرفه نوسانیه اینه ایدرد آتسه اعلی، لهیادنده مخلص • ایمان ایدرب
 صالح اعملا ایدند، ایدرد اینه جنت اعلی، لهیادنده مخلص •

بر اسلوب بدعته تلویحیه خطاب نسبه اولور.

اوله ایمان! [أَفَتَطْمَعُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا الْكُفْرُ] آفریده بوقای تلبد
 سن غیر خواهان تمنا کند ده طوبای طوبیه ایمان طه بطری و آفر زما به پیغمبری دارند کنیزکی
 کتابی تصدیقه ایه بطری امید می ایدرد سکن؟ [وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ] مال بوکه بوزدن
 بر فرقه دارد که [يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللَّهِ] الهام کلامی یعنی توراتی ایشیدارد،
 بلاردی ده [ثُمَّ يُخْرِفُونَ] مکره ادنی تحریف ایداردی. سنانی دیشیده جله بر
 صورت کلامی، و فرق موفعلی، وضعلی دیشیداردی، لهم بونی اکلا یا دوزن
 عقل و فله ایدند طوبای ده [مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوا] عقلند ایدردی، نه بوقیم

نزد که کلام الله اولی باشد اصل شبهه لری فالما دارند مکرره [وَهُمْ يَعْلَمُونَ] بلیه
وعدت صد یا بار روی - آرتد بولی لرند ایمانه و غیره مکرری؟ برده بولرنا نقد لری،
[وَإِذَا الْقَوُّ الَّذِينَ آمَنُوا] ایمانه ایزده مدقی اولرلری زمانه دکرنا نقد لری یا قری
[قَالُوا آمَنَّا] بذا ایمانه اینده دیرر [وَإِذَا خَلَا بِعَضُفُهُمْ إِلَى بَعْضٍ] بربر لری، یعنی
برنا نقد بجا اولده هم بسلید تنها فالق لری زمانه [قَالُوا] لهری بکرینه شومورده
منابا برده یا مور لری، [أَتَحَدِّثُكُمْ بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ لِيُخَاجِبَكُمْ بِهِ
عِنْدَ رَبِّكُمْ] سزاند، یعنی محمد اصحابه بکرل مفسورده سزطه بیا فته ایدر غلبه ایندی ایچون
الله سزده آمید یعنی اسرار و عفاقی هنری و بر بویکن؟ یعنی کرک آفر زمانه غیرینده اوصافی و کرک
بنی اسرائیل ماجرالن مقنده الله نوزانه سز بهور لری همد و بر لری معلوماتی اولده بلیه
دندن مغلوبانیه لری ایچیه الدینیه مجتبی و بر بویکن؟ سز سوبه سز سز اولر بوا سز اولر زده دبه بولر
وزده دبه سوبه بولر؟ [أَفَلَا تَعْقِلُونَ] سز عقلک برقی؟ یهج دوستو بویکن؟ بو
کشف اسرار صوی زده به داره همه دیه بربرینه سز سز ایدرر. لکنه [أَوَلَا يَعْلَمُونَ]
بوزر شوقی بیا موری ده که [إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ] لهر مالد الله اولر
کینه دکلری ده آمیق قدر قری ده بلیه و بلیه ایچیه پیغمبریه بلیه برده - بنار عمیه قرآن
اصل توراتی مودیه بیاناتی دبی اسرائیل مقنده کی معلوماتیه مسلم لری همد دار اولری
دنوا سزده کی اوصاف محمدیه بی بلیه لری یهود لری کشف از اینه لر زده دکل طو غریه طو غریه
الله پیغمبریه بتوبه بولری وحی اید بلیه سزده، حضرت محمد صوبه پیغمبر اولر سزنده، علماء
برورد بلیه؟ بلیه فقط بلیه لری کتم و تحریف اینده اولر شکار برده.

[وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ] برده بوزر ایدرر که [لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ]
اونورده یاز سوبه بیات، کتابی آکلما زلر [إِلَّا مَا كَانِي] ساره به طاقم انیه لر برده -
بتوبه بلیه لری فیال مبال مفکوره لرده، ددی قری نقیسه و تمیازه عبارتده.

امانی، اضیافه جمعیه. اصلی افعوله و زنده استویه اولوب تمینده مؤنسی اوللا
تقدیر ریاضت مضامنه «متی» دمه مافون براسه که انسانه کنی نفس و خیالنه فرمه
و تقدیر ایرک متی ایرد طور ریخی و یادرد زبانه اینده یی شیده که فرنگر بولا «ایده آل»
دیرر. و کجدر یزده بر معنی بونی مفاکوره دیر زجر ایریورر [۱] بوندک معلی انسانه کنه
کوکنده صایلا ریخی و شماریا آفرنده قورند ریخی بر معنی، بر خیال، بر قورن توریکدر. بوندک
تحقیقی مکنه دینا معیه یقینی اولاغری بوندک بیلیرسه ده علم الکلمه دیوانه ان اتمیه قوری و منک
تمینانه عبارت فالیه دیر ساسنده امانی، ایده آل، اباطیل و اولهام مضامنه ده قوللا بیلیر.
فرنگر اخلاقیاتنه بونی تفسیر ایریه فلسفه ایریه البزم دیرر. ایسته یهودیون او قورن یزده
بیلیریه عوام طایفه ده علمده کتابیه بهر ده اولایوب ساره جهامانی آفرنده فرسارر. [و]
[إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ] و ادغر بالکن قله ایرر. بر قله یکنده قوشارر. قوری بر قله
و تقلید دیر بشقه بر شیه سالک رکدرر. همه دینا نفسیه ایدیمیزر. بوجهند بونک دینا
کندیر غی الدانانه اورتور باز ارکدر.

[فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُمُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ
اللَّهِ] ایمری رای اویاز بیلیر که الیرد کتابیه باز ارده صکره بر الله طرفندر دیرر.
— افتر ایرر. [لَيْسَتْ رَوَايَهُ تَمَّا قَلِيلًا] که ارنطه سه ارده یاره قاز انمه ایچره.
— مدزاتنه فانی اولدیفنده طوولی آذر دیک اولاده بر دینا منفعتی کی فیس بر استفاد
ایچره.. بالا سوبر. معنی تحریف ایرر. بر صوره تکتب سالفه یی بونک تحریفده ادغر اکلدر.
[فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ] اوت رای ارده اولدیردک باز ریخی بالادیر بوندر
[وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ] رای ارده اوقاز از قدری غیبت قاز انج بوندر — بونک

[۱] دلفاصوک زمانه بوندک برینه برده «ارکو» قوللا نیامه آرنز و ایر بیلور. کنده دیرایه لغات زکره اولکو،
نشان دیرر کوستلدر. نیشانه سه قاز برده کی برانه در. بریماده بر لغاه قالمک بیان رهجهله سواد و عیله و سواد
مضامنه در. مؤعاده اولکو، ایده آل دیک اولایور.

حقاقتی قریفایر - بالاد - یا طسه یا زیره ، و در غایت اولی خلق انفال ایراد و هفت
 از افسانه در مانتی عاقبتی نه قدر فحیدر . انسانی عذاب ایراد و سوره و کلمه به برود و در بیلیقه
 و بالی قاریسند و نیاندک اوسفای فانه انجری عذاب افزوی یی نه قدر تسبیح ایزه جکر . او خزن
 کو طرخی کوبا بود ده بر میاره بر شد [وَ قَالَ اَوَا] و عوام شراسبی یی ده تلقیه ایراد و میسر که
 [لَنْ نَمَسَّنَا النَّارُ اِلَّا اَيَّامًا مَّعْدُودَةً] و ابلی بر فاج کوزی باعدا بده جهنم آتشی ییج ده تماس
 اینه جکر . - تفسیر به بر صابلی کوزی عددی هفتده او خرنده مندر سوز کرده روایت انجند در که
 بوزن ان شهری زود کوزر . تفسیر بخواننده بیاد اولذیفه کوزر . نورانه الهی بر انوب ده
 طایاندر ان آتیه بقدر هفتده کی آتیه زهر . دشتیاری او زینه عوام بهور انیه لری
 قیدیمه دریه اسلام کیریک فایلی کوزند که بائید شکر ، بونی کوزر علماء بهور و نود و شکر
 اعدا نمیکند که « بوزن انی عبارت . هفت سوسانده غیا بنده انجور زود کوزر دافع اولش
 بنار عیه بن بهور در جهنم نهایت فرود کوزر فضل فایله هفت » تسلیسی در شکر ، بهور در
 بر طایفند در ده اصمعی سزار عیای طایر انجور که بوزن انی به بر شندیک رقی یی کوزر عبارت
 ایسه . ابیه عباس و مجاهد در ده دخی روایت اولذیفه کوزر بهور در نیاندک عمری بری بیک سنه در
 بزده لعد بیک سنه انجور بر کوزر عذاب کوزر . جکر « ریشدر . دیگر بر روایت ده بهور در جهنم
 بر طرفند بر طرفی بخور ز کوزر قدر فرود سنه الهی بوزر . و او بر بر سنه لک بر کوزر . فایله ایراد و فرود
 اکلان ایزه جکر در « و به نورانه منور او در یی او دانی در بیاد انجور .

یا محمد ! [قُلْ] سه از فرود سوزید : [اَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا] زبیر
 الله به عهد ، بر سوزی ایراد ؛ [فَلَنْ يَخْلَفَ اللَّهُ عَهْدَهُ] اگر او در ایسه الله عهد
 بوزنانه ، و عهده خلف انجور [اَمْ يَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ] بوزن به بر عهد
 بر شوی الله افتد ایراد سوزید بر بر بیک ؛ [بَلَى] فایر سوزد او زده بر یی کی رقی [مَنْ
 كَسَبَ سَيِّئَةً] لکیم بر یی فایر - بر نا ایراد . [وَ احَاطَتْ بِهِ خُطْبَةٌ]

در قطبیه سی : او بیرون کنایه کنی هر طرفه فرستاید ، فیه لحد و باطنی ، فلبی ربی و دیگر معانی
 تماماً فایده : هر یک اعتبار را سخندون آید [فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ] ایسته بودند
 اصحاب ناره [هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ] او را آتشده خند در . - او بیرون کوزه ، قروه
 کوزه و کحل بهیچ به زمانه آتشده هفته مانده ، و اما او را به فالیدر ، او اسی عالم آید و دیگر
 او عالم سیه اید محاط او در و در نیم بهیچ بهیچ قالیه به کیشد و آتیه فنا و او فسلر ای
 خصلت شایسته او شد . ستوی بر سیه بود او در سه رها بر مویه سیات اید محاط او لا زرت
 هالدر آتیه نیاس آید سیه . دیک او در که سیه هر طرفی اعطاء آید سه او در آتشده خند
 رکاب در . قابله ذره قدر ایمانی فایر بیلیدر ، کنایه کناه بلند مقصد فایر بود . صای
 کوزه بود ایدر تصور آید بیلیدر . دیک طرفه [وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ]
 ایمان آید و ای عملد با اید کیه راب [أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ]
 آتیه بود اصحاب جنت لهم آید خند در . - جنت ، جهنم مقصد اللهم عمری ، و عید و
 و پیغمبر ویر دیک جنت آید بود .

از این

آتیه بود فایر سیمت الیه نیک سبقتی تقدیر استنار آید ، سیات ایدر
 اولسه و قبله ذره و ایامه فالاسه او لا زرت رضی آتیه خند قالیه مقدری تو لهم آید بود
 ایام مدوره آتیه سه و دوما و عدالت الیه بی انظار ایملد دیکدر . رحمت الیه نیک سبقتی و رحمت
 ایدر نیک لحدی ، سیات ایدر سبقتی محاسبه اولاد فسلر مالک بوم الیه مقدر
 ایدر مقدر و سبقتی او فایر و فای او فایر . علم حکمت فزانه فزانه عالم آخرت بر نشأت نایه در
 و شبه بود که نشأت نایه نیک تخم نشأت اولاد یعنی دنیا رده کیده جلد . بنامیه دنیا رت
 کیده سیه اید محاط اولاد نفس نشأت نایه سنده جزای سیه رده باقی برشی تصور ایملد
 نشأت نایه بی ، نشأت اولی در فایر ایملد کبی به تناقضه اولور . فقط سیه تماماً نفسی اعطاء آید نش
 و او نفس ذره ما بر روح فید فالسه او در سه آتیه از زمانه رحمت الیه نیک سبقتی و نفس نایه

از این

مندر عالمی رہے عاقبت غمناک اور بے بسی افتنا اید۔

«لن تمسنا النار الا اياما معدودة» دیکھ افسوس بنی اسرائیل کے پروردگار کی فرمائش کی
 وضاحت نہ کرے؟ کرم بیانات سابقہ پر فکر کی سیاقی ایضاً آیت۔ معافیہ یا محمد! ادرہ
 دیکھندہ بالخاصہ شریفی رہے افطاریت :

وَإِذَا أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَآئِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ
 إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا
 الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنتُمْ مُّعْرِضُونَ •

مُل شریفی

وہ وقت اسرائیل اور اللہ کے شریف میثاقی آدرہ : اللہ ربانہ سے طاعتیہ مقررہ
 ابرہہ احسانہ ، یا قریبی اور لڑے رہے ، افسوس رہے رہے ، بھاری رہے رہے ، ناسہ تویز ملک
 سویرہ رہے ، نماز قبلہ ، زکاتی دیکھ ، ہو کر رہے ازیکہ سننا ، سوزیکہ رہے روزیکہ
 مالادہ رہے پوریکہ •

[وَإِذَا أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَآئِيلَ] بے عظیم الشانہ رفتہ ماہر بنی اسرائیل
 شریف میثاقی المسد اید :

۱۔ (لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ) اللہ ربانہ سے عبور طاعتیہ مقررہ ، اوزن
 مامدہ عبارت و عبودیت ائمہ مقررہ ۔

۲۔ (وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا) ابرہہ یعنی باپا بہ اناہ احسان یعنی لہر و جہدہ

کوزللاک کوسده ملک، کوزل سلا ایه مکن.

۳ - [وَذِي الْقُرْبَىٰ] کذلک کیم اولورسه اولورده کندیریزات صاحب

برلناه اتر بایر.

۴ - [وَالْيَتَامَىٰ] با ابری نولسه، یتیم قالسه یومقده.

۵ - [وَالْمَسَاكِينِ] سیندی نازانه یه ره الدنده اولورده برکیم

داسله برلونا سکنده رضی اماده ایه مکن.

۶ - [وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا] سار انلره ده کوزل سوز سوز بکن.

۷ - [وَاقِمُوا الصَّلَاةَ] دنازی افانه ایزن.

۸ - [وَآتُوا الزَّكَاةَ] زکاتی ده درکن.

۹ - بنی اسرائیل! سز برده سیاه در سیز [ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ] برمیانی در در کورده

یون میردکن، دان کیدکن. - عساه و ساره سله اولاه بوا سلی اولری انجه کورده

نقصه عدا بکن [إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ] انجه ایکنده ده یکه ازی مستقی - قالدی

بونر بخت محمیه ده اول برمیانه برمیانه رعایت ایزن، بخت محمیه ده صوره ده اول

ایمانه ایه برمیانی آل صوره ایفا ایه عساه به سلام داسالی ذرات در. بویله از

ذرات استناییم [وَأَنْتُمْ مُّعْرِضُونَ] سز مالاد اعراضه درام ایدر بکن

- بونر ده برده اول بکن کی طوعیه طوعیه میاندده عدا در اولاه سیاندره ده

بردکن. بایند :

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تَخْرُجُونَ
أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تُشْهِدُونَ • ثُمَّ أَنْتُمْ
هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرَجُونَ مِنْ دِيَارِكُمْ تَظَاهَرُونَ

عَلَيْهِمْ بِالْأَثَرِ وَالْعُدْوَانِ وَإِنْ يَأْتُواكُمْ أُسَارَى تُفَادَوْهُمْ وَهُمْ وَهُمْ
مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ أَفْتُوهُمْ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ
بِبَعْضِ مَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَى أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ •

آیه شریفه

یہ بر دقت میافکند از دشمن : بر بر یکدیگر قافری رد کیه میگذرد ، و نفوس کند
دیار کند میفایر به میگذرد ، صوره سز بولا اقرار ده و بر یکدیگر و اقرار یزده ساله ده ادر کند
• صوره ده سز تا سز فرزند که کند بر یکدیگر و تولد بر سز کند و کند یزده بر فرزند
دیار رزده میفایر بر سز کند ، علیه سزده ام و مردان اید بر سز کند ، اقرار ده بر سز کند و یزده
سزده سز ادر ده و علیه سزده فایر سز کند ، مال بولا میفایر بر سز کند و ادر یزده سزده سز
اید ، یا سز کتابک بر سزده اید اید ده بر سزده سز اید بر سز کند ؟ سزده سزده اید یزده سزده
با ایدر با ایدر ریا میا سزده بر سزده سزده فایر ایدر ، قیامت کوفی ده ایدر سزده سزده
قافلی سزده ، الله باید فایر یزده سزده غافل رزده •

دیار کند

[وَإِذَا أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَاسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ

أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ] ولفظی - ۶ : بر بر یکدیگر قافری رد کیه میگذرد - ۱۰ :

کند نفوس کند دیار کند به میگذرد ، یعنی یکدیگر کند و میگذرد نفی و ایدر ایدر میگذرد

به سزده سزده سزده [ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ] صوره سز بولا اقرار ده و بر یکدیگر ده التزام ده

ایدر ، ایدر ده که [وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ] ایدر یکدیگر یزده ساله بر سزده ریز ، با ایدر

بر کا بگویند و فی سهارت ایریکن .

بر صورتی که می آید بالغ اولاده ادر و نواهی بی کتمل ادر بی مالده بالتغلیب ادر عزمه
مانده کی تورات اساساً بکنده به بر او به بیافاده احکام توراتی؟ یوقه فایم اوبیاء اندیزه
ویر دکلر عزمه می؟ ادر بی مقصده ایکی رایت واره در که بزایکینده ده صحنه فانی اولوه
ایسته بوزن .

بنی اسرائیل احکام توراتی را بر اساس اعتبار به مطابق اولاده بر احکام دایره سنه هجرت نبویه
اوزه به علیه الصلوة والسلام اندیزه عقد معااهده ایستاده صوره به نقصه عزمه به شدور . بونله
ایمویه بیر یلور که : [شُعَا أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ] صوره سزر ، ستمه کی سزر ، ایسته تونرکنده
[تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ] کنیزکنده ، کنیزکنده اولاده نفوسکی ادر بیریکن ، فردی ، اجنه
اتمار بیریکن [وَخَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ] ایکنده به نسبی
بور درنده هیفایورکن . ایسته بونی منفرداً یا امانکن ، فقط [تَظَاهَرُوا عَلَيْهِمْ
بِالْآثِمِ وَالْعُدْوَانِ] اوزر علیه کنده دکنسکن اسم و عددان اید ، بنی دجدارن قبول
ایده به به کی فناسه دجدارن لایله اید بر بکنده فایده ایدور ، آرنه دیر بیریکن ، کنیزده بایمقده
لوریدنورکن . [وَإِنْ يَأْتُوكُمْ أُسَارَى تَفَادَوْهُمْ] دبع مافیه اوزر دشمن انده سید اوزر
سنه هیدر سه فدی لر بی ویروب فور تارینه فایشورکن — بر جلدی اوزر سنه سید دوشه هیدر سه فدی
آلفه فایشورکن دبع آلفه ده صافه لور کی کور دوزر دته نیم ابو مسلم صفای اویده آلفه شد .
لکه ابه کتب ، ابو عمرو ، ابه عمار ، حمزه ، خلف عاصه فراندنده مدنی اولورده تانله نتمی ، تانله
سکونله « تفدوهم » قرائی بو طاساعه دکلر . بونله ایمویه جمویرفسریه اولای صفای کورنده شدور .
کریم بویم ندیه بی ویروب اوزر اسارتده فدی فارسه مذموم دکلر . فقط بویم بایم لری بو زور به کنیزنده
ادر بی اقرار و بوزی هیفایور که کنیزنده ادر بی بیدر و قصداً و سیاهه مذکورده مخالفه ظاهرماً
هیفایورسه بونله فیری اعتراف دیک ادر یکنده سیاهه آیت اعتبار به علیه هرنده بر حجت زکین ایستور .

بوفتد بی تنهیں مجھ سے بالودہ کی «نخ مجوسہ» نعلنے مربوط اولادہ سو جملہ عالیہ بورایہ نافعہ اولادہ:
 [وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ] مال بوکہ اساساً اذری عیقار سے سزہ حرام نہیں
 جائز رکھ لیں۔ کیا ان کے اعلانہ نقلاً بوزہ ممنوعہ ہیں؟ بولہ ایکنہ عیقار پوریکن۔ اذری
 یا سزہ نہ، بارکدر۔ سزہ ایکنہ ہمہ اذری عیقار پوریکن؟ رکھ ایکنہ نہ یہ فدیہ ویرہ یا فدیہ پوریکن؟
 معالہ کریں و تاشی اذری معالہ ابرائے ایکنہ؟

سیدہ رافع اولادہ برودایہ کورہ مدینہ جوار نہ کی بہود ویرہ بنی قریظہ، عربین
 ارس قبیلہ سندک حلیفی یعنی معالہ، بنی نضیرہ عزیز قبیلہ سی حلیفی ایکنہ۔ بولہ بربر لہ محاربہ
 انیکہ طری نہ مانہ لفرزہ قتل، تحریب دیار و العیسی سورب عیقار سے فطوس سزہ کند و عیقلینہ
 بارم ایکنہ و مع مانہ لفرایہ طرف بہود ویرہ نہ بکیمہ اسیر اولور سے بربر سید اذری فدیہ اہم فونار پوریکن
 عرب، بوفتد شہ؟ لہم اذری محاربہ اذری پوریکن لہم دہ اسیرینہ فدیہ ویرہ پوریکن دہ کند ویرہ سزہ نش
 ایرجہ نہ بکنا بزن حکم بولہ فدیہ اہم فونار پوریکن ماسورن۔ اساساً بولہ محاربہ اہم سزہ حرام
 امانہ عیارہ سوزہ ویرہ کن عیقلینہ تنہیں اہل لہ نہ رہ اذ تانیور نہ ویرہ سہ۔ بولہ فانیب
 پور پوریکن: [أَفْتَوْنُونِ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونِ بِبَعْضٍ] عذاب نہ کتاب نہ فسمہ
 ایمانہ ایررہ دیکر فسمہ ظفری اذریکن؟ بولہ عاقبتی نہ اذری فسمہ پوریکن؟ [فَمَا جَزَاءُ مَنْ
 يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ] سزہ بونی یا اندرکن جزاسی بائقہ رکھ [الْآخِرُ حَسْرَتِي
 فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا] لہ حالہ عبات ربانہ پوریکن سوالقہ۔ [وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يُرَدُّونَ
 إِلَى أَشَدِّ الْعَذَابِ] پوریکن یوم قیامتہ دہ عذاب ان شعلینہ فانیبیر۔ نہ نکیم
 ربانہ بنی قریظہ قتل اید، بنی نضیرہ سارہ نفی و اجداد بوفتد کنی کوریکن۔ البتہ یوم قیامتہ دہ
 اواند عذابی کورہ جطر۔ ای بنی اسرائیل! سزہ اذریکنی کیزی پوریکن دیکر فاسار ویرہ عیقلینہ
 جزاسی ویرہ می فدیہ ایریکن؟ [وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ] اے ہا یہ فدیہ سزہ فافس
 رکدر۔

أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يَخَفُ
عَنَّهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

مال شیفی

بوزر آفرق دنیا حیات مائمه کیم لرور . اولنک بحیوة بوزر دره عذاب خفیفلندیرلر
دکندیرینه بریاردم ده اولونمانه ●

یا محمد ! [أُولَئِكَ] ایته بوزر — بومیرکیمه ارمسان اید منصف اولدایمغی ارب
دبوزر بکنه بوزر [الَّذِينَ اشْتَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ] ایدر کردهدر که بوزر آفرق
دیروب دنیا دنیله ایلمه حیاتی مائمه لدرور . — بوزر آفرقه ابلدی ، استقباله عقلی
فالاندر . کریم اولدیورمه رکدی ، فقط اوسمارق بسه اولد یارده یه ماندر [فَلَا يَخَفُ
عَنَّهُمُ الْعَذَابُ] برکات بار ایدر ده بوزر هکیم بکدری عذاب اصلا خفیفلندیرلر [وَلَا
هُم يُنصَرُونَ] کندیینه لیم بر طرف بریاردم ده اولونمانه . — بوالیمه دیریمه ارسنه
بوزر قاز ابلدی بوزر قشلی زیانده ، براری فند لازمه عبارت . افرایته رکدی قز ادا هم
امیه سید کوکل اکندیرلندر . روحلری سیه ایدر محاط اولد بر باره اذکره عذابلری نطفه اولمه
مورد طور سوره خفیفلندیرلر . زیرا ایه یا صائمه بر سیمه فرمائی ده ایدر .

دنیا — « رنو » ریا « دانت » ده « ادنی » اسم تفضیلک مؤنث اولوب ان بایمه
یا نور ایلحیه معنانه برصند . « الحیوة الدینا » ، « السمار الدینا » ، « الدار الدینا » کی
موصول ایدر ترکیب وصفی اولد ده قوللایلر . بوزرده یابقیه آخرت کاهسی کی داندک مقابلی اسم

اولی مرتبه ده استعمال ایرلی که او نه نامه « الحیوة الدنیا » با خود « الدار الدنیا » ترکیب نموده برینک شی
 قائم اولور . مع هذا قرآنه بر معنی لقب « الحیوة الدنیا » ترکیب و صغیریه ایرار ایدلشده . جناب علیه
 هیات دنیا ، دنیاک معنی رخص دنیا دینیه هیات . یعنی سفلی ، الحیوة هیات ، با خود بولورده فی الحال
 ایمنده بولورنمورده معنی ایدل ان باقیته بولورده هیات دینیه اولور . ایریه به به هیات دنیاک نه لرده
 عبارت بولورنمورده ایضا ایریه جمله آیدر کلمه بکورد .

ایسته افران بهیم بر سیانده طور دینار ، دیر کلدن افریدن نقیصه نموده ، ذکر اولورده
 بولور سیاتی از ظا با نموده ، افران هیات دنیا مانسه اولورده . و آخره ایران قالک مش
 بولورنمورده . بولور اولور شبهه سکره بولورنمورده صکره سی ایچیه بهیم برشی دوستی و سکره من و انک
 ایچیه بهیم بر حاضر لورده ایمان ، به اوردن کونک کیمی به هیات ایچیه افرینمورده کونده آیدر ، به اوردن
 یاره ایچیه اللهم کتابی تحریف ایریه ، عبارت الله فایشی افرینمورده ایچیه ، ایام سکره
 انیه سنی ادر بر ملری ده بولورنمورده . رومری بولور سیات ایدر محاط اولور اینه نخل فی النار
 اولر جملر دال شیهه منای کوره جملر ده .

بر مقام انداز بر صورت اتمام ایرلر کورد صکره سکره ده بولورده رسول الله فایشی
 سوزنده لرینه اشارت بولورنمورده دخی جنایط یفدن بیانه بولورده عذاب ابدی به
 استحقاقدن دهان یاره توفیق اولورده بکورد .

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَآتَيْنَا
 عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ
 رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِّقُوا بَيْنَهُمْ وَفَرِّقُوا بَيْنَهُمْ

ناله شریفی

مهدلم مضمون : سرسایه اوستای ویردک ، آرد سندیه بر طافتم پیغمبر در ده تعقیب
 اینک ، همدریک ارغلی میسایه بنه لرد ویردک دارن روح القدس اید نایب ایدک ، یا آرتیه
 سزه نفسدیزد خوشدلیمه منی بر اید بر پیغمبر کد که هر دنده سزه نفاطوتا سکن ، کبرکزه
 طوقوزی منی ایچیه کیمه بالاده دیر ، کیمنی تولد ویردک ؟ ●

[وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ] «راد» قسم ایچیه «لام» جوابی «ف»
 حرف تحقیق که «والله لقد» دیکد . یعنی نام الوهیم قسم اوسته که محضه بر علیهم السلام
 سرسایه اوستای ، بنی اسرائیل بر ده بالاد اعطانی نقشه اید کد طرد توراتی ویردک [وَوَقَّيْنَا
 مِنْ بَعْدِهِ بِالْأَنْبِيَاءِ] آرد سندیه اوندک ایندیه وعبیه شرافله مأمور بنجه پیغمبر در ده اکتوزدک
 — که بر فر بر شمع ، انجیل ، سمعون ، راد ، میمانه ، شعیبا ، اریسا ، عزیر ، حزقیل ، الیا
 ایسح ، یونس ، زکریا ، یحیی علیهم السلام ورا ایدار . [وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ
 الْبَيِّنَاتِ] هم عیسی به مریم بنه لرد ویردک . —

بنه ، کوردی غایت آیهیه ، واضح وهای مناسبه و مصفیته اسمیه منقول بر کلمه در که
 کندسی غایت آیهیه و آشکار اولاده و بر دعوائی آیهیه بر صورت ده اثبات اید یعنی کنی جیه غیری
 سبیه اولاده دیر واضح دیکد . پیغمبر در معجزه لری بر قیاسند . بنا عییه میاندک بنه لری
 بنو تنی واضحاً کوسنده آیهیه معجزه لری دیکد اولو که تفصیل دای ایدیه ذکر اولده هفتد .

عیسی ، سر یا بنه «ایشو» در . نه کیم بعضی خریساند «یسوع» فرنگر «ژده زد»
 دیرر . بوندک اسم منسوبی اولاده «ژده زبوت» ، «عیسوی» تغییر افزله «یسوعی» ربط ایدیه
 فانتولیدک یا ایدر بوندک جمعیت مخصوصه در بنه علم اولد که «جزدیت» تغییر اولد .

مریم ، سر یا بنه همدلم مناسبه در . عربجه فاریندره مریم ، اکرنگردده زیر کبی بر معنای

تو بلا نیلیر. زیرا، تارینه افلاطنی و زیارتی هر دو اولاد رکاب دیگر. نه نیم عربی است
 در بیک : « قات لزیرة تصلاه مریمه ضلیلا هواء الصبا تدمه » بیتی بومبارله
 مندر که بز « مریم دورو » دیرن .

هفت سوساره موکره کی پیغمبر ریاضه هفت میانه بالخاصه سیمله ذکر ابدی
 دریه مسوینک ترازده کی بعضی امطاس ناسخ بر فصوصی ماز اولی مسیله در که بوجده نظرات
 موسوینده با شقه بر دیه اولند .

مسیایه بونیانی در در که با شقه [وَآيَةُ نَّاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ] برده اونی روح
 این تاییه و تقویه اینک — اعلمک تعریفه کرده روح ، اساسا حیوانک اید بر جزیه که
 حیات بر نقطه مصل اولو . الخ ... روح این نفس بر سر دکمید ؟ بونده ده اولو ده اولو
 افلاطنی واقع اولند . نفس لهما له (بن) بیگم سیر ، فقط روح ده بر سر ؟
 بونک بر آئیند ؟ بر باره فصوصی تفصیل ایست که « ویستلونک عن الروح » آیتده
 اند شاره کلمه اولو ایضا مانده سندس اولو . تمیله مؤثره سویدیم که اوتی در سیری
 ماضیت روح عقده سوز سویدیند برنی با سیمه اوج نقطه نظره در شومند : حرکت ،
 حیات ، ادراک . اولو روح بالذات بر سبب حرکت اولو ده تصور ایست . بالذات غیره
 ایدر لکوک بر روح و بالذات دافع اولو ده حرکت بر اثر دهر . بر کاتوره هم حرکت
 تصور اولو مانده بر روح ایدر عسله را اولو سیمه . مؤثره که بالذات تحریک اولو بالذات ،
 بالواسطه تحریک اولو در ده بالواسطه بر روح مکره استنار ایدر . بر معانی روح علی الاطلاق
 قوت مرادنی دیگر . بسط اولو ، ذوالوجه اولو ، شعور اولو ، لا شعوری اولو
 ارادی اولو ، لا ارادی اولو ذاتی اولو لکوک قوت بر دهر . فرنگ ناریج ارباب
 کتابرزه بر نزاع « آنیمیزم » ناسی دیرند . کلمه روح بمعنای عمومی دیگر . بوقتی
 حرکت ایدر به تفصیل ایدر ملک اولو در ده اولو مانده آنجی دادیونجی مناله مرادن دیبا ساری

و یا از خود اخص بر روح عملی و اخلاقی سفاسی ندارد و نیست. بلکه حرکت ازیه هیات
دار ال ایل متراشه و یا از خود اخص.

ثانیاً، روح بر مبدأ هیات اولی در تصور اولی نیست که بر اولی است اخص. زیرا حرکت ذات
مبدأ هیات شائسته بریه. هر هیات به حرکت ذات دارد. نقطه بوداره هیات به هیات
هیوانیه. هر که هیات بنای هیات اطلاق توابعی طریقیه و کله. زیرا هیات بنای هیات کنه و
حرکت ذات بود. و این مشهور سفاسی روح و بنای هیات سفاسی آکلا شایسته و روح
ذات موجود و لذاته می بر مبدأ اولی ازیه تعریف اولی که راغب به بودی ندارد و نیست و نیست.
ثالثاً روح، کرم جزئی و کرم کلی بر مبدأ اولی اولی ازیه و ملازمه اولی است که
بوده و کیمیه اخص. زیرا هیات اولی شائسته بریه. و یا اولی را به کرم
هیات به بریه. و این که هر روح بر روح می و هر می، کرم بالذات. کلمه هر کرم و یا
مکرم بالذات از هیات اولی لازم کلمه می کبی هر ذی هیات به بر روح بر روح اولی
های نظر. بر صورت روح و یا ذی روح و یا ذی زماه ایل ربه شعور و عقده و قوه و قوه
و ربه قوه و سفارت ربه تحمل اولی و وجود اصلی و ظلی بر ایل کیمیه ربه شعور و قوه و قوه
مبدی قوه ایل کیمیه که بعضی ربه اراده و قوه ذاتی بر کما سفار اولی. مع غایه شعور و قوه
ال عمومی کیمیه اولی ربه اراده و قوه ذاتی بالذات شعور و ربه هیات نظر. بر قوه و قوه
و قوه الی صورت اولی ربه. حال بر کما اراده شعور و یا قوه ایل ربه شعور و قوه
و وجود و از خود ربه نمایان بر قوه شعور و قوه شعور و قوه شعور و قوه شعور و قوه شعور
کبی مشهور و هیات محکوم ربه عقده و قوه. بنا بریه روح و یا ذی زماه شعور و قوه
عقل و اولی قوه لرزه باشد اراده قوه کبی او صفاتی ذهنی حائز و یا محسوس بر مبدأ وجود
آکلا شایسته لازم کلمه. و فی الواقع علم ربه بحث اینر و قوه نظر، عملی سلطانی نظر و قوه
آلفه محسوس اولی ربه. علم حاضر علم روح کتاب ربه شعور، و قوه الی عمومی ماده می و قوه نظر و قوه

قوای روح، آلم و لذت، محبت و نفرت کبی قوه حسیه، ارادات، تصورات و افکار کبی قوه زلفیه و عقلیه، اراده کبی قوه محرکه و عملیه اولیه از زنده با سلب اوج قوه مذک بعدی اولیه و سلب اولیه دره
 او عالمه معناد افصیل روح را یکنه حرکت ذاتیه در عاقل و غیره تحریک ذاتی، حیات، ارادت
 همیشه در اوج برده سلب اولیه در عاقل و غیره. یعنی روح، لذت و حرکت، لذت و حیات
 لذت و حرکت بر موجود. اگر و سلب کبی حیات کلمه سی ساره بر معنای کبیون اید اخذ اید بایست
 بر او و سلب معنی اولیه و اخذ اید بایست به ذات موجود و لذت می تعریفی عمده و معنای افاده اید معنای
 روح اولیه در رتبه سنی کومتر سده اولیه. فی الواقع به حساس حیوانات منطوقه و به الفاظه نفس
 بر او و سلب بر سلب کبی کور و یوز. بنابر عمده مشهور و مستعاران اولیه و از زنده روح اولیه معنای
 حیات اید سلب اولیه. و هر قوه روح و حیات. معنای حیات از قوه بر کبی سلب روح و ده
 از سلب بر کبی سلب اولیه. در عاقل و غیره روح از سلب بر کبی سلب معنای حیات از سلب بر کبی
 و تحفص اید.

معنای عمده روح، عامل بذات اولیه ماده و تقابلی فیه دره. ماده اولیه در سلب
 بولنه بایست. فقط بر معنای روح بر جسم دارید.؟ بر سلب اید بر بایست به ماده اولیه
 رکیب اولیه هر جسم، ترکیب و تألیفی نقطه نظر زنده بالذات بر قوه. بر مبادی حرکت صاحب اولیه
 لازم کله جک زنده هر جسمه، هم معنای سلب بر روح و از سلب. فقط معنای سلب و با افصیل روح
 محسوس و موجود زنده اشتباه اینست. نه کیم نجه زی و حرکت و حرکت و مفارقت اید حرکت و حرکت
 مشهور زنده. و سلب روح جسمه انفعالات و تائیدی شبه اید به سلب بر کبی سلب. نقاط و هر سلب
 بسبب سلب از زنده عالمه ایکی جنس جوهر دارید.؟ بوقه جوهر جسم، جوهر روح و با خود
 جوهر روح، جوهر جسم را جمع اولیه از زنده یا کلت بر جنس جوهری دارید.؟ یعنی نفس عالمه
 جوهر جسم بسبب سلب قائم بر سلب زنده و نور سلب ارواح و فی قافایس. با خود با انعکاس جوهر
 قافیه اولیه اجسام و قافیه اولیه؟ بوقه بر کبی سلب از زنده قافیه اولیه؟

حضرت ائمه‌الهدی علیهم السلام . بوسیله ربه اسدوم نقطه نظر در این باره می‌رساند که از آن جهت که در
 برابر ر. کرم عباد الهی به بعضاً زله و خطای که صورت می‌گیرد . نقطه برونه امداد و استغفار
 بفرستد . عوده الهی بر در حال تصحیح ایدیل . بزالد که نوران و انجیل سخن راننده انبیاء کافیه اسناد
 ایدیل به غیر ائمه‌الهدی بعضی فقر و قنای که تحریفات جمله راننده اول راننده استباه ایدیل . جناب همه
 از راجع انبیاء راننده مختلفه ده اسناد راننده یکی بر تائید آن حضرت عیسی مفسر بالنامه " وایدناه بروج
 القدس " فقره سید بر مفهومیت در راننده . عیسی به ریم انواع از دانه به بالنامه روح القدس اید
 مؤید اولش . بر کوسند که روح القدس شخصیت عبادانه جزئی راننده اولش مؤید به . بنا ریمه
 نصا راننده روح القدس شخصیت عیسویه ده راننده بر انقوشم زانی اولش روحه ظهور ایدیل با ایدیل .
 مجاب روح القدس بر راننده ؟ " روح القدس " کلمه اعتباریه فوره العاده تمیز ده
 لمحات و زنا هت با فوره برکت رومی با فوره روح القدس ریمه راننده ده ماسد فوره مفسر به فایع
 روایت نقل ایدیل .

۱ - بحاله در بیعت بیان کرده " القدس " ، " القدوس " کجی اسناد الهیه راننده .
 بنا ریمه روح القدس روح الله ریمه اول ریمه . نه نیم بر تائید روح سید مفسر بمسایه روح الله
 رومی ریمه .

۲ - ابیه عباسیه بر روایت کرده بر راننده روح القدس الله اسم عظیمه که حضرت عیسی
 بر نقطه سوتانی ایدیل راننده .

۳ - انجیل . نه نیم " وكذلك اوحينا اليك روحا من امرنا ، انت كريم من ذرنا
 رومی روح ایدیل راننده .

۴ - فساد ، سد ، ضحاک در بیعت بیان داده عباسیه بر راننده کرده روح القدس
 جبرائیل . و بر کلام اصح انوال راننده . هر که رسول الله ایدیل مسایه بنات رومی الله عنده بر کرده
 " اهج قریشا وروح القدس معك = قریبی هجوایت روح القدس مسطره . " بیه رومی کجی راننده

بر دفعه سنده ده « وجبریل معك = جبرائیل سنده در » بپوشد - ربك كه روح القدس
جبرائیل روح امیه کی دیگر برسمد - نه کیم حضرت مسیح دخی :

وجبریل رسول الله فینا وروح القدس لیسر له کلام

بیشده « اللهك رسول الله جبرائیل برده در ، او روح القدس ایسه کفوی بفرستد . « ویدرک
روح القدس جبریل ادرینفنی کوشدند - جبرائیل روح الله دخی دینامی دیگر باسم الهی اید روح -
القدس ده عیبه معنای ادرینفنی تأییدیه -

ساده ترانه عمار برنقول لغویه فایشده روح القدس جبرائیل ربك ادرینفنی آهوشیدر -
کله برنقدیرده تر سوال غایره کله : جبرائیل حضرت مسیح باسقه ایسان مقامه ده نازل ادرینفنی
عالمه برارده « وایدناه بروح القدس » فقد سنده فیمده حضرت موسی بر استراک ایندیریمه
حضرت مسیح تفصیل معنای نه در ؟ بوزند روح القدس جبرائیل باسقه بر روح مفهومی ادرینفنی
آهوشیدارده ؟ نغزینک بیان کوره جواب غایر ، بو تفصیلک دخی شور : جبرائیل حضرت
مسیح باسقه بافهامی دارر که دیگر ایبارده بوند سکی بفرستد - میوند حضرت مریم اوندک دلالتی
بشیدایده اورد - عیسی اوندک نغزیند فرستده اوندک زبیر و تأییدیه بویسه ، اوردده بکفیه به اوردده
کیشده - نه کیم سوره ریمده « فارسلنا الیها روحنا فتمثل لها » بپوشد که « روحنا »
روح الله ، روح القدس ، جبرائیل دیکدر -

بوزند باسقه معلومدر که بنی اسرائیل حضرت عیسی ددارده سی فقهده علمیت وقریندنیه مؤلف
سوزر سولیمه اوللدن دبورارده مقام رضی بالخاصه اوردده ادرینفنی مجتهد تفصیل امیه رکحل بالخاصه
اوردده فارسی حضرت مسیحی تنزیه بجهت تأییدات صورت مفهومی ده ذکر ایلیمه دبورنده طریقی
طیارات دلالت اید « روح القدس » اسمی ترجمه بپوشد - شونی ده افطار اینک لازم کله که
عیسی روح القدس اید سوبدر - فقط روح القدس اید سوبدر اوردده باکلف عیسی رطرد - « قل تنزه
روح القدس من ربك بالحق » بپوشد و مجتهد رسول الله قرآنی ایندیرده جبرائیل - ربك که

روح القدس جبریل ، جبریل روح القدس در . فوق نقطه نقره جبریل ، عصمت و زانگی
نقطه نقره روح القدس .

ایسته بنی اسرائیل الله تعالیٰ یغفر ذنبا کوندرسی امانت برشی رکل اونه دردی
مبارک برست الیه در . و ذکر اولاد بنی اونه در نزد حضرت سراد در حضرت عیسیٰ در برجه
یغفر کوندرسه در [اَفَکُمَا جَاءَ کُمْ رَسُوْلًا بِمَا لَا تَهْوٰی اَنْفُسُکُمْ] یا اینه
نزد نفسک لعلسانه اربابا به ارا لای یکی بر رسول طریقه [اِسْتَكْبَرْتُمْ] او کانای اولاد
کبرینه بدیده بوب فطامه هفتکدره [فَفَرِیْقًا کَذَبْتُمْ] او یغفر در بنی کذب
ایده ملک [وَفَرِیْقًا تَقْتُلُوْنَ] بنی در کذب اید النفا اینه بوب زکریا ، عیسی رساله کی
اولدره هاکمیکدره ؟ - برده اینه ایدان بودیه هفتکدره ، بونه ایه علیه الصلوة والسلام
اندریزی رخی قل اینه عزنده بوند فطامه صبیح بر اشارت داردره . استفهام ، بونی بوند فطامه
مبارک اونه در توبی و تقویٰ اینه در .

بوند ، هفتکدره نازل اولاده بنوده اکرین نفیخنده ، درنده ، اجمالی افطامه
بشیرده ، انزالدره ، خطیفده ، کدر بر فارسی با فیکدره دریدر :

وَقَالُوا قُلُوْبُنَا غُلْفٌ ۚ بَلْ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ بِکُفْرِهِمْ فَقَدِیْلًا مَّا یُؤْمِنُوْنَ
• وَلَمَّا جَاءَهُمْ کِتَابٌ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ
یَسْتَفْتِحُوْنَ عَلَى الَّذِیْنَ کَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا کَفَرُوْا بِهٖ فَلَعَنَهُ
اللّٰهُ عَلَى الْکَافِرِیْنَ • یُسِّرْ مَا اَشْرَوْا بِهٖ اَنْفُسَهُمْ اَنْ یَّکْفُرُوا
بِمَا اَنْزَلَ اللّٰهُ بُغْیًا اَنْ یَّزَالَ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ عَلٰی مَنْ یَّشَاءُ مِنْ عِبَادِهٖ فَکَبَاوْا
بِغَضَبٍ عَلٰی غَضَبٍ وَلِلْکَافِرِیْنَ عَذَابٌ مُّهِیْنٌ •

تأکل کفر

« بزم ریز : قلبدین غلبید . » اولی رکل کافر لکری سبیل الله اولی
 لفتدی ، اولی ایچوره آن ، یک آن ایمانه کلیر . • یاندنه کنی نصد یقدومه اوزره اولره
 الله لفتدی بر کتاب کلجه اولجه رکه کفر ایزده قاریسی استدار ایزدب طور و لکمه اولانید قری کتیرینه
 کلجه طریزه اول کفر ایزدیر ، ایسی الله لفتدی کافر لک بو بونه • نه حیر کینه اول کتیرینه
 مان قری که : الله قولدر نه دیکینه کنی فتنده دهی ایزدیه سنه یعنی ایزد الله نه ایزد
 ایسه لکینه کفر ایزدیه غضب اوسته غضب اوزر ایزد اول کافر ایچوره کهم بر عذاب دار •

غلف ، اغلفک جمع ، اغلف ، غلفه دیانندنه قایونای یعنی سننه و باخورد
 غلبیدی دیکه که براده « قری ، قریسنه » مالدوره .

مسی بر [وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ] بزم قلبدین غلبیدی یعنی قریله ،
 قایوناید . « ریزد و بونقه دیمون محویه و اشارات قرآنی قاریسی قلبدین قایالی اولدین
 و بونقی دیکمه . آکادمه یانا سوره نیده اولار قری لسانه استحقاق ایزدیه لک و لکات الیه
 ستفی بونق قری ارماسورید افتخار اینک اینه ریز [بَلْ] قایا یسه ایزد رکل بکد [لَعَنَهُمُ
 اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ] کفر د سبیل الله ایزد لفتدی ، باب مننده طر ایزد « خست الله
 علی قلوبهم و علی سمعهم و علی ابصارهم غشاوة و لهم عذاب عظیم » مکی تمهی
 ایزد [فَقَلِيلًا مَّا] اولی ایچوره بر آن ، یک آن [يُؤْمِنُونَ] ایمانه ایزدیه بالاره
 « یابنی اسرائیل اذکروا نعمتی الی انعمت علیکم و اوفوا بعهدی اوفی بعهدکم »
 آبان کهم سید یا سیده ایزد و لطف و عود و ادنی نفیب ایزد بر کسد افطارات فار شونده بر ک
 نهایت « قلوبنا غلفت » دیکه مناره و استکبار ایزد افتخار ایزد مکی بر سید رکل ملق و لفتدی

دید صرف خود کلامی و مسائلی که کفر اندیز و آنچه او پیغمبر کلمه جلدی کلامی از زره در، از
 از کلمه فتوحات یا به جفت دیوب طور و کلمه انشا الله پیغمبر، سوره طهین بالانسه دیدی کفری
 بودی کفره صانید، صانید دره [فَبَاقُوا غَضَبِي عَلَى غَضَبِي] خدا مکتوم او در فری
 غمضیده خند من او در جلدی بر سره ده دوندی در دلا شیل غصب او ز ربه غمضه ستمه اولیدر. تشریح
 کفری فی آل زعمونک سوره عنابدیه قرآن نامه و به صورتی که بویک بر استخاره میله جناب الله او در ملک
 او ز ربه کفریه آیه او در بوفضالی کفریه جلب آیه انبیای ابتدا کذب، سوره قتل آیه آیه
 نتیجه استخاره دوندی در دلا شیل الله غمضیده او فراموش، غمضیده کفریه، دوندی
 سوره لسه، کفری سوره سوره غمضیده غمضیده دلت و کلمه دوشه، نهایت الله که کتابک
 حکمیه بر اسیر فی ناله آیه که او در هفت مسایه کلمه به و او در کالاول بر غمضیده، بوزلت
 و مسکنده قرآن نامه سوره اوله آفر زما به پیغمبر ایمانه و اتباع انباری این، بر اسیر آیه با شاکرین
 و سوره ناری استقناع و افتخار آیه که نام او پیغمبر کلمه او در الله لایه کفریه و یا نمره کفر
 کتابک حکم او در بر اسیر فی ناله آیه کفریه ایچو به قرآن عظیم السانه کفری «او فوا بعهدی
 اوف بعهدک»، «واما بما انزلت مصداقا لما معک» دیدی الله دعوت ایچو کفریه ده صرف
 مسائلی سوره سوره دوندی، دندی کلمی در کفر پیغمبر، غمضیده کلمه دایت بر دوشه، ازله
 دندی کلمه سوره ایچو، بوز ربه کلمه عربیه دیدی کفر اندیز، طبعی هفت آیه فارسی ایچو
 بایر یعنی استکبار آیدر، اللهم ارزیه، دعوتیه «قلوبنا غلف» دیدی در کفر بایان
 کفری سوره فی و الله کتابک او بانه ایچو در حکمیه جرج و تذب ایچو سوره یله کفری کفری
 تر زلی ایچو، حاصلی بوزانه کفری بوقدر فنا کفره صانید و بوز در طریقی ایچو غمض
 او ز ربه کفریه بر غمضیده رها لایه و ستمه اولیدر [وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ] فی الواقع کفریه
 مقصوده کلمه یعنی اهانت، حقارت آید، زلتی بر عذاب، — بوز آیه کفریه که الله،
 پیغمبر، حق کفریه قولاً و فعلاً کفریه در ده بوقدر برابر بر ده لایه به ایمانه دم دور در

سوره که :

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا نُوْمِنُ بِمَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا وَيُكْفَرُونَ
بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ
كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ • وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَى بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ أَخَذْتُمُ الْعِجْلَ
مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ • وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ
الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاسْمَعُوا قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا
وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ يُكْفِرُهُمْ قُلْ بِئْسَمَا يَأْمُرُكُمْ بِهِ إِيمَانُكُمْ
إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ •

تال شیفی

« الله نه ایندیر ربه ایمانه ایدر » دینلر یکی زمانه ده دئره « بزنلرینه ایندیرینه ایمان
ایدرنه » دیرلر ده اوت کینه کفر ایدرلر ، حال بوکه برابرلر نه کنی تقدیرس ایله جلم صوره لر ، یا ، دی
ایمانه ایدیر یور دیکنه ده بنجیه اللهک یغیرلرینی نولدر یور دیکنه ؟ • جلدلم معجزه موسی سزه نینه لک
کلمه ده آرته سنه لونه یکن طایه طایر یکن سنه اولمالر سکن • بر وقت سزه دیر دیکنه نلای
نونه لوتونک در یطه یکن دیه طوری نه کنه قاله بر دپ بیاقنلر طالوره ، دیکه رک عصبانه ایندک
دیرلر ، دکنلر یه طانای قیلر نه ایلمطریه ایشلر لر ، آکر ، دی : سز لر سندر سکن ایمانکن
سزه نه هیر کیسه سندر ایدیر یور ؟ •

[وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ] بالاده بیانه دئنه یفی اوزره اللهک لهر انزال

بود و یقین ایمان یکتا دیدی که ز ما به برنده [قَالُوا نُؤْمِنُ بِمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا] بده انزال
 اولئکه ایمان یکتا دیدی که [وَكَفَرُوا بِمَا وَرَاءَهُ] و ما عداسه کفر ایست [وَهُوَ
 الْحَقُّ] حال بود صمد او، همده [مُصَدِّقًا لِمَعَهُمْ] برابر زده کنی صمد و صمد او زده
 صمد او در، او ما عداسه... بود ایکنه نه اولئکه کفر ایست... ایمان که حق صمد و صمد زده
 بولسه، صمد زده به نازل اولسه نه هر ایکنه هم کند بر زده کنده حقش آنچه بر کند تصدیق به صمد زده
 ایکنه بوز کند بر زده کنده با شقیج بر سینه همده و حق اولسه ایمان نازل... عالمه صمد است اولئکه
 صمدی ده بود در... او را مجریه ایمان سوزی بر نفسانیت ایست... ایمان بمقدور بر سینه مطلقانند
 کورده ایست... سدا کند بر زده اولئکه عالم دینار، کند بر زده اولئکه صمد بر صمد دینار،
 در بر صمد بر صمد بر صمد بر صمد... صمد بود بر زده افزای صمد بر صمد و اولئکه نازل اولده کتاب
 بر صمد بر صمد، بر صمد ساز زده و کلام، او عرب بر صمد... عرب کتاب بر صمد بر صمد بر صمد...
 بر صمد بر صمد، بر صمد ساز زده و کلام، او عرب بر صمد... صمد بر صمد بر صمد، صمد بر صمد
 و صمد بر صمد، در بر صمد بر صمد و صمد بر صمد... دینار بر صمد بر صمد، صمد بر صمد
 صمد بر صمد بر صمد که صمد بر صمد بر صمد... صمد بر صمد بر صمد... بر صمد بر صمد
 صمد بر صمد، صمد بر صمد... صمد بر صمد بر صمد... بر صمد بر صمد بر صمد...
 او را بر صمد... بر صمد بر صمد... بر صمد بر صمد... بر صمد بر صمد...
 سدا نوزانده بالوده بیان اولئکه صمد او زده بر طایفه اخبار ان سدا بر صمد...
 کلامی و بی اسما یکنه « فَاَمَّا يَا تَذَكُّرُ مَنِ هَدَى فَمَنْ تَبَعَ هُدَاهُ » عهدی بر صمد او را اتباع ایمان
 بر صمد بر صمد بر صمد بر صمد... بر صمد بر صمد بر صمد... بر صمد بر صمد...
 بر صمد بر صمد بر صمد بر صمد... بر صمد بر صمد بر صمد... بر صمد بر صمد...

بودند، برقصید، بود و عذر طوفان در ریه اونی قصیده و موسیقی طرف الهیه «یا بنی اسرائیل!
 قصیده سزه و بر ریتم نغمه می یاراید یک دبط در ریتم عهد و ایفا اید در بهر سزه و بر ریتم
 قصید و عهد بنی ایفا اید هم «واضوا بما انزلت مصداقاً لما معکم» امر بر بنی تبلیغ اید بجهت مضافات و
 قصیده و تأیید مطلق اولاد برادر الهیه در روانه فالقید «قلوبنا غلف» دیدید
 بتوجه بود که برابر «نؤمن بما انزل علینا» ریه برده اضافی بر ایمان و موسیقی طوفان بود در سحر
 بودی دیور کند؟ اولاد سزه نازل اولاد برسانه نوازانه و اولاد هفده ریه قرآن اید بکند در
 روز، اونی در روانه اید در، دیک که بفرست «نؤمن بما انزل علینا» موسیقی با لایه
 بفرست سزه نازل اولاد مضافات اید ایامه کنیز به نازل اولاد و فرزند نشاء و ایش
 برسانی در روانه اید در، سنا قصیده نواز بود در، آرتی بر سفله مبدوده و بر اضافی اولاد
 ایمان تصور اولاد بیری؟ بوز بایسته دها واضح اولاد بحیره [قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ
 مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ] بوزی که: سزدید بکند در صادره یعنی کنیز
 انزال اید اید اید اولاد بوز اولاد الله بفرست قتل اید بکند؟ صادره از اونی بخون
 قتل اید؟ بفرست اولاد کف محصه رکابید؟ نورات برنی حرام قتل اید؟ علی الخصوص
 زکریا، یحیی و ایزه کی نواز در ریتم بفرست رکابید؟ دها اولاد با نولم: [وَلَقَدْ
 جَاءَكُمْ مُوسَى بِالْبَيِّنَاتِ] امام الله سزه موسی بنی در، عیاله بیانه معجزه در کدی [ثُمَّ
 اخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ] صکره در سز اولاد آرتی سزه طوفان بوز افنی به طایرین [وَأَنْتُمْ
 ظَالِمُونَ] سز برید ظالم سزد - ای ظالم سز اوز مانمی کنیز انزال اولاد ایمان اید بکند؟
 اوجیه در بر بنی به خاطر لایه: [وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ
 الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاسْمَعُوا] هانی سزه و بر ریتم تسبی و اولاد املا می
 نوز، بیت الصفا اید طوفان در ریتم بکند ریه طوفان به کنز و فالدی به به بشارت زور له
 آله - قوم بری ملک سمیه کی با سده اوز سزه مهد راغی نه بوز معجزه اید؟ فقط ریتم بیری؟

برهاناسی [قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا] کو هلدنمه «اِستَن و عصبانه نیک» دیر.
 [وَأُشْرِبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعَجَلَ كُفْرَهُمْ] کفر لیه قلبندنه بوزاغی سراسی البیطرینه
 ایلمهشی، دملک که اوز ماه بده کندنه برینه ایندیرینه ایمانه ایتدردن [۱۱]. [قُلْ] سه بوزده
 شریک سرب [يٰۤاَيُّهَا اَمْرُكُمْ] ایه انکم ان کنتم مؤمنین [اگر سنه
 مؤمنه ایکن ایمانلن سنه نه میریسه اررور یورکه پیغمبردی قتل ایریکن، کتابدن کذب ایریکن،
 ایتدن عصبانه ایتدن دیریکن، مال بوزاغی بی قلبده عیقله مانمکن. بولیه ایمانه ارسه ارسه
 سیفانه ایمانه ارسه. بنوده بر حال لیه بوزاغی ده نیمه یه دیریکن ایتد زور. لکله ادره، کتاب لیه
 پیغمبر لیه ایمانه سوزردی اصلنه اولر یقینی کی اخیره ایمانلن ده بولیه اولر یقینی بایه یورده یورده یورکه؛

قُلْ اِنْ كُنْتُمْ لَكُمْ الدَّارُ الْاٰخِرَةُ عِنْدَ اللّٰهِ خَالِصَةً مِّنْ دُوْنِ
 النَّاسِ فَتَمْنُوا الْوَتَانَ كُنْتُمْ صَادِقِينَ • وَلَوْ يَتَمَنَّوْهُ اَبَدًا بِمَا قَدَّمْتُمْ
 اَيْدِيَهُمْ وَاللّٰهُ عَلَيْهِمُ بِالظَّالِمِيْنَ • وَلَتَجِدَنَّهٗمْ اٰخِرَ عَمَلِ النَّاسِ عَلَىٰ حَيٰوةٍ
 وَمِنَ الَّذِيْنَ اٰشْرَكُوْا يُوَدُّ اَحَدُهُمْ لَوْ يُعْمَرُ اَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُرَحِّحٍ لِّهٖ
 مِنَ الْعَذَابِ اِنَّ يُعْمَرُ وَاللّٰهُ بِصِيْرَتِهِمْ لَعٰلَمٌ •

تال شیرینی

دی که الله یاتنده افرت اوی (جنت) باستقر لریک رکوردده فاضله سنک ایه، اگر
 دموکانه عارقه کن هایدی لولوس اینه ایریکه، جائنده منت بیلک • فقط الدنیه عیقله
 ایتدردن دیکه اونی بیج بر نه مانه تمنایه زور، الله بیلیر اولملری • هر حالده افری نلک
 حیاته ال عریقی، شکر دنده ده عریقی بولر بیلک، هر بری ارز وایر که بیلک سنه سوزارده، مال بولک

معزاد لمره کندي سنی عزابه اوز اقله سدير صبه رحل ، الله كور ديور اوز نه ارياسور لر •

و عبدی و مرطیان

اولی صفہ

۱۰۰

یا محمد ! [قُلْ] سه دزد دی که [اِنْ كَانَتْ لَكُمُ الدَّارُ الْاٰخِرَةُ خَالِصَةً مِنْ
دُوْنِ النَّاسِ] اگر دار آخرت سعادتی دیگر از آنند که هیچ بر همه سی و بیست و نه فالسرتان باشد
[فَمَتَّوْا الْمَوْتَ] هیچ طور نباید نولوی نمی آید [اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ] اگر راست
بود عواکزه صادره، سوز دزدان در غریفه ناخوابه کن همانند نولوی ایستاده کن لازم طلبید .

دار ، گفته دارا اماره اوزرنه حدود و عیور یاسه مکن و محفوظ بر صورت و سکنایه
حیاته اویزیکی بر دیگر . سامنده کی برینق قوناره ، سانی ، سدر ، مملکت ، پورد ، وطن
کله رینه معاریه علی الراتب سالد . نته کیم دارا اسلام ، اسلام صلح و سعادت وطنی ، اراوی
عربله وطنی ، عرب و جمال بری دیگر اوله یعنی کبی ایمنده برلندنن بنوده شو عماله ره دار رنیا دینلر .
برقاسی دارا فرت ره رنیا ره موکره این دارا قرار دیگر . بنا علیه دارا فرت صرف بر سر
دیگر نوله کنده موکره لعلس یا محو و یا قهر اوله صبره ، ساره بر قنار جف ، بر مسور اوله جف دیگر
اولور . نوله کنده موکره بر بره این بر سعادت مستقلا کنه برینک اوله یغه جدا قانع بولنا نلک
ز محمد ، الله ، که در اولور اولاده شواوچ بسه کونک رنیا حیاته صابر یما رینک هیچ بر معناسی برده .
علمه رنیا ده دلنده ، استفلا له محروم ، ذلت و سکنه محروم بر حاله با سانیانک مجوده بود یعنی
ضدوری اولور لازم طلب . [وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا] حال برکه اونی هیچ بر زمانه ایسته برز ، معنی
ایره برز [بِمَا قَدْ مَتَّيْتَهُمْ] سبی او کله الله یکه بای یعنی ، آفرته تقسیم ایندیکی شیلر ،
جریله ، جنایت ، قلمدر ، یعنی برز سابقه لیدر . او کیدی الله نه بایه قری ، آفرته بر بر
واره جقلری و جماندی طریاره ره رنیا جنتنه و از کیم برز ، نوله می ایسته برز . الله اوفه لای
بیلزی صابر لکه دارا فرت بر سر دیور [وَاللَّهُ عَلَيْهِم بِالْظَّالِمِينَ] الله بنوله ظالمدی

و تحریف ابریک سرافیه ز اهل باد کرد :- دنیا را که نهایت بیت المقدسک بودند بنی ارضه تقدس
کنند برینک اوله بهر و اوراره به حکومت و دولت نور و مقدر و او نه مکره بتو دنیا یا استیلا بهر
دنیا نیک یلان در حق اوله مقدرسه و او زمانه با شق در محو و فخر اوله بهر و دنیا بوزن اوله مقدر
دار آفت بر ایسه . بو تقدیر و دار آفت دیگر انسانن مقدرسی اوله روح خالص بزر و بری
بر کائنات و ایام معدوم و سوزیده و از زمانه تا کیه جک اوله سوزیده و سوزن عمر کنایه اوله
بر کوسه بتو دنیا ده کی بهر برک بوانه او زنده بهر استیلا بهر و آلودگی بهر . او بر کائنات
اوله بیلدر . کلمه الله تعالی آفت ایمانک بوزنه عبارت اوله رفیق ، آفران برید نفسی هار اوله مقدر
آفت مقدرسی برید اوله پنجه برید بر فکر تحقیق کلمه اوله مقدرسی ده اسلوب حکیم اید و لزوم به صورت بهر
باید بویشد . هارین بولت و جماعت نفقه نظر زده ، بر نوع آفت ، بر بیت بعد الموت و ملک اوس
کلمه روح ملی و حیات نوعی نه اید قائم :- حیات افرایده رکمی ؟ او حاله بونی فانی فانی و افرایده
سایه و فانی فانی متوقف . بو مقدر ای پنجه بهر پنجه فرور کیم ملی و برادر و ره افکار حیات
ایماید که اوله بولت بیت بعد الموت نظر اوس . حال بود که اوله مکره فرایم و دنیا سر
بو فانی فانی و حیات و حیات فانی فانی اوله دیگر بهر حیات . یعنی مقدرسی بناسید بهر حیات آفره
بر دار آفت ایمانی بو نو مار قمر اید نوعی بر اینک مقدرسی فانی فانی . اوله مکره روح شقیه
بقائه ، ره افکار فانی فانی بیت بعد الموت دیگر بنشأت و این بهر حیات بهر حیات ایمان
و ایام معدوم و اوله حیات دنیا و دواعی اینجه بسوزد بهر ارباب بهر بهر و بهر حیات بهر حیات
افکار فانی بو نو مار فانی فانی اوله فرور بود فانی فانی و پنجه پنجه حیات فانی فانی متوقف بولنه او بر نوعی
بر اینجه بهر حیات بهر بهر ، فصل فانی فانی بهر بهر . اوله مکره مقدرسی آفت فانی
یوت مقدر بهر مکره فانی فانی فانی فانی فانی فانی فانی فانی فانی فانی فانی فانی فانی
بذل سالی و فانی فانی بهر ؟ بونوره بر فانی فانی فانی فانی فانی فانی فانی فانی فانی فانی
باید مقدر بعد الموت معدوم محله اوله مقدر فانی فانی بهر بهر ، الله فانی فانی فانی فانی فانی ؟

بر مناسبت عموم بشریت اجموعه یک یون برورس دارد .

برده بود و بر دلی و نبوت علیرضاه سوز سوز مسه اولی اجموعه واسطه و محو ادوات
جبریل امینه « او بزم عدد و زور » « بیه اظهار عداوت انجیل روی که بر کافارسی سوا ایست نازل
ارشد :

قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ
مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ • مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ
وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَمِيقَاتِهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ •

تفسیر

سوره . لعنیم جبریل دشمنی به بلایه کرد ، از آن سنه قبل از زین الدین
از نبی انجیل روی ، او کذا کیدون نفس یقودیمی در زنده بر هدایت و بشارت اولی اجموعه • لعنیم
الله و الله و ملائکته و رسله و جبریل و میقاته دشمنی به بلایه کرد الله طافرت
دشمنی •

بویانند سبب نزولی اولی بر عداوتک صورت انهار و عقده قیام روایت دارد ؛
برخی : — طره مختلفه در دایره اولی روایتک فاضله نور . علیه الصلوة والسلام
انجیل مرید به صحبت بود و قرن زمانه فدک یهود بر یک اخبار زده عبدالله به صریحاً منظره
ایمکه اجموعه بر قیام بستی اید کلمه . اولی ، بالحمد : دیمه اویقود نقد : زیرا آخر زمانه
کدام یک جبریل اویقوسی به و جبریل شد . علیه الصلوة والسلام انجیل « کوزرم او یور علم

او یومانه « جو و بجه طوفری ریمه . تا با نطفه با باره ایکه هیویه انا نه فصل بکند ؟ خبر
 در یساح ؟ ریمه ، رسول الله « قاریخ ده صوی دارد ، قانیسی غلبه ابره شایسته
 اولور « بوریسه ، طوفری ، ریمه . تا با اسلحه نطفه حرام قیدی طعام نه ایدی ؟
 خبر دیر ، تو رانه نطفه ای امی بونی خبر دیر بکند . ریمه ، رسول الله ازین بوریسه که « سوا
 نواق ایند بره الله نانه سولیم . بلیه یکن ؟ اسلحه سنی بر فتنه طوفری ، فتنه ای
 اوزاری ، اوزامه الله کنینه بر فتنه لغت اصابه ابره ، ال سوری طعمی ، شای
 کنینه حرام اولسوه دیم نه رانید که دره ای دره سوا ایدی . « محمد الله بره اوت
 رانده مکره ، رانده برسی قالی ، اولی ده سولیم سلطه ایمانه ایدیم ؛ سلطه طعمی ملک
 کلور ده الله طرفه دیوید مدی قیدی بوری ؟ دیه صوریسه ، رسول الله « جبریل « بوریسه ، بره
 اوزرینه بهور ، « اوزیم دکنز در ، اوزنالی ، مدت کنیره ، بزم سولیم (سفیر) بیکم
 سزده ، ارجون لور ، بولور کنیره ، سلطه اوزار ایدی ایمانه ایدرک « ریمه ، در حال
 هفت عمر صوریسه ؛ « بوعداوت نه زمانه باسلاوی ؟ « ایه صورییا « بوند ابتدای پیش
 بخت نصر دینیه بر آرام طرفه بیت المقدس تخریب اوله حقن الله تعالی پیغمبرینه و صلیا بیریسه
 دانی تعریف ایسه ایدی ، بزره آزاده بولور ، اونی اولدر ملک اجمیه آراد کوندرک
 اوزامه لغت با بلده سکیمه بر هیو بوند ، فقط جبریل « اگر ایه سز بوند فتنه سلط
 قیدیسه خبر دیر ریکی آرام بو کلمه دیک اولور ، بنا علیه بوند قتل فائده سزدر « دیه ای
 سافه ایدی ، مکره او بوری ، قوتندی ، حکم ادری ، عرب ایدی ، بیت المقدس تخریب
 ایدی و بزه قتل عام ایدی ، بوند اجمیه بزاونی دشمن طایفه . « بوند اوزرینه بر آید نازل
 اولدر .

انجیسی : — سبب نزول طوفریه طوفریه هفت عمر اولاده بر محاوره اولدر شوکر
 مدینه بوند بوفاری طرفه شایع ابره بر ناری لای دارد ، اول کلمه کیده که بولی بهور دیرک

در سخنانی او گفته کردی، اوده آره کیده، افرور دیکلردی، برکوره «یا عمر!»
 دیدی: اصحاب محمد اینده سنک کی سورین بویه، دجور کلبه کیر، التفات ایت، جانزی
 سیفا، سه اویه ایمان سنک، بولم ایچوره سقا هیوه امید بویون: «... سارا الیه صور دی:
 منجه ال بولن عیبه ندر: «طور سیاره سوسایه توراتی اندیره حمله نامه بکیده» دیدی،
 بنامیه بوسورن کنده عیبه دیره رن «محمد کتابزده بریور میسکن» دیه صور دی، بکونه
 اندیر «نه اولورکن سوبیلک، دایه به سنه دینده شکم بولنده بی ایچوره سوال سور سوریم»
 دین، بر بریلک بوزیم باذیر، ایلدیزه بر فالقد، «سوبیلک دیا سوبیلکیم» دین
 اولنک اوزیمه دیریکم «اون بزاوی کتابزه بریورن، لکله ادا دی کینه ملک جبریلک»
 جبریل ایسه بزیم دشمن در، اولهب عذاب، قتال، زلزله کی شتورک ماهید، اگر ادا
 کله بیل ایل اوله اید لهر حاله ایمانه ایرد، هونکه بیل ایل بویه رحمت و رحمت، اوهوزیمه
 مسالنه سولدر: «حضرت عرسور دی: «طور سیاره سوسایه توراتی اندیره حمله عیچونف
 سوبیلک عذاب جبریلک سرفعی ندر: «دیریکر جبریل ماغنده، بیل ایل سولنده در»
 سارا الیه: «اوله ایسه سالتاد بیلک که الله ماغنده کینه دشمن اولاند سولنده کینه ده دشمن در
 دیرنره دشمن اولاند الله ده دشمن در» دین دماجرای پیچیده خبر و بریلک ایچوره عودت ایتن
 حضور سالنه دارنجه کور دی که جبریل اوزیمه اول دی کینه مسه، رسول الله کدینه بو آیندی
 افرور و برشدر.

او هیجیسی: — «الله تعالی جبریل بون بزه کینه سنی ارا بیتی حاله اوباشقه
 کوتور دی، بونده طولای دشمن در» دیکلردی ده مردیر. ذالوایع برخی ایتک منمونه
 زقرأ سب عراوند قرآنی قلب محمدیه ایندیرم سنه با شقه برشی اولار بی و بولنک ایسه الله
 اذیل بایلدیغی و عیبه زمانه کتیریک قرآنک مدت و عذاب رعد، کتب سالفی سوبیلک و بولنده
 لحدایت و بشارت اولدیغی بیا بویور و در و افر طرفنده دیا ایچیه دیر سیدره سب عقیقی

اوله رده رکل بالاده اوله رده سولنده کی افراهم اولوشده .

فاره - جبریل اساساً " جبر " و " ایل " کلمه لر نه ترکیب برکلمه اوله رف
فخر طائفات اندیمیزه ده کیلته سکلک سید . عبدالله عبدالله کی در دایه نقلاً عینی صفاه بر
ترکیب اضافی ایه ده عربی بعلبک کی ترکیب زجی به شبیه بر طر زده قونولیا سده . عامیت
و محبه دره طر لای غیر منصرفده . عربی بونی سکلکفت اوزده سویم سکلر ده که بوخزده مشهوری
درته . و قرائت مشهوره دار اولوشده :

۱ - سلسیل و زنده جبریل ، حزه و کالی قرائتیه .

۲ - جبریل ، ابوبکر و ائیله عاصم قرائتی .

۳ - جبریل ، ایه کیلته قرائتی .

۴ - جبریل کسیده جبریل ، مبتانی اتی امام ابو روایت مفض اوزده عاصم قرائتی که

بزم قرائتیه بورده و مجاز لغتیه . دیگر در دی ده جبرایل ، جبرائیل ، جبرال ، جبریه در .

عربک غیره بعضی سکلر ده در . غابرییل ، غابرائیل ، غابریل اسملری بوخزده که جبریل

سکلر لایم سبله او قونوم سید .

بو ترکیبک عامیتیه دفعه نقلیه اساسی مفهومی مقننه عبرانجه جبر (عبد) معنانه

ایل ده الله اسملر نه بری اولقله عبدالله ربیک اولدینی اکثریتله سولمکنده ایه ده بوصفه نفییه

بونو " جبروت الله " معنانه اولدینی کورسته سکلر در . فی الواقع کلمه اجم عربی " جبر " ماده سبله

ظالمی بر عدالتی دار در . بنار علیه جبریل ، قار شینده هیچ بر قونک مزاحمه منه اطمانه اولیا

و آثار نه کرک عملی و کرک عملی هر دو جهله قطعیت ، ضرورت ، بریت ثابت اولاده ، حاصلی هر

ملکک ، هر قونک ، هر و ملک قوننه بولنا نه بر ملک مفهومی افاده اتمکنده در . فی الواقع و حقی

بو صورت بر علم ضروری افاده ایدوب سکل و شبیه ، کب داره برک صلیوته اطمان

براقمه دیننده واسطه و جبریل بواسطه اتمنیه سی بر تعریف مالمعینی ده هاز ربیک اولور . بولار و ع .

روح الله در روح ائمه در روح القدس ربانی « ذی قوه عند ذی العرش مبین مطامع
 ثمة امین » او صافیه توصیف یوروسی رضی بر معنای تزیید در . بوزنه و حیل و معجزات انبیا
 نه قدر برون بر قطیعی عاقل اوله بلیه مکنی آکلاسه قولا اوله بقدر . بنا علیه بر راده بهورید فانی
 کند لسان تریه عمده را . اوله بر اسلم امتیاز یوروسی ، بولک فارسی عداوند نه قدر معنای
 و نه قدر بخونان و نه قدر کافران اوله یعنی انعام اجمیه نه برون بر بدعت اوله . بنا علیه بیزد
 معنایه کیم :

[قل] یا محمد ! سه سوره دی و نیم طرفه سوره ایت که [من کان عداوا
 یحیی] هر کیم بیدیه دشمن ایه فارسیه میفیه . — مفیه بوند جمله سوره ایت
 اتفاقه ابرویر . فقط اکثریت جزانده « سبیر » معنایه « یا هود » قدر
 میاندویه « لیت غیظاً » کبی بر تقدیر اید محزون اوله با بعد نه کی « فانه » بوجز انده علی
 اوله یعنی سوبویر . صاحب کسان بوزنه باشد ، جزانده محزون اوله با بعد نه کی « فانه
 نزله علی قلبک » جمله سی اوله بلیه مکنی ده سولیمه رمالی « بوند سبی الله از بید قرآنی سلا
 انجیر رسیده عبارت . « اوله یعنی کوسنده و نهایت بوند بر تهدیه افاده ایت یعنی ده آکلاسه
 کله بول « فانه نزله » جمله سنده « من » سرفه عاقل بر ضمیر بولونمار یافته فاعله لسان مخالف اوله
 بیانیه اعتداله اید . آنجه زمهری بوراده « بوند عداوند سبی » دیه مبتدا اید بولمیک
 مقدر اوله یعنی کوسنده دیکنده ابو میاند بر اعترافه جوابی ده آکلاسه . ربک اوله بولک اوله
 صورت ده جزا محزون ، علی اوند نقانده قائم ، یعنی صورت ده جزا مذکور ، فقط جزا
 رابطه بر مبتدا محزون . هر ایدی تقدیر ده کلاسه بر معنای تهدیه ستمه اوله یعنی ایت
 بونی ارفاع ایت یعنی اونو نولامه لازم کله . سیک بیانی وسیله در . اصل سیاره ایت بر
 توبیح . بوند اجمیه زیاده نظر است تقدیری ظاهر بولور : سولیم : هر کیم میرده
 دشمن ایه الله دشمنه . [فانه نزله علی قلبک یا ذی الله] هر کله او میرد قرآنی سنده

قَبْلِكَ اَوْ زِيَادَةً اِلَيْهِ اِنْ شَاءَ رَبُّكَ . [مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ] هُوَ الَّذِي كَتَبَ مَا فِي
 صُورٍ [وَهَدَىٰ وَبَشَّرَ لِلْمُؤْمِنِينَ] وَتُؤْمِنُ هَدَايَاتِ وَبَشَارَاتِ اُولَئِكَ اُولَئِكَ .
 «عَلَيْ قَلْبِكَ» بِيُورِ لِسِي اَيُّ مَهْمَةٍ شَاءَ رَزَقَ : اُولَئِكَ اِلَى قَلْبِكَ بِيُورِ لِسِي «عَلَى» اَيُّ اَيُّ
 اَيُّ شَيْءٍ «عَلَى» اسْتَعْدَادِ افاده ايندكند وحي و تزييل ، دگر و ادرات و سائنات عاربه كني قلبه
 بآلكن بر نطقه در ايليسو ريكه فالالايوب بنو قنبي اوز رنده اسيند ، در دگر احسانات
 دارا لكانك جمله سنی تعليل ايرك كلمه و هر يقينك فوقنده بر علم خود وري و ناقابل مفادست
 بر همك الله افاده ايديه بر عبد الله ادر ريفي اسفا اينكده در . جبريل وحي كنيد ديك زمايه رسول الله
 اويله بر صاروب نفسيه اير يور ردي كه جانه طامه ر يور ردي ، بونك ايموره رسول الله «فغطني حتى
 بلغ مني الجهد» بويور ردي . نه كنيم بخار بند با شده حضرت عائشه رده رديت اولدني اوزره
 اصحاب كرامه هارث به لقام حضرتي «بارسول الله سوادحي نفس كلير» ؟ «دیه صور ردي ،
 رسول الله بويور ردي كه «امياناً صلصلة جرس» ياش سسي - كني قلبه ، بويور ان شخسي در ، دگر
 كسبي ، به ده هيني مفقا ايمه بر نورم . امياناً ره ملك بر آدمه مثل اير ، بطا سوب ، به ده
 سويكيني بلدرم «حضرت عائشه بوني نقل ايندكده موكره ريمد كه «في الواقع به كوردم ، غايت
 صوغومه بكونزه يقيده ردي نازل اديور ردي ، وحي كسبي ، ينجبرك الله ز فشفه بويور ردي . بويور
 ابلح و ميلم مراره نفس كلديكي ده فائمه رده نقل ايلش . ايته بويور ره «الى قَلْبِكَ» دبا «اَيْكَ»
 حتى «عَلَيْكَ» بويور دايوب ره «عَلَيْ قَلْبِكَ» بويور لِسِي با فائمه و ميلم قلب رسول الله يلك زبا
 نفسيه و استعداد اير به ان سوتلي قسمه اشارت بويور و لشدر .

ثانياً بويور لِسِي سويده رسول الله سوادحي ادر ريفي ايموره مقتضاي ظاهر اوندك سائنك نظم
 صيفه سيله «عَلَيْ قَلْبِي» ديناك اير . رسول الله سويده كنم قلمه ريسي روزم كلير ردي . بويور ايلكه
 فطاب اير «عَلَيْ قَلْبِكَ» بويور و لشدر كه بويور بويور رسول الله كندي طرفنده رطل الله طرفنده
 عينا سويده مأمور ادر ريفي نفسيه ايموره .

فندعه ، یا محمد ، سه رطل به سوزید بوزم ، سه بونی اعمده ایست ؛ لعنیم جبریل و میکائیل
ایسه متونی محقره بیسمه که سوزید بوزم بر قرانی کند یکنه سه رطل بنم از نمل ایند بر کنده در . هم دره
اوزده ارکلی بتوبه کتب الهیه بی سوزید و از قرسی رحمت و فی توبه سینه اوزده در نمل هدایت و بشارت
اوله دره ایند بر کنده در . سوزماده ارکامورت اینده الله ، اللهک بتوبه تسابریه مؤمنده ارکام
هدایت و بشارت سه اوله قدر . [مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ]
لعنیم الله و سوزماده در سوزید [وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ] و بالجمله جبریل و میکائیل لعنیم
او در ایسه [فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ] بیسمه که الله دره کافره در کنده . — بدایه
ویریه جکر . اوزده یا سانه سی ، امهال اینده سی نعت رطل محقره نقصد . کدره توبه الله اوزده دره مؤمنده
بیانه کبر سینه ، اوزده مانه بر هدایت و بشارت سه اوزده سنفید و سنفیم اولور در .

بوارده دره صوکره جناب الله رسولی بر رهاتایه ایرک بهویرم صوام سید قرنی دانت .
در صبر لرخی بنوده بند لریم بیله بر یو . و نهایت اوزده بتوبه بوزم دره دانه لریم بوله کلمه لرخی و صیانه
بر بدو غنله ترمیه ایریور سوزماده :

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ •
أَوَكُلَّمَا عَاهَدُوا عَهْدًا بَدَّلَهُ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ •
وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِندِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ بَدَّلُوا فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ
أُوتُوا الْكِتَابَ كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَانَتْهُمْ لَا يَعْلَمُونَ •
وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكٍ سَلِيمٍ • وَمَا كَفَرَ سُلَيْمٌ وَلَكِنَّ
الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ
بَابًا هَارُوتَ وَمَارُوتَ • وَمَا يَعْلَمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ
فَلَا تَكْفُرْ فَيَعْلَمُونَ مِنْهُمَا مَا يَفْتَرِقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِبَازِينَ

بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّوْنَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَقَدْ
 عَلِمُوا مَنْ اشْتَرَاهُ مَالَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلَيْسَ مَا شَكَّرُوا بِهِ
 أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ • وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
 خَيْرٌ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ •

الاشیاء

نام مفیجیه سطا حیره امیوه ایند : یار لاله مجزه را بندیدن او بدو ایمانه سنده
 از انده شسته فاسقیده بستمی اوله کارام این • یا ارفا سقد لعم بوزن طابیه هقد هم
 نه زمانه بر مرده دوزخیه معالده بیسه ر لهر دغه سنده مطلقا ایملرنه بر کرده اونی بوزن رب
 آتوریه ملک اودی ؟ منی آن بر کرده دکل اکثریسی عطا یان ایماندر • لعم الله طرفنده اوله
 برابر زده کنی نفسیه فیدیعی بر یمنجه کلجه اسکی کتاب در بندر دغه نفسی الهم لک کتابی ، او موزرینک
 آفرینه آتیلر صانه بایور رسه کی ده • طوز بر ساییه دکنه دار شیطانزک اودی رب تعالی
 ایند کلری سیدک آفرینه دوسیدر ، حال بوکه ساییه کفر ایند و لکنه ادر شیطان کفر ایند ، ناس
 سو تعلیم ایدور دبالده هاروت و ماروت ایکی ملک اوزرینه ایند بر لیمه شیلر اوکره یورردن
 حال بوکه اویلیسی « بز انجه بر انما نه امیوه کوزر لرن ، صاتییه کویایمی یمنجه ایدوب ده کاراطله »
 دیمه کجه بر کیمیه اوکر تیز لرن ، ایسته بوزن دغه کیسی الهم زده سندن آتانی آیدر صیه سید اوکره یورر
 فقط الهم اونی اولار قجه بونکه کیمیه ضرر دیرد بایور دکلردن ، کنزیرینه ضرر دیرد ملک هفتی
 ادریه صیه برشی اوکره یورردن ، قسم دلسوده اونی هر کیم صاتییه آنسه لهر مالده اوندک آفرینه نفسیه
 بوزر ، بونی محضه بایملردن اما هاندی صاته تری اوسی نه هیر کیمیه برشی ایدی اونی بیسه لردی •
 اوت ایمانه ایدوب ده فور دغه ادره ایدر البت الله طرفنده بر مطافات حویه خبرلی اوله هقدی

[وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمٍ] ^۱ سلاخ سیمایه یعنی سیمایه علیه السلام
ملکوت و دولتی علیه نه شیطانانک تعقیب ایند یکی شیطنده ، کذلک شیطانانک اوقوبه کلد یکی فتنه
و افسانه کتابینه اویدیلر و اوندک آفرینه دوشدیلر .

آمو ، تلاوت ایکی معنایه کایم ، برسی تعقیب ایند یعنی بر شیطانک آفرینه دوشدیلر که مقدم
تالی تعبیرلردن بوزندیلر . دیکری مع التوالی او توره که بوزند او ایکی شماره داریلر . بوزار او کیسه
تفسیر ایستد . او ایکی معنی اعم اولره اعتبار یله آنجیسه رفی صادره اولره بیه مکنده دهار مجبور .

بوشیطانانک اصل بوشیطانانک و تعقیب ایند کلدن شیدنه لردن ؟ بوزار اعم همه شیطانانک و اذاع
دینله کیزی شیطانانک ، هم ده انشاء شیطانیه شاکد . زیرا کیزی شیطانانک ائزده انشاء
شیطانانک اوز زنده ظاهر ایستد . و ظاهر ده انشاء شیطانانک اوز اذاع فیه دین ائزده شیطانانک
اجداد شیطنت ایستد . اکثر تفسیرینک و اصل رایتیه کلد . سیمایه علیه السلام ملکده فتنه اوز ایدر
هاتونقی ضایع ایند یکی زار انش و همه شیطانانک یک آفرینه ، دینش ائزده ایدر کتشد . فتنه یه میقات
و بالافره سیمایه علیه السلام مغلوب و کلد اولاده بوشیطانانک « ص » سوره سنده کلد ایکی اوزده فرآنده
« بناء ، غواص ، آخرین » ناسیله اذاع صنف کومند شلدرد . « و الشیاطین کل بناء و غواص و آخرین »

باوه . دیکلد بوزار ایدینه بر دانه راس صنفکار لوده داردی . ایسته بونه دشمن و سبع و حدیث
اوزانه اولاده بوشیطانانک و فوعات جاریه و آینه مقفده قولاده فرزند نفیله بر لیقیم معلومات ایدر بوزار .
و بوندک برینه بوزارجه بالاده دارا جفت قایمشیده ده کیزی کیزی شایسته بوزار . و بولا دامطه
اوسده بحیره طاقندر آفتاب ایدر و اذاعه لطیفات یا ایدر لردن . بعضی فیدر لردن طوفان عیدیه طاقندر
بوزار کوده نیر ، بوندک یانده بکدرجه ارافده شایه لردن . و یکنه بولا طاقندر بوزار ندویه
ایستد ، همه هلی و کوهی تسخیری مقفده در بودر و افسوسه شایه لردن . بوزارانه کیمسه کلد
شیدد مقفده فیدرجه کوزه افسانه لردن ، اصلا لردن ، راز لردن بالافره فرزند ایدر . و قایم
و صفایه تاریخیه تریف اولده ده افکار ناسی الدانه همه یا کلمسه داکر بولده سوره بیه جلد

خداوند را در آن روز و بویژه آنرا که بعضی علمی شریف فایده یابد در هر سراسر آن ایام و در صورتی
 چندین بیاید و به شایع او شدن و بویژه آنرا که تورات و توبیاتی یوزدهم و بیستم و سی و یکم
 بر دست انداخته شود ، نهایت به گونه ای که سیمانه علیه اسلام بفرستد و بگوید و بعضی نسخی را در دست
 او در آن نسخ نام ایمنی را در زمانه بفرستد و بگوید که در آن زمانه در آن زمانه در آن زمانه
 و فائده بر دست مکرر و دقیقه آنرا در آن زمانه در آن زمانه در آن زمانه در آن زمانه در آن زمانه
 ناسی با سیمانه در آن زمانه در آن زمانه در آن زمانه در آن زمانه در آن زمانه در آن زمانه
 نسخی را در آن زمانه در آن زمانه در آن زمانه در آن زمانه در آن زمانه در آن زمانه
 بگوید که « در آن زمانه در آن زمانه در آن زمانه در آن زمانه در آن زمانه در آن زمانه
 حقایق را در آن زمانه در آن زمانه در آن زمانه در آن زمانه در آن زمانه در آن زمانه
 ایامه » در آن زمانه در آن زمانه در آن زمانه در آن زمانه در آن زمانه در آن زمانه
 در آن زمانه در آن زمانه در آن زمانه در آن زمانه در آن زمانه در آن زمانه
 نشانی است . ایست « ما تلو انشیا علی علی السلام » بگوید و بگوید که در آن زمانه
 بر آن سائل آنرا که در آن زمانه در آن زمانه در آن زمانه در آن زمانه در آن زمانه
 اجتماعی آنرا که در آن زمانه در آن زمانه در آن زمانه در آن زمانه در آن زمانه
 ایامه علمی در آن زمانه در آن زمانه در آن زمانه در آن زمانه در آن زمانه
 شایسته بر آن سائل آنرا که در آن زمانه در آن زمانه در آن زمانه در آن زمانه
 شایع آنرا که در آن زمانه در آن زمانه در آن زمانه در آن زمانه در آن زمانه
 قابل بردی . و فائده اصل تورات و توبیاتی که در آن زمانه در آن زمانه
 موضوع بحث است . در آن زمانه در آن زمانه در آن زمانه در آن زمانه در آن زمانه
 بر آن سائل آنرا که در آن زمانه در آن زمانه در آن زمانه در آن زمانه در آن زمانه
 آنرا که در آن زمانه در آن زمانه در آن زمانه در آن زمانه در آن زمانه

دری تربیه و تصفیه این قوت و تأثیر بی آرتیر، کیندی قیالی سیدن کوره و بدجک در جوده حس و ادراکی زیاده لایز، کندن غایب و اجرائی تأثیر اید و جک قدرده اراده سی شدت بولور، او زمانه ایسته ریکی بر جوده سیدی بایار، اشبار، حیواناته، انساندره کندن بدنی کبی تصرف اید. حتی اورده و در برکه برارده اید بنیه و اسطالی دیکسیر و بلیس، اعیان و امات، ایجاد و عدم اید و بلیس. فی الواقع تربیه بدنی کبی تربیه روحیه نیک و بد بر جوده اعظام و فساد و انظار اولنه مانه. لکنه بود و در جلد بالذات بر بنیاسیه الهی اوله بلیس و ده بدنی کسب و صفت اید قابل حصول و فهمه ایتک ادغام. بر طاقتم کیمه ریاضت، خواص، رقیه، مجرد و سار و کبی بعضی طریقده راجعت اید و علم و عمل بعضی حادثات غریبه سید او غرضیه که معنویانته، تصنیف و تفسیر، تفهیم و تدریس و جلد و تدریس. و کون ال مفضل و ال تملک فی نفسی و ده بود.

۳ - ارواح ارضیه و استغناء طریقه کمر که عزائم و یا جمعیله و یک طرفی بود.

مقتدره و تأثیریه و فلسفه و بعضی جند و انظار ایتسیر و ده بود و قیسه کور و طی و انظار و ده سر عقلی کیمه لور. طائفه و روحانی، جسمانی کیندی قوت فالماسه، نفسی کشف و تحمید ایتسیر کبی «منک اصلی یوتد» بیه انظار و باور و یوسه علمی بر حرکت اولانه. بر وجه فیلیم «بایم و بایک، جفتی، مستور بنجه توان طبیعه دار» دیکر کز ادت دیکره تدر و ایتسیر و ده عمیه معارف اولمه اوز و ده دار و ریسک و همایه انظار اید و ر. بونک مجموعه طایفه فلسفه جند و انظار ایتسیر و ده ارواح ارضیه نایله یاد ایتسیر و ده. ذوق و بولور و اسباب مظهره مختلفه انساندن نسبت و ارتباط و یا اید و ده اید و ده جکدن علمی بر صورت و نه نفس و اولور و ده بر کالهنوز حکم اولنه مانه. لکنه بوز و ده طولی و بولور و ده واقع اوله بدجک کور و قوتی انظار و کدن تصدیقه ایتک و لازم کیمه. حتی بولور و ده اسیر و تدریس و ده بولور و ده صایه بلیس. ایتسیر کون ال مشهور و انسانی اصل بر او و قسده.

۴ - تخیلات، ال میا و قافی و نیل و کمر و ده بولور و ده زیاده و حقه باز و ده، شعبه نامی و ریلیس. بونک اساسی تغلیط و ده. بر طبیقی و اید و ده کید و کیمه علی و کون اید و کبی

کرده بکنند. بگویم آنچه بالعبودیه، ساخته شده کوزه با غلیظی رخی درین است. معنای کوزه با غلیظی
در هاست اولاده رخی تأثیرات ابدی عودت سی بر نفس نهاده ممکن است.

۵ — قبل صنایع ایدر باید به آلات و استقانه اعمال عجیبه کوسند ملک صورتی که در
سوره فرموده بود یا بشکری، روایت اولیفته کوره بوزن ایدر و کنطری جیو ایدر ایدر
و التدریج هارت درینجه و با کونشک تأثیریه معروفه قانجه ایستد یا بشکری ایدر، و کنطری
قرنه کلوب قانجه، و ما ندره فنونک ز قیاتی بوزنه بر موده شال و بر موده ساعد. سینه مار
بروندک ال بندول بر سالی اوله روه کوسندیم بلید. بوزن فنونک اوزنه که خیالی اولاده تأثیراتی
بر سحر تأثیریه، و هدا صفتی بلید اندامیه...

۶ — اجسام دارویه مذک فواص حکمیه و کیمیه سنده استقانه صورتی که باید سوزد.

۷ — تعلیم قلب صورتی که در سحر. سحر شال و با ندره یا ایدر و کنطری در لودریو

نموده صاده روه مخاطبی جذب ایدر. بر ایدر و با ندره تر آتند قلبی کندن به ربط و صیانه اجزای تأثیر

ایدرن یا بر بعضی یا ایدر. اسم معظم بلیدیم رید، جبهه صلب ایدریم رید، کیمیا بلیدیم رید، ایجابیه کوره

لغزده، مستفیده، قدرته، نفوذده، آتجانه، مستفیده بحث ایدر طرودیه، تعلیمیه

تفصیل عمده، افعاله سارده تأثیریه قدره و حیرت، ال عمارت سنده ال کمالیه و ارنجیه قدر

طرودیه و کیمیلک انزاعی بر لار بر لود. از هیو و عیسی بر نکه عودت داره در بند بلید.

۸ — نماز و نماز لودیه کیزی یزدریات، عقد و ضایکه کمر القیات، واسطی واسطه

تخریفات، افعالات ایدر که در جبهه الناس ال بندول اولاده نمید.

بنوده بر اقسام اسالی ایلی شکر راجع اولد: برسی صرف بالاده و محله زور و افعال اولد

قول و یا فعل ایدر اجزای تأثیریه ایدر، دیگر دانه موده بر حقیقی سوز استمال ایدر ال ایقاع ایدر

سوره. سوز بر یاقینی خیالی حقیقت فله ایندیه ملک بر وجهله روح بس اوزنه آتایمی

بر تأثیر ایقاع ایدر عبارت اولد یعنی مالده بروندک بر نفس تحیل محصه، دیگر بر نفسی حقیقت

ابرو من و جسد . بنار عمده هر سکن مفیتی تأثیر در دستورات دارد یعنی در اعمال و ایمان و عمل . برایت گوییم
 برای همین اشعارت بخوبی او گفته « یعلمون اننا اناس السحر » آنجایی که « انحر » و « بو » ماتتیلوا
 الشیاطین « و عطفایم » و ما انزل علی الملائکین بیابان هاروت و ماروت «
 بپوشانند . یعنی بپوشانند حرف کنند او را در راه و در راه گوی ، برده بپوشانند هاروت و ماروت
 نامند و ایکی ملکه انزال ایزد یعنی نامه ، اوز نامه کی بنی اسرائیل تعلیم ابرو بپوشانند و بپوشانند کفر
 ایتش در . گرن تنقیدند و گرن شاعرینده بعضی مفسر بو « ما » بی تأثیر تلقی ابرو رب
 معنای « بپوشانند هاروت و ماروت تا سید ایکی ملکه بشی انزال قیامت اید ، هاروت و ماروت مطایبی
 بپوشانند او را در رینی باله بر احوال » مآله کوششند . آینه مابعد نه کی سیاقی بود
 مساعد و این بزره بونی ترجیح اید در . فقط سیاه بود مساعد گوی و میور « و ما یعلمان »
 یک در میور . بنار عمده بزجه و میورینده بیانی رجیده موصول افز ابرو بپوشانند که بپوشانند طالع و طالع
 هم در آلوده و زنده و زنده و میورینده . بپوشانند هاروت و ماروت فقه سید و میورینده
 بیاید ابرو و بپوشانند مژگانه مژگانه و میورینده و میورینده و میورینده و میورینده و میورینده و میورینده
 ابرو . نه کیم « ما انزل علی الملائکین » معنی و صرافه سخن تغییر اید مسمه ، آنجور مسمه و عطف
 اید . معنی بپوشانند طرفین و میورینده و میورینده و میورینده و میورینده و میورینده و میورینده
 اشعارت میورینده . و یک که « ما انزل علی الملائکین » مژگانه و میورینده و میورینده و میورینده و میورینده
 رسیده اید بپوشانند بپوشانند بپوشانند بپوشانند بپوشانند بپوشانند بپوشانند بپوشانند بپوشانند
 [و ما یعلمان من احد حتی یقولوا انما نحن فتنه فلا تکفروا] هاروت و ماروت
 بونی تعلیم اید بپوشانند نامه « بز بپوشانند ، یعنی بز مژگانه و میورینده و میورینده و میورینده و میورینده
 کف در ، بنار عمده صافیه مسمه بونی مژگانه و میورینده و میورینده و میورینده و میورینده و میورینده
 بپوشانند تعلیم اید بپوشانند بپوشانند بپوشانند بپوشانند بپوشانند بپوشانند بپوشانند بپوشانند
 بپوشانند نامه بپوشانند بپوشانند بپوشانند بپوشانند بپوشانند بپوشانند بپوشانند بپوشانند

استوایکی ملک و بزرگن تعلیماتی مقفده بر عبودیت سوزلر سولتسه، بختلر بایلیکده، بئو،
 بونری مطالعه ده عوکره بزم آینه آکلر یغیر سورد. معلومده که سکلر انشا الله تعلیمی یاردی
 بالهاسم ریکده. هاروت و ماروت جبریل کبی دمی مدد کرسنه اولدوقدره دین یوند. بالعکس
 آیت بونری ابتدا نزل به کل منزل معیه کوسر دینده نزولده مرتبه ثانیه سکلر نه اولدوقدره ظاهرده.
 بنار معیه تعلیملری ده انبیای اولاده دمی درجه سنده و طایر و الیامات قیبلده اولمه متبادرده. الاکام
 ایه هرکه اولد بیلیر. دیمک اولیور که اسکی برکز سعیت اولاده باین سدن اهلیکده بر طاقتم کیم بر
 ایکی صورت بویله ایکی الهی قوت ایدر فخر الهام اولکل بویله ده سار خلقده بعضی فوارده و فرات
 اکر نیشد و اکره بیکه بونری سوره ده ساعده اولدوقدری بنار معیه سور استعالی کفر اولدوقدری ده
 اکر نیشد. ارعالمده بویلی سکه انزال فطانه و بابل خلقده الهام طریقیه تعلیم اولسانه بویله
 هد زانده سکر دکل ایدی، کله سکر عالنده قوملر ییلیر و بویله قوملر ییلیر سی محله کفر اولور دی.
 بونک ایمور آینه بونک هد زانده سکر اولدوقدری افاده ایلیر. فی الواقع هر علم بویله ده بونک
 علمک لیسیتی محترمده. و فقط بویوکلمای نسبتده علمی حیثیتده غیبه سوره ساعده ده. علم نه قدر
 فایده انکین و نه قدر ایجه و بویوکلم اولور سه سرفته احتمالی ده اولسنده بویوک اولور. بونک
 طریقیه که آیات هر اولاده ربه معنی، طریقه سنغیمی اثبات و تائید ایمورده طرف الله امساره اولناه
 معجزه لر، کرامت و اثار علملر، هکمند برانه انماز ایدر بیک عالمده نه کفر، مفسدانه
 اولونسه که بونری لیسیتی مرام و کفر اولاده سکر جمله سنه رافله. بویله علمک هد زانده کی علمی
 حیثیتی دکل علمی حیثیتی ده. علملر مسله استعمال ایدر بیه زلفیرلر ده دوالر بایلیک، سودا اعمال
 ایدر بیک نفد برده ده دوالر ده سوم استیصال اولور. معنی بونک ایمورده کله علملر شریعت کون بونک
 و کون مطایره علم مقفده کی دیکر آینه ده سونی استدلال و استنباط ایتلر ده؛ زانده شرعاً
 مرام اولاده لیسیتی بر علم یوند. معنی سرنده توفی ایمورده سکر بایلیک بیلر مرام و کله، انجونه ایمور
 حرامده دمی کفرده. تعلیمی ده بر حیثیتده عقیده بولونمونه اقتضا ایدر. نه کیم بویله ابتدا تعلیم سکر

علی اولیاده کفر کج کورنیه ایله « و ما یعلان » فقره سیده بواطلیده تخصیص ایشید. حاصلی
 سون یاهنی اصل علمیه حقیقتده در. شر برتر بر صفتید. و بر عمل بعضی علوم حقیقیه ییتو
 اوله یلیر وارزون سود استعمالیله کربایلییر. مثلا اکثریه یعنی برکونه ملام بر علم و اکثر یجلیک
 ملام بر صفتید. بونک سود استمالنده و شر برترنده تطبیقاندنده ره بر حوره کربایلییر
 ممکنید. لکنه بونک بویله اولد. اکثریه علمیه حد زانده بر سحر اولسی لازم کانه ایته
 بایله هاروت و ماروت اربابیله تعلیم ارنار سیدره بوکاشیبه اولیغی اقلدشیاید. بونک
 اجموده آینه بونر اساسنده ملای بر نیشنده کورنیه و لکنه تعلیم و علمی اید تطبیقاندنده مستند
 بولند یغی قننه حقیقتیده ده سلطان اولاده حقه الحاقه ایشید. دیک که سحر و شیطانی شید
 و بو باشیبه آیی قسید. بریسی شیطاندن صرف کنه برنده اید و بر قری ایدید. دیکری یلید کی
 کبی اساسنده ملای اولاده بعضی علوم و صنایع غریبه ناک استمال اید.

آنور بونر اور ملطکر سحر تعلیم ایدری بریه بر سوال و جواب اید ساقشیه محل یوقد.
 و برنده افتاز اجمیه « ما » یی نایه یا میره لزوم و سیاده بیانه نمالند. ملطکر تعلیم ایت
 لکنه ملطکر فخر اجمیه تعلیم ایتدکن حقیقتده اهل کفر و شیطانداننده شرده استمال ایلد
 اجمیه کورده ره قوراندیلد یلیر، نه کیم بونی اولد با جلیله یلیر، اقلدشیدینه کورده بونر یی
 ملطکر اربابیله کشف ایدوب جلدر کلری سعاد و راضی، رحمانی و جسمانی قوتون و بونرک مزجند
 نمیصل بعضی صناعت ملامی بخوم و طبیعت اسرار ایدر کفره کیدری، بو سیده کلدانی سوری
 طاسما. قالفطریات نایله بر نوع مشرت بولدن، صوکرده بر طاقم سیدره سیمانه علیه اسلا
 روتنه قارش قسما بونی قسما ره کندی ایدر قسری تزدیاتی تعقیب و تطبیق ایتدکن و بونرک
 سیاسی، ایشمال بر حوره فسارر هیویر مشد و حکومت و دولت ایتدن اجمیه بو سوری بر علم بر
 شر و تزویج ایتدک صوریه ایدر کفر ایتدکن دی. اوز مانده فلففی اولداری ایل بونرک اوزر
 اوکره بونرک و کلدان اسنده بونرک تعقیبده خالی قالانلردن، نبات بقیت سینه محمدیه اوزر

اجماع فرانه فارسیه کتاب الهی تماماً آفرینه آن در بسجوده بر شیطان نه تابع او در بر .
 [فَيَعْلَمُونَ مِنْهُمَا مَا يَفْتَرِقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ] - بر عهد نه یفنده ره و هو نه
 دارد . بر هیوده مضربه برنی هاروت و ماروت نفره نه ربط ایرت « منها » ضمیمه بر ابی سکه
 و « یعلمون » ضمیمه ره « ما من احد » و نه استفاد اوله نه یعنی لغت کونر شد در « یعلمون »
 و یا « کفروا » او نه نه و یا « نه یحیی علین » تقدیر نه عطف جمله علی الحمد اوله ره و نه ما قبله
 معطوف اوله یعنی ره ذکر ای شد . لکن بزم مختار بزم برونک « یعلمون » بر ربط و یا طو غریب
 طو غریب « و اتبعوا » جمله نه معطوف و « منها » ضمیمه « سحر » ای « ما انزل علی الملائکین »
 اجمع اوله که حاصل معنی شود : « کتاب الهی آفرینه آن بر شیطان نه تعقیب
 این طری سید و اتباع ایه بر فرق اول کتاب ، بزر ره یهود ، بولک فریطان نه تعقیب ایا
 ایندیمی بر ابی نوع سحر کتاب بر نه قوم ایزد فارسی آریه آیه هیه سید او ره یهود . بر تعقیب
 سحر اعظمی تأثیر ایزد امیور . یعنی بوز بر طریه ایزد فارسی ایزد هیه یعنی بول آیه بول و است
 نادر در صوریور . برنی بایر بله جان اوله سحر له اجتماع ایزد نه بول قدر حقیق ایزد بید معنی
 قیاس ایزت . فارسی ایزد آریه ایزد ، بر قدر قوتی بر رابطه اجتماعیه قیاس بر هیان اجتماع
 نه بر بایان ز ، نورسار ، همیده لر بینه نه بر بایان ز ، افرادمانی بر بر نه می در سحر نه ؟ هکوت
 ایزد نه سکه آریه ایزد ، اختلال در می حقیق ایزد ؟ آیت بر نقطه ره نه کوسه سحر که سحر
 ان بول تأثیر در اوله نه نه ، قدر بر نه ، قبله میور ، اخلاقی بر بار ، جمعی ریا
 ایزد . نادر میه سحر اصلی بر قدر بیه آریه ایزد مالید . و بر بر کر در نه صاتیبید . [وَمَا هُمْ
 بِضَارِّينَ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ] و معطافه بوزی یا یا اندر الله ازنی اوله ایزد کیم به هیچ
 ضرر ایزد نه . تأثیر حقیقی نه سحر نه سحر ده ، نه طبعه ، نه دمه ، نه شماره ، نه
 ارضه ، نه شیطان نه ، نه مالک نه . سحر حقیقی آنجه الله . نفقت و ضرر ده آنجه اوله از نه
 حاصل اوله . ارمال نه سیده اول الله نه قوتی و الهی و قایه نه کیمید . و بوز فارسی قوتی

ایمیرده کتاب الله صایب۔ [وَلَقَدْ عَلِمُوا] الله کتابی آرد لریه آناه بوسه بارک
 صمد صلی الله علیه و آله [لَمَنْ اشْتَرَاهُ] کتاب الله صایب ده سحر اوله برکبه، البه [مَا لَهُ
 فِي الْأَرْضِ مِنْ خَلْقٍ] بوندک آفرنده بهی بر نفسی بوند۔ بوندیم عاقبتی ضران مبیند۔
 [وَلَيْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ] مدلم میخوبه بوندک کنیزینی صانه نوری نه کونو
 شد۔ اما [لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ] بیلر اوله لردن۔ کره بوند سحر صوی و سحر
 آفرنده نفسی او دارینی و سحره آله امانک عاقبتی صمد ضران او رینی بیلر، فقط بر طرف
 بر بیلر بر عمل اینه رکری ایمیه هر کس جالده در۔ دگر طرفه آفرت نصیب لک عشتی
 بایزاد و سحر اصل ضران دگر طرفه زیاده یا اینه راجع او رینی و هر رینی نفس میرکبه بشم
 کیم رکری بایزاد۔

باز که جناب الله دست رحمتی که به کنیزینه سحر صمد نصیحتی از ال بوند شد۔
 [وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا وَاتَّقَوْا] بوند بوند بر سیات اینه برابر ایمیه اینه لرده الله بوند
 بوند قدره صایب لردی [لَتَكُونَنَّ مِنَ عِندِ اللَّهِ خَيْرًا] البه الله طرفه در بر جلد
 بر ثواب بوند او یا بوند زیاده مقررده غیر اولردی [لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ]
 فقط بیلر اوله لردی۔

بالله کور لریه اونه جناب الله ابتدا «یا ایها الناس» نه سید عموم انسانی
 سیاره فطری اولده مبارکه دعوت ایمیه ایدن، تا یا «یا بنی اسرائیل» نه اید بهودیت
 و نصیحت کبی ایکی مللک منشأ اولده بنی اسرائیلی بوند و اسرار انکیز بر ناریمک بوند عبد خریف
 اجمال ایدر که تکریم صور بید ایمیه و تقوای دعوت و برسیانده ویده اسلامک کتب صافی سوب
 اولده اساسات اعتقادی و اخلاقی و صمدی منی آیات بیانات اید تفهیم ایدن، سحر بوند بوند ایمیه
 ایمیه اولده بوند اوله ان اسامی بار بار اجهلی و شرعی بی تعلیم ایدیه بر نه اید توجه فطری
 رکفره اهل کتاب بعضی اصرانده برسیانده ارشاد ایده مکرر، سحر که:

مراعات ده رعایت ده بمالعه ریاستقا بد رعایت دیک اوور . و برانسانک مالک مراعات دیک ،
 زیاده جفتی دهالی زده به داره جفتی کوزه دیک ، راقبه ایتک ، تعلیم اید نقد رفته انور معناسی افاده
 اید که سامنده ده رعایت بر معناه نومند نیلیر . بر اینده مقام سالنده برشی تعلیم و تبلیغ بوی رینی
 زماه آره صد مسامحه « اعنا بار سول الله » یعنی زده رعایت ایت بار سول الله در بروردن و بر نظر زده رعایت
 بویور ، مسامحه ایت که آنکله یلم دیک استدردی . جناب الله بر تعبیر ده نهی بویورده ده « اعنا » دیکین
 بر تعبیر نومند نمایند ده « انظرنا » زده نهی ، بزی کوزه دیکین و سوزده ده ای قول الله و بر کین ،
 دیکه دیکه کین ، ای بدیوب ای طونوز بویور که بوز رعایت رقبه و هم بر تعلیم ادب وارده . کون
 افتد علم و کون حق اراد و ضایح و سازه فصول مدرسه سول الله بر اینی اراده کی وضعیت ایتا به ای
 و بار علیه اسلامه کی ولایت عماره ساستند که نه و حقیقتی در راستی افاده ایتکده ده . « اعنا » دیکین
 عجبا بویورده ؟ .

اولا : بهور و بر آراسته بر برین سبب بویور نومند زدن مشهور بر کلمه داردی « اعنا »
 در بروردن . بر تعبیر عربی « بزم میوبانه » دیکه اول رینی کبی عمران و یا سیرایجه « اسمع لا سمعت » دیکه
 آد بطنیه سی ، دیکه آسوزی دیکه حریف کبی تریف و تحقیق معناسی افاده ایسه ، مسامحه
 به تعبیر فارسی « اعنا » دیکه خطاب ایتد رینی بهور بر زدن بلرک و « اعنا » کلمه سی آکیده بویور
 و مجدداً غیز رینی اگر کرب و تریف تعبیر « اعنا » دیکه دیکه با شکر دردی ، مسامحه و معذرت
 بویور ایشتمه « ان الله و شکند سوزده لغت اولونه ، والله تعالی بر کین سول الله فارسی بویور
 سوزده دیکینی بر دها ایشیر برسم بویور دور و رسم « دیکه ، اندر ده بولا فارسی « سوزده سوزده سوزده
 دیکه قاضی سوزده ایشیر ، ربونک از زبانه اسبوانک از اول رینی روایت ایشیر . سوزده سوزده
 « من انذین هاد و ایحرفون السلام عن مواضعه و یقولون سمعنا و اطعنا و انما نغیر
 و انما الیا السنه و یطعنون فی الین » آیتی بو عاریبی راضیاً کوشه مکرده ده .

ثانیا : « اعنا » ایدی حماقت و بیالیه معناسه رعایت مدرسه « اعن » صفت لفظاً

مشاهده . برجهنده ده بر سوراها هم دارد . . بوايه اوبه سفارده . . برايكی سببه نظرائی سوايک
ناشی صرف لفظی بر ادب راجعه . . عاينه نظارت آراسته کی معنی فرقه ده رکود .

ثالثاً ، مراعات عاينه ده نفع اولی و اخصیه بنده شاکت افاده اندیکای اجموت
طرفیه آراسته سادات ابراهیم اید . بونی سولیه یلدر « مسه بزه رعایت ایت ، سوزنده قولاده و بیکه
بزه سکا رعایت اید لم ، سوزیکی دیکه یلم » مضانده متقابل بر رعایت در راقبه طلب ایدیه اولیور
حال بیکه رسول الله اید است ، معلم اید منظم ، طالب اید مرشد ، اولوالارایه فلسفه بنده بود مشروط
مساویه آتیه مراعات اساسه مستند بر ملاقه اجتماعی ظهوری و ولایت عامه اند بر اساس ارزش
جریانی طلب اید مقام رت دولتی قدرتی بایم یک و اساس اجتماعی بی قدر و مانع زنی بر سکه
انراغ اید . « نیکیم » و « لا تتبع اهلها » ، « لا تجعلوا دماء الرسول کدعا ، بعضکم
بعضا » بورد شد . بنامیه ایمانه صوره مؤمنان و ضعیف اجتماعی ری تبت اید و نیک
مقاصد ایمانه و مسه عمل سوره اید یک بر مقصده اتباع اید ان سهم و طیفه در اولی و فقط
بونی مراعات مناسیده رکن نظارت مناسیده تلقی اید و ادا کوره و وزن بر ادب اجتماعی تعقیب اید
لازم کده یکی بایه بورد شد . دیک که رسول الله عا اید و طیفه مراعات رکن نظارت بر رعایت
اقتد روشه بر طیفه اولیه لازم طبع . بوند اجموده است ، لفظی ، معنوی لغد در سورا اید و
اعتزاز اید اجموده « رعنا » ریمه ای « افکارنا » ریمی ، تعلیم ایدیه علم ، تبلیغ اولی و
اطهار ، ارام و نواهی ی ای قولاده و یروب دینه ملید . نظارت اید ده و طیفه نظارت
ایجابی بایم ، ادا ده است طرفیه بود طیفه افطار اولیه معنی نه سانه بزن کوزه و ت ریه افطار
ایرلی .

رابعاً ، مراعات اصلی اولیه می رعایتیه حیوانی بر راقبه مفهومی دارد . نظارت
ایه فارص خاص انسانی بر مفهومی . بنامیه است اسلویه حیوانی مفهومی اعتزاز اید و انهم
مفهوم قلب و طبع اید . بونی بایم ده استک قابلینه با غلبه . « نیکیم » کما تکنوا

والفیسیر. بانه کز آفرانه ناسخ منسوخ ره دارد. بر زمانه الله اری دینده برایت
 و با بر حکم دیگر بر زمانه نسخ اولوینور. برینه باستغاثت و یا باستغاثت حکم افامه ایراییور. بر
 الله صلی. الله اعطی اوله بریدی اولور. الله صلی الله صلی الله صلی الله صلی الله صلی
 نسخ اولور. الله صلی یا برینی بوزاری؟ سوچه دینی کیرد الیری؟ و بر یکی حکمده. تو برینی
 قانونده صلی جاییاری؟ دیر. بونی ایک اوله بهور بر سوچید. نسخ حکمده اوله الله صلی
 جایی. اول بهر یکی یکی بهر دادگاه کوره قرار کسیدیک «براه» کی بر نفیقه قصور لای
 کلمه. بومکان اوله بینه نسخ محال امیسه. توراتک، دینه موسونیک صلی بر آتی، صلی حکم
 کسین، نسخ ایرنسه. بوند ایجوده بیل، قرآن الله کتاب رکلمه، نصرایت، است
 الله ربی رکلمه. نصرا ایرکلمه: اسکیده نصرایت نسخی انظار ایجوری، انجیلده توراتک
 بعضی اعطانی نسخ ایرنه و سوسبت یرینه یا زارن افامه ایرینه ناسخ آیتد بوند بونی نسیم ایریجوری
 و بر نسخ سلسله اسوده اعتداله بیزاردن. فقط صوک زنده ره بر نسانده و بالاضره
 فانویسکدرخی، بهور دیک کی نسخی انظار فالقیسیر دینی قرآنه کی «لا تبدیل الکلمات الله» آیتد
 اناس اولور ایجوده اسنول بیه بایمیه ایسه دیکر که لندی رحمة الله افندی رسوم بوبابده جواباً
 اظهار الحزن ایمه کوزل برار بازسد. سوزن آیفیجی نصرایت اسوده اعتداله ایجوده بهور دیکر
 فالقیسیر اوله ارره کندی انظار ایسه اولور. چونکه نصرایت بهور دیکر مخالف نبوه اعطام دینی
 بوند بینه شبهه بوند. و او دیکر که فرسیا ملک منهای بوند. صیه سوال بهور دیکر ره دارد.
 چونکه توراتده ره مقدم ابیانک شریعتی ناسخ اعطام بهور دیکر. جناب الله صرف فیضاً
 نشأت ایرنه بر یکی بنوده راهی ادعای ابطال و مؤمنده بر اصل شریعت بی بایه ایرن بیهور دیکر:

مَا تَنْشَخُ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلَهَا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ
 عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ • أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

سزایمانند رسد مکره جوید و با فراغت بر : مکره کند بر نبیه ایند که مکره حرف نفسانند
 صدره ، سخن از مفاوید ، مفتح اید طوار انک تا الله آری در بجه ندر ، شبهه بود که الله
 هر شیء قادر ، را نما قادر در . ● لهم نماز طوعی فیلک در لاتی درک ، نفسدین ایچو
 هر نه ضیه تقدیم ایر سه کن الله یانده اونی بولور سکن ، له مالده الله بویه با فریزی کور دیور
 ● برده یهود و یانصار اید با شقی فیه کیده به ملک در یبر ، بر اوزرک کند قور دتورک ،
 له ایدی ری : طوعی ایکن کنینک بر همانکن . ● خایر : کیم اوزی محسده اوله رسد یوزیم
 تریمین الله تسلیم ایر سه ایسه اراص بر ملک عنده اجر و دار در ، اوزره بر نور قویور
 را اوزر محزومه اوله جه رکطدر در . ● یهود در یی که : « نصاری یصح برشی اوزر زده رکط »
 نصاری زده در یی که : « یهود یصح برشی اوزر زده رکط » حال بوکه لیسسی زده با دیور
 عامی ارباندره طبقی اید اوزرک در یی کلری کبی درین ، اوزرک ایچو الله افندون ایتلده اوزر
 رعداده قیامت کونی بینلر زده حکمنی ویر هیکدر . ●

فرائت - « انسخ » اید هر و فرائتده نونک ضعی و سینک کسریه « ما انسخ »
 اونی که انسخدر در . « اوتسها » اید کتیه و ابر هر و فرائتدر زده برخی نونک و سینک
 فتوری دیونده مکره بر همزه ساکنه اید « اوتسها » اونی که تأخیر معانه « نأ »
 در « نسه » و ندر .

اصول سیمیه نسخ و عینی مثبت اولده و اینک سونی کتب سالفه انک جواز نسخی
 مقننه نصاییده به نظوقی اعتباریه « من ایت » عام اوله یقننه بونی فرائتدرینه زده لاهدر در
 سالد . بنار عیه آیات فرائتدره زده نسخ و نسخ در در . و فتورنی ارمافه هر ضعی انطا دیور .
 نسخ لغته تبدیل اینک یعنی بر شیء غیر سنی فلف یا مکره دیکدر . نه کیم « و اذ اننا
 ایتد کان ایت » نغم جلیله نسخ تبدیل اید افاده ایتدر . مع لغت ابر معنی لاه اوستیلک کنیم

اعتبار ابریه که بود ازاله، الفاء، ابطال تعبیر اولی «فَنُخِثَ الشَّمْسُ الظِّلَّ» کوفه بود که
 نسخ ایندی دیک اوزک برینه کیدی دیکر که بود ازاله و ابطال ایندی دینیب «فَیَنْسَخُ اللَّهُ قَوْلَهُ^{لَهُ}
 الشَّيْطَانِ» بر منایه در. و لاه اوشیک سلطانده اعتبار ابریه که بود ازاله نقل و تحویل دینیب.
 نه کیم «نُخِثَ الْكُتَابُ» کتابی استنساخ ایدم. بر کتاب ده کنی دیکر به نقل ایندم دیکر. بازیم
 نسخ، بیداده ناسخ، اراهمه ناسخ تعبیر لری ده بوزنه در. «أَنَا كَأَنَّكَ تَذَنُّغُ مَا أَتَى»
 اقولون «اینی ده بر منایه در. فندمه لفة نسخ ازاله و نقل معارضه مشرک کنی قولی دینیب
 هینک نامی تبدیل معارضه در.

اصطلاح شریعه ده نسخ: هر هائی بر حکم شریعت فندونه مکرده دنف دیکر
 بر دین شریعت دولت انیمه سید که علم الهی بنظر اولی حکمک نشرای مدنی بیاید، بر علم
 نظر اده فقه لاه باقی کورونه او حکمی رفع رتبدید. و بویکی همیشه نسخ بر بیاید تبدیل دیکر
 دوزنه یصح بر زمانه الله نظر اده بایمیه دیکر حکم معناسی یوقد. بونک ایچوندر که ابریه تفصید
 ایدسه اولاده ماکلده نسخ جریایه ایدم. کذلک فندلده ده نسخ جریایه ایدم. نسخ
 انیمه ادر رنواهی کنی انشائی بر منایه نظمه ایدم در افقه منطوقه بر اعتبار و معلوم و لا یوجب
 محکم ایچار اولاده و صرف بار اده کنی کوسنده دوزنه بر ابریه تفصیل ایدم سه بولسان
 استبارده و اظهار جریایه ایدم. جناب الله عالم تکوینده بوزنه یا انیمه یعنی باریه انشا ایدک
 دیکر باریه تبدیل انیمه و منه، فندونه، اراهمه نسخ بر تقیصه عاریه اولیه یعنی کنی عالم نشر بعد و
 باشقه باشقه زمانده باشقه باشقه حکم شرعی انشا انیمه مشد مایند که بر ابریه جلاله بر نهی
 ازاله جویندده بر کمال حکمتی کوسنده ادر. دوزنه بایمیه معناسی قابل موقوفه دکلده.
 فندالیه مفر اولاده هرشی دوزنه حکم برلی پرده دار اولده. و حقیقتده یصح بیکه کنی دیکر
 دکلده. فندقنده امر خطه انشائی بر ادر اولسه علم الیه که دوزنه فندوننی ايجاب انیمه. و اصل
 معناسی انیمه، انتقاریه کنی اخبار اولاده اساسات و مایه قابل نسخ دکلده. بوزنه بر آن ایچون

زمانی اولاد بی بی مقایسه ازیه حکمده در . سوخدر . فداه رفت فداه سی اولاد
و با اولاد صبه و بندیس بوخدر . بوخدر آرته از لا و با اصاددر . اوردنه اوستی اولاد
و با اولاد صبه و بندیز . لکه صوبای سباب اجمیر . نطاح باب ز نا اجمیر کی انشائی اولاد سربلک
صداقه آرینه نصیه ابر لکه قابل نسخدر . بوخدر بر آید اجمیره غیر شروع اولاد بیلیدر . اینک
صدوری رکدر . و سحر در غریک پانه اجمیر . اولکای فسمده فرانده ندر الف و سار
کتب سلفه الهی بی صددر . سوخدر . دها ز یاد سید و سید . ابانفی فسمده ابره قرآن
اوردنه کی بر طاقم اطمای نسخ ایرک لهر زمانه کوره . نظیر ابریه یک اطمای و اصول نشی محتوی
اولدیفی کی عالم سیده و فی اجمار و انشاء اجمیره جناب اللهک صفتیه . عبار . نهایت اولک
انشائی اجمیره و اولک کوسه ریکی آیات و اولک دلالت علمیه سینه کوره . بر غرضه نظر در .
برقش انشائی اولاد خوانیه . اراده بر آید نسخ اولاد مان . نسک اصطلاح شریعه کی بو
تقریف بر آید مصلیه . تفصیلی علم اصول فقه عامه در . کلام مناسبه :

بهره . الله نسخ با امانه و بار علیه سزه بولید بر دمی اندر بولید می دیورر ؟ بلاه
سویورر و یا کسه بلیورر . با ابلید و یا بار و یا مانده و یح بر نقصانه یورر . غیر
و مکت دار . میرند [مَا نَنْسَخْ مِنْ آيَةٍ] به عظمت در لهر صانکی بر آئی نسما و یا غما
و شد مناسبه کی بر مکتی و یا انفسک مکتی اولاد ندونی و یا لهر آیینی بالذات کتابراه
نسخ ابریه و بار اید قرآنه کوره رسولزه سنبله نسخ اندر رسک [اَوْ نُنْصِهَا] و یا فور
بونی اونوزریر . مانظر ادر رسک و یا . دیگر قرآنه کوره آنک اجمار اطمای
تأیید ابر رسک [نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا] اوردنه دها فید بسنی [اَوْ مِثْلَهَا] و یا لهر
اولک سکنی و زکنی کسیریز . ایته نسخ شری بر افسام نموده جریایدیه . و یح بری عبث
رکدر . و یح بری مدره . اجمال محضه و معنی نقصانه شود رکدر . [اَلْوَعْلَمُ] با اجمیر
سبه بیز بسک که [اِنَّ اللَّهَ عَلٰی كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ] در . [اَلْوَعْلَمُ] بیز بسک

یکی و مکمل بر شریعه صحیح
کثیر مشدر . شوره کی
نویسمه حق لازم کلیر که
ستور یوچیدد هوچنجه

حافظا

أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سَأَلَ مُوسَى مِنْ قَبْلُ [ای است محمد! بپرسید
 بر عالیشان پیغمبر که در خداست و در طب اولنا که پیغمبری طلب اینک ایست برین؟ فایز
 اولنا بپرسید، او بر بوسه گزافه، عنودانه طلبیده بود نماز سنگ، الهی گوید دره. لایمانان
 در به فایز نماز سنگ، بقدر قصه سوره اولی که پیغمبر می آید از دره اولی که پیغمبر می آید
 برین لایمانان. نه کیم کفار نریسه بر قبیل سیدایسته سیدوی. حال بکره [وَمَنْ يَتَّبِدْ
 الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ] ایمان برینه کفره رخت آید، ایمان الی کفری و کفریه جالبان [فَقَدْ
 ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ] روز بزرده صایسه، شافینوسه و از برینه دوشمه آید.
 نه ریدر اهل کتاب که روز برینه فرموده ایمان [وَذَكَرَ كَثِيرٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ]
 او اهل کتاب مومنی [لَوْ يَرَوْكُمْ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا] از
 ایمان که در صوره کیدی میروید و هیکل از یاسه، از تار و بندیدیه... بخور و دور،
 از فرزند از تار کیدی، سلمان مقدمه دلی دور و از تار کیدی آید و ایمان در. برین ایمان
 هر صیده به مراجعت آید، برده و نیزه هفت زده، ریدر یقین زده رکل [حَسْبُكَ مِنْ
 عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ] حرف نفس زده، نفسا بکند زده نشان آید به عدد [مِنْ بَعْدِهَا
 تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ] همه حقیقت کند برینه تبیه اینک زده، ریدر سیدمک حقیقت کفر
 حتی اندر زده کی کتاب بر پیغمبر بلیه رافت اولر زده صوره حقیقتا بکند زده.

بر اینک سبب زولنده رایت اولر که اهل بهر دورده فحاس به تار و از ریدر
 ابد قیس در هار فایح لشی اهر دفعه سوره صوره حذیفه به ایمان و عمار به یاسه ضیاعه منها
 «بائنه طنی کور رینا، دیکلر، اگر صوره از زده بوشه برین محاربه به بزرگاز، مغلوب
 اولنا زکات، آرتور بزم دینزه در دینک، بر منک ایومد خبریدر و در هار ایدر و بزم بولن
 سوره در هار طرغیر» . بونک از زینه عمار «سزجه نقصه عریده اینک فصل» ریدر صوره
 «شید» دیکلر، آرد «اولیایه به بر حیات اولر بقم ریدر محمد صید و السلام کفر اینک مکه عند

سوز و ریشور « هوانی در یسه ، بهر ریز « ها ، بر صایمسه « ریشور ، حذیفه « به ده
 ریمه الله بیم ، محمد یحیی ، اسلام دینم ، فرانه ایمانم ، کعبه قبلیم ، مؤمنان افروانم ،
 فر دهرم ارسنه راضی بم « . بونی رسول الله کلمه کلمه « احصایت ایسه و فلاح بوسکه »
 بویسه ، بعده برایت نازل اولسه .

اوت اولسه بتوبه حقیقت معلوم اولسه ، مکره و مکره لایحه بویسه آرزو دایره لر .
 [فَأَعْفُوا] بنار عید سز اولری عفو این [وَأَصْفَحُوا] ریه کلمه با قنایه ، صبحانه
 قایوب ره میاشکه ، در کوشکه قاله قنایه [حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ] تا که الله امری
 کلمه . بوله بقلری بوسور . البته بر توبه کلمه ملک بولری کوره بکهر . ز مانی کلمه
 الله کار به امایه ، اوزه ایه رفیع کنی ایامیکن ، ز مانی کلمه ایه ایه رفیع کنی مسالعه
 ایزکن ، نهایت آخرت عذاب عظیم ایسه قیور از قدری کور ریزکن ، هیزکن [إِنْ أَلَّ اللَّهُ عَلَيْهِ]
 شئی قدیر [رر . بوزده شبهه بوزده ، سز شد یکی ماله عفو و صفح ایله صبر و سبکست اوزده
 بر لوزنک [وَاقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ] و کوز به نماز یکن قیامه و زکات کن
 ریزکن دوام این . بالفاسه برای ی بنای ربه سز لهر در یوزنیانه امضا ایله [وَمَا
 أَقْدِمُوا إِلَّا أَنْفُسُكُمْ مِنْ خَيْرٍ] کون برتر دکن ره با سز نفک از بجزیه هغه
 غیر تقدیم ایله ریزکن ، یعنی بر کوره بلنی میشه آرایه ره ایسی بجزیه مسکنه فید اولن اوزده
 غیر مننده لهر یا ایله ریزکن [تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ] اونی الله یانده آسکنه بولور . منا
 کور و سکی کوره اهر در توانی آید ریزکن . لسانزده ره مشهور در « ایلی باب دانه ن ، با
 بیزنه علمه بلیله « دیر . زیا [إِنْ أَلَّ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ] الله تعالی غیر با
 لهر نفس یا ایله ریزکن لهر ماله کورور ، بلیله ، لیسند غیر دایره . سه فدا و فدا ایسی
 یارکن ، آینه اونی با ماسه اوله از سکن ، واقع واقع و لورانه اولسور ، بر کوره واقع اوله
 ایسه هیچ بر زمانه غیر واقع صابله مان . آمد و قومی اعتبار به اوله لهر زمانه واقع اولسه و بلیله .

او کینلی ایسه ، اونی اولونک قیلک بیلیر ، اونون ایزم دیر سیک او یز روکده موجود در .
 دوستونون سیک برور سیک ، اعلی اریلیسه نزه ایز سیک . دیک که او ایز سیک روحک
 نفسانیق سیک عقده جناب الله بر نتریر . سه بودن سیک لسانی سکون ایل طورتی
 کوره من سیک ده هر حال طورتی بیلیر سیک . بونیه باشق دیو ایلکه نه نتریر وار دیک
 سیک مصلک ایزه نیر ایلیر . بونیه بونیه عینا لوح محفوظ الیه و غیره . و هسی بالذات الله
 بیزه در . یار ماغله اوزار بر دیکه طورتی سیک روحک ایزه در حال فیرار اولور دیک
 الله تعالی رضی سیک وجودیک ، روحک ، نیکه ایسه نه هر حال بیه هر صومنه آله هر . نیک
 داره ایزه در . ایزه بیه بیه ده بکنی یکنی باب ، هر حال ایزه فیر فیر سیک ده
 اولور بیه بیه . فیر سیک بیزی ده اساسا مقک بیزه بونیه بونی اونون مایلیک .
 سیک ایزه ایزه منوره اولور ایسه بیه در لور لور بیه راقا ایلک مایلیک اهل نیا .
 [وَقَالُوا لَن يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا أَوْ نَصَارًا] جنه بیرو
 دیا نصرانی اولور دیکه بیه کیم کیم بیه جک ده دیک . دیک که هر یالنه کی بهور
 جنت و جهنم ده بحث ایزه [تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ] بود عوار ایزک کندی نور نوز
 عبارت قوری برانیه ری ، فیلاریر . — « امانیهم » ده « یار » سده سیک اولور ده ایزه
 (ابو جعفر زائی) کوکلر نه بوسه بوسه اولور نور ار ، اولور ننی ایزر ، لکمه ساره ایسه دیک
 مقور ایزه بیت ، رلیک . برهان قوری لاف ایزه ، کوکاخ لکمه ، بجه نقلیه ایزه
 دعوا قبول ایزه ، عذابه فیسه ایمان ایزه . بربر لیه تشافیه ایزه بویای دعوایک نقابی
 صادره اولور ننی آکلوه ایزه برهان ایسه ، بونک ایزه ای یول صادره [قُلْ] سده ایزه
 دی که [هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ] ایزه ایزه [کُنْتُمْ صَادِقِينَ] هانی بیز بود عوار
 صادره برهان کنیز کنیز کوره لم . — زبانا ساری طورتی بر نقطه ده طورتی صیه اولور
 می ، برهان . حال بیکه بونیه بونیه برهان کونیه لسانی بونیه . [بَلَى] غایه

مسئله نه اوليه نه اويله ، جنت نه بهر يک نه مخصوص نه ده نصايبه ، حقيقت شور : [مَنْ
 اسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ] هر کيم الله ايمونه بوزني کدر رسد سلام طوبى ، نفسى سرکدر و اما سرکدر
 نميزد يک کمال اخلاص ابد الله و بر ، بر الله طابير [وَهُوَ مُحْسِنٌ] و بهر حالنده ده
 اوزن محسن بر نوزده : اللهى کور و بوسه کي کندي الله مهور نه بيلک يا يني اهر و جلد نه
 قلب ايه کوز نه ده ياره [فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ] ايته اولک بي غنده اهرى وارده .
 [وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ] و بوزنه ايميره بهم بر نور تو بوزنه و بوزنه
 آفرنده محزون و ملازله . ايته بوزنه سلما و بوزنه اسلام دنيايه . جنت بوزنه . عند الله
 رسيده ده بر اسلامه عبارتند . بالاده مقلزده « فَمَنْ تَبَعَ هَذَا فَلَاحُوفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
 يَحْزَنُونَ » کذلک « من آمن بالله و اليوم الآخر و عمل صالحا فلنمسا جره عند ربّه و لا
 خوف عليهم و لا هم يحزنون » بوزنه و لا زده لقب بوزنه ريد . محمد صلي الله عليه و آله
 دينک اساسي ده بور . و بهر حقيقت که بر انبياء ده عبارت رکده . بونی الله سويده بور . بوزنه
 بوزنه عقلا ، نقلده ده سهارت ايد . بوزنه و لا بيمه نه ايد ، ثانياً بهم شخصک ، بهم بوزنه
 نور و نورى اولده بر انبياء اولمان . نه بر ابوتوميد ، بواحدص ، بر امسانه ايد اسلام ، کوکلک
 بر هر اسي رکص ، اوله والدي سايوب نميزد مقله بايد صوبه بر فضيلتيد . بوزنه ايمونه که اسلام ،
 الله تبارکي بوزنه آفندي ، آليه نميزد لکيد . و معلوم رکده بوزنه آفندي و آليه نميزد لکي تفسيرى صاحبک
 قاله و باطناً نميزد لکيده کنايه ده . بر آينه ده « و به » ذکر جز را راره کل طريقه نفس و زانده
 بخازده . « نفسه » دنيايويوب ده « وجهه » دنيايويوب کله سي ده اسلامک ساره به بر باطنيه
 عبارت اولدارينه تفسير . نه بر اسجده مضمون اولده و به اء فرائدک استغنى و بوزنه و بوزنه
 بولسانه بر غفور . بر بوزنه کور و رسي بوزنه بر انساك نسخينه کفايت ايد . بر بوزنه تصويرى
 بوزنه بر بوزنه تصويرى مکنده ده .

اسلام . سلام و سلامت ماره سنده افعال اولدي ايمونه افعال بابک مختلف بنالرينه

کوره تسلیم نفس یعنی انقیاد ، سالم بوندن ، سالم و کوهن طومر ، سده کبریا ،
سده عیسوی ، مسالت ، اخلاص کی متوج منارن افاده ایر . واساسه ایمانه ایل برده شیه ،
دریده اسلام اسنده بتونه بر معانی معتبره . الله تسلیم نفس ایزد ایمانه دار قیاد مناسی ایه
جمله شی جاسد .

احسان ، کوزلاک ، کوزل یا میره یعنی زانده و عنایه کوزل اولاده بر عملی و قیاد
کرکی کی بابون او مملک مسه زانیسی مسه و فیصله تزییه ایلک دیکه . زبیر هیره کوزل
دارد که یا یلیر که هیر کینیشد بر لیر . رسول بر افندیز مشهور ایمانه هدینده احسانی سوله نصیب
بیورشد : « الاحسان ان تعبد الله کانک تراه فان لم تکن تراه فانه یراک = احسانه ، الله
کوزل یویشک اولی کی قوللور ایلک در ، هوندسه اونی کوزل کوزل اونی کوزل در . » بنار علیه
احسانه سلام کالندز . بوندک اجمیره رسنور اسلام شوبه خدمه ایلیر : اولاد نیکلک
تانی کوزلک . اسلامک « لا اله الا الله » کلمه نر میدننه ، اعوز بسمه سند ، اوست
و نماز نه طوت ده بتونه اومردن اهلینده لهی بوندک تفسیق بولویکن . برآینده ده « اسلام
وجهه لله فهو محسن » بونی کوزل اجمال ایتد : الله یوزن تمیز اوزد کوزل .

ایسته جنت کبریا نک طوغری بولی ، بو اسلام و احسانه ، بو نیکلک ، بو کوزلکدر . برینه
اولدغی حالده برنده صایمسه اولاده بهور دضاری جنته با شقرنی صوفیه ایسته نذر . بو دعواریک
صدقه برهانه اولدغی کی کذبیم جینه داردر . هدی کیدیری علیه شهادت ده ایردر . باقره
هم اوبه ریلر هم ده بر طرفنه [وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصَارَى عَلَى شَيْءٍ] بهوردر
« نصاریک استناریه هک بیج برشی یوند » ریلر ، دیکر طرفنه [وَقَالَتِ النَّصَارَى
لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَى شَيْءٍ] نصاری ده « بهوردرن استناریه هک برشی یوند » دیکر .
دوبه صورتلر بر بریناک دعواری ، دیندیری کولنده هور دیزر ، تفهیل و تفسیر ایتدیر .

روایت اولیور که بخوان اهلایی فریستانزده بر هیات ، سفارت همدی سالت کدکری

سینه نك بهور در علمای ده یزیدیه كه شدند ، او را در ایکی طرف مباحثه یكبر شدید ، در كینه سازیم
 باشد ریز ، بهور در ده رافع به عربله دفنایه فارسی « ما انتو علی شی » دین ، هفتون عیایه
 و انجیله كز ایند ، بولا مقابل بخرا خیدر برده بهور دیر « ما انتو علی شی » دین و هفتون
 من انك بنوتی انط و نورا انك ایند و بوماره اوزرینه بوایت نازل اوردی و كوستردی كه بو سازیم
 و نواقضه فردی دحل مع العموم بهور دیر و نصاری آراسته جاری و آید . و هدی دیکرینك یقینی
 كوكنده منكره . بهور دیر هفتون عیایه و انجیله اصلا مسه نظر اورد اولار یقینی معلوم . و فقط
 خربسانك هفتون موسای و نورا فی انط اری عموم اوله كزید . آیت مایك سازیم نك ایك یقینی
 بیایه بورسه ، دیکرینك شایه ذكر و تمییم اولار یقینی آهلا تشر . بویم اولفده باب بهور دیر ایهم
 بر شی استار انیم یرب و عوار و اصل اول یقینی ده خربسانك متفقاً سوزید . لوماله بوغر
 یكیرینك و عوار یقینی ، دیکرینك یقینی دیکرینك یقینی بویه بویه بویه تندیب ایتله و در . حال بوكه
 [وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ] سوزده عیسی ده كتاب اوقریور . بالفاهه نورا فی ایسی
 اوقریور ، كتاب اوقریا نره و مع الفصوص عیبه كتابی اوقریور ایسه بو مال یاقیمان . بعضی
 مفصوده افتدق باشه ، اساسه تناقضیه باسقه در . كتاب ایسه بویه تناقضه مانفده .
 و بویه افتدق نوری قاله یسعه بویور . او كتاب ایسك ده سوزردی صدق حقیقت اولر یقینی
 شاهه در . مع الفصوص كه هم هفتون عیسی و هم هفتون محمد علیهما السلام هفتون شبیهانی بیه
 كنویور . بویه ایسه بهور دیر و نورا انیم بویور و بویور كنایه مخالف بر افراط ، نصاریك
 نورات اوقریور بویور و كینه بهور دیر بویور و بویور بویور ده اوزر ده هانایاره بر افراط و عیبه مانف
 كندی اسلر یقینی تناقضه . لكه بویه بویورده شو حقیقت شك و شبهه ده آزاره اولر ده عیبه
 ایسه كه كرم بهور كرن نصاری ایسی ده یلاه سوبایور ، افندوس و اصلا نره بویه اوزاره
 بویور و دایسته جنت بزه مخصوص دیکرینك ده بویور اولر جمله مندر . بویه بالانجیله جنت
 نه قدر اوزاره ، بوایت ابر جناب الله اله اسلر یقینی رشار و اجناه و افندوس دیمون ابر بویور .

وای مؤمنان در صفیه بزرگوار و لایکین . لیکن کتاب از تو که اسدوم و اضافی برافه به
 بود کتاب از اعمه و دهم یک مائده افطار ایستد .

کور و بود کن یا مهور و صفاری کتاب از تو بود . طور و کینه بر برینه . « بصیر برینی کل
 اصلت » ریب [کَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِ] کَذَلِكَ عَلَى رِيبَا
 کتابت مصلد ، عرب مکدی ، یتا یستند ، دینت در ده طبعی بزرگ سوبه مکدی کبی سوبه
 بوزرده مهور و کینه ، فریبنا مده ، اربانه سماوی نیارشی بصیر برینه استنادیتن ، اصلی بوند .
 ریب ، او مالده مهور و صفاری آنک بوزرده نه فرقی قاری ؟ بر فرقی داره بوزر یک مکدی
 بود سوبه مکدی ، مهور و صفاری ایسه بزرگ و صرف صفاری نفسا برینه اربانه سوبه مکدی . ایته
 سمنر بود اولی ، ریب و بزرگ کونه انظار ایتمی ، سوبه مکدی مغل و نقله نفیسه و برهانی
 اثبات ایرک و رانما مهور الیه سوز سوبه مکدی اصانه بوزرده ای ، سوبه مکدی مهور الیه .

ادع الى سبيل ربك بالحكمة والموعظة الحسنة وجادلهم بالتي هي احسن . « ولا
 تجادلوا اهل الكتاب الا بالتي هي احسن » بوقه مهور و صفاری آنک داره مکدی طوز قری
 بواکری بولله بوزرده اخترف عمل اوله مان و نوع بر زدره نوبه مکدی نعمت حق موطا امان .
 لکه براخترف الی ادب کین [قَالَ اللَّهُ يُخَذِّبُهُمْ أَيُّهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا
 فِيهِ يَخْتَلِفُونَ] مناب الله بوزرک ربارده بود براخترف ایتمده بولله مکدی شید مفسده .
 یاریه بوم نیامده بندنه هکمی دیر هک ، اجرا ای هک ، آرازه کی بوم بوزر مکدی
 نقد فصل ایبه مکر . - بوزرده جریزه ایله سفسطه ای ، بالاده ، سار لایقده ، سوزده
 ایله نفسیه و نقله ایله داره صفاری بر واسطه ایله انانه و دیریه ریب و طبعیت ایتمده آتیه نسخ
 اولونماز فله ایسه حکم جمعیت انرا سده ده عیقه عاقبت نفسی نسخ ایتمده . فقط او حکم کبر
 دیریه حکم بصیر بر زمانه نسخ اولونماز . از اولا ایله لایقده در . او کوه بوزر مکدی مفسده
 حکم صادر اوله مهور و صفاری ، ظالم وای ماکدینه . . . بونک از زینه حکم الهی بر انانه

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسَاجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذَكَّرَ فِيهَا اسْمُهُ
 وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا أُولَٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا
 خَائِفِينَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ •
 وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُولَؤْا فَتُمْ وَجْهُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ
 وَاسِعٌ عَلِيمٌ •

تال شریف

اللہ کے مسجد پر ہی ایسا نہ کہ اللہ کے اسم کی بے وفائی سے منع کیا ہے اور خراب اور ظلم
 کیا ہے کہ یہ کہہ رہے ہیں کہ ہم نے یہ کہہ کر کہہ دیا ہے ؟ ہرگز اور یہ کہہ کر کہہ دیا ہے
 صریح کہ یہ کہہ کر کہہ دیا ہے ، ہرگز اور یہ کہہ کر کہہ دیا ہے ، ہرگز اور یہ کہہ کر کہہ دیا ہے
 بر عذاب دار • مع تالیف سترہ کہ اللہ کے مغرب رہے ، نہ کہ ہرگز اور یہ کہہ کر کہہ دیا ہے
 طور پر یہ کہہ کر کہہ دیا ہے ، شہر یوں کہ اللہ واسع و عظیم •

[وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسَاجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذَكَّرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَىٰ
 فِي خَرَابِهَا] اللہ کے مسجد پر ہی ایسا نہ کہ اسم الہی ذکر کیا گیا ہے و مسجد لکھنا
 خراب اور لکھنا و یا مسجد لکھنا و یا مسجد لکھنا و یا مسجد لکھنا و یا مسجد لکھنا
 — و ہرگز ظالم کہ جنت الہیہ سب سے ہے ! لہذا یہ کہہ کر کہہ دیا ہے ، لہذا یہ کہہ کر کہہ دیا ہے
 ظلم رہے ہرگز سرفراز غیر یہ کہہ کر کہہ دیا ہے ، لہذا یہ کہہ کر کہہ دیا ہے ، لہذا یہ کہہ کر کہہ دیا ہے

نه قدر او را افلاک بر پیریه او قدر مفتوحه ، او قدر ظلم با بیایه او بود . و او را قدر
 بزرگ و نه قدر مقدس ایست ظلم ده او نبسته ابرو کشیده بودند . *لَا تَكْفُرُ بِاللَّهِ شِرْكُ الْبُيُوتِ*
 ظلمه . *اللَّهُ يَكْفُرُ بِإِيمَانِهِ* الله در یکدنه منع ایمان و عراب او را درین حال کفر ده
لَهُمُ اللَّهُ ، *لَهُمُ بَدْرٌ* ، *لَهُمُ دَهْنٌ* ، *لَهُمُ دَهْنٌ* مقدس و بزرگ درجه بر بخاوند . *بُيُوتِ بَايَا* در
 هیچ بر ظلمه و مکتب یعنی بایا . و صیغه فاعلی آید . *بَايَا* علیه ساجده نهد و او را درین ساجده
 و یا صفتاً فاعلاً و نه معنی ایمان *لَهُمُ دَهْنٌ* ال *بُيُوتِ* بایا اندر آن نه کم کیم لرزد . بر
 درجه ظلمه امثال تصور آنست بیه مافوق تصور او نهان ، *لَا تَكْفُرُ بِاللَّهِ* *وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ*
 کذابا . کجی دیگر بر وجه قلم آورده ده بزرگ امثال بایا ایستد . و بوانظار استغفار از حق تعالی
 بوزن فوخته بر مرتبه ظلم بر بر غمناقی بایا ایستد . *مَسَاجِدَ* . ترکیبی هیچ با شناسی
 اولیه روح بتوجه سجده شکر . و آیت *قُلْ* .

جمهور مفسران باینه کوره اصل سبب نزول . بیت مقدس مخرب سلسله ادب
 آیت دوم و نصاری عقیده . بعضی مفسرین مشرک عقیده اول یعنی ده بایا ایستد . ال
 طوفان لایسی یعنی نصاری آنک مشرک است و بدین نظر بوزن فوخته عقیده . *بُيُوتِ*
شِرْكُ و *دَهْنٌ* ، *فَرَسِيَا* و *دَهْنٌ* یعنی فعله است آن ایستد و عرب مشرک ده کعبه عقیده
 بوزن بکزه شد . مع لهذا اصل لغوی سزا فنده درم فرستادن . ابه عباس عقیده
 روایت اول یعنی و جمله « *رَمَا* بصدور زنه تیوس قرسه هجوم آورد *الْعَالِي* قتل ایستد ، *زَنْزِي*
 ایستد ، *تَوَاتِي* ایستد ، بیت مقدس مخرب ایستد ، *بُيُوتِ* عقیده فخر بر کس شد ، *لَا*
 بر افتد *الْأَنْدَلُوسِ* . بوزن طویل که اکثر مفسران ده نصاری ذکر ایستد . تا بخاک
 باینه کوره بیت مقدس اینک دفعه تحت نظر طرفنده یک جمع بر صورت مخرب ایستد و بی اثر
 دولت نهایت در بیستد ، او را صوکره سکون فرستد ، *رَمَا* بر ماس طرفنده *تَوَاتِي* *الْعَالِي*
 ایستد که اسرائیل بر کوره و یا قرسه نامی در یستد . بنی اسرائیل نه طویل و ابراف

نابینا بر حکومت محلیه یافتند. با او خبر برانگیزان درها صوکره و زاکیر و اداره
 کرد. زکریا و یحیی علیهما السلامی از زکریا شهادت کردند. هفت عیسای عود جند
 فرود آمدند صوکره و قدس بیت و فرستاد اکتبی خیزی واقع آمدن. بوعادیه و روم
 فیصله کردند «اندرود» که خلفی او سیاسیانوس زمانه شدش و زکریا از زکریا و از
 «یتوس» طرفه تمام ایستاد. بر تخریب بر درها عودت یافتند او در به یهودی و دین
 تماماً زوال داشت. سیاسیانوس بفری طرفه تفسیر و قدس و تحفه مجبور ایستاد
 یتوس ده بر ایستاد مجبور ایستاد که زکریا و یحیی علیهما السلامی یهودی و زکریا و یحیی
 او سوره لقب قتل عام و زکریا و یحیی تماماً ایستاد، زسی یحیی و تخریب ایستاد که بیت قدس
 و دینکای ده تخریب ایستاد و بتوبه زکریا و یحیی ایستاد و از زکریا و یحیی ایستاد که
 بعد از الدین یحیی بر حکم کمر بست. بوطاره سبب کند و صبا و دین و یحیی و زکریا و یحیی
 زکریا و یحیی. بالاده «فباؤا بغضب من الله، ذلك بانهم كانوا يكفرون بايات
 الله و يقتلون النبيين بغير حق ذلك بما عصوا وكانوا يعتدون» بانه لایسی ده یحیی
 کومند سید یحیی. بر صورت زکریا و یحیی ایستاد، فقط زکریا و یحیی ایستاد
 داشت، بعد قدس او یحیی رفت او در ده بر ایستاد ایستاد ایستاد ایستاد
 یحیی و یحیی او در ده بر ایستاد ایستاد، ایستاد ایستاد ایستاد ایستاد ایستاد
 آنرا یحیی (آدر یا یحیی - مراد بک تاریخی) جس ایستاد ایستاد ایستاد ایستاد
 و خیر استیاده بر صورت اعلای بی یک بار بار چه سنه قتل عام یا ایستاد و بیت قدس و یحیی
 او در ده تخریب ایستاد. مع یحیی و یحیی صوکره شهر ایستاد ایستاد، یحیی و یحیی
 بر صورت غلبه ایستاد و زکریا و یحیی بر یحیی ایستاد ایستاد که بعضی یکایه او
 بر یحیی و یحیی ایستاد ایستاد. او زمانه قدس شهر ایستاد «او در و شریم» ایستاد
 بوعادیه و صوکره «ایستاد» نای و یحیی که «بیت الرب» ایستاد ایستاد. مزایای روماده

نصرا نیقی قبول راعمدی اید نه استنبول بانسی قسطنطینک آناسی نصیرک «لنی» نصرا اید
 حضرت عیسا اید ارنه رنده آید نیقی و بریه کورده کی ارعایه صلیبی بویوب حقیقا یونیه یونیه
 قدسه کنسه و صلیبی حقیقا کنسه و حقیقا ترین کوره خریستیا نجه عید صلیب نامیده برابر اید
 اتحاز ایسه و قدسه داریه راریان حضرت عیسانک رفو نه اولدنی ارعایه ارنه نه فرارده
 «فما» نام افله «قیام» کلیسایی بنا ایله برسه و مخد ارنه رنده بران نفیر ایسه برشا
 بیت المقدس نصیقای بره قدر تخریب وارنده مملکتک سیور و نظری و کورده سنی ارا ایسه، او
 زمانه حضرت عمر زمانه قدر نصرا و ارایه مزله یا مصلک، اراره الله عبادت و رعایه
 اینک ایسه نیری منع ایلمشدری، حضرت عمر ارایه مزله عالیه بولندی، و اوزمان
 سبب نصرا سائل طرفنده بنا ایسه اید.

کور دیور که یونیه بونا نیقی و قومانه کلدانه در رم شکرینک بیت المقدس منزه
 نفیر ایند نظری منع و تخریب نطالنه در رم نصرا اسی ده عیده و جملده و منی دهارد و اهل بر صورت
 اشتراک ایتمش و اذخوده زیاده مسولیت بولمیشدر. بیت مقدس کی قدیم بسجده ای
 منزه بویل بر ظلم ایسه ریه و نصرا نیت رعایه طباغه طباغه در. ایته یونیه بونا نیقی
 مظالمی اجمال اید برایت کریمه با فاضله نصرا اذخوده اشتراک ایند نظری بولمیشد
 ایرک نازل اولسه، یهودیله ده سببیت و بر ملک و بیت مقدسک حقنی اوره در ملک
 صورتیله خرابه مایبشدر زره سه داخل بولمیشدر. و بنا رعیه سیاه آیت نعم یهودی و هم
 نصرا اید و هم شکرینه تماس ایرک صاحبک صور حشری تمیم ایشدر. بوسو نهمه مکه مشرکدینه
 رسول اللهی رسالتی کعبه ده منقلبه و اوز و اف صاحب منقلبه یا ایسه و یا یله صیه منع
 و تخریب عیده سه سالدر. فی الواقع باسه نصرا ادرسه ارنه رنده بومنی یا اید و بونیه
 مایبشانددر ده ظالم کیم واردر؛ [أُولَئِكَ] ایته بوظالمدر یونیه؛ [مَا كَانَ
 لَهْمُ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا بِالْخَائِفِينَ] بوزنک اوجدره قورقه قورقه کورده ریه باسقه و یونیه

بفرستد. — او نیز تخریبی می آید کلام او بجزیره یا اناسالی و شاید کبر در سه جاده نور و نور
 خیزه یا خیزه یا کبر میاید در وحشی بود. — الله تبارک و تعالی اینده کجند و تطبیع ایه بکند. — عزت
 انیم و کلام او بجزیره، او نیز الله تبارک و تعالی کبر، او نیز ما در کبر است به کلام او در
 کبر و زلزل، نهایت کمال محله و نور و نور کبره بایر. — نه کیم قرآنک بر معجزه می ظاهر می
 قدس رسولک الله صلی الله علیه و آله، بیت مقدس اعمار ابرو شده، او ظاهر و او نور و نور کبره
 او شری که بوزنه بر کونانی سامانرا میبرد یک بون بر درسی عین دارد. — [لَهُمْ فِي الدُّنْيَا
 خَيْرٌ] [بوفری یا یا او ظاهر و زیاده بویون بر ملک و مروت دارد. — کوننده
 بر کبره او منع و ظمی یا یا برانه در سندی، قوت و شوکتی ضایع ایه یک، کونینه در سه جاده
 بر یانه او مقلد. — شایانه رفته که در سندی خیزه بوزنی و نماد کند در سندی
 سندی الله صلی الله علیه و آله یعنی استانبولک فتحی حار می او برنی ذکر ایه سه دایه جریه کشت
 و سار و تفسیر بر کبی مقدم و تفسیر بر رده بر قول نقل اولی شد. — بر استانبولک
 فتحی و مصلح مقدم یا زبانه در ریفه و طله اسلاف تفسیر به ادله سدی بسند انی مصلح
 مقدم بولند بینه نقلاً بر تفسیرک منع بوزنه بار و ایه اخذ بینه ایه سه بر بوزنه در ریفه و شایانه
 ایه یک لازم کلید.

لکه بوند بونظه ده که مقید: [وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ]
 بوزنه دیناره کی او غزی و نماد کند با سق آفرته ده یک بون بر عذاب دارد. — دنیا
 و آخرت بوند عذاب بوند ظالمین مقید. — الله قیامت کونی بر تطبیع ایه بکند. — بوند آیه
 برده جنتی انحصار آله امور و عواصده در، او بجزیره منع ایه یک و الله جبار عبادت یک
 است بیدار مایوس اولی و او بجزیره منع ایه یک و الله جبار عبادت و از کبر میاید.
 میزد [وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ] ایه اولی که برابر ساره او بجزیره در کل بوزنه
 در سبب یعنی بر طرفی ساره در طرفی سبب ادله بوزنه که الله بکند. — بنا علیه [فَاَيْنَمَا

تَوَلَّوْا فِجْهَ اللّٰهِ [هرگز و ده یونیه لیر که از او داده ده الله یونیه یعنی الله لوریه]
 برجهت دارد . - اونک برسطانی یونیه . الله جهته منزهه . فقط یونیه جهته ده
 ارتکد . نماز قیامه یونیه هر حاله بر سجده یونیه ضروری دکلده . ظاهر اولان
 ارضک هر طرفه منی عند الضروره هر جهته نماز قبله بیاید . واللّٰهُ فِیْما نزلنا یرید .
 [وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلَیْهِ] الله هم واسع هم علیمه . - راسده . رحمت رفته فی
 کنیه . هر شیئی محیط و قوت یونیه ساعده . - نمیدارد نماز . تضییق سوز . بوراره
 « الامر اذا ضاق اتسع » فاعده فقریه سه اشارت دارد . علیمه . هر شیئی بیاید نماید
 بیاید . کنیه بیاید عبارت هرزه ده اوردده ارسوه اولاه اورد . اجلیای بر قبله اورد
 انیسى ما لفرقة و یا عدم علمند دکل . قولی در قیامه و سر توفیق یونیه ایتک اجموده . الله
 واسع و علیم اورد فی اجموده مقدس ارا یندای بر قبلی نسخ ایدک اولاه سال منی اوردده دها فی
 دیگر قبله یونیه ایدده بیاید . کرد رید که بر آینه نماز قیامه یونیه یونیه بر توبه و توبه قبله
 ارنده ده کوزل بر مقدمه کوزل بر توبه دارد . اسم سالف بحدل و بده شفه بر ده نماز قیامه اورد
 سامنده کرده ارضک هر طرفی نماز اولاه بیاید . دیه و ریدده ده ممنوع بر لند قریب بیت المقدسه
 دها قیدیم اولاده کعبه بر توبه اجموده مسیاتی ارفشای میده و جهله کوزل بر نصیحت و ریدده .
 اولوندر الله تقابل بر واسع و بورد علیمه ایسه منی انحصار و لفه فالقاه اورد
 دها رانک سطرده نه قدر بزنه دها فی کور دین . بوزن سطرده استراکی ساره بوقد
 رکع . دها دار . . ربطه یونیه :

وَقَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُۥٓ لَمْ يَلَمْهُۥ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ كُلٌّ
 لَّهٗ قَانِتُوْنَ • بَدِيعُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاِنَّا قٰضِیْ اَمْرًا فَاِنَّمَا یَقُولُ لَهُ
 کُنْ فِیْکُوْنُ • وَقَالَ الَّذِیْنَ لَا یَعْلَمُوْنَ لَوْلَا یُکَلِّمُنَا اللّٰهُ اَوْ تَنْزِلُنَا اِنَّ

كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَابَهَتْ قُلُوبُهُمْ قَدْ بَيَّنَّا
الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ •

آل شریفی

قسم اولی الله در انما از ایندی دیر ، هاشا سمانه ؛ طوفانی کوکله ده درج
نه داره لیب اولک ، نصی اولام • کوکله ، بک سبی ، برارن راد ایندی اولانکن
« اول ! » دیر ، اولوریر • علم اولیله ده ، الله بزمونوشه یا ، یا موز بزه بزمزه
کله ، دیر ، بوزده اولیله ده طبعی بول ، بوزک دیر کله کی دیر ، قیلر برینه
بکزه دی ؛ جبا بقیه اینه جک راست ایمی بزمزه لری آمیسه بزمزه کوسنرک •

[وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا] برده بوزر الله اولار اسناد ایندی « الله ، در
ایندی » دیر ، بهور « عزیز الله اولم » دیر ، نصاری « سح الله اولم » دیر
عرب کله « ملائکه الله بوزر » دیر [سُبْحَانَهُ] هاشا الله سمانه و تعالی
بوزر شیه ، هابت ، فانیک تابه رزه منزهده . [بَلْ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ]
خایر اولک دیر بوزر . زلف کوکله ده و برده ، آسمانیه دیو فایله ده هینه داره نص
اولک ده . اولک ملکی دارنک مخلوقیه . [كُلُّ لَهُ قَانِتُونَ] هر بر اولانقار دیر
آماره ده . مال بکر مالک اید ملوک آراسته اولار دیت اولان و بابا اید اولار آراسته
بوزر انقیار دیر بوزر ، آزیموه بر بجااست بوزر . [بِدِيعِ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ] اولک سموات راضی زنده برع ، زنده شاکسده . بوزر سینه طویلان
کنهله اینه ، الله ، بوزر ، بوزر ، اولکن سموات دارنک سیدیر .

[وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا] را در بابی باینجه ایست [فَإِنَّمَا يَقُولُ أَنَّهُ كُنَ] سارده به
 اول «اول» در [فَيَكُونُ] آورده آورده. - باسقه یح بر سیه محتاج اولان.
 ایست ملکی اولان بونه بوسمات وارضی وبتون بوندره کی سیدن مع التزیین نصیب بویه
 بحر و برارده ایر، سارده بر «اول» در یکله ابداع ایست. - ولادت ایست بویه ابداع ایست رکل
 انفصال ایر کو هیکله آورده. بنا بر میه بونه بولکانات ایر اولان آراسته کی ایرک عسوفه، بویه
 بر خالقیت، مخلوقیت عسوفه سید. - برقه تولید و تامل عسوفه سی رکل. - مخلوقه اولان زائره
 بر تغییر باشد بویه اولان قویه دره صدور و تولید ایریه بر اثر رکل. - حقیقی علت و معلولیت
 عسوفه سی بویه نصیب ایرک نماند. - بر ایرک تغیری علت نصیب ایرک رکل. - بنا بر میه
 علت قانونی نقصه ایست. - هم بویه اولان ایرک او بر گونه ترکیز، خلقت نخلع اولان در
 حاصلی بونه علمدک، فلسفدک، حکمدک استی اولان بر نقطه ره شرفی بایستد که سید علت
 فلسفه را بیاورد. - تولید را صادر رکل. - در تولید بر خالفه متعابد. - واسه اولان تعالیه. -
 شرایع متقدسه را بابی الله تعالی خلقت سبب اولان ایست اعتباریه «بابا» اولان
 ایردردن، حتی بابا به بابا صفر، الله تعالی بابا آب و برردن، فقط اولان در ریزرت
 صوکره دره جلال بوندره مراد تولید و ولادت و تاملی قله ایرک بابانک اولان اولان در بر
 اوغلی دار، نیزن دار و یکله باشد در. - براسه الله بایم ملک، اولان شرف تو سقت. - جزوه
 اولان در بابیه بر ساقست دار. - «الولد جزایم» نه کیم عیسی الله اوغلی. - برین اولان
 الله ره در بر. - برایت ره بونی اثبات ایست و اسلحه بوندره طریقی الله بابا در ملک کف
 ایست. - بویه بر سنی ایست بر تبیین، سرفه الله و مجله سائره در بره غایت رضا سوره
 بر تبیین اولان بوندره در حال منع ایرالیه. - بهور درضا انک شکره استر انک قدری شکر
 بری بو در سله سید. - در کرد ده سوره:

[وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ] الهیانه علم اولیایه و یا اولیه علم عالیه حرکت ایست

باصلاح دعوت محمدی **[لَوْلَا يَكُنَّا اللَّهُ]** الله بزه دره سر برده با **[أَوْ تَأْتِنَا آيَةٌ]** با خود بزه بر آیت، بر معجزه طسه یا؛ در بر و صانع کندن آیت و کلمه کبی غدارانه
 انظار بتمک ایستد بر «ام تریدون ان تستلوا رسولکم کما سئل موسی من قبل» **[فَلَا يَكُنْ فَرْدًا مِّنْ دُونِ رَبِّكَ]** بونی عربی به عباد به امیه دانشی، به بر در دره رافع به عربی و بعضی زمان
 سوره سدری **[كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ]** برونه اولید دره سوره، میسایه
 برونه سوره سدری، کور دیوریدنیا **[تَشَابَهَتْ قُلُوبُهُمْ]** اولید دره برونه
 قلبی فمما بر برینه بزه مسه، حالت در حیران و مانده یکدیگر بیکدیگر معنی اند. بر آیت
 کور در می **[قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ]** ایفاده شانه دره اولاد، شبهه دره
 نور نور، علم یقینه ابره ک فایقینی هائز بولنا به لعلهای بر قوم محبوبه بزا و اندر
 معجزه در هیوه ایس کور درک. برونه دره یقینه ابره به نر تا سوره نک باشد به بیان
 اولنا به قلبی رضای به محبوبه و با محتوم القلب سندنه در.

بوجه آیت بیاتک تبایفنده سوره صانع بهیج بری سولیمه سده بن رسول الله بود
 ان اسکی کفر، غدار در، طاهر دره فارسی دخی کدری سندنم اولد معنی جریده قلب محمدی
 یکدیگر تبایف و نسلیت در سندنه الفای ربات و مثبت مجموعه به بر به یور در

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَا تُسْئَلُ عَنِ أَصْحَابِ
 الْحَجِيمِ • وَلَنَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ
 قُلْ إِنْ هَدَىٰ اللَّهُ هُوَ الْهَدَىٰ وَلَئِنْ أَتَبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي
 جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ • الَّذِينَ اتَّبَعُوا
 الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَن يَكْفُرْ بِهِ فَأُولَٰئِكَ
 هُمُ الْخَاسِرُونَ •

مآل شریفی

مَلِكُ بَوْرَه : بَرَسَنی مَقیدِ مَحْمُودِ مَرْدِ مِیسی و عَزِیزِ مِیسی کُوزِ رَن ؛
 سَه اَوِ مَحْمُودِ مَرْدِ مِیسی دِه دِکَلَسَک • سَه مَحْمُودِ مَرْدِ مِیسی دِه دِکَلَسَک
 مَحْمُودِ مَرْدِ مِیسی دِه دِکَلَسَک ، مَحْمُودِ مَرْدِ مِیسی دِه دِکَلَسَک ، مَحْمُودِ مَرْدِ مِیسی دِه دِکَلَسَک
 کَلَمَه بَوْرَه مَحْمُودِ مَرْدِ مِیسی دِه دِکَلَسَک ، مَحْمُودِ مَرْدِ مِیسی دِه دِکَلَسَک ، مَحْمُودِ مَرْدِ مِیسی دِه دِکَلَسَک
 بَوْرَه مَحْمُودِ مَرْدِ مِیسی دِه دِکَلَسَک • کَلَمَه بَوْرَه مَحْمُودِ مَرْدِ مِیسی دِه دِکَلَسَک ، مَحْمُودِ مَرْدِ مِیسی دِه دِکَلَسَک
 اَوِ مَحْمُودِ مَرْدِ مِیسی دِه دِکَلَسَک ، مَحْمُودِ مَرْدِ مِیسی دِه دِکَلَسَک ، مَحْمُودِ مَرْدِ مِیسی دِه دِکَلَسَک
 قَالَا مَحْمُودِ مَرْدِ مِیسی دِه دِکَلَسَک •

یا محمد : [اِنَّا اَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا] بَوْرَه مَحْمُودِ مَرْدِ مِیسی دِه دِکَلَسَک
 بَوْرَه مَحْمُودِ مَرْدِ مِیسی دِه دِکَلَسَک ، مَحْمُودِ مَرْدِ مِیسی دِه دِکَلَسَک ، مَحْمُودِ مَرْدِ مِیسی دِه دِکَلَسَک
 بَوْرَه مَحْمُودِ مَرْدِ مِیسی دِه دِکَلَسَک ، مَحْمُودِ مَرْدِ مِیسی دِه دِکَلَسَک ، مَحْمُودِ مَرْدِ مِیسی دِه دِکَلَسَک
 اِمَامِ مَحْمُودِ مَرْدِ مِیسی دِه دِکَلَسَک . [وَلَا تَسْأَلُ عَنْ اَصْحَابِ الْجَحِيمِ] دِه دِکَلَسَک ، مَحْمُودِ مَرْدِ مِیسی دِه دِکَلَسَک
 اَوِ مَحْمُودِ مَرْدِ مِیسی دِه دِکَلَسَک ، مَحْمُودِ مَرْدِ مِیسی دِه دِکَلَسَک ، مَحْمُودِ مَرْدِ مِیسی دِه دِکَلَسَک
 بَوْرَه مَحْمُودِ مَرْدِ مِیسی دِه دِکَلَسَک ، مَحْمُودِ مَرْدِ مِیسی دِه دِکَلَسَک ، مَحْمُودِ مَرْدِ مِیسی دِه دِکَلَسَک
 نَافِعِ دِه دِکَلَسَک ، مَحْمُودِ مَرْدِ مِیسی دِه دِکَلَسَک ، مَحْمُودِ مَرْدِ مِیسی دِه دِکَلَسَک
 بَوْرَه مَحْمُودِ مَرْدِ مِیسی دِه دِکَلَسَک ، مَحْمُودِ مَرْدِ مِیسی دِه دِکَلَسَک ، مَحْمُودِ مَرْدِ مِیسی دِه دِکَلَسَک
 بَوْرَه مَحْمُودِ مَرْدِ مِیسی دِه دِکَلَسَک ، مَحْمُودِ مَرْدِ مِیسی دِه دِکَلَسَک ، مَحْمُودِ مَرْدِ مِیسی دِه دِکَلَسَک
 سَلَامِ مَحْمُودِ مَرْدِ مِیسی دِه دِکَلَسَک ، مَحْمُودِ مَرْدِ مِیسی دِه دِکَلَسَک ، مَحْمُودِ مَرْدِ مِیسی دِه دِکَلَسَک

[وَلَنْ تَرْضَى عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَى حَتَّى اتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ]

یا محمد! نہ یہودی، نہ درویشی، نہ وہ فریشتہ، نہ ازک ملتہ نہ تابع اولاد نہ سندہ مصدری۔
 اولاد۔۔۔ بصیح بر صورتہ او مراد کو کلمہ فی فر۔۔۔ ایدہ رن ام، کلمہ ملتہ نہ تابع اولاد۔
 حال ہو کہ ایسے کہ ملتہ تابع اولاد غیر ممکن۔۔۔ ہونکہ برابر یہ "بصیح بر کسی دھ" دیکھہ ہوا
 ملت یکدیگر نہ ہوں درجہ ضرر۔ اجتماع ضد یہ ممکنہ اولاد بقصد نہ ہوا یکی ملت ایسے
 بر دہ تابع اولاد ملت و ایسی بر دہ رازی انیمہ نامی بولی یوت۔۔۔ یہودی یہودی، نصاری نصاری
 اولاد تم ایسے کہ ملتہ رازی اولاد کو ال۔۔۔ بنا دیکھہ ملتہ، سارہ ملتہ ٹھوس اولاد
 بر بدعت و ادب ایدہ اولاد [قُلْ] سارہ دیک [اِنْ هَدَى اللَّهُ هُوَ الْهَدَى]
 اللہ کی نصیحت، ایسے اولاد ہونہ نصیحت انجمہ اور۔۔۔ نصیحت دیکہ اولاد بناہ، نہ گئی کل،
 دیکہ بر معنی ایدہ، اللہ دیکہ، یوحی؟ ایسے اتباع ایدہ ملت (بہر انجمہ اور۔۔۔ اللہ کی رسولی،
 اللہ کی کتابی، اللہ کی دینی طور دیکہ باسقمہ اتباع قبولت۔۔۔ والہاں صودہ دیکہ اللہ دیکہ
 آراہ صودہ، اولاد صودہ اولاد دہ اور۔۔۔ بہ سندہ دیک، مزبط اولاد بقصد الحق حق
 بالاتباع، بول صودہ بولی، نصیحت ایدہ نصیحت، بولہ سولہ و سونی بولہ [وَلَنْ اتَّبِعْتَ
 أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ] واللہ سہ سہ کلمہ علمہ دیکہ صودہ بالفرضہ
 اولاد ملت دیکہ کلمہ نصاریہ، کیفیہ اتباع ایدہ ملت اولاد [مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ
 وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ] اللہ نہ سہ نہ بر دوستک بر سوز، نہ دہ بر صیغہ۔۔۔ اور نہ دہ
 نصود اولاد سہ، نہ براعتہ کفر و شرک شفاعت یوت۔۔۔

ملت۔۔۔ اساس بقصدہ سولہ یوب یا ز در صودہ و یا از برہ یا صودہ معنائہ اولاد
 "اسول" صودہ یعنی اسول، مناسبہ صودہ راہ بر سہ۔۔۔ نہ محبتک اساسہ بیانہ
 کورہ اصل معناس "لریقت مسلوک" دیکہ اگر دیکہ طوفان اولاد بیلہ، بوزہ دیکہ، شریعت
 معناسہ معنای اولاد۔۔۔ شہرستانک ملل و نخلہ بیانہ کورہ دیکہ، شریعت، ملت

دینیه شلر واقعده و هه زانده عیبه شیردر. فقط اعتباراً و مفهوماً لهر بر دینیه
تفریبه اولنور. اعتقاد عیثیه دینه، عمل عیثیه شریعت، اجتماع عیثیه ملت دینه.
ف الواقع اعتقاد ایهیه زایه اساس اعتباریه عمل ایهیه اوره. عمل ایهیه زایه اساس
اعتباریه اجتماع ایهیه ره اوره. بنا علیه ملت، بر لعیات اجتماعیه نك الزانده لومدنیه
داوند زنده بور و ربی، تعبیر آفرله روح اجتماعیه نك تابع اولدنی و جسم اجتماعیه نك مربوط
بولدنی مبارک حاکم و طرفیت سلوک ره. حق موه، ناحق موه، آریسی آری، لومورسی
لومورور. سؤند که نامقدری ضرائف، موه اولده ده مسه عافیه کونورور. دینک که ملت
لعیات اجتماعیه نك کنیسی رکدر. اولجا جماعت، قوم، امت و یا اهل ملت دینیه. شد
یهودیت و نصرانیت برستدر. فقط یهود و نصاری اهل ملت، صاحب سندر و حق موه.
مع عافیه ملت «اهل ملت» مفاصنه ده مجاز اوره قوم دینیه. شد «ملت سوبه یاری»
ملت سوبه یاری «دینیه که قوم دینیه». ذکر متعلیله اراده متعلیله قبلنددر. و یا مجاز عافیه
نته کیم آینه «قال با ملة ابراهيم» لهر ایکی معنی ایه قابل تفسیر ره. «اهل ائمه» یهودیسی
کونست یور که یهود و نصاری نك تعقیب اینه کلدی دینه و ملت یوقاری به بری قابل نظر جهاله
ایات ایلر ایکی ارنه ره کنی لهر ایلر، کولکلر نك سوز ایلر اوره و در ولسه تحریفاتره. بوز موه
دکل کبفله نه تابعدر، مللری انبیای نازل اولده کتابورده و هه بولنا نه توحید، اسلام
امسانه اسلام زنده انحراف ایلمسه بام باشقه برشی اولدر. جناب الله بتوبه بور دینک
اساسات سابقه سی قرآنه یاده یوره ره تصدیقه، تأیید انجیسه و بوزورده آری بوزورده لهر
عبارت بولدنیه افطار ایه پیغمبر رینی بوزورده انعامده شدقم تحذیر یور شددر. برایت اول لک
درجه تأسیه و تطیب یور دینی پیغمبریه در عقب بر تحذیری اید یورسی نه قدر مفاویه.
بولنک پیغمبریه زیاده اتمه متوجم بولدنیه شیه یوقدر.

اولا صحاب لهر، اوله تحریف آفره حقیقی مفاصیه اهل کتاب رکدر. چونکه:

امت مسلمة في فلاح بوريد مقدر :

يَا بَنِي إِسْرَءِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ
عَلَى الْعَالَمِينَ • وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ
مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ • وَإِذِ ابْتَلَى إِبْرَاهِيمَ
رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ
لَا يَنْتَهِ عَهْدِي الظَّالِمِينَ • وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنًا
وَاتَّخَذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَنَّ
طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ • وَإِذْ قَالَ
إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ
مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ
أَضْطَرُّهُ إِلَى عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ • وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ
مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ • رَبَّنَا
وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُّسْلِمَةً لَكَ وَإِنَّا نَمُنُّ بِكَ
وَتُبَّ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ • رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا
مِّنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ
إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ • وَمَنْ يَرْغَبْ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ
سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ
• إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ اسَلَّمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ • وَوَضَحَّى بِهَا
إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَقُوبُ يَا بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى الْكُمُ الَّذِينَ فَلَا تُؤْمِنُ إِلَّا

تمام بناسبتہ انتقالہ "تمخلص" ایسی اور نہ سنہ "انتخاب فریختن" ویا تخلص قریب انتخاب نسبتہ از نور .

وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ • أَفَرَأَيْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتَ
إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَاللَّهُ أَبَاكَ
إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهاً وَاحِداً وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ •

آل شریف

ای سراج اول و غولان! سزده مقام ایندیکم نعمتی و سزده وسیله عالمه کی امتدک
اونه رینه کبر دیکم خاطر دایک • وصافینک اوله برکونده که کیمه کیمه ده برشی اوده برین،
کیمه رینه قبول ایلن، داو ط شفاعت ده فائده و برین، هم ده هیچ بر طرفه بر دم اولونمازلر
• شوقی ده خاطر ده طونون که بر وقت ابراهیم ربی بر مقام کلمات ابراهیمه ایلن، او اولری اقام
ایرجه «به سنی بتونه انسلره امام ابره جاکم» بیوردی، «باری ذریعده ده» دینی بیوردی
بنیم عمره به فالکد نائل اوله مان • داو وقت بیت شریفی انسلره اجموده و ونوب دار به صوبه بر
توابطه و بر دار الامامه فیلده - سزده مقام ابراهیمه که کنیزه بر نمازگاه ابریک -
دار ابراهیم ابراهیمه شویله عمره و برک • یعنی هم طواف ابراهیمه، هم عبارت با ابراهیمه
هم کرم و سجوده دار ابراهیمه تریمز بولنده • داو وقت ابراهیم «باری بر اسی
امیده بر عیده قیل و الصابینی انزع ثرا تدره سزده بیور»، «الله و اخوت کونه ایما ایلنه نری»
دین، بیوردی که: کفر ایدی دخی سزده و بر ابروده آنه بر زمانه عیاضه نصیب آل بر دم و کله
آنسه عنایه مصلحت بر دم که اونه با امانه بر اقله بر • داو وقت که ابراهیم بتیده نملدی
بو که لقیوردی، اسماعیل ده بر اکده شویله دعا ایتدیله: ای بزم ریم قبول بیور بزرده، رانما
رانما بیلده سنک انجوده سه • ای بزم ریم هم بزی با کله سنک اجموده بو بودر اگر مسلمانه
قیل دز ریمز ده یا کله سنک اجموده بو بودر اگر نه بر لطف مسلم و مجوده کتیه و بزرده عبارتنه

بوللارنی گوست و توبه ایندگیله اوز دینده رحمتله باده اولدو توای ، اولدو هم سنلک آنجه سه
 • ای بزم ریم هم ده دینده اجمله نه اولدو بر بقیه کوند که اوز لرینه ایاتکی تدوت
 ابله سیه و کندی نه کتابی و حکمتی تعلیم انبیه و اجمله فی طبعی تمیز یا کله سیه ، اولدو عزیز
 اولدو هم سنلک آنجه سه • ابراهیمک سکنده کیم بوز حوریر ؟ آنجه کندی نه نسیانه سفیه
 حقیقت بر اونی دیناره اصطفای اینک ، آفرنده ده اولدو شیه بوز صمدیه سیماسلار دند •
 ربی اولدو اسدوم امری و بر نیجه تسلیم اولدم رب العالیه دیری • بوردی ابراهیم کندی اوغولرینه
 وصیت ایندکی کبی یعقوب ده وصیت ایندی : اوغولدم « الله سنک اجموده اوردی اصطفای بوردی
 باشقه دینلر ده صافینک بالکرم مسلم اولدو ده برك و برك » دیری • بوقسه سنک ساله در سیدین
 یعقوبه ثوروم مالی کله کبی وقت : اوغولرینه « بنم آفرنده نه عبادت ایدو عسکر ؟ ربی
 دنت ؟ دیریکر « سنک اللهک و انارک ابراهیم و اسماعیل و اسحاق الله الی و امده عبادت
 ایدرند ، بر آنجه اولدو بوردی که مسلماند » •

[یا بخی است ز ایل] ای سائیل اوغولردی : سنه اولدو اونی اوردو در کتاب و بوم
 آسنا ، عساکری بی مال بونک راست اولدو ، نانیا قوم موسادده بولونمکن صبیئیه خطاب
 ایدردی ، کله دیکله بیدرین آن اولدی ، سحری اوغری تا کب ابرابر برده ذریت ابراهیمه
 بولونمکن صبیئیه افطار ره مخاطب طرورده بفتند . الله کتاب نعل اولورسه کور دین با !
 آننه عقل و انصافی ادرده [اذکروا نعمتی الی انعمت علیکم
 و انی فضلتکم علی العالمین] و قیده سنه انعام ایندیکیم نعمتی ، نعمت بونی
 و بالخاصه هاتم الانبیانک یعنی و عبدی ششمه اولده و ادنک بر مقدمه سنی تکبیل ایدرند
 دولت مافیه بی و اوز ماهه سنو بوم ذری العقول عماله تفصیل ایدریمی خاطر لایکند ده
 [و اتقوا یوما لا تجزی نفس عن نفس شیئا و لا یقبل منها عدل]

وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ [کیمه نک کیمه رینه یهیم برشی ایامیه صفت
 کیمه در فائده قبول ایامیه هکی، شفاعتک ده منتف و ریه هکی و بفرده یهیم بر طرفه یهیم
 ایامیه هکی کونده اکور و مدرن کونک عذابنده فور و نونک. او هیم یهیم دفعه اویره اویره
 بفر سزه افطار اولور. سن او نعمتک ماضیه کی نعمتک سببی نه این بیایو میکن؟ بونی بیاید
 ایامیه او نعمتی ایچلین جلدن در سونون و جلد یکن، جلد جکند بدرد حساب بارن انقابه
 صابنک [وَإِذِ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ] وادونی در فاطر این که ایامیه
 یی بر طاقم کله را به مبتلی نیامسه. یعنی تکلف طونسه، استخامه نیامسه و النبیجه [فَأَتَاهُمُ
 الْأَمْثَالُ الْخَامِسُ وَالْأَلَاءُ دَهْ بَامْسَه این، یعنی ربی استخامه نیامسه، ابراهیم ده اوین ایفا و امانه
 در عا نیامه این.

ابتداء و بدو، تجربه و استخامه مضامنه در که اساساً ایامی ارید نیامه این؛ بر سبب
 بر شیک هفی اولور. هانی طامیه ایسته مک، دیکر ده او شیک جودت در راننی، کلامی
 و بالافصائی بیانه جیفار سفد. اولکی عالم کل اولور جناب الله عقیده قابل تصور اولور عقیده
 الله استخانی ایچنی ابراهیم در فطر اولور. برده استخامه، استخامه اولور عقیده غیر دیار استخانی
 سنلزم اولور که بونما سببه ابتداء مع الاله مستغنی شید عقیده نور و نیاید. جناب حق
 تکلیفی ده قولک نماینده نفسانیه سی ابر رضای الهی آسانده در راه ایندای جهرنده بر طرفه
 بر کلفت و زحمتی، دیکر لرنده قورده سبب ثواب و یا عقاب اولور و عالونک ظهوری سنلزم
 تجربه دون بر فصلانی مستغنی اولور عقیده تجربه و استخامه مسجیه. قولک ایستنده تجربه و استخامه
 ابر انقابه اویره عمل ایندای و نظریات مجرده ابر انقابه ایامی لرنی نمایم ایامیه جناب الله کندونی
 تجربه و استخامه صورتنده افهام جورده.

ابر ایهیم اسمک اساساً سریانی بولنده یعنی و عربیه مضامین «اب-اهم» ربک او رینی
 و بر صورت عربی و سریانی آسانده لفظه و معنی مشابهتی بولنده کلدایی ذکر ایشده.

ربی، ابراهیمی بویله استخوان بندی ده نم باری؟ زربری بلیه بیکان؟ [قال]
ربی اوله ربی که [اِنِّیْ جَاعِلُکَ لِلنَّاسِ اِمَامًا] به سخی انسانده امام بلیه بیکان،
امامت کبری بلیه سخی اوکه دستور و ب هر که مقتدا به بایه بیکان.

امام، اوکه در شمع، مفسود و تبوع اوله مقامه و سر پنده ماموم مقامه
اسم اوله که مقتدا به، اوک، اوکول و بیکان. بنا علیه امامت کبری، امور ربیه و زیاده
انسانده ریاست، بونک کالی ده مرتبه رسالت. بر امامت ایسه دستور العمل اوله بویه بر فهم
اصطلاح، ملت و شریعه متوقف اوله بیکان به بوف خطاب اولی بر ربیه و شریعه صاحب فیلم و بونک
انکون اوکه در شمع و بیک اوله.

[قال] ابراهیم جواباً [وَمِنْ ذُرِّیَّتِیْ] زربنده ده ربی، یعنی باری
بنی امام بایه فقط بر امامانک ساره بنده فالما سیه، زربنده بر سخی ده مع النوالی امام بایه
به و به بیکان نعمت امامت رسالتی اوله ده ده و بر ربیه کلمه نک اتقانی بها ایله و اکمل سلوک یا
«فیسه» و بر ربی، زربنده ربی که فیسه طلب مخالف مکتب اوله ربی. اوله زربنده فتنی
نایا زربنده شکار و اختدائی ایسه سه اوله ربی، ثالثاً بر عبودیه اظهار و اعوانه متوقف
بولسانه امامت مخصوصه زربنده انبیاء و محتاج اوله سخی تنی ایسه بولسور ربی که بونک زربنی
مقتده غیر دعا اوله ربی. هر حاله زربنده امام بولسور سه است ده بولسلی ایله، بونک
ایموره «زربنی» و بر بوب «وَمِنْ ذُرِّیَّتِیْ» ربی. [قال] ربی بونی انما
[لَا یَنَالُ عَهْدِی الظَّالِمِیْنَ] ظالمینم عهد بیکان اوله زربور ربی — زربنده
امام اوله بیکان نسک هر حاله ظالمینم و ظالمینم و ظالمینم بولسور ربی
محدوم اوله بیکان و امامت صقی مالدله و بر بیک بولسور ربی او امام ایله. بویات ظالمین
امامت اصل اوله بیکان و ایند امارل اولوب صکره ده ظلم بایه سه فتنی واجب بولسور ربی و بیکان
معرف بالعلوم اوله به بیکان لفظ عام اوله فرزه «الظالمین» قیاسه فتنه کد بیکان فتنه

هیئت شایسته . فقط برونك با خاصه نزول قرآن صوره سده تماماً معلوم اولسه بتاری
 وارده که آورده بنی اسرائیل . و برونك ماسیو لھی اوخر در . برونك مجموعه ای که بالا که
 آیت دره تنقید صورته « وانتعظالمون » بیه توجع ایستلاری . سوره نك باشند به
 بنی اسرائیل تعداد سیاتنه کی مکت برونك اثبات ای که مصلی « بنی اسرائیل صکره رطله
 اولیدر ، ظالم در رطله نام و رسول اولان ، اوخر در امانت منقطع اوله بقدر . « ربکمدر .
 ایسته ای بنی اسرائیل سزك دیندر انعمه ، او فصلیه نائیکون سیی تا حضرت ابراهیمك به
 استخاره و یردگی بوکلاندر . وارلا اولدر عدد و عدد نشانی ای . سز حضرت موسی و دوزخ
 خلم رطل . جده ذریع ابراهیم بجه انظومدری ایکن . بوسایره در انعت ابراهیم نائل اولدیکون
 بر خلی زمانه نبوت و امانت مفسری اولدر و مالکینه تفویض ایکن . کدر محمل سده سز اعتباراً
 ظلم باشند ایکن ، کیت کیده خود مرطاکن دره برونك نهایت قومکن فصلت شایسته اولدی .
 آنره بعد امانت اسرائیل اولدر دره حقیقی و ابراهیم ذریعك رکن نوله کیدی . ابراهیمك
 بر استخانی و بوکلان ای خاطر دره دای نائل ایکن رطل و افع ایدر اکلا سکن دره نورانه و نور
 اولدر فایتم الانبیاء اسرائیل اوغولدر دره رطل ، اسرائیلک مجموعه سی حضرت اسماعیل اولدر دره
 کله بیه مکت . سز تورات بر صبیحه به فایتم الانبیاءک کله مکت استباه ایکن و ارنطه استفاح
 ایدر که بوکوبه بعت ایسه برونانه فایتم الانبیاء محمد مصطفی صلی الله علیه و سلم حضرت عیسی بن
 بنی اسرائیل دره رطل بیه سائقه صدمه انکاره قالقبولکن . حال بوکه او بو جهته سز دره رطل
 ایسه دره دیگر جهته سز دره . و سزک ظلم را فاسد دره اولدر اصلکن دره . ذریع ابراهیم
 بنا و علیه سز آنجه بو طریقه ایل کله شرف امانت دره حصه سز اولدر ایسته سز که ظالمکن حقکن
 رهان باره تفاوض ابراهیمک ، ابریه نفیت بوزی کوریه مکتکن . بوکلان بیلدیکن دایب
 روشنکن و شوق دره خاطر بیلدیکن [وَ اِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنًا]
 هانی بن « بیت » ، « بیت عسیره » ، « بیت الله » نامیده معروف اولدر که بی ذریع انسانی دره

و مأموره یا می شود ، ناس اونی حج و زیارت ایریر ، ثواب نماز ایریر و اوندک هرینه و بنور
تفرسه و اسبه و لورری . سخن سزونی و فاضل ایرین [وَاتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ
إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى] و مقام ابراهیم در نمازگاه آتماز ایرین ، او را در نماز قیامت ،
یا نور و ما ایرین .

مقام ابراهیم ، ابراهیم علیه السلام جتی بنا ایرانه و یا نور اونی وجود دعوت ایرانه
اوندک هرینه و فاضل طاسک برنسی یعنی بر روزه ایوم مقام ابراهیم ناسبه و مردوز . طواف نمازی
بوراره قیلید . نافع و ابه طار فراتر زده ماضی و سینه سبله « وَاتَّخِذُوا » اوقور . یعنی بر
کعبه نیایه رجع و مأموره یا می شود ، ناس اونی قبله نماز ایتلردی ، بیت القدس و اول
قبله و ایری ، بنا بر مبه بوراره و در تحویل قبله نشوید و ارد .

اوندک ماضی جتی برید ایرانه [وَعَمِدْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَاسْتَمِعِلْ] ابراهیم
ایر اسمایله و در توبه و مبه یعنی آریدا اراوند ایری : [أَنْ طَهَّرَ آيَاتِي لِلظَّالِمِينَ
وَإِنَّمَا كَفَّيْنِ وَآلِ زُكَيْرٍ] ابراهیم طواف ایری ، بخار و ایریه و یا
اعتقاد بریر ، رکوع سجود یا ایری ، نماز قیلید و سجود تمیز برکین ، رانما طاهر و پاک
بولند برکین دیک . بر نرک طهارت ایری و طهارت بینه رانما اعتقاد بر عبادای بلخی
ارایرک . رکوع ایر نماز یا اند است محمد و مخصوص اول رفقه نظر ا جناب الله بر عهده و هفت .
ابراهیم و اسمایله برید بر اسنک کله جاتی بیلید .

سوف و فاضل ایریک [وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ] بر دقت ، یعنی طاهر ایری
اسمایی ابتدا کندک برینه بر اونی زاده ابراهیم و ما ایروب و توبه و مبه : [رَبِّ اجْعَلْ
هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ] یارب برایی ، یارب بوزر امنست
واری بی امنستی بریده نسل ، عالیه یوم ، صوبات ، نور و نور و روزه و مبه
فقط مبه رک [مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ] ایرانه و مبه و مبه و مبه و مبه

اول فرموده یاری ... روایت اولی که ابراهیم علیه السلام اسماعیل را دعا کرد بر پایه برافروختن
 شام و روزی یکی از ائمه دعا کرد آفریده شد ... «بوقوری و جید و در دهان آب خورده بزنی که
 برافروختن کعبه یوسک» دین سوره نیز، آورده جواب در سوره، نهایت دعا «بوقی سقا
 الهی ارایدی» دین سوره، سارا اله اوت جوابی در سوره دعا «ارطیه الله
 بزنی ضایع اتمز» دین سوره و راضی اولی، حضرت ابراهیم کعبه، که در سوره صغیر دره به
 باقوب «ربنا انی اسکت من ذریتی بواد غیذی ذرع» دعا اینست این که سوره ابراهیم
 کله فکد ...

[قَالَ] بوقی انما ساری دین که [وَمَنْ كَفَرَ] ساره اینه اید در کل
 هم اولی، هم ره طاف اولی در سوره و بریم [فَأَمْتَعَهُ قَلِيلًا] و آنچه اونی از سفید
 اید هم، طاف از انتقامی دنیا به نفع فالیه [ثُمَّ اضْطَرَّ إِلَى عَذَابِ النَّارِ] مکره
 او طاف از عذاب به فقط فید هم، آخرت عذاب به نور نولف اطاف به زمان ... حضرت ابراهیم
 «لایزال عندهای نظامین» نه استار از سوره سلسنی دخی امانت کی قیاس اید که سوره اولی
 تخصیصاً دعا اینست ... جناب الله بر قیاس طوفان اولی یعنی، روزه مؤسسه و طاف به قیاس
 بر رحمت ربوبیه اولی یعنی به بونک هم ریه و هم دنیا به تقسیم دینک اولی امانت قیاسی مع الفایه
 بر لایق افطار به و روزه دعای انما اید ... دینک که اینان قیاس و اجهل از به بر فطرا
 اولی بیاید ... و فقط الله اولی فطاسنی دخیال تصحیح به و روزه ... بونک بحیره امور الله به قیاس
 صاعند هم بر دین رکد ... جناب الله کوسن به که طاف روزه دنیا به روزه اولی ... فقط به
 دنیا انتقامی سوره از به ... آخرت به اید با عذاب به و آتیه روزه بدنی به ... [وَبَشِّرِ
 الْمُصْبِرِينَ] او عذاب نه فنا به عاقبت و اولی کعبه نه فنا به کعبه ...

نهایت سوره که در ده طاف دینک : [وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ
 مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ] دعای بر دخت ابراهیم اسماعیل اید به بونک فاعده دین

تقریر علیهم السلام. نه کیم رسول الله بر صریح شریفه «انا دعوة ابي ابراهيم و بشري ابي
 يحيى و رزقيا ابي = يعني به بابا ابراهيمك دعاسى و فرده شمس عباسك شری و والد
 رزقيا سى هم» بیور شد. حضرت ابراهيمك بر دعاسنه شکرانه ارسه ادره در که انت محمد
 ناز شده «الله صلی علی محمد و علیان محمد کما صلیت علی ابراهيم و علی ابراهيم الخ...»
 دعاسى تعلیم بیور شد. بر آیند در سوندری زمانه بر صلوات شریفه انک دعاسى و تشبیهات
 و محیی تمایله آفتاب شایسته. ایسته ابراهیم علیه السلام با سوره ادریغی کلماتی ادا و نامزد بر بوندری
 مقام از تقابل خود که تعبیرك نموده ای آنا که او غنی اسمین علیه السلام ابره را به یکزهانه اوله ربه بفرست
 زاده او کلماتك بر وجهله انما منی دعای ایتسه و کندینه و مراد نامه اماتك زیننده بر انت سلمه
 و ادرایمیده بعث اوله جبره بر رسول زبانه شری ادریغی غایه مطلب اوله روح الله بر دیر شد
 و بر دعای بعثت محمد به ایه تمام اوله. اما سنده طاطارک و مروینی، کعبه و احواص، مکه،
 ابراهیم و اسماعیل زینتی، بوزینه بدات سلمه، بوزینه بر رسول زبانه، نورق آفات،
 کتاب رفعت، تذکبه و فهارت، اسلام کلمه ری تخط و تأمل اوله و سه سیانت محیه زلت ابراهیم
 اوله و ربه اسلام هفنده بر اهل کتاب بر نشاندر و هیچ شبهه سی فالان.

آفره [وَمَنْ يَرْغَبُ عَنْ مِلَّةِ اِبْرٰهٖمَ] جناب اللهك انسانه بر دیر ابراهیم
 بریشوا یا به یعنی ابراهیمك ملتند. اوندک جابسه سنده. اوندک روح دینی اوله اسلامه کیم
 فایده؟ همانک عقل صافی بوزینه استخفاف ایدره اوندک زینته موعود اوله بر سوار زینه
 مردم فالمرایسته؟ [إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ] مگر که کندنی تنزیه و تحقیر انما
 زلت امارت و محکومینده فالمتحرایسته به کعبه ارسوه، بر کعبه ربه دعاسى او بیون ملتند
 صرف نظایره من.

روایت اوله که عبدالله به معلوم برادر زاده لری اسم الله مهاجری اسلام دعوت
 ایتسه «دشمن منم و منکر در که الله تقا نور ادره» به اسمین اوله زینه امر سنده بر پیغمبر

گویند: «ایمانه ایست در راه و باره بکند». ایمانه ایست به راه سعادت و دور
دیده، برون از دین و راه ایمانه کلمه و کلمه مهاجر امتناع ایست باری از راه برایت
نازل آوردن. ابوالبخاری، آورده از ابی نعیم باقی بماند چون زانرا: [وَأَقْدَاصُ طَفِينَاهُ
فِي الدُّنْيَا] نام الوصیه قسم و سوگند که بر او غفلت سازند از راه ایست زیاده و اطمینان از
یعنی سار فلان راسته بر نهاده صاحب اول و دوم سجد، نهضت و نهضت از راه ایست فیض از راه
اداره کبرایه، چون وصیه انتحاب و اختیار الیک [وَأَنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنْ
الصَّالِحِينَ] شبهه بورد که آفریده ده اول و مالده و مالیه زرد و سنده استغاثه فیض
و صلاح آورده با آنکه شرارت ایست در راه و مال ایست زرد و سنده. زیاده آفریده
بود بر زانک راسته، معنی با آنکه برون اندر هیچ استغاثه ایست: او اطمینان از
آوردن بیدار کند؟ [إِذْ قَالَ رَبُّهُ اسْلِم] ربی اول، عرصه اسلام است
به اضمح و ایست از راه نسیم اول ربی الیک آن تطیفه که [قَالَ اسْلِمْتُ لِرَبِّ
الْعَالَمِينَ] رب العالمین ایست نفس ایست، از روی شکر و از اینوب، بوزیر، آنجه او کما
طوغم زبانه، توصیفه ایمانه ایست. «اسلم» از راه ایمانه تطیفه که توجیه
کنایه و که بر سر سوره ایست «وَكَذَلِكَ نُنْزِلُ الْكِتَابَ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْأَنْبِيَاءِ وَالرُّسُلِ
مِنَ الْمَوْقِنِينَ»، «فَلَا جُنْدَ لَهُ إِلَّا رَأْيُ حَسْبَا» آنکه زیاده ایمانه اول و فی او زیاده از راه
صوره بر افطار ایست. یعنی الله تعالی اول که قلبه معرفت از راه سوره و لای توحید و توحید
بیدارن، قرآن، سوره ایست اول و تعالی و در حدیث استلال افطار ایست، اول
لغوی بگویند و مقرر و مرتبه نبوت ایست از راه اول و تعالی، با استلال معنی از حدیث عالم و لیست
کفری از راه ایست «انّی و جهنم وجهی للذی فطر السموات و الارض حنیفا و ما انا من
المشْرِکِینَ» دین رب العالمین دین ایمانه و اسلام ایست و بنا بر معنی هیچ بر نهاده قلب از راه
سوره ایست اول و تعالی، ابتدا سنده استلال سوره مسلم ایست، ربی اولی عقاید بر آنکه ایمانه

اوصفا ایندی و انعامه و ابتیوسی اوز نامه باشموردی ، کلمه اسدلم اوز نامه اعتباراً ابراهیم
 مانی اردن ، بوندلده نادی [وَ وَصَّيْ بِهَا اِبْرَاهِيمَ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ] برده
 لعم ابراهیم کنس و لعم طور و بی یعقوب لعم ایسی کنس اوز لریه رضی بولتی و یا بو کلمه
 توصیه ایندی . — نافع ، ابد عمر ، ابرهه فرزند « اوصی بها » اوز نور که وصیت
 ایندی دیک اورد . ابراهیم اوز لری : اسماعیل ، اسحق ، مدینه ، برده ورت این .
 کنس و یا کنس ورت و این ده دارد . یعقوب اوز لری اوز اکی این : روبن ، شعوبه
 لوری ، یوزا ، یسوع ، زبور ، زه وانا ، قفتونا ، که ونا ، اسیر ، بیابانه ،
 یوسف علیه السلام که بنی اسرائیل بو اوده ایی برادرک اورد و افقاری . ابراهیم و یعقوب
 لعم اوز لریه بولتی سوره توصیه و یا وصیت ایندی : [يَا بَنِيَّ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰ لَكَ
 الْقَدِيْنَ] اوز لرم جناب الله لعم الله سنک ابرهه اتباع اوده بره رضی بالذات اوز لری
 و انتخاب ایندی ، سنه دینک ال وانی ، ال لریه سنی اصحاب لری [فَلَا تَمُوتُنَّ اِنَّهَا
 قَاتِلَتُمُ الْمُؤْمِنِيْنَ] باریه مسلم کاس اوز لریه باریه بره لریه .

ان ملت ابراهیم رفعت کوریه بنی اسرائیل و ابلیس ! [اَمْ كُنْتُمْ
 شُهَدَاءَ اِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ اِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُوْنَ مِنْ بَعْدِيْ] اوز لرم
 یعقوب لعم لریه کلمه ای ، یعنی یعقوب وفات اید که ، حال اضطراره بولتی سره ده اوز لریه
 « بنده سوکره نه دبارت و فو لریه ابرهه کانت ؟ » دیکلی وقت سنه حاضر ایی ؟ و کلمه
 حال برکه مصیبت بنی اسرائیل اوز یعقوب اوز لریه حاضر ایی ، اوزلر جواب ویرید ، نه دیک
 بیدر سکن ؟ [قَالُوْا نَعْبُدُ اِلٰهَكَ وَ اِلٰهَ اَبَائِكَ اِبْرٰهِيْمَ وَ اِسْمٰعِيْلَ وَ اِسْحٰقَ اِلٰهًا
 وَاحِدًا وَ نَحْنُ اَنَّهُ مُسْلِمُوْنَ] « بنه سنک عبودت و انارک ابراهیم و اسماعیل و اسحاق
 عبودت براسه عبارت و فو لریه ابرهه دیک و یا انچه اوزلر صلح و تقاضا ، باشه سنی طاعت
 دیک . و کلمه لریه دیک و یا فو لریه طاعت فو لریه کوریه حضرت یعقوب اوزلر ابرهه دیک

اوغوللار نه قىلماي يېغى وصيتك انقازى تا كىل يېغورە صوك نىقندە بوسوالى مورسە مۇقىفە
 اسرائيل عىبادە اولدېغى راسلام اوزرە تولاك وصيتك نمونه سى اولار نه كوستەسە ايرى.
 اوغوللار نه بوجىلار دېرەك اور وصيتك انقازى غەزەلرې كوستەلر درق ايتك كە
 يعقوب رە رەسى ابراهيم رە رەجەسى اسماعيل رە باستورلر ، بونى رە «اباڭ ، غەزاف
 آتندە اولك با بالار نه مەلۇم . دىگىلرېك سادە بنى اسرائيل دىل ، بنى ابراهيم ، ذرېت ابراهيم
 اولدېغى رە فارە ايتلر . بونى قەلە ابراهيم بېلورلر ، سىغىتى آتدورلر . بورا رە
 توراڭ خانم لوبىياي تېسىد تعريف ايرە ايتلر نه بېغىلرە كى «افوانلار نه» كەلەن
 مەناسى بىلەن دارر . . اوردە كى توراڭ بىشې سىڭ اولدېغى فصلە سادە مۇراد
 «الەڭ بىل نىقالى سە آتار رە افوانلار نه بىلەن بىلەن بىلەن - بىلەن - افانە ايرە كە»
 يە بوفصلە «بىلەن مۇراد دېدەك بە اوردە افوانلار بىلەن بىلەن بىلەن - بىلەن - بىلەن
 - نىسب راقامە ايرە بىلەن . بونى بىلەن اسمە بىلەن ايرە قىل نىقالى كەلەن بىلەن سە بە اوردە
 انتقام ايرەم » دارر اولدە . رەجە مۇراد بىلەن كەلەن اسرائيل اولدە نىظر رىلر . اى
 بنى اسرائيل : دېك كە خانم لوبىيا ، موساب سائى برەجوب شىعت و فرى اولدە مېرە افوانلار
 آتندە بىلەن بىلەن مۇراد . بنى اسرائيل رە بىلەن بىلەن كەلەن . و بونى رە دىل افوانلار
 كەلەن . مېلەن اسرائيل افوانلار كېلەر . ! يە بنى اسرائيل . مال بونى بىلەن اسرائيل
 افوانلار كەلەر اولدە لازىم كەلەر . يعقوبك اوغوللار با بالار نه مېراد دېرەكە
 «باباڭ ابراهيم واسماي راسلام » دېكە بواخوق كوستەلار . يعقوبك قارار
 عىس اولار نه ايرە مېراد رەجە بىلەن بىلەن كەلەن ، اوردە مەنرەت مۇراد اولدە .
 بواخوان لوبىيا اولدە اسماعيل ، ذرېت ابراهيم . اسماعيل اسماعيل بونى قارار مېراد
 و يعقوبك مۇراد سى ايرى ، حىقىقى مەناسى يە بنى اسرائيل يعقوب اوغوللار اسماعيل رەجە با ايرەكە
 اسماعيل اولدە بونى بواخوقى آتدە مۇراد .

علماء اسلام و فربه گرام الله بودند، كُتِبَ الفُرْدَةُ اتم الوديعاء، افسد برك بعثتی
 مراعه و يا استدلالاً بسبب تعريف اير - ايندك بعثتی، بر وجهانی ذكر و يا ايمتدرد؛
 اولد - ترانك بالوده نقل اير برك ايلي آني كه عربچاري «ان الرب بالحكم
 يقيم لكم نبياً مثلي من بينكم و اخوانكم»، «ان الرب تعالى قال لموسى اني
 مقيم لهم نبياً مثلك من بين اخوانهم و ايمانهم»، لم يسمع كلاماً الذي يؤيدها عني
 ذلك الرجل باسمي انا انتقم منه «در».

برك يونا نجه سي ره سؤره جده نظر و اجزانم اولدرد: «پروفتيز ايمان
 اناستشي كوريوس او ثغوس افتون اذرفون ايمون اوسمه استفون
 بسايشي اينون قاقوسي توپروفتو اچينو افسلوا تر قسته افتولا غوافتن» .
 ثانياً - ترانك سفارلي فصل سنده: هاجره ساره فصب ايتيكلي دفت
 اللهك ملكي كور دزي، يا هاجره زه يكتيك ايسته يورسك وزه ده كليورسك رين .
 سيدهم ساره ده قاييورم جوايني دبررس . برنك اوزر ينه ملك «سيده كه درده دارك
 توافيع اير، زيرا الله سنك زرمكي و زرتكي تكبير ايره جك، سده كه اوله هبه و برا و غمده
 طومر ده جنتك . الله تباركك تضرعي و فتو علكي ديكلمه سده اولد يفتد طومرلي اولد اسمايل
 تسميه ايرسك، اوانسانك كوز يكي اوله هبه و اوانك الي هيسك فوقنده اوله هبه و هيسك
 الي اوله هضوع اير اوزانه هبه و بوزده زره شيرينه زما شدايره جك»، اسماعيل عليه السلام
 الي جميع ناسك فوقنده اوسا يسه بالذات ركن ائمه اولد زه محمد عليه السلامك بسيله اولد يفتد
 سبه يوتد . زيرا اوزانه زره اسمايل و اولد اسماعيل باريد ده مخصوص ايرلر . بخت محمديه
 اوزر ينه ربه اسلام ايلم شوه و غربه استبداد ايتدرب .

ثالثاً - يه يوسفن بكري نبي زده ازمه «ربنا انك انزلناك بطون صاعده
 طلوع ايتد و فاراده لمانر زه ظهور ايتد و صاعده قوسيلك عنواندري صاف يا ايرن اوزده

عزت احسانه ایندی دادن بونه شعله سودیرون دت سیدک لیسنه برتنه رعایایندی .
 فارانه طاعتی جوازده ده . ذریا نوازده . اسماعیل فارانه برپرسنده رس تعالم ایندی «دیور
 اسماعیل کدر پاکه ادرینجی ده معلوم ده . بنامه برایتک ده جوازده بخت محمدیه برتنه کت
 اشارت ادرینفنده اشتباه ایدلمک لازم کلیه . یهودی بونی نور سیاره آتسه ظهور
 ایندی دت حاضرده و پس ذریا نوازده بر آتسه ظهور و بوسواننده ایددی «دیه نادر
 ایدور . کلمه اللهک بریده مجور بر آتسه ظهور آتسه ، اوزارده ربک طری ، ظهور ایندی
 ظهور ایندی ربانیه های آتسه . بویله دینله بایک ایدور اوزارده بر دانه بی ذوق
 بر دمی و یا عیونت کی بر فارتنه تعقیب اینک افقنا ایدر . اوزارده ایدر سیاره بخت
 بورارده بویله برستی ادرینجی رسیم بریونور . لهر مالد بویله بخت محمدیه و اوندک
 ایمانه و یا ازموس مکملک نقی امانده کی اصحاب کرام رطلرینه اشارت ادرینجی شبهه سزده .
 نه نیم کتاب جبقوده بوسمن نزار آتسه اولونشده . شویکه :

«الله ظهور سیاره نرس سبیل فارانه کلدن ، محمدک بجهاسنده مابراییل
 و محمد زاده بر طرله ، نظره سنک شعای نوزکی ادری ، جلدی عزیله مافزده
 ایدر . نو بولر اکنده بورد . بی بی تو شکر سکرینه آتسه ایدر . قالقدن ایدی
 مساه ایندی و بونه اندن تأمل و ادرینجی ایدی ، قریح طاعت آیددی ، ابرو تیلر
 ایندی ، الص بریک ادرنورن صیدیرن ، آتسه بیدک ، فوئ و انقیار جیدلرینک ادرتور
 جبقوده . باقیبده با ایدر بای فولدیروب آنه جفتک ، با محمد ادر سنک اویله نام برانیه
 فانه هیه . ایدر نهر ریم کوریه جک ، سنی طاعت کورن قتره دن ، سبیل با نوزدرن سنده
 انحراف ایندی ، کهارن عیلمده ادرکدن نور نوسنده و بریشانفنده ادرینجی قالدیرن . شمس
 دفر بحر الرزده نوقده ادرنورن ، عسکر ادرینک با ایدرینده و یا فکک یا ادرینفنده
 یورورن . ایدی غصبده جیگنر سنک ، اندن زبرادرگر حرابه ایدرک . فوئله سده اشکک

خدا می و بابا بطریق انک استخوانی اجموده ظهور ایتک . « رفاه فی سحر لرزه صون فقره ؛
 اشک خدا می و سبک استخوانی اجموده ظهور ایتک صورت زده نور لکمی ده مرد بر . فی الواقع
 محمد علیه السلام را امر قدیم فی کبریه و قدرت کبری ده ظهور و رفاه انک یا اولی زده نور ایتک .
 ایما . کتاب اشیا انک بکرمی انجمنی فصل نه ؛ « نوت ویه . جمیع آج . مصاحبه
 مکرمیت ایه . آینه وقتک یافتندی . الله انک کرامتی اوز یکم لونه نه . ارضه ظمده
 بور زده . سبک استخوانی ایتک . رب سلا ام با شاره به شاره ایه جان . اوز یکم
 کرامتی اظهار ایه جان . اندر سبک نور یکم . ملوک سبک ضیا ظهور یکم . نور ایه
 اطراف کده کیده قالب و تأمل ایت . ز به اوز سبک یا انک ظهور کیده صوره و سنی جم و زیارت
 ایه جان وسط و سبک بلای ایه ده کده جان . چونکه سه ام انک . ایتک یا ایتک اولاد
 کانه مکمل اولاد یکم . و ایتک . سر بر اوز زده انک ایتک زینده . بونی کوزیک
 ز ماه سرور اوز صوره . استخراج طوبی بفسک . چونکه کزن زینده لری سلا میل ایه جان
 اندر . عسکری سلا جم ایه جان . مریه لوقولری سکا سوره اوله صوره . اصل سبع سلا کلوز
 الله انک نعمتدی نور نوسه بقدر و اوله تجیه ایه جان . فارانک انک سلا کده جان و بنم
 مذبحم فی افضی ایه جان قربانک زین اوله صوره و اوز ماه به بیت کمرتم اجموده بر صده ایتک
 ایه حکیم . « بر او صافک لیسسی کما اجموده فتحه و موکده و صوب بر لری . سبک استخوانی ایتک
 جم ایتک . زین لری زینده لری اوز ایتک . ایتک اوله صوره . « ایتک الله ایتک
 لا شریک لک ایتک ان کما و النعمه لک ایتک » . « عرب ایل ده نیمه یکم
 فقط . « لیتک لا شریک لک الا شریک هو انک تملکه و مملکت » و بر لری . کتاب اشیا
 باده حقنه بر صوره توصیفات و ایتک .

فاساً . نور ات مفر زده سحابه نور انک سفر اوله سونی روایت ایتک .
 « الله انک ایه اجموده سلام و صوب ایتک . اسما حقنه کی رعای قبول ایتک و ایتک

سارک قلیسم، بر بولندم و بعداً سقلم یاریم، اوده ایکی بویون نولید ایه و بک و اونی به
براست عظیمه ایورر امام یاریم « اولاد اسمایله پیغمبرین محمد علیه السلام به باشقه بر
است عظیمه ی امام اولاد یوقدر و بوات، است محمد اولدینی قه صدد.

ساراً - تفسیری صد دنده بولندین آیت قرآنه اید علقه رار ادره ادره علقه
بیتوبک اولدینه رینی مقده تدر ائک برنا بجه زجه سنده شوات نقل ایله:

(اوچ قلیون ارخون اقشیغوزاچه ایغمنوس افتویمزون افتواوس
پوچنه چه افتوس پروس ذوچیه اشنون)

سناسی، حضرت یعقوب رفوهرینه فلما با ریه که « ای بنم اومولدرم کلامک رسول
کلامک بی مدجه بزده نبوت منقطع اولان، اولدکده صکره بزده نبوت و سلطنت منقطع
اولد، جمله عالم اولک فردنه مستقر.

سابعاً - زبورک یه برنا بجه سنده شوات نقل ایله:

(انالی اترس ایتوس افوذیچه اوشینی چه پشیوس ایرنیرس آوس اوانک
ارثی ایسلنی چه فتا چیرافنی اپوندلا سیش آوس نلاسیس چه ایویونامون آوس
پراتوقس ایقومنس انوبیون پروپسندده اشوبس چه ایوخر یا آفتوخلیقورسی چه
پروشمیلیون افتون پندس ایواسینس لیس)

یعنی صوره زمانی و حیاتی قیامه داوره یوررد که: « سنده صکره و صاحب شریعت برنجبر
بعث ایه قلم که شمس بوقی صوره و غربه نر صاحب صوره، اولک ایملک اتباع ایه استی نورم بر
اولد صوره، شریعت بهمانک ملوکی الامت ایه واک، دیه ررینی قیامت قدره باقی اولد صوره.
مانا - انیلدره ره سیه محمدیه مقده بشارتر مبرودر، از جمله: « ارخونو
اومبروس تاموینونده اوتی پروتوس موانی و احی اقشیغوس یاسون تو نماذه
قونوز یماون افتو» نصی مبرودر.

یعنی حضرت عیسی بر سر سه که « او که بنده صوکره کله جک، بنده اول هنر دار نشد.

به اولك يا يوحى باعنى ميوز كه لويه و كلم « (متى انجيلي) [۱].

ناساً — « قال المسيح للحواريين انا اذهب وسمي اتيكم القار قليب روح الحق
 نذی لا يتكلم من قبل نفسه انما يقول كما يقان نه « یعنی حضرت مسیح صواب یوز دیست که : « به
 کیده حکم رسد فای قلیط . روح الحق کله جک که کند فرزند نه حکم تیز . انچه اول سوغند یکی کتب
 سرب (برضا) . في الواقع فرزند « ان اتبع الاما يوحى الى » ، « قابا يكون الى ان ابد
 من تلقاء نفسى ان اتبع الاما يوحى الى » ، « وما ينطق عن الهوى ان هو الا وحي يوحى »
 آیدى بوفى صفت . فار قلیط ایکی مجله تفسیر باشد : برسی شافع شافع و بیکد که
 رسول الله صفت . ایگنسی . بعضی نصاری دیندار که فار قلیط صواب ایلی آبران بیکد
 اصلی فار وند . لبط ، تمثیل و تأکید اندازد . بر صورت فار قلیط صاحب الف فار وند
 اول . برایه فائز دنیا اندیزیک اسمند بر بر . و نصاری اند بر آیدند آهسته آهسته
 فعلند . او کیسی فار قلیط ای بونا بجه ، ایگنسی عبارتند بافتور اول رفقه کور وند .

عاشراً — بر آیدند اله کی کتب بالف نك نسخ مختلفه سنده موجود اولان و میاوند
 و نصاری اصل رکع یا کت معانی کیز نیک و سورتاوی ای تحریف ایلیک ایسته ینده آیدند .
 « الذين اتيناهم الكتاب يتلونه حق تلاوته اوانك يؤمنون به » مقتضایه بونک مفید
 او قویاندر رجز فی فهم و انصافی اولان ابریه بالخامه نصایان مجر و سید لهر در یوسبه کی کسمه
 کافی بیناندر . و فرزند بوزن لهر بی مصلحه آیدند و در . بر خردیه با شقه مفسر به حکام
 اصلی بسجود فصایع ایستد بعضی آیدند فی نقل ایگردد . از مجله ایبه عباس مفسر عزیز
 روایت اولند فی اوزده جناب ایله توراذه بی اسر ایو سولم وریستند : « به بی اسر ایگلدت
 بر بی امی بعث ایده حکم ، لهر کیم او طابع اولور و کیتد یکی نور و تصدیق ایده کتبه فی نفقته

[۱] ایو بونا بجه آیدند سلطان احمد زاده و بیهودی بول ایده را انعام زانک سبب افتدانی کورتر مانانده . باز دینی
 کوزل برینا کورده نقل ایستد .

وکنندنی جنبه ارفاقی برسم و ادعا ای که اجر در برسم ، برسی مونسات و ائمه انبیاء بنی اسرائیل است
 کثیر را که به اتباع ابرو ، برده اند و اسماییده بنی امی محمد کثیر دیکه اتباع ابرو در . بونک
 قرآن که تصدیق «الذین اتیناهم الکتاب من قبله هدیة یؤمنون - ان - اوالت
 یؤتون اجرهم مرتین بما صبروا» قول الیهید . برده نورانه فائز الدنیات «مرد
 مکرده ، مکنی طبعه ده ، مکنی شایده دینی مکرده» دیکه توصیف ابرو مکنی مکرده .

بالوده نقل ابرو و الیوم مکرده برده کتب سالک اندر ده فطیماً کورس مکرده
 جنابانه ادره دین اسم سالک اندر ده استقباله کده بک و فایه کل ادره مکرده برین مکرده
 و عد و تبسیر یورسه و قد و مکرده ادره هیسته مکرده انبیاء با ایمانه نکینت ایسه و مکرده ادره
 برنی قبول ادره الله مکرده دیکه . بونک و برات مکرده مکرده مکرده ، نه ده مکرده
 مکرده . نورات مکرده مکرده مکرده و کتاب الیه بسم الله ادره باشد دیکه ادره مکرده
 اولاد دینی فایه مکرده مکرده مکرده ادره مکرده مکرده مکرده مکرده مکرده مکرده
 و در ده مکرده ادره مکرده مکرده مکرده مکرده مکرده مکرده مکرده مکرده
 غایه مکرده مکرده مکرده مکرده مکرده مکرده مکرده مکرده مکرده
 و مکرده مکرده مکرده مکرده مکرده مکرده مکرده مکرده مکرده
 و فرنا مکرده مکرده مکرده مکرده مکرده مکرده مکرده مکرده مکرده
 ابرو مکرده مکرده مکرده مکرده مکرده مکرده مکرده مکرده مکرده
 مصداقاً المکره «اگر چه مکرده مکرده مکرده مکرده مکرده مکرده مکرده مکرده
 مکرده مکرده مکرده مکرده مکرده مکرده مکرده مکرده مکرده مکرده
 و وصیت مکرده مکرده مکرده مکرده مکرده مکرده مکرده مکرده مکرده
 توبه مکرده . مکرده مکرده مکرده مکرده مکرده مکرده مکرده مکرده

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ
وَلَا تُسْأَلُونَ عَنْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ •

آل شریف

او، برآمدی کلدی کجی، او کاندی ناز انجی، سزه ده کنی ناز انجی، سن
اوزن عملی سزه صور و له بهی و کلکند •

است : امام ماره سنده مافوز بر اسم محمد که فرود آیه نبوع و مقنایه اولادیه جماعت
ریکند. بر امام معینه توی بر هجت و صدقه لوی و نوب و منتظم بر صورته و اجرای فعالیت
ایه و بر صورته مختلف صنوف و فرود آیه اوزرینه هاکم بر نشانه لعیات اجتماعی در.
تعبیر آفره است، امامت کبری هاز جماعت. جماعت و نظرات است، فردره نظراً امام کبیر.
دیک کرامت، برکت هاکم اصحاب و منتظم اولادیه لعیات اجتماعی در.

[تِلْكَ] بوز کر ارشاد جماعت، یعنی ابراهیم و یعقوب و یونس و عیسی
طراهه مودسم افرودن [أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ] کیمه بر اندر، متفرقه انسان
فرقه لرینک ترمیدی ایوه او کله بر دشمه، افتاد و انباء لایه بر جماعت در، بنا بر
اوزر با سقه سز با سقه سکز، سز اوزر کلکند و اوزر سز بهیج کلکند. سز اوزن اولادیه
یه توری بر سب ابر افتخار ایکنده توره ماز سکز [لَهَا مَا كَسَبَتْ] اوزن ناز انجی
اوزر ماز [وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ] سز ناز انجی سزه ماز در. [وَلَا تُسْأَلُونَ
عَنْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ] و سز اوزن بای فردر عملی سز سؤل اوزر سکز. هر کس منصفی کنی

قازانچنده د لورسك مسؤليتي كند عملنده . . . جماعتندره بويږد . . . سزده او كيد .
 منات قازانده توري عالده سز اوږده كند ، هم بويب فناكوه قازانچنده كند مجر رتب و عو اسيد اوږك
 قازانچنده انتفاع ايد وركند ، بلكس او كيد فناكيد باييد و سزده اوږده تابع اولاسده
 ايسه كند اوږت فناخي سزده صور دلاز ، سزده صور دله مه اولده كند و عملد كند . اوږده
 اسودقند ايكيد افتخار ايمه بك ، سزده اوږده اي قازانچنده قازانك ، كندك اسودقند
 قطار ايسه ، منات ايشده ايسه اوږده مابوس اولايك ، سز اوږده ايمه ده موه بونه
 كيد ، منات بايك .

ايدك ، بويږدك اولاد و سويي اوږده افتخار و اتباع ايدك اسودم و احسان
 ايد اي و بويك عملد با ايا زلر سز اوږده افتخار ايد و بويك قورنار . كندك كورنوك
 اولاد اوږده ايمه ده اي و كوز عملد با ايد رر سز اوږده افتخار ايد و بويك سبانه
 سز اوږده ايد زلر و كند بويك قورنار رر «كل امرئ بما كسب رهين» ، «نيس الانسان
 استلامه» . . . ننه كيم رسول الله و انبياي بني هاشمه «لا ياتيني ناس باعمالهم»
 و تاتوني بانا بكر = سز اوږده افتخار ايد و بويك سز اوږده افتخار ايد و بويك «بويږد»
 كورنوب ، قزات برنند ، فقط سز اوږده افتخار ايد و بويك سز اوږده افتخار ايد و بويك
 اولاد افتخار ، اصل مه عملده ، ربه و انبوه هاشمي سز اوږده افتخار ايد و بويك . . .
 في الصور و الاثاب بينهم و لايتساءلون . . . مناب منك مواهب فله يسي هوند و بويك
 سز اوږده افتخار . . . ربه و انبوه افتخار ايد و بويك . . . كند افتخار ايد و بويك
 وار و كند اور و انبوه افتخار ايد و بويك . . . قازانچنده هاشمي كورنوكي زمان
 مواهب فله يسي سز اوږده افتخار ايد و بويك وادوت بويك سز اوږده افتخار ايد و بويك
 اولاد . . . بويك افتخار ايد و بويك . . . عيلا بويك و طاعت . . . بويك و طاعت
 فقط لورسك شفقت و مغفرتي كند و كسبه مقصود اولد مه ، كيمه كيمه نك عملده و شفقت و مغفرت

ادریه جبهه تعارضات، اجتماعات، امت و امامت حکمت و فائده سی در؟ بود بر سر سید
 عبارت اوله نیز بر منفعت دگم در؟ صورت توارت بر حکم رنوی و فی اوله بوندک منافع-
 اخذ و بر ده هیچ مکی بر قیاس؟ و اگر عا اوطار و بر یه ایسه بالار و فی اسی فی قیاس و بر خلاف
 و سلف یکدیگر باند انفال و اموال و بر یه مدح و یا موافقه اوله بر؟ کبی سوا لدر ظاهر کلمه
 فی الواقع بر حکم ظاهر دگر- «کل نفس بما کسبت رهینه الا اصحاب الیمین» آیتی موید
 کسبک فرزند و نظر نفی اوله اصحاب یسیه دارد. «والذین امنوا و اتبعتهم
 ذریئتهم الحقنابهم ذریئتهم» آیتی موید اتباع شرط ذریئک اصوله الحافی ده در قیاس
 فرزند بر ساری نالقد. «و یمن که و هیات کسبک ساره و به آند و کل آرا سده و شریک
 دارد. و اعطام توارت و تعارض و فی بر یه در. بنا بر میه آیتک مناسی قیاسی یکدیگر زنت
 عا اوطار و منقطع و با منقطع اسی نفی دگر، یا لکن انفال اختیار یه ده کسبک اصبحتی و بر انقطاع
 و منفردک هر حال ده کسبک به عود سی بر نفی اثبات بخود که بود نه نعم بر یه دگر نفی لازم
 کلیه مکی کبی اجر و به حال کسب ابر تناسب اسی ده لازم کلمه، علی ایاد الیه کسب ابر شرط
 ادریفی موافقه و فی اوله کسبک درجه سید محدود دگر- کو هر کس بر عمل بوند اجر و بر یه بلیه
 بر صورت اجتماع، تعارض اساسی بر طرفه دگر بوند فائده بخود بر انتفاعی ششمه اوله بر اب
 مفیفته بر یه و فی از هیوه بر شرطی کسب ابر سبقت در که بوند اندی بر امام و بر یه دولت
 رابطه سینه اتباع ابر و فائده و اشتراک کسب که بود ده کسب ایمانه مربوطه- بود نه طور یه بر که
 کسب خلوف درجه سینه کور، انتفاع اجتماعی مانده- نه بود نه طور یه بر که محو رتب و قرابت
 اعطام توارت کافی دگر- توارت و ادریک سورته خلیفگی دگر که بر ده اوله سینه
 سر دگر- بوسیله اختلاف ریه و اختلاف دار مانع از نه- و ادریک ادریک مورثک
 کسب منقطع اوله کور و نه کبی صده ده اصل سبب انتفاع، اوله کسب ادریک اتباع یه در ادریک
 ثانیا ادریک مسئله استعمال در عبارت ادریک- و ایسته آیدک ادریک بر یه سینه و بر یه سینه

→ Buradan

کتاب او عموماً سی بولنی یقینی اثبات ایچوندا که بوزده نعم و هبیه نیک نفعی لازم کلمه می آید اجرک به حال
کتاب او تناسب اولسی ده لازم کلر . عطا یان الیه کسب اید مشروط اولده سواننده رضی اوسب
درجه سیده محدود دکلر . کوهیون برعمده بیون اجرک ویریه یلیس . بوسورده اجتماع ، تفارده اسکی
بر طرفند . دیگرینک قاندا اچنده برانستقامی شافیه اولقله برابر حقیقته بوزر رضی آز میورده بر طرفند
مسبوقه لکه بونک اقدسی بر امام و بر ربه رسلت رابطه سینه اتباع اید رفاهه داشتنان کسبیه
بوده کسب ایمانه مربوط . بوزده طو لاییده که کسب خلوت درجه سینه کوره انتفاع اجتماعی یاننده .
ینه بوزده طو لاییده که مجرد نسب و قرابت اعظام تواریه کافی دکلر . توارت ، وارنک سوریه
خلیفتی و یکه که بوده اولنک ملته انبای اید مشروط . بوسیده اختلاف ربه و اختلاف دار
مانع اید . وایت اید بونک کسبیه منتفع اولسه کورونکی صوره ده اصل سبب انتفاع
اولا کندی کسی اولده اتباع ربه و دارنده ، ثانیاً او میرائی مسده اعمالند عبارت اولور . وایت
آیندن اعلانی بوجیتند . و بوجیتند هرکسک منفعتی کندی قاندا اچنده در . و هرکس قاندا اچنده
سؤله . کیمه کیمه نیک ناهنده مؤافده اولویه جفی کبی بهیمه کیمه کیمه نیک قاندا اچنده بهیمه
کیمی بولونمق سینه انتفاع اید من و نتایج کسب بوند . عدالت توزیع دیناره اولماز - آفریه
بامه حال اولمقد . ربونک ایچوندا که دیناره اجتماعی کسبک کار و ضررینی عدالت توزیع اچمه
دیگرینک سامعینه کندی صوره کسی اولیه ده انتفاعه قایقشاید استدر هایدوه منفرد اولور
و بوجیه ظالمت و امانه لایحه اولمازلر . بوزده بوزرله برابر از دستلیم و کوزل عملدر بیون
بیون منافع آتساب اچمه نیک بر یولی داردر . او بول طریقه صوره و صراط مستقیم . و بالارده
کور و لریکی اوزده . خلف سلفک اعمالیه روح دیا مؤافده اولننی زمانه بومرج و مؤافده
مجرد نسب رکلی طریقه اتباعه دیا عدم اتباعه اچمه که کندی کسبیه . بنار علیه نساندر و سید
کیمه بیون راستن انسانی و انسانی اولقله کندی برینی قورتار . بازار و ادرکی بیون اولمازلر ،
اخرکی کوزل جایشتمه و کوزل عملدر ایفیه محتاجدر در معنی کلندر ، کیمه زبانه صوره عمل

یا ایله اوسره اویری کورلر واسدن اید اهدونک بورتی تدمقندره دهابونک درها سورد بر
 انت فطیمه مصوله طبر . وایسته هفت ابراهیم بولار دعا ایتمسه و فائز لایبیا بونی محضه ایندیرک
 اجموده تصدیق ایرک کلمه . بوز ماهه بویه برات فطیمه نک و داسع بر صراط مستقیم
 نشکین و تاسی زمانده . دیواسیه مجرد عروه و نسب دمرانی کورده دیورنکه یارب آتالریک
 کسیدی بولر کیمه بندک کار و کدر . نعم اوون کورل بویری بیضا بولر لوتلی و هم او بولر
 نوبه ایرک درها کورل عسلر یارب و عاکسول بر شهاد مستقیم کسار اینیله که بوزده فطیمی
 برنسک مکی ارلان ، بوز نسلر داخل دنا سیتک صیسی مستفید اولور .

بر بویه ایلمه :

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا
 وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ • قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَى
 إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى
 وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفْرِقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ •
 فَإِنْ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدْ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقِ
 فَسِيكَفِيكَهُمْ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ • صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ
 صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ • قُلْ أَتُحَاكِمُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّكُمْ وَنَحْنُ
 أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ • أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ
 وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى قُلْ أَنتُمْ
 أَعْلَمُ أَمِ اللَّهُ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِعَافٍ غَلَا
 تَعْمَلُونَ • تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ
 عَنْهَا كَانُوا يَعْمَلُونَ •

مآل شریفی

برده یهود دیا نصاری اولیک که لحدایت بولسکن دیرلیر ، دی که ، غنایر ،
 هویرست صنف اولورده ابراهیم ملکی که اولیج بر زبانه مشطردده اداون ● و دیک که
 بز الله ایمانه ایندیکن کی بزه نه ایندیرلیر ، ابراهیم واسماعیل را حافه دیغوبه واسباط
 نه ایندیرلیر ، موسای و عیسای نه دیرلیر ، دجوه یغیرلیر برلر زبانه اولورده نه دیرلیر ●
 نصیته ایمانه ایندک ، اولک رسولر زبانه بریک آراسنی آیرماینر دیا انجمله اولک ایچوده بویر
 اگه سلسله ● اگر بویر سنک ایمانه ایندیکن کی ایبار ایدرلیر محفوه طوفون بولی بولیر ،
 بوزه یوزه یوزلیرلیر اولر صرف بر شفا ده ایچنده دیرلیر ، الله ده سکا اولرک مندرلیر
 قلیورده جکده ، دار ، ادا بیله ، ادا بیله ● الله بو یاسنه باره (دانسته
 نولامیر) الله ده کوزل بو یار دوانیم ؟ بذاشته اولر عبارت ایرلیر ● دی که ،
 الله مقننه بزمه مجادلری ابره جکسکند ؟ حال بوکه ار بزم ده بزم سنک ده و بزم عهدین
 بزه ، سنک عملدیرلیر ، بذا انجمله اولر مخلصلیر ● یوقه ابراهیم ده اسماعیل ده
 اسحورده ، یعقوب ده ، اسباط ده یهود دیا نصاری ایدیرلیر دیورسکند ؟ رکا دیرلیر
 دغا ای بیلدیرلیر یوقه الهی ؟ الله سلاطت ایندیکی بر حقیقی بیلرک کتم ایرنده رها
 ظالم کیم اولر بیلیر ، الله ایندک دیرلیرده غاض رک ● او براسندی کلری کیری ، اولر کندی
 قازانی ، سنه ده کندی قازانی بقلر دیرلر اولرک ایندک دیرلیرده سؤل رکسکند ●

[وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارًا تَهْتَدُوا] یهود دغا ای بو یاسنه

لکده یهود دیا نصاری اولرک که لحدایت بولسکن دیرلیر ، یهودلیر یهودلیر ، فریستانر

برکت عظماء. «قولوا اذنا» بوردی ایمانه قلباً نهیفته باشند ساسا انشان در
 دوردی ناطقند. روایت اولیونکه برآیت نازل اولیغی زار رسول الله بهوردی
 «الله بوردی اراینی» بوردی و قرأت اتمسه ایدی. عیسا کطنج: بهوردی انشا اورد
 کفرانیدر، نصاری ره عیسی دیر بهیمرکی رکطرد، او الله اوملیدر دیریدر. بونک
 اوزینه شرایت نازل اولدی: [فَإِنْ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنُتُمْ بِهِ] ای مؤمنان سز بویه
 دیکن، بونک اوزینه بهوردی نصاری سز ایمانه ایندی بکنی ایمانه ایدرس [فَقَدْ
 اهْتَدَوْا] اهتدایمسه. طوفی بوی طونسه اولور، آراکرده انمار و اتقارده
 ایدر [وَإِنْ تَوَلَّوْا] وار بون میوررس [فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ] اوزهرمه
 شقاه یعنی افتد، نازمه، خاصه اینجه درر، تفرقه ده نورنولان. شمار با نزاع
 ایدر طوردر [فَسَيَكْفِيكُمْ اللَّهُ] بوردی اولجوده باحمد! بعد اوزنک شینه
 ناری الله ملائیدر. بران تأفیدانه بیه لهرماله اوزنک مقصد کله جلد. [وَ
 هُوَ التَّجَمُّعُ الْعَلِيُّ] وار الله سمید، دعائز و دهر یوسوز لکند ایشین،
 عمید، ختدیکنه دارنجه ندر لهر بکنی بیلی ده کنی ایدر. - مقصد اوس ایه
 نمکت مکی ندوح وطف، مقصد ناری شکر مکی ده ایزده دیالیمده صدور.

خربستاند میوه جندی سموریه دیکدن صایمته ایه برصوبه رالیدر در دبوکا
 نقید «دافینه» دیرر و بونک برتقیر اولیغی سولدر و نه زمانه بیسی میوه جندی بوردی و افینه
 ایدرسته ایسته سمد مقید خربستانه اولدی دیرر. بولق ناری جناب الله مسلمانه بوردی و بوردی
 سز بوردی برده باله توصیایه جلا نفریده ایمانه ایندی بکنی سوبه دکره سرکره سونی ده عموده
 ایزن: [صِبْغَةَ اللَّهِ] بذا الله بویاس اولده ایمانه فطری ایه ایمانه اینک، صوره ایمانه
 صغی بویایه تنزل اتمه بذا، الله بویاسنه الله بویاسنه. زیرا [وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ
 صِبْغَةً] الله بویاسنه ده اکوزل کیم بویاسی واردر؟ - ماریاته بزمه طایفه

بر کوزه کبریا ، استجار و نباتات ، بتوبه همی بکشد ، با خاصه انوار سیمایه بر عطف نظر
 اینک از خرد کی فطری الوان ایل انوار کسور ریای صغی بویا را آراسته نیت و صبه
 و بجا و جریتمند نه قدر بوی کز و کز و کز ، با خاصه نسا به نرینه سور و له و فطری تغییر
 اید صغی بویا نه هیر کیه ، نه ملوث ، نه عرضی شیر در ؛ ایسته صغی بویا نه ریه و اضلاع
 رضی بویا در . ریه ، ریه فطری ؛ ایمانه ، ایمانه فطری ؛ طهارت ، طهارت فطری ؛ جمال
 جمال فطری . متناسب اولاد بتوبه نظایات ، طهارت فطری ؛ نک کافیه نه ، عرضی بویا در
 از اله سنه مطوف اولاد . انوار بر یا حاد و بویا کی بویا شجره بر صوبه صوبه صغی بویا
 عبارت صور به بر ریه و ایمانک نه قیمتی اولاد ؛ ریه و ایمانی بر بویا تشبیه ایمانک لازم طریقه
 بز الله بویا سی اولاد بر ایمانه فطری بر ایمانه اید نه . مادی و صغی بتوبه طهارت نرینه ، زینت
 لهب فطرت اولی اساسی کافیه و استکمال مصدرند . ریه اسلام و ایمانه نرینه انوار
 سه طرف الله بویا نه فطری اولاد کز بر الله بویا سید . [وَ تَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ] و بویا
 بز انجمله الله عبارت و قولی اید نه . اولاد عبارت و اولاد عبودیت . بتوبه تغییر
 ایمان اولاد صوبه رسولی اولاد فطری و اولاد اربی تبلیغ ایند فطری ایمون . بوقه اولاد
 عبودیت ایمان ، نصار انک عیسای یا فطری کی شرک صایمان ، حتی خاتم الانبیاء طایمان .
 اولاد « اشهدان محمد عبده و رسوله » ریه و کینه . « صبغة الله » نظم جلیلی
 بوقه ریه کی « آمنا » به ربوب اولاد ریه اینک طایفه قدر . « قولوا » امریک کلمه داخله .
 آرا ریه کی « فان امنوا » آتی جمله معتزله در . بنار علی « صبغة الله » « صبغة الله صبغة »
 مألوفه « آمنا » انک مفعول مطلق مقارنه قائم . مع طایفه انوار بایسته اولی ریه تجویز اید .
 [قُلْ] یا محمد ! سه اولاد نصار اید بتوبه سرب [أَتُحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ] سز به
 الله مقدره « اللهم » اولاد ریه بویا در و با فربیا مقدر . بنار علی جسته انجمله اولاد
 اولاد مقدر ، کلین بویا در و با نصاری اولاد که هدایت بویا در « ریه سطره و بویا در

انقدر برده محفوظ قالید . ثالثاً : طریقت انبیای تمسک بتمک ایستد بزرگ سلفدین
 خطا و صواب کور کوریه تقلید الیه اوغرا شیوای هر دو باطلی بالذات نیزه ابرار عمل ایزد
 لازم کلمه بکند . هرگز « ولا تسئلون عما کانوا یعملون » بویید و شد . بویکی بویولت
 اسرار امتوا ایزد بویات لایسبه برز جمیع بندگی آری آری سیاه ایزد نکرار ایزد و بر
 نکرار ، محض نکرار در عبارت قالاسد . برز و انتساب عرفی ، و برز و انتساب دینی
 اساس سوره ایلعه برده اولانده اسباط « تلك » اشارت و صراحت داخل اولانده یعنی علم
 اینجیده داخل اولانده . و بویولت برز برز و ختام بویولت که روح اسرار و صفت تأمین
 ایزد که بوزر مکرره و صفت جسمانی سنی تأسیه ایزد جان اولانده قبله سلسله سنی کبیده ملک
 دانت محمد نسله و اوصاف زاینده سنی اشارت بویولت بویولت . بویولت

سوره بقره « ایاک نستعین » ه قدر فائز ملک اولانده شهبه .

بوزر مکرره بوی بر سر از مستقیم هدایت

با سلسله بقره . بونک ایزد

بویولت بویولت :

م